[illegible]

[illegible]

[illegible]

T. D. R. No [illegible]

[illegible]

1892 MAR 2
M8
11/012

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்பாடிய

இராமநாடகம்.

இராஜசேகரமுதலியாரால் இயற்றிய

இராமாயண ஓடிக்கீர்த்தனை.

இஃது

நாயர்

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களது

கலியாணமுத்திராக்ஷர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம௵ — ஆவணிமீ.

117012

O-,892MAR2,R

1880

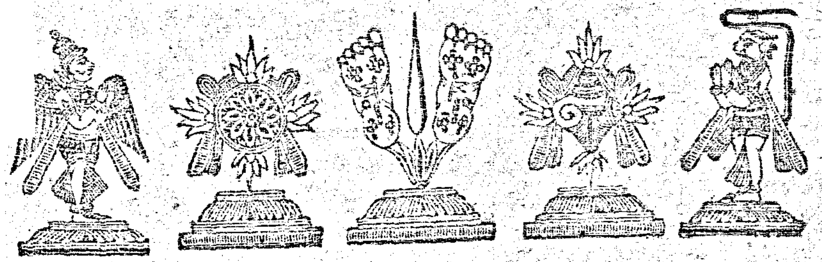

இராமாயண ஒரடிக்கீர்த்தனை

விருத்தம்.

ஏர்கொண்டநான்மறையின்பொருளெல்லாம்
இனியதமிழாற்செய்துதொண்டர்க்கீந்த
பார்கொண்டகுருகூர்வாழ்சடகோபாழ்வார்
பதமலரைப்பணிந்துதிருச்சென்னைமேவுந்
தார்கொண்டபுயாசலன்ஒப்பில்லாவீரன்
சதுரன்யன்றெழும்ராமச்சந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிருஅருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறுவேன்மனமகிழ்ந்துகூறுவேனே

தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கோதண்டதீட்சாகுருவே - பக்தர்இதய
கோகனகமலர் மருவே
தாதண்டுமலர்ச்சோலை விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ்-ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே
பூதகிமுலைஉண்ணல்போல்-ஆவிஉண்டொருக் காலே
போற்றும்யாதவர்க்கின்பந் தேக்கச்செய்தாய்பரி வாலே
அத்தமுத்தினை நற்சாருக்குமுன
உற்றிடமிக்க அளித்திடுசற்குண
ஸ்ரீதம்பெறு ராமசந்திர
னேசவுந்தா ருபரஞ்சித
புகழ்மலர்மகள்தழுவிய அதிபுஜபல
மிகுபரிமளமுறு துளவணிரவிகுல
புண்யநீமெய்அண்ட பகிரண்டங்களை உண்ட
இன்யனேஅகண்டபுகழ்கொண்டபிர சண்ட(கோதண்)

இராமாயண

தசரதன் சுதனுவுதித்து

தரணிமன்னர்மன் னவன் ஆதிபுஜபல (தசரதன்)

தகைமைவாய்ப்பஉயர் மனுநெறிமுறைகொடு
திருமயோத்திநகர் அரசுசெய்ரவிகுல (தசரதன்)

சர்ப்பராஜசய னத்தின்மீதுதுயில்
உற்றுவிறுபர வஸ்துவானதொரு
தசமுகனால்இடர்படும்உயர்அமரர்கள்
நசையுடனேதுதி தரஉருவொடு (தசரதன்)

தார்புனைஈசனும்வின் சூரியனும்வேதனும்
மாமகவானும்அவன் பாலனுந்தேயுவுந்
சீர்அனுமான்சுக் ரீவனர்சாம்பவன்
வாலிஅங்கதனீலன் ஆய்வரவானவர்
வானரங்கள் ஆய்மண்ணினில்வந்திடச்செய்துமட்டி
தானவர்குலத்தைவிண்ணிற்சேர்த்திடக்கங்கணங்கட்டி (தசர)

சங்குசக்கரமு மங்களத்தினில்மி
குந்தஅற்புத அனந்தசற்றவனும்
வந்துதித்திடவிளங்கிடத்தரையில்
சம்ப்ரமத்தில்இல குஞ்சுமித்திரையின்
தன்னிடம்லட்சுமணன் சத்துருக்கனும்கைகேசி
அனகவயிபுனர் பூசநட்சத்திரத்தில் (தசரதன்)

சந்த்ரவிம்பமுக முங்கிர்பைவளர்த்து
இன்றகன்களுமெ டுஞ்சிலைனுறுத்த
உஞ்சிறந்தபவ ளந்தனைநிகாத
நந்தகுந்தளனிர் குண்டலம்அணிசெவி
களுகிலவெறிகமு கினைநிகர்களமொடு
விளைகமன் துளவணிபுயமலைகளும்அலர்
கமலமலர்அனைக் கரமலர்களுங்கொடு
உலகம் அதனைஉணும் அழகியவயிறொடு
தாரணிமார்பும்வண் டாமனாத்தாள்களுந்
சாமளமேனியும் ராமனகாமமும்
வியக்குஅருமறை உணர்புத்தவர்கிரு
ஜெயம்விஜபவ ளமங்களமொடு (தசரதன்)

நாடகக் கீர்த்தனை

தசரதன்சுதனு வுதித்து—தனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியை வதைத்து
விசுவாமித்திரனுடன் மிதிலைக்குச்செல்லும் போது
வேதச்சித்திரல்டம்ஆடும்சிர்பாதப் போது
இசைவுறப்பட்டளவில் அகலிகைஎன்னு மாது
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி இதுஅல்லாமல்மன் மீது
இந்திரபோகசனக்கன்வில்லைரண்டு
துண்டமாகஓடித்தான் அதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு
கின்றவழி அதனிற்பரசிராமன்வில்மு
றித்திடசெய்து சனகியொடயோத்தி
வந்துகூனிகல கத்தனல் அரசி
மூந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம் நொந்துவாடிவா
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலர்க்
காவிரிதருசித்ர கூடபர்வதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
விசிதண்டகவனவழிகொண்டதில்அத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவன்சிரமபெற
றிட்டபின்பு விராதன்இருகைஅறு
பட்டவிணடிடவேசெய்துசரபங்க
முனிவன்ஆசிர மந்தனிலேஎழுந்
சனகியோடெய்தி இந்திரன்போனபின்
தண்டகாரண்ணிய வாசிகள்படுதுயர்
தண்டனேர்இடர் தீர்தாதினைஅறு
கருணைகொண்டேஅந்த வனமதிற்பத்து
வருடமின்றுவரும் வழியிற்சுதிட்ட
மாமுனிவரக்கொண்டே அகஸ்தியன்றனைக்கண்டு
சேமவிற்சரக்கொண்டு துதித்தவன்றனைவிண்டு
தென்றுசடாயுஉற வாடபஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுகெஞ்சியபெரு
நீசூர்ப்பனகை காதமூக்கரிந்து
காலனூர்க்குரிகர் ஆகப்போர்க்குவந்த
கரதூஷணத்திரிசிரசன் ஆதியனோ
அனைகாழிதனில் மறலிநாடுதனிலும்

அனுமப்பெருமான்உரு வாய்வந்தமாரி
சன்கையாற்பிடித்திடவேபோன
தருணக்கண்டிராவணன் தபதிபோல
வினாவில்வந்துசீதையை நிலத்திறேடு
மேலஎடுத்துச்செல்லும் போதுசடாயுவின
ஆவிஇலைவதைத் தசோகவனத்தினில்
அரியசிறையில்இட வேசானகிதன்னைப்
பிரியும்அதிகதுயர் ஆலோசினம்கண்ணிப்
பின்மதிக்கந்தனைச் சொர்க்கமேற்றிச்சவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுக்கிரீவனைத்தேடி
சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிகுவாலிதனை
முந்தவாட்குவிராம அனுமானை அனி
மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதன்றன் உரைவழிந்துகொண்டு
ஒப்பில்லாதவிஸ்வரூபங்கொண்டுமயேந்திரம்ஏறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத் தாண்டிலங்கையிற்சேர்ந்து
திடமுற்றுலங்கணியை முதற்பலியிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கையெங்குந் தேடிக்காணாமற்பின்பு
காவல்மிகும்அசோகவனத்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவட முகம்பார்த்திருக்கக்கண்டு
விஜயகோதண்டராம தூதன்நானென்றுசொல்லி
நேசதருக்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி
தாய்சீதைதந்த சூடாமணிகைக்கொண்டு
இயக்கர்ஐம்பதாயிரம்பேர்களொடு
செழித்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்துக்
கொழுத்தராசுதசேனை யொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெய்பஞ்சசேனாதிபர்களும்அக்ஷகனும்
மடியமாற்பதுவெள்ளம் அரக்கரொடிந்திரசித்தன்
வந்துபோர்செய்யஅனுமந்தன் அந்தஅஸ்த்ரத்தை
சிந்துசிந்தாக்கிஇந்திரசித்தன்தேரைஅழித்து
சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்க
வலியப்பிரம்மபாசத்தாற் கட்டராவணன் அப்போ
வாலில்நெருப்பையிட அந்தநெருப்பைலங்கையின்
மூலைக்குமூலை இட்டுக் கொளுத்திநீறுக்கிவிட்டு
உளமகிழ்கொண்டுமீண்டுவந்துசாமியைச்சேவித்து
அணிதிகழ்சூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு
அடல்மிகுத்தஎழுபது வெள்ளவானரப்
படையுமொப்பில் அதின் அதிபருங்கூடிய

வரிநெடுந்தென்கடல் அருகில்இறைத்தபின்
சரணம்அடைந்துநின் துணைஅடிதந்தருள்
சாமியென்றவிபீஷணன்றனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிகாதஞ்செய்தவருணன்மேல்
பொற்கணைவிடுத்தவனை வரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்கள் அலைக்கொடுவிளாவொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள்கடல்கடந்திடு
மாநிரம்பயந்திடச்செய ராவணன்இலங்கைதன்னை
வந்துமுற்றிகைசெய்துகொண்டுதம்பிஅங்கதன்மீது
முந்துவிக்கிரமஅனுமந்தன் அம்புயந்தன்னிலும்ஏறி
முதண்டந்திகில்மேவி அதிர்ந்திட
கோதண்டத்தனில்நாணேற்றிக்கொண்டுற
குணகடல்வெருவிட வெகுநிலம்அழுதனை
உருசமைஎன உறும் உரகன்உடல்நெளிய
உயர்மதிகதிர்வழிபிசகிட கெடுவனா
அபாரஉடுஇனம் அழுதறையில்உதிர
அனிரதகஜபரி பரிசனவகைமிக
அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சோணி
அனல்கக்கிடுமஅத்திரசத்திரமு
கனசக்கரம்கெட்டையில்பட்டயமொடு
கதிர்விசுங்கதிர்முந்தகை குலவு
கனதவார் அருஞ்சிலைகைக்கொடுதாளக்
காளஞ்சின்னந்தாரைகள்மத்தளபேரிகள்பலவித
மேளம்பின்னும்நாகசுரத்தொடுபூரிகைதொனிதர
வீராவணன்தேரில் எதிர்போர்களத்தில்வந்து
சேரவேஅவன் சேனைவீரயாரும்போரில்முந்த
இயவச்சிரமுஷ்டி துன்முகன்சுபாரிசன்
மாயப்பிரகஸ்தன்கெட்டவன்மனங்கொள்கீச
காணவீரர்கள்கொல்லாரணைஇவனைவெல்ல
சானகிமணாளன்வில்விற் சோனைமாரியென்றுசொல்லத்
தருஞ்சரங்களைவிட்டு அவன்தேர்வில்லைமுறித்துத்
திகழ்மணிமுடிபத்துந்தரைமேல்உளச்செய்து
திடமொடுசண்டைசெயநாளைவாஇன்றுபோவென்று
விடைதரமனங்கொந்து நாணியாய்ப்போயலங்கைசேர்ந்து
வெற்றிசேர்கும்பகர்ணனை நித்திரையில்இருந்தெழுப்பி
அந்நிசியில்சண்டைக்குவிடுத்திட அவன்களத்தை

அடுக்காகவன் அம்புதொடுக்கவே கும்பகர்ணன்
கொடிக்குளகாலுகைகையும் போய்ப்படிக்குள்ளே முண்டமாகி
 சொந்துபின்சாவடிதனைச் சிந்தனைபேசி
 இறந்ததைராவணனறிந்ததிகாயனை
அனுப்ப அவன்பரிசனத்திரளினோடு
முனைத்தலைவர்களுஞ்சமர்க்களம் அணுகி
 முச்சிரத்தனவய்யமலேதின் கும்பன்தேவாந்தகனும்
 அச்சமற்றநராமஸ்தனை வம்பனராந்தகனும்
அனுமான்முதலோர்கையால் மடிந்திட அதிகாயன்
சினமாகி இளையோனுடமர்செய்துமுடிவாகச்
 செயதெரிந்திந்திர சித்தன் தேரில்வழி
 வெய்யசதுரங்கமொய்க்கப்போரில்விதி
விஞ்சுஞ்சுக்கிரீவன்பனசன்சாம்பன்அனுமன்
வஞ்சமற்றநீலன்முதலியோர்கள்தமையும்
 வாட்டக்கண்டிலட்சுமணன்தனவில்லிழுத்திசரம்
 பூட்டஇந்திரசித்தன்ரதகஜபரிசனம்
பூவியாவற்றும்மாண்டிதாலும்மிகமெலிந்து
இரவில்நாகபாசத்தை ஏவஅதனால்நொந்து
 இலக்குமணன்முதலோர்களத்திற்படுக்கராமன்
 அக்கணமவ்விடமேவித்தைத்துவரும்நம்மவனை
அடல்சோகருடன்வரநாகபாசந்தெறித்து
விடயர்வருமெழுந்து போரில்வீறிக்கதிக்க
 மிதமற்றசேனைசூழ உக்கிரங்கொண்டுவந்தெதிர்த்த
 மதமுற்றசூரியகேது வச்சிரதந்தன்பெரும்பக்கன்
மாவிசித்தன்பேயன்பரிதிக்கண்ணனையும்
ஆலமச்சங்கிய சுருதிக்கண்ணனையும்
 ஆர்க்குங்கவித்தலைவர் மயக்கமலட்சுமணர்
 தாக்கமகராக்கண்ணன் அக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன் அதைத்தெரிந்திந்திரசித்தனைவிட
வசைகொள்ளும் அவனகளம்வந்தலட்சுமணனுடன்
 செய்யஇளையோன் அப்போதுசரமாரிபெய்யவன்
 மீதில்எய்ய அதனால் அப்பாதகன்திரோகம்கைய
விண்ணில்மறைந்துதன் ஊரைச்சேர்ந்தருகு
பண்ணிவெல்லவெண்ணி போருக்கசம்பத்தொடு
 பாவிமகோதரனை ஏவ அவர்களெல்லாம்
 மேவிபலத்துடனே ராவில்அமர்புரிய
வீரம்அனுமான்தன்னால் அகம்பன்நிகும்பன்சிரங்களறுண்டபின்
நிருமகோதரன்மைச்சரங்கள் அழிந்திடவருந்திஇளையவன்

நிகைக்கும்வேலையில்இந்திரசித்தன் அங்குவந்துசோபித
 மிகுந்தபிரம்மாஸ்திரமவிடுக்கத்தமயிழுதலோர்சயர்ந்திட
வித்தகஸ்ரீராமன்கண்டுமெத்தவும்ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமையாகஅன்றுஉத்தம அனுமான்சென்று
 செழித்தசஞ்சீவிபருவதத்தைக்கொண்டுவந்தபின்
 பிழைத்தனைவரும் போருக்கெதிர்க்க இந்திரசித்தென்னும்
பித்தன்மாயாசீதையைவெட்டிநிகும்பலையா
கத்தின்சாலைசேர அதைத்தெரிந்திளையவன்
 கனைமன்றுபொழிந்தரக்கன் செய்யும்யாகமழித்து
 சினமதில்அவன்சிரத்தைக்கொய்துதேவர்துதிக்கச்
சாமிபாதத்தில்வைக்கராவணனறிந்ததன்மேலமர்செய்யவிட
பூமிபாரமானதுஷ்டமூலபலங்கள்ஓர் ஆயிரம்வெள்ளமும்
 போதிலேறுதல்கண்டு வானரவீரரோடலேதென்றியாவிய
 இராகவன்சண்டமாருதம் ஆதிசேர்க்கள்பஞ்சுபோலகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரம் ஏவினர்க்குமாமனதைத்தோன்றிட
வெய்யர்யாரும் பார்க்குள்தாவிதங்களிற்றுக்களேமாண்டபின்
 வேதனையேசெய்யுப்ஜாதககாதக
 பாதகனுமகோதரன்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன் கைக்கணிதனால்ஆவிவிண்டு
மடியவேராவணன்தார்ச்சகுளம்மென்மேலுங்கண்டு
 வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணன்பத்துசிரத்தையும்
 விலைத அம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமீண்டுமீண்டுமுளைக்க
வேளையிலேநுதமாகபிரதாபகு (அவ்
ஞானவிபீஷணன்றுதம்உபாயத்தில்
 நல்இளையதுபிரம்மாஸ்திரம் அதனைவிட்டு
 ஆலம்அனையவிழிராவணன்நாபியில்வைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமயவர்முனிவர்கள்படுதுயரம்ஒழித்து
 இணையில்லாழிற்சனகிதிரியினிற்குளித்தபின்பு
 துணைவனாகவிப்படை விபீஷணனுக்கபிஷேகு
தூயசீதைதன்னெடுபுஷ்பகவிதிதிலேதிமுன்வினைமுற்றிலும்
மாயவேசெய்கின்ற மகத்துவமானசேதுஅன்னடையில்தப்பது
 மாதேவர்தன்றுகோட்டிஇறைஞ்சி இருந்தமுன்வந்தவழிகளை
 தேவிக்கன்பொடுகாட்டி மகிழ்ந்துநடந்து மன்னரூதவனிலே
புகழும்பரத்துவாசன்மடத்திலிற்சேர்ந்தபின்நிதித்துடன்அனுமானை
நிகழும்பரதராஜன் இடத்திற்கேவிடவொடுக்குள்ளே அவன்போன

பொறுசாம் வாலைவக்காலே னென்றுபரதன்
ஓதுந்தீயினில்வீழப் போகக்கண்டு அனுமன்
மோதிரந்தந்துபதராதே ரகுபதிவாமுனிமடம்வந்து சேர்ந்தாரென்றும்
ஆதரவுஞ்சுபமுங்கூறிபரதனிடம் விரைவில்விடைகொண்டு அஞ்சநேயன்
அக்கணமதிரும்பிலோகரட்சகன் உன்னும்வேலைக்க
ளாக்கணமுந்திவந்தோதப்பட்சக்கொண்டவனைக்கூட
லைத்துவரதன்பொசித்துப்புஷ்பகமதிற்கதித்து
சத்தியபரதன் துதிக்கஉத்தமருகன்மதிக்க
தகைகமைமேவிய அயோத்திநகரில்வந்து
திகழும்மூவுலகம் போற்றநளிசிறந்த
சித்திரமிகுந்த சிங்காசனமீதில்
அற்புதம்உற்ற செந்தேன்மொழியாள்எம
தன்னைச்சீதையோ டமர்ந்துபேரிகையு
மன்னுதாளமிரு தங்காகள
வாத்தியம்ஒலிக்கவிரு சாமருமலர்கொடு
காத்தினைத்திசைக்கவெகுமுனிவர்கள்மணிமுடி
நரபதிகளும்வா னரபதிகளும் பூ
சார்துதிசொலவே கவிகள் அருகே
தூயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்கனும்வீசிட
சேயஉற்றபரதன் உட்கவித்திதம்பேசியே
திலவெறிதருசந்திரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகு அனுமந்தன்னற்றுணை அடிபிடிக்க
மார்வசிஷ்டனுல்மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜகதலத்துளோர் துதிபேசச்சேனைவதந்த
தினைதயாநிதியே அடியார்வுள
மேவியாய்நிதம்வாழ்வரதாஉயர்
வேதா அரிஅனைமேவுவினோதா
நாதாசுரர்முதலோர் துதிபாதா
சதுரானேசராசரங்களோத்தருமூலா
துதிசெய்யராஜசே கரன்தமிழ்க்கனுகூலா
சமுககருணைசுந்தராங்ககர்கிர்தய
விமலவிபவவிக்ஷைதயோங்கிடுமிகுஜப,
கொதண்ட தீக்ஷாகுருவே-பக்தரிர்தய
கோகனகமலர் மருவே

இராமாயணஜோடிக்கீர்த்தனை,

௬

உ த் வி ச் சி ற ப் பு.

இஃது-சிற்றேரி

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

தரு-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அருணகிரிவள்ளலைப்போலே இசை ஆர்பெற்றார் புவிமேலே

அநுபல்லவி

திருண்மேவிகுந்திடு திரன்-சிற்றேரிஎன்னும்ஊரான்
தருங்குலைத் தாரன்-அற்புதம் சேர்வீரன்
சூழ்உலகம் ஏழுமதித்திட உற்ற
வாழ்வினால் உயர்வு குழ்வுநலிக்கப்பெற்ற - அருணகிரி

சரணங்கள்

தன்மை அருணாசலப் பண்ணுறுகீர்த்தன்சொல்
திண்பெறுமார்மகட கம்பெறுகப்புவிமேல்
தன் இதயத்துள் மதித்துப்-புலவர்களால்
னையம் ஆகச் சோதித்து-இசைதாளங்கள்
முன்னினும்பாக்கா அமைத்து-சுச்சாஸ்வதி
என்றும் அச்சினிற் பதித்து-விளங்கச்செய்த
இந்தினும்நற்கலை யதந்தரும் அற்புத சொறபுகல்விற்பனம்உற்றிடுசெர்
சன்மிதுமலர் விசியசுகந்தமாரன்றிறவன்
மாசிலாதநிதி பூசிதைமிகும்குபேரன் (அருண)

தேசமையும்செங்கோல்வி லாசமாட்டத்தும்
ராசர்களும்புகழ்ந்து பேசவாழும்புருஷ
சிங்கம் எனுங்கெம்பீரன்-குளோத்திபோர்ட்டில்
தங்கிய விவகாரன்-பலபாஷாப்பிர
சங்கன் ஒப்பாரன்-பலம்கொள்சது
ரங்கதள வில்வீரன்-நினைவிசிஷ்ட
அத்துவிதப்பரி சுத்தன்னவர்க்கு அனைக்கும்கீர்த்தமனத்தன் அனைத்துவ
காதிபன்கனக சோதிமுடிபுனைதாயன்
வேதமும் துதிசெய் மாதவனை நினைவோன் (அருண)

தலத்தினில்உயர்ந்துமன் லத்தைஉற்றிடுமங்கள
குலத்தில் அவதரித்து கலட்சணம்உற்றமிகு

சத்வகுண — விலாசன்-முத்துபுபந்தி
வத்தில் — உதித்தபாலன்-மாதர்மகிழ்வி
சித்திரதில் — இதலோலன்-செல்வந்நிறைந்த
சித்தியமணி — களசீலன்-மனதில்என்றும்
நிர்ப்பயம்உற்றிடு சற்சனமிகக்கவியப்பின்உளாத்துமதிக்கும் அருட்கடல்
நீடுமேருஎன — நாடுபுயசுந்தரன்
ஈடிலாதபுகழ் — கூடியசுந்தரன் (அருண)

(௬)

உதவிச்சிறப்பு.

இஃது-மன்னாடி

வேங்கடசுப்பராயபிள்ளைபேரில்

இயல்மெட்டி

தரு-பைரவிராகம்-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி,

இப்போதே அழைத்துவாபோடிசேடிநீபோய்

ஒப்பில்வீரசாமிசெய்த — வப்பயன்எல்லாம்உருக்கொ
டிப்புவியில்வந்ததென்னும் — சுப்பராயமகிபனை (இப்)

ஆவலுடன்பாடிவாரும் — பாவலர்க்கருளுங்கரனை
மாவலமைஉடையோனை — கோவைசியசிகாமணியை (இப்)

நீடியபுகழ்சேர்ஆயர் — பாடிவளர்கண்ணன் அடி
நாடிமலர்சூடி இசை — பாடியகுணாகரனை (இப்)

ஓங்குபுகழ்செவுனர்மெண்டு — பாங்கியின்டிப்டிமானேஜர்
வேங்கடாசலசெட்டியார்பாங்கனை — இன்றிக்கென்முன்னே (இப்)

முத்தமிழில்உயர்வு — பெற்றபுலவோர்கள்இடர்
உற்றசமையத்தினில் — அத்துசெய்சகாயனை (இப்)

ஆரமெறிகடல்சூழும் — பார்உள்ளோர்புகழும்எழு
பூரினில்வாழ்ந்திடும்முல்லைத் — தாரனைஉதாரனை (இப்)

சென்னைபுரிமன்னிவளர் — கன்னயகவுண்டாண்டு
சென்னல்ஆப்பிலதன்னில்மிகு — உன்னதஉத்தியோகனை (இப்)

மாபாவிகளைக்கொன்றேதுப் — பூபாலனம்செய்யதேவ
போலன்வளர்த்தகந்த — கோபாலகுலமணியை (இப்)

உதவிச்சிறப்பு.

இஃது

அக்கம்மாள்பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

0 செய்தால்புலவோர்களுக்கேசகாயம்-செய்துகவிபெறுதல்ஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்யேஅனம்சேர் அக்கம்மாள்பேட்டைவாழ்
செயமுத்துவேங்கடா — சலசெட்டியார்குமாரர்
மெய்யேஉருக்கொண்டுவந்ததென்னவந்த
வேங்கடாசலதீரா — ஓங்குபுகழ்கெம்பீரா
வீரா அரிவையர் — மனமகிழ்மாரா
காரார்கரம்உள் — ளான்ஞவதாரா (செ)

சரணங்கள்

சீதமதிவதனன் ஏதமில்சியகங்கள்
செய்தசகாயம்தன்னை — மதித்து-பவணந்தி
சிறந்தான்நூலில் அவன்இறந்தும்இறவாமலே
செய்தானேபாயிரத்துள் — பதித்து-பின்னும்
திதில் அருணகிரிநாதருக்குபகாரம்
செய்துமனமகிழத் — துதித்து-பிரபுவுட
தேவம்கார்ரீபனும் மேனித்திருப்புகழில்

இகழ்ந்திருக்கப்பெற்றான்பார் — கதித்துநாளும்
கோதிமொழிகள்ராக — வீணைப்போல்மொழியும்சீலா
குணசிகாமணிஎன — எவரும்புகழும்மேலா
குணமில்ப்ரமலோ — பியர்பிரதிகூலா
குணம்உடையபுலவர் — குலபரிபாலர் (செய்)

சங்கையில்லாமல் அந்தகொங்கராயர்முன்செய்ச
காயத்தினுல்அல்லவோ — கற்றுற்-வில்லிப்புத்தூரர்

சந்திரசூரியர்உள்ள அளவும்தம்புகழ்நிற்க
சயபாரதத்தில்ப்பாடப் பெற்றார்-கார்போற்சொரியும்
அன்னைபுடையதிருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடை-
யப்பமுதலியாருப் கற்றார்-கம்பருக்குமுன்
அகம்மகிழ்ந்திடவேசகாயம்செய்தோராமா
யணத்தில்என்னைக்குறிலை யுற்றார்-ஆதலினுலே
மங்களம்ஆம்செந்தோன்றி மாலைமருவும்மார்பா
வைசியகுலம்இலங்க வந்துதித்திடும்தீபா
மதுரம்ஒழுகமிருது மொழிபகர்பூபா
வரும்இரவலர்மகிழ அருள்பிரதாபா (செ)

அழிவில்வேதங்கள்ஓதிக்கிழி அறுத்திட்டபெரி
யாழ்வாருக்கோர்சகாயம் புரிந்து-பல்லாண்டில்
அகண்டஉலகேழுஉள்ளளவும்செல்வநம்பியும்
அமர்ந்திருக்கின்றார்புகழ் விரிந்து-எங்குநிறைந்த
வழுவில்மாயவன்பாலவாள் வலியால்மந்திரங்கொண்ட
மங்கையர்கோனுக்குமுன் புரிந்து-சகாயம்
மகிழச்செய்தேபல்லவராயன் திருமொழியில்
வாழ்ந்திருக்கின்றான்நீபார்-தெரிந்து-இன்னமும் சொல்வேன்
ஒழிவில்லாமல்பல வோருக்களித்துச்சொர்ண்ணம்
ஓங்குகவிபெற்றனே உலகில்ப்பிறபுக்கள்முன்னம்
உடல்பொருள்களவையும் நிலையிலையின்னம்
உறுதிஇதுவேவேறு இதியிலைஇன்னம் (செய்)

நவமன்மதனைப்போல்உருவம் இருந்தென்சௌபாக்கிய
நலம்இருந்தென்என்றுள்ளம் வைத்தாய்-பாடும்
நாவலமைஉடைய பாவலர்க்களித்துப்பா
நாம்கொள்வோம்என்றுனைந்தம் உற்றாய்-இந்தப்
புவியில்இப்படிசெய்தேகவிகள்பெற்றானென்றுன்றன்
புத்தியிலும்ஆலோ சித்தாய்-நீயும்
புகழ்பெறஎங்கள்மனம்மகிழ்வுறச்செய்ததெங்களால்
புத்தமுதம்போலக்கவி பெற்றாய்இனிஓர்
சலிப்பில்லாமகளிடர்இப் புவிமேல்இருந்துமின்ன
தனகனகவஸ்துவா கனம்அனுபோகித்தென்ன
ததியினில்உதவிசெய் பவர்களில்டின்ன
ஞானஇனிஎவர்களுள்ள னினும்புகழ்துன்ன-(செய)

இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக்கவிராயர்சரித்திரம்.

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயணத்தைக்கற்றும்? பிறர்க்கு உரைத்தும், தமக்கே ஓதியும், சபைகளுக்குப் பிரசங்கித்தும், லோலட்சுமண பரதசத்துருக்கன் அனுமசமேதர் ஆகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர சுவாமியின் இடத்தில் பண்ணியபக்தி உபாசனை பலத்தினால், அதைக்கீர்த்தனரூபம் ஆகிய ஓர் நாடகமாய்ப் பாடியதினலேயே மகானுபாவரும் பிரபலரும் ஆகி, நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர், பூர்வம்சைனத்திற்பிரிந்து, சைவத்திற்புக்க தீருபூசிவெள்ளாளப்பூவைசியரும், தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியார் பிள்ளையும் அவரது கற்புடைமனையாள் வள்ளி அம்மாளும் புரிந்தசஞ்சித புண்ணியத்தால் இவருக்கு ஒருதந்தையும் தாயும் ஆகும்படி, சாலிவாகனசகம் ௧௬௩௩ - ஆவதில், விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆகவந்து உதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின்வழக்கத்திற்கு இசைய இவரது ஐந்தாம்வயதில்; ஐந்தாம்மாதத்தில், ஐந்தாந்தினத்தில், ஒருதமிழ்ப்பள்ளியில் அவரை அமர்த்தினார்கள் இவர்தமதுபன்னிரண்டிக்குஉள் சாமானியக்கல்விகளை அதில்கற்றார், அவ்வளவில் இவரைஈன்றோரில்தாயார்முன்னும்தந்தையார்பின்னும் சிவலோகப்பிராப்தி ஆனார்கள்.

இவரதுதமையன்மார்மூவரும்வாணியர் ஆகையால் இவர்வாணிபத்தின்கிராஈனைமட்டுடாலும் ஆகடும்இவருக்குத் தனைக்காரணம் ஆனதால் இவர் அவ்விடத்திற்குஅருகேஇராநின்ற தருமபுரத்துச்சைவாதீனத்தைஅடுத்துஅதில்சிலதம்பிரான்களில் வடுகும் கிரந்தமுந்தமது பதினெட்டுக்குஉள்ளேமிதமாக்கற்றார்.

பின்னும்இவர்தமதுபக்கொன்பதாவதுதல் விசேஷக்கல்விகளைக்கற்கக்கருதிஅவ்வாதீனத்தில்சிலவரில்லைசைவசாத்திரத்திற்குஉரிய நூல்கள்பலவும் கிரந்தத்திலும்தமிழிலும்கற்றார் தமதுஇருபத்தைந்துவரைக்கும்அதன்பின்மற்றவைதமிழ்நூல்களிற்பயின்றார்அம்மடத்தில்இவர்க்குப் பலபாஷைகட்டும்ஆசான்கள்பலர்ஆகியும்தமிழிலேமுக்கியஆசான் அம்பலவாணநாவலிராயர் என்றவர்.

அக்காலத்தில் இவரதுகல்வி அவானவையும் புத்தியின் கூர்மையையும் விரைவையும் நுணுக்கவையும் உன்னிய அப்பண்டாரசந்நிதிகள் அறவபூண்டு இவ் ஆதீனத்துத்தலைமையும் பூணவிரைவென்று இவரைவிஜ

வித்து அதற்கு இவர் விடைதந்தார் சுவாமிஸ்ரீராமாயணம்சொல்கின்றது தசரதச்சக்கிரவர்த்தி முதல் இல்லறம் பூண்டு பிற்பாடு துறவறம்பூண இச்சித்தார் அவரது திருக்குமாரர்முதல் இல்லறம்பூண்டு பின்புமனத்தால் முற்றத்துறவுபூண்டிருந்தார்மற்றைமகாரஷிகளும எப்போதும்முன்னே தோகைகூடியபின்னதையேபூண்டிருந்தார்கள் என்றுதிருக்குறளிலும் இவற்றைநோக்கி அறப்பாலின் முதற்கண் இல்லறமும் பின்பு துறவறமும் நிறுத்தப்பட்டன. ஆதலால் அடியேனும் இவ்விதியையே கைக்கொள்ள நோக்கினேனென்ன அதற்கு அக்குருவும் அவ்வாறே செய்யுமென்று ஆசிர்வதித்தது,

ஆகிலும் இவர் அப்போது தமது விவாககாரியத்தில்பிரவேசிக்கவில்லை இவர் அசகருக்கு விவாகம்வித்தியாகாசம்,என்கின்றபழமொழியை,மறவாமலும் தமிழ்க்கல்வியைச்சாதித்தலுக்கேஅப்பிக்கப்பட்டும்இருந்தால்இவர்பின்னதையேவிடாதுமுயன்றார்.

இவருக்குவயதுமுப்பதில் அபிசேகக்கட்டளைக்கருப்பூரில்தமதுநெருத்தரில் இவர் ஒரு குமரிக்கன்னிகையை மணந்து அப்புண்ணியவதியோடுஇல்லையாயிலேயே வாழ்க்கையில்தமது இல்லறத்தைநடத்துதற்குத்துணைக்காரணம் ஆகிய பொருள்களை ஈட்டுதற்காகஜாநாகக்கணக்கதொழில்செய்தார்.

அதினால்இவருக்குமிகவும்சாவகாசம்கிட்டதால் அதுவரையில்தாம்கற்றதமிழ்நூல்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திலும்சைவத்திலும்முன் அவதரித்ததெய்வப்புலவர்கள் ஆகியபன்னிருவராலும்நால்வராலும்தோன்றியதிவ்வியப்பிரபந்தங்களும்திருமுறைகளும்வேதாகமப்பொருள்களால் ஆகியதமிழ்களென்றும்இவ்விருமதங்களுக்கும்தமிழில் முதல்நூல்களென்றும்தமக்குமுன்னோர்கள்தாமே அமைத்தாலால் அதுகளை ஓதித்துமற்றநூல்களிலுள்ள கதத்துக்குஉபகாரியும்உபயோகியும்ஆகி அருமையும்பெருமையும் உள்ள முக்கியமாகாரம் ஆனவைகள்அவைகளென்று அது அட்பத்தால் உணர்ந்து இடைக்காணப்புகுந்தார்

அச்சோதனையில் இவர்கம்பநாட்டாழ்வாருடைய ஸ்ரீராமாயணமும்திருவள்ளுவநாயனாருடையதிருக்குறளும் மற்றைஎல்லாத்தமிழ் நூல்களிலும்சிரியகூரியநிஞ்சொற்களாலும்,செவ்வியமதுரம்சேர்ந்தநற்பொருள்களாலும்சிறந்தஅரியபெரியஅதிகசாரம் உள்ள நூல்கள் ஆகவேவுகிலைமையில்தின்றுகண்டுகொண்டார்மேலும்தெய்வப்புலமைகளையுடைய மேற்படி இருவராலும்தோன்றியஇவ் இருநூல்கள் உள்ளும்முன்னது வேதமாதாவாகிய காயத்திரிஅர்த்தம் உள்ள இதியாசமென்றும் பின்னது மனுமுதலியதிருமநூல்அர்த்தம்உள்ள நீதிநூலென்றும்இவற்றின்உண்மையைக் கண்டுகொண்டார்.

அதனால் விசேஷமா இவ் இருநூல்களினும் பயிலுகையில் மதுரைச்சங்கப்புலவர்கள் அதித்ததிருவள்ளுவ மாலையில்

வெண்பா

எப்பொருளும்யாரும் இயல்பின் அறிவுச்
செப்பியவள்ளுவர்தாம் செப்பவரும்-முப்பாற்கு
பாரதஞ்சீராமகதைபழையமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற்றில்லை நிகர்

என்று இராமாயணம் குறளுக்கு உவமிக்கப்பட்டதைநோக்கினார் அதனால் இவர் கண்டுகொண்டர், முன்னதில்சொல்லப்பட்ட இராமசரித்திரங்களே, பின்னதில் நீதிகள்போலச்சொல்லப்பட்டன என்றும், ஆதலால் நீதிகள் குறளிலும், அவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் ஆகிய நடைகளோடு பக்வத் குணமுபவமும் தோத்திரங்களும்இராமாயணமுழுதிலும் இருக்கின்றன என்றும் இக்கிட்கியானத்தில் இக்குறளிற் பார்க்கிலும் இவ்விராமாயணத்தில் அதிகமாகப்பயின்றும், பாராயணித்தும அனேகரை ஓதுவித்தும் சபைகளிற் பிரசங்கித்தும்வந்தார்

இவ்வாறு நிகழ்கையில் இவர் தமதுதொழில் முறைமைபற்றிபொன் வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டுஅக்காலத்தில் அவைகயமாகவிற்றபுதுவைக்குபயணங்கொண்டார் அதற்குச்சீர்காழியால்போகவேண்டுதலின் அவ்விடத்தில்வந்து தருமபுரத்து ஆதீனத்தைச்சார்ந்தஒருமடத்தில் தங்கினர்

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான் சிதம்பரப்பிள்ளைஎன்ற ஓர் கார்காத்தவேளாளர் தருமபுரஆதினத்தில் இவருக்குச் சகலபாடிஆன ஒருபாவலர் இவர் அப்பண்டாரச்சந்நிதி தியமனத்தால் இல்லறம் பூண்ட காலத்திலே அவருக்கு அக்குற்ற வலால் துறவுபூண்டு இதற்குக் கட்டளைத்தம்பிரான் ஆகி அங்குவந்திருந்தார்

ஆதலால் இவ்விருவரும் சந்தித்து தங்களில் இருந்த நெடுங்காலப் பிரிவின்பரிவு அகலத்தழுவி சிலநேரம் குசலப்பிரசினம்பண்ணின பின்பு அவர் அம்மடத்து அலுவலின்பேரில் அங்குவந்ததின்மேலே அதின்முன்னையகட்டளை வருவாய்க்குஆகிலும் தாம் அதிகமகனைடதற்காகத் தாமே பாடின ஒரு கட்டளைமாலையை இவருக்குக்காண்பித்து அதற்குஇவர்அதுப்பக்கொண்டார், சீர்காழிக்கு ஒருப்பள்ளுபாடப்பிடிகையோட்டேன் - புலசோலினால் அதைநிறைவேற்ற எனக்குச்சாவகாசம்கிடைக்க இல்லை நீரே அதைமுடியும எப்பொழுதும் இவ்விடம்விட்டகலாதேயும், என்று இவரைப் பிரார்த்தித்தார் அப்பள்ளின் பிடிகையைப்பார்க்க என்றுஅதை இவர்கையில் ஒப்பித்தார், இவர் அந்நறை இராத்திரிமற்றைப் பொழுதிலேயே அதைமுடித்துப்போட்டாராம் அன்றுவிடியவில் அதையும் தாம்அவனிய

மைப் புதுவைமட்டும்போகவேண்டிய பயணச்செய்தியையும் அவருக்கு ஒப்பிக்கும்படி; அதுகளை அவர் அடியான் ஒருவனவசம்பண்ணி இவருக்குப் பயணஞ்சொல்லிக்கொள்ளாமல் தமது குறிப்பிடம்போய்ச் சிலநாள்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்

அந்தம்பிரான் அன்று விடிந்தபின்பு அப்பள்ளின் முடிவைக்கண்டும் இவரது பயணச்செதியைக்கேட்டும் ஆச்சரியப்பட்டு இவருக்கென்று பெரியவீடு ஒன்றுசித்தஞ்செய்து இவரது குடும்பத்தை இவர்பெயராலே சீர்காழிக்கு அழைப்பித்து புதுவைக்குச்சென்றஉங்கள்எசமானும் இவ்வீட்டம்வருவார்என்று அவர்களுக்குத்திடம்சொல்லிதாம் கட்டுவித்த அவ்வீட்டில் அவர்களைக்கிரகப்பிரவேசம் பண்ணுவித்தார்

இக்கவிராயரோ தம் ஊருக்காகத்திரும்புகாலில் வழிவாட்டால் சீர்காழிவந்து அம்மடத்தில் முன்போலஇறங்கினார்; அங்கு இவரைக்கண்ட சிதம்பரதம்பிரான் இவரோடு சம்பாஷிக்கையில் முன்பு தம்மோடு எச்சரியாமல் இவர் புதுவைக்குவழிகொண்டதைப்பற்றி இவரோடு சற்றுநேரம் சலித்தபின்பு தாம் இவருக்கு என்று ஒருவீடுகட்டினதும் அதில் இவர் குடும்பம்குடியேறினதும் இவரோடு முன்னாடி எச்சரியாமல் இவரும் உலாவப்போகிறவர்கள்போல இவரை இட்டுக்கொண்டு அந்தப்புதுமனையில் நுழைந்தார் இவர் தமது சமுசாரத்தை அங்குகண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களாலேயே அவர்கள்வரலாறு தெரிந்துகொண்டு அவர்களோடு அம்மனையில் குடிவாழ்க்கைசெய்துகொண்டு சீர்காழியில்தானே என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கும்படி அந்தம்பிரானால் வேண்டப்பட்டுஅதுவே இருப்பிடங்கொண்டார் ஆதலால் இவர் அன்றுதொட்டு சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் என்றுசொல்லப்பட்டார்

அங்கு இவர் வசிக்கையில் அத்தம்பிரானுக்காகப்பலத் தனிக்கவிகளும் சிலசில்லரைப்பிரபந்தங்களும் புனைந்துகொடுத்ததும் அன்றி அசோமுகிநாடகமும் சீர்காழிஸ்தலபுராணமும் சீர்காழிக்கோவையும்பாடி அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ் தமக்காகவேபாடினார்

அக்காலத்தில் சீர்காழிக்கு அடுத்த சட்டநாதபுரம் என்கிற அக்கிராரத்திலிருந்து வேட்கட்ட ராமையர் கோதண்டராமையர் என்ற இருவர் பிராமணர்கள் சங்கீதவித்வான்கள் இவரிடத்தில் சில்லரைப்பிறபந்தங்களில் பாடங் கேட்ட பின் தெய்வப்புலமையை உடைய கம்பநாட்டாழ்வாராலே செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீ ராமாயணத்திலும் பாடம் கேட்டுக்கொண்டுவந்தார்கள், அவர்கள் இவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள், இதுவரையிலும் தாங்கள் செய்த பல பிரபந்தங்களாலும் புராணத்தாலும் நாட

கத்தாலும்தங்கள் நாமதேயம் எங்கும் குப்பென்றுப்ரவாமல் இருக்கின்றதால் அதையெங்கும் பரவச்செய்யத்தக்கமுத்திப்பிரதானம் ஆகிய ஒரு பிரபந்தத்தைத்தீர்க்க ஆலோசித்து தாங்கள்செய்யத்தக்கதென்று

அப்பால் இவர்யோசித்தது இதுமெய்யே இனிமைக்கும் உலகுக்கும் புத்திக்கும் முத்திக்கும் சாதனம் ஆகிற ஒருகதையைப்பற்றிப் பாடுவோம் அதுராமகதையே ஏன் எனில் ராமமந்திரம் பரப்பிரம்மத்தைக்குறிக்கிறது தாரகப்பிரம்மமந்திரம் என்கிறது காயத்திரிக்கு ஒருசுருக்கம் ஆகியது, ஸ்ரீமந்தாராமனை பிரம்மாவுக்கும் பிரம்மாபரமசிவனுக்கும் பரமசிவன் பார்வதிக்கும் உபதேசித்தது இறக்கமுத்தி என்கிறகாசியில்யாவருக்கும் அந்தியத்திலே உபதேசித்தது அந்நாலிலோ பரப்பிரம்மம் தசரதனிடே அவதரிக்குமென்று அதைக்குறிக்கிற காயத்திரி(௨௪) அட்சரங்களை உடைய ஏழுகாண்டங்கள் ஆகிய எகர்வேதமே ஏழுகாண்டங்களும் (௨௪௲) கிரந்தம் ஆகி, ராமனைக்குறிக்கிற புண்ணியகதாருபமாய், மகாரிஷியும் ஆதிகவியும் ஆகியவால்மீகிபகவானிலேஅவதரித்தது இதுகாயத்திரி ஆதலால் அன்றோ பிரமத்திமுதலான சகலமகாபாதகங்களையும்போக்குகிறது அறியும்தெரிந்தோ தெரியாதோஇருந்தியோகுளறியோ- பக்தியாயோ. அபக்தியாயோ நினைவோடே நினைவுதப்பியோ அன்வயத்தோடே அன்வயம் இன்றியோபொருள் உணர்வோடே அது இன்றியோ. ராமயென்ற இரண்டு அக்ஷரங்களைமாத்திரம் வரத்தக்க மராமரா இந்தவரப்பில், இராமற்போச்சுதே ராமாஇங்கேயாதே மோராமா காராமணிஆமா, சீராமாயென்று இப்பேர்ப்பட்ட வசனங்களிலும் வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவர் தங்கள்அந்தியத்தில் உச்சரித்து முக்திபெற்றவர் அனேகர் இதைஉச்சரிக்கையில்-ரா-பாவங்களைத் திரட்டி. வெளிப்படுத்துகிறதும் அதுகள்மறுபடியும் உள்ளேநுழையாமல் வாயை மூடுகிறது இதினால் அன்றோ முன்னையபெரியோர்களில்

நம்மாழ்வார்

கற்பார் இராம பிரானை அல்லால் மற்றும் கற்பரோ
புற்பா முதலாப் புல் எறும்பாதி ஒன் றின்றியே
நற்பால் அயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும்
நற்பாலுக்குற்றன நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே

என்றார்படிக்கில் ராகவன் சரித்திரம் கொடிக்குள் போகுமேதரித்திரம் என்றுபழமொழியும் இருக்கிறது மேலும்சங்கர ராமானுச மத்துவாசாரியர்கள் ஆகியதிரிமத ஸ்தாபனர்களும் இந்தராமகதையை நியமமா வீட்டிலும் வெளியிலும் பாராயணித்தும் கேட்டும் கேட்பித்தும் இகபர சௌக்கியங்களை அடையவேண்டு தங்கள் சிஷர்களுக்கு நியமித்தார்கள்

ரு

அவர்களும் அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இத்தம்பிரானும் இராமாயணத்
தின் பலகதைகளையும் தமது கல்விநிறைந்தகருத்தில்நிர்ணயித்
து இதையேதாழும்பாடத்தொடங்கித்தமதுகாலத்தைகற்போதாப் போக்
கத்திர்மானித்தார் ஆகிலும் இவர் இதைஎன்ன ரூபமாப்பாடத்தக்கதென்
று மேலும் சிந்தித்து இதனைத்செய்வப்புலமை ஸ்ரீமத்கம்பநாட்டாழ்வார்
திருவிருத்தங்களால்நிறைத்தார்பின்னும் பலரும் பலவால்நிறைத்தார்கள்
ஆதலால் நாம் பெண்களும்பேதையரும் உணரத்தக்கவெளிப்படையும் வ
ழக்கமும் ஆகியசெந்தமிழ்ச்சொற்களாலே ஓர்நாடகம்ஆகிய கீர்த்தனரூப
மாக நிறைக்கக்கடவோம் என்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதெரிந்த மேற்
படி இருவர்ஆகியதமது பிராமணசிஷர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உத
வியாகக்கொண்டு இக்கவிராயர் அதைத்தொடங்கி நிறைவேற்றினர் அதி
ன்விஷயம் ஆவதுஇவருக்கு இந்தநினைவு அங்கதாயபாரதகில் தோன்றிய
தால் முதன்முதல் அடடாவெளியேபுறப்படடாளென்று கீர்த்தனையை அ
தின்விருத்தத்தோடேமுடித்து அச்சிஷர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்குஇரா
கமும் தாளமும் அமைத்துக்கொண்ட அவர்களாலும்அதை அவர்களிட
த்தில் கற்றுக்கொண்ட மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்குஉள்ளே அது
அங்கு எல்லாம்பரவினதைக்கண்டுஇராமாயணத்தில்கிரமமாச்சிலவிஷய
ங்களெடுத்துச் சிலகாலத்தில் கருக்கமாய் நாறுகீர்த்தனைகள் அதின்விரு
த்தத்தோடேமுடித்தார் அதுகளுக்குஎல்லாம் இராகதாளங்கள் அமைத்தஅ
ந்தப்பிராமணர்கள் சிலவென்று சென்னப்பட்டணத்துக்குவந்து அதுக
ளை அங்கேபாடிப்பரிசுபெற்று மறுபடியும் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப்
போய் அதினால் தங்கள் கல்யாணங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு திரு
ம்பி இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய் நடந்தசெய்திகளை அவருக்குஅறி
வித்தார்கள்

அதினால் இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும் விருத்தங்க
ளும்பாடி முன்னதுகளோடு ஆதி அந்தம் ஒழுங்குபெறக்கோத்து ஒருபிர
காரமாமுடித்துக்கொண்டு சீரங்கத்துக்குப்போனார் அதைஅரங்கேற்றபூர்
வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது ஸ்ரீராமாயணத்தைஅரங்கேற்றிய ஸ்த
லம் அதுவே ஆகையால் அப்பொழுது அக்கோவிற்றுறையார்கள் சொன்
னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை பூர்வாசா
ரியர் ஆகிய ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் திருமுன்னர் பிராட்டியார் சந்நிதானத்தில்
பெருமாளும் எழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினர் அக்காலத்தில்பலதரு
மங்களில் பல அற்புதங்களை அவர்உலகத்துக்குக்காண்பித்தார் அதைத்தா
னே நீர் கீர்த்தனைகள் ஆகப்பாடினபடியால் அதைக்குறித்துப் பெருமாள்
யெங்களுக்கு நியமித்தால் இந்த நூல்அரங்கேறச்சம்மதிப்போம் என்று
அதினைபேரில் இக்கவிராயர்தனியே ஓர் இடத்தில் இருந்து ஒரு கீர்த்தனை
யால் ஸ்ரீரங்கநாயகனை தோத்திரம்பண்ணினார் அது இது

திரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா-ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
என்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா

அநுபல்லவி

ஆம்பல்பூத்தசைபறுவதுமடுவிலே-அவதரித்த
இரண்டாறு நடுவிலே-என்

சரணங்கள்

௧ கோசிகன்சொல்குறித்ததற்கோ-அரக்கி-குலையில் அம்புதெறித்ததற்கோ
ஈசன்வில்முறித்த தற்கோ-பரசு-ராமன் உரம் பறித்ததற்கோ
மாசிலாதாயின் வரம்பெண்ணுடன் வழிநடந்தஇளைப்போ
ஆசிலாதகுகன் ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
பாசமுஞ்சித்திரகூடச்சிகரக்கல் மிசைகிடந்தஇளைப்போ
தாசிவீமேல்மாரீசன்ஓடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போ-ஓடிக்
களைத்தோ தேவியைத்தேடி-இளைத்தோ மரங்களேழும்
தொளைத்தோ-கடலைக் கட்டி-வளைத்தோ இலங்கையென்னும்
காவல்மாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவணாதிகளை இடித்தவருத்தமோ-என்

௨, மருவுமாயிலேவரும் கலையோ-முதலை = வாய்மகனைத்தரும்களையோ
காதிர் எருதைப்பொருதகளையோ-கன்று-எடுத்தெறிந்தபொருங்களையோ
பூதனை ஆவி முலை உண்டுபெயின்உயிர் போக்கி அலுத்தீரோ
அதிராடிவரும்குருவி வாயன் டாக்கி அலுத்தீரோ
அதிசெய் ஆயர்களைக்காக்கவேண்டி மலை தூக்கி அலுத்தீரோ
சதிசெய்காளிஞன்காளிங்கன் மணிமுடி தாக்கி அலுத்தீரோ-மருதம்
சாய்த்தோ-ஆடுமாடுகள் மேய்த்தோ சகடுருளைத்
தேய்த்தோ-கஞ்சன் உயிரைமாய்த்தோ அர்ச்சுனனுக்குச்
சாரதியாத்தேர் விடுத்தவருத்தமோ
போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ-என்

௩, படிதனில்மெத்தவும்நானே - உம்மைப்பரமனவே அடுத்தேனே
அடிமைகொள்வீர் என்னைத்தானே-செம்பொன்-அணி அரங்கப்பெருமா
நடமஉறைந்தகருங் மாமைசாமதா தடுத்தாட்கொண்டீரே [னே
விடமுண்டுதகாதாகாருக்கொருகன் விடுத்தாட்கொண்டீரே
கொடுமைகொண்டமுத அபராதத்துக்குத்தயில் கொடுத்து ரட்சித்தீரே
மடிவில்ஆனையமுன் ஓடிமுதலையை மடித்துரட்சித்தீரே-அதுபோலே
வாரும்-இருவைபக்கண்ணாலேபாரும்-மனக்கவலை
தீரும்-கிளைத்தவரம் தாரும்-தாரும்எனசாமி
லட்சமேவும்மண லட்சுமியுடன்பெரும்
பட்சம்ஆகனன்னை ரட்சியும்ஏழு திரும்- என்

இந்தக்கீர்த்தனைக்காகப்பெருமாள் திருவுள்ளமுகந்து இக்கவிராயருக்குச்சொப்பனத்தில் ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவரைப் போல்வந்து, ஓயராமநாடகப்புலவர் முற்காலத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாயணம் அரங்கேற்றவருகையில் நம்சடகோபனைப்பாடினையோ என்றுபெருமாள் கேட்க அவர் நம்மாழ்வாருக்கு ஒருஅந்தாதிபாடினபின்புதான் அதை அரங்கேற்ற நியமித்தார். அவ்வாறே நீயும் உனதுநாடகத்தில் நம்பெருமான் பரிசனங்களைப்பாடில் உன்நூல் அரங்கேறும் என்றார் அவ்வண்ணமே பெருமாள் கோவிற்றுறையாருக்கும் சொப்பனம் சாதித்தார்; இவரால் அதைப்பாடுவித்துக்கொண்டு இவரது இராமநாடகத்தை அரங்கேற்றும்படியா. அப்படியே அன்று விடிந்தபின் இருதிறவரும் அச்சொப்பனங்களை ஒப்பிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஆய்; இவர் இநாடகத்திற்குத்தோடையம்பாடத்தொடங்கி நம்பெருமான் பரிசனங்களாகிய அனந்தகெருடவிஷ்வக்சேனர் பஞ்சாயுதங்கள் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் அதில் அமைத்தார் ஆகிலும் அத்தோடையத்தில் இருக்கின்ற விநாயகரோ அக்கோவிற்பரிவாரத்தில் இருக்கின்ற ஒருவர் தாம் மேற்காப்பு விநாயகரோ, சேனைமுதலியார் பரிவாரத்தில் ஒருவர். இவ்விதமாய் இந்நூல் சீரங்கத்தில் பூர்வத்தில் தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமயணத்தை அரங்கேற்றிய கம்பர் திருமண்டபத்திலே அந்தப் பகுதி அஸ்தநட்சேத்திரத்திலேதானே. திருவரங்கத்திருமுற்றத்து அடியார்கள் கோஷ்டியில் முதலில் அரங்கேற்றினார் அக்கோவிலாரால் பலமரியாதைகளோடு பல பரிசுகளும் பெற்றார்.

அப்புறம் இக்கவிராயர் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானாதிபதி ஆகிய துளசிமகாராசாவின் சபையில் இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றவந்தார் அங்கே ரம் தஞ்சைக்கோட்டை சென்னப்பட்டணத்து அதாப் ஆகியம்தார் மலக்கின் கண்டியுறல் முற்றிரிக்கை இடப்பட்டிருக்கது அச்சமயபேதத்தால் புதுவைகாத்து ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் சபையில் இதை அரங்கேற்றவந்தார் அவர்தமக்கு மிகவும் இஷ்டர் ஆகிய துளசிமகாராசா இதைக்கேட்டதற்குமுன் தாம்கேட்டால்கூடாதென்று இவருக்கு ஆறுவெகுமதியும்செய்து மணலிமுத்துகிருஷ்ணமுதலியாருக்குத்தக்கவுரைப்பத்திரிகையோடு இவரைச் சென்னபுரிக்கு அனுப்பினார் இவர் இவிடம் சேர்ந்து அவருக்கு ஒருசீட்டுக்கவிதை அந்தநவுரைப்பத்திரிகையோடு விடுத்தார்

அது-இது; ஆசிரியவிருத்தம்.

சித்திரகுஇறவல்லிபுத்திரகுஇறவல்லிதேவர்கள் வணங்குவல்லி
தில்லைகாயகவல்லி திருக்காமவல்லி திருநிருவிழிக்கருணையாலே
சித்தியுபாசகன எனது பூமண்டலாதிபர்கள் தாம் எவரும் துதிக்கும்
சகலபாக்யாதிபுண மணலிமுத்து கிருஷ்ணசதுரா நீவாழி கண்டாய

மத்துமலர்குவளைநான்மதியம் நீசெந்தாமரை கருவிமனம் மேகம் நீ
கவினம் நான் பருதி நீ பிள்ளை நான் அன்னை நீ நான் கவிஞன் வழுதி நீ நான்
சுத்தமுள ராமாயணந்தனைக் கொண்டுவந்து சமுகமதுபெறவருகிறேன்
சொற்பொருள் அறிந்தவுசொல்லுவேன் கேட்கவேதுணை ஆகவேணும்
(முந்நீயே

இதை அங்கிகரித்தமுதலியார், இவரைத்தம் இடத்துக்கு அழைப்பித்துத்தக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்கு இசைந்தார் அப்பால் இவர் ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி நாடகமாய் ஒன்று செய்கின்றேன். அதையும்கூடவே தாங்கள் கேட்கவேண்டும் என்றார் அப்போது அவர் இவரைக் கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன் இவர் பிராமணர்கள் இராமநாடகமொன்று கொண்டுவந்து இங்கே கீர்த்தித்தார்கள்; அதுதானோ இதுவன்று இவர் அதுவும் என்பாடிதான் அதுவொருமங்கிரகம் ஆதலால் அதை தழுவிய விரிவாகப்பிறகும்பாடினேன் என்றார் முதலியார் அப்படியாகில் இரண்டும் ஒருகாலத்திலேதானே நடக்கமென்றார், ஆதலால் அப்பால் இவர்தமது நாடகத்தைப் பின்னும் பலதருக்களாலும் விருத்தங்களாலும் பெருக்கி விரித்தார் முதலியார் சபையில் இராமாயணப்பிரசங்கம் ஆரம்பித்தார். கூடவே அங்கங்கே இக்கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார், ஆதலால் ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகத்தில் முதலியாரால் பலமேன்மைகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றார் அதுகள் இக்கவியால் அறியவரும்.

ஆசிரியவிருத்தம்

களம்தந்தான் கனகாபிஷேகம்தந்தான்
களங்கம் இல்லாக்கருப்பொருளை அறைந்துதந்தான்
மனந்தந்தான் முடிசூட்டுமாலைதந்தான்
வாணிசிவகாதன நதிருத்திவரிசைதந்தான்
இனம்தந்தான் ராமகதைஎவர்க்கும்தந்தான்
எனை ராமாயணக்கவிஞன் எனப்போர்த்தந்தான்
அனம்தந்தான் மணலிமுத்துக்கிருஷ்ணபூமன்
அகம்தந்தான் இருமையிலும் சுகம்தந்தானே

இப்படி முத்துகிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானம் செய்யப்பெற்ற இக்கவிராயர் பின்பு - வெங்கடப்பசெட்டியார் - குமாரர்- ஆகிய தேப்பெருமாள் செட்டியாருக்கு ஒருசீட்டுக்கவி அனுப்பினார் அது இது,

கனிகொண்டபக்தலக்ஷணமும்ராமாயணக் கடலையுமுணர்ந்தவன், கவிராசபுகழ்பின்தொழிந்தருளுசலக் கவிராயன் எழுதுவாருக்கேயாணி கொண்டமாகபிர்த்தவிபலபரம்பிரம்மகிழ்க்கத்தன்னணிகாதிபன், வருசிப்படைத்ததேப்பெருமாள்பர்பன் இதைமனமுவந்தினிதுகொண்டு, அவ்விசேஷணத்தியாகசேர்வண்ணமுரைசெய்ததும், அத்திருவேலருகமிதசெய்ததும், அநுமக்குபகாரமதாகுமிப்புவியில் அறியாதபெருமுணரோபணிகொண்டராமகீர்த்தனையும் அப்படியேபரிந்துகேட்கவேணும், பதின்முராயிரம்பேதைகளிடையேபொருள்படைத்துவாழ்ந்திருகமாட்டேதா.

அவர் அப்படியே அதைக்கேட்டுஇவருக்குசனிசமாவப்ரியோசமெதியதைசெய்தார். பின்பமதார்மலக்கவாப்போடு சமஸ்தானப்பட்டிருந்ததுள ரிம காரஜானையும், அம்பால் ஒருபஞ்சரத்தின் மூலமாப்ஆரந்தரஙகப்பின்னையும்பின்புஉடையார்பாளையத்துதனை ஆகிய, உவராமப்புடையவோருப்பின்னும்பலபாளையப்பட்டுத்தாரைகளையும்இவர்கண்டு இதைஅரங்கேற்றிபலகல்வரிசைகளும்மெய்வரிசைகளும அவர்களால்பெற்றார்

இவ்விதத்தால்இவர்கட்டியபொருள்களைக்கொண்டுதம்குடும்பத்தோடு லோகத்தின்சிலவருஷங்கள் இருந்துசீர்காழியில்தானேவிகாரி௵ ஆனிமீ வைகுண்டப்பிராப்தியானார் இவர்வேதத்தில் சொத்துதகாழ்வடம் தலையிலுமணிகளிட்டு அரையிலும்தரித்துசைவப்பண்டாரமகம்போல் இருந்தாராம்.

இவர்தமதுவிவாகத்தின்பின் தில்லையாடியில் ௪௨ ௵வசித்துசீர்காழியில் ௨௰ ௵வசித்தார், இவருக்குவயது-௬௭-இவர்தமது-௩௰-ஆமவயதில் இக்கீர்த்தனைபாடியதுதொடங்கி நான்முகவருஷங்களுக்குமுந்தாபாடி ---௵ ஆகிறது இவர்வைகுண்டபிராப்தியாகி-௬௭-வருடம்ஆகிறது.

இவர்சரித்திரம், இவரதுபெரும், இவர்குமாரர்கள்மூவரில்முந்தவர் ஆகியவும்பலவாணக்கவிராயருக்குபபுத்திரரும்இக்கீர்த்தனைக்குப்பிரசகமியம்ஆகிய, சுப்பிராயக்கவிராயராலும பின்னும்அனேகராலும்சாவகாசமே கேள்விப்பட்டபடிக்குஎழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீராமஜயம.

அமைத்தவர்கருத்து.

இக்கவிராயர் ரசிக்கவித்தப்படி மகிமைஉள்ள இந்தஇராமாயணகீர்த்தனை ஆகியப்புண்ணியநூல் வெளிப்படையான வழக்கச்சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும், இடையிலே அவ்வளவும் தெரியாதசிலாவார்களில் அகப்பட்டு முடியவெழுத்தும் சொல்லும்பொருளும், அதற்கேற்க சரணங்களும் வரிகளும் மிகுந்து குறைந்தும் இராகதாளங்களும்பேதித்தும் சிலவிருத்தங்களும், கீர்த்தனைகளும், சில புஸ்தகங்களிலே குறைந்தும், சிலவற்றிலேயிருந்து இப்படிக்குப் பலவிதங்களிலும் பிழைபாடுகள் ஆயவிட்டது, இதற்கு முக்கியகாரணங்கள் இத்தமிழ்ப் பாஷையின்கடையில் அக்ஷரங்களைத்தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்தி வழக்கமும், அவ்வக்ஷரங்கள் இயல்பாயே மிகுத்தலும் குறைத்தலும்மாறுதலும் அல்லாமல், வலிய அவைகளைமிகுத்தலும் குறைத்தலும்மாறுதலும் செய்கிற விகாரவழக்கமும் தாம் இச்சந்திகளும் விகாரங்களும் இன்ன இடங்களில்வேண்டத்தகாதுகள் என்றுகற்ற இலக்கணப் புலவர்களில் சிலர் இன்னமும் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்,

ஆகையால் இந்தப்புஸ்தகத்திலே வாசிப்போர்களையும் பொருள்சொல்பவர்களையும் தடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள்ளாகிற மேற்படிசந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமாய் வேண்டத்தக்கஇடங்களிலே கொண்டு; வேண்டத்தகாதஇடங்களிலே விலக்கியும் கற்றவர்களுக்கே அன்றியும் மற்றவர்கள் ஆகியபெண்களுக்கும்; பேதைகளுக்கும் கூடத்தட்டின்றிப்படிக்கவரவும, சொல்லும்பொருளும, அவர்களுக்கும் விளங்குகிறபடியாகவும், சொற்களைப்பிரித்திருக்கிறேன்; ஏனெனில், இந்நூல்படிக்கின்றவர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும் வேண்டத்தக்கவர்கள் மிகவுஞ்சிலர் அதைவேண்டாதவர்கள் மிகவும்பலர் ஆதலால் பலருக்கு பயன்படுவதையே முக்கியமாகக்கொள்ள வேண்டியதும் ஏதும் எழுத்தடைவில்லாதவர்களும் சந்திப்பயிற்சி இல்லாதவர்களும் கூட இதைப்படிக்கையில் எச்செந்தவிருத்தத்தையும் எந்தக் கீர்த்தனையும், சற்றேறக்குறைய எழுத்துக்கூட அறிந்தும் சந்திதடை அறிந்தும் நடத்தும்படியா, அதனால்தாமே அவர்களை நடத்திக்கொண்டுபோகத்தக்கதாக அவ்வளவுபக்குவமாய்த் தகுந்தபடி பிரிவினைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது,

இதில் கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களும், நூதனம், ஜாம்பதும் - ஆகக் காலானுகூலப்படி, பாடப்பட்டபடியால், அப்போதைக்கப்போது எழுதி

க்கொண்ட புஸ்தகங்களில் சிலவற்றில் கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களுங் குறைந்து சிலவற்றில் அநுகள் மிகுந்தும் போய்விட்டதுகள், அவற்றுள் சிலபொருத்தம் இல்லாமலும் ஆய்விட்டதுகள், ஆதலால் நாங்கள் புஸ்தகங்களைக்கொண்டு பரிசோதிக்கையில் பொருந்தாமைகண்ட இடங்களில் எழுத்துகளையும் சொற்களையும் திருத்தினதுமாத்திரம் அல்லாமல் தனிச்சொற்கள்சேர்த்தோம் விருத்தங்களைஉடைத்துப் பொருத்தினோம். நூதனவிருத்தங்களும் பாடிச்சேர்த்தோம், கீர்த்தனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆக்கினதும் அல்லாமல் நூதனகீர்த்தனைகளும் பாடிப்பதிப்பித்தோம், இக்கவிராயராலே பாடப்பட்டதுகளாகக் காணுமலும்; கூறியதையே கூறியதுபோலக் கண்டதும் ஆகியசில கீர்த்தனைகளையும்.விருத்தங்களையும்.கழித்துவிட்டோம்,

இந்த இராமாயண கீர்த்தனையிலே நாங்கள் திருத்தியதுகளையும் கூட்டியதுகளையும், கழித்ததுகளையும் நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கு ஓரோகல்லாமல் பின்னும் திருந்த சில்வித்வான்கள் சிலபுலவாகள் சில கவிராயமார்கள், சிலசங்கீத வித்துவான்கள், சில இராமாயணப்பிரசங்கிகள், சில கீர்த்தனைப்பிரசங்கிகள் ; போதாமைக்கு வால்மீகப்பிரசங்கிகள், ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்,யாவரோடும் ஆலோசித்தேசெய்தோம்,இதுகளைப்பார்க்கிறவர்கள் பொறுமையைவிட்டுப்பார்வையிட நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம் ஏனெனில் பொறுமை உள்ளவர்க்குப் பொருளுண்டாமென்று என்றுமுதுமொழி இருக்கிறபடியால் அப்படிசெய்வார்களாகில் அவர்கள் எங்களுக்குக்கொடுக்கும் வெகுமானமும் பரிசும் ஒருசபாசும்,ஒரு கிரக்கம்பமும் ஒரு காக்கம்பமும். இவையும் செய்யக்கோருதவர்கள் அனேகர் இருப்பார்கள்;

சங்கீத ஐய்யங்கார் என்கிற, இராமாயணக்கீர்த்தனைப் பிரசங்க.ஆவலவா இதிலே நாங்கள் இராகங்களையும் தாளங்களையும் பரிசோதித்து நவரசங்களில் இன்னரசத்துக்கு இன்னஇராகமே சரி இன்னதாளமேவேணும் என்று ஆராய்ந்து பதிக்கையில் அதற்கு கூட இருந்தவர்களுக்கு உதவி பண்ணினார்,

இதிலே அங்கங்கே கீர்த்தனைகளுக்கு இராகங்களும் தாளங்களும் நாங்கள் இன்ன தின்னதுஎன்று போட்டிருந்தாலும், இராகதாளங்களுக்கு அதுவே நிபந்தனை அல்ல சுதிக்கியானம் லயைக்கியானம் தெரிந்த மகாசங்கீதவித்துவான்கள் தங்கள் வல்லமைக்குத்தக்கபடி ஒருராகத்தைப் பலராகத்திலும் ஒருதாளத்தை பலதாளங்களிலும் பாடிக்கொள்ளலாம்,

ஸ்ரீராமஜெயம்

இராமநாடகம்.

ஆக்கியோன்பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா

நம்பஇராமாயணப்பாற் கடலையுண்டு
நம்பவருமாராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியில்க்காழி அருணாசலமேகம்
கும்பும்உயிர்ப்பயிர்க்குப்பெய்துவினைகொய்ததுவே. (௧)

மேல்க்காப்பு

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்

விநாயகர்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆனைமுகனே அரனார்திருமகனே
சேனையர்கோனுகவனஞ்செய்வோனே-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்ட உன்றன்நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன்நான்! (௨)

௧-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விநாயகாசரணம்-செய்செய்-விநாயகாசரணம்

அநுபல்லவி

அநாதரட்சகனே-கெசமுகனே-ஐங்கரனேசிவசங்கரன்மகனே(விநா)

அநுபல்லவி

௧: அன்பின்றே பேயே-என்றுடை
அறிவுவின்கவேதுணை வருவாயே
என்குலதெய்வம் நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக் கனுக்கிரகிப்பாயே—விநாயகா

௨. வானவர்பணி வோனே-நல்ல
வாக்குத்தந்துகாத்தருள் சீமானே
நான்உனதடி யேனே-ராம
நாடகத்துக்கருள்புரிநீ தானே—(விநாயகா)

௩. உண்மைஞானம் கோனும்-உன்றன்
உதவியாலேநல்லபுத்திகள் பூணும்
நன்மையாயிடும் காணும்-ராம
நாடகத்தைச்சொல்நீ முன்னிற்கவேணும்—(விநாயகா)

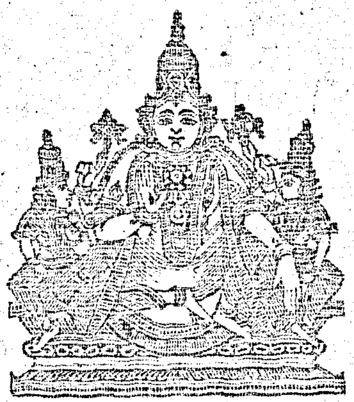

மகாவிஷ்ணு.

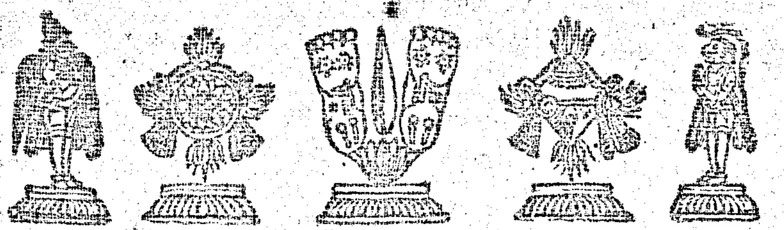

நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை.

இராம நாடகம்.

பாயிரம்

உள்ளக்காப்புகள்!

ஏற்புடைக்கடவுள்வணக்கங்கள்

அனுமார்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா,

கோதண்டதீட்சாகுருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டாவாறடியேன் செப்பவே-கோதண்டா
மாருதியேஅஞ்சனையாள் மைந்தனேகற்குணனே
வாருதியேகீர்த்துணையா வா,

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்-அனுமந்தா!
துணைவந்தருள்புரிகுவாய்

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்வாய்கல்ல   சொல்பொருளதுபுல்ல
இணையொன்றிலாதமல்ல   ராமநாடகம்சொல்ல

துணை

(0)இந்தப் பல்லவியை யொட்டித்தப் பாடும்போது அனுமந்தா-என்கிறதற்குப் பிரியமாக எனதனக்குற்ற என்றும்-எனக்குப்பக்கலென்றும் சொல்லிக்கொள்ளவும்

சரணங்கள்

௧, துஷ்டவாலி தோழமையை விண்டோனே - விண்டு
சுக்கிரீபன் தோழமையைக் கொண்டோனே - வெகு
இட்டமாராகவனைப்போய்க் கண்டோனே அவன்
செப்பியசொல் அமுர்தத்தை உண்டோனே - சுக்கிரீவன்
கஷ்டமும் அரசிழந்த
நஷ்டமும் அவனிருப்பும்
சுட்டமாச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி
ஆனை.

௨, அஷ்டதிக்கில் தென்றிசை உகந்தோனே - சீதைக்காய்
அரியபிலத்திநுள்ப் புகுந்தோனே - அதுபோது
பொட்டெனப்பூமியினைப் பிளந்தோனே - உயிரைப்
போக்கவேமிகமனம் தளர்ந்தோனே - சம்பாதி
எட்டவேயிருந்துமெள்ள
இட்டவோர் அலறுக்குப்
பட்டத்தைச்சொல்லும் தூயனே
முட்டிலாஅஞ்சனேயனே
ஆனை -

௩, உக்கிரமாவிஸ்வசொரூபம் எடுத்தோனே - மயேந்திரத
அதைக்குதட்டிலக்காண்டி விடுத்தோனே - பொல்லாத
அக்கிரமலங்கணியைக்கிழப் படுத்தோனே - நற்றிரு
ஆழியைத்தேவிகையினில்க் கொடுத்தோனே - அதுபோல்
மிக்கவோரத்தங்கள்வாயால்
கக்கவோராட்சதர்எல்லாம்
முக்கவேசெய்யும்ருத்திரனே
முக்கியமாம்வாயுபுத்திரனே
ஆனை

௪, தேவருடாமணிகையில்த் தரித்தோனே - சொன்ன
சேதிகள்எல்லாம் அக்கி சுரித்தோனே - பதி
பாவிராவணன் லங்கையை எரித்தோனே - ராமன்
பக்கல்வந்தந்தசேதிகள் விரித்தோனே - இந்த
பூவுலகத்தோரும்தேவர்
கோவுமமுனிக்கணமுமப
ராவியசஞ்சீவியே
மேவியனைதாவியே
ஆனை

௫, அருமையாம்சஞ்சீவிமலையை எடுத்தோனே - பிர்ம்ம
அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம் தீர்த்தோனே - சீதையை
உரிமையாம்ராகவன்பக்கம் சேர்த்தோனே - பரதன்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க் காத்தோனே - தவத்தில்
பெருமையார்முனிவிருந்தவில்
தருமாராமனோடிருந்தவ
ஒருமையார்சஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே
ஆனை,உ)

பெருமாள் தோத்திரம்

விருத்தம்;

ஆண்டார்தம் துயரந்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியம்சென்றுசமுத்திரமதையாக்கட்டிக்
கொண்டுராவணனைமாட்டிக்கோதண்டம்கையில்வந்தும்
புண்டரீகாக்ஷராமன்பொன்னடிகமலம்போற்றி,

௩-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-திரிபுடைதாளம்-
பல்லவி,

என்க்குஇருபதம்நினைக்கவரம்அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திர
எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்வாய்

சரணங்கள்

௧, எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்
இனிதசாதன் தனக்குமகனெனும்
மனத்திநுடன் அவதரித்துமுனிவரன்
மகத்தில்அரக்கியைவதைத்தஅரசே
எனக்கு

௨, நடக்கையிலேஅகலிகைக்குக்கிருபைசெய்து
நடத்திச்சனகன்வில்லொடித்துச்சனகியை
பிடித்துப்பரசுராமனுக்குமமதையும்
பிரித்துநகரில்வந்திருக்கும்அப்பனே
எனக்கு,

௩, தரிக்கும்முடிபரதனுக்குதவிகதி
தடத்தில்குகனுடன்அடுத்துச்சித்திரகூட
வரைக்குள்சானகியொடிருக்கத்துணைவன்நல்
வணக்கம்செய்யமகிழ்குணக்குன்றமே
எனக்கு

௩; துடிக்கப்பாதகியும் ஒடுக்கமுறுதன்வரத்
தொடுத்தம்பியடிகொடுத்தாசசெய்
வடக்கில்அவனேயும்விடுத்துகடலிலே
வனத்தில்வரும்விராதனைக்கொன்றவனே
எனக்கு.

௪; விடுக்கரியசடாயுவுக்குறவுசொலி
விடுத்துக்கொண்டுபஞ்சவடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தசூர்ப்பநகிகொடுத்துரைத்த
கனத்திரிசிரர்முடி துணித்தராகவா
எனக்கு.

௫, தனித்துவருமாரீசனைக்கொன்றொருகவந்
தனுக்கருளிஅநுமனைக்கொண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலிதனைப்பொருதிவா
னரப்படையைஆதரித்துஅணைசேர்
எனக்கு,

௬, இருக்கும்அநுமன்வந்துரைக்கவிபீஷணர்
இருக்கைஅறிந்தபின்எரித்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்துவருக்கமலருக்கமா
பெலத்தஅரக்கரைத்தொலைத்ததெய்வமே
எனக்கு,

௭; கொடியஇந்திரசித்தன்பிரகஸ்தன்முதலாகக்
கொன்றுமூலபலவெள்ளஅரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்ணன்முடியும்ராவணன்
முடியும்பொடியாகவிடுகவனே
எனக்கு,

௮. நினைத்தவடிவிபீஷணர்க்காசபெற
திருத்திருபுஷ்பகத்தில்வரிவந்து
தனத்திலுயர்தரும்அயோத்தியிலேயிமா
தனத்திருக்கும்ராகு குலக்குமாரனே
எனக்கு,

அபசாரக்ஷமம்.

விருத்தம்,

கனமானவால்மீகர்சலோகஞ்செய்தார்
கம்பரும்ராமாயணத்தைக்கவியாச்செய்தார்
உனதருணையாலேநாடகமாச்செய்தேன்
உளதினிலென்னபலனுண்டாமென்றால்

முனிவரவர்சொல்லியராமமந்திரத்தை
மூவருமோதியராமமந்திரத்தை
வனவேடனமராமராவென்றேமுத்தி
வழிகண்டான்அதுகொண்டேமொழிந்தேனே

௬-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

ஐயனேராமனேஎன்சொல்-அபசாரம்உபசாரம்- ஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி

கையில்ஆகாதகாதெனச்சொன்னாலும்
காக்கக்கடன்என்பிழையைநீக்கக்கடன்உன்பாரம்

ஐயனே

சரணங்கள்

௧. உள்ளத்தினையும் குற்றம்
இல்லாதபட சத்தம்
தெள்ளத்தெளியேன் மொத்தம்
செய்தேன்இதோ சத்தம்
வெள்ளைக்கவி என்றும்-இதுசின்னப்
பிள்ளைக்கவி என்றும்-சொல்வதல்லால்
விள்ளத் தகுமோ-பழுதுகள்
உள்ளத் தகுமோ-சாற்றி
தள்ளத் தகுமோ-இருவுளம்
கொள்ளத் தகுமோ-அறிகிலேன்
ஐயனே,

௨. நற்பொருள் நீதமும்
கவர்ச வேதமும்
வைப்புள்ள கீதமும்
வண்ணனவி ஜோதமும்
ஒப்புத் தெரிவேனோ-அதிலுள்ள
தப்புத் தெரிவேனோ-இலக்கணச்
சொற்பித் தறியேன்-உன்புகழ்
கற்பித் தறியேன்-சொல்லி
மெய்ப்பித் தறியேன்-சாமி
ஒப்பித் தறியேன்-எங்கள்
ஐயனே,

௩. உத்தமமுனி முன்னம்
உரைக்கக் கம்பர்சொன்ன
கற்றமிழ்தன்னைத் இன்னை

நாடகம்ளை தென்ன
வைத்திப்படி கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திப்பிழை கொண்டேன்-என்சாமி
பிதறுச்சொல் வைப்போலே
சத்திக்க ஒருக்காலே
கத்திச்சொல்லும் என் மேலே
ஐயனே.

நூற்பெருமை.

விருத்தம்.

சதிர்பெறும்ராமகாதைசதகோடிபிரபந்தம்ஆகும்
அதிலொர் அக்ஷரம்சொன்னாலும்அருவினைபோகுமென்றே
விதியினால்முனிவால்மீகி விளங்கியஉறுதிகொண்டு
மதியினால்அறிந்தமாத்திரம்வகுத்துநாடகம்சொல்வேனே

ரு-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி.

மகத்துவம்உள்ளகதைராமகதை இதுவேகேட்கவேணும்முனி
வருக்கும்பலமளிதருக்கும்இதுபொருவே

அநுபல்லவி

மிகுத்தமிகுத்தபுராணம் சொல்லும்கதை
விரும்புமோமறுநாள்ச் சொன்னால்அதை
அகத்தில்ஆக்கம்தருமே இதுசொல்ல
அடிக்கடிசொல்லினும் வெறுக்குமோநல்லி
மகத்துவம்

சரணங்கள்

௩, சேர்க்கும்பொருள்தனில்என்னஇணைச்செவிசர்க்கும்பொருள்இதுமா (த்திரம்
செறும்இதுபெருந்தவமும்இதுஎன்று தெளிவதேகல்ல சூத்திரம்
பார்க்குள்இதை அறியார்க்கெல்லாம் பிறந்தெடுத்தஉடம்பவபாத்திரம்
பத்தியால்இதுகற்றவர்க்கும் பலிப்பதுபரமபதக்ஷேத்திரம்
தீர்க்கவாஇதைக் கேட்கின்றோர்பெரும்
திருமணியில்வரு வாரேதேவரும்
ஏர்க்கும்இதின்குணமும் யார்க்குச்சொல்லவரும்
இகபரங்களில்ச் சகலமுந்தரும்
மகத்துவம்

௪, தருமராசன்கைசேரும்போதினில் ஒருமைபாஅனைத்தடுக்குமே
சந்தேறபடிக்கினும்புத்திரபாக்யமும்சகலபாக்கியமும்அடுக்குமே
பெருகுலவக்கிரகம்ஏகாதசப்பலைப்பிரியமுடன் வந்து கொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயும்குணியமும் பிணிசெய்யாதபடி விடுக்குமே
மாணசெனனவி யாதிதமக்கின்னம்
வருந்துவார்வருந்தாத மடிதின்ன
அரியமருந்திது ஆம்என்றேமுன்னம்
ஆதிசிவின்உமை காதிலேசொன்ன(மகத்துவம்)
௫, சிமைதனிற்கங்கையமுனைமுகத்தெருந்திவ்வியதெய்வநதிஸ்நானமும்
சேனைமாநிலம்யானைமுதல்ஆகச் செய்யும்பலபலதானமும்
ஆயிதாம்என்றுதேறுகின்றவே தாந்தம்முதல்கலைக்கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல்எஅதிநைந்தாலும் உதவும்அந்தநிதானமும்
சாமிநாத முனிவன்சொல்வைத்த
சரித்திரம்வால்மீகர் உரைத்தபடிகொற்ற
ராமன்அவதாரமும் முன்னேமெத்த
நயம்கொண்ட இகாவியமென்றேமெற்ற(மகத்துவம்,)

அவையடக்கம்

விருத்தம்,

முத்திமுதல்விலைஇல்லாமணிகள்பெற்ற
முதியகடல்ஆடுகின்றோர்அதிலேவழு
சற்றும்உதவாதமணியாம்பருக்கை
தான்போடக்களிப்பானசமுத்திரம்போலக்
கர்த்தனனும்ராமச்சந்திரன்கதையைக்கேட்கும்
காதிலேநாடகமர்அதனைச்சொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செய்தாலும்குணமாக்கொண்டு
கூட்டுவீர்என்கவிபாராட்டுவீரே.

இதுவும்-அது,

அரன்முடிமேல்க்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே
அந்நாள்செய்தர்ப்பணம்போல்இந்நாள்இந்த
காரும்அந்தக்கங்கையிலேதர்ப்பணத்தை
நடத்தமுந்திசெறுகின்றார்அதுபோல்ஆதிப்
பிரமன்முகத்தினில்வந்தராமகாதை
பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப்பதத்தாலேநானும்சொன்னேன்
மேல்க்கொள்வீர்என்பிழைதீர்த்தாட்கொள்வீரே (அ)

௬-தரு-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

இகழுவோருக்கவேணும்-பெரியோரே-பிள்ளைஉமக்கு நான்கானும்
இ

அநுபல்லவி

மழைநிறத்தராம — சாமிகதையிதனை
வகையறிந்தும் அறி — யாமலும்நான்சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்

௩, ஆதியில்பிர்ம்மதேவர் நூறுகோடிவிஸ்தாரம்
ஆதிகாவியமென்றிதனை — மதித்தாரே
பேதமில் இருபத்துநாலாயிரம்ஆகப்
பிறகுவால்மீகர்சொல்லி — விதித்தாரே
போதாயனர்முதல்மாதவர் இக்கதையைப்
புனைந்துவடமொழியால் — துதித்தாரே
ஜீதிவகம்பர்பன்னிராயிரம்கவிஆக
உரைசெய்துதமிழிலே — மதித்தாரே
காதலால்இவர்செய்ய — நான்அதுக்கிப்பாலே
கருடன்பறக்கஒரு — கொசுவும்பறந்தாப்போலே
சவிதாருநாடகமா — ஓதினேன்புவிமேலே
எட்டும்ரண்டும்தெரியா — ஏழைநான்ஆசையாலே (பிழை)

௪, வாவியபெருவெள்ளம்பாயும்கடலிலே
வாய்க்காலும்பாயும்அல்லோ — இல்லாமல்
ஆவரும்கற்றோர்சொல்லைக்கேட்கிறநீங்களும்
என்சொல்லும்கேளும்தடை — இல்லாமல்
காவியமும்பஞ்சலட்சணமும்தெரியக்
கற்றஉக்களைப்போலே — சொல்லாமல்
கேவலம்நான் இதைப்பாகவதர்படிக்கும்
கீர்த்தனையால்சொன்னேன் — அல்லாமல்
தேவதேவராமன்பேரே — உற்றது
தேடிஅந்தப்பேர் இந்நாடகத்தில் — வைத்தது
பூவோடேகூடியநாரும்மணம் — பெற்றது
போலேவிளங்கும் அதினாலேசொன்னேன் — கற்றது (பிழை)

௫, திருநாராயணாயநமசிவாயவென்று
செபிக்கும்மந்திரம்இரண்டு — மெய்தானே
உரைக்கும்மந்திரம்இரண்டில்இரண்டாம்எழுத்திரண்டும்
ஒருராமன்ஆகிவந்த — பெருமானே
அருளச்செய்தகதை இலக்கணம்ஆகச்சொல்ல
அறிவேனோசின்னம் — சிறியேனே
மாப்பிராபாலையும்சோற்றையும்குழந்தைகள்
பாச்சிசோச்சியென்னும் — பாடினேனே

பொருத்தம்இல்லாச்சொல்லால் உரைசெய்தாலும் — தள்ளப்
போமோஉக்களால்ஆமேதிருத்திக் — கொள்ள
அரைச்சொல்க்கொண்டம்பலம்வதினால்மென்ன — மெள்ள
அரைச்சொல்லும்முழுச்சொல்லாம்ஆகையால்இதில் உள்ள (பிழை)

மங்களம்.

விருத்தம்

மூவருக்கும்தேவியர்க்கும்தேவரோடு
முனிவருக்கும்முன்னிக்கதையைச்சொன்ன
நாவருக்கும்தசரதற்கும்தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்கும்சீதையோடு
ஆவருக்கும்கோவருக்கும் அநுமான்மற்றோர்
ஆழ்வார்கள் ஆசிரியரும்படைஅனந்தை
யாவருக்கும்இதைப்படிப்போர்க்கெல்லாம்
வளம்சொல்வேன்நாகலன்மங்களம்சொல்வேனே (௧)

எ-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு — ஜெயமங்களம்-நல்ல
திவ்வியமுகச்சந்திரனுக்கு — சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

மாராபிராமனுக்கு — மன்னுபாரத்தாமனுக்கு
சாராருகாமனுக்கு — ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம)

சரணங்கள்,

௧, கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கும் — கண்ணனுக்குமங்களம்
கோசலை — குமாரனுக்கும — வீரனுக்குமங்களம
புண்டரீகக்கண்ணனுக்கு — பூர்ணசந்திரஆனனுக்கு
தண்டினபுத்தோளனுக்கு — சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)

௨, கோமளமணிவாயனுக்குமாயனுக்கு — மங்களம்
கோதண்டகையனுக்கு மெய்யனுக்கு — மங்களம்
தாவுகுணசீலனுக்கு — சத்தியவிலாசனுக்கு
தேவர்அநுகூலனுக்கு — தசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)

௩, பகிரண்டநாதனுக்கு — வேதனுக்குமங்களம்
பாதனுன்அன்பனுக்கு — முன்பனுக்குமங்களம்
சகலஉல்லாசனுக்கு — தருமந்தகாசனுக்கு
அகிலவிலாசனுக்கு — அயோத்தியர்வாசனுக்கு (ஸ்ரீராம)

பாயிரம் — முற்றும்,

கொச்சகம்-௧-வெண்பா-௨-விருத்தம்-௭-ஆக-௧௦, தருக்கள்-௭

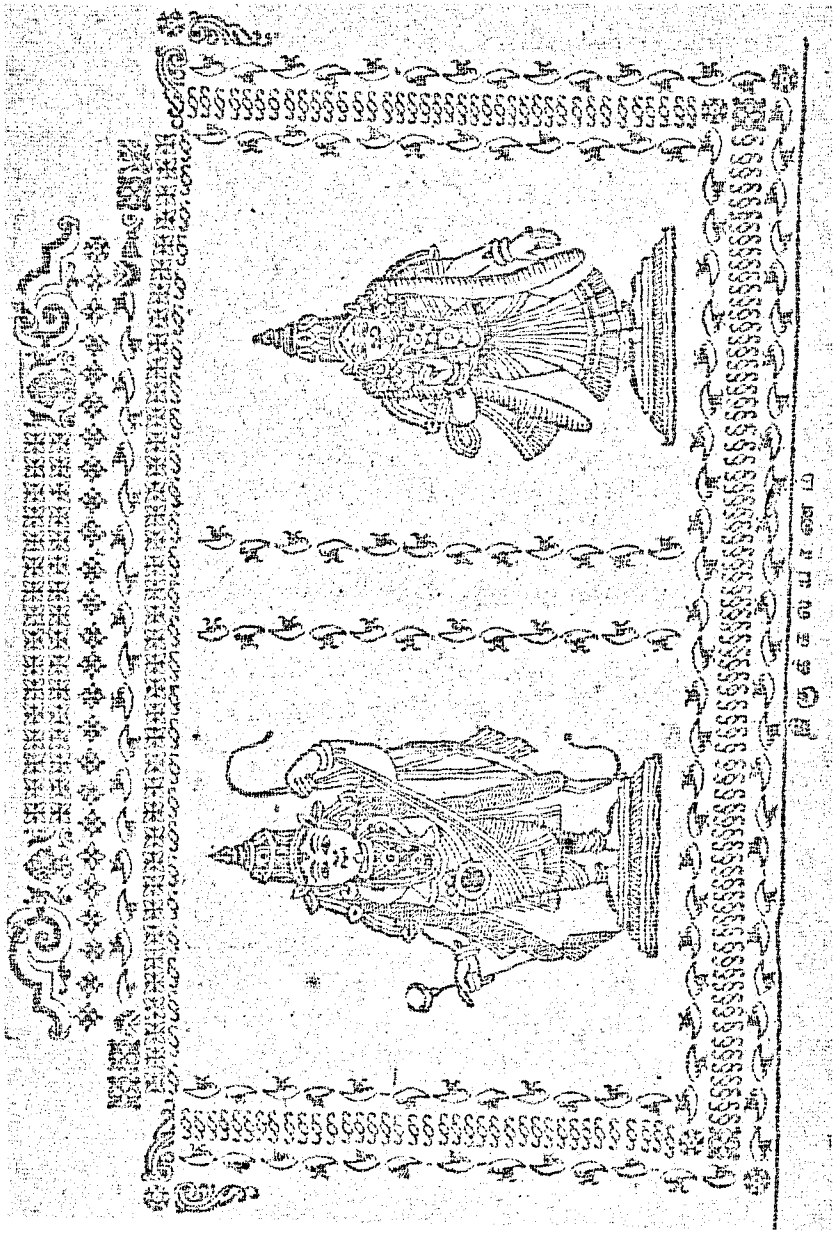

ஸ்ரீராமஜெயம்

முதலாவது.

பாலகாண்டம்.

கடவுள்வணக்கம்

விருத்தம்,

ஆதியாய்நடுவாகி முடிவுமாகி
அண்டபகிரண்டமுமாய் அனைத்துமாகிப்
போதினை ஆவினைவெள்ளிப்பொருப்பைவிட்டுப்
புகழ்பொறைநகன்தருமமெல்லாம் பொலிந்தநல்ல
சீர்சேர்அயோத்தியில்வாழ் தசரதேந்திரன்
அடியமாதவத்தினில்வந் துதித்தஎங்கள்
சோதியாகியராமன் நாடகத்தைச்
சயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்துநோட்டயத்துசொல்வேனே

௧-தரு-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்.

சரணங்கள்.

௧. எவரும்வணங்கியராமன் எழுவும்நினைக்குந்தருராமன்
ரவிகுலக்குருசெயராமன் நாடகத்தைச்சொலவே-ஆ-ஆ
கவளமெடுங்கரதலசாமி கமலதிரியம்பகம்உளசாமி
பவனிவருசெகமுகசாமி பாதபத்மம்துணையே-செய-செயா

௨. அணிஉளபுசபலராவணேசுரன் முடிபொட்டமோதுமால்
அணிபெறுதசரதராமநாடகம் துணைசெயவே-ஆ-ஆ
திணிதரும்புயம்இருநாலுசேர இலசமுகன் இறைபெறுகாவில்வாழ்
மணமிகுசரஸ்வதிபாதகாமன்றான துணையே-செய-செயா

௩. கோடெடுத்வானவர்தேடவொருசேர் கோசலையாள்விளையாடவரு
ஞானகிருபாகரராமகதை நாடகமாசொலவே-ஆ-ஆ
வானவன்அம்மனைவாளமுனி மாருதிகீருடாதிபதி
சேனையர்கோனுடனேபதின்மர்சேவடிகள் துணையே-செயசெயா

௪. வாசவன்மாகரொடுலோகாதிரவாசிகள்பூசுரர் இவர்எகாந்த
பூசிசாரகவிட ஆராயத்தகுந்ததுணைசெயவே-ஆ-ஆ
தாதினமீதினில்திருமுடாக்க காரயதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமனைமலரோபொறைதிருவடிகள் துணையே-செயசெயா

ரு, திருமகள்சானகிசேரும்ராமன்தெயமொடுகோசலம்வாழும்மேன்
கருமணியேங்கள் ஆகும்ராமன்கதைய துணைசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையில்மேவியகாரியமாறர்குணநிதி ஆகியபாஷியக்காரர்
மறுளறுதேசிகர்மாசிலாதமலர் அடிகள் துணையே-செய-செய
௬, மைக்கடன்வாய்விண்டுபொஙகவேவைத்தொருபாணம தூர்தமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தம் ஆம்விந்தைய துசொலவே-ஆ-ஆ
பக்குவம் ஆம் அன்புகொண்டுவாழ்பத்தரை ஆளும்நிறங்கள்சேர்
சக்கரகோதண்டம்தண்டம்வாள்சங்கம்இவை துணையே-செய-செ

ஆரியல்.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அகோராசாதிராசன் மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசசுரமேசுரன் தேசநாமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன் ரணரங்கோத்தண்டன்
ராசகெம்பீரன் கேசசம்பீரன்
பாஸ்கரகுலதீரன் சிலாக்கியமூளவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி வித்தையில்சரஸ்வதி
ஜயகுணசீலன் பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்துரு பொல்லார்க்குச்சத்துரு
சுசரிதகுணகேசன் தசரதமகாராசன்
மனுநீதிகோணாமல் சனவேதைதோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு மாறுபடுபகைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்யஎங்கும்மூப்போகஞ்செய்ய
செங்கோல்முகம்சாயாமல் வெங்கோல் முகம்பாயாம
அறுபதினாயிரம்வருஷம் பசுவும் புலியும் ஒருதுறையில்நீர் உண்ணாச்
சியபரிபாலனம் பண்ணின கீர்த்தியைச்சொல்லுகிறமார்க்கம் (உ)

விருத்தம்

மகரிசன் அசமகாராசன் என்ற
மகாராசன்மிகுசூரிய வம்சராசன்
சுக்ராசன்கௌசலை காயகைகேசி
சுமித்திரை ஆம்தேவியர் கைதொட்டராசன்
மிகராசர்பணிந்திட இந்திரனைக்காத்த
விசயதசரதராசன் அயோத்திவாழும்
செகராசன்ஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசம்எல்லாம்ஒருகுடைக்கீழ்ச்செய்தாண்டானே (௩)

௨-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ராசராசர்க்கும்-ராசனதசரத-ராசன்இருந்தானே

அநுபல்லவி

தேசதிலகன் அயோத்திநகர்க்கொரு
திலகனாம்விகுல திலகன் ஆகவே—ராச

சரணங்கள்

க, மந்திரமும்நித்தியணைமித்தரும்
மகக்களும்தினம் செழிக்கவே
வன்புலியொடுபசுவும்தூர் துறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபட்டமும்குபேரதனங்களும்
உலகம்சிறுதென்று பழிக்கவே
எங்கெங்கும்மூப்போகம்விளையவே
திங்கள்மீதாறும்மும்மாரி கொழிக்கவே (ராச)

உ, நாலுவர்ணாசிரமங்களும்சொன்ன
நடைபுரண்டு போயாமலே
ஊர்க்கும்வேறுள்ளஉயிர்க்கும்வயதுள்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆகியமிருகமும்பறவையும்
குறிகெடத் மேயாமலே
குறியில்ஆறில்ஒருகடமைகொண்டுசெங்
கோலின்முகம் சாயாமலே (ராச)

௩, மறுமங்கையருக்கும்மறுமன்னவருக்கும்
மார்பும்முதுகும் கொடாமலே
வளரும் அஷ்டலட்சுமியும்தன அர
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அறுபதாயிரம்வருஷமும்ஏ
காதிபத்தியம் விடாமலே
ஆகும்மனதில்விசாரத்தால் அ
ராயசசியமணியை தொடாமலே (ராச

சக்கிரவர்த்திமக்கள்வேண்டிவருந்தல்

விருத்தம்.

இருந்ததசரதரான் செங்கோளாய்ப்புவி ஆண்டேன்
இனிமேல்இந்தப்
பெரும்புவியை ஆள்வதற்கும் முத்தியிலேசேர்ப்பதற்கும்
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனே குலகுருவே வசிஷ்டமுனியேபிள்ளை
அதைநீயன்காண
வருந்துவதில்லாவகையை வொழிஎன்றான் இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே (அ

க-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பிள்ளைஇல்லாதபாக்கியம்-நான் பெற்றிருந்தென்னசிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

வள்ளலேசென்மவறட்டன்என் ஒருகாலே
வசைகொண்டேன் தசரதன் நான்புவிமேலே
கள்ளிஆனாதுசெடிகவ வளர்ந்தாலே,
காம்உண்டோகனிஉண்டோ அதுபோலே (பிள்ளை

சரணங்கள்

க, மறுவில்லாதுஇந்தசூரியவங்கிசம்இது
வளரும்வங்கிசம் ஆச்சே-இது
மழைபெய்க்கடிமறைக்கால்போல்-என்
மட்டிலேநின்று போச்சே
அறுபதாயிரம் வருஷமும்வருந்தும்
அரசுநான் இனி ஆளக்கொண்டிருந்தும்
குறைவில்லாதஅந்த சஞ்சீவிமருந்தும்
கொடுக்கும்தெய்வமும்நீ தானேகிடைத்திருந்து. (பிள்ளை)

உ, பெருக்ககாண்பதல்லாமல்
பெறுவதொன்றும் காணேன்-மிகு
பிச்சர்போல்செடிகாளும்உண்டஉண்ட
சூச்சிலேஉண்ணல் ஆனேன்
விருத்தன்நான் இளைத் தலையிலேசெல்ல
வேணும்அல்லால்புவி ஆள்வதுசிறப்பல்ல

இருக்கும்வரை அடி வாழைஆய்ப்புல்ல
இவன்மகன்இவன்ஆம் என்றுயோசொல்ல-பிள்ளை

ங, மோந்தால்முத்தியும்வரும்பாதத்திலே
முத்தியும்கூட வருமே-மேனே
சாய்ந்தால்உடம்பெங்கும்குளிருமே
தழுவஇன்பக் தருகுமே
வாய்ந்தபொன்னுல களவும்போய்ச்சனி
மண்டலமும்இருந்திக் கொண்டேன்புவிதனில்
வந்தினேன் இல்லையே ஒருபிள்ளைக்கனி
என்னவிடென்ன வாசல்எனக்கினி-பிள்ளை

பெருமாள்சந்நிதியில்தேவர்கள்முறைபாடு

விருத்தம்,

மன்னவன்ஆம்தசரதபூபதிஇவ்வாறு
மக்கள்இல்லாத்துன்பத்தைவசிஷ்டனோடே
சொன்னவுடன்அந்தமுனிவனும்நியானித்தான்
சுரர்முதல்அனைவர்கள்மகமேருமேலே
சின்னஅரக்கரைக்கெங்கிவாழ்த்தும்போது
சிறைக்கருடன்மீதினில் அச்சுதனும்வந்தான்
பொன்னின்மலர்அவன்பதத்தில்இறைத்தேகண்ணீர்
பொழிகின்றார்அரக்கர்துன்பம்மொழிகின்றாரே (ரு)

௨-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கடைக்கண்ணால்இரங்கிப்பார் அய்யர்-பார்த்துக்
காராவிட்டால்இனிமேல் ஆர் அய்யா

அநுபல்லவி

அடைக்கலம்என்றுஓடி வந்தோமே-எங்கள்
ஆலைக்கரும்புபோலே நைந்தோமே-சாமி (கடை)

சரணங்கள்.

க. சொற்காதிபுவனம்எல் லாந்தாவிக்-கொண்டு
அரக்கக்கும்பகர்ணன் தனைஏவி-மற்ற
மக்கம்இந்திரஜித்தென்னும் பெருங்கோவி-ஆளப்
பண்ணிவைத்தானே ராவணன்பாவி

செக்குள்ளே அகப்பட்ட — என்னைப்போலே-அரக்கர்
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட — எங்கள்மேலே-உனது (௧)

௨. அளகேசன்புஷ்பகம் — தனைவிட்டான்-இலங்
கையிலே சூரியன்தேரும் — வரவிட்டான்-மெத்தத்
தளர இந்திரனைக்கூடச் — சிறையிட்டான்-அரக்கன்
சருவகோள்களை அடிக்கத் — தலைப்பட்டான்
எளியோர்களை இப்படி — ஈனர்அடிக்கல்-ஆமோ
இனியவளர்த்துப்பூனைக் — கிட்டக்கொடுக்கல்-ஆமோ (கடை)

௩. பாவி அரக்கன்பேச்சே — மேலாச்சு-நாங்கள்
படைத்தபலன்களெல்லாம் — மேல்பூச்சு-நல்ல
பூனைவன்ன அரக்கன் — கைவீச்சு-வெள்ளிப்
பொருப்பே அதிரும் இல் — என்பேச்சு
ராவணன்வதைக்கிறான் — நாங்கள்மேல்என்ன-கண்டோ
தேவரீர்கேளாவிட்டால் — திக்குத்திசைவே-றுண்டோ (௩)

தேவர்களுக்குப்பெருமான் அருளிப்பாடு

விருத்தம்,

இசையும்வானவர்கள்கூடி இப்படிசொல்லமாயோன்
அசையும்வாள் அரக்கர்தம்மை அகற்றுவோம் அஞ்சவேண்டாம்
தசரதன்மதலையாகித் தரணியில்வருவோம்நீங்கள்
திசைதொறும்கவிகள்ஆகிச் சேருமென அருளசெய்வானே (௬)

௫-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் — திடுவீரே-நீங்கள்
அரக்கர்பயத்தை — விடுவீரே

அநுபல்லவி

தவனவாலியும்சுக்கிரீவனும் — ஆகிக்
கண்ணுறயிராவணும்கதிரோனும் — போகி (அவதா

சரணங்கள்,

௧. அதிகம் அனுருத்திரன் — அங்கதன் அனுமசீலன்
அக்கினியே சேனைக் — கதிபன் அனலீலன்

உதிர்முகப்பிரம்மாவே — சாம்பவன்எனும்காலன்
தரும உபேந்திரன்வாலி — தனக்குப்பாலன்-ஆக (அவ)

௨. சங்கமும்சக்கிரமும் — சேஷனும்பரிவாரத்
தம்பியர்ஆய்வரத் — தானோம்பூலோகத்
தக்கன்ஆனதசரத — ராசன்குறைபோகச்
சுதனாவருவோம் — எவரும் அதின்முன் ஆகப்-போய் (அவ)

௩. வானரவடிவாலும் — மானிடவடிவாலும்
தான் அல்லாரக்கன் — சாகானே இருக்காலும்
ஆனபடியினாலே — அனைவரும்புவிபோலும்
கானத்திலிருந்து — காட்சிதாமென்மேலும்-வந்து (அவ

பெருமான்திருஅவதாரம்

விருத்தம்

இவ்வகையாய்மாயவன்முன்உரைத்ததென்று
என்னவே முனிகலைக்கோட்டுமுனிவனாலே
அவ்வலகஅம்புத்திரகாமேஷ்டிதன்னை
அயோத்திஅரசனைக்கொடுசெய்வித்தபோதில்
பைவளரும்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொள்ளும்
பரமனே தசரதன்செய்பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசேர்உலகெல்லாம்மனுவிக்கியான
விதிசெயவான்அவதாரம்அதுசெய்வானே (௭)

௬-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பரப்பிரம்மசொரூபமேஸ்ரீராமன்ஆகம் — பாரில்வந்ததுபாரும்

அநுபல்லவி,

வரத்திறல்அரக்கனாவானத்தில் — எற்றவும்
வானத்தில்தேவர்கள்மலர்மாரி — தூற்றவும் (பரப்பி)

சரணங்கள்

௧, புத்திரமுனிவன்கலைக்கோட்டுமாமுனி
புண்ணியயாகபலன் — நீதந்து

சத்தியதசரதற்கறமறிஞயிரம்
சம்வச்சரபலன்றிறை வேற
சித்திரைமாசம்நவமிகடகம்
செழும்புனர்பூசம்தேன் ஊற
உத்தைக்கிரகங்கள்நால்வரும்பதினென்றில்
உச்சத்தில்லுவரும் ஏற-ஆதி(பாப்பி)
உ. சீர்ஆருப்லட்சமணன்சத்துருக்கன்சுமித்
திரைவயிற்றில்நின்று போ
பாரார்புகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பாதன்வந்துபுவி சோ
ஆராலும்கொள்ளாதஆனந்தம்மேல்கொண்டு
அம்புவியோர்இடர் தீர
காரஆரும்குழல்வல்லியருக்குமேலான
கௌசலைகண்கனி கூர-ஆதி(பாப்பி)
ங. தேவர்முனிவர்பகைதீர்த்தேம்என்று
சென்னியில்பூச்சூறால் முடிக்க
பூவுலகத்துளவேதியர்எல்லோரும்
புகழும்வேதாகமம் படிக்க
பாவிஇலங்கையின்மேல்சூரியன்தேரில்உள்ள
பச்சைப்பரியேழும் நடிக்க
ராவணன்ஆதிஇருக்கின்றராட்சதர்
எவர்க்குமிடக்கண்கள் துடிக்க-ஆதி(பாப்பி)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமனைக்குறித்துக்கேட்குதல்

விருத்தம்;

மைந்தர்இவ்வாறுவந்து வசிஷ்டனால்பேரும்பெற்றார்
அந்தநாள்விசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முன்வந்தான்
இந்தநாளானதுவேள்வி ராமனால்முடியவேணும்
தந்திடஇதுநல்வேளை தாவென்றுவுகாவென்றானே (அ)

எ-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி

தாமசம்செய்யாதே-தசரதேந்திரா இப்போதே(ராம)

சரணங்கள்

க. ஆரம்பக்கம் சொல்வேன்
அரிமுன்னே சொல்வேன்
இரண்டும்தப்பினால்உனைவிட்
டேவரால்பகை வெல்வேன்(ராமனை)

உ. தாட்கைப் பாவி
தவிர்த்தாள்என் வேள்வி
பீடைவராமல்காத்தால்ப்
பிழைக்கும்என் ஆவி(ராமனை)

ந. உம்பர்வி சாரம்
ஒழிக்கஅந் நேரம்
சம்பாணைக்கொன்றுயே
தயவாய்இந் நேரம்(ராமனை)

ச. கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவிசுவா மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனால்உன் புத்திரன்(ராமனை)

சக்கிரவர்த்தி அதைமறுத்தல்

விருத்தம்

சொல்லிதுமுனிவன்சொல்லத்துடித்தனன்தசரதேந்திரன்
சில்லிதுவேள்விக்காக்கச்சிறுபிள்ளைராமன்என்றான்
சல்லியமசெய்யும்அந்தத் தாடகைதனைநான்கொல்வேன்
பல்பலஉளாயேன்திராணி யார்என்பான்வேர்என்பானே (க)

அ-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

ராமன்எதுக்கு-இதுக்கோஅவன்வர வேணும்
நான்வருகிறேன் காணும்

அநுபல்லவி

பூமிஅரசன்என்றுநான் இருக்கென்னகொள்ளை
சாமிஅவன்எந்து குழந்தைப்பிள்ளை (ராமன்)

சரணங்கள்

௧. என்இந்த தோத்திரம்-தாடகை
எனக்கெம் மாத்திரம்
வானுளோர்கள்வந்துதடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
யானவர்தன்வேள்வியை முடிக்கிறேன் (ராமன்)

௨. பேயைக்கொல்வ தரிதோ-காரியம்
பெரிதோவீரியம் பெரிதோ
ஆயுதம்பிடிக்கறியான் கேளாய்ஒரு சொல்லு
வாயில்முலைப்பால் மணம்மாற இல்லை (ராமன்)

௩; கவலைஏன் கொண்டாய்-என்முன்ஒரு
காரும்வாள் கண்டாய்
அவளைதிம்படையையும் அடிக்கிறேன்பாராய் பாராய்
இவளுல்உன்னஎழுந்திரு வாராய்வாராய்(ராமன்)

வசிஷ்டர் தகவுரைத்தல்.

விருத்தம்

இனமதில்அயோத்திவேந்தன் இதுசொல்லவிசுவாமித்திர
முனிவனும்கோபம்செயதான் முன்னின்றவசிஷ்டன்கண்டான்
உனதுமைந்தனுக்குமன்று யோககாள்வந்ததென்று
கனமுடன்விரித்துச்சொல்லிக் காட்டுவான்கூட்டுவானே (௰)

௯-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மோசம்வாராதையா-நான்சொன்னவார்த்தை-மோசம்வாராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன்பின்னேராமனைக் கூட்டிவிடுவாய்சொன்னேன் (மோசம்)

சரணங்கள்

௧. உப்புநீர்மேகம்சேர்ந்தால் உலகில்ப்பிரவாகம்
அப்படிஉன்மகனுக்கு அடுத்ததேயோகம் (மோசம்)

௨. மறுஉண்டோவசிஷ்டன்சொல்வார்த்தைக்கும்மண்டோ
பொறுபொறுமுனிப்பானைப்புதைப்பாரும் உண்டோ (மோசம்)

௩: சோதிக்கவேண்டாம்நான் சொல்வதேசீலம்
ஆதித்தன்குலத்துக்கின் றனுகூலகாலம்-(மோசம்)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்,

முனிவசிஷ்டன்இவ்வாறுசொல்லவேந்தன்
முறையாலேராமனைலட்சுமணனோடே
இனிதழைத்துக்கூட்டிவிட்டான்வழிக்குவேண்டி
இருவரும்மந்திரம்கொண்டார்வெயில்படாமல்
தனிநடந்தார்வேள்வியில்த்தாடகையும்வந்தாள்
சாமியும்பெண்எனநினைந்தான்முனிவன்அந்த
நினைவறிந்தான்பெண்இவளோஅல்லராமா
நில்என்றான்இப்பொழுதேகொல்என்றானே. (௧௧)

௰-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

பெண்இவள்அல்ல ராமா-தாடகை
வண்ணம்கொண்டஎமன்இவள் ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில்மெத்தஉயிரை வதைத்திந்தகிர்மூடி
கண்ணில்க்கண்டதுகோடி காணுதனக்தம்கோடி (பெண்)

சரணங்கள்

௧. இஷ்டமாமுனிவர் என்றொருபேர்தரித்
திருக்கும்கடலுக்கிவள் பெருகதமந்தரகிரி
அட்டகாசம்செயதால் அதுஒருபாடாவிரி
அண்டகூடம்எங்கும் இடியுமேஅரிகரி
எட்டுத்திசையிலும்ஒடி முட்டுமேஇவள்ஆதாளி
முட்டிஞல்மலையும்பிளந் திட்டிடுமேதூளிதூளி
எட்டியும்பார்க்கக்கூடுமோ கிட்டிஒருகாளிகூளி
விட்டொன்சொல்லவேணுமோ மட்டிலாப்பாவசண்டாளி (பெண்)

௨; ஆயிரம்குணம்ஒலோம குணத்தால்தட்டும்
அதுபோல்இம்மருதத்தை அழித்தலும அழிக்கட்டும்
மாயையிவள்பேர்சொன்னால்முனிவர்க்கும்பல்லுகிட்டும்
வற்றல்எனதெம்மைத்தன்னிவைத்தாளேஇத்தமட்டும்

தாயதிசைசூழவெட்டும் — சனன்றும்பாய்விழிக்காட்டி
வாயில்இருபல்லிறுக்கி — லேவுடங்குவாளேகூட்டி
தீயவடவாக்கினிபோல் — பெயுவான்கைக்கனீட்டி
பேயையும்பிடுவித்தின்னும் — பேய்ளன்வக்தவெள்ளாட்டி (பெ)

௯. ஒருகுமதிஎன்னும்பெண்ணைப் - பினக்தான்இந்திரன்அப்போது
ஒருபெண்கியாதியையமாயன் — ஒழித்தானேபுவிமீது
பெருமானேஇவள்அக்தம் — பெண்எனவுக்கூடாது
பெண்எனன்றுல்பேயும்இரான் — குமேஅநிவருக்கேது

இடிகள்உடம்பைமெத்த — உரிவைசஎன்றுகண்டுகொண்டோ
பெருமகம்செய்வோரைக்கொல்லவருகிறுள்இதென்னமுண்டோ
திருநிறிவளைப்பெண்என்று — கருதுகிறாய்என்னகண்டோ
ஒருகொடியில்க்கொல்லவேனும்குருமொழிதனைக்குமண்டோ (பெண்

தாடகைமுதல் அனவர்கள்வதம்.

விருத்தம்.

செய்திகளை இவ்வாதுரைக்கச்சிரமேல்க்கொண்டோ ராமன்
வெய்துவணக்கக்குருவிசுவாமித்திரன்சொல்லேவேதச்சொல்
வாயம்னனவேமகக்காக்கவரிவில்வளைத்தான்தாடகையும்
வய்தபாணம்பட்டுருவிளமுந்தாள்மலைபோல்விழுந்தாளே. (௯௨)

௧௧-தரு-சதாம்க்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-பொல்லக்
கொடியதாடகைபாவிழுந்தாள்

அநுபல்லவி

கொடியதாடகைபாவிழுந்தாள்-செம்பொன்
முடியன்ராவணன்வெற்றிக்கொடிவிழுந்தால்ப்போல் - கொடிய

சரணங்கள்.

க.உரைத்ததேவர்அபயம் — மறக்க-காலன்
ஒருக்காலும்காணுதருகின்று — பறக்க
அரக்கர்ஆநிக்கங்கள் — இறக்க-கல்வா
அநுகூலகாலங்கள்முனிவர்க்குப் — பிறக்க-கொடிய
உ.முதன்சட்டோடிக்கப் — பாலே-ஓசை
முழுவதவிசுவாமித்திரன்சாலக்கிப் — பாலே

கோதண்டபாணிஅம் — பாலே-கிலே
குலைந்துபுரண்டலறிக்கொண்டுமெப் — பாலே (கொடிய)
ங,டலைவஞ்சனைமாயம் — தடுக்க-சுவாமி
நாள்க்கொண்டுமுதல்ப்பலி அரக்கரைக் — கொடுக்க
கடினசுவாகுபட்டுப் — படுக்க-ராமன்
கணையாலேமாரீசன்கடல்லோட்டம் — எடுக்க (கொடி)

அகலிகைசாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்.

விருத்தம்,

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவர்சொல்லச்
சகலபடைகளுக்கொடுத்தேமுனிவரெல்லாம்
கூடவரக்கௌசிகையேமுதல்லாம்தீர்த்தம்
கொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமம்சேர்போதில்
காட்டிலேராமன்பதத்தூளசிந்தக்
கல்லுருப்போய்நல்லுருவாய்விளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையைஇவள்ஆரெனனப்
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனிபகர்கின்றானே (௯௩)

௧௨-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

தேவிஇவள்ராமா-கௌதமன்- ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி

ஆவலினால்ப் — பண்டு
மேவல்மணம் — கொண்டு
அந்தரம் — காடிய
இந்திரன் — கூடிய (தேவி)

சரணங்கள்.

க; மரபத்தியால்க்கன்னைகூடத்தடை — பெற்ற
மாமுனிகண்டுவெகுண்டுபயம் — சுற்ற
கோபத்தினால்இடும்சாபமொழி — மெத்த
கூறையிலேகரும்பாறைவடி — வுற்ற (தேவி)
உ,வெம்பியமாமுனிகண்ணில்எதிர்ப் — பட்ட
வேளையில்க்கண்டுபொருமல்முனி — யிட்ட
எ

அம்பொன்முடிகொட்டிடி அளவும் — முட்ட
ஆயிரங்கண் அக்கினிரசவனுக் — கிட்ட (தேவி

௩, ஞானத்தினால் உன்னை நினைபேர்க் — கெந்த
நன்மையுண்டோ அறியேன் இப்போ — திந்த
கானத்திலே உன்றன் பாதத்தூள் கன் — சிந்த
கல்லுருமாறி அகலிகையாய் — வந்த (தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்

விருத்தம்,

திடம் ஆம் விசுவாமித்திரன் இக்கச் சேதி உரைக்கலட்சுமணன்
உடனே நடந்து மிதிலையில் போய் ஒரு மாமணி மேடையில் சீதை
மடவாள் காணத்தன்னை அந்த மயிலைக் கண்டானும் ரகுராமன்
கடல்வாய் வருசெந்திருவனையே கண்டான் விரகம் கொண்டானே (௰௪)

மெட-திரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஆரோ இவர் ஆரோ-என்ன பேரோ அறியேனே

அநுபல்லவி

கார் உலாவும் சீர் — உலாவும் மிதிலையில்
கன்னிமாடத்தன்னில் — முனிவனோடு நின்றவர் (ஆரோ)

சரணங்கள்

௧, பண்ணிப்பமதித்தாற்போல் — இருக்கினரும்-கட்டி
பாக்கியர்கள் இனரும் — அணைத்தனரும்
எண்ணத்தாலும் வண்ணத்தாலும் — பங்கயப்
பெண்ணைப்போலக் கண்ணில் — காணும் மங்கையர் (ஆரோ)

௨, பாக்கியம் என்பவள் இவர் — தெரிசனமே-அதிக்கே
பலித்ததென்ன புண்ணியமோ — மனமே
மூக்கும் விழியும் தீர்க்கமாய் இன்னரும் — பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்க மோகம் கொள்ளுமே — கண்கள் (ஆரோ)

௩, சந்திரவிம்பமுக — மலராலே-என்னைத்
தானே பார்க்கிறார் — ஒருகாலே
அந்தணர் இல் தொந்தம்போலே — உருகிறார்
இந்தவேளையில் வந்து சேனை — தருகிறார் (ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர் வரலாறு சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

மனதில் இத்தப்படி நினைத்து மறுநாள் எழுந்து மகம்செய்யும்
கனகமணி மண்டபத்தினில் போய்க் காகுத்தனும் தம்பியும் இருந்தார்
அனையகாலத்தில் வர்பெருமை அருமைதெரிய உரை என்றே
சனகன் உரைக்கக் கௌசிகன் உத்தரிப்பான் விவரம் விளம்பினானே (௰௫)

மெ-திரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஆர் என்றெண்ணுமனோரும்-இவன் - அதிசயங்களைச் சொல்லக் கேளும்

அநுபல்லவி

சூரிகுலன் ராமன் என்னும் பேரன்.
சுகுணதீரனாம் குலகுமாரன்-இவன் (ஆர்)

சரணங்கள்,

ஆதியில் தசரதன் புத்திரகாமேஷ்டி
யாகம்செய்யவென்று — தொடுத்தான்-வந்த
பூதந்தபரமானத்தை தான் ஆகப்
பொன்னின் கமலத்தில் — எடுத்தான்-அதில்
சோதி கோசலைக்கொன்று மனைகேகசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாகக் — கொடுத்தான்-மூத்த
பேதை கோசலை இடத்தில் இராகவன்
பிறந்தான் என் கவலையை — விடுத்தான்-இவன் (ஆர்)

௨, தலை ஆபரதன் லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியர் இவனுக்கு — நேயம்-மிகக்
கொலையாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும் இமன் அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன — மாயம்-தான்
உலையாதென்னின் வேள்வியை முடித்தானே இவன் அம்பால்
உருண்டதே தாடகை — காயம்-மெத்த
மலைபோலே வந்தாலும் பனிபோலே போச்சிந்த
மகாராசன் செய்தசு — காயம்-இவனை (ஆர்)

௩, தாரத்துமசாபம் அகலிகைக்காலினாலே
அடைத்தானே அவள் உடல் — மாகை
பெருக்கம் என்ன இவன் பிறக்கவே உலகெங்கும்
பிறந்ததே மகிமைகள் — நூசை-உங்கள்

பருத்தவில்இவன்கைக்குப்போதுமோபோதாதோ
பார்க்கவேணும்இன்னோர் ஆசை-இங்கே
வாச்சொன்றாலும்வாக்கிடைக்குமோவனுவிலே
வந்தானேகீசகள்செய்த பூசை-இவனை (ஆர்)

ஸ்ரீராமர்வில்வளைத்தல்

விருத்தம்,

புங்கவன் ஆம்முனிவன் இந்தவாறுசொல்லப்
போர்வில்லை அறுபதினாயிரம்பேராலே
ஆங்குவரும்படிசெய்தான் இறைநான் ஏற்ற
ஆகும்என்றால்மருமகனே ஆகும்என்றான்
சிங்களனும்சனகனுடன் மன்னனும்விண்ணும்
திடுக்கிடவேஎல்லாரும் ராமன்கையால்
துங்கமுள்ள அந்தவில்லைவளைவுகாணத்
தொடக்கண்டார்இரண்டுதுண்டாய்விடக்கண்டாரே (௧௧)

௰௫-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

வில்லானதுரண்டாய-ஒடிந்துவிழுந்ததே பாரில்

அநுபல்லவி

கல்யாணராமன் அனகன்கையால்மிதிலைவில்வாழ்சனகன் (வில்)

சரணங்கள்

௧, சத்திபெரும்முனிவோர்கள் சோபனங்கள்பலகூற
பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் பனிமலர்மாரிகள்தூற
சித்தப்பிரமையாலேகால்இரு திசையானைகள்தலைபிற
கத்திப்பிடியாள்சாகசிகாதல் எண்ணம்ஆனதுநிறைவேற (வில்)

௨, சிங்காரமாகரவிகுலமே திலாக்கியம்என்ன ஒளிவீச
உங்காரமசெய்தராசாஎல்லோரும் ஒருதர்போலமுகம்கூச
இங்கேபெண்சிறைசெய்ததவப்பலனை -தப்பித்தென்றுபலர்பேச
செங்காந்தாள் அல்லால்ஒருவருக்கும்இளப்பனுண்ணு சமகாப்பிரயாச(வி)

௩, தருமாகமசாஸ்திரவேதங்களும் சகலவேதங்களும்பாட
வருமாமுனிவிசுவாமித்திரனசொல் மறுவில்லாதபடிகூட
ஒருகாலனும்இந்தவுசைதன்னை ஓர்க்கொணாமல்செவிமூட
இராமஇனிஇவனேகோதண்டதீட்சாகுரு எனதுகொண்டாட(வில்

மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின்எழுச்சி.

விருத்தம்

கண் அரியவில்லதுதான் ஒடிந்தபின்பு
கடைத்தூதர்கலியாணஓலைகாட்ட
அண்ணலெனும்தசரதனும்பயணபேரி
அலைமுழங்கத்தேவியரும்படையுங்கூடத்
தண்உலவுசத்திரகிரிபிறவும்சென்றான்
சனகேசன்சதானந்தனத்திறனோடே
என் அரியகளிப்பாகவழிமேற்கொண்டே
எதிர்வந்தானஉடனமிதிலைப்பதிவந்தானே (௧௭)

௰௬-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசன்ஆம்தசரதராசன்சனகமகா ராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி,

வாசவன்பணிராசு வேசன்கல்யாணநூலை
வாசகம்கண்டுவிசு வாசதேசம்உண்டாகி(ராசன்)

சரணங்கள்

௧, கொட்டம்இடும்கெசமும-அட்டம்இடும்அசமும்
எட்டியகுதிரையும்-கட்டியதேர்நிரையும்
இட்டமுள்ளராசரும்-அட்டானதேசரும்ஆய
பட்டவர்த்தனர்திணைக கப்பனம்
இட்டமற்றவர்வணங்க
வட்டவெண்குடையும்முடிகளும் அலங்க
மகாதோரணங்கள்முறைமுறை இலங்க
சட்டம்ஆனதிசை எட்டினமேலும்படை
மட்டில்லாமல்கூடகட்டியம்போட-பெண்கள்பாடகொண்டாட(ராசன்)

௨, உச்சமாணிக்கத்தாலே தச்சபல்லக்கின்மேலே
அச்சுதன்தாய்முதலா-மெச்சியதேவிமார்கள்
இச்சையால்முன்னேபோ கச்செய்துபின்னுகவே
பச்சைப்பைங்கிளிஅன்னமே பாங்கியர்
மொய்க்கக்கொண்டுஅன்னமே
வச்சிரபாணிஎன்னமலர்முகம் மின்ன
மன்னனும்விண்ணனும்என்னஅதிசயம் ஏதன

உச்சிமீதுகரம்-வைச்சுமன்னவர்கள்
எச்சரிக்கைபேச-கவரிவீச-வெகுவிலாச-உலாச (ராசன்)
௩. மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்-சுற்றத்துந்துமிபேரி
சத்தமேகம்போல்ஆர்க்க-அத்திசையிலேநின்று
சத்திரபதிசனகன்-வெற்றிவேர்ஆகவர
முற்றியகடல்மேலே புகுந்த
மற்றொருகடல்போலே
பத்திஆகஇரு படைகளும் கலந்து
பார்த்துஆண்டு ராசரும்முகம் மலர்ந்து
வெற்றிஎழியபுசத்திலேஅவனை
ஒற்றிஅணைத்துமாற்றி-மிகுந்தகீர்த்தி-படைத்தமூர்த்தி-அயோத்தி (ராச)

ஸ்ரீராமர்பவனிவருதல்.

விருத்தம்

வந்தசரதராசன்தன்னைமுன்னே
வந்திருந்தராமனும்தம்பியும்போய்க்கண்டார்
அந்தஇருவருந்தந்தைஅருளைக்கொண்டார்
அரசர்இருவரும்பின்னேவரமுன்சென்றார்
பந்தம்உள்ளமிதலைவீதியிலேதேர்மேல்
பவனிவரும்ராமனைக்கண்டாசைகொண்டு
செந்திருவைநிகர்ஆன பெண்கள்பின்னே
செல்லுவார்மதிமயங்கிச்சொல்லுவாரே (௧௮)

மேள-தரு-கேளளிபக்துராகம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி,

௧. சோதிநெடுங்தேர்மிதினு வீதியினில்வரக்கண்டு
சுவாமிமுகம்காணவந்தார் வெகுமாதர்
பூதலந்தனில்இந்தஊர் மாதவமென்னசெய்ததோ
புண்ணியன் இங்கேவந்தானென்றார் வெகுமாதர்
௨. ஆடகலோகத்தமுதைஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
அய்யனைமொய்த்துக்கொண்டார் வெகுமாதர்
கோடைதனிலேதண்ணீர் ஓடைக்கண்டமான்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்
௩. ஆழியுமவளையும்செம்பொன் ஓலையும்மாலையும்விட்டாள்
ஆடைவிடாமல்நின்றாள் ஒருமாது

கேழ்விமுறையில்லையோ சுவாமிஉன்முன்னேஅம்பாலே
கிழிக்கின்றான்மாரனென்றாள் ஒருமாது
௪, பெருந்தமலைபோல்வில்லை ஒடித்தாயேசீதைக்காக
பெலத்தவன்நீயேயென்றாள் ஒருமாது
வருத்தமோமாரன்கையில் கருப்புவில்லைஒடிக்க
மாண்டாயோசுவாமியென்றாள் ஒருமாது
௫, கண்ணுக்கோருருவாய்ப்பாற்போர்கண்ணில்எல்லாம்தோன்றும் இவன்
கண்ணனே ஆரும்என்றாள் ஒருமாது
மண்ணும்விண்ணுங்கடந்தானைக்கண்ணால்வளைத்துக்கொண்டாளே
வைதேகியேபெண்என்றாள் ஒருமாது
௬, சாய்த்தொருவரையும்காணாள் சாமிதனையேகண்டாள்
தனியனோராமனென்றாள் ஒருமாது
வார்த்தையும்உடைமைகளும்பூத்துகிலும்சேர்த்தாள்உயிர்
மாத்திரம்சோராமல்நின்றாள் ஒருமாது
௭; இங்கேஉளம்புகுந்தான் கங்கதவினாலேமூடி
இருக்குவேன்இவனைஎன்றாள் ஒருமாது
மங்கையரோடென்மனது வள்ளல்பின்னேபோச்சுதிங்கே
வரக்கண்டதுண்டோஎன்றாள் ஒருமாது
௮, நன்மருகன் ஆகஇந்தமன்னனைப்பெற்றசனகன்
தர்மவான்என்றுபேசினாள் ஒருமாது
கன்மனதுக்காசன்இவன்தன்மகளுக்காகவில்லை
ஏனவனைக்கச்சொன்னான்என்றாள் ஒருமாது

சீதைசபாமண்டபத்துக்குவருதல்

விருத்தம்.

மானவ்யர்இப்படிஉருகப்பவனிவந்தான்
படையரசர்தசரதனும்பலரும்வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன்தம்பிமாரும்
மருக்கிருக்காகவனும்இருந்தான்இப்பால்
தாவுபுகழ்வசிஷ்டமுனிவார்த்தைகொண்ட
சனகன்உரைகொண்டுவணிமண்டபத்தில்
பூவுலகில்தேவர்சிறைமீட்கவந்த
பொருளினால்சீதையெழுந்தருளினளே, (௧௧)

௰௮-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னைசானகிவந்தாளே - ராசாதிராசர்- அனைவர்க்கும்காட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி

கன்னிமார்களுக்கார்ரா — கணத்திலச்சந்திரனைநேரா
பொன்னின்ஒளியும்பூ — மணமுங்கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி — மண்டபத்தில்நடந்து (அன்னை)

சரணங்கள்

௧, சுந்தரப்பாதம்வைக்கவே — ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில்மொய்க்கவே — பூமிஆகிய
தனதாய்மகளுக்கென்னவே — விரித்ததேமாந்
தளிர்போலஎங்கெகுங்கும்மின்னவே.

அந்தஅமுர்தம்கண்டே — இந்திரன்போலேதாகம்
ஆகியராமன்முன்னே — தோகைபார்க்கவாக
கந்தமலர்க்கைவளைச் — சோதியினாலேகண்டு
கடைக்கண்கள்கொண்டுராமன் வடிப்பங்கள்கண்டுகொண்டு (அன்)

௨, ஸ்ரீராமன்கைதீண்டியே — தொடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே — அம்மன்கைஆல்
வாரிசமலர்விரித்துக் — காட்டும்சூரியன்போல்
மாணிக்கக்கங்கணம்தரித்து

சோராகடைகண்டு. — கேர்ஆகாமல்மெத்தத்
துவளும்அன்னங்கள்போலக் — கவரினமங்கையர்சுற்று
ஸ்ரீராமனைவிடுத்து — ஆர்ஆருக்கும்துய்ய
தெய்வம்இவள்என்றெண்ணிக்கைகள் அஞ்சலிசெய்ய (அன்னை)

௩, சீவியகூந்தல்மேலே — பூரணச்சந்திரன்போல்
தெரிந்திடஒருக்காலே — மாலிகைசூடி
தாவில்லாமல்முன்னாலே — தேவர்கள்செய்த
தவம்வெளிவந்தாப்போலே

மூவிலகும்செலுத்தும் — ராவணனுக்குப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த — சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேடிஇவள்என்றான் — ராகவன்இந்தசின்ன
சிலையோஒடிப்பான்எமு — மலையும்ஒடிப்பானென்ன (அன்னை)

௪, தெரிசனம்காணப்போருமோ — சொல்லஎன்றாலும்
சேஷனாலேயும்ஆகுமோ — இந்திராணிமுதல்
அரிவையர்க்குமெய்நாணுமே — ராமனும்காண
அனந்தம்கோடிகண்வேணுமே

பிரமன்முதல்எவரும் — பெற்றவளுக்குநல்ல
உருவினில்இனிவேறு — உடமைகள்என்னசொல்ல
அருமையாயுலகில்கல் — யாணத்தில்பெண்கள்
திருமங்கிலியத்தில்இடும் — திருஆகியஎங்கள் (அன்னை)

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங் கொள்ளுதல்.

விருத்தம்,

சீலம்கொண்டிப்படிவந்த சீதைமாதரொடும்சென்றான்
மூலம்கொண்டகௌசிகனும் முகூர்த்தம்நாளைஎன்றுசொன்னான்
ஞாலம்கொண்டவேதன்முதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டம்தன்
கோலம்கொண்டராமன்மணக் கோலம்கொண்டான்கொண்டானே ()

௰௯-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமசாமிகொண்டகோலம்-என்-னாலேசொல்லப்போமோ

அநுபல்லவி,

கோமிதிலைராசன்முன்அனேககோடிமன்மதனைநிகர்ஆக (ராம)

சரணங்கள்

௧, பாதகடகம் — சேர்த்தி-மருங்கினில்
பசும்பொன்ஆடை — போர்த்தி-மார்பின்
மீதுபொன்னூல் — ஏற்றி-தன்காமமும்
விளங்கவே — சாத்தி
சீதைஆசைஇது — எனப்பாராட்டி
தெரிந்தசந்திரசூரியர் — அதைநாட்டி
ஓதிமாதுகா — திலைஒளிகாட்டி-குண்டலங்கள்பூட்டி. (ராம)

௨, சமுகப்பட்டம் — வரித்து-ரத்தின
தொங்கல்மாலை — பரித்து-முடிமேல்
விமலமகுடம் — தரித்து-பீதாம்பரம்
மேனிமேலே — விரித்து
கமலமாமலர் — பூணதாரண

கங்கணங்கள்செங் கையினிற்பூண
அமுர்தகிரணச்சந்திரன்போல் முகம்காண-யோககல்யாண (ராம)

௬. ஆகமீது வன்ன-வன்னம்
ஆபரணங்கள் மின்ன-பச்சை
மேகம்போலே காந்தி-விளங்கும்
மேனியிலக்கலவை எந்தி
வாருமக்தா கிரீமுறுக்குண்ட
வாகமேன மணிவகைகொண்ட
நாகரீகமே பூரம்ஜனிமண்ட-வீரகோதண்ட (ராம)

கலியாணச்சடங்குசெய்தல்

விருத்தம்

சக்கிரபதியாகியராகவன் இவ்வாறு
சமைந்தகல்லமணவாளக்கோலம்கொண்டான் 6
அக்கணமேதம்பியருக்கோலங்கொண்டார்
அரசர்களும்தசரதனும்மந்திரிமாரும்
திக்கில்உள்ளமுனிவரும்வேதியரும்கூடித்
திரைகடல்போல்மிகும்பொங்கிமிதிலைதன்னில்
முக்கியம்உள்ளபலசடங்கினவிதிகள்எல்லாம்
முறைசெய்தார்கலியாணத்துறைசெய்தாரே (௫௪)

உ௰-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்

க, கல்லியாணபேரிகை அடித்தார்-சனகன்
சொல்லியவார்த்தையைப் படித்தார்
எல்லாரும்ஆனந்தம் கூடினார்-அவர்
எங்கெங்கும்நின்றுகூத் தாடினார்
உ. வானமுகமுகள் நாட்டினார்-செடு
வானம்மட்டும்பந்தல் பூட்டினார்
ஆழிபோலேதிரை அமைத்தார்-அலங்
காரவேதிகை சமைத்தார்
௩, ஆறுக்குத்தான்உலர சாட்டினார்-சக்கிர
சூரியர்போல்க்கண்ணாடி மாட்டினார்

சாறுந்தீருந்தான்மாலை தொடுத்தார்-தங்கத்
தாலமும்கும்பமும் எடுத்தார்

௪, பொன்னரிமாலைகளீ வீக்கினார்-முத்தும்
பொன்னும்பவளமும் தூக்கினார்
இன்னரிவீணைகள் பாடினார்-மெத்த
கேளிக்கைமாதர்கள் ஆடினார்

௫, பூரணகும்பங்கள் பதித்தார்-முக்கிய
பூசார்வேதத்தால் அதித்தார்
தோரணத்தால்வெளி மறைத்தார்-எங்கும்
சொர்ணவருஷமா இறைத்தார்

௬, மாணிக்கத்திபங்கள் ஏற்றினார்-நல்ல
வாடைகள்தாரிகள் தீற்றினார்
ஆணிப்பொன்ஆடைகள் சாற்றினார்-பனிநீர்
ஆகத்தெருவெங்கும் ஊற்றினார்

௭, சந்தனத்தால்க்கோலம் தீட்டினார்-பந்த
தருணையும்நன்றாக காட்டினார்
சுந்தரப்பாவிகை கூட்டினார்-நறுந்
தூபமும்தீபமும் காட்டினார்

௮, பொன்ஆலவட்டமும் பட்டமும்-திவ்விய
புஷ்பமும்கொத்தமும் சத்ரமும்
தன்றாமன்னனாக் கட்டினார்-எங்கும்
தங்கப்பொடிகளாகக் கொட்டினார்

௯, மத்தளம்மல்லரி தாளங்கள்-பஞ்ச
வாத்தியம்சகலசங்க மேளங்கள்
தித்திகளாச்சக்கிர வாளமும்-துந்து
செவிடுபடமேதுன்ட கோளமும்

௰, சனகனும்தசரத ராசனும்-வா
சவனுடனே அனை தேசன்போல்
கனிவுளசந்தோஷம் மீறினார்-வந்து
கலியாணமண்டபம் ஏறினார்

௧௧, வெள்ளிவிடையினை   கனர்ந்தார்-உமை
வெணிஅரன்வந்து   சேர்ந்தார்
வள்ளியும்கந்தனும்   சேர்ந்தார்-மூத்த
மைந்தன்வல்லபையும்   சார்ந்தார்

௧௨; வேதனும்வாணியும்   நாடினர்-தே
வேந்திரன்இந்திராணியுங்   கூடினர்
மாதர்தேவர்மென்   மேலே-அந்த
மண்டபம்சேர்ந்தார்இப்   பாலே

௧௩, மங்களம்அம்மாமக்   சந்திரன்-சூரிய
வங்கிசமணிஅன   நந்திரன்
கங்கைமுதல்த்திர்த்தம்   ஆடினன்-மிகச்
சலவைச்சலவைகள்   சூடினன்

௧௪, மாலைமகுட   முத்தணி-பட்டம்
வாகுவலயம்   சரப்பணி
காலணிகைவளை   பரித்தார்-பதக்
கங்கள்முதல்அலங்   கரித்தார்

௧௫, தனதாம்பரதங்கை   கிட்டவே-மற்ற
தம்பியர்சாமரை   ஆட்டவே
கனகரதம்கண்டு   தாவினன்-ராமன்
கலியாணவேதிகை   மேவினன்

௧௬, எப்பொருளும்பெற்ற   கோதையே-அழகி
லட்சுமியும்அன   சீதையை
ஒப்பனைசெய்யவும்   தேடுவோ-என்
ஒருத்தனாலேசொல்லக்   கூடுமோ

௧௭, பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம்   ஆவியை-கல்ல
பூவையெனும்சீதா   தேவியை
சாமிஅருகினி   லேகந்தார்-வதிஷ்
டரும்தருப்பைகொண்டு   வந்தார்

௧௮, முத்தானதண்டலம்   விரித்தார்-வேத
முறையேசடங்கெல்லாம்   தரித்தார்

உத்தமமந்திரம்   விளைத்தார்-முனிவர்
ஓமாக்கினியை   வளர்த்தார்
௧௯. தானதருமங்கள்   ஓங்கவே-ரா
சூதர்போய்ப்புமிபாரம்   வாங்கவே
வானவர்க்கின்பம்   சுற்றவே-ஓமம்
வலம்கொண்டெழுந்தது   மெத்தவே
௨௦. சல்லாபன்ஆகிய   நேசன்-சீதை
தன்னைஅந்தமிதி   லேசன்
எல்லாருங்காணமுன்   ஞலே-சொல்லி
ஈய்ந்தானேராமன்கை   மேலே
௨௧. அய்யனும்கையல்கை   பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா   முடித்தான்
செய்யவளும்இரு   மாலும்-போலச்
சேர்ந்தெழுந்தாரேமென்   மேலும்

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல் முதலியதுகள்

விருத்தம்.

ராகவன்சீதையைப்பாணிக்கிரணம்செய்து
அக்நியைவலம்வந்தான்சீதைபாதம்
மோகமுடன்பற்றிஅம்மிமீதில்வைத்தான்
முக்காலும்இருந்ததிமுன்காட்டினன்பின்
ஏகமனதுடன்முனிவர்தந்தைதாய்மார்
எல்லார்க்கும்சேவித்தான்அப்பால்இன்பம்
ஆகஒருமனையில்சீதையோடும்
அமர்ந்திட்டான்அண்டம்எல்லாம்சமர்ந்திட்டானே (௨௨

சோபனம்பாடுதல்.

இதுவும்-அது.

மணம்உள்ளமலர்மாரிஅந்தவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்முனிவர்எல்லாம்
குணம்உள்ளஆசிர்வாதங்கள்சொன்னர்
காவலர்கள்பொன்மலர்கள்சொரிந்தார்தாய்மார்

பணமுள்ளகல்விநிசைபலவுமைந்தார்
சத்தியுள்ளமக்களெல்லாம்மொய்த்தார்
குணமுள்ளசுமந்திரிகள் அங்கேவந்து
கூடினார்சோபனங்கள்பாடினாரே; (உ௯)

உ௯-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராம-சுவாமிக்கும் சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அநுபல்லவி

பூரண்சதாமதிக்கும் சோபனம்
புண்ணியசனகபூபதிக்கும் சோபனம் (சோபனம்)

சரணங்கள்

௧. நாமஞ்சேமவிபூதிக்குஞ்ரதசக் தானுக்கும்-சோபனம்
சீர்மகள்இந்திராணிக்குமிந் திரனுக்கும்-சோபனம்
மாமதிபெருகும்வாணிக்கும்அயன் வானுக்கும்-சோபனம்
தாமரைமலர்த்திருவுக்குந்தாமோ தரனுக்கும்-தேவிக்கும்
(அரனுக்கும்-சோபனம்-சோபனம்)

உ. சேர்வருசுமந்திரன்முதல்மந்திரி சேர்க்கும்-சோபனம்
ஏர்பெறுவசிஷ்டன்கௌசிகன்முதல் ஆயயோகீசர்க்கும்-சோபனம்
வார்முலையரம்பைமாதர்க்குமெண்டிசை வாசர்க்கும்-சோபனம்
சேவைசெய்துமனமகிழும்ஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும்-ராசாதி
(ராசர்க்கும்-சோபனம்)

௩. வருகௌசலைகைகேயிசுமித்திரையெனுந்தாய் மாருக்கும்-சோபனம்
பெருகுபரதன்முதல்ஆகியமூன்று பேருக்கும்-சோபனம்
ஒருமையாயிதுசொன்னவான்மீகர்கம்பர் இருவோருக்கும்-சோபனம்
அருணாசலகவிநாடகமிதுபடிப் பார்க்கும்கேட்கும்
(எல்லாருக்கும்-சோபனம்-சோபனம்)

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்,

திருமகள் ஆம்சானகிகல்யாணம்செய்து
செயமுளதம்பியர்க்கும்விவாகங்கள்செய்து
வரும்வழியில்ராகுணவிரோதத்திலே
மலைபோலேமுனிபரசுராமன்வந்தான்

பெருகுதசரதன்கண்டுகெலங்கும்போது
பிரசண்டகோதண்டகுருராமன்தானும்
இருவருங்கோ இல்லையெனவில்லைத்தி
உரம்சொல்வானுடனேஉத்தரம்சொல்வானே. (உ௭)

உ௯-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

௧. உம்கண்ணில்அரசர்போல்காணுகிறாயேஆதிர்
வாதமாகு ராமா
கண்ணில்வேதியர்போலத்தோணுகிறாயேசமஸ்க்
காரம்பாரு ராமா

௨. தாடகையெனும்பெண்மேல் சண்டைகொள்ளாசர்க்குத்
தான்விதியோ ராமா
வேடர்கள்தொடுக்கும்வில்லைப்பிராமணர்தொடத்தலை
விதியோபாரு ராமா

௩. ஆத்தீப்பெண்கொலைசெய்யல் ஆமோஉனக்கிது
அடைவோகு ராமா
நான்ஆகப்பெற்றெடுத்ததாயைக்கொலைசெய்தாயே
தகுமோபாரு ராமா

௪. தருமமாசனைப்பெற்றதகப்பன்சொற்படிசெய்தேன்
தாய்க்கொலையோ ராமா
குருவார்த்தைதடுக்காமல்நானும்செய்பெண்
கொலையோபாரு ராமா

௫! சொந்தவில்லுடைத்ததென்ன மெத்தமெத்தவேஎண்ணித்
துள்ளாதேதாகு ராமா
கற்றவேதியன்யென்றுபொறுத்தேன்பொறுத்தேன்குதிக்
காதேபாரு ராமா

௬. அந்தவில்வளைத்தாயேஇந்தவில்லை இந்தா
அடாகு ராமா
இந்தாவளைத்தேன்இதில் வைத்தஅம்புக்குவழி
எங்கேபாரு ராமா

௭. அம்புக்குவழியில்லை நான்பிராமணன் இனி
அனுக்கிரகஞ்செய் ராமா

பின்புத்திக்காரன் இருபிறப்பன் உன்றேடென்ன
பேசுவாச ... ராமா

ஆ.சத்திசெபதபங்களெல்லாம் உன்சாத்துக்கே
தந்தேன்ராகு ... ராமா

வந்தவழிபார்த்துக்கொண்டோடிப்போவதேநல்ல
மார்க்கம்பாரு ... ராமா

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியைச்சேர்தல்.

விருத்தம்.

இன்னவகைசொன்னராகவனைவாழ்த்தி
இனியதவம்செயப்பரசுராமன்போனன்
அன்னவன்கைக்கொண்டவில்லைவருணராசன்
அண்டக்கலமாய்வைத்துவிட்டுராமச்சந்திரன்
மன்னவரும்தம்பியரும்தேர்மேல்க்கொண்டு
வர அருகேதானும் மணித்தேர்மேலன்றி
மின் அனைசீதையுடனேசந்தோஷம்
மிகவந்தான் அயோத்திமகாநகர்வந்தானே (௨௫)

பாலகாண்டம் - முற்றும்.

வசனம்-க, விருத்தங்கள்-௨௪, ஆக-௨௫

தோடையம்-க; திபதைகள்-௩, தருக்கள்-௧௮, ஆக-௨௨

ஆக-பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டம்-க-க்கும், கூடிய

கொச்சகம்-க, வெண்பா-௨; வசனம்-க, விருத்தம்-௩௰, ஆக-௩௪.

தோடையம்-க, திபதைகள்-௩, தருக்கள்-௨௫, ஆக-௨௯

ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகனர்

திருவடிகளே சரணம்.

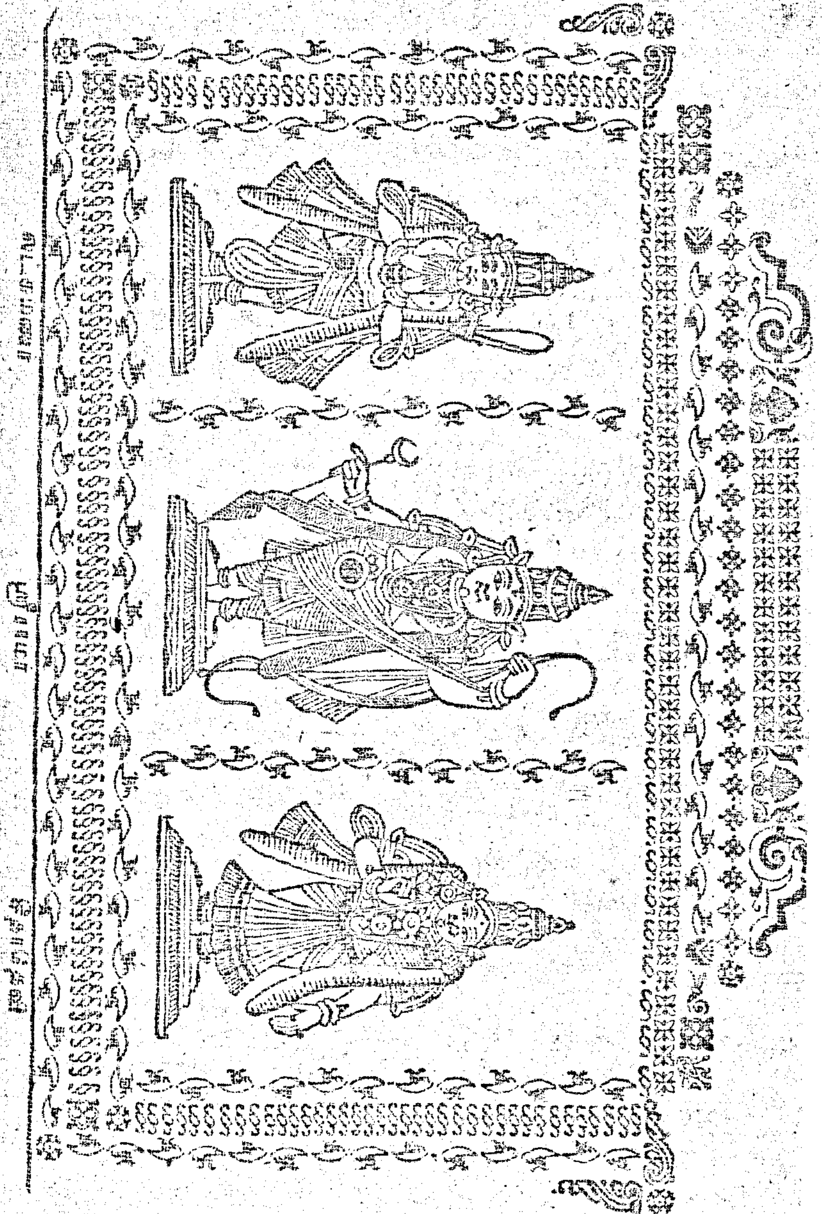

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்.

சக்கிரவர்த்திமுடிசூடஸ்ரீராமனைவேண்டுதல்

விருத்தம்

வளைநகமணிச்சகையுடன் அயோத்திமேவி
மனைவாளராமனைஇருக்கும்காலில்
களிவுபெறப்பரதனைச்சத்துருக்கனோடே
கைகேயன்பால்விடுத்துசின்னாள்கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன்மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துநத்திடாகவினக்கூவித்
தனியருடப்புனைவேஅவனுக்கன்பாய்
சாற்றுவான்தன்கவலைஆற்றுவானே (க)

க-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே-ராமா-இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே

அநுபல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும் மகனே-ராமச்
சாதிரனேபுவிஆளத்தகும்சீ உத்தமனே-இந்த

சரணங்கள்

க. அறுபதினாயிரம்வருஷ காலம்-வாழ்ந்தேன்
அதில்காணுதெலாம்கண்டிருந்தேன் இந்திரசாலம்
பருவதமோனன்காய ஸ்தூலம்-இனிப்
பார்க்கவேணும்என்கண்ணுல் நீபாரூரும்கோலம் (இந்த)

உ. முடியாதமோகாந்த காரம்-இத்தனை
முதுமையிலும்நுறமாமல்இருக்கேன்னை சாரம்
குடிதாங்கியனக்கோர்உப காரம்-இந்த
குவலயமதைக்கொண்டு முத்திகொடிப்பதுபாரம் (இந்த)

ங. ஒருவன்அறுபதினாயிரத் தோரை-கங்கை
உதவிமுத்திகொடுத்தானே பகீரதன்முன்னோரை
இருணிலத்தில்அதுபோல்உன் பேரை-உதவ
எனக்குமுத்திதாஆள்வாய் இனிஇந்தப்பாரை-இந்த

ச. உள்ளத்தைஉன்னோடேசொ னேனே-முன்னாள்
ஊழமைகண்டகனவாக உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே-இந்தப்
பெரும்புவிநீகொள்ளமுத்தி பெறவேணும்நானே-இந்தப்

ரு. மலர்க்கையால்பிடிப்பாயசெங் கோலே-என்தன்
வார்த்தைதடுக்காய்எனவே உரைத்தேன்ஒருகாலே
தலைச்சுமைதந்தான்என்றெந்தன் மேலே-சற்றும்
தாழ்வாய்என்றோதேஇனித் தாங்காதென்னுலே-இந்த

சு. வாழையடிவாழையதா போலே-இந்த
மண்டலத்தைஆண்டதுண்டு மன்னாளுருகாலே
குழுமதில்அயோத்திதைஅது போலே-நீயும்
ஆளத்தானேவேணும்என்தன் சொல்வழியினுலே-இந்த

எ. குலத்தில்உள்ளகுறைஎல்லாம் வாங்கும்-உன்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம் மென்மேலோங்கும்
மலைக்குமலைஅல்லவோ தாங்கும்-இந்த
மண்டலத்தைநீதாங்கினுல் என்கவலைநீங்கும்-இந்த

ஐம்பத்தாறுதேசத்துராஜர்கள்வருதல்

விருத்தம்.

ஈங்கினைஇப்படிமகனைஇசையக்கூறி
உவியதசரதராஜன்கனிதர்சொல்லப்
பாங்குபெறுதேசராஜர்க்குராமன
பட்டாபிஷேகம்இன்றைக்கேயிவீர்என்றும்
நீங்கள்எல்லாம்அயோத்திநகர்வருவீர்என்றும்
நினைப்பினுல்தன்ஓலைஅனுப்பிவிட்டான்
ஆங்கவரும்மிகமிகச்சந்தோஷம்மீறி
அந்தந்ததேசம்விட்டேஅணுகினரே. (உ)

உ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

வந்தனர்வங்கள்கல்யாண-ராமச-சந்திரன்திருமுடிகாண

சரணங்கள்.

க,வந்தனர் அந்தந்தசேதுன்னோர் — நாடும்
மன்னன் இராமனைச்சொன்ன — முடிகும்
சந்திரிகதுலையக்கண்டேதிரே — கொண்டு
தம்தலைமேல்வைத்துக்கண்களிலே — ஊற்றி (வந்த)

உ.வங்களர்சிங்களர்மாளவர் — சோளர்
மராடர்கர்நடர்மகதர் — குருதர்கள்
கொங்கணர்வகைணங்குச்சார் — மச்சர்
குலிங்கர்கலிங்கர்தெலுங்கர் — முதல்ஆக (வந்த)

ஙு.சோலர்சாளுவர்உற்களர் — பப்பரர்
சேதிபர்குந்தளர்சித்தர் — அவந்திகர்
ஆரியர்சீனர்விதப்பர் — விதேகர்கள்
லாட்டர்பராஷ்டிரர்சௌராஷ்டரர் — முதலாக((வந்த)

சு,புண்டரீகக்கண் இராமனுக்கு — முடி
புனைச்செய்தான் இதுகாணப்பெற்றோம் — என்றும
மண்டிமனும்பத்தாறுதேசத்து — ராஜரும்
மன்முடினன்முடிக்கொண்டாடிக் — கொண்டாடி (வந்த)

திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்,

தேசதேசத்தில்வந்தராஜர்எல்லாம்
தசரதராஜன்சமுகம்தனிலேகூடி
கேசமுடன்ராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
நினைத்தபடிசெய்யவேமகிழ்ந்துகூற
ஆசனும்அயோத்திமாநகரில்வேந்தன்
ஆணைகேள்த்துந்துமிகள்அடிப்பீரென்னப்
பூசரரும்ராஜர்களும்அதுகொண்டு
புரிப்பார்கரம்அலங்கரிப்பாரே, (க)

உ-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

க.விசைபொருந்துமி — அடித்தார்-கார்எக்கும்
தசரதன் அருளியமொழி — படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி — விடுத்தார்-வாசலில்
அசையும்விசையகேதனம் — எடுத்தார்

உ.பூரணகும்பம் — அமைத்தார்-தெருவெங்கும்
தோரணம்அழகுடனே — சமைத்தார்
வாரணம — அலங்கரித்தார் -முனிவர்கள்
ஆரணம்முறைமுறை — ஆர்ப்பரித்தார

ங.மாளிகைதொடுத்து — வைத்தார்-முத்துமாலை த
பாளிகைபலபலமடித்து — வைத்தார்
ஆலயம்விளக்கு — வித்தார்-பூமலர்
சோலையும்சாலையும்துலக்கு — வித்தார்

சு.அத்திகள் — பொருவாரும்-வெள்ளைவட்ட
முத்துக்குடைபிடித்து — வருவாரும்
சித்திரம் — புனைவாரும்-சந்தன
கஸ்தூரிகளைமத்தால் — கனைவாரும்

ரு.சித்தாரம் — எழுதிடுவார்-மணிமணச்
சந்தனத்தால்த்தரை — மெழுகிடுவார்
கந்தப்பொடிகள் — இறைப்பார்-மாவணப்
பந்தல்இட்டந்தரவெளி — மறைப்பார்

சு,வானவர் — வந்துதிரிவார்-அடிக்கடி
மேனகைஊர்வசி — நடம்புரிவார்
கானவித் — தைகள்படிப்பார்-அதுக்கிணம்
ஆணகோஷிலம்போல் — சுதமிடிப்பார்

எ?அங்கே — ந்திரிசொல்லுவார்-இடம்காட்டி
இங்கேஇரும்இரும் — எனச்சொல்லுவார்
சிங்கா — சனம்அணிவார்-தென்சலை
தன்காணவேஇலை — அடிபணிவார்

அ,சடங்குகள் — செய்வாரும்-சமித்துகள்
இடம்பதிகுப்பைகள் — கொய்வாரும்
உடக்கைதயாத் — திரிவாரும்-பொன்மணு
இடம்கண்டவர்க்கெல்லாம் — சொரிவாரும்

௩, ரம்பையர்	கட்டாட-வீணையில்
தும்புருநாரதர்	இசைபாட
செம்பொன்	மவுலிசூட-ராமற்குச்
சம்பிரமக்சொல்லமன்னர்	எழுந்தோட
௪. சல்லரி	பேரிகாளம்-துந்துமி
மல்லரியொடுகா	கெசமேளம்
சொல்லிய	அண்டகோளம்-இடிபட
எல்லையுங்குமுறிடு	மேகீனம்
௫, இப்படி	கொண்டாடி-ராமனுக்கு
ஒப்புனைசெய்வதே	தெனநாடி
அப்போது	தேய்ப்பாடி-கூனியும்
வெப்புடனேவந்தாளே	குடிகேடி

கூனிகைகேசியைகலக்கவருதல்.

விருத்தம்,

துதித்திடும் அயோத்தி ஆளும்சொன்னமாமுடி ராமற்கே
பதித்திடவேணுமென்றுபலரும் ஆர்பரித்துக்கண்டாள்
இதைக்கலைத்திடுவேனென்றுராமன்வில்உண்டையாலே
கொதித்திடும்மனத்தாள் ஆனகூனியுந்தான்வந்தாளே (௮)

௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கூனிவந்தாளே-பொல்லாத-கூனிவந்தாளே

அநுபல்லவி,

போனநாள்ராமன்செய்தவுண்டையால்	காய்ந்து
பூனைபோல்இருந்துபுலிபோல்	பாய்ந்து (கூனி

சரணங்கள்

௧. அடுக்குமோராமனுக்கு அரசொருக்	காலே
ஆர்கொடுக்கிறார் அத்தை அறிவேனே	மேலே
கெடுக்கிறேன்காண்என்றுபுரக்கடத்	தாலே
இணைறுவெட்டப்பூதம்புறப்பட்டால்ப்	போலே (கூனி)
௨, பூமிபாதனுக்குத்தரும்மனை	உரைக்க
பூவைகைகேசிதன்மகமனைதக்	கறைக்க
ராமன்றகையைநினைந்தடிவாய்	நுரைக்க
கமெப்பிலிழுந்திலைந்துபெருமூச்	சிரைக்க (கூனி)

௬, கொட்டியபஞ்சுபோல்உடம்பெல்லாம்	தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவில்லைப்போல	வளைந்து
பட்டம்கட்டஒட்டுவேனோஎன்	றலைந்து
பழையகையைஎண்ணிப்பழமுள்ளு	கலைந்து (கூனி)
௭. சந்தானதுபோயமுடங்கிய	காலி
சனைபோல்கனத்துத்திரங்கிய	தோலி
இந்திராதிதேவருக்கறு	கூலி
இலங்கைராட்சதர்கள்குடிக்கொரு	தீவி (கூனி)

கைகேசி கூனியைக்கோபித்தல்

விருத்தம்.

வந்ததொருகூனிமனதெரிச்சலாலே
வல்லினாளும்கைகேசிதனைஎழுப்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
எண்ணினான்என்னும்மொழிசொல்லும்முன்னே,
விந்தைமுகம்மலர்ந்துவரத்தினமாலை
வெகுமானம்செய்திடவும்அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்தொடுகலைத்தகூனிநாக்கைச்
சேதிப்பேன்என்றுகைகைபோதிப்பாளே

௬-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலே - நன்மைஉண்டொருக்காலே

அநுபல்லவி

பாமரமேஉனக்கென்னடி	பேச்சே
பழம்நழுவிப்பாலில்விழுந்தாற்போல்	ஆச்சே (ராமனு)

சரணங்கள்

௧, இந்தவார்த்தைசொன்னாய்	எனக்கெவர்நேரடி
பிரம்மாதிகளும்வரு	வாரடி
இதுவேசல்ல	சீரடி
வர்யாடாதே	பாரடி
ஆரடி	எனக்குச்சரி (ராமனு

௩, பரசுராமன்கெர்வம் — தீர்த்தனடி
கன்மையெல்லாம் — சேர்த்தவனடி
பட்டங்கட்ட — ஏத்தவனடி
காலுபேரில் — மூத்தவனடி
அவன் — என்கண்மணி(ராமனு)

௪; பரதன்பட்டங்கட்டாவிட்டால் — நட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் — கட்டியோ
என்பிள்ளைராமன் — எட்டியோ
நான்தானென்ன — மட்டியோ
வெட்டிப் — போடுவேன்உன்னை(ராமனு)

இதுவுங்கைகேசியைக்கூனிகலைத்தல்.

விருத்தம்;

துங்கம்ஆம்அயோத்திஆளச் சொல்லியராமனுக்கே
தங்கமாமுடிகொடாமல் சடைமுடிகொடுப்பேனென்று
பங்கம்ஆம்கூனிமுன்னாள் பகையினாலேகைகேசி
மங்கையாளெதிரேயின்னும் வார்த்தையால்கலைக்கின்றாள் (௧)

௰௩-ரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,
கண்ணிகள்

௧. ராமன்முடிசூடும்என்ற பேய்மதிஉனக்குவந்தது
ஏதம்மா-என்ன-வாதம்மா — அடி
சீமாட்டிஉன்பிள்ளைபரதன்-காமாட்டிஆனேனென்ன
செய்கையோ-அம்மா-கைகையே

௨, உன்மகன்ஊரிக்கில்லாவேளைத்-தன்மகனைமுடிசூட்ட
உன்னினாள்-கோசலை-எண்ணினாள் — அந்த
மன்னவனும்அவள்சொன்னவார்த்தைகடவாமல்உன்னை
வாதித்தான்-ஏதோபோதித்தான்

௩, கண்உன்னைபோதல்லவோகன்காட்சிஎன்பதறியாயோ
கன்னியே-என்ன-உன்னியே — ஆர்க்கும்
பண்ணியபயிரில்அல்லோ புண்ணியம்தெரியும்அடி
பாவியே-என்தன்-ஆவியே

௪, ஓட்டம்விட்டஆடும்அடிக் கடும்என்றசொல்லும்வார்த்தை
உள்ளதோ-பெண்ணே-இல்லாதோ — அதுபோல்

கட்டிருந்துன்தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
என்செய்வாய்-எவரைக்-கெஞ்சுவாய்

௫, ஊருக்கோபால்வார்த்துண்பது உடம்புக்கோபால்வார்த்துண்ட அ
துசகடி-செய்வ் தேதடி — அடி
ஆருக்கும்பெண்ணைமண்பிள்ளை ஆனாலும்தன்பிள்ளைஎன்ப
தறியாயோ ஒன்றும்-குறியாயோ

௬, கவுசலைபிள்ளைக்குப்பட்டம் கட்டினால்உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவரைக்-கிட்டுவாய் — பரதன்
தவசிஆச்சந்நியாசிஆகிப் பரதேசப்போவதேசல்ல
சமர்த்தடி-கோபத்தை-அமர்த்தடி

௭, சீர்ஆனகோசலைவீட்டுச் சிறுக்கிக்கும்சிறுக்கிஆகச்
செருத்தாயோ-என்னை-வருத்தாயோ
யார்யார்கையில்என்னென்னபட-வேணுமோஅதெல்லாம்பட
லபித்ததே-தெய்வம்-சபித்ததே

௮, பலநாளும்உன்னோடேநான்பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே
பாதகி-அடி-தோதகி — அயயோ,
இலவுகாத்தகிளிபோலே போகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்-வீம்பு-பண்ணினேன்

௯, கண்ணும்தன்மகன்மேலேபோல் உன்மகன்மேலேகோசலை
கவாளோ-பட்சம்-செய்வாளோ — அடி
கண்ணில்என்னையேகரிக்கும் பேடியில்என்னைதானென்ன
கரிக்குமோ-அன்பு-தரிக்குமோ

௰, நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையோ-சொல்வாய்-உண்மையே — ஆர்க்கும்
தாய்கையில்பசும்பொன்னிலும் தன்கையில்தவிடேமேல்ஆம்
தையலே-இதென்னமையலே

௰௧, என்னசெய்வேனென்றாய்நீ முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும்
இல்லையோ-தரச் சொல்லையோ — அந்த
மன்னவன்உனக்குசசொன்ன வார்த்தைக்குரண்டுசொல்வானோ
வாங்கடி-இதுவே-பாங்கடி

௰௨, ஒருவரம்பரதன்நாடாள ஒருவரம்ராமன்காடாள
ஓசுடி-இதே-சூதடி — இந்த
இருவரமும்கொண்டால் உனக்கு இடுசோடுண்டோடிமகா
ராசியே-என்தன்கை-கேசியே

கைகேசிக்குஞ்சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

அந்தவகைகூனிசொல்லமன துவேறாய்
அப்படியேசெய்வெனென்மானம்செய்து
கொந்தளகஞ்சோரவேசோமண்மேல்
குப்புறவேகிடந்திடுகைகேசிதன்னை
வந்ததசரதராசன்கையால்தூக்கி
மலர்மேனிதுடைத்தெனதுமானேதேனே
பைந்தொடியேஉன்குறையென்னபட்டோலை
படிக்கின்றான்தசரதனும்அடிக்கின்றானே (எ)

எ-திபதைநீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்,
கண்ணிகள்

௧. இந்தஅலங்கோலமும் இந்தமனோதுக்கமும்
ஏன்வந்ததோகைகை — மின்அரசே-உன்தன்
சிந்தையில்நினைந்ததைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல்
தெரியச்சொல்வாய்கையை — மின்அரசே

௨. மருவும்மலரும்போலப் பாலும்நீரும்போலே
மானம்வைத்தான்டீமே — மன்னவரோ-உத்தன்
கருவிழியணிபோலக் கரிசனம்ஆகஎன்னைக்
கண்ணுண்டாயக்கர்த்திரோ — மன்னவரோ

௩. காத்தநத்தெக்கன்னகுறை இப்போதும்என்னஉன்னைக்
கைகழுவவிட்டேனே — மின்அரசே-நீ
பார்த்தெதுகேட்கிலும் எந்தவரம்ஆனாலும்
பரிந்துதருகிறேன்காண் — மின்அரசே

௪. மற்றொன்றும்இல்லைவரம் எனக்குமுன்நீர்கொடுத்த
வரம்இரண்டுங்கேட்கிறேன — மன்னவரோ-என்றும்
உற்றதுசொன்னால்அல்லோ அற்றதுபொருந்தும்நான்
உள்ளதுசொன்னேன்காணும் — மன்னவரோ

௫. அந்தவரம்இரண்டும்தந்தேன்இனிஉனக்கு
அட்டிசொல்வேனோகைகை — மின்அரசே-அவ்
மைந்தன்இராமன்ஆணைவார்த்தைபிரட்டறியேன்
வாங்கிக்கொள்வாய்கைகை — மின்அரசே

௬. முன்ஒருவரம்பரதன்காடாளமாணிக்க
முடிபெறவேணும்அயயா — மன்னவரோ-அதின்

பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சடைமுடி
பெறவேணும்தாரும்அயயா — மன்னவரே

௭. மலைப்போலொருவர்செய்தவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கைகை — மின்அரசே-அது
கலைப்பார்கலைத்தாக்கால்கல்லும்கனாயும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேகைகை — மின்அரசே

௮. கலைப்பார்கவுசலைஉமக்குண்டெனக்குவேறே
கலைப்பார்ஒருவர்இல்லை — மன்னவரே-நீர்
சலத்தால்சொல்லுகிறீரோசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிச்சொல்அறியேன் — மன்னவரே

௯. மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறைமைஅல்லவேகைகை — மின்அரசே-யாரும்
ஏதும்மனுவிதியானசாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைத்தபடியிதுவே — மின்அரசே

௰. மூத்தவன்இந்திரனோமாயனோஅகிலாண்டம்
முழுதும்செலுத்துகிறான் — மன்னவரே-வெகு
சேத்திறிதுமுன்சொன்னவார்த்தையைவிட்டுச்சாஸ்திர
செறிகள்போதிக்கல்ஆமோ — மன்னவரே

௰௧. ஆனைஇருந்துகொண்டுஅரசாளும்மண்டபத்தில்
அறயாப்பிள்ளைபாதன் — மின்அரசே-சிறு
பூனைஇருந்துகொண்டுபுலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோகைகை — மின்அரசே

௰௨. ஆனையும்பூனையும்நீர்பெற்றபிள்ளைஅல்லால்
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ — மன்னவரே நீர்
மானம்வைத்தால்போதும்அணுவும்மலையும்அந்த
வகையான்அறியனோ — மன்னவரே

௰௩. ஆயிரம்ஆறுலும்பெண்புத்தியைஅறிய
ஆராலும்முடியுமோ — மின்அரசே-நல்லது
போயினதுபோகட்டுமராமனைஊரைவிட்டேன்
போகச்சொல்லுகிறாய்கைகை — மின்அரசே

௰௪. ஏதுக்குராமனைஊரைவிட்டுப்போவென்றாய்
என்றுகேட்கவந்திரோ — மன்னவரே-நடுப்
பாதிக்குள்பாதனைஊரில்தங்கவொட்டாமல்
பண்டேனதாத்திவிட்டீர் — மன்னவரே

௧௫, அவனும்சம்மதிக்கவேபாட்டன்ஊர்போஎன்றேன்
அநியாயம்சொன்னேனோ மின்அரசே-உனக்கு
கவனமில்லையோஎன்னகாரணமோஇந்த
கஷ்டம்பேசாதேகைகை மின்அரசே

௧௬, கவனமும்உண்டொருகாரணமும்இல்லை
கபடமும்பேசஇல்லை மன்னவரே-இன்று
யிவனுமசம்மதிக்கவேஊர்விட்டுப்போம்என்றேன்
என்னதப்பிதம்சொன்னேனே மன்னவரே

௧௭, பூமியுந்தருகிறேன்பரதற்குப்பொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை மின்அரசே-என்
சாமியைஎன்உயிரைராமனைப்பிரிந்தால்நான்
தரிக்கறியேன்கைகை மின்அரசே

௧௮, என்உயிர்அவன்போனால்இருக்கறியாதென்றீர்
என்னசத்தியம்இது மன்னவரே-அவ்வே
இளம்சிறுவயதில்முனிபின்போகச்சொன்னீர்உம்
சீவனுக்குண்டோதுன்பம் மன்னவரே

௧௯, கும்பிடுகிறேன்உன்தன் காலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபம்செய்யாதேகைகை மின்அரசே-நீ
எம்பெருமானைஎன்தன்கண்மணிராமனைஇக்
கிருக்கச்சொல்லென்பாய்கைகை மின்அரசே

௨௰, தாரைகீர்வார்த்தபோதேஎன்சரீரம்உமது
தமசரீரம்அல்லவோ மன்னவரே நீர்
ஆரைக்கும்பிடுகிறீர்
அசலார்என்றெண்ணலாமோ மன்னவரே

௨௧, அடியில்விழுவேன்என்றும்அடக்கிவைக்கியோநான்
அனந்தம்வார்த்தைசொல்லியும் மின்அரசே-சற்றும்
கடினமில்லாதுபோலேஎனச்சிலையைப்போட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ மின்அரசே

௨௨, நாட்டுப்புறவுக்காகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதைஇதுங்கேட்டிலீரோ மன்னவரே-உந்தன்
வீட்டுப்பெண்சாதிக்காகஇத்தனைசகசமும்
வேணுமோபோதும்போதும் மன்னவரே

௨௩, தனையனும்கருத்தும்ராமன்கண்ணுள்ளதும்ராமன்
காப்பவனும்ராமனே மின்அரசே-நான்

என்றும்தெய்வமும்அவன்அவன்போனால்என்உயிர்போம்
இருக்கச்சொல்லென்பாய்கைகை மின்அரசே

௨௪, எனக்குப்பொய்வாராது பொய்சொன்னால்தோஷம்என்றீர்
என்தமதியால்சொன்னீர் மன்னவரே-நான்
வனத்தில்போகச்சொல்லும்என்றசொல்திருப்பிவிட்டால்-அது
மகத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே

௨௫, ஆனால்ராமனை வனத்தில்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்அரசே
காவிலேராமனைப்போய்சசொல்வதிலும்என்
கண்கேட்கிலும்தருவேன் மின்அரசே

௨௬, நானுகச்சொல்லஇல்லைதெய்வம்சொல்லியதற்கு
நானென்னசெயவேன்காணும மன்னவரே-ராமன்
போனாலும்கானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாங்குஉண்டோசொல்வீர் மன்னவரே

௨௭, போஎன்றுசொன்னவுடன்பொறிகலங்கிஎன்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளி-நான்
ஆன்றுபோனபின்னைஅள்ளிஇடுவார்உனக
காரடிகைகேசி சண்டாளி

௨௮, ஓட்டாரம்கட்டுகிறாய்ராமன்போனால்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி நீ
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகற்குப்பட்டங்கட்ட
காப்புகட்டடிகைகை சண்டாளி

௨௯, வாதமுனிவன்அனைவசிஷ்டமுனிவேஉன்னை
க்ரமவேட்கிறேனதாருயஎன் தெய்வமே-அந்த
பரதன்வந்தால்அவன்உற்றுரிமைசெய்யாப்ப்
பத்துதரச்சொல்என தெய்வமே

௩௰, அண்டர்முனிவர்அல்லபகையாளுகள்அல்ல
அசலார்ஒருவர்அல்ல தெய்வமே-திமுன்
கொண்டபெண்சாதிதானேதசரதன்ஆவிக்கு
கூற்றுவனஆய்வந்தாளே தெய்வமே

௩௧, ஒளிவாய்இருந்துகொன்றபின்னைப்பழிக்குமுனி
உரைத்தசாபம்இதுவோ தெய்வமே-உலகம்
ஞானியனைவரும்அடித்தால்வலியானதெய்வம்கேட்கும்
என்பதும்இதுதானோ தெய்வமே

௧௨, மன்னனிட்டன ரும்புக்காபுருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிதன்பெண் இவளல்லோ தெய்வமே-இந்த
மண்ணுக்குள் த்தாயைபார்த்துப் பெண்ணைக்கொள்யென்றுசொல்லும்
வசனம்பிசகுவருமோ தெய்வமே
௧௩, உதிக்கும்கண்போனுலென்ன உயிர்போனுலுமென்ன
உத்தமன்ராமன்மாத்திரம் தெய்வமே-அயோத்தி
பதிக்குப்பதிஆகியேஇருக்கின்றான்என்றுகாணுப்
பாவிநான் ஆயினேனே தெய்வமே

கைகேசிஸ்ரீராமனைவனத்துக்கு ஏவுதல்.

விருத்தம்.

கொன்றவன்போல்த்தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போலக்கைகேசிராமன்தன்னை
நின்றநிலைக்கழைத்துவாவென்னவந்து
நெடுமனைவாசலுக்குள்ளேபுகுந்தபோதில்
என்றும்அரசன்சொல்லால்நானேசொல்வேன்
ஈன்றீரேழ்வருஷமராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவம்செயபரதன்உலகைஆள்வான்
செல்என்றாள்இதுவேந்தன்சொல்என்றாளே (௮)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகக்கைகேசியின்விடைபெறல்

இதுவும்-அது.

உளம்மகிழ்ந்தொருகைகேசிஉரைத்தவாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கம்இல்லாதராமன்கானகம்செல்லநானே
தெளிவதுபார்பரதன்ஆளச்செய்ததேமேன்மையென்று
தளர்ந்திடாத்தாயைவாழ்த்தித்தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டானே (௯)

௮-தரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி,

என்பாக்கியமேபாக்கியம்எவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

அன்பாகவனம்போகஅநுக்கிரகம்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்

௧, குழியில்ப்பயிர்தன்னைஎடுத்துக்கூரைமேல்வைத்துவிட்டு
வழுவானகளைமாற்றிவளர்க்கிறதுபோலே

சுழலும்இந்தராச்சியத்துக் குடும்மணிமுடிமாற்றி
தழுவும்முந்திராச்சியத்துக்குச்சடைமுடிதந்தாயே (என்)
௬. கொக்கரித்தபேர்எல்லாம் கூடத்திப்பாய்வாரோ
பக்கமஉள்ளபேர்என்னைக் காப்பாற்றநினைப்பாரோ
சிக்கும்இந்தவலைநீக்கித் தேகம்பாகசேரத்
தக்கதவம்செய்யென்றுநீ தயவுசெயதாயே (என்)
௭, ஒருபிள்ளைராமன்பர லோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளைபரதன்இந்த உலகந்தன்னைஆள
இருபிள்ளையாலும்கைகை இகபரம்பெற்றாளென்ன
வருசொல்உண்டாக்கநெனை மாதவம்செய்தேனே (என்)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகுதற்காக கோசலைபுலம்பல்

விருத்தம்.

இப்படிசிறுதாயாரை இறைஞ்சியேஅனுப்பிக்கொண்டு
அப்படிவண்ணராமன வந்துகோசலைஅம்மைக்கு
தப்பிலாதஉவாறெல்லாம் தான்சொல்லக்கண்ணைத்தேடி
வெப்புநும்பகப்போல்அன்னைவிழுகின்றாள் அழுகின்றாளே (௰)

௯-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, அய்யையோரகுராமா-வனம்போகதெய்வம்சம்மதிஆமா-உன்னைநான்
எவ்வகைபிரிவேனோ-நான்இதுசெய்குவதறிவேனோ
௨; என்ஒருநாயகமே-ரவிகுல-மன்னவர்நாயகமே-அரசன்
உன்னையும்வெறுத்தானோ-வெறுத்தும்-தன்னுயிர்பொறுத்தானோ
௩. சுடர்மணிமுடிபோச்சோ-தலைமேல்-சடைமுடிவால்ஆச்சோகேட்க
உடல்பதறுதேமகனே-மணம்விட-விடஉதறுதேமகனே
௪. தாய்வரம்அறுகன்றுபூமியை-காவல்பரதன்கொண்டு-ஆளட்டும்
நீவனம்போவானேன்-இப்படி-நீவினைஆவானேன்
௫, கலியுகம்மேவிட்டதோ-சூரிய-குலமுறைபோய்விட்டதோ-நீ-இந்த
நிலைமைவிண்டிடல்ஆமோ-பரதன்-தலைமைகொண்டிடல்ஆமோ
௬. எப்படிநான்சகிப்பேன்-உனைப்பிரிந்த-எப்படிநிறுவகிப்பேன்ராவினின்
எப்படிகண்விழிப்பேன்உயிர்கொண்டுஎப்படிநாள்கழிப்பேன்

ஏ. பொன் அடிகக்கதோ-மேனியின்-வன்னமும்பேசக்காதே தவெறிவ்பட்டால்,எனசான்றுகுதிப்பாயோ-கல்லும்மூளாறுமஎன்னன்றுமிதிப்பாயோ

அ, நீசெலும்வனம்தானே-உன்னுடனேசெலுவேன்நானே-என்னிட ஆசையெல்லாம்மறந்தேன் இருக்கோ-கோசலைபெண்பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர்கோசலையைத்தேற்றி விடைகொளல்

விருத்தம்;

தாய்வருந்திட இவ்வாறு தளருவாள்தன்னைநோக்கிப்
பாய்வரும்பதினால் ஆண்டும் பதினாலுயாளே அம்மா
நீவருந்திடுவதேனோ நின்கிருபையாலேகானில்ப்
போயவருவேன்கேள்என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே. (மக)

ஙி-தரு-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா-கோசலை அம்மா
வனம்போயவருகிறேன் அம்மா

சரணங்கள்

க, வனம்போய்வருகிறேன்தானே பெற்ற-மாதாவசனம்தானே
தனம்தனிமந்திரமும் அது சகலதந்திரமும் அது
சத்தியமும் அதுபார முத்தியும் அதுதானே (வனம்)

உ,கானகம்தான்போகவேணும்-நீர் கவலைக்காப்பாற்றும்காணும்
நானிலம்பாதனுக் கல்லனன்னப்போமோ
தானஇருக்தாசனைப்பொய்சொல்லச்சொல்லலாமோ (வனம்

ங; ஆதிகாதை ஆயிவிந்தும்-சகார்-அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்படிதங்கள் உயிர்கொடுத்தாரேமுனம்
தகப்பன்சொல்படிக்குநான் தவம்செய்வதேகடினம் (வன)

ச, என்றவைசொல்லேதம்தானே-பாசு-ராமன்தாயைவெட்டினானே
ஆண்டுபதினாலும்போய் வருவான்எனக்கண்டோ
அரசன்ஈனைப்போலன்றால் திருவாய்க்கெதிர்வாயுண்டோ (வன)

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலைப்பற்றி லட்சுணர் கோபங்கொள்ளல்.

விருத்தம்

சிந்தையைக்வுசலைக்குத் தேற்றியராமன்மீண்டு
சுந்தரிசுமித்திராதேவி துணைஅடிவணங்கும்போதில்
இந்தமாமகுடம்சாமிக் கிகிறேன் இப்போதென்ன
அந்தம்ஆம்லட்சுமணன்தான் ஆக்கிரகம்செய்கின்றானே.

மக-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேலட்சுமணன் ஆன்றகொடுக்கிறேன் ராமனுக்குமகுடம்

அநுபல்லவி.

சேனைபேர்என்றே டெதிர்க்கட்டும்குதிக்கட்டும்
சித்திரக்கணையால்வென்று அத்தனைபேரையுங்கொன்று.()

சரணங்கள்.

க. குருட்டன்ராசமிழிமிழிக்கிருல்ப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமேபரதற்கு முடிசூட
தரணியில்சர்க்கரையும்மாவும்சரியாயெண்ணும்
தசரதனும்கிடந்து மனம்வாட
இரவிமுன்பனிபோலேஎன்றெடெதிர்த்தமன்னர்
எவரும்பயந்துவிரு துகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத் தவசிட்டநீமகன் (நா)
ஆட்டுக்குட்டிபோலேஓடகேட்டுக்கைகையையும்தள்ளாட

உ. தொகுத்தகாளிநடிக்க கூளிதாளம்பிடிக்க
தண்டங்கள்எதிர்க்கப் பட்டாட்டி
பகைத்தராசர்தலைபனங்குலைபோல்உதிர
படுகளம்எங்கும்ரத்தக் கடல்மூட்டி
இதத்தில்நானேஅடிமை ராமனேஆண்டவன்
என்பதெல்லார்க்கும்தெரி யுறக்காட்டி
வகுத்தபிர்ம்மாதிதேவர் வந்தாலும் அவர் அவர்
மர்மம்எல்லாத்தையும்ஓட்டித்தர்மத்தைநிலைக்காட்டி (நா)

ங. சுட்டமண்ணும்பச்சை மண்ணும்ஒட்டுமோசாமி
துணைஅல்லால் எனக்குண்டோ உபசாரம்
எட்டிப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவிகருடன்ஆமோ
இந்தப்பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
மக

வெட்டிக்தலைதலையா குவியாவிட்டாலென்கை
 வில்லாலேஆவதுண்டோ வீரம்
பொட்டெனஅயோத்திப் பட்டணம்எல்லாம்வந்து
 போர்கொடுத்தாலும்விட்டேரம்ஆர்கொடுத்தாலும்இந்நேரம்

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் கோபத்தைத்தணித்தல்.

விருத்தம்.

சினம்கொண்ட இளையோன்இங்கேசீறியேசொல்லும்ஓசை
கனம்கொண்டராமசந்திரன் காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனம்கொண்டதந்தைவார்த்தைக்கெதிர்உண்டோ தம்பீஎன்
று, மனம்கொண்டுதேற்றிக்கோபம்மாற்றுவான்ஆற்றுவானே.

௫௨-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைகோபமுமநல்லாய் - வந்ததுஎதடாதம்பி இதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி.

தத்துவம்ஆகஉன்தன் புத்திஎல்லாம்வெள்ளை
தகப்பன்பேர்விளங்கிற பிள்ளைஅல்லோபிள்ளை (இத்த)

சரணங்கள்.

௧. இரும்போதாய்மனம் காட்டிலேபோய்த்திரி
 என்னவும்வாய்வருமோ நீஅதைப்பரிகரி
கரும்புகசப்பதெல்லாம் வாய்க்குற்றமேசரி
 காலம்செய்ததல்லாமல் ஆர்செய்தார்அரிகரி (இத்த)

௨, தகப்பனைசத்தியவாக்கியன்அல்லவென்றுகழிக்கவோ
 தாய்கொண்டவிரதத்தை முடியாமல்அழிக்கவோ
அகத்துணைஆம்பரதன் செல்வத்தைஒழிக்கவோ
 அப்புறம்உனைக்கண்ட பேர்எல்லாம்பழிக்கவோ (இத்த)

௩, உசம்ஆகும்தபம்செய்தாய் உனக்குநல்லதோஇதோ
 ஒன்றும்பேசாதேகோட்டைக் குள்ளேபடைவெட்டாதோ
அரசுபரதன்கொண்டால் நமக்கினிமேல்வாராதோ
 ஆக்கப்பொறுத்தநமக் காறும்மட்டும்பொறுதோ (இத்த)

சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம்.

அற்புதத்தம்பிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதம்வணங்கும்போது பூவைகைகேசிஏவ
வற்கலைமாதர்காட்ட வாங்கிலட்சுமணநீஎன்
சொற்படிகொடுபோஎன்று சுமித்திரைகூறுவாளே.

௫௩-திபதை-பைரவிராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. இந்தமரவுரி அந்தவனத்தில்கொண்
 டேகுவேன்றென்வார்த்தை லட்சுமணா
அந்தவார்த்தையே மந்திரமாஅண்ணன்
 அடிபூசைசெய்அடா லட்சுமணா

௨, அண்ணன்இவன்மணி வண்ணனேஎன்றெண்ணி
 அரைநொடிபிரியாதே லட்சுமணா
கண்ணின்இமைபோலே எண்ணம்எல்லாஞ்செய்து
 கட்டிக்காத்திருடா. லட்சுமணா

௩, வெம்பியகாட்டினில் அரக்கர்வந்தால்அண்ணன்
 முன்போய்நீநில்அடா லட்சுமணா
தம்பிஉடையவன் படைக்கஞ்சான்என்னும்சொல்
 சாதித்துக்கொள்அடா லட்சுமணா

௪, அலைஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன்இருக்கவுன்னை
 ஆரால்என்னசெய்யல்ஆம் லட்சுமணா
மலைமீதில்இருப்பாரைப் பன்றிபாய்வதுண்டோ
 மயங்காதே தியங்காதே லட்சுமணா

௫. உளம்கொண்டு அண்ணன்எப்படிசொல்வான்அப்படி
 ஊழியம்கேள்அடா லட்சுமணா
இளங்கன்றுபயம்அறி யாதென்றால்போலநீ
 எதிர்த்தொன்றும்சொல்லாதே லட்சுமணா

௬, தாயேசீதைஉன் தகப்பன்ராமன்இந்த
 தலமேவனம்அடா லட்சுமணா
ஆயாசம்பாராதே எள்ளென்னும்முன்எண்ணெய்
 ஆகச்செய்துவாடா லட்சுமணா

௭, பின்னுஞ்சடையும்மரவுரியுங்காணவோராமன்
 பிறகேவந்தேனென்று லட்சுமணா

குன்னமாய்என்னுதே தெய்வம்பண்ணியிருக்
கூத்துக் கென்னசெய்யலாம் லட்சுமணு
அ, கர்த்தன் ஆனராமன் சித்தத்திலேஎன்னும்
கட்டளைப்படிதானே லட்சுமணு
புத்திஆகச்செய்தால் அப்போதல்லோஎன்தன்
புத்திரன்நீபோய்வாடா லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர்பிரிதலைக்குறித்துச்சீதையிரங்கல்.

விருத்தம்.

மண்ணும்இரங்கமரம்இரங்க மறுதாயானை அனுப்பக்கொண்
டெண்ணும்இரங்கும்லட்சுமணன் இசைந்துவரவேரகுராமன்
கண்ணும்சனகிதனைப்பார்த்து நான்போய்வருவேன்சுமொழ
பண்ணும்பருவம்வனம்என்றான் பரந்தாள்சீதைகனைந்தாளே

௰௪-தரு-உசேனிராகம்-ரூபகதாளசாப்பு

பல்லவி.

எப்படிமனந்துணிந்ததோசாமி. வனம்போய்வருகிறேன்
என்றால்இதைவர்க்குமோ பூமி

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பினும்பிரியவிடேன் என்றுகைதொட்டீரோ
ஏழைஆனசீதையைநட் டாற்றிலேவிட்டீரோ(எப்ப)

சரணங்கள்.

க, கரும்புருசித்தால்போலேசொல்லல் ஆச்சுதோ ஒருக்
காலும்பிரியேன் என்றுசொன்னசொல்லும்போச்சுதோ
வருந்திவருந்தித்தேவரீர் வெல்ல
வார்த்தைபால்க்கொல்லாமற் சொல்ல
இரும்புமனதுண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப்போகிறேன்என்று சொல்ல (எப்ப)

உ, அன்னைகொண்டவரம் உன்னைஎன்னைத் தள்ளவோ நீர்
அழுதுக்கோவில்எடுத்தநிலமுன்றிக் கொள்ளவோ
முன்னமோஉமக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவம்மேல்அல்லவோ நேரம்
என்னைவிட்டுக்கொண்டுபோவதோ பாரம்
இதுவோஆண்பிள்ளைக்கு வீரம் (எப்ப)

கூடாதுநீர்போய்இருக்கும்வனத்தின்பேர்சொல்லவேணும்-அத்தை
நான்நினைத்துக்கொண்டிருந்தால்அங்கேபிறக்கல்ஆம்- காணும்
கூடிநாம்உகந்திருக்கும் காடு
குறைவில்லாஎனமிதிலை நாடு
காடுநீர்இல்லாத வீடு
கால்வையும்தெரியும்என் பாடு(எப்ப)

ஸ்ரீராமர் வனம்ஏகலால் புரசனங்கள் புலம்பல்.

விருத்தம்.

ஆவதனால்சீதைமனதறிந்தராமன்
அப்படியேவருகஎன்றான்வெளியேவந்தாள்
தேவர்களும்முனிவர்களும்கலங்கிநின்றார்
செயராமன்லட்சுமணன்சீதையென்னும்
மூவர்களும்மரவுரியைஉடுத்திக்கொண்டார்
முறையாலேஅயோத்திநகர்த்தெருவின்மேலே
போவதுகண்டவ்வூரில்ஆணும்பெண்ணும்
புலம்பினார்கண்ணீர்விட்டலம்பினரோ (௰௯)

௰௫-திபதை-காம்போதிராகம்ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, அரசமணிமுடிபோடும்ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணமல்
அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சிலபேர்கள்
மரவுரியும்சடைமுடியும்காணு
வதற்கோகுதிகுதித்தோம்எனத்தங்கள்
வாயொடுவாய்பேசாமலேமனம் மடிந்தார்சிலபேர்கள்

உ, அய்யோ இந்தஅருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்போனால்நமக்கினி
ஆறுதலைஎதெனக்கண்பிசைசு அழுதார்சிலபேர்கள்
செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்குஇன்றைக்குநெஞ்சுக்கல்
திடுக்கெனவிழுந்ததோஎனமனம் திகைத்தார்சிலபேர்கள்

ந, கண்ணுக்குக்கண் அருகேஎண்ணின
எண்ணம்எல்லாம்போச்சேநாம்அந்தக்
காடேகதியாய்ப்போவோம்என்று கனைத்தார்சிலபேர்கள்

பண்ணினதவம்இதுக்கோதசரதன்
புண்ணியவான்ஆனால்ஒருதரம்
பழிகாரிசற்றமையாளோஎன்று பதைத்தார்சிலபேர்கள்

௨. சொல்லியவரம்தானென்றுகணவனைக்
கொல்லவேவழிபார்த்தாள்அல்லாமல்
தூரதிஷ்டியாய்பார்த்தாளோஎன்று துடித்தார்சிலபேர்கள்
கல்உருகவும்புல்உருகவும்கண்ட
கைகேசிக்குத்தன்மகன்மாத்திரம்
கரும்போஇவன்வேம்போஎனநம் கசிந்தார்சிலபேர்கள்

௩,முறையோஎன்னமூடப்பிள்ளையாகிலும்
முந்தினபிள்ளைஎன்றுசொல்லும்பழ
மொழிஆகிலும்ராமனுக்கில்லையோ வென்றழுதார்சிலபேர்
குறையாமலேஇருக்கின்றசூரிய [கள்
குலத்திலேநல்லமரத்தில்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடிஎங்கிருந்தாள்எனக் குலைகுலைந்தார்சிலபேர்கள்

௪,மைஆர்கண்ணிஇளையவள்தோதக
வலையிலேசிக்கித்தலைமகன்ராமனை
மன்னவன்செய்ததென்ன சொல்வோம் என்றுவைதார்சில
கைகேசியும்பிள்ளையும்கூனியும் [பேர்கள்
கட்டாந்தரைஅட்டையைப்போல்மண்ணை [கள்
கட்டிக்கொண்டினிபுரளட்டும் எனக்கூடிகலைந்தார்சிலபேர்

௫,சானகிஎன்னும்லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில்ஆர்இருப்பார்அவள்
தமக்கைஅல்லோஇருப்பாள்எனத்தவி தவித்தார்சிலபே
கானகம்புகுவதுமுன்னேதசரதன் [ர்கள்
வானகம்புகுவதுநிலைவரம்என்று
கணாகாணுக்கப்பலோர்போலவே பரிவார்சிலபேர்கள்

௬,சத்தியமாராமனைவாச்சொல்லி
மற்றொருவர்க்குமுடிகொடுத்தான்இந்த
தசரதன்மெத்தநல்லவனோஎன்று தளர்ந்தார்சிலபேர்
எத்தனைபேர்சங்கைக்குவந்தாலும் [கள்
எல்லாரும்துணைஆவாரோராமனுக்கு [பேர்கள்
இளையவனேதுணைஇந்தஊரில்என்று இடிந்தார்சில

...திமுடிவரச்சொல்லியமுகூர்த்தத்தில்
...டைமுடிவரச்சொன்னனோஇந்த
...ஷிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன்உண்டோஎன்றுவைதார்சி
...ரியுமோமனம்அட்டாஉண்கிற [லபேர்கள்
...சாற்றிலேநஞ்சுகலந்தால்போலவே [சிலபேர்கள்
...தொடுத்தாள்பழிகொடுத்தாள்கைகையென்றுசொன்னார்

...வமும்வரும்பழியும்மிகவரும்
...பம்இல்லாமனைபோலேஇந்த
...பட்டணம்பறிபோசமேயென்றும் படிந்தார்சிலபேர்கள்
...வாரம்இல்லாஇளங்கொடிபோலவும்
...பாய்மரம்இல்லாமரக்கலம்போலவும்
...தாமரைஇலைத்தண்ணீர்போலவும் தவித்தார்சிலபேர்கள்

சுமந்திரன்புலம்பல்

விருத்தம்.

...னகர்இப்படிபுலம்பத்தேர்மேல்கொண்டு
...வழியிலஒருசோலையில்போய்ப்பாதிச்சாமம்
...நிதுவந்தவரோஉறங்கிவிட்டார்
அயோத்தியிலேஅவர்போகவேணும்தேரைத்
...ன்உருவவடதிசையில்விட்டால்னன்னைத்
...தான்மீண்டான்எனப்பலரும்அங்கேமீள்வார்
...ன்இனித்தாமதம்என்றுராமன்சொல்லி
...எழுகென்றான்சுமந்திரன்நொந்தழுகின்றானே (௰எ)

௰௬-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

...கும்மகிழும்ராமச் சந்திரன்-போகாமல்த்தேரைத்
திருப்புவான்அல்லோ சுமந்திரன்-என்தன்
...ன்வருவான் என்றிருப்பானே-ராசனுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல இருப்பேனே

...ரில்என்னைக்கண்டபேர் சொல்ல-தசரதனுக்
...கோர்உடம்பீர்உடம்பாம் அல்லோ-உன்பிள்ளைகளை
...கர்இறக்கிவிட்டேன்என் பேனோமுகம்-அறியாத்
தேசத்திலேவிட்டேன் என்பேனோ

...ங்களைவிட்டோடி வந்தானே என்றஉடனே
மன்னவனும்உயிர் நைந்தானேஇப்போதுநான்

தெற்கிலேநின்றல்லோ போகுவேன்-எமன்விடுத்த
சேவகன்போல்அல்லோ ஆகுவேன்

௪, இன்னம்உன்னைக்கூவிக் கூவி-தசரதனுக்
கிருக்குமோஇல்உயிர் மேவி-நான்இந்தவார்த்தை
சொன்னவுடன்போமே ஆவி-இந்தப்பழியை
சுமக்கவோநான்வந்தேன் பாவி-

ஸ்ரீராமர் சுமந்திரனுக்குநீதிஓதுதல்.

விருத்தம்.

மந்திரிசுமந்திரன்இந்தவண்ணமேகூறராமச்
சந்திரன்அவனைநோக்கிச் சகலமுந்தெரிந்தநீரோ
எந்தன்தாய்சொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுதான்செப்பல்ஆமோ
சிந்தைஎன்இனிமேல்என்று தெளிவிப்பான்தெரிவிப்பானே.(௰௧

௰௭-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சொல்லும்சொல்லும்-சுமந்திரரே-நில்லும்நில்லும்.

அநுபல்லவி

நல்லராத்திரிஇதுபோல இல்லைக்காணும்
நகர்உள்ளோர்களுநீரும் போகவேணும்
அல்லநீர்வேறே சொன்னால்விரும்புமோ
அணைகடந்தவெள்ளம்அழைத்தால்திரும்புமோ (சொல்

சரணங்கள்.

௧, வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந்தசேவகன்
வெட்டும்களம்கண்டுமுதுகை இடல்ஆமோ
ஆரும்காணவேதபசுக்கென்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம்பயந்தச்சப் படல்ஆமோ
வாரும்காணும்பெற்ற தாய்சொல்விரதத்தை
மறந்துபின்னை ஒருவிரதத்தைத் தொடல்ஆமோ
சூரியகுலத்திலேபிறந்துமுந்திமுந்தி
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே விடல்ஆமோ(சொல்

௨,மன்னன்பரதற்குநான் இருக்கிறேன்
வருகிறேன்இளைக்கரிப்ப தேன்என்றும்
பின்னும்அவிந்தஅயோத்திக்கும்மன்னன்
பெரியஉதவியேஉறுதி தான்என்றும்
என்இடத்தில்வைத்தஅன்புபோல்கைகை
இடத்தில்வைக்காவிட்டால்வரம்போரேன்என்றும்

அன்னைமார்க்கும்மன்னனுக்குப்பதினாலு
ஆண்டும்போய்வந்துவணங்கு வேன்என்றும்சொல்

௩, உலகிலேஒருநன்மைசெய்யஇடை
யூறுமெத்தவரும்ஆகை யால்அதை
நிலையதென்னல்ஆமோ காலம்போய்வார்த்தை
நிற்குமேபின்னைவேறே உண்டோவதை
பலரும்தவிக்குமூர்என்று தாய்மொழி
பழிக்கவோநான்வந்தேன் என்னகதை
மலைவிழுந்தாலும்தலையேதாங்கவேணும்
மலைத்தவர்க்குப்பலன்பலுக்கு மோஇதைசொல்

ஸ்ரீராமனைநினைந்துசக்கிரவர்த்திபுலம்பல்

விருத்தம்.

வீரம்எனும்உரைசுமந்திரன்கொண்டான்
மீண்டதோர்வழிபலரும் மீண்டார்சேதி
வசிஷ்டமுனிஉடன்போய்ச்சிவன்
உண்டிலைஎன்றிடும் வேந்தனுடனேசொன்னான்
கூர்எரியிலேவிழுந்த வெண்ணெய்போலும்
கொதித்திடும்கொப்பரையில்விழும்புழுவைப்போலும்
சீருளதன்மகனைநினைந் தேங்கிச்சிந்தை
சிதறினன்தசரதனும் கதறினனே (௰௧)

௰௮-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. சின்னம்சிறுதாமரைபோல் பொன்ஆனபாதங்கள்நோவ
தேடிவனம்ஓடிவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா
என்னையிந்தவேளைநடுத் தண்ணீரில்விட்டாற்போலே
எப்படிதுணிந்துவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

௨, முடிக்குமகுடஞ்சூட்டிமுகம்பார்க்கஇருந்தேனே
மோசம்கைகேசிசெய்தாள் ரகுராமா-ராமா
உடுத்தபுடவைதானே பாம்பாய்க்கடிக்குமென்னும்
உளவறியாமல்போனேன் ரகுராமா-ராமா

௩, மாலைஇடகைகேசிதான்காலனைப்போலவேவந்தென்
வாணாளைக்கொண்டாள்அய்யோ ரகுராமா-ராமா
வேலிக்குமுள்இடவேஎன்காலுக்குமுள்ஆகவந்து
விளைந்ததென்விதிவசம் ரகுராமா-ராமா.

௪, ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலங்காரம்என்றுகாண்பேன் ரகுராமா-ராமா
நான்ஒன்றுநினைக்கதெய்வம்தான்ஒன்றுநினைத்ததையோ
நான்செய்தபாவம்ஈதோ ரகுராமா-ராமா

௫, தாயும்நீதந்தையும்நீ சற்புத்திரமாணிக்கமும்நீ
சகலபாக்கியமும்நீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇல்லாநாடிதெல்லாம் நிலைஇல்லாமுற்றம்போலே
கெடும்பாழ்அடைந்ததையோ ரகுராமா-ராமா

௬, படித்துப்படித்துச்சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண் டேன்
பாவிகைகேசிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
அடிக்கடிக்கப்பந்துவிசைகொண்டெழுந்தாற்போல்என்
ஆவிசுக்குலைவைத்தாளே ரகுராமா-ராமா

௭, குடைமகுடந்தரித்துக் குவலயம்தன்னை ஆளும்
கோலம்காணும்முன் ஆக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடந்தரித்துக் காட்டிலேபோஎன்றேனே
சண்டாளன்என்போல்உண்டோ ரகுராமா-ராமா

௮, தேடுதல்எங்கும்காணேன்திக்குத்திசையும்காணேன்
தெய்வமும்துணைகாணேன் ரகுராமா-ராமா
ஆறுதல்எங்கும்காணேன் அந்தரத்தில்கோல்எறிந்த
அந்தகன்போல்ஆனேன்அய்யோ ரகுராமா-ராமா

௯, பார்எல்லாம்பரதன்கொள்ள உன்னையும்என் கண்ணின்முன்
னேபறிகாட்டிற்போஎன்றாளே ரகுராமா-ராமா
கிரைக்குப்புல்லுருவி கீழேமுளைத்தாற்போலே
கெடுகாலிஎங்கேவந்தாள் ரகுராமா-ராமா

௰, சேனைகாவலர்கூடநான்கூடமுடிசூட்டி
சிங்காசனம்வைக்கும்முன்னே ரகுராமா-ராமா
ஆனைநிழலைப்பார்க்கத் தவளைகலக்கினாற்போல்
ஆனாளேகூனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா

௰௧ சற்றேபொறுத்துச்சென்றால் சகுனதோஷம்என்றோநான்
சாவேன்என்றறிவாயே ரகுராமா-ராமா
சிற்றும்அழுகைக்குரல் கேட்கிறதுக்குமுன்னே
சுறுக்காகநடந்துவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

௰௨, குலத்தைவிளக்கவந்த மகனேஉனக்குப்பட்டம்
கொடுத்துவாங்கிக்கொண்டது ரகுராமா-ராமா

கலத்திலேசோற்றைஇட்டுக் கைபிடித்தாற்போல்ஆச்சே
காலம்இப்படிஆமா ரகுராமா-ராமா

௰௩ பாயும்அமுதமும்பொன் பள்ளயமும்இங்கிருக்க
பதிகாட்டிலேநடந்து ரகுராமா-ராமா
காயும்கிழங்கும்தின்னல் ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்
கண்இல்லையாமோமகனே ரகுராமா-ராமா

௰௪ வீசும்நெருப்பைப்போலே கடுங்கோடையும்கானனும்
வெய்யிலும்மேல்படுமே ரகுராமா-ராமா
காசாம்புமேனியெல்லாம் வேர்வைமுத்துமுத்தாகக்
காண்பாளோசுவுசலை ரகுராமா-ராமா

௰௫ பூமேலேவிழுந்தாலும் தழும்புபடுமேஉந்தன்
பொன்ஆனமேனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
மாமலையும்கொடியும் செடியும்பொடியும்தாக்க
வழிநடந்திவாயோ ரகுராமா-ராமா

௰௬ முடிக்கபிஷேகம்செய்துன் அடிக்கீழேஒடும்தண்ணீர்
முந்திக்கொண்டாலும் ரகுராமா-ராமா
பிடித்தொருமடிதந்தால் குடிக்கேனேகுடித்தென்தன்
பெருந்தாகம்தணியோனே ரகுராமா-ராமா

௰௭ இழைஆயிரம்பொன்பெற்ற பீதாம்பரம்உடுத்த
இடைமீதிலேமகனே ரகுராமா-ராமா
பழிகாறிதான்கொடுத்த மரவுரிதான்உடுக்கப்
பார்த்தாரோஊர்உள்ளோர்கள் ரகுராமா-ராமா

௰௮ பார்த்தாலும்பசிபோமே பால்வடியுமேஉந்தன்
பவள்வாய்முகந்தன்னை ரகுராமா-ராமா
காற்றேட்டம்ஆகவந்து சற்றேநீகாட்டிஎன்னைக்
கரையேற்றிவிடவொண்ணாதோ ரகுராமா-ராமா

௰௯ பின்னைதன்தொடைமேலே பெற்றவன்சீவன்விட்டால்
பெருங்கதிஉண்டென்பாரே ரகுராமா-ராமா
கள்ளிக்கைகேசிகையில் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு
கடக்கப்போய்நிற்கல்ஆமோ ரகுராமா-ராமா

௨௰ கண்ணும்இருண்டதையோ கருத்தும்அழிந்ததையோ
கைகாலும்ஓய்ந்ததையோ ரகுராமா-ராமா
என்னமகுலைந்ததையோ என்றுகாண்காண்பேன்உந்தன்
எழுதருமுகம்தன்னை ரகுராமா-ராமா

ஸ்ரீராமரைக் குகன் தன்னூரில்இருக்க வேண்டல்

விருத்தம்.

புலம்பியமன்னவன் இவ்வாறிடிந்துசீவன்
போயினன்வைகுண்டபுரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலம்தருமன்னவர் அவனைஎடுத்தார்எண்ணெய்ப்
பெருந்தோணியில்இட்டார் இப்பால்ராமன்
நலம்தரும்லட்சுமணன்சிதையுடனேகங்கா
நதிஅடைந்தான்முனிவரொடும்கலந்தான் அந்த
சலம்தனையும்குகன்விடுத்ததோணியாலே
தாண்டினன்அதன்இருக்கவேண்டினனே (உ௰)

௰௬-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேஇருங்காணும்-தரிசனம்தந்-தென்னைரட்சிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

மங்கைஆம்என்தாயும் ராமநீயும்இந்த
வரிசைத்தம்பியும்அய்ய உருபத்தன்குகன்உய்ய (இங்)

சரணங்கள்.

க, பூவுண்டுகனிவுண்டு ஊன்உண்டுதேன்உண்டு
புதுமரவுரிகளும் போர்வையுண்டு
தாவுண்டுதடம்உண்டு கங்காநதிஉண்டு
தான்வேணபட்சணம்உண்டு நானேசெய்ரட்சணம்கண்டு

உ, எட்டுத்திக்கிலும்செல்லுவேன் கிழங்குவகைகெல்லுவேன்
எதிர்த்தவனைவெல்லுவேன் வழிசெல்லுவேன்
கட்டிக்காத்துநானே கண்இமைபோலேதானே
காலாலேகாட்டினதெல்லாம் கையாலேசெய்குவேன் (இ)

ங, நித்தியம்உம்மைப்பிரியேன் மற்றொன்றையும்குறியேன்
நினைநுமலக்கறியேன் நான்சிறியேன்
முற்றிலும்பிறைதிங்கள் எனவேவிளங்கும்உங்கள்
முகம்கண்டால்பசிபோமே முத்திமோட்சம்உண்டாமே

ஸ்ரீராமர் குகனைச் சிநேகங்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

தனதுபுகலும்குகனேஎன் தம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாய் இச்சீதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்னவரத்தால்காட்டில்இருப்பதல்லால்
உனதுநாட்டில்இருப்போமோ உரைப்பாம்இதைஆதரிப்பாயே ()

உ௰-திபதை-சங்கராபரணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டுக்கருகான
நாட்டில்இருக்கலாமோ குகனே
பூட்டகமோஇது குளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளல்ஆமோ குகனே

உ. பதினாலுவருஷம்போய்நாம் எல்லாம்ஒருமிக்கப்
பதியில்இருக்கல்ஆமே
மதிமோசமோ ஆனைஏறியும்கிட்டி
வாசலில்நுழைவானேன் குகனே

ங. உன்பரிசனம்உன்னது உன்ஊருஎன்னதுஉன்
உறவும்என்உறவாச்சே குகனே
என்பிறகேநீவந்தால் இந்தவுறவைக்காக்க
எவர்உண்டுநீசொல்லுவாய் குகனே

ச. பொறுத்தஎனதுதவம் முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொறுப்புஉனக்கில்லையோ குகனே
குறுக்கப்பேசாதே முதல்தோணிஏல்முட்டக்
கோணும்தடைசொல்லாதே குகனே

ரு. ராமன்பரதன் லட்சுமணன்சத்துருக்கனென்ன
நால்வர்பிறந்திருந்தோம் குகனே
ஆம்என்உடனேஐந்துபேர்ஆனோம்சீர்ஆனோம்
அதிகபலவான்களானோம் குகனே

சா. குருவியின்தலைமேலே பனங்காய்ப்போற்புவிஆளக்
குழந்தைபரதனடா குகனே
அருகில்இருக்கிறாயே நான்இருக்கிறப்போலே
அடிக்கடிப்பார்த்துக்கொள்வாய் குகனே

எ. உடன்ஆனதம்பியிவன் உனதுமதனியிவள்
உனதுஅணைவன்நானே குகனே

இடரென்படுகிறாய் நானென்றும் நீயென்றும்
இரண்டாகவெண்ணாதே — குகனே

௮. சந்தோஷமும் முன்னே கங்கைக்கரையேற்றினன்
தனையும் கரையேற்றினை — குகனே
சித்திரகூடத்துக்கு வழியெங்கே நீ இங்கே
திரும்பலுன் அம்பேபோகாதே — குகனே

—※—

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூட வளம்காட்டல்

விருத்தம்.

வரதன்னனும் ரகுராமன் குகனை இந்தவகைதேற்றியம்பரத்துவாசக்
குரவன் அனுமதியாலே தம்பியும் சீதையும் தானும் கூடிப்போனான்
பரம்உளசித்திரகூடமலைசேர்ந்தான் முகமலர்ந்துபார்த்தான் அங்கே
காதலத்தைச்சீதைமுன்னே நீட்டுவான் மலைவளங்கள் காட்டுவானே.
௨௧-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பாராய்பெண்ணே-பாராய்பெண்ணே-பாக்கியசனகன்கண்ணே

அநுபல்லவி.

சீர்ஆகமக்குநேர்ஆகிறஇந்தச் சித்திரகூடமலைரத்தினபீடம்போ [லே

சரணங்கள்.

௧. மாதவர் முனிவர்சொல் வேதங்களைக்கிளி
வாடிக்கையாற்கற்றுவனமெங்கும் — படிப்பதும்
கோதுமினைக்கொல்லையினிற் பம்பைகள்எடுத்து
குரங்குகள் — அடிப்பதும்
ஆதவன்குதிரைபோற்பசும்பொறைஒளிபாய்ந்த
ஆடுகள்பசுமையாக்கோடேறி — நடிப்பதும்
பேதகம்இல்லாமல்-மேல்நடும்மேகத்தைப்
பெண்ஆனைஎனக்கையால்ஆண்ஆனைபிடிப்பதும் (பாரா)

௨. மூலமுனிவர்க்குமலை ஏறப்படிபோலே
முடங்கிஅடங்கிக்கொண்டுமலைநாகம் — கிடப்பது
காலில்அழுந்தாமல் புல்எல்லாம்கொம்பாலே
கரும்பன்றி — இடப்பதும்
கோலஅயோத்தியில் இட்டகொடிபோலே
கோல்மூங்கிலிற்பாம்புத்தோல்பட — படப்பதும்
வாலைப்பிடிகொடுத்துக்குறுகும்கணமுனிவர்க்கு
மந்திகள் அங்கங்கேவழிகாட்டி — நடப்பதும் (பாரா)

௩. அருவிநீரைமொண்டுதுதிக்கையால்யானைகள்
அருந்தவர்பெருங்கமண்டலந்தனில் — விடுப்பதும்
குருவிகள் தினைக்கதிர்முதுகிலமடத்திற்
கொண்டுபோய்க் — கொடுப்பதும்

பாவும்ஓமகுண்டத்தெரிவளர்க்கிடமயில்
பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல் — எடுப்பதும்
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூல்அணிவதற்குச்
சிலந்திநூல்கொண்டுபோய்க்குரங்குகள் — கொடுப்பதும் (பா)

—※—

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்து பரதர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

தூயமலைவளங்களைஅவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடன்சாமிலட்சுமணன்தான்செய்த
செய்யபர்ணசாலையினில் இருந்தான் இப்பால்
செயம்உளகேகயநாட்டில்வதிந்திடன் ஓலை
பையஅறிந்துடன்மீண்டான் தாய்கைகேசி
பதத்தினிற்சத்துருக்கனுடன்பரதன்விழ்ந்தான்
அய்யன்எனும்தசரதன்சீர்அறிந்தான்தேம்பி
அழுகின்றான் அழுதழுது விழுகின்றானே. (௨௧)
௨௨-திபதை-மத்தியமாவதிராகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அரசேஎன்னையனேஎன்தப்பனேஎங்கே — கடந்தாய்
உரைசேரும்விண்ணவரோடே நீ உறவாடவோ — தொடர்ந்தாய்
௨. முறையும்உன்தநிறையும்எக்கியத்துறையுமெல்லாம் — தானே
பிறகேகொண்டுபோனதென்னகுறையோ அறி — யேனே
௩. சத்தியமும்சுபகீர்த்தியமும்நித்தியம்நித்திய மல்லோசிறந்தாய்
மித்திரனைதர்மபுத்திரனைராமபத்திரனைஎங்கே — மறந்தாய்
௪. அழகாஉன்னைத்தொழஆசைகொண்டடுத்தேனிதுபொய்யோ
உழுதாப்பொறிக்கழுதால்இதில்என்னதான்வரும் — அய்யோ
௫. சிலராகவன்மேலேமாமுடிகோலிவைக்கும் — முன்னே
காலஞ்செய்திடும்கோலந்தன்னைஎன்னால்என்னதெய்யல்ஆமன்னே
௬. அம்பரத்தலில்சம்பராசுரன்அன்னமேசெய்தி — முனே
உன்பிராணனைராமன்வைத்தஅன்பெல்லாம்இது — தானே

எ. அய்யன்முனிவசிஷ்டன்விட்டகைஓலைஇன் பேச்சே
மெய்என்றிருந்தேனேநான்விழித்தேன்கன வாச்சே

அ. எண்ணினல்லென்னஅண்ணராமன் இங்கிருக்கிறனே இந்நேரம்
புண்ணியவானேஎன்கண்ணிற்காணவேபோமேஎன்விசாரம்

—*—

பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வருதுயரம்ஒருவிதத்தால்பரதன்தேறி
மன்னன்இறந்தாலும்என்னஅண்ணன்ராமன்
திருமுகம்கண்டாற்போதும்எங்கேஎன்றான்
தேசம்எலாம்ஒருவரத்தால்உனக்கேசொன்னேன்
ஒருவரத்தால்அவனைவனம்போகச்சொன்னேன்
உள்ளபடிஇதுமகனேபிள்ளைநீங்கப்
பெரியமன்னன்இறந்தான்என்றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகினன்கைகையைநொந்துருகினனே. (உச)

உரு-தரு-கமாசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்அடிபாவிகைகேசி-என்னடிசெய்தாய் - நீ
என்னடிபாவிகைகேசி-என்அடிசெய்தாய்

சரணங்கள்.

க, மன்னனைக்கொன்றன்னவனம் போகவிடுத்தாய்இன்னம்
இன்றுஉண்டோபாவிஎன்னை ஏண்டிகொடுத்தாய்(என்அடி)

உ, எனறுபாவிஉன்வயிற்றி ஸில்வந்தேன்-நான்
அன்றுதாயே அன்றுபோய்என்று நொந்தேனே(என்அடி)

ங, அய்யன்ராமன்காய்கிழங்கு தின்டல்ஆமோடீ-நாம்
நெய்யும்பாலும்சோறும்வாரித் தின்றல்ஆமோடீ(என்அடி)

ச, உன்னைக்கொன்றுஎன்பழியைப்பின்னைத்தீர்க்கிறேன்- எங்கள்
மன்னவராமன்வைவான்என்றெண்ணிப்பார்க்கிறேன்- என்அ

ரு தின்றால்அல்லோநஞ்சுகொல்லும் என்பதுபொய்யோ- நான்
ஒன்றும்அறியேனேஇதுக்கென்செய்வேன்அய்யோ (என்அடி

கூ. மன்னவன்பின்றேடேநீ போகல்லோவேணும்-இனி
என்னையும்கொன்றுநீ சாகல்லோவேணும்(என்)

எ, தரமோநான்புவிஆளத் தரமோகண்டாய்-ரண்டு
வரமோகழுத்தறுக்க அறமோகண்டாய் (என்)

அ. நாயகன்ராமனுக்கினை சொல்லப்போமோடீ-ஓர்
ஆயிரம்நட்சத்திரம்ஒரு சந்திரன்ஆமோடீ (என்)

———

பரதர் கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம்கூறுதல்.

விருத்தம்.

கோவித்தபரதன்அந்தகையைவிட்டப்புறம்கோசலையைக்கண்
டான்சேவித்தான்கைகைசெய்ததறிந்திலையோ! என்றந்தத்தேவிகே
ட்டாள்ஆவிக்கும்ஆவிஅண்ணன்ராமனைவஞ்சித்தறியேன்அறிந்தே
ன்ஆகில்பாவிக்கும்பாவியாய்விடுவென்என்றுசத்தியங்கள்பண்ணு
வானே. (உரு)

உசு-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சேரும்கதியில்சேருவேன்அம்மா இந்தராமத்துரோகம்
சேர்ந்தால்அனுபவிக்கிறேன்அம்மா

அநுபல்லவி.

தீராதநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேசாட்சி
திரும்பத்திரும்பு என்னகண்காட்சி
ஓரிபோல்ப்பெரி யோரைவைதவன்
உண்டவீட்டுக்கு ரண்டகஞ்செய்தவன் (சேரும்)

சரணங்கள்.

க. அய்யம்இட்டுஉண்ணுதவன்குடிகெடுத்தவன் அபவாதகன்
அகத்தில்ஒன்றும்புறத்தில்ஒன்றும்செய்யும்துர்க்குண போ
தகன்செய்தநன்றிவிடுத்தவன்தீங்கெடுத்தவன் பிரம்மகாதகன்
செய்யும்அவனைக்குருக்கேதடைசெய்தவன்கொலைபாதகன்
அய்யம்தீர்த்துநெஞ்சை உறந்தவன்
அசல்உடமைக்குப்பேயாய் பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டானை மறந்தவன்
கன்றுக்குப்பாலைவிடாமல் கறந்தவன் (சேரு)

மிகூ

௨. தீர்த்தக்கரைப்பாவியும் கடுங்கோவியும்சனத்துரோகியும்
செபதபவிரதஈனனும் பரஸ்திரீஜெனஅனுபோகியும்
பூர்த்தியாம்மதுபானியும் அக்கியானியும்அவிவேகியும்
பூமிக்குச்சுமைஆகவந்த புகழ்இல்லாததேகியும்
வார்த்தையால்ப்பிரட்டும் படுகோளனும்
வழக்கழிவுசொல்லும் அசட்டாளனும்
தூர்த்தவிர்த்திவிடா மிண்டாளனும்
சோற்றிலேநஞ்சிடும் சண்டாளனும்(சேரும்

௩. ஆறுகுளத்தில்உடைஇல்லாமல் அம்மணத்துடன்நடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தைவார்த்தை குருவின்வார்த்தைகடந்தவன்
தேறும்நல்லோர்பெரியோரைக்கண்டெழுந்திராமல்க்கிடந்தவன்
திருடனுக்கிடங்கொடுத்தவன்இடங்கொடுத்தவன்பின்னேதொ
வேறில்லாரைப்பகைத்து விண்டவன்(டர்ந்தவன்
வேட்டகத்தன்னிலே இருந்துண்டவன்
சிறும்படையைப் பயந்துகண்டவன்
செடியிலேதலை துறுத்துக்கொண்டவன்

குகன் பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துட்னேசத்துருக்கனோடே
தசரதன்செய்கடன்முடித்துநானேராம
பத்திரனைஅழைப்பேன்என்றெழுந்தாராரும்
படைகளும்தாயாரும்வசிஷ்டமுனியுஞ்சூழ
சற்றுசடாமுடி முடித்துப்பரதன்கங்கைத்
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான்வரக்கண்டாங்கே
இத்திசையில்ராமன்மேல்ப்பகைகொண்டன்றோ
எறினன்என்றுகுகன்சீறினனே.

௨௫-தரு-காம்பிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி, [ோ.

என்னத்துக்குப்பரதன்படைவந்தது-என்றிராணிபாருங்கள் வேட

அநுபல்லவி

மன்னனுக்கடிமைநான்என்றுதெரியாமல்
வனத்தில்வந்தும் அரத்திப்பிடிக்கவந்தாரோ (என்னத்து

நடுக்கிரைக்கங்கைஆறுகடந்தாலும்என்ன
ன்என்றுராமன்என்னைச்சொல்லியருளியதொரு
சொல்லேனோ-சொன்னபடிக்கு
தில் லேனோ-நான்பிடித்தகை
யில் லேனோ-இவனைக்
கொல்லேனோ (என்னத்துக்கு)

ட்டின்மேல்க்காணம்போடவந்ததுபோலே
த்துரத்திஎன்ன-மோசம்செய்யவந்தாலும்
மறி யேனோ-வளைதடிகொண்
டடியேனோ-தலைதலையாப்
பறி யேனோ-கொல்ல
அறி யேனோ (என்னத்துக்கு)

ட்டச்சங்கிலிதான்எடுத்துக்கொடுத்தால்ப்போல்
நிர்த்துக் கொண்டார்என்னைஇவனைப் பொடிபொடியா
இடியேனோ-வாவெட்டாமல்
அடியேனோ-வந்தமன்னனைப்
பிடியேனோஎன்சொல்
முடியேனோ (என்னத்துக்கு)

சுமணர்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

பெருகுகுகன்இவ்வாறெண்ணிஐயம்
ரிந்துதெரிசிக்கவந்தான்பரதன்அப்பால்
தெல்லாம்குகனுக்குச்சொன்னான்கங்கா
டத்தான்சேனைகளைப்பரத்துவாசன்
னிலேஇளைப்பாற்விச்சித்திரகூட
த்துவந்தான்அ[illegible]ன்கண்டிங்கே
ந்துகொல்லவரும்இவனைக்கொல்வேன்என்று
க்கின்றான்ராமன்முன்னேபடிக்கின்றனே.

௨௬,தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

டிமாத்திரம்தாரும்சாமி-எனக்குத்தாரம்
டிமாத்திரம்தாரும்சாமி

அநுபல்லவி.

பரதன்சேனை இதுநான்மரம் ஏறிப்
பார்க்கத்தெரிந்ததையாபதி காறி
வரவிடுக்கவந்தான்நம்மைச் சீறி
வரட்டும்ஒருகைபார்க்கிறேன்எனத் தேறி (ஒருமொ)

சரணங்கள்.

௧. வஞ்சகன்பரதன்செய்த கோரம்-தீர்த்தால்அல்லாமல்
வாங்குமோஎனதுவங்கை வாரம்-தேவரீர்இந்த
வஞ்சிபும்நீரும்போய்ச்சற்றே தூரம்-இருப்பீர்இந்த
மட்டுமேசெய்திடும் உபகாரம்
கொஞ்சநேரத்திலே என்சிலைபூட்டி
குணக்கும்நரிக்கு இரைஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிடாமல்இந்தச் சேனையைக்கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் போல்மாட்டி
நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவர்களும்
நெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத்தொடுக்கிறேன் (ஒரு)

௨. வண்டிலும்தேரும் கப்பல்போல்ஆட-அதிலேரத்த
வாரிவெள்ளம் கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னர்
மண்டைகள்மலை மலையாப்போட-பேயும்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டு தலைகள்பந்தாட
அண்டொணுதபெரும் படைகள்மென்மேலே
ஆடிக்காற்றில்விழும் சருகுகள்போலே
அண்டவார்களைகள் தொடுக்கிறதாலே
சரிந்துசரிந்துநிலை குலைந்தொருகாலே
விண்டுவிண்டுபிண்டுபிண்டு விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டதுண்டம் ஆக்கிறேன் (ஒரு)

௩. ஆள்அடிமை லட்சுமணன்தொட்ட-அம்புகள்பாய்ந்து
ஆனைமத்தகம் பிளந்துதொட்ட-அதில்வந்தபேர்
வாள்எல்லாம்மின்போல் புகுந்துகிட்ட-அந்தச்சேனையை
வாரிக்கொண்டு ரத்தம்கடல்முட்ட
தோளும்தாளும்அறுந்தது துடிதுடிக்கத்
துள்ளித்துள்ளிச் சிலகவந்தங்கள்நடிக்க
மூளைச்சேற்றில்விழுந் திப்புகள்வெடிக்க
முகங்கண்டவர்க்கெல்லாம் குளிகள்படிக்க

வாளிஆடகாளிஆட பலபல
கூளிஆடதூளிஆட அடிக்கிறேன் (ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துபுலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்தவகைசொல்லதம்பிஉனக்குலோகம்
ஈரேழும்நேர்ஆமோநமக்குப்பூமி
தந்திடவும்வணங்கிடவும்வந்தான்கண்டாய்
தம்பிபரதனும்எனைவிரோதிப்பானே
அந்தமதிவிடுவிடென்னப்படையைநீக்கி
அண்ணல்முன்னேபரதன்வந்துபணிந்தபோது
தந்தைஉளனோஇலனோஎன்றுன்கேட்டான்
தயங்கினன்ரகுராமன்மயங்கினனே. (உ௮)

௨௭-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. மெய்யைநிலைநிறுத்திஉன் மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
மெய்த்தவனே-என்னைப்பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இப்படிகண்கலக்கங்கள்
கண்டாயோ-என்னை-விண்டாயோ

௨. வீட்டில்இருந்துமுகத்தை காட்டுவாய்என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ-என்னை-ஒறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன்ஆகவின் நாட்டிலேநீபோனதென்ன
காரியமோ-இது-வீரியமோ

௩. தத்தளிக்கும்பரதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையே-பயம்-மாற்றுவையே
எத்தனைகாரியத்துக்கும்என் கர்த்தன்இருக்கிறான்என்றே
எண்ணினேனே-அவம்-பண்ணினேனே

௪. என்னும்என்உயிர்இருக்க உன்உயிரைமாத்திரம்
இறந்தாயோ-என்னை-துறந்தாயோ
கண்ணுக்குற்றம்கண்ணுக்குத்தெரியாதென்றுசொன்ன
கதைஆச்சே, நல்ல வதைஆச்சே

௫. இந்திரன்பழையபோலே வந்தனதுமுன்னேமுறை
இட்டானே குறைபட்டானே

அந்தரத்திலேசென்றாலும் எந்தாய்இங்கேஇருக்க
ஆர்படுவார்-தேர்-ஆர்விடுவார்

௬. என்இரண்டுகோல்மிதித்த உன்னிடமார்பும்வயிறும்
இருந்தாலும்-உன் இருதோளும்
வன்னிதின்னக்கண்டேனே என்னைப்போல்ஒருபிள்ளை
வாய்ச்சுதல்லோ-போய் ஆச்சுதல்லோ

௭. தன்அரியதாதுவந்து தாய்வாழையைக்கெடுத்த
சந்திரனேதலைவிதிதானோ
பிள்ளைஎன்றுநான்பிறந்து பெற்றவனைக்கொன்றான்என்று
பேர்எடுத்தேன்-நல்லசீர்எடுத்தேன்

௮. கண்ணில்என்னைகுத்தி என்னைக்காத்துக்கொண்டிருந்து
கட்டுமுன்னே பலன்கிட்டுமுன்னே
வெண்ணெய்திரண்டுவரச்சே தாழிஉடைந்தாற்போலே
விடுத்தாயேஎன்னைக் கெடுத்தாயே

௯. நாலுபேர்பிள்ளையிலும் என்மேல்உன்மானம்எல்லாம்
நாட்டியேபா ராட்டியே
காலிலேதைத்தது உன் கண்ணிலேதைத்ததுபோல்
கார்த்தாயே இன்று நாத்தாயே

௰. வெந்தவன்மகடந்துன் ஊரினில்வந்தார்முகத்தின்
விழிப்பேனோ-ஆரை அழைப்பேனோ
என்தன்முகம்திருத்தி உச்சிமோர்ந்துதழுவி
எடுப்பார்ஆர் முத்தம் கொடுப்பார்ஆர்

௰௧. மாமந்திரசாலையும் சிங்காசனமும்ஒளி
வாங்காதோ கண்டால் ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம்வந்துபணியும்அம்
புசபதனே அய்யோ தசரதனே.

ஸ்ரீராமனை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்,

அரசனைஎண்ணிஇவ்வா றழும்இராகவனைநோக்கி
வரமுனிவசிஷ்டன்இங்கே மலர்க்கையால்கண்ணீர்மாற்றி
விரகிஞல்எவர்ஆனாலும் விதியினைவெல்வார்உண்டோ
புரவலாகேளாயென்று போற்றுவான்தேற்றுவானே. (

௨௮-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ராமாநீயும்இப்படி-இலேசிக்கல்-ஆமாஎன்சாமி

அநுபல்லவி,

பூமன்என்னும்தசரதன் போகையினாலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டுகுழந்தைப்பிள்ளையைபோலே(ரா)

சரணங்கள்.

௧. கனிந்துகண்ணீர் இறைந்தாவதுண்டோசாரம்
கையாலள்ளும்நீரும் இறைக்கவேணும்இந்நேரம்
நினைந்துபார்க்கின் இதுமகன்செய்யும்உபகாரம்
நீஅறியாததுண்டோ உனக்கேன்இந்தவிசாரம்(ராமா)

௨. புண்ணியபாவம் இரண்டும்செய்என்றுமனஸ்கரி
பூட்டுவானுள் அதில்போட்டுவைத்ததிரி
எண்ணும்இவ்விரண்டிலும் உயிர்விளக்கேசரி
இரண்டும்போனால்விளக் கிருக்குமோஅரிகரி(ராமா

௩. பெறுவதன்முன்எவர்க்கும் அடிக்கடிமேதினி
பிராணபயம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தான்தனி
அதுவும்போதாதென்று அழல்ஆமோஅவற்கினி(ராமா)

—௧—

ஸ்ரீராமர்முன்னே பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அலகிலாக்குறைநீக்கிவசிஷ்டன்தேற்ற
அமிர்துகங்காநதிமூழ்கித்தந்தைக்குள்ள
குலவிதிஎல்லாம்செய்தான்சீதைதானும்
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கித்தெளிந்தபோது
தலம்அதனைஆளும்முடிதரிக்கத்தம்பி
சடைமுடிஏன்தரித்தாய்என்றுரைக்கக்கண்ணீர்
பலபலெனஉதிர்க்கிடதன்மனதில்உள்ள
படிராமன்முன்பரதன்பகருவானே. (௩௰)

உகூ-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. மன்னவன்தன்னையும்கொன்று உன்னையும்இந்தப்படி
வைதாள்வயிற்றுக்குள்ளே ஆவம்
ஜென்மித்தநானல்லோ மாதவம்செய்யவேணும்
தேவாஉனக்கேன்இந்த மாதவம்

௨. உறவுபோலேஇருந்து குளவிபோலேகொட்டி
உன்னையும்போகச்சொன்னளே படுபாவி
மறுபடியும்வந்து சந்தோஷம்சொன்னளே
வைத்திருக்கவேணுமோ என்ஆவி

௩. உடன்ஆம்துணைபிரிக்க தந்தைஉயிர்மரிக்க
ஊரும்சிரிக்கவரம் கொண்டேனே
இடறினகாலிலே இடறும்என்பதெல்லாம்
என்இடத்திலேதானே கண்டேனே

௪. அருந்துணையேஎன ஐயாவேஎன
தரசேகிபா தேசியோ
பிரிந்தென்னைப்போஎன்றாய் பழிகாரனானான்
பிள்ளைப்பிறந்தேன் வாசியோ

௫. உலகம்எல்லாத்தையும் நீஆளவேணும்பின்
ஒருவர்ஆண்டுகுறை வாங்குமோ
மலைதாங்கும்பாரத்தை மலையேதாங்கவேணும்
மண்ணுங்கட்டிஎன்ன தாங்குமோ

௬. ஆனைமேல்இட்டபாரம் பூனைமேல்இட்டால்ப்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
கானகம்நீஇருக்க நான்போய்அரசிருக்கல்
கதையோஇதுகலி காலமோ

௭. தன்இனம்தன்னைக்காக்கும் வேலிப்பயிரைக்காக்கும்
தப்பிதம்இல்லைஇந்தப் படிதானே
உன்இனம்தன்னைநீயே வந்துகாத்தருள்என்றால்
ஒன்றும்ஆகாதுசொன்னேன் அடியேனே

௮. தேவேந்திரனுக்கும் மகுடம்தரித்துவைத்த
தெசரதமகராஜன் பூமியே
நீவேறென்றெண்ணல்ஆமோ நீயேவரவேணும்
நீயேஆளவேணும்என் சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப்புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பரதன்இவ்வாறுகூறப் பரிந்துஸ்ரீராமன்தாயார்
விரதம்என்விட்டாய்இந்த விரதம்என்கொண்டாய்நான்போய்த்
தாமுடன்பதினால்ஆண்டும் தவம்செய்யவேணும்நீபோய்த்
திரமுடன்புவிஆள்என்று தெரிவிப்பான்விரிவிப்பானே (௩௧)

௩௦-ஆம்-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னம்சிறுபிள்ளைபோலே என்னை அழைக்கிறாய்உன்னை
என்னசொல்வேன்பரதாஎன் கண்ணின்மணியே

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தபணிவிடையே தன்மம்என்றுமதித்தேனே
அப்படிநீமதிக்காமல் இப்படிவந்ததில்த்தானே (இன்)

சரணங்கள்.

௧ வாய்த்தமழைவிட்டும்நா வானம்விட்டதில்லைராமன்
வானத்தில்வந்தபின்னும்என்ன சொல்லையா
நேத்தியாய்ப்பதினாலு வருஷமட்டும்சொன்னபடி
நில்என்றால்நில்லாமல்என்ன தொல்லையா
ஏர்த்தகப்பன்சொன்ன வார்த்தைகொண்டுபுவிஆள
இசைந்தேனே அந்தநால் அறிந்தாய் அல்லையா
மூத்தவனும்ஒருவிதத்தில்த் தகப்பன்ஆமேசொன்ன
மொழிகொண்டுபுவிஆளொணுதோவல்லமை இல்லையா (இன்)

௨ மத்தர்போல்ப்பொய்உரைத்துத் தகப்பன்வினைகட்டிக்கொள்ள
மகன்இருந்துபட்டம்கட்டிக் கொள்ளல்ஆமோ
சத்தியமாவேதம்எல்லாம் கண்கண்டதெய்வம்என்னும்
தாய்தகப்பன்உரைகடந்து தள்ளல்ஆமோ
பத்தியாந்தவம்எனக்குப் புவிஉனக்கும்பிறந்திருக்கப்
பங்கல்லாப்பங்கைவிழுந்து அள்ளல்ஆமோ
பித்தன்அல்லடாதம்பி நீசமர்த்தன்என்றிருந்தேனே
பேய்ஆகிலும்பெற்றதாய்வார்த்தை தள்ளல்ஆமோ (இன்)

௩ முன்ஆகநான்கொண்டு பின்ஆகஅரசனுக்கு
முறையாலேதந்தேன்உன் உரைபொய்யாமல்

உன்னாலும்என்னாலும் சொன்னபடிநடக்குமென்ன
உசரப்போனதசரதற்கு வசைவையாமல்
சின்னபின்னங்களாக பட்டணமும்பரிசனமும்
சேற்றிலிட்டகம்பம்போலே தொய்யாமல்
என்ஆண்தம்பிநீ உன்நாட்டைஆளடா
எப்படிநான்சொன்னாலும் அப்படி நீசெய்யாமல்(இன்)

பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

பதினாலும்ராகவன் இவ்வாறுரைக்கக்கேட்டான்
பரதனும்சம்மதிகொண்டான் பதினால்ஆண்டாம்
அதில்வராவிடில்முடிவேன் என்றுகொண்டான்
அண்ணன்மிதியடிகொண்டான் அனுப்பிக்கொண்டான்
அதிஅயோத்தியில்ப்புகுந்தான் நந்திக்கிராமம்
தன்னில்தன்சுமந்திரன் அதிகாரம்செய்ய
மிதியடிக்குமுடிதரித்தான் தெற்கேநோக்கி
விழிக்கின்றான்தன்பழியைக் கழிகின்றானே.

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தம் ௩௨.

திபதைகள் ௰௨, தருக்கள் ௰௮ ஆக ௩௰.

சொச்சகம் ௧, வெண்பா ௨, வசனம் ௧, விருத்தம் ௬௨ ஆக ௬௬

தோடயம் ௧, திபதை ௰௫, தருக்கள் ௪௩ ஆக ௫௯

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்.

திருவடிகளே சரணம்.

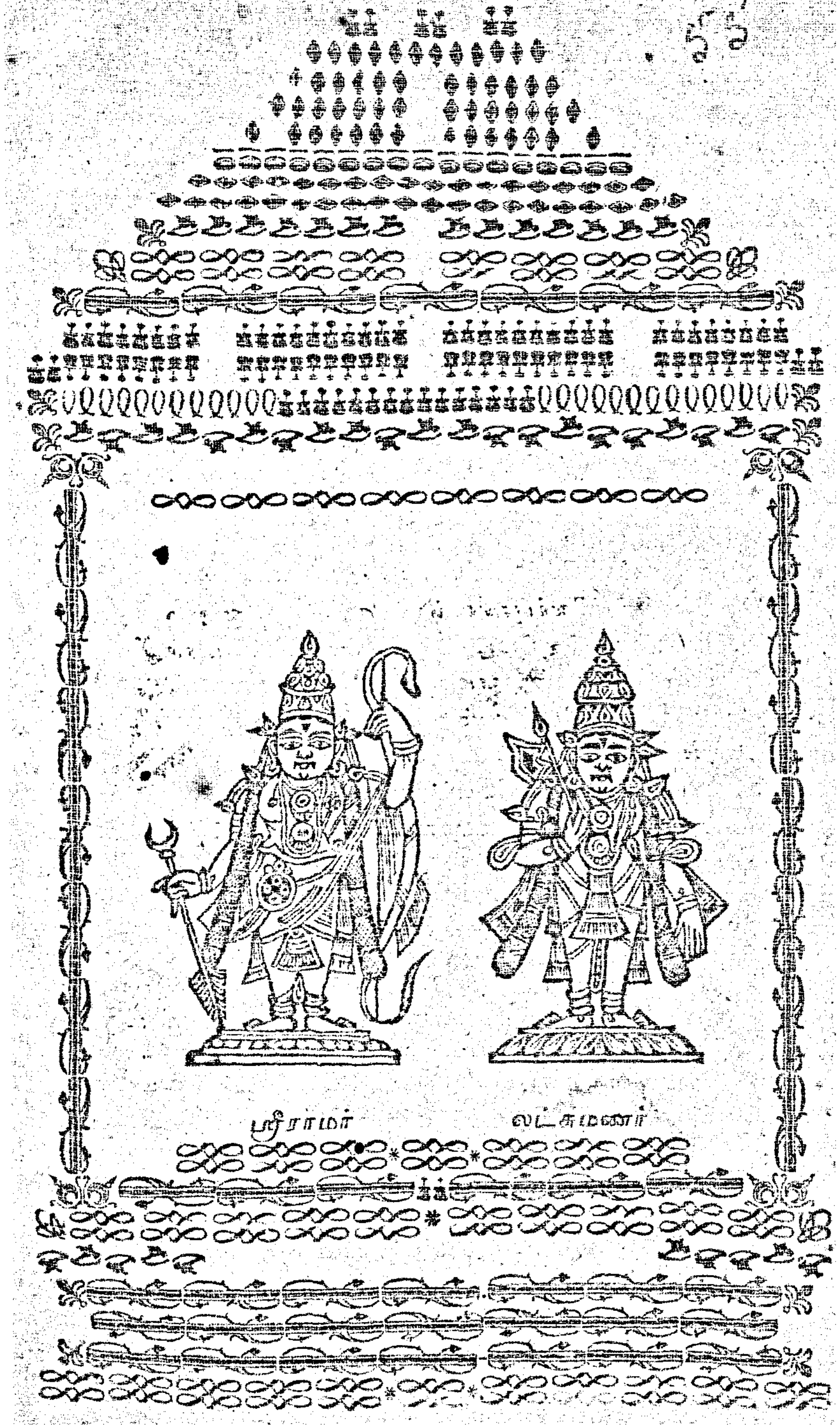

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மூன்றாவது,

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம் சேர்தல்,

விருத்தம்,

துதிபெறுதம்பியர்தாயார்மந்திரிமார்கள்
தொல்முனிவர்புரசனங்கள் குகன்போனதும்
பதிவுறும்நம்இருப்பிடத்தைக்கண்டுகொண்டார்
பரிவினால்வந்துதினம்வருவாரென்று
சதினனுசானகியின்னும்தம்பிமுன்னும்
தான்வரச்சித்திரகூடமலைக்கப்பாலே
உதையரவிமுன்பனிபோல்முனிவர்துன்பம்
ஒழிக்கின்றான்ஸ்ரீராமன் வழிக்கொண்டானே.

க - நியதை தோடிராகம் அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

க. வழிகொண்டராகவன் — விண்டான்-அந்த
வழியில்அத்திரிமுனியைக் — கண்டான்-முனி
மொழியும்ஆசிர்வாதம் — கொண்டான்-தந்த
பூங்கனிகிழங்குமு — ருண்டான்

உ. அழுக்கில்லாதசொர்ன்னச் — சாயை - ஆன
ஆடைபணிகள்வெகு — வாயை - அன்பு
செழிக்கும்சீதைக்கொரு — தாயைப்போலே
செய்தாளேமுன்அனு — சூயை

௩. அதுகொண்டம்முனிவன்அவ் — அன்னை-இட்ச
தனுமதிகொண்டவர் — முன்னை - நல்ல
மூதுதண்டகாரணியம் — தன்னைக் - கண்டு
மூவருஞ்சென்றுசே — பின்னை.

விராதன்வதையுந்துதியும்

விருத்தம்.

பொய்கலந்தவிராதன்அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைசனகியைஎடுத்துக்கொண்டான்ராமன்
மெய்கலந்ததம்பியும்தானும்போர்செய்தான்
விட்டிவன்என்றவர்களையும்எடுத்துக்கொண்டான்
மைகலந்ததோளைஇருவோரும்வெட்டி
மாய்த்திட்டார்பதம்படலால்அரக்கன்அங்கே
கைகலந்ததிவ்வியதேகத்தைப்பெற்றான்
கதிசொல்வான்ஞானமுள்ளதுதிசொல்வானே

க-தரு-பைரவி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அறிவார்ஆர்-உன்னை-அறிவார்ஆர்

அநுபல்லவி,

அறிவார்ஆர் மானிடன்போலே-குறியாவேஷம்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதன்னைக்-குறியாதேசாகவாஉன்னை (அறிவா)

சரணங்கள்,

க. எடுப்பானும்எவர்க்கும்இன்பம்கொடுப்பானும்குட்சியினிலே
விடுப்பானும்ஆலிலைமேலே-படுப்பானும்நீஆகவேபா
ராட்டுவாய்-கதியைக்-காட்டுவாய்-உலகைச்
சாட்டிஇல்லாப்பம்பரம்போல்ஆட்டுவாய்உன்மகிமையைஅ

உ. தாய்அறியும்பிள்ளைதன்னைத் தாயையும்பிள்ளைஅறியும்
நீஅறியும்உயிர்உன்னைஆறறியாதென்னஇந்திர
சாலமோ-இதென்ன-கோலமோ-உனது
கால்லாலேமுடிந்ததனைக்கையாலேஅவிழ்க்கப்போமோ(அறி

௩, அரவம்ஆகிமேல்உகந்தாய்ஒருகொம்பினாலேகமந்தாய்
சரணம்அதினால்அளந்தாய்பெருநிலமங்கைமேல்வைத்த
தாகமோ-இளையாள்-மோகமோ உன்மார்பில்
ஏகமாய்இருக்கின்றவள்வேகமேசெய்யாளோஉன்னை(அறி)

௪ உள்ளசராசரம்எல்லாம்வள்ளலேஉன்நாதமலர்ப்
பொள்ளலில்வந்தும்ஒருவர்பிள்ளைஎனநீவந்தது

ஞாயமோ இதென்ன- மாயமோ-சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலேதோயவும்தோயாதஉன்னை(அறி

௫. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தின்மேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும்பாதத்தைஎன்மேலேவைத்தாய்
யோக்கியனோ-அடியேன்-சிலாக்கியனோசுருதிசொல்
வாக்கியனோசுவாமிஎனதுபாக்கியமேபாக்கியம்உன்தன்னை(அ

௬. பாகண்டுசொல்வாளோ இந்தநாய்கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தாம்கண்டுபொறுக்காதைஊரோகண்டுபொறுக்குமலர்த்
தாமனே-பன்னிரு-நாமனே எவர்க்கும்
வாமனும்எனுசீதாபிராமனேஉன்பெருமையை (அறி)

*

தண்டகாவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல்.

விருத்தம்,

துதிவிராதன்வணங்கிஉயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கன் ஆசிரமத்தில்போனான்
அதில்எதிர்கண்டிந்திரனும்போனான்ராமன்
அருள் முனிதம்பதியோடனவில்போனான்
கதிதருதண்டகவனத்துமுனிவர்தம்மைக்
கண்டுகனிஅமுதையன்உண்டிருந்தான்
சதிசெயும்ராட்சதராலேகொஞ்சச்சீவன்
தரிக்கின்றார்அவர்கள்கையைவிரிக்கின்றாரே.

௨ திபதை புன்னாகவராளிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

க. ராமபத்திராராமச்சந்திரா ராமா ஆசீர்வாதம்
பூமிச்சுமைகழிக்கும்தர்ம புத்திரா ஆசீர்வாதம்

௨. அரக்கர்கையால்நருக்கியிட் ஆலைக்கரும்பென்த்தானே
நெருக்கிடை ஆய்வருந்தும்எம்மைநிலைநிறுத்தாய் எங்கோனே

௩. விறல்எனராட்சதநெருப்பால் வெதும்புகிறோம்ஒருகாலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல் மகிழ்ந்தோம்நீவரலாலே

௪. புணர்சேரும்ராட்சதரால்ப் பூனைகளாய்ப்போனோமே
அரசே உன்வரவுகண்டோம் ஆனைகள்போல்ஆனோமே

௫, வள்ளல்தசரதன்மகனே மனக்கவலைதீராயோ
எள்அளவுன்கிருபைகண்ணால் எங்கள்முகம்பாராயோ

௬, பஞ்சுபறந்தாலும்அய்யா படியும்அல்லோஒருதேசம்
நெஞ்சுபறந்திடுமதற்கு நிலைகாணோம்லவலேசம்

௭, உத்தமனேஅரக்கரைவே ரோடும்பிடுங்கிஎறிவாயே
இத்தனைபேர்செயும்தவங்கள் எல்லாம்நீபெறுவாயே

௮, புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டில்ப் புகுந்திடும்மான்எனநாமே
கலிக்கிராட்சதர்திரியும் காட்டில்இருக்கின்றோமே

௯, இயற்கைகுலைந்தரக்கர்களால் இறந்துவிட்டோம்தேர்நாமம்
வயிற்றினில்வாள்கட்டிகொண்டி மறந்துவிட்டோம்செபஓமம்

௰, உங்காரம்செவியில்அரக்கர் உலகில்என்படுவாரோ
இங்கேநீஇருக்கில்அவர் எட்டியும்பார்த்திடுவாரோ

—०—

ஸ்ரீராமர்தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம்ஈதல்.

விருத்தம்.

தருக்கரும்மலையும்சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோர்ஈந்த
வருத்தம்ஆம்மொழியைக்கேட்டான் வணங்கியேராமன்நீங்கள்
செருக்கிலதவங்கள்செய்வீர் தேவரீர்க்கேவல்ஆளா
இருக்கிறேன்அரக்கர்துன்பம் இனிவிடும்எனச்சொல்வானே. (௪)

௩-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

அஞ்சாதிருங்கள்சந்நியாசிகளே-தண்ட-காரண்ணியவாசிகளே

அநுபல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள்உங்கள் ஆசீர்வாதம்துணை
அப்புறம்ராட்சதர்க் குண்டென்கையில்கணை
செஞ்சாமாருதம் போலேநொடிக்குறேன்
பஞ்சாகப்பறந் தோட அடிக்கிறேன்(அஞ்)

சரணங்கள்.

க, கண்டோரைக்கொல்லுவேன் கொல்லாமல்-விட்டால்
காகுத்தன்என்றுநீர் சொல்லாமல்
மண்டிஎதிர்த்துமுன் நில்லாமல்-காலில்
வந்துவணங்கினார் அல்லாமல்

எண்டிசைமேல்அவ — நாலேஆனமட்டும்
இராட்சதசேனைகள் — வந்துபோராட்டும்
அண்டபகிரண்டம் — ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறம்போனுலும் — என்கணையேவெட்டும் (அஞ்சா)

௨. அந்தணராலே — பகவாலே-தங்கள்
ஆவிகொடுத்தவர் — விண்மேலே
மூந்நியதேவர்க்கும் — அப்பாலே-சொல்லும்
மூர்த்திகள்ஆவார் — அதனுலே
இந்திரன்ஆனதேவன் — வந்துதடுக்கிறேன்
என்றுலும்ராட்சதர் — போரில்அடுக்கிறேன்
சுந்தரகோதண்ட — வாளிவிடுக்கிறேன்
சூரியனைக்கண்ட — பனிபோல்முடிக்கிறேன் (அஞ்சா)

௩. மயங்கியேதாயார் — கிலேசிற-முடி
மன்னன்உயிரும் — தடுமாற
எங்கள்பரதனும் — வேசார-நான்
ஏன்வந்தேன்என்சென்மம் — ஈடேற
உங்கள்பணிவிடை — நானேபொறுக்கிறேன்
உக்கிரகோதண்டத்தில் — நாணிஇறுக்கிறேன்
எங்கெங்கும்என்கணை — யாலேநொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெயலாம்வேரோடறுக்கிறேன் (அஞ்ச)

—0—

ஸ்ரீராமர்பஞ்சவடிதீரத்தைக் காணுதல்

விருத்தம்,

அருள்முனிவர்க்கிந்தவகை தேற்றித்தண்ட
காரணியந்தனில்பத்து வருஷம்நீக்கி
வரும்வழியில்வசிஷ்டமுனி தவமும்கொண்டு
வந்தகஸ்தியமுனிவரனை வணங்கிஅன்னுன்
தருசிலையும்புரமெரித்த கணையும்கூடும்
சங்கையிலாதேதரித்த அங்கராமன்
பரிவுளதம்பியும்சனகி தானும்சொல்லும்
படிகொண்டான்பிறகுபஞ்ச வடிகண்டானே.

—0—

ஸ்ரீராமர்சடாயுவைக்கண்டுபஞ்சவடிதங்கல்

விருத்தம்.

அகஸ்தியமுனியைஅனுப்பிக்கொண் டங்கவழியில்சடாயுஎனும்
தகப்பன்உரைகொண்டவன்காட்டத் தருநீர்க்கோதாவிரிதாண்டிச்

சகிக்கும்இளையோன்செய்தபர்ண சாலைதனிலேசனகிஉடன்
மிகுத்தோர்பஞ்சவடியில்உள்ளோர்விருந்தாய்ராமன் இருந்தானே

௬-தருப்பதை-அடாணுராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருந்தானேராமச்சந்திரன்-பஞ்சவடியில்-இருந்தானேராமச்சந்தி [ரன்.

சரணங்கள்.

௧. இருந்தானேராமச்சந்திரன் — ரிஷிகளைக்காக்கும்தந்திரன்.
வருந்தாராக்ஷதர்கூடி — வரும்வழிதன்னைநாடி—இருந்
௨. நிருதர்கள்பசிபார்த்து — நிரைநிரையாக்கைகோர்த்து
வரும்விகாதத்தைத்தீர்த்து மாமுனியோரைக்காத்து—இருந்
௩. அலைந்தமுனிவர்சோகம் — ஆகுலம்எல்லாம்போக
இலங்கையில்அனுபோக — ராட்சதர்க்கெமன்ஆக—இரு
௪. பலத்தராட்சதர்ஆட்ட — பாட்டங்கள்எல்லாம்மாட்ட,
சலித்தபேர்துன்பம்ஓட்ட — தர்மத்தைநிலைநாட்ட—இருந்

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தராகவன்பூமேனி எழில்எல்லாம்நோக்கிஆசை
புரிந்தசூர்ப்பநகைலங்கா புரிஇராவணற்குத்தங்கை
அருந்தும்மோகத்தால்அய்யன் அடிமுடி அளவும்கண்டு
தெரிந்துள்ளேஎண்ணிநெஞ்சம் திருகுவாள்உருகுவாளே. (எ)

௬-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. தேவனோமனிதன்தானோயாவனோயௌவனம்உள்ள
சித்தனோ-இவன்-கர்த்தனோ-பிரமன்
பாவனையால்கண்டபெண்கள் ஆவியைக்கொளைகொள்என்று
படைத்தானோ-என்னை-உடைத்தானோ

௨. எட்டானைக்கையும்இவன்கை மட்டாமோசொரசொரென்ன
இருக்குமே-உள்ளே-சுருக்குமே-முன்னே
பட்டமன்மதன்தவம்செய் திட்டிந்தஉருவாய்ப்புறப்
பட்டானோ-தவசு-தொட்டானோ
௰௫

௩. ராசனுக்குமுக்கண் இந்திர ராசனுக்கோர்ஆயிரம்கண்
என் ஆச்சே-இவற்கிரு-கண் ஆச்சே-இவனைப்
பேசினல்என்சாமிஇவன் கேசவன்தானோநான்ஒன்றும்
பிரியேனே-ஆரோ-அறியேனே

௪. புத்திபவளத்தைஇவன் செங்கனிவாய்க்கொப்புசொல்லப்
போகுமோ-நிகர்-ஆகுமோ-அய்யோ
அந்தவார்த்தையைத்துப்பென்ற நிந்தையால்பவளம்துப்பெ ன்
றுச்சுதே-உவமை-போச்சுதே

௫. முடிவைத்தகுழல்ச்சடையாமுடியாவிட்டால்பெண்கள் எ
முடியாரோ-மனம்-மடியாரோ-இவன் [ல்லாம்
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனிபுளகித்தால்போல்அல்லோபு
அரும்பினள்-மெத்த-விரும்பினள் [ல்லே

௬. மரவுரிசேர்இடைபீதாம் பரமதைச்சேராததென்ன
மாயமோ-இது-நாயமோ-சந்
திரன்முவன்முகம்என்றும் வரவர அதுக்கும்கலை
தேயுமே-களங்கம்-சோயுமே

௭. தவம்செய்ததாமரைப்பெண்ணும் செவம்செய்கிறாள் இவன்
நாடவோ-வந்து-கூடவோ-அய்யோ [மார்பை
தவம்செய்யவந்தானோநான்முன் தவம்செய்ததற்காகக் காட்சி
தந்தானோ-தேடி-வந்தானோ

௮. ஏனும்இவன் இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனேமோசம்
இட்டானோ-மதி-கெட்டானோ-இவன்
காலில்தூளுக்கொவ்வா இந்திரன் மேல்உலகைஆள்வதென்ன
தர்மமோ-இது-தர்மமோ

௯. எடுத்திவன்சுந்தரத்துக்காம் அடுக்கான்பூஷணம்பூணு
திருப்பான்என்-அருவருப்பான்-என்-சமமா
விடுத்தவன்அல்லவேபொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட்டு
வேணுமோ-அதிகம்-காணுமோ [ப்பார்க்க

௰. தப்பில்லா இவனைச்சேர இப்படிபிரம்மான்எனக்குத்
தந்தானோ-இவனும்-வந்தானோ-ஓகோ
எப்படிஆனாலும்இவன் பொற்புயம்தன்னைச்சேராமல்
இருப்பேனோ-ஆவி-தரிப்பேனோ

௰௧. இத்தவிதம்எண்ணிமலர்ச் செந்திருப்போல்மாயவேஷ
இட்டாளே-நாணம்-விட்டாளே-நல்ல

பைந்தொடி ஆய்ச்சூர்ப்பநகி வந்துராமச்சந்திரன்முன்னே
படர்ந்தாளே-இட்ட-நடந்தாளே.

ஸ்ரீராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகி வருதல்.

விருத்தம்.

அட்டிசொல்லாதன்னை உரை கொண்டராமன்
ஆனைவருகிறவழியைப் பார்க்கும்சிங்கக்
குட்டியைப்போல்அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன் இருந்த சாலைமுன்னே.
கட்டிஇடும்பிணிஉள்ளே அடங்கிநாச
காலம்வரவெளிவந்தால்ப் போலேபொல்லா
மட்டிஇராவணன்குடியை நாசம்செய்யும்
வகைவந்தாள்எனச்சூர்ப்ப நகைவந்தாளே. (௮)

௪-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளே-சூர்ப்பநகை-வந்தாளே.

அநுபல்லவி.

வந்தாளேமன்மதசதகோடிவடிவுள்ளராமன்மேல்மயல்மிகநாடி.
பந்துமுலையை மூடி பஞ்சவடியைத்தேடி
பாவம்செய்யும்கிர்மூடி ராவணன்குடிகேடி—வந்தா

சரணங்கள்.

௧. ராவணன்குபேரனுக்குத் தங்கை - பகையில்லாத
நன்மைத்துனர்கொண்டுவந்த நங்கை
தேவரிருக்கிவள்பெண் டல்லகீலி
சீதைக்குத்தெரியுமே ராட்சதசோலி
ஏவனுக்கெளியவள்நான் அனுகூலி
என்றுசொல்லிஅரக்கராத் துடைகாலி—வந்தா

௨. மானிடப்பெண்கொண்டீர் என்னகண்டோ-என்உடன்
மருவிவாழ்ந்தால்உமக்கும் பயம்உண்டோ
ஆனாலும்என்னபாவி கருப்புவில்லி
ஐங்கணைபிளக்குதே என்உடல்கெல்லி
சேனவிலைசெய்வேன் நான்காமவல்லி
இரட்டிப்பால்குமட்டுதோ உடக்கென்றுசொல்லி வந்தா

௩. எதிரிலேவந்ததேஉமது யோகம்-காம
இருவோரும்இசைந்ததேகாந்தர்வ விவாகம்
சதிசெய்யேன்உமக்கும் எனக்கும்ஏகராசி
சம்மதிஆனதேநல்ல முகூர்த்தவாசி
கதகதென்றெரியுதே காமாக்கினிவீசி
கட்டிக்கொள்ளும்என்று நில்லும்நில்லும்பேசி—வந்தா

ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை மதித்தராகவனும்நோக்கி
அந்தமானிடவர்பெண்ணோ அரம்பையோஅறியோம்என்றும்
தொந்தமாதவத்தோர்கானசொல்அறிந்துரைப்பாள்என்றும்
தந்தவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரிஎதிர்சொல்வானே. (௧)

சௌ-திபதை- மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த
சேதிஎன்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றுனை
கொண்டுகாணவந்தேன் என்கோவே

௨. ஆசைவில்லின்மேலே மரவுரிமேலேநின்னும்
அருங்கனிமேலோசொல் பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேல்இல்லை மரவுரிமேல்இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு என்கோவே

௩. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவசிஷ்டர் அருந்ததிக்கீயலையோ
அவர்தவசிஅல்லவோ என்கோவே

௪. தவசிஆனசெய்தாலும் பிரம்மகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலம்என்குலம் பெண்பாவாய்
இவைஅவைஎன்பதென்ன காமுகருக்குக்கண்ட
இடத்தில்என்பதுபொய்யோ என்கோவே

௫. உன்வீட்டில்அண்ணன்ஆனராவணன்அறியாமல்
உன்னைபிடிக்கல்ஆமோ பெண்பாவாய்

என்வீட்டில்அண்ணனும்நான் உன்னவள்ஆனபின்பு
இசைவதற்கையமில்லை என்கோவே

௬. தன்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தம்இடுவார்உண்டோ
தகுதிஅல்லவேஅது பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன்ஆனால் அரக்கர்உறவும்உண்டாம்
இந்திரபட்டமும்ஈவேன் என்கோவே

௭. அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்
அருந்தவம்பலித்ததே பெண்பாவாய்
பெருக்கம்என்னசொல்ல யென்சுகம்பெற்றபின்பு
பெறும்பாக்கியம்வேறும்உண்டோ என்கோவே

௮. தவசிகளுக்கெல்லாம் ஏதுக்குக்காட்டினில்
தவசேபெரும்பாக்கியம் பெண்பாவாய்
தவசிதவசியென்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிட்டிடல்ஆமோ என்கோவே.

௯. தனிஆகஉன்னைநான் கைபிடித்தால்உன்தன்
சாதியார்யென்செய்வாரோ பெண்பாவாய்
தனிஆய்முருகன்வள்ளி கைபிடித்தானேஅந்த
சாதியார்யென்னசெய்தார் என்கோவே

௰. அறியாக்காரியத்தைப் பயம்இல்லாமல்செய்தால்
ஆர்க்கும்சம்மதியாமோ பெண்பாவாய்
இனிஇருவரும்ஒத்தால் ஒருவர்க்கும்பயம்இல்லை
எவர்க்கும்சம்மதிஆமே என்கோவே

௰௧. ஆனால்மனுஷகணம் ராட்சதகணத்தோடே
ஆடுமோகூடுமோ பெண்பாவாய்
நான்ஆனால்யெப்போதும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதசக்கைஇல்லை என்கோவே

௰௨. சங்கைஎன்என்றாய்க்குபேரனும்உனக்கொரு
தமையன்யென்றாய் அல்லோ பெண்பாவாய்
தங்கைஆனாலும்யென்ன தமையன்ஆனாலும்யென்ன
சந்தேகம்உனக்கென்ன என்கோவே

௰௩. அங்கவன்பகைவந்தால் சங்கரன்பகைவரும்
எங்கும்பகைஆகுமே பெண்பாவாய்
திங்கள்சூடியும்மாலும்நான்முகனும்நீயென்றன்
இந்நடிக்குக்காணுகின்ற தென்கோவே

௰௪. இஷ்டிக்குக்கண்டாலும் ஒருத்திஇருக்கவேறே
தேவையென்னசொல்லாய் பெண்பாவாய்
மட்டுச்சொல்லுகிறுயே பெருமாம்சுற்றிய
வள்ளிவிடுவதுண்டோ என்கோவே

௰௫. விட்டிடுமோயென்ருய் விளையாட்டுப்பூசல்இது
விளைப்பூசல்ஆகுமே பெண்பாவாய்
தட்டுதலைசொல்லி என்னைபயம்உறுத்தி
தடுத்துவிட்டிடல்ஆமோ என்கோவே

௰௬. ஒட்டாரம்கட்டாதே இளையோன்அறியாமுன்னே
ஓடிப்பிழைத்துப்போவாய் பெண்பாவாய்
அட்டாதுட்டிகள்பேசி அகற்றுகிருயோநல்ல
தாகட்டும்பார்க்கிறேன் என்கோவே

சூர்ப்பநகை தன்உறவைநினைந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

வாதாடும்சூர்ப்பநகி தன்னைநோக்கி
மணிவண்ணன்எனக்கிந்த மனையாள்சீதை
போதாதோஓர்உறையில் இரண்டுவாளோ
புறங்காக்கும்தம்பிக்கு மனையாள்இல்லை
நீதானேபோயெனவே சீதைமேலே
நேர்வாளைலட்சுமணன் கூர்வாள்ஏந்தி
காதோடுமூக்கரிந்த பின்னும்பல்லுக்
கருகுவாள்உறவைநினை துருகுவாளே. (௰)

கு-இபதை கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. அருமைப்பிறப்போஅண்ணேன் ராவணனே-என்னை
அருமைத்தங்கைச்சிஎன்ற ராவணனே-உன்தன்
கருவிழிபோலேகாத்த ராவணனே-என்தன்
கண்ராவிஎன்னசொல்வேன் ராவணனே

௨. சிங்கம்இருக்கக்குட்டி வசம்ஆமோ-உந்தன்
செல்வத்தங்கையைஒருவர் தொடப்போமோ-என்னை
அங்கப்பழுதுமனிதன் செய்வானே-செய்தும்
அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்தும் உய்வானே.

௩. ஊர்க்குருவிஉயரப் பறந்தாலும் - அது
உசந்தகருடன்ஆமோ ஒருகாலும் - இந்த

பார்க்குள்ளேமனிதர் மிகுந்தாலும்-உன்தன்
பாதத்தூளுக்கொப்பாரோ எக்காலும்

௪. எட்டுத்திக்கும்உன்பேரைப் பழித்தானே-மனிதன்
என்னையும்கொண்டையைபிடித் திழுத்தானே-அய்யோ
கிட்டிச்செவிஅரிந்து முனைந்தானே-உன்னை
இன்றைக்கிரைஆகவே நினைந்தானே

௫. துணைக்கும்பகர்ணைஇங்கே மேவாயோ-என்னும்
தூக்கப்பேய்பிடித்ததீ ஆவாயோ-அடா
பிணைமேகநாதனை வாரீரோ-தான்
பெண்பிறந்துபட்டத்தைநீர் பாரீரோ

௬. அத்தைமருகன்என்ப திதுதானோ-பிரம்ம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் அழியானோ-இந்திர
சித்தேஉன்போலஉன்தன் முனைபோச்சோ-தேவேந்
திரனைச்செயித்ததெல்லாம் விழல்ஆச்சோ

௭. குட்டிமனிதன்என்னை வதைத்தானே-என்தன்
குலைகலங்கிடவேபோட் டுதைத்தானே-மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன்அண்ணன் பிரிந்தானே-இவனை
ஏவிவிட்டறியான்போல் இருந்தானே

௮. இந்திரசந்திராதியர்கள் பணிகேழ்க்க-உலகில்
எத்தெந்தவீரர்களும் முடிதாழ்க்க-வந்து
பந்தியிருக்கும்உங்கள் சபைகேளோ-மூக்குப்
பறிபோய்நான்வருவேனே தாளமாமோ

சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமருக்குமீளவும்இதவுரைத்தல்.

விருத்தம்

பொய்வடிவாம்அரக்கி இந்தப்படி அழுதாள்ராமன்இடம்
பின்னும்வந்தாள்
தேவரீர்அறியாதோ இளையவன்இப்படிசெய்தான்
செய்தால்உன்ன
கோவம்உள்ளஇடத்தில் அல்லோசந்தோஷம்உண்டுஎன்னைக்
கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவதுமெத்தவும்உண்டு கேள்என்பார்மருவிஎன்னை
ஆள்என்பாளே. (௰௧)

கு-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி [தீர்

என்உருவினில்க்கொஞ்சம்கொய்தீர் எனக்கென்னதாழ்ச்சிநீர்செய்

அநுபல்லவி,

அன்னியன்ஆகஎன்னைப் பிரியவிடாமல்—என்
அழகுகண்டொருவர் கண்படாமல்—என்

சரணங்கள்.

க. நடுப்படையிற்போனாலும் வடுப்படாமல்உம்மை
ஞானேசமந்துகொண் டெட்டவோ-ஆரும்
திடுக்கிடவேஉம்மை எதிர்த்தபோர்தலைகளைத்
திருகிமலைமலையாக் கொட்டவோ-நல்ல
குடிக்கனத்துக்கிவள் ஆகும்ஆகாதென்று
குறிப்பதின்னம்முட்ட முட்டவோ-கேட்டால்
இடுப்புசீதைக்குக்கொஞ்சம் மூக்கிவளுக்குக்கொஞ்சம்
என்றெவர்க்குமசரிக் கட்டவோ-என்னவி—என்

உ. குற்றம்போலெசெய்து குணம்செய்கிறஎன்னைக்கொட்டிக்
கொள்ளும்காமப்பேயைக் கொல்லவோ-நல்ல
பத்தினிஆகிரின்றி ராமலக்காய்களைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ-உமது
அஸ்தம்பட்டபோதே சொந்தம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைவேரோடும் கெல்லவோ-கத்து
புத்திபண்ணிவைத்துக் கொண்டர்பொங்கியும்பால்
புறம்போகல்ஆகாதென் றல்லவோ-சாமி—என்

௩. பதிக்குப்போகும்போது சீதைக்குமேலான
பருவப்பெண்என்முன்னே நிற்கல்-ஆம்
கதிக்குப்பழுதுகண்டால் அடங்காதவளைநாம்
கண்டிதம்தாம்என்றுஒப் பிக்கல்ஆம்-நல்ல
இதுக்கென்னகாண்முட்ட நினைத்தார்க்கிரம்இல்லை
எனக்கும்அப்படியேமெய்ப் பிக்கல்ஆம்-சாமி
அதுக்கல்லஎன்றாலும் அரக்கர்மாயைகள் அறிந்
தவள்எனவேவிட்ட வைக்கல்ஆம்-என்றே—என்

சூர்ப்பநகைகரனோடேமுறையிடல்

விருத்தம்.

பன்னியசூர்ப்பநகைஇந்தப்படிக்கேசொன்னாள்
பாராமல்ஸ்ரீராமன்தூரத்திவிட்டான்

அந்நிலையேமூக்கறைச்சிமூளிஆகி
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
பின்னைஒன்றால்பட்டதில்லைஉங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதான்என்று
மின்னிலைவேல்க்கரன்காலில்மரம்போல்ச்சாய்ந்து
விழுந்திட்டாள்அவன்கேட்கமொழிந்திட்டாளே. (௰௩)

௯-தரு-கலியாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டபாடுகேளாய் கரனேநான் பட்டபாடுகேளாய்

சரணங்கள்.

க. பட்டபாடுகேளாய்-பணைத்ததோளாய்-பிடித்தவாளாய்
குட்டிமனிதன்என்னைக் கட்டி இழுக்கப்பின்னை
பெட்டிபாம்புபோலே ஒட்டிஅண்ணனாலே—பட்ட
உ. எற்கும்பெண்ணைக்கண்டே-அண்ணனுக்குண்டேஎன்றுகொண்
தூக்கப்போனேன்பெண்டு காக்கும்மனிதன்கண்டு [டே
மூக்கும்காதும் ரண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு—பட்ட
௩. திருத்தம்ஆனசூரர் இரண்டுவீரர்-நராவதாரர்
அரக்கர்வேர்களைந்து நருக்கவே - நினைந்து
இருக்கிறாரே வந்து ஒருத்திப்பெண்பிறந்து—பட்ட
௪. பங்கம்இன்னம்வேணுமோ-காதுதோணுமோ- மூக்குகாணுமோ
லங்கையாளும் வில்லி தங்கைஆன செல்வி
மங்கையர்க்குள்நல்லி உங்கள்பேரைச்சொல்லி—பட்ட

கரதூஷணத்திரிசிரர்களின்வதம்

விருத்தம்.

காதகிசூர்ப்பநகிஇந்தப்படிக்கோடாளிக்
காம்புகுலத்துக்குக்கேடென்றாற்போலப்
பாதகன்ஆம்கரன்முதல்ஆனவர்க்குச்சொல்லிப்
படைக்கடலைமூட்டிவிட்டிடப்பாவிநின்றாள்
சாதகன்ஆம்ராமசந்திரன்சாலைநீங்கிச்
சண்டகோதண்டத்தைவளைத்தம்பாலே
நிதமனனும்அரக்கர்உயிர்முகூர்த்தம்தன்னில்
ஓட்டினன்கருமம்நிலைநாட்டினனே. (௰௪)

௰௪

எ-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன்-கோதண்டம்கை- பிடித்தானேசெயராமன்

அநுபல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன்-மூடுக்கானகராமன்
அனுப்பினபதினன்கு முனைத்தலைவரை ஆங்கு
அரக்கிகண்காட்டியே-பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலேஒண்டக்-கைப்பிடித்தசேகதண்ட
அய்யன்கைகளில்வாரி-எய்கின்றசரமாரி
அதினால்உரைக்கரும்-பதினால்அரக்கரும்
அலைகடல்போலெழுத்- தலைதலையாய்விழ
ஆனைப்படைமுடியச்-சேனைக்கடல்வடிய—அடித்

சரணங்கள்.

௧. கரிகள்பலவுஞ்சுற்ற பரிகள்-அதிலும்அத்த
கட்டியதேர்களுமொத்த-கட்டளை வீரருமெத்த
கருந்துகளாஅனைந்து-பெருங்கடல்போல்வளைந்து
காருத்தன்சாலையைப்பற்றி-மேகத்தைப்போலவேகத்தி
கன்குகங்காய்முனைதரப்-பொங்கிஅங்கேவரவரக்
கதிகாணவரப் பதினாலாயிரக்
கனகத்தேரொடும்கூடி-கதிரவனைப்
பனிமொய்த்ததெனமூடி-ராமனைமொய்த்துக்
கரனும்தூஷணன்திரி- சிரனும்தாஅரக்கி
களிப்பாகக்கூட்டிஞனே-நமனும்பசி
இளைப்பாறமூட்டினனே-அத்தைராகவன்
கண்டானேதம்பியைக்கொண்டானேஜீருமனு
கார்த்திரு சனகிதன்னை-இந்தச்சூண்டையைப்
பார்த்திருமுனையும்னன்னை-என்றுகாணியைக்
காதண்டஇழுத்துமுனைக்-கோதண்டம்வளைத்துமழைக்
கற்கடகசந்திரன் போலே-சராமாரிகள்
உக்கிரம்கொண்டு விடலாலே-வல்அரக்கர்கள்
கரம்அறுந்தவர்களும்-சிரம்அறுந்தவர்களும்
கண்டம்கண்டம் ஆனபேரும்-கட்டைகள்போலே
துண்டம்துண்டம்ஆனபேரும்-இறக்கிக்கட்டும்
கவசங்கள்கிழிந்தோரும்-அவசங்கள்கிழிந்தோரும்
கடைவாய்கிழிந் தோரும்-பிடித்துவந்த

குடைபோய் அழிந்தோரும்-கணைகொடுக்கும்

கைச்சிலை ஆனதும்அற்று-வச்சஆயுதமும்அற்றுக்
கையைக்கையைப்பிசைவாரும்-குற்றுயிர்ஆகிப்
பையப்பையஅசை வாரும்-கெற்றிப்பிளந்து
கத்தும்பரிகளும்தலை-சுற்றும்பரிகளும்ரத்தம்
கக்கும்பரிகள் அனேகம்-குடல்அறுந்து
முக்கும்பரிகள்அனேகம்-மதயானைகள்
கைத்தலம்பிளந்துபெரு-மத்தகம்பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும் பிளந்து-நெருப்புப்போலும்
நேத்திரங்களும் பிளந்து-மலைமலையாக்
கதறுண்டுசிதறுண்டு-மதகுஞ்சரம்உருண்டு
காடுகளா விழுந்தது கள்-கண்ணுங்கெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்தது கள்-இவைஅறிந்து
கடித்தானேஇருபல்லைப்-பிடித்தானேஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரன்-ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானேகுணமூரசன்-பாய்ந்தவன்ஆர
க்தத்தையும்ஏறிவந்த-ரதத்தையும்அய்யன்அவன்
கைச்சிலையும்முறித்துவிட்டான்-அவனுடைய
மூச்சிரமும்தரித்து விட்டான்-அவன்பிறகே
காத்திருக் தெதிராலே-எதிர்தவர்களைமேலைக்
காட்டில்பஞ்சுகள்போலேதூற்றிவிட் டொருகாலே—அடித்

வெற்றிராமன்தொடத்தொட-அஸ்திரங்கள்படப்பட
விட்டிலகூடுவாரையும்-காட்டில்கூடுவாரையும்
வில்லைவிட்டிவாரையும்-கொல்லையில்பதிவாரையும்
விலக்கம்கொண்டவரையும்-கலக்கம்கொண்டவரையும்
விருத்தம்செய்தீரென்றும்-ஈரற்கஞ்சினீரென்றும்
விசைகொண்டதூஷணன்-வசைகொண்டபாஷணன்
விசையத்தேர்பூட்டினனே-சக்கரம்போலே
திசைஎட்டும் ஓட்டினனே-ஓட்டிஎதிர்த்து

விட்டவிட்டகணைகளும்-தொட்டதொட்டகணைகளும்
வெடிபடநீக்கி னனே-ராமன்அம்பாலே
பொடிபொடி ஆக்கினனே-பிறகேவந்த
மேல்படைகளும்புரண்டு-கால்படைகளும்திரண்டு
வெகுவாகக்குதித்தாரோ எல்லாரும்ஒரு
முகம்ஆக மிதித்தாரோ-மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர்-கட்டும்கட்டும்என்பார்சில
மெல்லும்மெல்லும்என்பார்சிலபேர்-தான்இவனைக்
கொல்லும்கொல்லும்என்பார்சிலபேர்-அரக்கர்விட்ட

வேலொடிந்துகாலொடிந்து-கோலொடிந்துதிரப்பெரு
வெள்ளத்தில் மிதப்பாரும் ஆனைவிழுந்த
பள்ளத்திலப்பதைப்பாரும்-கதிகலங்கி
மெத்தஉள்ளம்கெடநொந்து-ரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார்அநேகம்அரக்கர்-ரத்தவெறியால்
அழிந்தார்அநேகம்அரக்கர்-தூஷணன்கண்டு
விளைத்தானேசெருவில்லை-வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே-ராகவன்அதைத்
தடுத்தானே கணையாலே-அதின்பிறகு

விடுகணைபொடிபட-ஒருகணைசடுதியில்
மெய்த்தமுனையோடுதொட்டானே-சாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபட விட்டானே-ரகுநாயகன்
மீறிஅவன்ஏறிவரு-தேரிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையை எய்து-குதிரைகளைக்
கொட்டினானேதலைகள்கொய்து-கொய்ததல்லாமல்
வில்லும்துணிந்திட-அவன்-சொல்லும்துணிந்திடத்தேரை
வேறுவேறுநொறுக்கினானே-அவன்கைகாலைக்
கூறுகூறு நறுக்கினானே-நறுக்கினபின்

மின்னும்அவன்எதிர்ஆகப்-பின்னும்ஒருகணைபோக
விரலொத்துந்தொடுத்தானே-தூஷணனும்
சிரம்அற்றுப் படுத்தானே-அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில்அனைவரும்-மண்ணுலகில்முனிவரும்
வெருள்துன்பம்பிரிந்தாரே-வாழ்த்தோடுபுஷ்ப
வருஷங்கள் சொரிந்தாரே-அரக்கர்பட்ட
வெற்றிகல்லோர்தொடுக்க-ரத்தவெள்ளம்நெடுக்க
விசையமங்களம் பாடத்-திசைஎங்கும்கொண்டாட—அடி

௯. தத்திவரும்பரிகளும்-சுற்றிவரும்கரிகளும்
தாவிவரும்பெருந்தேரும்-சேவகம்பேசியபேரும்
தளகர்த்தவீரரும்-வளம்மிக்கசூரரும்
தண்டெடனேஎதிர்வரும்-மண்டியசேனைபெரும்
சாரிசாரிஆயவந்தார் போரிலேயிகழ்ந்தார்
தம்பிதூஷணன்பட்ட-புண்பாட்டுமுட்ட

தணல்போல சிவந்தானே-சாதிலிங்கம்போல்
இணைக்கண்கள்செவந்தானே-செவந்தபின்பு

தாக்கியபுலியைஒத்து-மூக்கிலேவிரலைவைத்துத்
தாழ்ச்சிஇதுஎனநொந்தானே-நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகரனும் வந்தானேவந்துசுற்றிலும்
சதுரங்கதளத்தோடே-ரணரங்கம்அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக் கண்டான்-வனிதன்இவன்
ஆம்எனமனதில்க்கொண்டான்-சேனைகள்விட்ட

சக்கரம்இருப்புலக்கை-கப்பணம்முசண்டிபிண்டி
சஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-குறித்துவிடும்
அஸ்திரம்சூலாயுதங்கள்-பொடிப்பொடிப்பொடியாத்
தறிபட்டும்முறிபட்டும்-விலகச்சிலைவளைத்துச்
சாய்த்தானே சரதாரை ரகுநாயகன்
தேய்த்தானேவெகுபேரை-வரும்அரக்கர்

தலையைச்சிலையைரத்தின-முடியைக்கொடியைவெட்டிச்
சரித்தானேசிலகணையால்-அடிவயிற்றை
எரித்தானேசிலகணையால் இரைக்குவந்த
சாகினியும்டாகினியும்-காளிகளும்கூளிகளும்
சதர்கூடிப்பார்த்தாடுமே-கவந்தம்அதுக்
கெதிர்ஆகக்கூத்தாடுமே-படைகள்எல்லாம்

சரியானதுகண்டு-கரன்தானவன்மூண்டு
சாகசங்கள்செய்தானே-ஒருநொடியில்
ஆயிரம்அம்பெய்தானே எய்ததுகண்டு
சற்றுநேரத்தில்அய்யன்-அத்தனைக்கத்தனைவிட்டுத்
தவிடாக ஊதினானே-பின்னையும்சில
அவன்மேலேமோதினானே-அரக்கன்அங்கே
சாதித்தகணையாலே ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும்ஒடித்தானே-தவமுனிவர்
மனதையும்மடித்தானே-ராமனுக்குத்
தடத்தில்பரசுராமன்-இடத்திலப்பறித்தவில்லைத்
ததியினில் எடுத்தானே-வருணன்அங்கே
உதவியாக்கொடுத்தானே-கொடுக்கஒரு
சரத்தாலேரகுவீரன்-வரத்தாரையம்எல்லாம்
தணித்தானே உளந்தனிலே-கரன்சிரத்தைத்
துணித்தானேகளந்தனிலே-இப்படிஅந்த

சனஸ்தானவருக்கத்தில்-மூனொக்காரமுகூர்த்தத்தில்
நான்ஒருவனும் ஆச்-வானவர்துயர்போக—அடித்

சூர்ப்பநகைராவணனோடேமுறையிடல்.

விருத்தம்,

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முன்போலசசாலையில்போய்இருந்தான்இப்பால்
இடிகுரல்ச்சூர்ப்பநகிசென்றாள்இலங்கைதன்னில்
ஊளும்புமஅழுதிடாரவணன்முன்வீழ்ந்தாள்
அடிவாரலாயுகள்என்னஉன்னைஇந்த
அவமானம்செய்ததென்னஅவர்ஆர்என்ன
கொடிஅரக்கன்குலம்முழுதும்வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றான் அரக்கிசொல்லத்தொடுக்கின்றாளே. (ம்சாத்

௬-இபசாத-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧. கண்டேன்கண்டேன்அடா அண்ணேன்
காட்டுகிறேன்பஞ்ச வடிவிலேயார்க்கும்
அண்டாநரர் இருக்கிறார் அவர்க்
கவரேயிச்ர இந்தப் படியிலே

௨. தருமசீலர்ஆம் அயோத்தி
தசரதமகாராசன் பாலர்ஆம் அவர்
விருதுகட்டிஅரக்கர் தங்களை
வேர்அறுக்கவந்த காலம்ஆம்

௩. நீதம்தெரிந்தவர்ஆம் அவர்கைக்கு
நேத்தியாஇருவில் அமைந்ததாம்-அதில்
கோதண்டம்அரக்கர் சிவனைக்
குடிக்கவேணும் என்று சமைந்ததாம்

௪. ராமலட்சுமணர் வடிவெலாம்என்
னலேசொல்லிமுடி போகுமோ-அந்த
காமராசன்வடிவும் அவர்
காலில்த்தூளுக்கிணை ஆகுமோ

௫. கிட்டிப்போய்ராமனை என்சுகக்
கேளிவிலேமையல் கொண்டேனே-அங்கே
கிஷ்டிப்பிரியம் ஆனபெண்கள்
சிகாமணிஒருத்தியைக் கண்டேனே

௬. சுந்தரமும்அவள்செவப்பும்
தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம் அண்ணேவே-நான்
இந்தவயதினிலேஎன்கண்ணால்
எங்கும்கண்டதில்லை அண்ணேவே

௭. மன்னாஉன்னால்நான்அவளை
வாய்க்கடங்காப்பிடியாப் பிடித்தேனே-ஒரு
சின்னமனிதன்கையால்என்தன்
செவியும்மூக்கும்போக்கடித் தேனே

௮. அந்தோஎன்னலேபதினால்
ஆயிரம்தோக்காரரும் மாண்டாரே-எதிர்
வந்தார்கரன்முதல்ஆனோர்அந்த
மனிதனாலேகால மாண்டாரே

௯. செப்புச்சிலையும்அல்லஅந்தப்பெண்
செம்பொற்சிலைவார்த்தாற்போல்இருக்குதே-நான்
ஒப்பெங்குங்காணேன் அவளே
உனக்காம்என்மனம் உருக்குதே

௰. தாவிப்பிடித்தேனேஎனக்குமெள்ளத்
தப்பிவிட்டாள்வந் தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
சீவனைஆகிலும் கொடுப்பாயே

———*———

சூர்ப்பநகிராவணன்முன் சீதையைவர்ணித்தல்

விருத்தம்.

கன்னம்அறுத்தநளக்கென்னும் கரனும்போனான்என்றும்இங்கே
பன்னல்ஆமோவிடுவிடுநீ பார்த்தேன்என்றபெண்ணவளைச்
சொன்னஉடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதடியேசூர்ப்பநகி [ளே
இன்னம்ஒருகால்ச்சொல்லவென்றான் எடுத்தாள்சொல்லத்தொடுத்தா

அ-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

காணவேணும்லட்சம்கண்கள்-சீதாதேவிதன்
காலுக்குநிகரோபெண்கள்

அநுபல்லவி,

சேனுலகெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்கும்கீர்த்திநாட்டித்
திரியும்ராவணாஉன்றன் இருபதுகண்போதுமோ—காண

சரணங்கள்,

க. குவளைவிழிகளோ பாணம்-அவள்தன்வார்த்தை
கொண்டால்அதுவேகல் யாணம்
நவரத்தினதங்கத்தோடு நடையிலேஅன்னப்பேடு
அவனிமேல்இல்லைஈடு அவளுக்கவளேசோடு—காண

உ. தங்கக்கொடிபோல் இடையும்சிவிவகிர்ந்து
சாய்ந்தபின்னலில் சடையும்
இங்கிதமிருதுவாக்கியம் இவளேதேவதாயோக்கியம்
மங்கையர்க்குள்ளேசிலாக்கியம்வாய்ச்சால்உன்னதேபாக்கியம்--கா

௩. தவமுனிஒருத்தன் பெண்டு-அவனுக்கேற்ற
தம்பிஒருவன்அங் குண்டு
அவளோநல்ஐஸ்வரியம் அவளோநல்லகாம்பீரியம்
அவள்வந்தால்அல்லோவீரியம் அப்போமுடியும்உன்காரியம்—கா

மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்,

சுடுத்ததங்கைஇதுசொல்லச் சீதைமேலே
கருத்தாடக்காமப்பேய் தலைசுற்றாட
உடுப்பதுவும்உண்பதுவும் மறந்தான்சிந்தை
உலைமெழுகானான்அரக்கன் அம்மானேநீ
அடுத்தெனக்குராமன் மனைவியைத்தாஎன்றான்
அதுகேட்டஉடனே காராசம்காய்ச்சி
நடுச்செவியில்வைத்தாற்போலே மாரீசன்
நடுங்கினான்ராவணனைத் தடுக்கின்றானே. (௰௩)

௩-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

என்னபுத்திநினைந்தாய்அடா-ராவணா- என்னபுத்திநினைந்தாய்அடா

அநுபல்லவி.

பின்ஒருத்திஅல்லராம மன்னவன்தேவியைச் சொல்ல
அன்னவன்அம்பிங்கேசெல்லஉன்இனத்தையெல்லாம்கொல்ல—எ

சரணங்கள்.

க. புள்ளிப்பொறி வரலாலே-மூங்கில்எரிந்து
வெள்ளிச்சாம்பல்ஆனல் போலே
கொள்ளிஆய்வந்தாள்உன்தங்கை அள்ளிராமன்கணைஇங்கே
கன்னிவிடுமுன்னேதலை துள்ளிவிடுமேநமக்கு—என

உ. இந்தமதிபண்ணல் ஆமோ-பாதாரத்தைச்
சிந்தையிலும்எண்ணல் ஆமோ
முந்தொருத்திஆசைஇட்டான் சந்திரனும்பழிபட்டான்
வந்தகவிகைக்கைத்தொட்டான் இந்திரனும்மகிமைகெட்டான்

௩. உத்தமிசீதையை உன்றதே-உன்னிறல்அவன்
சற்றிலேவிடுவான் என்றதே
புத்திரர்தலையும்சேர்ந்த மித்திரர்தலையும்ராம [யும்(எ)
பத்திரன்அம்புகொய்யும்கொய்யும்சித்திரவதைசெய்யும் செய்

ச. தப்புளவிராதன் இறந்தான்- ராமன்அம்பாலே
அப்படிகரனும் பறந்தான்
இப்படிவாரதேநாடித் தப்புவதல்லவோமோடி
செப்பினேன்உள்ளது தேடிக்கைபொருட்குமஎன்கண்ணாடி()

ரு. வேலைஇல்லாவேலை எண்ணினாய் - சின்னம்சிறிய
பாலர்கள்யோசனை பண்ணினாய்
கோலம்ஆனசீதையென்று சாலம்ஆய்அடங்கிஇன்று
காவலன்வந்ததைத்தேராமல் மூலகாரணம்பாராமல் (எ)

சா. வேதனையும் குதும்வாதும்-சொன்னாயேஇந்தப்
பேதைமதி போதும்போதும்
சீதைஎன்னாம்எண்ணத்தானே வாதைஉண்டாசீமானே
மாநிலன்உனக்குநானே ஏதுஅறிந்துசொன்னேனே (எ)

எ. பைந்தொடிசீதைபேர் சொல்லாதே-சொல்லாதேஅது
எந்தவிதத்தாலும் பொல்லாதே
வந்திடுமேராமபாணம் என்தன்உரையேபிரமாணம்
என்தலைக்குப்பாயும்பொய்யோஉன்தலைக்கும்பாயும்ஐயோ(

அ. முன்னம்விஸ்வாமித்திர னாலே-யாகசாலை
தன்னில்வந்துநமன் போலே
அன்னையும்கொன்றான்சுவாகு தன்னையும்கொன்றான் அவனை
உன்னஅதிர்எடுக்குதே இன்னம்நடுநடுக்குதே (எ)

லட்சுமணர் பொன்மானைப் பொய்மான்என்றல்.

விருத்தம்,

இசைமாரீசன்இந்தவார்த்தைசொன்னான்
ராவணனும்சீறினான்பொன்மானுப்போய்
விள

அசையவேசீதைவிழிக்கெதிரோடுகின்றான்
அவளும்ராமனைப்பிடித்துத்தருவாயென்றாள்
பாசையினல்லட்சுமணன்பொய்மானென்றான்
பாராமல்நான்இதனைப்பிடிப்பேனென்று
விசையராகவன்நடந்தான்வாயைவாயை
மெல்லுவான்தம்பிபின்னும்சொல்லுவானே. (௰௭)

௭-திபதை-கன்னியாகிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧, வர்ணமாறும்அல்ல சொர்ணமாறும்அல்ல
மாயமான்என் சாமி
பின்னைத்தெரியும்இது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால சேமி

௨, பார்த்தமான்சுதல்ல இத்தமான்மடிப்பு
பண்ணவந்த மானே
கூத்துப்பார்க்கப்போன இடத்தில்பேய்பிடித்தாற்போல்
குலேயுதென்மனம் தானே

௩, ஊழியம்செய்கிறநான்-இத்தமான்சந்தேகமானென்
அன்னதுசொன்னேன் அய்யனே
ஏழைசொல்அம்பலமேறுமோகட்டளை
இட்டபடியே செய்வேனே

௪, மானேமாயம்இது நானேஅம்மைக்கு
வந்தால்சொன்ன மழையோ
ஏனேபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறாளே
என்னகாலப் பிழையோ

௫, அந்தஅன்னைசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் ஆனனே
இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோஅண்ணனுக்கு
ஈதென்று தெரியேனே

௬, அப்போதுவேள்வியில் வந்தமாரீசனென்றே
அயிர்க்கிறேன் நீஆராய்
தப்பிதம்சொல்லறியேன் அப்புறம்சித்தத்துக்குச்
சரிப்போனபடி பாராய்

லட்சுமணர்சீதாதேவியைத்தேற்றல்.

விருத்தம்.

உறும்கருமம்தம்பிஇந்தவண்ணம்சொன்னான்
உத்தமன்ராமனும்அந்தமான்பின்னேகிக்
குறுங்கணையால்எய்தான்மாரீசன்வீழ்போதில்
கூக்குரல்இட்டான்அதனைச்சீதைகேட்டாள்
இறும்கணைதன்குரல்இதைப்போல்அறிநீஎன்றாள்
என்னஅன்னே அண்ணனைஎன்சொன்னீர்இந்த
வெறுங்கவலைஏன்எனலட்சுமணன்துன்பம்
விடச்சொல்வான்சீதையைத்தேறிடச்சொல்வானே. (௰அ)

௮-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணினீர் சும்மா-இந்த
அறிந்துசொன்னீரோஅறியீரோநீர் அம்மா

அநுபல்லவி.

ஏனாவார்த்தைஇது வசையோபோக்குமே-போரில்
எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடையுடன்
மண்டினாலும்என்அண்ணன் கண்டுவிரல்போதாதோ (ஆ

சரணங்கள்.

௧, விந்தைஆகவெண்ணெய்க்குப் பல்லுமுளைத்தாற்போலே
மிஞ்சிராட்சதர்அண்ணன் தன்னைவளைத்தால்
வந்தராமன்அந்தக்கண் டேங்கிஇளைத்தால்-வேறே
மந்திரமென்னஒரு தந்திரமென்னவானில்
இந்திரன்கதிப்பானே சந்திரன்உதிப்பானே (ஆர்என்)

௨, ஆதிருத்திரன்வில்ஒருவர் ஒடிக்கப்போமோ-அத்தை
அறிந்தும்பெண்புத்தியால் உம்சித்தம்நோமோ
வேதையாய்என்னையும் சோதிக்கல்ஆமோ-நல்ல
வேதண்டமெனப்பெருங்கோதண்டம்தன்னைஅண்ணன்
காதண்டம்வளைக்குமுன் மூதண்டம்பிளக்குமே (ஆர்என்)

௩, பண்ணினமாயையாலே அந்தமாரீசன்-மாளும்
பருவத்தில்அங்கேஅலம் இட்டானேநீசன்
என்றைக்குத்துன்பம் எதற்கிருக்கிறேன்தாசன்-அவனை
எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன்உடனேநெற்றிக்
கண்ணன்உடனேகூட்டிஅண்ணனையுணராமல் (ஆர்என்

சீதைக்கும் ராவணசந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்

விருத்தம்.

மெள்ளவே இளையோன் இந்த விதம்சொல்லி நடந்தான் பின்னே
தள்ளம் ஆம் தவசி ஆகிக் கடுகிராவணன் தான்வந்தான்
கள்ளலேவாரும் என்றாள் வஞ்சனை அறியாள் சீதை
உள்ளமா முனிவர் என்றே உரைக்குறை சொல்லுவாளே (௰௯)

அ-திபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

௧ வாரும் என்றஉடனே ராவணசந்நியாசி
வந்துகண்டானே அந்த ஞானே
ஆரோ நீ என்று வஞ்சகன் கேட்கவே
அன்னை எதிரே சொல்லு வாளே

௨, தசரதன்பாலகன் தம்பியுடனே பெற்ற
தாய்சொல்ல வந்தான் இந்தப் பூமி
இசையும் சானகி என்பேர் காகுத்தன் மனைவி நான்
இங்கே இருக்கிறேன் என் சாமி

௩, இந்தவனத்தில் மெத்த பழுத்த பழம்போலவே
எங்கே வந்தீர் தேவர் ஆயே
வந்தது சொல்லுகிறேன் சந்தோஷம் ஆகச் சற்றே
மனதுவைத்துக் கேளாய் நீயே

௪, பேரால்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன்
பிரம்மதேவனுக்கு கொட் பேரன்
ஆராலும் அசையாத கயிலாசமலை தன்னை
அசைத்துப்பிடுங்கின கெம் பீரன்

௫, அமைந்த தேவரையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால் அந்தமக ராசன்
சுமந்த தலையும் கும் மாமுமாத்திரிய
துரைத்தனம் செய்யும் இலங் கேசன்

௬, நலங்களினாலே அந்த இலங்கைக்குச் சொர்க்கம் ஒரு
நகரம்போல் காணும் மோத
இலங்கையைவிடல் ஆமோ என்ன காலமோ நான்
இங்கே வந்தேனே இப் போதே

௭. சினமிக்கமுனைவாளும் மிகுந்தநாளும் அந்தச்
சிவன் கையில் வாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியபெண்கள் மாணிக்கம் ஒன்றுதேடி
வருந்துகிறான் இவ்விய மானே

௮. வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கெசதந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்த வச்சிர ஆமன்
ஊரான் காணியா மூன்றுலோகமும் காக்கும்
ஒருத்தன் அரக்கன் கன யோகன்

௯. மூன்றுலோகமும் காக்கும் அரக்கன் என்றீர் அவன்
மூவுலகங்களும் நாளை
கின்விடரியவந்தானோ ரகுவீரன் என்று சொல்லக்
கேளீரோ எங்கள் பெரு மானை

௰. பெருமாள்பெருமாள் என்ற மனிதன் வந்தரக்கரைப்
பிடுங்கியெறிவேன் என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசல்குட்டி வந்து சிங்கம் தன்னை அடித்த
உவமைபோல் ஆச்சு காணும் கண்ணே

௰௧ உண்மையென்றீர் காணும் பதினாலாயிரவருஷம்
உருண்டாரே மனிதனால் அய்ய
இவர் ராவணன்போல் இருபது தோளர் அல்லாமையால்
இறந்தார் மனிதன் கொலை செய்ய

௰௨ ஆயிரம் தோள் இருந்தும் கார்த்தவீரியன் தன்னை
அடித்தான் மனிதன் அல்லவோ முன்னே
தாய் இதுசொன்னவுடன் சந்நியாசிவேஷம் விட்டுச்
சண்டாளன் எழுந்தானே பின்னே

௰௩ இமுகன் ஆய் அரக்கன் ஆகாத வார்த்தைசொல்லச்
செவியில் கைவைத்தே அந்த தேவி
ஓமபிண்டத்தை முதைநாய் இச்சைபட்டதுபோல்
உரைத்தாய் என்னடா அட பாவி

௰௪ நின்றநிலைக்கே தப்பி ஓடி அப்புறம்போடா
ரகுவீரன் பிழைக்கவொட் டானே
என்றஉடன் சீதையை நிலத்தோடே தூக்கி வஞ்சன்
பெடித்துத் தேரினில் இட் டானே

சடாயுராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

தேரினில் இப்படிசீதைதனைக் கொண்டுபோம் அளவில்ச்சிறிவந்து போரினில் இராவணுபத்துமுடியும்தெறிக்கப்புடைப்பேன்கண்டாய் பேரியல்சீதையைவிட்டால்ப்பிழைப்பாய்யில்லாவிட்டால்பிழையாய்யென்று, வீரியமாச்சடாயுவந்துகிளம்பினன்புத்திசிலகிளம்பினு [னே,

௰க-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விடுவிடடாசீதையை விடுவிடடா-ராவணு
விடுவிட்டாகம்மா விடுவிடடா.

அநுபல்லவி.

சுடுநெருப்பிலவளாலே அடியோடேவேகாதே
சுபத்தைத்தெரியாமல் நரகத்தில்மூழ்காதே
அடடாசொன்னேன்சொன்னேன்நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல நாசம்ஆய்ப்போகாதே (விடு)

சரணங்கள்.

க, என்செய்தாய்இவளை நஞ்சம்என்றெண்ணுமல்
ஏழைஎளிமையாக் குவியாதே
என்தாய்இவள்மனம்நொந்தால்இருப்பாயோ
என்தன்வார்த்தைகேள் முறியாதே
கொஞ்சஅரக்கர்மான் குட்டியென்றுராமன்
குட்டிச்சிங்கம்என்றும் அறியாதே
குறிக்கிறாய்உங்களை வதைக்கவந்தானே அவன்
கொல்லவரும்யானைமுன்னேகல்லுமின் விட்டெறியாதே (விடு)

உ, கர்த்தர்மூவருக்கும் கர்த்தன்ஆகும்இந்தக்
காகுத்தன்யென்றுகொண் டாடுவேன்
கையாலேநீ எய்வதெல்லாம்சிறைக்
காற்றில்ப்பஞ்சுபஞ்சாய் சாடுவேன்
பத்தினிதன்னை இங்கே வைத்துப்போடா அவன்
பக்கத்தில்தானேகொண் டோடுவேன்
பார்அடா இல்லாவிட்டால்க் கூர்அனகத்தால்உன்
பத்துத்தலைகளும்கிள்ளிப்பத்துத்திக்கிலும்போடுவேன் (விடு)

ங, கைக்குள்ளேமடக்கி இக்கணமேகொன்று
பிக்கஉரிஞ்சுவேன்உன் தலைமூளை
கருங்காக்கைகளுக்கும் நமனுக்கும்உன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேன்பார்அடா இவ்வேளை
முக்கண்ணன்வரம்பெற்றும் அக்கிரமம் செய்தாலது
தக்குமோகேடல்ல வோநாளை
முனைகெட்டுப்போவாய்சீதை தனைவிட்டுப்போடாதேவர்
முன்கொடுத்தவரமெல்லாம்என்கெடுக்கிறாய்முட்டாளே (விடு)

—*—

சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பொறுத்தான்இந்தப்புத்திசொல்லப் பொல்லாஅரக்கன்கொள்ளாமல், வெறுத்தான்அதற்கப்புறம்தேரை விடும்போதினிலே நெடுந்தூரம், குறித்தேபோன குமாரர்வந்துகூடும்அளவும்இவனை இங்கே மறிப்பேன்என்றுசடாயுவும்வாய்மடித்தான் சண்டைபிடித்தானே.

௰உ-தரு-மத்தியமாவதிராகம், அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே-இடித்தானேசடாயுராசன்
கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே

அநுபல்லவி.

பத்துச்சிரத்திலும் காளிலும்தோளிலும்
வெற்றிக்கரத்திலும் மாரிலும்தேரிலும்
தத்தித்தத்திப்பறந் தெத்தித்திக்கையால்
குத்திக்குத்திஎங்கும் சுற்றிச்சுற்றிமூக்கால் (கொத்)

சரணங்கள்.

க, ஆலகாலம்போலேசீறி-எதிர்த்-தேறிஉடம்பெங்கும்கீறி
கோலாகலத்தேரைமறித்து-அச்சை-முறித்துப்பத்துமுடியும்
காலாலும்கையாலும் மேலேகிள்ளிக்கிள்ளி [பறித்து
கண்டகன்காலைத்து குண்டலமும்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் வாலால்விழத்தட்டி
கிண்கிணிகெம்படையும் அணியையும்வெட்டி (கொத்)

உ. ஈர்எழுகணை அவன்தொடுத்து-விடத்-தடுத்துக்கவ்சத்தையும்கெடுத்து, கோரகப்பின்நாறம்பைப்பூட்டி-விட-மாட்டிச்சிறகால்விழக்

போராடக்கண்டொரு சூலம்அவன்போட [காட்டி
புதையாமலேஅது சிதறிஅப்பால்ஓட
கூர்ஆனமூக்காலே பாகனைமடித்து
கொல்லுவேன்என்றவன் வில்லையும்ஒடித்து(கொத்தி)

ந, மோதும்அவன்தெண்டால்ச்சாய்ந்து - கணை-தீர்ந்துகுதிரைகளைப்பாய்ந்து,பாதகனைவிழத்தாக்கி-கணை-ஆக்கிமணிரதத்தைப்போ

சூதிவன்செய்கிறான் என்றறியப்பட்டும் [க்கி
தோழன்மருமகள் என்கிறதைத்தொட்டும்
காதகராவணன் மோதிஅறவெட்டும்
கத்தியினால்ச்சிற தற்றுவிழும்மட்டும்(கொத்)

—※—

சடாயுவிழவே சீதை புலம்பல்.

விருத்தம்.

அடித்தநம்சடாயுராஜன் அவனிமேல்வீழ்ந்தாள்சீதை
கொடிக்கொருகொழுகொம்பில்லாக் கொள்கைபோல் ஆனாள்இந்த
மூடித்தலைபத்துள்ளானை முடிப்பதார்எனவேஅச்சம்
பிடித்தனள்வடித்தகண்ணீர் பெருகினாள்உருகினாளே. (உஉ)

மிங-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்னசெய்வேன்சீதை-நான்இனிமேல் - என்னசெய்வேன்தெய்வ
அநுபல்லவி [மே
என்செய்வேன்மான்பின்போன இருவீரும்வாரீரோ
வஞ்சகராவணன்செய்-வகைமோசமும் பாரீரோ(என்)

சரணங்கள்.

க. எய்தும்வீட்டினில் இருஎன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் இல்லைநானே
மையலாள்என்னைப் புரிந்திடச்சனிபோலே
வந்ததே பாழ்மானே
கையினால்பிடியும் என்றதல்லாமல்நான்
கண்டேனோ பலன்தானே

அய்யய்யோஉண்ணாமல்தின்னாமல்ஊர்
அம்பலம் ஆனேனே(என்)

உ. ஈனராவணன்கெலிக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்தது என்னதொல்லையோ
ஆனபோதிலவன்குடிக்கென்னகாலமோ
அறிவேனே சாமியில்லையே
வானமேவனமே அவருக்குச்சொல்ல
மாட்டீரோ என்சொல்லையே
ஏன்என்றுகேட்பார்இல்லையேஎன்னை
எடுத்துமீட்பார் இல்லையே(என்)

ந. பூட்டும்வில்இளையோனே இடும்புசொல்லிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டிகராவணசன்யாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் நின்றேனே
வீட்டிலேபுகுந்தேன்அந்தமாமனை
விதிபோலே தின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்தேன்இந்தமாமனைக்
கண்முன்னே கொன்றேனே(என்)

—※—

ஸ்ரீராமர் சீதைக்காகத் தம்பியோடு இரங்கல்.

விருத்தம்,

இஷ்டம்உள்ளசடாயுவுக்கிவ் வாறுசீதை
இரங்கஅவளுடன்அரக்கன் இலங்கைசேர்ந்தான்
மொட்டவிரும்அசோகவனச் சிறையில்வைத்தான்
முன்போனதம்பிதன்னை அண்ணன்கண்டான்
பட்டபருவங்கள்எல்லாம் அறிந்தான்வந்து
பன்னகசாலையையும்சீதையையும்காணான்
வட்டமலர்முகம்வாடித் தேடித்தேடி
மலங்கினான்ஸ்ரீராமன் கலங்கினானே. (உந)

கூ-திபதை-ஆஹிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

உற்றசீதையைப்பிரிந்தேன்உனதுபுத்தியைஎறிந்தேன்
தத்துகள்எல்லாம்அறிந்தேன் தம்பி-லட்சுமணா

௨. கட்டிவைத்தபுதையலைக்கல்லிளடுத்தவன்போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனன்அய்யோ தம்பி-லட்சுமணு

௩. நன்மைசெய்யவந்தோம்இதுகன்மம்ஆய்விளைந்தபோது
தன்மம்என்னதானம்என்ன தம்பி-லட்சுமணு

௪. தேரோடேபாரோடேதூக்கித்தீண்டாமல் த்தெற்கு வழியே
ஆரோகொண்டுபோமுன்இத்தை அறிவாய்-லட்சுமணு

௫. நலம்உள்ளோர்கவலைதீர்க்கநாம்இந்தகவலைஎற்கத்
தலைஎழுத்துவந்ததல்லோ தம்பி-லட்சுமணு

௬. உண்டானல்இப்போதேநேரோஓட்டமாஓடினல்த்தேனைக்
கண்டாலும்காணல்ஆம்வாஎன் கண்ணே-லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலேவிழுந்து இரங்கல்.

விருத்தம்.

இவர்இப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனைதூரம்போனர்
எதிரேவில்ஒன்றதுகண்டார் இற்றுக்கிடந்ததூணிகண்டார்
கவசம்கிடந்ததொன்றுகண்டார் கண்டார்சூலம்கொடிகண்டார்
கடுந்தேரொடுசாரதிமுடிவைக் கண்டார்இந்தப்படிதோற்றே
அவசம்பிறக்கராவணனை அடித்துத்துரத்தும்இடம்கண்டார்
அவன்ஆயுதங்கள்ஓடிந்ததெல்லாம் அங்கேகண்டார்பிறகிவற்றின்
விவரம்கண்டார்ராமன்வந்து வீழ்ந்தசடாயுகிடைகண்டான் [னே
வெள்ளிமலைமேல்க்கருமலைபோல்விழுந்தான் விழுந்துகரைந்தா

௰௪-தரு-புன்னகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இந்தவிதி காணவோவந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுக்கோநான் பிள்ளைபிறந்தேன்.

அநுபல்லவி.

தந்தைதகப்பனைக்கொல்லச் சமைந்தேன்அதென்னசொல்ல
இந்நாள்உன்னையும்நல்லஎமன்போலேகொன்றேன்அல்லோ (இந்

சரணங்கள்.

௧. வண்ணம்ஆம்சீ தையைநீக்கினேன்-நானும்ஒருசே
வகன்போல வில்லும்தூக்கினேன்-அய்யாஇப்போதென்
கண்முன்னேஉன் னையும்போக்கினேன்-மரமீதேறிக்
கைவிட்டோன்போல் என்னைஆக்கினேன் - நான்என்னசெய்வேன்

எண்ணினஎண்ணமெல்லாம்போய் இளக்காரம்ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும்அல்லஆணும்அல்லபெருமரம்போல்வளர்ந்தேன் இந்த

௨, வையகம்தன்னையும் விடுத்தேன்-வனத்தில்வந்து
மலைபோலேஉன்னை அடுத்தேன்-தம்பிசொன்னத்தை
அய்யய்யோகேளாமல்த் தடுத்தேன்-என்புத்திதன்னை
அநியாயத்தாலே மடித்தேன்-கபடம்செய்த
பொய்அரக்கனைக்கொல்லாமல்ப் புறம்போய்அல்லோகெடுத்தேன்
கையில்ஆகாதவன்போல்க்கண் டோர்பழிக்கஉடம்பெடுத்தேன் இந்

௩, என்உயிரைப் போக்கடிப்பேன்-முனிவர்க்குநான்
இசைத்ததெப் படிமுடிப்பேன்-அண்டங்கள்எல்லாம்
சின்னபின்னம் ஆக்கிஇடிப்பேன்-இதுபார்த்திருந்த
தேவரையும் ஆவிகுடிப்பேன்-என்தனுடனே
மூன்றல்நீசொன்னவீரம் முடித்தாய்அல்லோஇந்நேரம்
என்றல்உண்டோஉபகாரம் எதுக்கெடுத்தேன்சரீரம்(இந்த)

ஸ்ரீராமர்கோபத்தைச்சடாயு ஆற்றுதல்.

விருத்தம்.

ரகுகுலகராகவன் இரங்கத்தம்பிவந்த
வரலாற்றெல்லாஞ்சொல்ல மண்ணும்விண்ணும்
கொதிஎடுக்கச்சீதைதன்னை எடுத்தான்உன்னைக்
கொலைசெய்தான்அரக்கன் அவன்குலத்துவாசி
அதுகிடக்கஉன்கொலை பார்த்திருந்ததேவர்
அனைவரையும்மடிப்பேன் என்றுராமன்சீற
இதுஉனக்குமுறைமைஅல்ல மகனேஎன்ன
எற்றுவான்சடாயுமன்னன் ஆற்றுவானே (௨௫)

௰௫-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாநீஇந்தகோபம் செய்யல்ஆமா
இருந்தல்லோபடுக்க வேணும்ராமா

அநுபல்லவி.

பூமிஉடன்சீதையை ராவணன்கொண்டுமீண்டான்
போகையில்ச்சண்டைபோட்டப் போச்சுதென்சிறைரண்டாய்
ஆம்அவனைக்கொல்லாமல் நாம்விடுமோகண்டாய்
அதுக்குமுன்கிலேசத்தாலே பதட்டம்ஆகஒருக்காலே(ராமா)

சரணங்கள்.

௧, இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தஉடற்குநிலை வரம்தானே
சம்புவானசிவன் தானும்தலையோட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண் டிரந்தானே
அம்புவிபடைத்த பிரம்மதேவனும்
அறுப்புண்டானேஒரு சிரம்தானே
நம்பும்சந்திரனும் சூரியனும்பாம்பாலே
நடுங்கிஞர்இன்னம்கிரந் தாம்தானே
உன்பிழையும்இந்தவகை ஒத்ததல்லோஆகையாலே
அம்பினால்ராவணன்தலை அறுப்பாய்பனங்குலைபோலே
தம்பிள்ளைபெண்களோடே தாழ்ந்துநின்றெருகாலே
வெம்பதராம்அரக்கர்குலை வேலைசெய்யும்தேவர்மேலே ரா

௨, சேனைஇந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும்உயிர்நிலை
செய்கதுனதுதந்தை உபகாரம்
ஆனைகெட்டவன் குடத்தில்த்தேடினல்ப்போல்
அவரைவெறுத்தால்உண் டோசாரம்
ஈனராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்
எவிடத்தில்வைத்தானோ இந்நேரம்
போனதிசைதேடி அவனைவேர்அறுத்துப்
புண்ணியத்தைநாட்டுவ துன்பாரம்
மானினைத்தொடர்ந்துபின்னேபோவதென்னஅலங்கோலம்
போனதனால்வந்ததித்த சானகிபிரிந்தசிலம்
சானகிபிரிவரக்கர் ஆனவர்க்குநாசகாலம்
ஆனதனால்த்தேவருக்கு நீநினைப்பாஅனுகூலம் (ராமா)

௩, வெள்ளிவெண்மதி வளர்வதும்தேய்வதும்
விதியின்பயன்அல்ல வோஆமோ
உள்ளதொருவர்க்கு நிறைவதும்குறைவதும்
ஊழின்படிஎன்ப தறியோமோ
தெள்ளித்தெளிந்தஎன் கண்ணேஉனக்கினி
தெரியச்சொல்லுவார் எவர்தாமோ
இன்றிளவிருவாய் ராட்சதச்செடியை
சேதம்செய்திடிப்படிஉன் மனம்நோமோ

துள்ளுசமுத்திரம்பொங்கினால்க் கொள்ளுமோகிணறனேகம்
வள்ளலேஉன்முன்னேலங்கைக்கள்ளர்கட்கெங்கேநிர்வாகம்
எள்அளவுநீமுனைந்தால் அள்ளும்பொடிஆமேலோகம்
மெள்ளஇருந்துபகையைத்தள்ளுவதல்லோவிவேகம் (ராம

சீதையின் பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம்.

பொறைஅடையத்தந்தை இந்தபுத்திசொல்லிப்பரமபதம்போகக்க ண்டான், விறகுதம்பிஇடக்கண்டான்சாமிசடாயுவுக்குள்ளவிதியும் கண்டான்,கறைஇருளும்வரக்கண்டாசீதைமுகக்கமலம் ஒன்றும்கா ணேன்,ஆகமறைவுசெய்தார்ஆர்எனவேதியங்கினன் ஸ்ரீராமன்மயங் கினனே. ()

௰-திபதை-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, நல்லோர்பெரியோர்என்னை வசையும்சொல்லலாச்சே
நடுகாட்டில்என்னைத்தெய்வம் அகலக்கொண்டுபோச்சே
பொல்லாராவணனைக்கண்டு கலங்கினளோபேதை
பூனைகண்டகிளிபோலே புலம்பினளோசீதை

௨, ஆரும்இல்லாதகாட்டில் அதட்டினனோபாவி
பதைக்குதேஎன்ஆவி
அய்யோநினைக்கநினைக்கப்
வாரும்வாரும்என்றென்னைக் கூவிஇளைந்தாளோ
வழிமேலேகண்ணைவைத்துப் பார்த்துக்களைந்தாளோ

௩, வீட்டேபர்ணசாலைஎன் றெண்ணிஇருந்தேனே
விதிமோசத்தாலேதம்பி விட்டுப்பிரிந்தானே
காடேமலையேஎன்தன் கவலைதடுக்கிரோ
கண்ணாட்டிபோனவழி காட்டிக்கொடுக்கிரோ

௪, துளிர்த்தமான்குட்டிவந்தென் முன்னேநின்றபோதே
சொன்னானேதம்பிஅதை உண்மைஎன்றெண்ணாதே
வெளுத்ததெல்லாம்பால்என்றே எண்ணிஅடுத்தேனே
வீட்டுவிளக்கைவெட்ட வெளியில்விடுத்தேனே

௫, அங்கலாய்ப்பாளேசீதை கண்ணைநனைப்பாளே
அரக்கர்க்குப்பயந்தான்என் றென்னைநினைப்பாளே
சிங்காரவேட்டைஆட வீணேபோகினேனே
சிறகுபதிகொடுத்த பறவையாகினேனே

அ, தணிக்காநெருப்பைபோலே மூளுதேவிசாரம்
தாரத்தைரட்சியாதான் வீரமென்னவீரம்
ஆனைப்பாவேசிறகால்என் றெண்ணமெண்ணினேனே
அய்யோசடாயுவுக்கும் பாவம்பண்ணினேனே

—o—

கவந்தன் வதையும் துதியும்.

விருத்தம்,

சானகியைஇந்தவண்ணம்நினைந்துராமன்
தனும்பையிலேதம்பியும்கண்ணீர்க்குப்போனான்
போனவிடத்ததோமுகிமுக்கரித்துமீண்டான்
புனிதர்இருவருங்கவந்தன்கைக்குள்ஆனார்
ஆனபிறகவன்உயிரைமுடித்தார்அந்த
அரக்கனும்அந்தாத்திலேதேவன்ஆகி
தினம்இல்லாப்பரமபதம்தனிலேஏறச்
செல்லுவான்சாமிதுதிசொல்லுவானே. (உஎ)

௰௪-திபதை-மூமாரிராகம் அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க, ஆதியும்ஆகி அநாதியும்ஆய்இந்த
அகிலமெங்கும்நிறைந் தாயே
பேதகம்இல்லாமல் ஆலந்தளிர்உன்னை
பிள்ளைஆகிஉறைந் தாயே

உ, உன்தன்பதத்தைவேண்டித் தவம்செய்வார்கள்இந்த
இலக்கிலேஉள்ள ஞாயம்
எந்தப்பதத்தைவேண்டி நீதவம்செய்யவந்தாய்
சதென்னகண்காட்சி மாயம்

௩, மூலைஆனதும்இல்லை கெர்ப்பக்குழியும்இல்லை
மூளைத்தாயேஒரு தாணில்
மலைவாய்உலகத்தோர் பிறந்தார்பிறந்தான்என்பார்
வாய்க்குண்டோஎன்வார்த்தை விணில்

௪, என்னையேஅறியாத அரக்கன்என்றுயேபீ
இரண்டுசெய்தபிறி வேறே
உன்னைநீதானும் அறியாயோசாமிநான்
உன்னைஎப்படிஅறி வேறே

௫, காட்டுவோனுநீயே காணுவானும்நீயே
கற்றுயேஇந்திர சாலம்

போட்டுவிட்டுத்தேடித்தவிப்பார்போல்தவிக்கிறாய்
போதும்போதும்இந்தக் கோலம்

௬. சூரியகாந்தம்தரு தீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைப்பணிவது போலே
ஆரியனேஉன்தன்அனுக்கிரகங்கொண்டுநான்
அறிந்ததைச்சொல்வேன் என்றாலே

௭. எனதுசாபம்தீர்த்தாய் அதுபோலச்சவரிஇங்
கிருக்கிறவளைக்காண வேணும்
தனதவள்சொல்லுவாள் சும்மாஇருந்தால்ஒன்றும்
சாதிக்கல்ஆமோசொல்வாய் காணும்

௮. இடமாஅவள்சொன்ன படியேசுக்கிரீவனைச்
சேருஅவன்உடனே செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமேசானகியைக்
[illegible]கண்டுவரச் சொல்லு

௯. தடுக்காமல்கேளாய்ஓர்சிற்றுள்ளட்டாளுக்குச்
சரிஅல்லோஅறியாயோ நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோபதாரதகாரியம்
சிதறுதென்வார்த்தை ஆராயே

ஸ்ரீராமர்சவரிக்குமுத்திஅருளிஅப்பால்ஏகல்.

விருத்தம்.

பத்தியாக்கவந்தன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்போனான்
சத்தியராமன்பின்னே சவரிஆசிரமத்தில்போனான்
அத்தினைஅமுதுகொண்டான் அவள்உபசாரம்கொண்டான் [னே
முத்தியும்கொடுத்தான்சொன்னமொழிகொண்டான்வழிகொண்டா

ஆரணியகாண்டம்-முற்றும்.

விருத்தம்-௨௯.

திபதைகள்-௰௪, தருக்கள்-௰௫, ஆக-௨௯

கொச்சகம்-க, வெண்பா-உ, வசனம்-க, விருத்தம்-௩௧-ஆக-௩௫

தோடையம்-க, திபதைகள்-௨௯, தருக்கள் - ௫௫, ஆக-௮௫.

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்,

திருவடிகளே சரணம்.

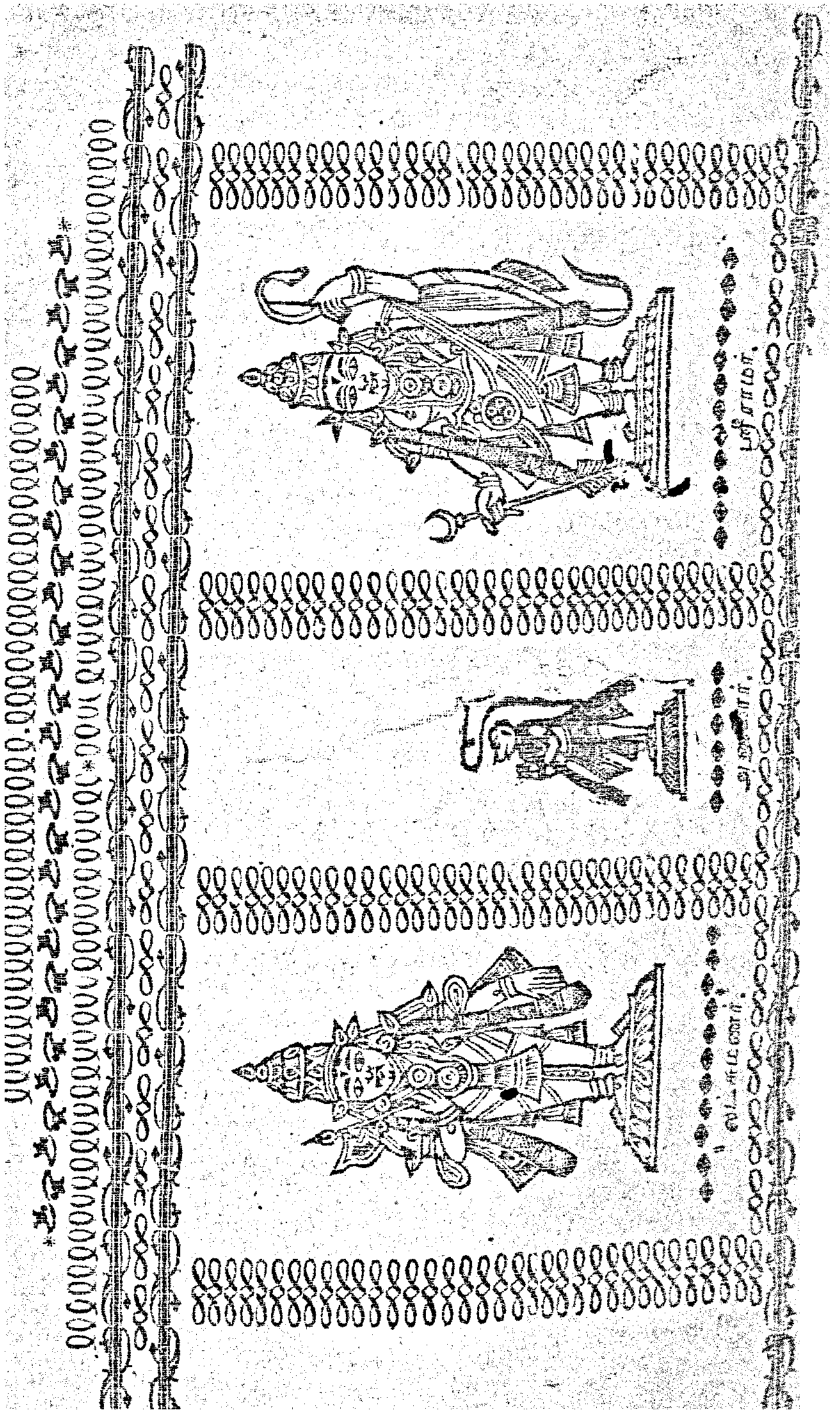

நான்காவது

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

அநுமார் மறைந்திருந்து யோசித்தல்.

விருத்தம்.

சவரிசொன்னவழிபிடித்துராமனுந்தம்பியுமடைந்த
தாங்கண்டேகமிக
கவிகொண்டிகைகிரியன்விட்டனுமான்மறைந்திருந்து
தெரிந்துபார்த்தான்
தவமுடையர்வசிஷ்டரோபதினைபோல்இராஜகுமாரர்
தருமசீலர்
இவரெவரோஎன்றுசொல்லிகன்னுவார்போலன்னையால்
ஊன்னுவாரே.

உ-திபதை-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1.	இன்றுமுனிவர்கள்று என்னசெய்யத்தான்இவர்கள்	தெரியேனே-புண்ணியம் வாய்ந்தாரே
2.	இவகோன்கன்னிநின்றுமுனே கண்டைபடித்தாலுபோலே	உதித்தாரே-வந்து குதித்தாரே
3.	கரிராமப்பிருவத்திற்கு வேதிகருத்தகவேலும்	வாடித்தாரே-இவர் சென்றுவந்தாரே
4.	தேவர்க்குந்தேவர்இவர் பூவர்இவர்இரண்டு	எப்படிசாலவோ-அனு போசக்குலவோ
5.	அசுரர்தபமடைந்த புகழ்ப்புந்தேபடைவர்	சிவக்கியவான்கள்-இவர் பாக்கியவான்கள்
6.	சக்கரவளைவாண்பும் கன்னசகலசலனவாரி	செப்படிவித்தோர்-இவர் சற்றுவேற்போர்
7.	பிரானைக்கும்பிவிடேமியே இராசனபாலிருதைக்கேது	துணைசெய்விக்கார்-ஐனன் இதமென்னுமிக்கார்

௮. அடைவான்மூப்பினமை பூணுகிறுரோ-இவர்
உடலும்நிழலும்போலக் காணுகிறுரோ
௯. வளைத்தவில்லுமம்பும் கைக்கொண்டபடையோர்-இவர்
இளைத்தபேரைக்கைதூக்கும் எண்ணம்உடையோர்
௰. கல்லும்முள்ளும்மல்லிகை மலர்போலே-இவர்
செல்லக்குளிருதையோ வழிமேலே
௰௧. குவிம்காடும்செடிக ளும்பரியுதே-அய்யோ
இவரைக்கண்டுபேய்ம்கண் ணீர்சொரியுதே
௰௨. பறவைகளும்கனாந்து முகம்வாடுதே-இவர்க்கு
சிறகைவிரித்துமேலேபந்தல் போடுதே

அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறு [illegible]

விருத்தம்.

மாசகலஇந்தவண்ணம்என்னிச்சின்ன
வன்னிவடிவுடன்நின்றுள்நீர் ஆர்பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன் அனுமான்என்பேர்
பெருமலையில்வாலியினுல்சுக்கிரீவன்
ஆசகலஒளித்திருப்பான்தேவரீரை
அறிந்துவரஎன்னைவிட்டான்வந்தேன்என்னத்
தாசரதிசுக்கிரீவன்எங்கேஎன்று
தான்சொல்லவணங்கிஅனுமான்சொல்வானே.

௧-தரு-சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுக்கிரீவன்பேர்நீ சொன்னபோதேஅவன்
சுகுர்தம்அல்லவோசுகுர்தம்

அநுபல்லவி.

தற்காலத்திலே பாலால்மூலைவிம்மத்
தாம்ஆனவள்பிள்ளைபேர்சொல்லிஅழைத்தால்போல் (சுக்)

சரணங்கள்.

௧. பட்டாபம்துளிர்க்கும் உங்கள்வசனத்தாலே
பரிந்தீரோஅவனுக்குப் பயம்உண்டோஇனிமேலே
வெட்டுணிவாளினும் கோடைகொண்டொருக்காலே
வெதும்பியபயிர்க்கொரு மேகம்இறைந்தால்போலே (சுக்)

௨. படைத்தபுவியும்சொந்த மனைவிதன்னையும்விண்டு
பதைக்கிறுன்செடிஇல்லாக் கொடிபோலவேதுவண்டு
அடைக்கலம்தந்தால்உமக் கனந்தம்பலன்கள்உண்டு
ஆர்க்குகிடைக்கும்உங்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சுக்)

௩. பலம்மிக்கவாலிஎனும் நரிதும்புக்காளையிலே
பெருத்திப்படாப்பாடெல்லாம் பட்டோமேநாளையிலே
மலைஇற்றுமயிரிலே தொங்கிறவேளையிலே
வந்தீரோஎன்னதவம் செய்தோம்முன்நாளையிலே (சுக்)

௪. கோரவாலிவிடுக்க வந்தீர்இன்றென்னசங்கை
கொண்டஎங்களைஆண்டு கொள்வதுமதுபங்கே
ஆர்என்றுகேட்கில்உம்மை என்னசொல்வேனேஅங்கே
அடியேனுக்அவனுலே அனுப்பவந்தேனேஇங்கே (சுக்)

அனுமார்தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண்அடைதல்.

விருத்தம்.

அநுமான்இப்படிசொல்லஅயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்தமுதலாச்சீதைபோன
மனவேதைகடைசியாகடந்தவாறே
வருந்திஇளையோன்சொல்லஅறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவரூபம்காண்பித்தான்
கவிக்குலவேந்தனையும்காண்பிப்பேன்என்று
தனதாம்தன்அரசன்உடனே
சாற்றினுன்அவன்கவலைமாற்றினுனே

௨-திபதை-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்[illegible]ிகள்.

௧. குணசம்பிரமநீரா ராமலட்சு
மணர்என்றிருவீரா அவர்தம்மை
மணமாஅடுத்தவர்க்கு மறுசுகம்தேடுமோ
க்ஷணம்ஆகிலும்விட்டுப் பிரியவும்கூடுமோ

௨. கண்டேன்கண்டேனே ஆனந்தம்
கொண்டேன்கொண்டேனே நல்ல
புண்டரீககண்ணனே அந்தமுந்தவன்
மண்டலீகஅர வேதம்பிலாய்ந்தவன்

௩. சத்துருவென்பதுதுடைத்தோர் விசுவா
மித்திரன்கைஅம்புபடைத்தோர் வெகு
வெற்றிமருவுகீர்த்தி மேவியகுணசீலர்
சித்திபெறும்அயோத்தி தெசரதராசன்பாலர்

௪. குடிலத்தாடகைமேலே அம்புபோட
ஒடிபட்டமரம்போலே விழுந்தானே
அடிவைத்தஉடன்அந்த அகலிகைஎழுந்தாளே
சடிதிக்குள்கௌதம சாபமும்ஒழிந்தானே

௫, ஒடிக்கிலுமென்றுசொன்னாலும் ராமன்கீர்த்தியை
அடக்கப்போகுமோ என்றாலும் மிதிலையில்
பிடிக்குடன்உருத்திரன் தடக்கையில்அழிந்தானே
எடுத்தாற்போல்எடுத்தானேஒடித்துவில்லெறிந்தாளே

௬. மாமணம்நிறைவேற்றி பரசு
ராமன்செருவம்மாற்றி அயோத்தி
கோமுடிதன்னைராமன் கொடுத்தானேதம்பிக்கங்கே
நாமெல்லாம்ஈடேற நடந்துவந்தானேஇங்கே

௭. முன்னேவிராதன்மடிந்தான் ராமன்அம்பாலே
பின்னேகரனும்முடிந்தான் இதுஅல்லாமல்
வன்மாரீசனுக்கும் வாலிதொடுக்கல்ஆச்சே
பொன்மான்செத்தஇடம்புல்லுமுளைத்தும்போச்சே

௮. எவ்வளவுபெரியோரோ கவந்தனை
அந்தாரோஎதிர்நேரே இவரே
அடுக்கலைக்கிணற்றிலே அமுதம்எழுந்தாற்போலே
கிடைத்தாரேஒருவர்க்குக் கிடைக்குமோஇப்பாலே

௯, அலைவாய்த்துரும்பென்னவே நித்தம்நித்தம்
மலைபோல்விசாரம்இன்னவே மெத்தமெத்த
பலநாளிலும்பட்ட பரிபெல்லாம்விண்டோமே
நலம்ஆகவாலிக்கொரு நமனையும்கண்டோமே

௰. ராசன்மகனே வுண்டா பலபல
யோசனைபண்ணவேண்டா வரம்தரும்
ஈசுரன்உன்பங்கில் இருந்தானேஇருந்தானே
பூசனைசெய்தாய்என்றிப்போதல்லோதெரிந்தேனே

௰௧. சுகம்கண்டு மேவல்ஆமே அவர்மலர்
முகம்கண்டால்பாவம்போமே சுக்கிரீவா

புகுந்தவர்சேவைகாணப் புத்திமுத்தியும்தரும்
இகம்பரம்இரண்டிலும் எதுநினைந்தாலும்வரும்

௰௨, இக்கதைஅன்றுவீற்றி அனுமான்சொல்ல
சுக்கிரீவன்மனம்தேறி பிறப்பட்ட
அக்கணம்ஒருமன தாகவேதுணிந்தானே
மைக்கடல்வண்ணரா மனைவந்துபணிந்தானே

௰௩, பணிந்தவன்தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகண்கிருபை பூர்த்து சுக்கிரீவா
பிணங்கும்வாலிக்குவில்லு பிடித்தேன்என்றெடுத்தானே
இணங்கும்உன்னைரட்சிப்பேன் என்றுகைகொடுத்தானே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

சான்எனஇப்படியேசுக்கிரீவன்சொல்லச்
சாமிஅபயம்கொடுத்தான்அனுமான்தானும்
மூரன்உளவாலிக்கும்ஓர்அரக்கனுக்கும்
முன்புசண்டைவரலாலேதம்பிதன்னை
ஊண்அழித்துமண்ணையும்பெண்ணையும்கைக்கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான்இவன்இங்கேஒதுங்கினான்உன்
பரம்எனதேவாரம்எடுத்ததையேஎண்ணிப்
பாவிப்பான்ரகுராமன்கோபிப்பானே, (௪)

௧-திபதை-தோடிராகம்-அட்தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧, சுக்கிரீவாஉன்மனக் கிலேசங்கள்
எனக்கேஆம்அது தீரடா
இக்காலத்தில்முடிக் காப்பாசியை
வைக்கேன்நீஅது பாரடா

௨, பெருவாலிக்குள் தலைசாயக்கணை
பிசகாதப்படி தொடுக்கிறேன்
அரைநாழிக்குள்ளே முடிசூடிப்புவி
அரசாளக்குடை கொடுக்கிறேன்

௩, துடுக்காமனைவியை எடுத்தான்எனஉரை
கொடுத்தாய்அவனைஇங் கேரம்மே
கடுத்தேஅவன்முடி பொடிக்காவிடில்வில்லை
எடுத்தாவதில்லென்ன சாரமே

௪, உடைந்தேசரன்னை அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட வேணுமே
கடும்போரினிலேகை விடும்போதில்இந்த
உடம்பால்என்னபலன், காணுமே

—*—

சீதை ஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்.

அண்ணல்இராகவன்சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாலிசோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்ஏழும்அம்பால்எய்து
வழியிலேதுந்துபிதன்எலும்பைக்கண்டு
திண்ணமெனும்தம்பியினால்கிளப்பிவீழ்த்தி
தேரிலேபோம்சீதைமுடிந்துபோட்ட
துண்ணெனும்ஆபரணங்கள்காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றான்சாமிகுறைபடிக்கின்றானே, (௫)

௨-திபதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்,

௧, கிணறுதெரிந்த குலமடந்தையர்
தங்களைக் கொண்டோரே-இல்லையோ
கணவன்இருந்தும் உடைமைஎரிந்த
பெண்களைக் கண்டோரோ
௨, அரசிலேமணி முடிசுமந்துல
கம்கொள நாடினேனே-ஐயையோ
சிரசிலேசடை முடிசுமந்தொரு
பெண்பழி சூடினேனே
௩, தசரதன்தப சுகன்புரிந்துல
கும்பாலன் ஆனேனே-ஐயையோ
பிசைபடுங்கவலை உளகரும்பில்
வெறும்பூ ஆனேனே
௪, வாரிதிதந்தவர் கங்கையழைத்தவர்
மரபில் வந்தேனே-ஐயையோ
பரிசையாறுலும் ரட்சணைசெய்யப்
படாமல் மெலிந்தேனே
௫, மங்கைஎனைப்பார்க்க நான்முகத்தோடைக்கு
மாற்றிட்டுத் தீர்ப்பேனோ-ஐயையோ

அங்கிங்கும்பார்த்தேன் வனம்பார்த்தேன்இனி
ஆர்முகம் பார்ப்பேனோ
௬, விண்பணிஇவதுக்காரஎன்னைவிட்டவர்
மேல்என்று நிந்தாளோ-ஐயையோ
ஆண்பிள்ளைஅல்லநான்பெண்பிள்ளைஎன்றெண்ணி
அணியன நிந்தாளோ
௭, அவளுக்குநானும்எனக்கவளும்பூட்டும்
ஆரங்கள் பூண்பேனோ-ஐயோஅவள்
பவளக்கனிவாயும்முத்துநகையும்நான்
பரிந்தென்று காண்பேனோ
௮, பணிதிஇங்கிதுசதிஅங்கம்நி
றைந்திடச் சேர்வேனோ-ஐயோஅவள்
குணசெளந்தரியமலர்முகம்கண்டு
[illegible] கூர்வேனோ
௯, குலம்தரும்கொடிஉடன்வதம்செய்து
போந்தேன் என்பேனோ-ஐயையோ
இலங்கையில்விட்டுவெறுங்கையாய்வந்து
சேர்ந்தேன் என்பேனோ
௰, இல்லாளைவிட்டுவல்லாண்மைபேசி
இன்னமிரு ந்தேனே-ஐயையோ
புல்லாளைச்செய்துகொல்லையிலேவைத்தாற்
போலேஇரு ந்தேனே

—*—

ஸ்ரீராமருக்கு சுக்கிரீவன் தணிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம்ஆகராமச்
சந்திரன்மனம்நோகுவேளை
சொந்தமுடன்சுக்ரீவ
னுந்தணிவுசெப்புவனே

௨-தரு-நாட்டை-குறிஞ்சிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

எதுக்கு-இந்தவிசாரம்-எதுக்கித்தனைதூரம்

இவிடத்தில்-சாமிஉனக்கு-என்று வருவித்துஎதுக்கித்தனைதூ
ரம்என்றுதட்டி இரட்டித்துப்பாடிக்கொள்ள.

அநுபல்லவி.

போதும்பிரம்மாண்டமும்அப் புறமும்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொண்டுவந்து கையிலேதருகிறேன் (ஏதுக்)

சரணங்கள்.

௧. தருமராமரம்எய்தாய் அந்துமிளதும்பைத்
 தம்பிக்காலே எறிந்தாய்-சாமி
கருதினதுதருவேன் என்பலன் உன்பலன்
 கரும்நீயே அறிந்தாய்-ராவணன்
ஒருபதுதலைகளும் உன்பெருங்கணைபோலே
திருகிறேன்தருகிறேன் தேவியைக்கைமேலே (ஏதுக்)

௨. மின்பணிகாட்டிஉனக்குநான்இந்த
 வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருங்கவலையைநீக்கவேணும்சும்மா
 நேரம்பா ராட்டினேன்-சாமி
என்குறைமுடிக்கிற தென்னஇதுக்குமுன்னே
உன்குறைமுடிக்கிறேன் ஒருநிமிஷத்திலச்சொன்னேன் (ஏதுக்

௩. அந்தர்ஆகியமூவர்க்கும்தேவர்க்கும்
 குழுமோ படைக்கூட்டப்-என்படை
மெத்தஉண்டுவரும்வெற்றியும்தருஇனி
 மேலஎன்ன முகவாட்டம்
உற்றசீதையைஉத வுகிறேன்இதுநிதானம்
கற்றுக்கற்றுச்சொல்லின்என்ன காரியம்அல்லோபிரதானம் (ஏ

ஸ்ரீராமனை வாலிநிந்தித்தல்

விருத்தம்.

ராமனை இந்தப்படிசுக்கிரீவன்தேற்ற
 நல்அநுமான்வாலியைக்கொன்றிப்போதித்தக்
கோமகன்சுக்ரீவன்முடிசூட்டில்எல்லாம்
 கூடும்என்றான்சாமியும்அங்கிசைந்தால்அப்பால்
பூமகன்வாலியும்தம்பிதானும்சண்டை
 போடையிலேஅய்யன்அம்புபோட்சாய்ந்து
பேய்முகனும்வாயில்வந்ததெல்லாம்வாலி
 பேசவான்ராகவனைஏசவானே. (௭)

௩-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

என்இந்தமதிகுறித்தாய்-மறைந்துவாளி-எடுத்தென்மேல்எய்தெறிந்தாய்

அநுபல்லவி.

மானபுதைன்ன்ஆன தசரதன்உன்னைப்பெற்று
 வரங்கள்தந்தது நல்லாய்
 குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாய் (என்)

சரணங்கள்.

௧. அர்ச்சுனனாக்கும்உண் டோதொந்தம்முன்பின்
 ஞாதிமுக்குண்டோசொல் அனுபந்தம்
அரக்கன்அழிவுசெய்தால் பலவந்தம்ஆகி
 ஆயுதம்இல்லானை அடிப்பதோஉன்சந்தம்
 அதுவும்அல்லாமல் ஆண்மைசொல்லாமல்
 எதிரில்நில்லாமல் என்னைவெல்லாமல் (என்)

௨. வலியமரங்கள்ஏழும் தொளைத்தாயே-அந்த
 வலிமைஇருந்தும்எனக் கிளைத்தாயே
சனிராசன்போல்வந்து முளைத்தாயே-நடுக்
 காட்டில்மறைந்துவில்லைக் காணுமல்வளைத்தாயே
 காரியம்இதுசுத்த கபடம்உனைப்பெற்ற
 சூரியகுலம்மெத்த அலங்கும்அடபித்த (என்)

௩. தன்மம்வளர்க்கவந்த ரகுராமா-பரதன்
 தனக்குமூத்தபிள்ளை நீஆமா
உன்மனதுதான்என்ன மிகநோமா வாலி
 உயிரைக்கொண்டாய்ச்சீதை ஒழிந்ததுயரம்போமா
 உனக்குஞாயமோ என்உபாயமோ
 எனக்கபாயமோ என்னமாயமோ (என)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர் விரித்தல்.

விருத்தம்.

இன்னனவாலிசொல்ல இராகவன்அவனைநோக்கி
பின்னையும்கொண்டாய்தம்பி மேதினிதனையும்கொண்டாய்
பின்னையும்கொல்லவர்மம் பிடித்திட்டாய்அதனைகொண்டே
உன்னைநான்கொல்லுநோ உரைஎன்றான்உரைஎன்றனே.
 ௨௰

௯-தரு, அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வடிப்பம்வடிப்பமாப்பேசிக் கொள்ளாதே-அடாவாலிஉன்
வாயைமூடடா என்டாதுள்ளாதே

அநுபல்லவி.

கடத்தடாகதெல்லாம் ஆயிரம்
கால்அரைக்காற்பணம்அடாகடை கட்டடா (வடி)

சரணங்கள்.

௧. பிலம்தனிலேநீ புகுந்தபோதில்உன்
பின்பலறாய்இவன் தொடர்ந்ததும்
பேய்அறைகிறாய்ப்போலேநீ அறையஇவன்
பின்வாங்கிக்கொண் டிடைந்ததும்
தலம்தனிலேஅப வாதம்ஆகத்தம்பி
தாரத்துக்கும்உனக்கும் நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீ ருசமலைமேலே
தப்பித்தவழிஇவன் அடைந்ததும் சொல்லாமல் (வடி)

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரம் குரங்குருபம்நீஇ
வகையும்தொகையும்சொல்லி நிறைகிறாய்
மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்
வார்த்தைகள்ஏன்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தம்பி தாரம்என்றறிந்தும்
முறைபிசகினதை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவா யாடுகிறாய்அடா
முழுப்பூசினிக்காயும்சோற்றோடே மறைக்கிறாய் (வடி)

௩. அம்பும்கையுமாகநின்றால்உன்தன்
அபயம்என்றுவருவாய்என் அடிக்கு
ஆரகிலும்நொந்த பேராகிலும்அடுக்
தாரைக்கெடுக்கல்ஆமோஎன் குடிக்கு
தம்பிக்குரோகிஉன்னைச் சித்திரவதைசெய்யத்
தருமோகான்பிடிக்க பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும் பாவத்துக்குப்புறம்பும்ஆய்
சாதத்தாலேகொல்லத் தொடுத்தேன்இந்தப் படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமனைவாலிவரம் கேட்டுக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

மழைநிறத்துராமன்இந்தவாறுசொல்லவாலியும்சம்
மதித்தான்இப்பால்
பழையதொருநினைவுகொண்டான் அறிந்தும்அறியாமலும்நா
பதறிச்சொன்னேன் [ன்
தழையும்மகன்சுக்கிரீவன் அநுமன்உனதடைக்கலம்எனச்
சாமிஎன்தன்
பிழைபொறுப்பாய்எனச்சொல்லிக் கூசுவான்மனதுஒன்று
பேசுவானே.

௰-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சாமிரகுராமா-இவர்கள்உன்-தஞ்சம்ரகுராமா

அநுபல்லவி.

மிஇவராலென்னகாணும் ஆகிலும்ராஜாங்கம்வேணும்
மாத்திரம்வெல்ல நினைத்தால்காரியம்அல்ல (சாமி)

சரணங்கள்.

௧. அனுமன்அங்கதன்தான் உன்றுபகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அநுமந்தன்தன்கோதண்டம் எனவிசயங்கள்காட்டுவான்
அந்தராவணனைஎன்போலும் தொந்தோம்தொந்தோம்என
சாமி. [றாட்டுவான்

௨. அந்தத்தில்உன்தனைக்காணத் தந்தானேஇது அல்லாதே
அதிக்கிரியம்தனக்குநித்தியம்எனக்கும் தந்தானேஇப்போதே
என்தம்பிசுக்கிரீவன் பிழைதந்தாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேலேதொடுத்தஅம்பை எடுத்தவன்மேலே தொடாதே
சாமி.

௩. தெரிந்தவம்எதோஎன்சீவன் விடும்போதுகண்டேன்உன்காட்சி
பிறைக்கோணுபரமபதம் எனக்கல்லவோகாணியாட்சி
அடங்கலும்பட்சிக்கவந்து தொடங்கினதீர்சர்வசாட்சி
ஆர்இல்லாபசுடைவிட்டுமோஅய்யாஉனக்குண்டோதாட்சி
சாமி.

வாலிசுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இன்னவாறுசாமிதன்னை இரங்கிவரம்கொண்டிடும்வாலி
பின்னைஇளையசுக்கிரீவன் பெருமாமுகத்தைமிகநோக்கிச்
சொன்னேன்இதுநீகேள்என்றான் சுவாமிராமன்இவன்பணியை
எக்கோரும்மனஅவனை இரந்தான்தனக்கோர்வரந்தானே

௧-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதிதேவனே-ஸ்ரீராமன்என்-றறிசுக்கிரீவனே

அநுபல்லவி.

வேதசாஸ்திரபுராணம்எல்லாம்கூடி
விரிப்பதும்இவனேசொல்லத் தரிப்பதும்இவனேஅல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. அடைவுடன் கையில்விழமுத்தி
ஆகுமே நித்தியம்-பணி
விடைசெய்தால்குறைஉண்டேஉனக்கிது
வேஅல்லோ பாக்கியம்-வேறே
தொடரும்தெய்வங்கள்என்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்வதே நிமித்தியம்-ஒன்றுமே
தடைஇல்லாபிரம்மாதிகிர்த்தியம்எல்லாம்
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன்சத்தியம் (ஆதி)

௨. மதிஅரசுகொண்டதில்மதம்கொண்டு
மயக்கம் பண்ணாதே-எங்கும்
எதிர்இல்லைஎன்னைக் கொன்றான்இவன்போலே
ஈடு உண்டோ-ஐயன்
உதவியைஅடிக் கடிஎண்ணவேணும்
ஒழிக்க ஒண்ணாதே-நன்றி
சிதறஇவன்ஓர் மனிதன்ஆம்என்று
திருக்காணபுத்தியை ஒருக்காலும்எண்ணாதே (ஆதி)

௩. அகலாமல்அனு காமல்சாமியை
அனுதினமும் சுற்றி-அவன்
மகிழ்வாகஇட்டவேலைகள்செய்து
வருவாதே பத்தி-இந்த

இகழாதுகொண்டால் இதுவேசித்தி
இதுஅல்லோ வெற்றிசொல்லி
உறுகுவதேன்இனி சகலபாக்கியமும்
உருவாய்பரமபதமும் பெறுவாய்இதுவேபுத்தி—ஆதி

வாலிஇறந்தபின் தாரைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வாலிஇந்தவரங்கொண்டு வளர்வைகுந்தபதம்சேர்ந்தான்
வேலின்நெடுங்கணஉளதாரை மின்னல்க்கொடிபோலேகனவன்
காலில்விழுந்தாள்வானரபூ பதியேகெதியாரெனக்கென்று
மேலில்விழுந்தான்நெடுமூச்சுவிடுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே()

௫-தரு-கொண்டாராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

௧. மன்னவனேஎங்கள்வாலியேநல்லவானர பூபதியே
என்னமோஇந்தமரணம்உனக்கென்றுஇருந்ததோதலைவிதியே

௨. இறவாமருந்தையும்தருவாயேநீஎப்படி இறந்தாயே
மறவாதேசிவபூசைசெய்திறவழிபாடு மறந்தாயோ

௩. ஆனைக்கும்அடிசறுக்கும்என்னிவிழல்ஆகா தென்றேனே
சேனைத்துணையோநான்உன்னைக்கொடுத்திங்கேதெருவிலேநின்றே

௪. என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாய்ந்தகணை என்மேலேபாயாதோ
உன்உயிர்நான்ஆனால்உன்உயிர்போகவேஎன்உயிர்கூட மாயாதோ

௫. இந்தநமனிதன்கைக்குநீயுவிழுவாயோவேறுருவால்உண்டே
என்உயிர்இன்னம்இருக்குதேஐயோஎன்னைப்போல்நீலிஉண்டோ

௬. மறைந்துராமன்கணைதொடுக்காமல்உன்மேல்வழுக்குதொடுத்தா
லே,குறைந்திடாகடல்கடைந்தமுதமும்நீகொடுப்பாயோஎனக்குமேலே

௭. செய்நன்றிஅறியாரோகாலஆதார்என்னதேவரோ மறுபேரோ
ஐயையோஅவர்க்கமுதம்உன்னைப்போல்ஆர்இனித் தருவாரோ

௮. நான்அடிஉன்தன்பிராணநாதன்என்றநம்பிக்கைபொய்யோமோ
வானரம்பையர்மேலாசைகொண்டென்னைமறந்துவிட்டோடலாமோ

௯. மன்னமேருமுதல்மலையில்கால்வைத்தவடுவுகள்இனிப்போச்சே
நின்னைமறந்தம்புபோட்டதாகவன்நீதிக்கு வடுவாச்சே

௰. மருந்தமுதுகந்தசாவிவந்தான்என்றுமகிழ்ந்துதேவர்கண்டாரோ
விருந்தமுதுசெய்யஐயாஎன்றேஉன்னைவேண்டிஎதிர்கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவனுக்கு ராசநீதிகூறுதல்.

விருத்தம்.

கொம்பனையாள்தாரைஇவ்வாறுகன்றுள், அங்கதன்ஐயன்கூர்வாளைக்
கொண்டான், தம்பிஇளையவன்கையால்முடிசூட்டசுக்ரீவன் தரித்
துக்கொண்டான், பின்புராமன்இருபதத்தினில்வந்தவன்பணிந்தா
ன்பிறகுசாமி, அம்புவியைஆளும்வகைதெருளுவான் புத்திசொல்
லிஅருளுவானே. (௰௨)

௭-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அரசுசெய்வதென்ன-எறிந்துபோட்ட-தல்லடாசுக்ரீவா

அநுபல்லவி.

கிருபன்என்றபோதே கெறுவம்மெத்தகாணும்
கெருப்பாணும்மயிர்ப்பா லழுகாநடக்கவேணும் (அரசு)

சரணங்கள்

௧, கோலமன்னவருக்குச் சதுரங்கம்-செங்
கோலைப்போலேதருமோ உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்குமுள்ள ஆதங்கம்-தீர்த்து
நடத்தவல்லவன்அல்லோ துணாசிங்கம்
ஆலகாலதுஷ்டர் உறவென்றுஅருள்ளாதே
அநுமானைப்போல்ஒத்த அமச்சனைதள்ளாதே
காலம்தெரிந்தபெரி யோர்களைத்தள்ளாதே
கால்போகாஇடத்திலே தலைவிட்டுக்கொள்ளாதே (அரசு)

௨. மங்கையர்களுடனே சூழ்ச்சி-கொண்ட
மன்னர்க்கவமானம் காணியாட்சி
எங்கள்இடத்தில்அந்த அத்தாட்சி-போதும்
இதைவிடஇனிவே றேன்சாட்சி
உங்கள்வாலிபம்மங் கையாலமுனைந்த
உருண்டானேஅதிக் தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கோணினல் எங்குங்கோணும்அந்த
தேசத்துநன்மைதன்மை ராசருக்கல்லோஇந்த (அரசு

௩. பண்ணின்தீமையினுல் ஒருகூனி-என்னைப்
பரதேசிஆக்கினளே அவதானி
எண்ணினஎளியவனை அதுபோல்நீ-சரியா
எதிரிட்டுக்கொண்டால்அது வேதனி

உண்மைஆகஇன்னம் உறுதிசொல்வேன்இப்போது
ஒருத்தர்செய்உதவியை மறக்கில்அதுவேதீது
மண்ணில்இருந்து வாழக்கோரனுசொல்லொணுது
மயிரைப்பிளந்துவிவ காரங்கள்ஒது (அரசு)

ஸ்ரீராமர்கார்காலம்சீதையைநினைந்து இரங்கல்.

விருத்தம்.

மாமகுடம்புனைந்தசுக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
மதிசொல்லிமதங்கமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலமெல்லாம்இருந்துசிந்த
எண்ணத்தால்ரகுராமன்வண்ணம்மாறிக்
காமலர்சோலையைமயிலைக்குயிலைமானைக்
கானகத்தைப்பார்த்துவிரகாக்கினியாலே
வெண்முருகுவெண்ணெய்ப்போல்கரைந்துசிந்தை
விலங்குவான்தனியேதான்கலங்குவானே, (௰௩)

௯-திபதை-நாதநமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, மான்காள்பழிகொண்டீர் பொன்
மான்வருவாய்என்னை வந்துகெடுத்தீர்
கான்அரியாவிதனங்கள்கொடுத்தீர்
கான்காள்வழிசொல்வீர் இரு
கண்ணைவிட்டுத்திரி வாருண்டுயிர்போல்ப்
பெண்ணைவிட்டுப்பிரி வார்களும்உண்டோ

௨, மயில்காள்ஒன்றுசொல்வீர் சொல்ல
வாய்இலையோஉங்கள் சாயலைநேர்தரு
செயிழைஆனவள் போயதெவ்வாறு
குயில்காள்ஒன்றுகூறீர் சொன்னால்க்
குற்றம்உண்டோஎன துக்கமிஆகிய
பத்தினிசானகி எத்திசைபோனுள்

௩, கிளிகாள்உரையீரோ ஒரு
கேள்விகேளீர்படி பாவிகளேஎன
காவியைநேர்தரு தேவிவராளோ
அளிகாள்இருபைதிலையோ உலா

வாடுகிறீர்உயிரோவிர் ஆனவள்
ஓடுகையால்உயிர் வாடுகிறேனே

௬, காலமேஅவகாலமே — எந்தன்
காதலிஆகிய சீதையிரிந்திட
நீதனை ஆகியதோதகம்ஏதோ
கோலமேஎன்கோலமே — வெகு
கௌசலையும்ஆய்மிகு லச்சையும்ஆய்உயிர்
வைச்சிடவோஇனி லட்சுமணாசொல

ஸ்ரீராமனை லட்சுமணன்தேற்றல்.

விருத்தம்,

வெம்பியேராமன்இந்தவிதம்சொல்லிஇரங்கும்போதில்
எம்பிரானேஎதென்னஎதென்னகோலம்சாமி
உன்பெருமையைநீகாணும்உருகுறாய்என்றுசொல்லித்
தம்பிதான்துன்பமெல்லாம் தணிவிப்பான்தணிவிப்பானே,

அ-தரு-முகாரியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமிஎதையா இந்தவேதை சாமிஎதையா

சரணங்கள்,

௧, பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் — ஆதாராமா
நீமனதில்இப்படி — நினைந்திடலாமோ—சாமி

௨, சங்கைஎன்உனக்குச் — சமானம்வேறேதோ
உன்கையில்கோதண்டம் — ஒன்றும்போதாதோ—சாமி

௩, அடிப்பாரோராட்சதர் — அதிகமோஆடு
கடிக்குமென்றுநினைதி — கலங்குமோகாடு—சாமி

௪, உன்மகிமைஅறியாய் — உருகிறாய்இங்கே
பிரம்மாதிதேவர்க்கும் — பிறைப்பினிஎங்கே—சாமி

௫, உதவிசெய்வோர்க்கிடை — யூறண்டோகாணும்
பதறுகிறுக்கல்லோ — படித்திடவேணும்—சாமி

௬, அனுமானிகள்பலம் — அறிவாயோசாமி
நினைவுநீகலங்கினால் — நிற்குமோபூமி—சாமி

௭, சொன்னேன்குறைஇல்லை — தகம்இனிமீதே
அன்னைசிதையும்வரல் — ஆச்சுதிப்போதே—சாமி

சுக்ரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர்கோபித்தல்.

விருத்தம்,

மதிமான்ஆனதம்பியிந்த வகையேசொல்லராமச்சந்திரன்
இதிலேதெளிந்தேசானங்போய் இருக்கும்இடம்எவ்விடங்காணேன்
சதியால்கமதுசுக்ரீவன் சரக்காலமும்போய்வரக்காணேன்
விதியால்அவனை அழையென்றே விடுத்தான்கோபம்எடுத்தானே.

௯-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருகிறானோவாரானோ-சுக்ரீவன்-மனதைஅறிந்துவாராய்தம்பி

அநுபல்லவி.

திருகுசொன்னால்அவன் — குலம்ஒன்றுவெட்டுவேனே
சித்திரத்திலும்குரங்கை — வைத்தெழுதஒட்டுவேனே(வரு)

சரணங்கள்,

௧. தருணத்தில்உதவியை — மறந்தானேமதம்கொண்டு
தண்ணீரும்முக்கால்பிழைபொறுக்கும்அல்லவோகண்டு
மாபுக்குச்சற்றேயின்னம் — பார்க்கவேணுமேபண்டு
வாலியைக்கொன்றஅம்புபோல்ஆயிரம்அம்புகள்உண்டு(வரு

௨, கரத்தாலேஅபயம் — கொடுத்தவன்தன்னைவன்னக்
கனகசிங்காதனத்தில் — வைத்தோமேமின்ன
சரற்காலம்போனவுடன — வருகிறேனஎன்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச் சித்திரவதைசெய்தால்என்ன (வருகி)

௩, அரியமராமரங்கள் — தொளைத்தராமன்வில்லை
அறிவாயோஅறியாயே — என்றுகேள்ஒருசொல்லை
ஒருச்சகம்இவனை — அடிப்பதற்கென்னசல்லை
உண்மையாஎன்க்கவன் — சம்மதிதெரியஇல்லை (வருகி)

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

சாமிஇந்தப்படிஉரைக்கத்தம்பியும்கிஷ்கிந்தையில்போய்
ஆம்அனுமான்தாரையைக்கண் டதுசொன்னால்அவராலே

கோமகன்சுக்ரீவன் இளங் குமாரனைவரவுநின்றுகேட்டிடன்
மாமதுவுண்டென்றவனை வரவசொல்லிக்களைவரனே,

௰-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளம்,

பல்லவி,

மதுவே-உன்னால்கெட்ட-இதுவே.

அநுபல்லவி,

புதுமைகான்பாவி சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதந்தானுக்குச் சாமித்துரோகஞ்செய்த (மது)

சரணங்கள்.

௧, சுவாமியென்றங்கதன் கூவினைத்தட்ட
தொட்டதும்விட்டதும் நான்அறிவேன்முட்டப்
பாய்மரன் ஆய்டன்னைக் குடிகேனைபொட்ட
பஞ்சமாபாதகன் ஆனேன்கடைகெட்ட (மது)

௨, மித்திரம்உடம்புக்கு மத்துப்புறப்படும்
பெண்ணைஎன்றும்தாயென்றும் தெரியாமலேவிடும்
சுத்திரம்ஆம்மார கத்தினிலேயிடும்
குடித்தவன்அடுத்தவன் எடுத்தவனும்கெடும் (மது)

௩, குன்றுதவாமியை வென்றபிறகேனே
கோதண்டதீட்சா குருவால்ச்சிறந்தேனே
ஒன்றுஅவன்செய்த நன்றிமறந்தேனே
உன்னைக்குடித்தேனே என்னைமறந்தேனே (மது)

௪, வையகந்தந்து மதிதந்தென்னைஆள
வைத்தானைஎண்ணாமல் வைத்தாய்பழிமூள
ஐயயோநான்சொன்ன காலம்சற்றேகின
ஆகாமல்போனேனே ஒகோசணடாள (மது)

லட்சுமணர்சுக்ரீவனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

மன்னன் ஆம்சுக்ரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
என்னவேசுறுக்காவந்த னெ எதிர்கண்ட தம்பிசொல்வான்
சொன்னநாள்தவறிஇந்தத் துரோகஞ்செய்தீர்சிங்கை
இன்னமும்வதென் றுகோபம் எழுகின்றான்மொழிகின்றானே (மன)

௰௧-தரு-சௌராஷ்டிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமிதுகாண்-சுக்ரீவனேநான்-வந்தகாரியம்இதுகாண்

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியம்இது வாலியைக்கொன்றஅப்போது
வணங்கிராகவனுக்கன்று மழைநாள்ப்போய்வருவேன்என்று
தந்துணைஆடிஅ-ங்கைகள்மூடி-இருந்ததைநாடிஅ-றிந்திடஓடி()

சரணங்கள்.

௧, அங்கென்சாமிநொந் திருக்க-அதுகண்டென்நெஞ்சைஉருக்க.
அலைந்தலைந்தென்கால்பெருக்க அசந்துங்கள்ஊரைநெருக்க

வந்சீவா சலைப்பிடித்தேன்-அடைத்தகல்லைத்
தாக்கிசம் ஆகஇடித்தேனோ-வானரங்களை
அங்கங்கே ஓடிஅடிக்கதேன்-தானைபக்கண்டு
உங்காரவார்த்தைபடித்தேன்-அவள்சொன்னது

சங்ககவில்ஆயிரம்கோடிபேர்வெகு தூரம்போனார்சேனையோ
டிங்கேதோவருவாரெனஇனி இந்தவிசாரம்என்றுளம்நதே
தங்கியவாள்அனுமானும்வந்தான் அந்தநேரம்பாமஉப அடிமை
உங்கள்உதவிமதவேயாளனென்றன் பசாரமீரும்பெய்போலே
எங்கோமான்மலர்க்கை தொடவீர்-இருமாசாதவனைஇட்டீர்
ஏன்காணும்வாராமல் விட்டீர் எடபடிக்கவு கெட்டீர்
இங்கிதம்ஆகிய-வங்கணம்முறியவிங்ஙனம்நீர்செய்தசங்கையைஅறிய

(வந்த)

௨, அஷ்டலட்சுமிக்சம் அன்னை-ஆகியசானகியின்னை
அகலவிட்டசாமி தன்னை-அறிந்தும் அவனாலேயின்னை
விட்டோம்கு ..வைத்திரோ-சொன்னைஅவன்
தொட்டாமல்த்தா ..வைத்திரோ-ராட்சதர்இன்னும்
நெட்டாகவா ..வைத்திரோ-தேவரைஎல்லாம்
பொட்டாகவி ..வைத்திரோ-இந்தச்சாமிகரும்

எட்டியபலசாலிகள் அறிந்தால்அங்கேசேரும் பிரம்மாதிதேவர்
மட்டிலூரர்திசைஎட்டினில்வீரர்எல்லாரும்வாட்டும்சிங்கக்
குட்டிபுன்னைகரிக்குட்டிகள்ஆக்சவேன்பாரும்-மறகாகிலும்
சட்டமானதாளத்துடனேநீர்வாரும்-அனுகொட்டாமல்
அட்டிசெய்வாலியைமுட்ட-அடித்துவெகுராச்சியம்கட்ட
அரசுமணி முடிஇட்ட-ஆண்டவன்உரைக்கப் பட்ட
கட்டளைஎன்றெட்டுகள்காணடி-தட்டிஉங்களை வெட்டவேண்டி

(வந்த)

௩, கர்த்தன்உண்டபின்உச்சிஷ்டம்கண்டுண்பதேஎன் அதிருஷ்டம்
காய்கனிநீர்தந்தால் இஷ்டம்-காணுமோ இதென்னகஷ்டம்
புத்திதான்எங்கே போச்சோ-அய்யனைப்பசியில்
வைத்தும்நான் உண்பதாச்சோ-அய்யையோஉங்கள்
பத்திஎல்லாம் மேல்ப்பூச்சோ-சகாயத்துரோகம்
கற்றவர்க்கித்தனை பேச்சோ-என் அண்ணன் ஆனை (னே
உத்தமனுக்குத்துணைமற்றுண்டொருவனைகொண்டு-கோதண்டம்தன்
சற்றேவளைக்கும்முன்செத்தானேவாலியும்பண்டு-அவனைக்கொன்ற
அஸ்திரம்போலின்னம்அஸ்திரம்அனேககளுண்டு-தெரிந்திரிந்தும்
இத்தனைநீர்செய்ததென்ன இளக்காரங்கண்டு-காரியம்கொள்ளச்
சுற்றினீரோ புரியாமல்-துரோகபுத்தி எறியாமல்
சொன்னானைக் குறியாமல்தோஷம்என்றும்அறியாமல்
சத்தியமோசொல்அசத்தியமோதான்-முற்றிலும்நாடி இடத்த
(வந்த) (னியோனா

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்.

விருத்தம்,

அடல்சேர்தம்பியிதுசொல்ல அறிந்தேன்அடியேன்புத்திஎன்று
உடனேசுக்ரீவன்சாமி உபயபாதம்வந்துகண்டான்
விடவேபோனதூதர்களில வீரசோஅணிஅணியாய்க்
கடல்போல்வந்துபாகவனைக்கண்டார்சேவைகொண்டாரே. (௰௮)

௭-இயதை-மங்களகௌசிகைராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

க, சதவலிப்படைகள்ஒரு பத்துகோடி - கசே
ஷணன்படைகள்பத்துநூறு யிரம்கோடி
பதுமமுகன்பதினைந்நூ றுயிரம்கோடி -திரக்க
பாதன்இடபன்ஒரா யிரம்கோடி
உ, பனசன்படைகள்பன்னி ராயிரம்கோடி - நீலன்
படைகளும்பதினையா யிரம்கோடி
அனுமன்இருபத்தையா யிரம்கோடி போரில்
அட்சயன்படைமுப்பத்தையா யிரம்கோடி
௩, ததிமுகன்படைமுப்பதா யிரம்கோடி - நல்ல
சாம்புவான்ஆயிரத்தறு நூறுகோடி
மதிதுமிந்தன்நாறுநூறு யிரம்கோடி -அந்த
மயிந்தன்இருபதா யிரம்கோடி
ச, கேசரிபடைஐம்பதா யிரம்கோடி - மிக்க
கெவையாசனபடை ஆயிரம்கோடி

விசுதுன்முகன்இருநா றுயிரம்கோடி - வந்த
விருபாட்சன்ஐன்பதா யிரம்கோடி
௫, குமுதன்படைநாற்பத்தெண ணுயிரம்கோடி - நளன்
கூட்டும்படைகள்நூறு யிரம்கோடி
சமுகப்படைஇந்தப்படி கூடிக்கூடி - வரச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே கொண்டாடி

சாம்புவந்தன் அனுமானைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மிக்கானகவிஎழுபத்துவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டான்சுக்கிரீவன்தான்
தெற்கானவழிசொல்லாமன்தானும்
சிந்தைஉருச்சொலித்தருமமோதிரமுமபெற்றான்
மிக்கானமலைகளும்நாடுகளும்தேடிப்
பிலம்புகுந்துகடந்துசம்பாதியின்சொல்லாலே
கைக்கானமகேந்திரம்சேர்அனுமான்தன்னைக்
கதிசெய்வான்சாம்புவனும்துதிசெய்வானே, (௰௯)

௮-இயதை-கேதாரகௌளராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, ஏதுகாணும்சும்மா அறிந்தும்அறியார்போல
இருக்கிறீர்அஞ்ச நேயரே
ஓதுமெனவெண்ணெய் இருக்கநெய்தேடு
வோமோவரதாசன் சேயரே
உ, காதலால்நல்லகாலம்பிறந்துகா
ணுதுகண்டவர் போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினால்
தெரிந்துகொண்டோம்ம சாலவே
௩, ஆணையுமேனஉமக்கிலங்கை என்னன
தூரமோகடல் தூரமோ
அணுவும்மகமேருஆகும்மேருவும்
அணுவாம்உமக்கென்ன பாரமோ
ச, வருத்தமஎன்இலங்கையும்உம்மிடவாலால்
மாட்டியிழுத்தாலும் செல்லுமோ
திருத்தஎன்னபேச்சுவிளக்கிருக்கத்தீ
தேடுவோமோநாங்கள் சொல்லுமே
௫, ஒருத்தர்அய்ப்பிரமம்தேவன்பட்டமும்
உமக்கென்றேபுகழ் மேவினீர்

குருத்துக்குழந்தையில்சூரியன்தேர்தனை
குலையனநர்கொண்டு நாவினீர்
௬, வாசவன்கைவச்சிராயுதத்தால்ஒர்பால்
மயிருமுதிராத வீரரே
தேசமெல்லாந்தஆயுதங்களாலும்
சிந்தைகலங்காத சூரரே
௭, இயமனையாள்வந்த வேஷம்காக்கினும்
எங்ககவேவல்ல தேவரே
செயித்திடாதபஞ்சேந்திரியங்களையும்
செயித்திடும்மாறு பாகரே
௮. ஓதுஞ்சுக்ரீவன் ஆக்கினைதெரியுமே
உயிர்வைப்பானே காளையே
காதுக்கிலதூமுகத்துக்கழுகெம்
கனைசட்டிப்பிறந்த வேளையே
௯, எட்டுத்திக்கின் அப்புறத்தினிலேலங்கை
இருக்கிறும்பாய்ந்த கூடுவீர்
கொட்டைப்பாக்குபோல் எட்டுமலையையும்
கொட்டெடுத்துவிளை யாடுவீர்
௰, அமைத்தசாம்மோதிரத்தைப்பிடித்திரோ
ஆர்க்குண்டிந்தஅதி காரமே
உமக்கல்லாப்பொறுமைக்குவந்ததோ
உரைப்பமேதன்பய சாரமே

அநுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

விருத்தம்.

பாட்டில்உரைக்கும்இங்ககன்முன் படித்தூச்சாம்பன்துதிசெய்யக்
கேட்ட அநுமான்பிகாரனைக் கேளீர்அடியேன்தனைப்பொருட்டாக்
கட்டிநீர் ஏவுதலால்கம்கோமான் அருள்நம்உரதருணைம்
சுட்டும்சிறையைக்கடல்கடப்பேன் என்றான்புலவோவென்றுரே.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றும்.

விருத்தம்-௰௯-கொச்சகம்-௧, ஆக-௨௰,
திபதைகள்-௮, தருக்கள்-௰௧, ஆக-௰௯.
பாயிரம் ௧-க்கும்-காண்டங்கள்-௬-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-௨, வெண்பா-௨, வசனம்-௧, விருத்தம் ௱௰, ஆக-௱௧௫.
தோடயம்-௧, திபதை-௩௪, தருக்கள்-௬௰, ஆக-௱௪,
சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்,

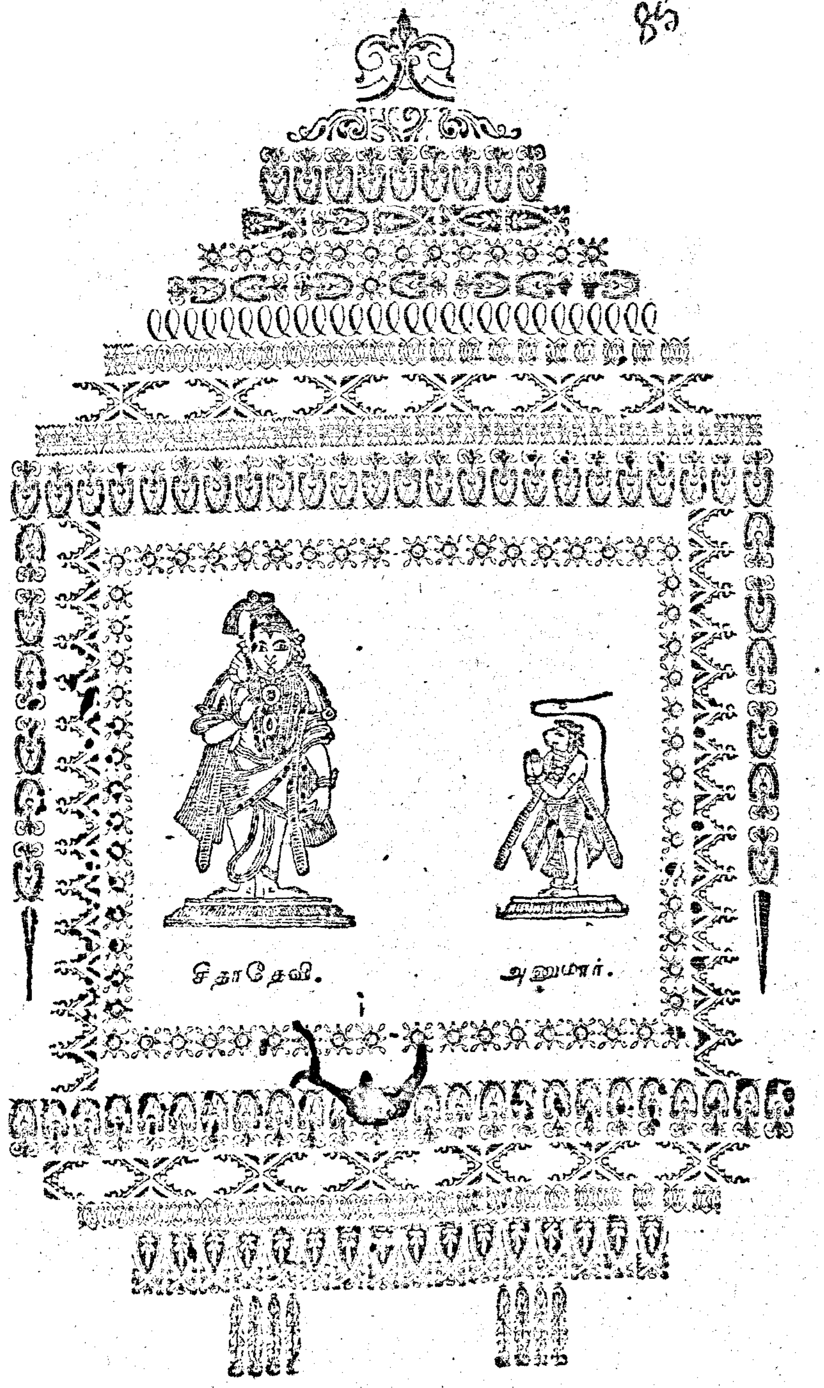

சீதாதேவி. அநுமார்.

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

ஐந்தாவது.

சுந்தரகாண்டம்.

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்.

விருத்தம்.

வாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை ஆம்பொழுதொருதினம் மாங்கனிஆம்எனவே
காய்ந்திடுகதிர்எதிர்பாய்ந்தனன்நெடுகிய கடல்களும்நிலைபிசகித்
தோய்ந்திடவடவரைந்திடவிசுவ சொரூபம்எடுத்தனுமான்
நாந்துதிபேசுமயேந்திரம்ஏறி அண்ணன்நெதிர்ப்பாய்ந்தனனே.

க-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பாய்ந்தானே அனுமான் - மயேந்திரம்ஏறிப் - பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

பாய்ந்தொருகுவல   கேந்தியராவணன்
மாய்ந்திடமேவுகு   லாந்தகன்எனவே (பாய்ந்)

சரணங்கள்.

க, கேசவராகவ   பூசிதனேஎனும்
வாசகம்ஆனது   நேசம்விடாமல்
மோசநிசாசரர்   நாசமதாய்விட
வீசியவாபிரம   பாசமதாகப் (பாய்ந்)

உ, வட்டநெடுங்கடல்   முட்டஉரம்கிழி
பட்டுமறைந்திடு   கிட்டுகள்தெரிய
நெட்டைநெடுங்கிரி   எட்டும்அறப்பொடி
படடுதிருப்படி   நட்டனே ஆகப் (பாய்ந்)

௩. எடுத்தொருராகவன்   கொடுத்தகைமோதிரம்
இடுக்கியகாதிமேல   மடல்க்குள்ளே அடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர்   நடுத்தலைமேல்விழும்
இடிக்கிணை ஆகவே   திடுக்கெனஓடிப் (பாய்ந்)

௪. அண்டர்கள்முனிவர்கள்   கண்டதிசயமொடு
மண்டியமருமலர்   கொண்டனர்பொழிய
விண்டலாவிசசி   மண்டலம்இருசிறு
குண்டலம்எனமுக   மூண்டலம்அசைய (பாய்ந்)

௫. சுமந்திடுந்தாய்உரை   சுமந்தவன்ஈர்அடி
சுமந்துவிசுவரூபம்   சமைந்ததிறமேலே
அமிழ்ந்தியகடல்படு   திமிங்கிலகிலம்திமி
திமிங்கிலம்விசையினில்   மிதந்திடமேலே (பாய்ந்)

௬. அந்தமலையில்உள   தந்திகரடிபுலி
நொந்துதிசைதிசைபி   றிந்தவைவெருள
முந்துகொடிமுடிபி   ளந்துபளபளென
உந்தினை அடிகள்   உதைந்துகிளம்பி (பாய்ந்)

இலங்கணி வதை.

விருத்தம்.

வாரவிஸ்வரூபம்உடன்பாய்ந்தான்வார்த்தை
மைநாகறகுரைத்தான்மத்தியில்அங்கார
தாரையெனும்அரக்கிகுடல்பிடுங்கிக்கொண்டான்
தலம்குலுங்கஇலங்கைமுன்னேகுதித்தான்அங்கே,
காரம்உள்ள அரக்கிஇலங்கணிதான் ஆல
காலம்எனவடவாசல்க்காவல்க்காறி
ஆரடாஎன்றதட்டிவந்தாள அனுமான்கையால்
அறைகொண்டாள்கொண்டஎவேதறைகண்டாளே.

உ-தரு-சங்கராபரணராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இலங்கணிமடிந்தாளே- அனுமன்கையால் - பலம்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி.

சலங்கொள்ஈர்இரண்டு   தலையும்விரித்துக்கொண்டு
அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு   அலறிவுளறிப்பயண்டு (இலங்)

சரணங்கள்.

க. மகைப்பிணமேலேட்டுக்   கையும்பறக்கவிட்டுப்
பாறமலைபோல்எழுந்   தாரவாரம்இட்டு

அகட்டிஅதட்டிஆயுதம் எல்லாம்கொட்டுக்கொட்டு
அத்தனையும்பொடியா அனுமான்கைஅடிபட்டு (இலங்)

௨. பிடிபடாமல்இந்த ஊாகாத்திருந்தேன்ஆகிப்
பிரம்மாஉரைத்தபடி ஆச்சுதேஎன்செந்தி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்பேர் கிறேன்உனக்கினிமீதில்
ஆட்டுக்குட்டிகள்இந்த அரக்கர்படைஎன்றோதி (இலங்)

௩. ஆரும்எதிர்த்திடாத என்னைநொடிக்குள்ச்சிறி
அடித்தாயேஉன்னையெதிர்ப் பரில்லைமனம்தேறி
மாருதியேநமஸ் காரம்என்றுகூறி
வணங்கிவிடைக்குக்கோட்டை வாசல்காவல்காறி (இலங்)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்.

விருத்தம்.

மோதும்இலங்கணியைராவணன்படைக்கு
முதல்ப்பலிஆகக்கொடுததுமுகூர்த்தம்கொண்டு
மாதவன்ஆகியராமன்பாதம்தன்னை
மனக்கொண்டுராட்சதர்மேல்ச்சினங்கொண்டப்பால்
தூதன்அனுமான்மாடகூடம்சோலை
சூளிகைமாளிகைஎல்லாம்சுற்றிச்சுற்றி
நாதன்உளம்மகிழ்ந்தருளும்சீதைதன்னை
நாடினன்இலங்கையெங்கும்தேடினனே.

௧-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தானே-சீதா-தேவிதன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி.

ஆடிப்பறக்கின்ற காற்றும்நுழையாத
அலங்கக்கொத்தளம்தங்கும இலங்கைப்பட்டணம்எங்கும்()

சரணங்கள்,

௧. வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
மலர்ச்சோலையும்சா வடிகளும்
தோரணமேடையும் பூமலர்ஓடையும்
துலைகளும்தலைவாசலப் படிகளும்

தேர்அடிகளும்சொர்ணப்போர்அடிகளும்செந்நெல்ச்
சேர்அடிகளும்மதில் அடிகளும்
கிளைவிளைபுகுதாவலைகளும்தொளைகளும்
செடிகளும்சொடிகளும் கொடிகளும்

நாரியர்காவல் இருக்கும்சிறைகளும்
நாடகசாலையும் நவரத்தினஅறைகளும்
ஏராளமாக்கோலம் எழுதியதரைகளும்
ஏகாந்தஸ்தலமும் தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்
இடுக்குகளும்இருட் டொடுக்குகளும்உறி
அடுக்குகளும்மூலை முடுக்குகளும்பாய்ந்து (தேடி)

௨. மலைகிகர்ஆகியஉப்பரிகைகளும்
மாடமும்கூடமும் திரைகளும்
பலபலபுரவியின்வெள்ளமும்பள்ளமும்
பாதாளம்செல்லும் புரைகளும்
கொலைசெயும்அரக்கர்கள்கிடைகளும்நடைகளும்
குங்குமநீர்ஆற்றங் கரைகளும்
நலம்உள்ளசந்தியும்பந்தியும்நாற்பத்து
நாலுலட்சம்வீதி நிரைகளும்

அலைகடல்ஆகிய அகழியும்கேணியும்
ஆயிரவெள்ள அரக்கர்தம்காணியும்
தலைஎடுப்பாக உயர்ந்தஅட்டாணியும்
சத்திரச்சாலையும் ஒத்தஇட்டாணியும்
தடத்திலும்முனிவர்கள் மடத்திலும்பெண்கள்செய்
நடத்திலும்புகைபோகா இடத்திலும்போய்ப்பாய்ந்து(தே)

௩. மைந்நாகமலைபோலேதூங்குங்கும்பகர்னன்
மனையிலும்சூழ்ந்தகொட் டகையிலும்
பொன்னாரமணிமார்பன்இந்திரசித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலும்குளி கையிலும்
மெய்க்காணும்பேசும்விபீஷணன்வீட்டிலும்
வீட்டில்ஒருகுன்ட வகையிலும்
பின்அதிகாயன்அட்சன்தேவாந்தகன்
போஆனமாட மாளிகையிலும்
வன்னக்கிளிகள் வளர்பஞ்சரத்திலும்
வானவர்தானவர் பணிநகரத்திலும்

அன்னமண்டோதரி வாழும்நரத்திலும்
அவளும்அரக்கனுஞ்சேர் அந்தப்புரத்திலும்
அணில்எனவேதொத்தி அணிஅணியாவொற்றி
அணைகள்எல்லாம்தத்தி அனுஅனுவாசுற்றி (தேடி)

அனுமார்ராவணனைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

இலகும்அரக்கனையும்மண்டோதரியும்கண்டே
இவளோசானகிஆவாள்எனஉள்ஏங்கி
நிலைகலங்கிமுகத்தொழுகுகோட்டுவாயும்
நெடுமூச்சுமகண்டிவள்ஓர்அரக்கிஎன்றே
மலர்விழியில்அறைந்துகாநினிலேகையை
வைத்துடனேஅரிகரீஎன்றுசொல்லிப்
பலபலயோசனைஅனுமான்எண்ணிஎண்ணிப்
பாவிப்பான்ராவணன்மேல்க்கோபிப்பானே

௪-ந்ரு-அடாணு-ராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இந்தராவணனைக்-கண்டுஞ்சும்மாய்ப்போனல்என்னஅனுமான்நானே

அனுபல்லவி,

அந்தசாமத்துரோகி இவன்பலம்குறியேனே
அத்திநார்கிழித்தால்ப்போல் கிழிக்கநான்அறியேனே (இந்த)

சரணங்கள்,

௧. புவிஅடங்கலும் கிட்டவே-மண்டோதரி
புலம்பும்ஓசை முட்டவே-கண்டவர்கள்
எவரும்கெக்கலி கொட்டவே-வாலினலே
இழுத்துப்பிடித்துப் பொங்டவே-கட்டி
இறுக்கிறேன்தோள்ஒடிய முறுக்கிறேன்தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்தேங்காய்போலேகொறுக்கிறேன்அல்லாமல் (இ

௨, பன்னகசாலை விட்டுத்-திருட்டுவேஷம்
பண்ணிஇலங்கை மட்டும்-கொண்டுவந்தேன்
அன்னையைச்சிறையில் இட்டு-வைத்தஇப்பாவி
அரக்கன்என்னிர்ப் பட்டும்-கன்னத்தில்
அடிக்காமலும்மக்களை ஒடிக்காமலும்நெஞ்சிலே
இடிக்காமலும்என்கோபம்முடிக்காமலும்போவேனே (இந்த

௩. காலனுக்குப காரம்-ஆகுமேதேவர்
களுக்கும்உண்டதி காரம்-விமுதாவாய்
மேல்இனியேன்வி காரம்-சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே நேரம்-இப்போது
வெல்லவேணும்இவனைக் கொல்லவேணும்என்பேனாச்
சொல்லவேணும்பிறகு செல்லவேணும்அல்லாமல் (இந்த)

அனுமார்சீதையைக் காணாததால்இரங்குதல்.

விருத்தம்,

மாதரசைத்தேடஎன்றுநாதன்ஆக,
வந்தஇடத்திந்தராவணனைக்கொன்றால்
பேதம்ஆம்இவன்உயிரைவாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
போதுளதாமரைஇலைமேல்த்தண்ணீர்போலப்
புனையல்இழந்தவர்போலஅனுமான்ஏங்கிச்
சீதைதனைக்காணுடல்ராமமந்திரம்
செபிக்கின்றான்வெளியில்வந்துதுதிக்கின்றானே

ரு-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம.

கண்ணிகள்,

௧, இந்தஇலங்கைநகர் எழுநூறுயோசனை
எங்கெங்கும்போய்த்தேடி னேனே
கந்தமலர்க்குழலாள் எந்தாய்சீதையை
கணணிறகாணமல்வாடி னேனே

௨, பாரஇடமஇல்லைதாய்ஆம்சீதையைப்
பாதகன்செய்ததென்ன சூதோ
நீராநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேதுணைநான்
செய்யும்வகைதான்இனி ஏதோ

௩. அற்பர்ஆகும்இந்தவஞ்சனைஅரக்கர்செய்
அதர்மம்தானேமெய் தானோ
எப்படிஆகிலும்தர்மமேதலைகாக்கும்
என்பதெல்லாம்பொய் தானோ

௪, நாடிச்சேதிகொண்டுவருவான்என்றுசாமி
ராமன்சொல்வான்என்தன் பேச்சே
தேடிவருவேன்என்று விருதுகூறிவந்து
செடியிலேநுழைந்தலப்போல் ஆச்சே

௫, மேட்டுக்குப்பையைப்போலோ இலங்கைப்பட்டணம்எங்கும்
வேருடனேகொல்லு வேனோ
காட்டிஎன்தாயையென்றராட்சதப்பயல்களைக்
கையால்ப்பிசைந்துகொல்லு வேனோ

௬, விலங்காமல்த்தவணை சொல்லிவந்தநாள்எல்லாம்
வீணேதிரிந்துகுறைத் தேனே
சலம்தனிலோஇந்த நிலம்தனிலோநாக
தலம்தனிலோமறைத் தானோ

௭, உலகில்எந்தக்காரியமும் ஒருதரம்ராமாஎன்றால்
உடன்கூடும்என்னும்அல்லோ வேதமே
பலதரம்ராமாஎன்றும் எனக்கிந்தகாரியம்
பலியாதவென்னவி நோதமே

௮, ஆனைதன்பலம்தனனை அறியாதுபோலேதேவி
ஆர் ஆரைக்கைகுவிக்கி றேளோ
பூனைமுன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎந்தாய்
புலம்பிப்பரிதபிக்கி றேளோ

௯, வாதைப்பட்டரக்கர் மூட்டைப்போலேநசுங்க
மலைமலையாய்ப்பிடுங்கிச் சாடவோ
சீதையைக்காட்டுமெட்டும் கிடஎன்றராவணனைச்
சிறையிலேவாலிபோலே போடவோ

௰, ஏதோஎன்றிருக்கும் ராகவன்முகத்திலே
எப்படிப்போய்விழிப் பேனோ
மாதாவைக்காட்டெனறிங்கேஇந்தராவணனை
வாலாலேமாட்டிவிழுப் பேனோ,

அனுமார் சீதையைக்காணுதல்

விருத்தம்,

கொண்டல்எனும்அனுமான்இப்படிகலங்கிக்
கோல்இழந்தகுருடன்எனநின்றான்முன்னே
மண்டியதோர்அசோகவனம்கண்டான்தாவி
வந்தில்லொர்மரத்திருந்தான்அந்தவேளை
அண்டரியலருமுலையாபத்துக்கையர்
அரிமுகத்தர்பரிமுகத்தர்அனேகம்பேர்கள்
கண்டவல்அரக்கியர்கள்நடுவிலேஒர்
கருக்கண்டான்சீதைதிருவுருக்கண்டானே,

௬-தரு-கலியாணிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சீதையைக் கண்டானே அனுமான்-செடிமேல்நின்று
சேவையைக் கொண்டானே அனுமான்,

அநுபல்லவி,

ஆதவன்காணாத இலங்கைத்தோட்டிலே
அரக்கியர்என்கிற புலிக்கூட்டம்நடுவிலே (சீதை)

சரணங்கள்.

௧, தாய்இவள்தாய்இவள் நிலைவரமே-சாமி
தனக்கும்இவள்மெத்தம னோகரமே
தீமையும்சூழும்இவள் சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வங்களுக்கும்இவள் மீசரமே

சூரியும்சந்திரசூரிய வம்சமும்பெருக்கும்
தனிஆம்கருமமும் இனிமேல்அல்லோசெருக்கும
ஏய்அடையாளம்கண்டேன் அஞ்சேன்ஒருவருக்கும்
என்றுசொல்லறிந்தாலும் இருந்திடத்தேயிருக்கும் (சீதை)

௨, தேவிக்குந்தாயென்பார் அல்லோ-பூமி-அவள்
திடத்தையும்வென்றாள் இந்தஅபிராமி
பாவிஅரக்கர்க்கிவள் காலநேமி-இதைப்
பாக்கப்பெற்றான்இலையோ என்சாமி-என்று

பூவிளந்துகில்மேல் அழுகழுதுமொய்த்த
புனல்தானேமுலைத் தடல்அனலாலேவற்ற
சேவலைத்தேடும்இளம் பேடைபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துவட முகத்திலேமுகம்வைத்த (சீதை)

௩, இருஷிகட்குமகிமை என்னகண்டு-இவள்
ராமாமூர்த்தி வனத்தைக்கொண்டு
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிப்பைவிண்டு-அம்மை
தான்செய்யும்தவமே மகிமைஉண்டு

ஒருசூரியன்முன்னே மதிபோல்இந்தவல்லி
உவமைகொண்டாள்அரக்கர் ஒழியஎவர்க்கும்நல்லி
திருவேஇவள் அந்த அரியோகோதண்டவில்லி
செயம்இனிசாமிகாரியம் பயம்இல்லைஎன்றுசொல்லி (சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்.

விருத்தம்,

அநுமன் இந்தப்படி சீதைதனை மரத்தில் இருந்துகண்டான் அப்பால் அந்த
வனிதையும் தாமரையிலேமேல் தண்ணீர் ஆய்ந்து திரிசடை தன் வதனம்பார்த்தாள்
கனம் உள்ளன் சிறைநீங்கிச் சாமிமுகந்தனைக் காணக் கடவேனோ நான்
உனது மதியெதென்றே உருகுவாள் அம்மைசொல்லி உருகுவாளே.

எ-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அய்யோ நான் ஒரு பெண்பிறந்தகதையை
ஆர்உடனே சொல்லுவேன் திரிசடையே
தெய்வமும் நீ பெற்ற தாயும் நீ அல்லால் வேறு
திக்குண்டோ சொல்லாய் அம்மா திரிசடையே

உ, மங்கைமார் கொண்ட கணவனைப் பிரிந்தசல்
மனையிலும் இருப்பாரோ திரிசடையே
எங்கெங்கும் வசை ஆச்சே கேட்பவர்
என்னென்று பழிப்பாரோ திரிசடையே

ங, கடலிலே இந்த இலங்கை இருக்குதென்று
காகுத்தர் அறியாரோ திரிசடையே
தொடரும் என்சேதி அவர்க்குச் சடாயுராசர்
சொல்லாமல் இறந்தாரோ திரிசடையே

ச, துணை ஆகவே வைத்த கொழுந்தனை அவர்பின்னே
துரப்போகச் சொன்னேனே திரிசடையே
கணவனார் மெத்த நீலி இவள் என்றென்னைக்
கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே

ரு, குத்திரம் செய்து ராக்ஷதன் இவன் என்னைக்
கொண்டுவந்தான் அல்லோ திரிசடையே
இத்தனை நாள் அவன் தின்றுவிடுவான் என்றே
எண்ணித் திரும்பினரோ திரிசடையே

சா, அரசில்லா அந்த நாடு காடாச்சுதென்று
ஆலோசனை செய்து திரிசடையே
பரதனும் தாய்மாரும் வந்து அழைக்க அவர்
பதியிலே போய்விட்டாரோ திரிசடையே

எ, சனகராசன் வில் ஒடித்தவன் முன் எறிந்த
தடைந்தோளை என்று காண்பேன் திரிசடையே
கனமுடனே பரசுராமன் வில்லைப் பறித்த
கைகளை என்று காண்பேன் திரிசடையே

அ, வைத்தபோதிலும் கைகை பின்னே அந்த அரசை
வாங்கியபோதிலும் திரிசடையே
சித்திரச் செந்தாமரை மலரைப் போலே மலர்ந்த
திருமுகம் என்று காண்பேன் திரிசடையே

கூ. கொழுந்தி நான் என்றும் குகனுக்குத் தான் தோழர் என்றும்
கூறினதும் பொய்போமோ திரிசடையே
எழுந்து சொல்லும் விராதன் துதியை மனமகிழ்ந்த
இரக்கமும் போய்விட்டதோ திரிசடையே

௰, கரதூஷணர் பதி னாலாயிரம் தேரும்
கணத்தில் பொடிசெய்தாரோ திரிசடையே
சா…வகமும் மையும் மெய்யும் என் திருவிழி
…மயில்நிற்கின்ற அய்யோ திரிசடையே

௰க. வல்லபேருக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்ற
வழக்கச் சொல்லைப் போலத் திரிசடையே
புல்லினால் காக்கை கண்கொண்டோர் கண்கொடுத்த
புண்ணியரைக் காண்பதென்றோ திரிசடையே

௰உ, சற்றும் வைத்துப்பாராமல் பாவிராவணன் வார்த்தை
தனல்போலே இறைக்கிறானே திரிசடையே
பத்துத்தலையும் பனங்காய்ப்போல் விழுந்துருளப்
பார்ப்பதென் காலோ நான் திரிசடையே

௰ங, பாயும் கைகளும் என்னைப் பார்க்கும் கண்களும் இந்தப்
பழிவார்த்தை சொல்லும் வாயும் திரிசடையே
பேயும் பெருங்கழுகும் நாயும் நரியும் பிச்சுப்
பிடுங்கித் தின்னக் காண்பேனோ திரிசடையே

௰ச, குடிமகன் இந்திரசித்தன் கொழுந்தனால் பட்டான் என்ற
சுக்குரல் என்று காண்பேன் திரிசடையே
அடியற்ற மரம்போல் மண்டோதரி ராவணன் முன்
அலறிவிழக் காண்பேனோ திரிசடையே

௰ரு, பேய் ஆம் அரக்கனையும் சேனைகளையும் என்தன
பிராணநாதர் கொல்லாரோ திரிசடையே

தாயேஉன்அப்பன்வீடுபோம்கடல்போலேபொங்கித்
தழைக்கானகள்பேறே — திரிசடையே

௩, இடதுகண்துடிப்பதும் இடதுதோள்துடிப்பதும்
ஏதோஅறிந்திலேனே — திரிசடையே
இடதுசெவியில்ஒரு வண்டுவந்தூதக்கண்டேன்
என்னசொல்லடிஅம்மா — திரிசடையே

௪, அந்தசாமிமுன் மிதிலையில்என்கைதொட
வரக்கண்டகுறிஇவை — திரிசடையே
அந்நாளில்குறி இந்நாளிலும்கண்டேன்
அதிசயம்வதோஅம்மா — திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத் திரிசடைகனுநிலை உரைத்தல்.

விருத்தம்,

கோதைமனம்களர்ந்திந்தக குறிகுணங்கள்சொன்னள்வில்த்
தூதுவன்துப்போதுனக்கோர் சுடவார்த்தைசொல்லுவன்கேள்
காதலியோநானும்நல்ல கனவுகண்டேன்கள்ளனவே
சிதைமனம்தேறியிடத் திரிசடையும்சொல்வாளே, (௮)

௯-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகவைசேளாய்அம்மா-சானகிஅம்மாஎன்உனக்குக்கவலைசும்மா

அநுபல்லவி.

மங்களர்உனக்குண்டாமோ வல்அரக்கன்வாழ்வுபோமே (என்ன)

சரணங்கள்,

௧, சுந்தரிமண்டோதரிவெ — றுந்தலையைச்சிவினுள்
அந்திடத்திலேஅவள்வி — ழுந்தழுதுகூவினுள்
இந்தமன்னன்வீடுவிட்டெ — ழுந்தொருபெண்தாவினுள்
என்தகப்பன்வீட்டில்அவள் — வந்துகந்தமேவினுள் (என்)

௨, பூவுகள்எல்லாம்கரிக — ளாக்கருகவும்கண்டேன்
கோவில்கள்எல்லாம்மெழுகுபோல்உருகவும்கண்டேன்
பேய்வனையும்ஒரிக்குரு — மேபெருகவும்கண்டேன்
ராவணன்எண்ணெய்த்தலையோடே வருகவும்கண்டேன் (என்

௩. பத்துமுடிராவணனைக் — கொத்துடனேகொல்லவோ
மைத்துனிறைவிட்டமார் — சொனதமொடுசெல்லவோ
உத்தமிஉன்பதினிம — கத்துவம்என்னசொல்லவோ
இத்தனையும்இலங்கைக் — கனர்த்தமஎன்பதல்லவோ என்

சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறைதீரல்.

விருத்தம்.

திரிசடை இப்படிசொல்லச்சனகிகொஞ்சம்
தெளிந்தளவில்இதுநல்லவேளையென்றே
மாம்உறையும்அநுமானும்இருக்கும்போதில்
மகுடம்ஒருபத்தும்மின்னமாதர்ஆட
அருகினில்க்கட்டியம்போடஅந்தராவில்
அரக்கன்வந்தான்அருந்ததிக்கும்தெய்வம்ஆகும்
கருணைவல்லிசிதைமுன்னேதான்வந்தேதோ
கரைக்கின்றான்பலகெஞ்சிஉரைக்கின்றானே. (௯)

௰-இபதை-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧. என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான்
என்னசெய்வேன்மிதிலை — அன்னமே
மாமகன்கணையாலே பட்டுவிழுவேன்என்று
மலர்அயன்வகுத்தானே — முன்னமே

௨, அங்கனையவும்விட்டுப் பெண்களவையவும்காமன்
அம்பால்எய்யவும்கிந்தை — நோகவோ
திங்கள்சடையுப்பனை அன்றில்சுடவும்வீசும்
தென்றல்சுடவும்வெந்து — போகவோ

௩. ஆலைக்கரும்புபோல வேலைத்துரும்புபோல
ஆசைவலையிலசிக்கி — மாயவோ
மாலைக்கும்காலைக்கும்ஊண்உறக்கம்இல்லாமல்
வாவராகாருக்குநாள் — தேயவோ

௪, அந்துநும்கெல்ஆனேனே நொந்துநொந்துபோனேனே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய — வேணுமே
சந்தோஷம்ஆகப்பாராய் எந்தன்கவலைதீராய்
சாஷ்டாங்கதெண்டன்இட்டேன் — காணுமே

௫, மறக்குமோஉனதாசை வார்த்தைஒன்றருவாயோ
வானோர்பழிக்கின்று — கூசவோ
பிறக்கும்பிறக்கும்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணன்ஓர்
பெண்ணால்இறந்தான்என்று — பேசவோ

௬, பதியும்உனதெனது கதியும்உனதுசொன்ன
படிகேட்பேன்அழகமை — ஆகுவேன்

இதிலேவ்வளைபடாமல் தயைபாராய் அதிதாராய்
எங்கேநான் இனிப் போகுவேன்

௭, வான்ஆளும்தேவரும் மூவரும்தினம்வந்து
வணங்கும்என் கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நானேஉனைப்பணிந்தால் பதினாலுலகுக்கும்நீ
நாயகிஆம்அல்லவோ பார்த்திடாய்

௮, கண்ணும்கருத்தும்நீயே மன்மதன்செய்யும்போரைக்
காட்டிலும்கல்லமெதம வதையே
எண்ணம்தப்பிப்போனேனேநாயிலும்பேய் ஆனேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்லாய் சீதையே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்,

மீண்டான் அரக்கன் இந்த வினைவார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாள சானகியெந்தன் காகுத்தர்சரத்தினாலே
உண்டானதெல்லாம்தோர்க்க ஊழிவந்தடுத்ததையோ
சண்டாளா எனக்கோபித்துத் தள்ளுவாள் வின்னுவாளே, (௧)

எதுகு-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏர்க்குமோபோடா அட ராவணா-ராட்சதப்பதரே

அநுபல்லவி.

காட்சியாஎன்னைப் பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சிஆம்பழி ஏர்க்காதே-உன்
வாழ்ச்சிவீணிலே போக்காதே-அர
சாட்சிஆனதைத் தோர்க்காதே-அட (ராட்சத)

சரணங்கள்.

௧, கிளைக்கும்மூன்றுலோகம் செலுத்தும்உன்கோலும்உன்தன்
கீர்த்தியும்ஏன்தொலைக்கிறாய் கெறவத்தாலே
வெளிக்கபகீர்த்திஆகப் பாவபுண்ணியம்பாராமல்
விருதாவில்ஏன்குலைக்கிறாய் ஆகாசமட்டும்
அளக்கும்இருப்புத்தூணைச் செல்லரிக்குமோ இத்தை
அறியாமல்ஏன்மலைக்கிறாய் அக்கினிதன்னில்
குளித்துத்தலைகள்செய்து பெற்றவரத்தையெல்லாம்
கொன்றத்தில்ஏன்கலைக்கிறாய் அடசண்டாளா
வளர்த்தியவார்த்தைகள் படியாதே-கனல்
குளிக்கமூர்த்தாவையில் முடியாதேஎன்னை

இளக்காரமாக்கிட்டத் துடியாதே-எரி
விளக்கினில்பூச்சிபோல் மடியாதே-அட (ரா)

௨, காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்கும்முலையும்
காதும்அறுக்க விடுத்தாய் வெளிகில்லாதென்
நாயகர்க்கஞ்சிஅந்த மாயமான்பின்னேதிருட்டு
நாய்போல்பதுங்கி அடுத்தாய் நமன்போலும்உன்
தீயரூபத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்ப்போனஎன்னைத்
தீண்டாமல்மண்ணோடெடுத்தாய்சொல்வேன்என்றனைமேல்ப்
பாயும்சடாயுவாலே பூனைவாய்எலிபோல்உன்
பவிஷெல்லாம்பறி கொடுத்தாய் அடசண்டாளா
தாய்இவள்எனமனம் அறியாதோ-போடா
பேயேஎம்மாத்திரம் தெரியாதோ-என்னைத்
தீயுரைசொன்னநாக் கெரியாதோ-பத்து
வாயிலும்புழுவாச் சொரியாதோ-அட (ராட்)

௩, ஞதிக்கிறாய்சும்மாய்ப்போமோ இப்பாவம்பின்னுக்கொன்று
கோடிஆய்வந்து வாய்க்குமே உன்செல்வமெல்லாம்
செதுக்கிரஅரம்போலென் பொறுமைஆகிறதர்மம்
தேவதைதானே தேய்க்குமே உன்குலம்தனை
மதிக்காஎட்டியைக்கூடி இலவம்தீப்பட்டால்போல்என்
வயிற்றெரிச்சலே தீய்க்குமே என்பிராணநாதர்
விதிக்கும்பாணம்உன்றன் தலையைப்பனங்குலைபோல்
வெட்டிவெளியில்சாய்க்குமே அடசண்டாளா
அதுக்குள்ளே தள்ளிச் சாகாதே-இந்த
பதைப்பினால்நன்றும் ஆகாதே-வாய்
மதத்தினால்கெடப் போகாதே-நானாக்
கொதிக்கும்நரகத்தில் மூழ்காதே-அட (ராட்)

சீதாதேவி தனியேபுலம்பல்.

விருத்தம்.

சானகிஇப்படிவைய அரக்கன்சீறித்
தான்நடந்தான் அரக்கியரைக்கலைக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டனுமானும்இவளை இங்கே
அடிப்பேன்என்றகையொடுகைபிசைந்தான் அப்பால்த்
தான்ஒருமந்திரம்செபித்தான்மாதர்எல்லாம்
சவம்போலஉறங்கிவிட்டார் அந்தவேளை

கானகத்தில்இளங்குழந்தைபோலேநிதை
காக்குவாள்தனிலேதான்ஏங்குவாளே. (௰௧)

௭-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, தேற்றுவார்இல்லை ஆற்றுவார்இல்லை தெய்வமேஎன்னசெய்குவேன்
ஏற்றும்அரக்கியர்வார்த்தைஇம்பை விட்டென்றுநாள் இனிஉய்குவே
௨, சொந்தவீட்டில்இருஎன்றசாமியைத்துடுக்குசொல்லிஎழுந்தேனே
அந்தவினைக்கிந்தஇலங்கையிலேபொல்ல அருஞ்சிறையில்விழுந்தேனே
௩, தம்பிமார்அன்னைமார்எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில்அவர்க்கிங்கேசராமலம் ஏவைவருமேவராதே
௪, நிறைமதலைக்குறைஇவள்என்று நினைந்துதைவிம்வாரோ
பறையர்வரிலேசிறைஇருந்தஎன்னைப் பரிந்துகைதொடுவாரோ
௫, தாழ்வுசெய்தேனோதெய்வமேஎனதனசாமிநெஞ்சைஉருக்காயோ
மாவிடாயிலேஎனசாமிதிருமுகம் பார்க்கும்மட்டும்இருக்காயோ
௬, ஏதுக்காண்இவாஅரக்கிமார்களே இந்தப்பேரிடுவான்ஏனோ
நாதன்பிரியவும்இன்னம்இருந்தேனோநான் அல்லோஅரக்கிதானோ
௭, தந்தைச்சனகனும்இந்தவினைகண்டு தன்உயிரும்பிழைப்பானோ
அந்தஇனையகொருந்தனும்என்னை அருமைசொல்லிஅழைப்பானோ
அபுல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும்இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார்சொல்லும்வகைக்கெல்லாம் ஒருதோத்திபெண்பிறந்தே
(னே

அநுமார்ஸ்ரீராமனைவர்ணித்தல்.

விருத்தம்,

அன்னைஎனும்சனகிஇவ்வாறழுதுவாடி
ஆவிஇனிவைத்திரேன்என்றுபிராணன்
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ்செடிக்கீழ்வந்தாள்
சாமிஅநுமானும்புனைவணங்கக்கண்டு
என்னைதசரதராமன்தூதன்றனே
எங்கெங்கும்தேடினேன்அநுமான்என்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவந்தேன்சாமிரூபம்
சொல்லுவேன்என்றெடுத்துச்சொல்லுவானே,

அ- தரு-கேதாரகௌளராகம் ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

அந்தரசௌந்தரியம்-என்னால் - எடுத்துச்சொல்லப்போமோ-அம்மா

அநுபல்லவி,

கந்தமேவும்அரவிந்தமலரும்அவர்
காலுக்குநிகர்ஆமோகைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ (அந்த)

சரணங்கள்.

௧, உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்
உடையஅட்சயதூணி ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும்எட்டுத்
திசைஆனைத்துதிக்கையும் தோர்க்குமே
வரிந்தமாவுரி இடையும்நடையும்கண்டோர்
மனதையெல்லாம்உருக்கி வார்க்குமே
தரம்தராமாஉல கிருந்தவயிற்றுக்குச்
சரிசொல்லக்கூடுமோ ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கினை பூமிஅகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் இளங்கமுகேகாணும்
பரந்தபுசங்களுக்கு மேருமலையும்நாணும்
பார்க்கப்பார்க்கப்பதினா யிரம்கண்கள்வேணும் (அந்த

௨, அதிசெம்உடன் பளபளென்றிலகுகண்
ணாடிகீர்த்தக போலமும்
மதிகள்ஒருசத கோடிக்குமேல்தான
மங்களமலர்முகக் கோலமும்
கதிஎன்றடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியும்தரும்
கருணைநயனவி சாலமும்
குதிகொள்ளும்பவள வாயும்சிறுநகையும்
குருமந்தகாசவி லோகமும்
புதுமலைஇனில்விழும்பொன் அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினிற்ப புரளும்புரிநூலும்
எதிர்இலலாதகோ தண்டமும்ஒருக்காலும்
எழுதவேணும்என்றால் ஆமோமனைத்தாலும்(அந்த

௩, பெருத்ததாமரை இலைமேலேஒளி
பெருகியமேனிச்சிங் காரமும்
வரித்தசிந்தூர ரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிசாலத் தாரமும்
பரித்ததிருமுடி வேணியும்வேணியிற்ப
பசுந்துளவமலர் ஆரமும்

தரித்ததிருவாழி கொடுத்தான்சேதிபைத்
 தனியேஎன்உடனெசொன்ன சாரமும்
 திருத்திச்சொல்லவெகு வாக்இல்லேஒருவாயே
 தெரிந்துதெரியாமலும் சொனனேன்நீபொறுப்பாயே
 ஒருக்காலேஉண்டவர் மகிமைநீ அறிவாயே
 உனக்குத்தெரியும்வேதம் தனக்குந்தெரியுந்தாயே(அந்த)

சீதாதேவி லட்சணியைத் தெரிசித்தல்.

விருத்தம்.

காட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமற்குள்ளே
 கற்குறிகளெல்லாம்சொன்னான்காலிவிட்டுக்
காட்டிலேகடந்ததுவும்சுருக்கச்சொனனான்
 காதலாகமவைப்போல்அனுமான்பின்னே
ஆட்டிவிடும்பசியாலேவிழுந்தோர்கையில
 அண்டர்உகைக்கமுதங்கொடுத்தால்போலே
நீட்டினன்திருவாழிஅதனைக்கண்டாள்
 நிசம்கண்டாளசீதைபரவசங்கொண்டாளே. (௧௩)

௬௰-தரு-சங்கராபரணம்- அதசாளசப்...

பல்லவி.

கொண்டாளேசந்தோஷம்-கண்டாளேசீதை

அனுபல்லவி,

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரத்திலே
என்அனுமானிட பொன்இருகரத்திலே(கொண்

சரணங்கள்,

௧, கந்தமலர்க்குழல்மேலேசூடிக்
 கண்ணுக்குக்கலந்தன்னீர்விட்டு
 காணக்கிடைத்ததே கார்த்திகைப்பிறைபோலே
 கண்டேனென்று முறையிட்டு
 அங்காரம மந்திரம்எழுதிய
 அடையாளமோ திரம்கொண்டு
 அணைந்துமுலைமேல் இணைத்துடம்பிலே
 அடங்காமகிழ்ச்சிகொண் டடிக்கடிமுத்தம்இட்டு கொண்)

௨, எரிந்தபசியால் வருந்தும்நாகம்முன்
 இழந்தமணிதன்னை அடுத்தால்போல்

எதினிமேல்வாராதென்றேழிந்தவர்
எரிந்தஉடமையைக்கண் டெடுத்தால்போல்
பெருந்துறையில்ஒரு கால்மேலேநின்று
பிள்ளைபெறறுமலடி படுத்தால்போல்
பின்னுமுன்னுந்தோன் றுமல்தவிக்கும
பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வங்கண் கொடுத்தாப்போல் (கொ)

௩, சிந்தாகுலம்விண்டேனைஉன்
 திருவாக்கால்என் குறைஆற்றி
 தியராவணப் பாவிஎனர்இதைத்
 தேடிவந்தாளன் மனம்தேற்றி
 தந்தாயேஎன் சிலைஉனக்கினித
 தருவதென்னஇதம் கெதிர்மாற்றி
 தாயுந்தந்தையும் குருவும்தெய்வமும்
 சகலமும்நீயேஎன் றனுமானைவாழ்த்தி (கொ)

அனுமார் சீதைபிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள்
அவளுக்குவிவரித்தல்.

விருத்தம்.

கண்டுதிருவாழியினால் மகிழ்ந்தசீதை
 கடல்பாய்ந்தவிஸ்வ ரூபத்தைக்காட்டக்
கொண்டுமகிழ்ந்ததாள்பின்னும் அனுமானைநான்
 கோனமல்யானுக்கா நெடுந்தூரத்தில்
மண்டுரகுவீரன்போய் மீண்டவாரும்
 வந்திவனையோன்உடன்கலந்த வாறும்நீதான்
பண்டுபழகியவாறும் சொல்வாய்என்ன
 படிக்கின்றான்அவள்குறையை முடிக்கின்றானே,

௰-தரு-தோ[illegible]ராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கேள்அம்மாசொல்வேன்முன்-உளளதெல்லாம்கேள்அம்மாசொல்வே

அநுபல்லவி.

நீளமான்ஆனமாரீசன்மறைந்தான்றடனேஉயிர்க்கொணறுடனேவழி
மீளவேரகுவீரன்வந்துசேர்ந்தபின் — கேள

சரணங்கள்.

௧. இளம்பிரிந்தமான்போலே என்தாயேஉன்னைநாடி
 உணும்கனிகளும்கொய்பாய் உலேவாய்பெழுகாவாடி

௨௪

அனந்தராமேலையும் ஆறெங்குந்தேடித்தேடி.
தனம்தனியேபுலம்பித் தம்பியால்உயிர்கூடி
வனந்தனில்வந்துச டாயுவிறைல்மதிதேறவே-ராவணன்
முனைந்ததெல்லாம்சொல்லிஅவன்உயிர்வானகம்ஏறவே-அந்நேரம்
சினந்துகவந்தனை வென்றுசவரிமொழிகூறவே- உன்தன்னை
நினைந்துநினைந்தது வானதுபோய்த்தடுமாறவே-நாயேனும்
பணிந்திடவேதன தடியருள் ஆக்கிப்
பணிகளும்மணிகளும் வகைவகைநோக்கித்
துணிந்திடும்வாலியை மாட்டினன்முன்னே
சுக்ரீவனைமுடி சூட்டினன்பின்னே (கேள்)

உ. அறிகிறதூதர் தம்மை அந்தத்திசையில்ஏவி
நெறியேதெற்குத்திசைக்கு நீபோயென்றென்னைக்கூவி
பொறிஆரும்மோதிரம்தைப் போட்டதுதந்துதேவி
குறிகுணம்எல்லாம்சொல்லக் கொண்டுதென்திசைதாவி
முறைமுறையேவெகுதேசம்எல்லாம்அலைந்தெட்டினேன்-என்னோடே
பிறகுசெல்வாரைவா ராதிருய்என நாடினேன்-அந்நேரம்
தரையில்இருந்தாகாசம் அளவும்போய்[illegible]மயேந்திர
பருவதம்மேல்நின்றுபாய்ந்து லங்காபுரிகிட்டினேன் கோட்டைக்குள்
குறுகுறெனநடக் கிறவேர் ரயில்எதிர்
கொண்டிடும்லங்கனி தொண்டையுமடைடையும்
நெறநெறெனநெரித் திடவேகஊர்விட்டு
நீங்கள் ஆவியை வாங்கிவேன்நானே (கேள்)

௩, அகலும்இலங்கைஎல்லாம் அனுஅனுஆகச்சுற்றித்
தகைசேரும்மத்திட்ட தயிர்போலவேஎன்புத்தி
நிகழும்வேளையில்ராம நேசம்வந்ததுபற்றி
மகிழவேநான்அசோக வனத்தில்வந்தேனேஒற்றி
வகைஉடனேராவணன் வந்துஎன இப்படித்ததும்சண்டாளா
அகலவில்லடாஎன்று நீ வாய்மேல்அடித்ததும்-அம்மாஉன்
முகமலர்மேல்இருகண்ணுல் முத்துகள்வடித்ததும்-அடியேன்
சகலமும்அறிவேன்உன இடதுப்புறம்துடித்ததும்-இதெல்லாம்
பகலவன்முன்மணி ஆய்விடும்மெய்யே
பாவிஅரக்கர்கள் வாழ்வதுபொய்யே
செகம்முழுதிலும்ஒரு திருவுளமேபொது
தேன்மொழியே அடி யேன்வரலாறிது (கேள்)

அனுமார் சீதாதேவியைவரம்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

சொல்லிஇந்தவகைஅனுமான்பினனும்என்தன்
தோள்மேலேஎழுந்தருள்வாய்அங்கேபாய்வேன்
அல்லதிலங்கையோடெடுப்பாய்எனிலும்செய்வேன
அரக்கரைவேரறுத்துகெணிலும்கணத்தில்செய்வேன்
பலஅரக்கர்சிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினான்என்
றெல்லவரும்சொல்லப்போகேன்தாயேசீதை
ஏதென்றான்இதற்குவகைஒதென்றானே,

அனுமானைச் சீதாதேவி மறுகேட்குதல்.

விருத்தம்,

என்னரி அனுமானஇந்தவார்த்தைசொல்ல
எனைஒருவரும்தொடப்போகாதுகண்டாய்
[illegible]தொட்டரக்கன்எனைஎடுத்தானகண்டாய்
வலியபோதண்டபதிஅவர்போர்கண்டாய்
நன்னிஎன்தன்சிறைஅவரோமீட்டிடாமல்
கடைத்[illegible]தன்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனைநெஞ்சம்
கரைக்கின்றாள்சீதைகனிந்துரைக்கின்றாளே. (௪௬).

உ-தரு-சங்கராபரணராகம்- ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இம்மாத்திரம்செய்வாய்அனுமானே-என்னவேண்டிநீ
இம்மாத்திரம்செய்வாய் அனுமானே

அனுபல்லவி,

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோஷம்உண்டுஉன்தன்மேலே (இம்மா)

சரணங்கள்,

வேடிக்கைக்கோபிடித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தஊர்
ஈடோஇதெல்லாம்ஒரு சில்லு-நான்சபித்தாலும்
காடாகாதோஇலங்கைக் கல்லு-தாண்டிந்தவர்க்குப்
பாடோபிராணைஎன்னஓர் புல்லு-அந்தாதியபோட்டுக்
கூடுமாத்திரம்இருந்த நெல்லு போலேஆனேனே

ஓடிப்போய்ச்சாமிமுன்னே நில்லு-அவருடனே
கூடவேஅயோத்திக்குச் செல்லு-என்னைஎங்கென்று
தேடும்மாமியார்க்குநான்
தெண்டன்இட்டேன்என்று சொல்லு (இம்மா)

௨. குருவார்த்தைஆகஉன்மேல்ப்பாரம்- போட்டுச்சொல்லுகிறேனை
ஒருமாதம்இருக்கும்என சரீரம்-கல்யாணம்செய்த
பெருநாளில்என்மனை விசாரம்-அறிந்துகைமேல்
பரவசம்சொன்னாரோவிஸதாரம்-அத்தைகப்பிரான்
வருவார்அல்லோ இத்தனைதூரம்-என்றிருந்ததைத்
தெரியாமல்ஊர்க்கும்போம்அந்நேரம்-நீயும்கூடப்போய்
அருகேநான்சொன்ன உபசாரம்-சொன்னபின்கதைக்
கதைகண்டால்ச்சிந்தை கடனும்
கழிக்கச்சொல்வாய் உபகாரம் (இம்மா)

௩, ஆதியில்ப்பொன்மானுக்கா வாது-சொன்னதுண்டந்த
வேதைபொறுக்கச்சொல் என்மீது-பெண்களுக்கெல்லாம்
பேதமைஎன்பது விடாது-அதுதொலைக்கென்ன
வேதன்சொன்னசாபம்பொல்லாது-எல்லைராவணன்
பாதகன்அணுகக் கூடாது என்றுதிரிசடை
மேதினிவாய்மூடப் போகாது-ஆகையினாலே
சீதாராமன்எனபேதைச்
செலுத்தச்சொல்வாய் இப்போது (இம்மா)

அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறுதல்.

விருத்தம்,

வடித்துவடித்தன்னை இந்தவார்த்தைசொல்ல
மாருதியும்கைசெய்தான்விழல்க்கூளத்தை
இடிப்பதுபோல்அரக்கர்தம்மைஇடிக்கச்சேனை
எழுபதுவெள்ளமும்சேரும்எனதுதோள்மேல்
அடித்தலம்கொண்டென்சாமிசேர்வார்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேல்ச்சேர்வார்அவர்அப்பாலே
பொடிப்பொடிஆய்ராவணனும்தரையில்ச்சேரும்
போரும்வரும்பாரும்எனப்புகலுவானே, (மன)

௯௨-தரு-சாரங்காகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எட்டுநாளையிலேபாரும்-அம்மா-ராவணன்பேரும்இவன்ஊரும்

அநுபல்லவி.

இஷ்டகாலம்வந்த திரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலேராமர் இடத்தினில்ச்சேருவீரே
முட்டாதவானரர்கை தொட்டேகல்லால் எறிந்து
முட்டர்கள் துஷ்டர்கள் கொட்டபலிஷ்டர்கள்
இட்டிடுகட்டுகள ஓட்டுகள்கெட்டபின்
கட்டியபொட்டுகள் தொட்டறுபட்டும்(எட்டு)

சரணங்கள்,

௧, மலர்தலைஉலகெல்லாம் வாழ-மண்மேல்
மண்டோதரிஅலறி வீழ-எங்கும்
அலகையும்நாயும்வந்து சூழ-காவல்
அரக்கியர்உனதுவெள்
...ரட்டிகள்போலே தாழ
அந்தரதுந்துமி இந்திரன்அறைந்திட
எந்தன்முகுந்தனை வந்தனம்வந்தபின்
உனதன்வருந்திய சிந்தைமகிழ்ந்திட
இந்தஇலங்கைஅ ழிந்திடும்விந்தையை (எட்டு)

௨, ஆகாசாட்சதப்பிரோதம் மேலே-மிதக்க
ஆநமோததம்கடல் போலே-அதிலே
காகங்கள்மூழ்கி ஒருக்காலே மாதர்
கண்ணீரால்அந்தரத்தம்
கழுவிப்போமோ அப்பாலே
கங்கிலும்வங்கிலும் நுங்குதலங்களும்
மங்கயர்தங்கிரு டங்கொள் அரங்கிலும்
அங்கிலும்இங்கிலும் எங்கிலும்எங்களு
ரங்குநெருங்கிடு மங்கலதுங்கனை (எட்டு)

௩, ஆனைசேனைகளைநான் சாட-குரங்கால்
அரக்கர்தலைஎல்லாம்பந் தாட-ஒருவர்
போனவழிபோகாமல் ஓட-இந்தப்
பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை

எல்லாந் நம்பியைக் கூட
புத்திரமித்திரக ளத்திரனைத்தலர்
சுற்றியவிற்றல் அடித்துவிழுந்தலே
பத்தும்மாத்திரள் தத்தியிழுத்திட
வித்தகன் அனுமனாம் ருத்திரம்வெற்றியே (எட்டு)

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளங்கூறுதல்.

விருத்தம்.

உன்னித்தான் அனுமன் இந்த உறுதிசொல்லமனமுருகிநான்
வன்னம்உள்ள அணிசூடா மணிகொடுத்தாள்சாமி அவள்
என்னசொன்னாளெனக்கேட்கில் எதனைப்பாயெனச்சீதை
சொன்னபடி அடையாளம்சொல்லென்று சொல்வாளே, (௰௭)

௰௨-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அனுமானேசாமிக்கிந்த அடையாளம்சொல் ஐயா,

அநுபல்லவி.

சனகிலங்கையில்ச்சிறையில்த் தன்உயிரைத்தானேதின்று
மனமதில்ராமமூர்த்தசி வனம்செய்திருக்கிறாள் என்று (அனு)

சரணங்கள்,

௧. உலகறியவர்களைவிட்டுக் கோட்டைவாசல்கடக்குமுன்னே
ஒங்கும்வனம்எங்கேஎன்று நானகேட்கவேரோ
தொலைதூரம்வழிநடந்தால் சமர்த்திநீஎன்றுசொல்லித்
துளிர்ஆளவாய்மலர்ந்து குளிர்கைசெய்வாரோ (அனு)

௨. தாழ்வில்லாநகர்நீங்கி வருகிறபேர்எல்லார்க்கும்
தனித்தனியேநான்வுஞ்சால்லி அனுப்பினார்பொய்யோ
குழும்அந்தவழிநீவேலைவிசெய்யவேணும்என்று
தொட்டுக்குமவேந்தனுசை அடவைப்பகொடுத்தார் ஐயோ ()

௩. கனம்ஆனகய்கைக்கனா னனவோடனமுனைங்களைக்
காட்டிஇவாஆர்என்றாக் கேட்டாயேருகனே
உனதுதம்பினைதுகம்பி உனைகொழுந்தி இவளாநாலும்
உன்ஆசைதோழனைன்று சொல்லுரோமகனே (அனு)

௪. உளத்தில்மறுமாதர்பேர் குறிக்கேன்னளைந்தாய்கம்
உரைத்தார்எலசாமிக்கு சுருத்தில்வளாடுவானே

வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர்உடலபத்திரமாச்சொல்லோனே (அனு)

௫, ஒருநாள்என்மேல்ப்பாய்ந்தகாக்கைதனைநோக்கிப்புல்லால்
ஒருகணைவிட்டார்இதென்ன தெரியாதபேச்சோ
சாலமுன்மறுவிழ இருவிழிக்கும்ஒருமணியாய்த்
தாமேகொடுத்தாரேஅந்தமானமுந்தான்எங்கேபோச்சோ (அனு

அனுமார் அசோகவனம் அழிக்குதல்.

விருத்தம்,

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைகொண்டான் அனுமன்தன்நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சுமணனைஎங்கள்
சேனையுடனேகொண்டுவருவேன்வந்தால்
பந்தித்தராவணனும்படையும்காலன்
படைக்காவார்தாயேநீயார்என்றேறி
வந்தித்தான் அச்சூடாமணிகைக்கொண்டான்
வழிக்கொண்டான் அசோகவனம்அழிக்கின்றானே (௰௯)

௰௩-தரு-பியாக்கடைராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

அடித்தானே-அசோகவனம்தன்னை-முடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி,

அடித்தானே அருங் காய்கனிகிளைகளை
ஒடித்தானே அனை கொடிக்குள்விசுவரூபம்
பிடித்தானே அந்த ராவண்கீர்த்தியைக்
குடித்தானேகையைக்கொட்டித்தொடைதட்டிக்கொண்டு (அ)

சரணங்கள்.

௧, ஆடச்செயும்அசையச்செயும்
அறுந்தன சிலமரங்கள்கைகளை
மூடச்செயும்முறுக்கச்செயும்
முறிந்தன சிலமரங்கள்-வேர்பிடுங்கிச்
சாடச்செய்யும்தாவச்செயும்
தறிந்தன சிலமரங்கள்-கொண்டாட்டம்
பாடச்செயும்பாயச்செயும்
பறிந்தன சிலமரங்கள்-வெருவெரு
கோடானுகோடிகளாக்கொம்பும்கொடியும்ஆகக்
குறைத்தான் சிலமரத்தைப்பெருகிய

நீடாழிமுகட்டிலே அணைபோலேகிடக்க
நிறைந்தான் சிலமரத்தை-தேவர்கள்
வாடாமல்ராட்சதர்கள் பாராமல்வெளியெங்கும்
மறைத்தான் சிலமரத்தை-வாரிவாரி
ஏடாகூடமாலங்கைத்தெருக்கள்தெருக்கள்எல்லாம்
இறைத்தான சிலமரத்தை-இப்படி
மேலென்றும்காலென்றும் தெரியாமல்மூடிய
விசைகொணடெறிந்தமரம் திசைதிசைபோய்ப்படிய
மாடங்களும்அரக்கர் கூடங்களும்இடிய
மதில்இலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடிய (அடித்)

உ. அடிக்கடிமரமொடிக்கும் ஓசையில்
அண்டமும் வயிறுளைக்க-அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப்பெரும்படைக்கடல்
எங்கெங்கும் ஓடிவளைக்கச்-சினமுடம்
கடுத்தராக்ஷசதுரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுகளைக்கத்-திசைதிசை
திடுக்கெனக்கருந்தூளிசெந்தூளிஆகச்
சேடனும் முடிஇளைக்க-வந்தளவில்
தடுக்காமல்மரத்தின்மேல்மரங்களைவிட்டெறிந்து
சதைத்தான் சிலபடையைத்-மரம்பிடுங்கிப்
பொடுக்கெனப்பள்ளத்திலேபிணம்பிணமாஅடித்துப்
புதைத்தான் சிலபடையைத்-தேர்களை
ஒடுக்கியமளமளனெறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை-மீன்குலம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்கநடுக்கடலிலேதூற்றி
விதைத்தான் சிலபடையைக்கையினாலே
அடுத்தவர்ஆயுதத்தைப்பறித்துப் பற்றிபற்றி
அழுகல்வேம்பலைப்போலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடுப்படாவாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிற்றுக்குடல்கள்எல்லாம்வாயில்வரக்குத்திகுத்தி (அடித்)

௩, அதுசமயத்துக்குமாங்களவாய்த்ததே
அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம் என்னசொல்லப்
பதியில்இருந்தபேருந்துகாகம்முதல்
பறவைகள் ஆட்டபாட்டம்-மண்டைகளைச்

சிதறத்தேங்காய்போலேஉடைத்தும்சாமிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டம்-ராவணன்
பதியில்அனுமானுக்குதவியாவளர்த்தானே
தன்னுடையபெருந் தோட்டம்-அங்கங்கே
குதிரைமேல்ஆனைவிழத்தேர்மலைபோல்விழக்
குமுறித [illegible] பெருமபள்ளம்-பள்ளத்திலே
எதிர்மைஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம்-பசிபோகக்
கதியில்லாநரிகளும்நாயுமபேயும்உண்டு
களித்ததே தங்கள்உள்ளம் குரங்கென்று
விதிமோசம்ஆகவந்தோம் நமக்கிவன்எமன்என்ன
விட்ட தாக்கர்கள்ளம்-கிடைக்காத
புதுவிருந்திதுஎன்று மெத்தமெத்தவேதான
பூதங்கள்கடம்இடப் பிணநாற்றமும்மூள
எதாளதிர் அரக்கியர் அழுகைக்குரல்களீள
ஐம்பதினாயிரம் கிங்கரர்களுமாள (அடி)

சம்புமாலி வதை.

விருத்தம்,

அடிகொண்டவனுமுமஅந்தக் கிங்கரர்களும்பேர்மாள
முடிகொண்டஅரக்கன்கோபம் மூண்டிடஎழுந்தசேனை
வடிகொண்டகடல்போல்பட்ட மண்கிடந்திடும்இருப்புத்
தடிகொண்டஅனுமான்கையால் சம்புமாலியும்பட்டானே.

௰௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானேசம்புமாலி - அனுமான்கையால் - முடிந்தானேசம்புமாலி

அநுபல்லவி.

அடங்காதாருகாதன் விடும்குணம்உள்ளதூதன்
நெடுங்கிரியெனமண்டு தடங்கையால்அறைகொணடு
மடங்கியவாயிலே முடங்கியகுடல்எழ
தொடங்கியஉதிரமும் குடம்குடமாவிழ (மடிந்)

சரணங்கள்,

௧, நருக்குவேன்இதுஒரு குரக்கெனஎதிர்ப்பட்டு
செருக்கனதிறனில்எதி பெருக்கவேகனைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை நெருக்கிநெருக்கிஇட்டு
இருப்புலக்கையினாலே அனைக்கக்கொடுத்துவிட்டு (மடிந்)

உ. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்து
மேல்நூட்டநிருதரைக் கோலிப்பொருதவைத்து
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்து
வாலுக்கும்அனுமந்தன் காலுக்குமலைப்பிவைத்தா (

௩. மோதிவரும்படையை ஏதும்விடாமல்கொல்ல
யாதர்அழுதழுது வீதிஎங்கெங்கும் [illegible]
பாதகராவணன் காதினில்இடவல்ல
தூதர்குரங்கிதுபோல் லாதென்றலறிச்சொல்ல (மடிந்)

பஞ்சசேனபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை.

விருத்தம்,

மாய்ந்தசம்புமாலிஇந்தவிதத்தில்பட்டான்
பஞ்சசேனதிபரும்படையும்பூண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்களையும்கணத்தில்உள்ள
தோரணகம்பத்தில்இருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீராயிரம்பேர்
காதலரும்ராவுலட்சம்களைமாரும்
ஏய்ந்தபடைகளும்கொண்டஅட்சதனும்போர்மேல்
ஏறினன்மாருதிமேல்சீறினனே

௪௬-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

வந்தானேராவணகாதகன் அனுப்பஅட்சதன்மிகுத்திடப்படை
தந்தானேதோரணகால்ன்முன் மிகச்சமுத்திரமவளைத்ததொப்பென
மதகரிகள்பரிகள் ரதநிரைகள்வரவும்
வருகவருகஎன ராகவதூதன்
கண்டானேஅண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கடுகடுத்தகெர்ச்சனை
கொண்டானேகொண்டிடிபோலவே குதித்தரக்கரைஇருப்புலக்கையி
அடிகள்முடிகள்பல கொடிகள்தடிகள்பொடி
பொடிகள்பட்டவிசிறி வாலதைவீசி
வளைத்தோடியும்வாரிஅடித்தும்கெரித்தும்விக்கிடமுறித்தும்வீரர்கள்
தலைக்கேதலைமோதநெரித்தும்சரித்தும்அப்படைதொடுக்கும்வாளிக
தவிடுபொடிகள்பட உதறிஉதறிஎறி (ன்.
சுருகும்உமியும்என ஊதியபோது
காலால்உதைப்பட்டபேர்சிலர் கடிக்குளேசிலர்பிடிக்குளேசிலர்
தோளாலறைபட்டபேர்சிலர் தொடைக்குளேசிலர்இடைக்குளேசிலர்

கரம்அற்றபேர்களும் சிரம்அற்றபேர்களும்
கதிஅற்றபேர்களும் ஆகியேவிழ
[illegible]ஓர்அறைக்குளேபல கோடிவீரர்கள்வீரர்மேல்விழ
எறிவான்ஓர்[illegible]ரிக்குளேபல கோடிதேருகள்தேரின்மேல்விழ
அ[illegible]ம்கரதர் சமரதர்சிதரிட
அதலகுதலமொடு சேனைகள்மாளத்
தெரிந்தானேஅட்சதன்உதிய செம்புபோலவேசண்டுகண்களும்
எறிந்தானேஅக்கணமேசெல அம்புமாரிபிரசண்டம்ஆகவே
தெரித்தனுமன்உடல் இருக்கும்மயிர்முனை
முறுக்கிலம்மறையவும் அந்தமாருதி
தலைமேலும்தோளிலுமார்பிலும் முகத்திலும்கொழுவிருந்ததோரணை
கிலைமேலும்தாளிலும்வாளிகள் தொடுக்கவுங்குலைகுலைந்தராகவ
சரணம்அதைமனதில் ஒருமையொடுகருதி
விறுவிறெனவிசையில் ஓடிவந்தெதிர்
அடுத்தானேஅட்சதன்எறிய ஆயிரம்பரிரதத்தைஓர்கையில்
எடுத்தானேவிட்டெறிபோதினி லேஇரக்கிமுனைஎதிர்க்கவேபிற
கவனைஇவன்அறைய இவனைஅவன்அறைய
அவன்இடுகவசமும் வில்லும்வாளியும்
ஒடித்தானேபல்லொடுகுண்டம் உதிர்ந்திடச்செவிகலந்தஓடி
அடித்தானேகையில்அங்கவன் நெடுங்கழுத்தினைமடக்கமாருதி
உதறவருபடைகள் கதறிருதன்முது
குடைபடஉடைபட ராசவீதியில்
கீலத்தோடேதேயஅரைத்துக் கரைக்கஅட்சதன்மாயவேசிலர்
தலைத்தோடேருபம்மறைத்துப் பகைகளஆம்எனமேய்குவார்சிலர்
நிணத்திலேசிலர் பிணத்திலேசிலர்
நெரித்தபேர்சிலர் ஒளித்தபேர்சிலர்
வண்டாகமறைந்தபேர்சிலர் மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபேர்சிலர்
மண்டோதரிமுன்பினிலேஅடி சாய்ந்தமரம்எனவிழுந்தபேர்சிலர்
மலைந்தபோரினில் ஒழிந்ததூதுவர்
இலங்கைநாதனமுன் விழுந்தபேர்சிலர்

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்.

வீரர்ஆம்அரக்கரும்அட்சதனும்அந்த
விதம்அனுமான்கையாலேஅந்தம்ஆய்ப்போனார்

ஓர்மரத்துதரும்ராவணன்முன்ஓடி
உன்மகனும்நமன்உலகம்உற்றான்என்றார்
நார்அடாஎனக்குரங்கைக்கிழிப்பேன்என்று
நாற்பதுவெள்ளம்சேனைஉடனேவந்தான்
ஆர்அடாகுரங்கேஆர்அடாஎன்
றதிர்கண்டான்இந்திரசித்தெதிர்கொண்டானே.

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோ டெழும்பினஅரக்கர்சேனைக்
கதிர்கொண்டஉகாந்தநாளிக்கடல்எனவளைப்பக்கண்டான்
மதிகொண்டஅனுமான்கையில் வல்இருப்புலக்கைகொண்டு
குதிகொண்டான்எமனைப்போலே கூடினான்சாடினானே.

மௌ-தரு-மத்தியமாவதிராகம் அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

அனுமந்தன அடித்தானே-இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்துதடித்தானே

அநுபல்லவி,

அனுமந்தன்அடித்தானே முனைகொண்டுபிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு (அ)

சரணங்கள்.

க. கட்டும்என்றபேரையும்-கிட்டுஎன்ற பேரையும்
கறுவிவந் தோரையும்-மொறுவிவந் தோரையும்
கைப்படைபோய்மாள உதைத்தான் - சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்ஆக வதைத்தான் - நிரைநிரையாக்
கரிகள்மேல்ப் பரிகளும்-பரிகள்மேல்க் கரிகளும்
காலாள்மேல்த் தேராளும்-தேராள்மேல்க் காலாளும்
கண்பொறிகலங்க இறைத்தான்-சிலபேர்களை
மண்களில்அழுந்த மறைத்தான-கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை-வாலால் அனேகம்பேரைக்
கையால்ச் சிலபேர்களை-மெய்யால்ச் சிலபேர்களை
கசகிடுமிகளை பொழிந்தான்-கரும்புபோலே
நசுங்கிச்சாறுகள் பிழிந்தான்-அரக்கியர்க்குக்
கணவனைக் குமரனைத்-துணைவனைத் தெரியாமல்க்
கைகயில் அடித்துடலைச்-சிதைப்பப் பொடித்துபெருங்

காற்றில்ப்பஞ்சென ஊதினான்-சிலரைத்தேங்காய்க்
கீற்றுக்கீற்றாக மோதினான்-எண்இறந்தோர்கள்
சிரம்அற்றும் சிரம்அற்றும் உரம்அற்றும் வரும்ரத்தம்
கண்டிடம் எல்லாம்புரள மண்டைமண்டை ஆய்உருள(அனு)

உ, [illegible]வரும் தேரையும்-கிட்டிவரும் தேரையும்
முடுகிவரும் தேரையும்-கடுகிவரும் தேரையும்
முன்னடியால்வாரித் தூக்கினான்-தரையில்மோதில்ச்
செங்கல்ப்பொடிபோல் ஆக்கினான்- ஆனைப்படையை
மொத்தியும்குத்தியும் வாலால்-சுற்றியும் எற்றியும்வாரி
மூட்டைப்பூச்சிபோல் மடித்துக் -கூட்டம்கூட்டமா அடித்து
முட்டுமுட்டா அடுக்கினான்-கோட்டையும்லங்கைப்
பட்டணமும் நடுக்கினான்- அங்கர்வீதி
முகப்பும் கோபுரங்களும்-வகுப்பும் தாவரங்களும்
முத்துமாடங்களும் தேய்ந்து-சித்திரகூடங்களும் சாய்ந்து
முடியவீசி நொறுக்கினான்- கோடைகாலத்தில்
இடிபோலவே உறுக்கினான் அடித்தடித்து
மூளையும் குதிரைமலர்ச்-சோலையும் குதிரைநடைச்
சாலையும்குதிரை அலைவேலையும் குதிரைஆக
முறைமுறையாய்ச்சாய்த்து விட்டான்காலால்எற்றித்
தரையிலேதேய்த்து விட்டான் அரக்கர்தலை
மூளையும்சதையும் வன்னக்-காளியும்கூளியும் உன்ன
முழுதும்பேய்க்குலம் ஆடக் கழுகும்காக்கையும் பாட(அனு)

ங. அங்குசமும் தோட்டியும்-சங்கிலியும் ஈட்டியும்
அஸ்திரமும் சூலாயுதம்-சஸ்திரமும்வேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுத்து மொய்க்கவே-அதெல்லாம அய்யன்
பெருத்தபுயத்தில்த் தைக்கவே-தைத்தவை எல்லாம்
அழுந்ததோரணம் மேலே-குழந்தைச்சூரியன்போலே
அட்டகாசமது பண்ணி-இஷ்டராகவனையெண்ணி
அமரவே மதித்தானே-பட்டவைஎல்லாம்
உமிபோலே உதிர்த்தானே- ராவணன்மகன்
அடுத்தபடை களிலும்-விடுத்தபடை களிலும்
தொடுத்த படைகளிலும்-பிடித்தவன் மேல்ப்பட
அள்ளியே தெறித்தானே-சிலபடையைச்
சுள்ளிபோல் முறித்தானே- அரக்கர்கள்

அழுவாரும் தெய்வத்தைத்-தொழுவாரும் வீழேட்
டெழுவாரும் அரக்கன்முன்-விழுவாரும் தலைவிரித்
தலங்கோலம் ஆனாரோ-எல்லாரும் பேய்க்
குலம்போலே போனாரோ-இந்தப்படியா
அடிப்போம்குரங்கைக்கட்டிப்-பிடிப்போமென்னவேகட்டி
ஆர்ப்பரவத்துடன் வந்த காற்றுதுவெல்லாமும்சிந்த ஆறு

———•◆•———

அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்.

விருத்தம்.

அனுமான்பின்னையும்இந்திரசித்தம்மெல்லாம்
அடித்துவில்லையொடித்துச்சாரதியைமாட்டி
மன்ம்ஆகும்தேரையுமவீமரத்தால்மோதி
மண்டைகலங்கிட அடித்தான் அரக்கன் அப்பால்க்
கனம்ஆனபிரம்மபாசத்தைவீசிக்
கட்டினான் ஐம்பதினாயிரம்பிசாசர்
இனம்ஆக இலங்கையில்உள்ளோர்கண்
டேசுவார்பாரதியைப்பேசுவாரே (உரு)

ரு-இப்பதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

க, வந்தகுரங்கு வந்தஇந்திரசித்தன்
வலையிமாட்டிஎன்பார் சிலபேர்
இந்தகுரங்குகைமன் ஆகக்கோலங்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

உ, வினைக்குரங்குவந்த தெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென் திருக்கையாலே சமைத்துக்காச்சுநிந்த
சதுமுகாஸதிரமென்பார் சிலபேர்

௩, அந்தச்சிவனை சிதைக்காக இலங்கைதன்னை
அழிக்கவந்தானென்பார் சிலபேர்
தந்தையைஅன்னையை மகனைக்கொன்றபழி
தந்துபோடாயென்பார் சிலபேர்

௪, மணவாளனைக்கொன்ற இவனைக்கொன்றால்தீரிய
வாங்கோம்மங்கிலியமென்பார் சிலபேர்

கண்ணாகும்பாசத்தால்முகத்தில்வாட்டம்இல்லை
கபட்டுக்குரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

ரு, அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால்இலங்கைநகர்க்
களர்த்தகாலமெனபார் சிலபேர்
நகத்தால்கிள்ளுவதைக்கோடாலியால்வெட்ட
நமக்குமுடியுமோஎன்பார் சிலபேர்

சா, இங்கேஇந்திரசித்திதைப்பிடியாவிட்டால்இன்னம்
என்னென்னசெய்யுமோஎன்பார் சிலபேர்
தந்தைமூக்குப்போனதகப்பனுக்குமூக்குத்
தந்தானேமகனென்பார் சிலபேர்

———•◆•———

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்.

முனைசேர் அரக்க இவ்வாறுமுறையிட்டலரச்சேனைசுற்றில்
இனம்ஆய்வனைக்கமலைபோலே இலங்கையழித்தகுரங்கிதென்றே
அனுமான்தனைக்கொண்டிந்திரசித்தன் அங்கேவிட எங்கேஎன்று
புனைமாமுடிராவணன்கண்டுபொரிந்தான்கொலுவில்இருந்தானே.

ஒ அ-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

வீரசூரராவணன் - கொலு - வீற்றிருந்தானே,

அனுபல்லவி,

போகநாத்தினசிங்கா சனம்மேலேசொர்ன்ன
பீடத்திலமைமாக மலைபோலேதுன்ன
சாருதயம்சேர்பத்து சூரியர்களென்ன
தலைபத்திலும்பத்து மகுடங்கள்மின்ன (வீர)

சரணங்கள்,

க, நடம்ஆடும்அரம்பையும் ஊர்வசியும்அபி
நயம்காட்டிமயில்போல்உ லாவ
கடல்போலேமேள தாளங்கள் அண்டகு
டாகம்மட்டும்சென்று தாவ
அட்டா இந்திராவடா சந்திராவடாஎன்
றுவசாரக்காறர்கள் கூவ
வடவாக்கினிஆன விரகாக்கினிதீர
வந்தமேசம்பனிநீர் தூவ

சுடர்மணிமண்டபம்அண்ட கூடம்அதைத்தொடவே
தொடைநடுங்கி அசுரர்எல்லாம் நெடுமூச்சுவிடவே
முடிகளொடுமுடிமோதி அடிஇணைபுண்படவே
மூவுலகத்துள்ளோரும் சேவடிகும்பிடவே (வீர)

௨, எப்போதென்றுமுகம் திரும்பியவர்க்கெல்லாம்
ரிஷிகள்வந்துதலை நீட்ட
தப்பாஎட்டானைக்கொம் பொடிந்ததுபதிறுறு
சந்திரன்போல்மார்பிலே காட்ட
வைப்பாகியநாக ராசாக்கள்மாணிக்க
மாலைகொண்டிமேலே சூட்ட
வெப்பானதுர்முகன் முதல்ஆனமந்திரிகள்
விநயயோசனைகளை நாட்ட

முப்பதுமுக்கோடி தேவரும்கொண்டாட
முதல்ஆனதும்புரு நாரதர்கீதம்பாட
கற்பகம்மென்மலர்மாரி குப்பைகள்போலேபோட
கட்டியம்சொல்லுசைதிசை எட்டிலும்மேலேஓட (வீர)

௩, இலங்கும்மேகங்கள் புகைபோலஒதுங்கிக்கொண
டிராச்சல்இடாமலே கூச
புன்னாமுகவட்டசுமி காற்றுடைப்பார்போலப்
பூவையர்க்கருகில் வீச
என்னாடிஞன்னைப் பார்த்தான்வார்த்தைசொன்னான்
என்றியக்கர்சந்தோஷம் பேச
தினம்வழியத்துக்கு வரும்தெய்வப்பெண்களைச்
சிறுக்கியர்போல்அரக்கியர் ஏச

முன்னைபெறும்அட்சதன்வீழ்ந்த மனவேதைகூடி
முக்தமகன்செயித்துவந்த கீர்த்தியைக்கொண்டாடி
அனுமான்வருகிற வார்த்தைதனையேநாடி
அடிக்கடிச்சீதையை எண்ணித்துடித்துடன்மனமவாடி (வீர)

அனுமாரை ராவணன் வினவுதல்.

விருத்தம்,

இருந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப்
பெருங்குரங்குருவாய்வந்தாய பிரம்மன்மால்சிவன்விட்டாரோ
வருந்திவானவர்விட்டாரோ மனத்துளகப்பட்டதையெல்லாம்
தெரிந்திடவிட்டானென்று சீறுவான்கூறுவானே.

௰கூ-தரு-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆட்டாகுரங்கே-இங்கேவந்தநீ-ஆடாகுரங்கே

அநுபல்லவி.

ஆடாகுரங்கே அறிவாயோலங்கை
வாரசிங்காசனம்போல்வால்விட்டென்னிலும்மேல்இட்டிருக்கிறாய்(ஆ

சரணங்கள்:

௧. அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனகின்கரர் திறத்தநில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ விசிறித்தநீ(ஆடா)

௨. கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாளிகையும்சேனைகளையும்கொன்றொருக்காலே
சிட்சைசெய்வேனென்று கட்சிகட்டினேவந்த
அட்சகனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ(ஆடா)

௩. சிந்தனைசெய்தே நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தன்உன்னோடே எதிர்த்தபோராகலகாட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோ பல்லால்க்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீ(ஆடா)

௪, மறைக்கொருகர்மம் வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லதர்மம்
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாகிசம்
சொல்லடாகொடுக்கச் சொல்லடாநீ(ஆடா)

அநுமார் ராவணனுக்கு விடையும்மதியும் கூறல்

விருத்தம்,

அடல்இராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
அரன்அயன்மால்விடுக்கவந்தேன் அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத்தேடிவந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்தில்உன்னைக்காணவேண்டி உன்னூர்
இடம்உடைய அசோகவனம்அழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்றூதுவன்நானேநீபிழைக்கக்

கெடல்அரியபுத்திகேள்கண்டாய்என்றே
  கிளம்புவான் அநுமன்எதிர்விளம்புவானே.

உம-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ராமசாமிதூதன்நான் அடா-அட்டராவணா
நான்அடாஎன்பேர்அநுமான்அடா

அநுபல்லவி.

மாமலர்த்தலைவாசனும்கவி லாசனும்ரிஷிகேசனும்
  மறைக்குகின்றுதந்தநான் அல்லடா
  புறம்பேசின்றவந்தநான் அல்லடா (ராம)

சரணங்கள்,

க, கொடுத்தவரமும்தனமும்கனமும் வீணிலேஎன்போக்கிறாய்
  குடிக்கும்பாலைஅய்யையோகமர் வெடிக்குளேஎன்வார்க்கிறாய்
அடுக்குடன்பரஸ்திரீசெனங்களைத் தொடர்ந்தேன்பழிஏர்க்கிறாய்
  தூக்கிஎறவிட்டேணியைவாங்கும்நூர்த்தவார்த்தையைக்கேட்டு

தலைபடாமல்என் அய்யன்கால்மீதே [றாய்
  சரணம்என்றால்பிழைப் பாயேஇப்போதே
அடக்கஉன்தரம் அல்லடாசீதை
  அவன்இவன்விட வந்தான்என்றோதே (ராம)

உ, காலமும்பலமும்தெரியாமல்க் குதிக்கிறாய்என்னமாயமோ
  காமத்தாலேதர்மபுத்தியைக் கடக்கிறாய்இதுபாயமோ
சாலமோசேகோலமோஅடா உனக்கும்தெய்வசகாயமோ
  தங்கைமூக்கறுப்புண்டதல்லவோ சண்டாளாஇதுநூயமோ

வாலியும்போனான் உன்னைச்சிறைவைத்த
  வாலும்போய்விட்ட தஞ்சாதேமெத்த
சிலாசகவன் அம்பால்அவன்செத்த
  சேதியைநீஅறி யாயோடாபித்தா (ராம)

ந, நீதம்இருந்தும்வேதம்தெரிந்தும் பாதகங்களைச்சூழ்கிறாய்
  கெடுமதிகள்ளுக்குத்தோன்றாமல் மோகத்தில்மூழ்கிறாய்
மாதர்மோகத்தாலேதுவண்டு தாழாதவனைத்தாழ்கிறாய்
  மயக்கமோகைக்குள்விளக்கைப் பிடிததுக்கிணற்றிலேன்வீழ்கி

ஆதிமூர்த்தி தானேஉத்தண்டம் [றாய்
  ஆகவந்தான் அரக்கனாமண்ட

சீதையைவிட்டுப் பிழைஅடாகண்ட
  சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்ட (ராம)

இ ல ங் கை அ டி.

உ௱-தரு-பைரவி-இம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பிழைக்கஎன்றால்வாடா-நான்சொன்னபேச்சைக்கேள்அடாமூடா

அநுபல்லவி,

படிக்கெல்லாம்நானே ஆளாபடைத்துக்கொண்டாயேசண்டாளாதப்

சரணங்கள்,

க, வேதன்முதல்விண்ணோர்கள் குறைநீங்க-ஆதி
  விஷ்ணுவேபுவனமெல் லாம்தாங்க-ஒரு
கோதண்டராமன்என்னும் பேர்தாங்க-வந்து
  குதித்தானேசாத்தால்உன் உயிர்வாங்க
ஆதவன்முன்இருள் கிட்டுமோ-மூட
  வனுக்குக்கொம்புத்தேன் எட்டுமோ-அந்த
சீதைஆம்தெய்வம் உனக்கொட்டுமோ-இந்தக்
  கிருஷ்டிப்புத்திதனைக் கட்டுமோதப்பிப் (பி)

உ, வினைசெய்தற்குச்செய்யும் வகைஏதோ-ராமன்
  விடும்கணைஒன்றனக்குப் போதாதோமிக
இனிதாகஎன்சொல்லுவழ்தல் லாம்தீதோ-சற்றும்
  இணக்கம்இல்லாதஉன் உடன்வாதோ
உலாததங்கைகொங்கை போய்-அடபாவி
  உனக்கிதன்மேல்என்ன வாய்அடா-அந்த
சானகிஉலகுக்கெல்லாம் தாய்அடா-அவள்
  தானேஉன்குலம்சுடும் தீய்அடா-தப்பிப் (பி)

ந, புவிமேல்உன்னைவென்ற கார்த்தவீரன்-விறுப்
  புனைத்தானேபரசுராமன் னெனும்சூரன்-எதிர்
தவனையும்வென்றாரகு குலதீரன்-தேவி
  ஆவனைவிட்டால்நீஇலங்கைக் கதிகாரன்
தவநல்லாவறுத்தொ டாகஸ்தியமுனி-முன்னம்
  தாசவில்லுக்கீந்தசேனை வெய்யில்பனி அக்கே

எவர்களுக்கும் — ஏழைஆனகனி-நான்
எனக்குமிக்குங்வானர் — ஆனேகர்இனி-தப்பிப் (பி)

அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்.

விருத்தம்,

போதரவா அனுமன் இந்தப்புத்திசொல்லப்
பொங்கியவாள் அரக்கன் விழிப்பொறிகள்சிந்தி
நீஇவசனம்குரங்கே நீயோசொல்வாய்
கேத்திஇதுகேத்த இதுவென்றாரீதிப்
பாதகரால்இவனைவெட்டும்என்றான் அங்கே
பணிந்துவிபீஷணன் அண்ணன் பாவம்கண்டாய்
தூதனைக்கொல்லுவதென்ன நியாயம்சொல்லித்
தலக்குவான்ராவணனை விலக்குவானே

உ௨-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இவனைக்கொல்லுவேன்என்றாநீ எழுந்ததுமெத்த
இகழ்ச்சிஅடாஅண்ணேன்

அநுபல்லவி,

தவம்தானேயிருக்க — இலங்கேசனேஅந்த
சாதிமனிதன்சொந்த — தூதுவன்என்றுவந்த (இவனை)

சரணங்கள்.

க. தாசங்கட்டும்கீர்த்திக்கு — அழிவுவந்திடப்போகுதோ
தூதனைக்கொல்லுவென்று — துடிக்கிறாய்என்னருதே
கொசுகைப்பொருட்டாஎண்ணிக் — கருடன்எதிர்ப்பதேதோ
குரங்கைநீஎதிர்ட்டால்ப் — புறம்பெங்கும்நகையாதோ (இவனை)

உ. அந்நாள்கம்தங்கையைக் — கொல்லாமல்காத்தோமே
அவர்பலம்வெளிஆக — அனுப்பினதறிந்தோமே
இந்நாள்நமதுபலம் — வெளிஆம்என்றெணிநாமே
இந்தக்குரங்கைக்கொன்றால் — என்கெங்கும்வசைஆமே (இவனை)

௩, பொறுக்கக்கோபம்வந்தாலும் — குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி
புலிப்பசித்தாலும்என்ன — புல்லைத்தின்னுமோகற்றி
அறிந்ததசெய்தேன்இனி — நீயேஅறிவாய்புத்தி
ஆக்கினைசெய்தப்பாரிதைத் — அகற்றுவதுவேவெற்றி (இவனை)

அனுமார்வாலில்நிச்சுடாமல்அக்கினியைச் சீதைவேண்டல்.

விருத்தம்.

தம்பிபீஷணன்சொல்ராவணனும்கேட்டான்
தையலார்தாவியிலேகயிறில்லாமல்
வம்புமகிமயிறெல்லாம்முறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேஇழிசுற்றித்தீயைஇட்டான்
முன்பிருநூறாயிரம்பேர் இழுத்தோர்வீழ
முனைந்தெழுந்த அனுமந்தன்தனைத்தொடாதே
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாய்நெருப்பேஎன்று
போற்றவாள்சீதைசொல்லி ஆற்றுவாளே.

உ௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்கினிபகவானே-வருத்தாதே-அனுமானை நீதானே

அநுபல்லவி.

நிக்குவேறில்லைநீயே — நிக்குபுடவைசோர்த்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம் — க்கஉளதுபாரம் (அக்கி)

சரணங்கள்.

க, இத்திசைவந்தானேஎன்பிராணேசன்கை-முத்திரைதந்தானே
சத்தியம்ஆகச்சர்வ — சாட்சிநீதானே ஆனல்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் — பத்தினிநானே ஆனல் (அக்கி)

உ, விவரித்துள்ளதுசொல்லவோ-உனதுமித்திரன்-தவபுத்திரன்இவன் (அல்லவோ
கவலே அரக்கர்இரு — கண்ணுக்கெல்லாம்நெருப்பாய்
இவனுடைவாலுக்குமாத் — திரம்மலர்போல்இருப்பாய் (அக்கி)

௩, தன்மந்தைக்குறியாயோ-ராமதூதன்என்-நின்னும்அறியாயோ
முன்னாள்என்சாமிகையைஉன்னால்அல்லவோதொட்டேன்
இன்றைக்கும்நான்அவரைஇணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன் (அக்கி

அனுமார்இலங்கையைக்கொளுத்துதல்

விருத்தம்.

கோடையிலேதங்குகின்றமலர்போல்ச்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறுபுலம்பிஏங்கி
வாடையிலேஅக்கினியும்பயந்துசெம்பொன்
மலர்போலவே இருந்தான்நாலுதிக்கும்

ஆடரங்குஞ்சாலையும் மாளிகைகளுந்தோப்பும்
அரசிருப்புமின்னோர்களும்பக்கமைகளும்
மாடமுமகூடமும்இலங்கைகளுக்கும்வாலே
வளர்த்திருள் அனுமந்தன்கொளுத்தினனே.

உச-தரு-தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பற்றிக்கொண்டது அனுமான்இட்டஅனல்
சுற்றிக்கொண்டதுலங்கையை

அநுபல்லவி.

வெற்றிப்பெலசானசி உறைமிசமெங்கும்
விட்டுவிலங்கிந்திசை எட்டும்ஓங்கிமுட்டி (பற்றிக்)

சரணங்கள்.

௧, எட்டுத்தபொற்கோ புரங்களும்-மலர்
படுத்தபூஞ்சப் பரங்களும்-எரி
அடுக்களையுந்தா வரங்களும்-சுவர்
கொடுத்தமணிஉத் தரங்களும்
உன்னத உப்பரிகையும்-தங்கத்தாலே
மின்னியகொடி வகையும்-ஆனைசேனை
மன்னும்விமானத் தொகையும்-கவரத்தினப்
பொன் அறைகளும் குகையும்-திருதிகெளக்
கொண்டல்கொண்டலரப்புகை ஏறவே-அத்தைக்
கண்டவர்வேன்விட்டு மாறவே-அவர்
பெண்பிள்ளைகள்பழி கூறவே-பெண்கள்
கொண்டைகள்எல்லாம்கரு நாறவே
உருவங்கள்தாமொருப் பருக்கள்வேறுவேறு
அருகெங்குமோதுமோத் தெருவெங்குமோடுமோ (பற்றிக்)

௨, மூடுதயிலவிளக்கு சொலிக்கவே-படு
வாரைக்கண்டமார் சலிக்கவே-சொல்லும்
வேதசாஸ்திரங்கள் செலிக்கவே-எங்கள்
சொன்னபடி பலிக்கவே
சாகரங்களும் குறைய-புகைப்படலம்
ஆகாசமட்டும் நிறைய-பாதாளத்தில்
நாகருங்கூட இறைய-ராவணனும்
மேகதலத்தில் மறைய-இலங்கையிலே

...நிரும்கண்டி. ...வற்றவே-செத்த
...ன்கொடிகாற்றங்கள் ...ற்றவே-வாலே
எழுந்தெழுந்து மெத்தவே-செத்
பாறிஆகஅய்யன் ...ற்றவே
உலிய கிருதர்எல்லாம்அலிய
...லிய கரிகரியாக்குலிய (பற்றிக்)

...றக்கைதகளைப் போடுவார்-மெற்ற
...விட்டுவிட் டோடுவார்புகைச்
...லேதட மாடுவார் ஒரு
...ரக்கியர்கள் வாடுவார்
...சாலைபொரிந்த தென்பார்-ராவணன்
...டமெரிந்ததென்பார் வீட்டின்வீட்டின்மேலேவீடச்
...ரடேசரிந்த -தென்பார்-வெட்டவெளியாத்
...டைதெரிந்த தென்பார்-தவிதவித்து
...துள்ளுடிவிழச் செல்லுவார்-பெண்கள்
...மூலைவாசை மெல்லுவார்-அனல்
...டாமல்க்குழி கொல்லுவார்-அனுமான்
...துதென்டன்என்று சொல்லுவார்
...வேக கோடிகோடிநிருக
...ப்போக காலிகாடாகிவேக (பற்றிக்)

...வீரர்கள்திரும்புங்காலையில்மதுவனம்அழித்தல்.

விருத்தம்.

...வை இலங்கையிழ்இல் வாழிட்டுச்சீதைதிசை
...துபோற்றி
...ல்வாய்மைமாகம் தனைக்கண்டான்சேனைகளோ
...ங்கிக்கண்டான்
...சொல் அனுமானும் அங்கதனும்சேனைகளும்
...ச்சுக்ரீவன்
...வனங்கண்டுகிலேப்பட்டார்மதுவையுண்ணத்
...பட்டாரே

உரு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆடதாளசாப்பு
பல்லவி,

...ரர்எல்லாம் பாய்ந்தாரேமது
...லாம்கொள்ளையிட்டு மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி,

வானும்சூரியனக் வானுந்தெரியா-அந்த
வானத்திலிலிருந்த தேனுங்கனியுமிசிக்க (வானர)

சரணங்கள்.

க, திரளதாரைமாக் கனியும்-ஆ
இனிபழுத்த தேங்கனியும்-தேன்
உருகுகதலிப்பூங் கனியும்-சுவை
ஒழிபடாவினாங் கனியும்-கையாலத்
திருகித்திருகிப் தறிக்கத்-திசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிக்க-வழிமேலே
கரும்இலைப்பினால் வந்தடைக்கவே
இருவிலாப்புற மூம்புடைக்கவே (வானர

உ, வாயிலேஅளிப்பார் சிலபேர்-தேன்
வாயிலேஒளிப்பார் சிலபேர்
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்-கனை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்கள்மொய்த்தாலிப் போலே-மொய்த்து
இரைச்சலிட் டொருக்காலே-பெரு
வாயிலேமதுவைவழியக் குதட்டிக்கொண்டு
ஓயின்றவனாடுமி அதட்டிக்கொண்டு (வானர)

ங, இந்திரன்வாலிக்கிட் தோட்டம்-இப்ப
இதிலேசுக்கிரீவருக்கு நாட்டம்-என்று
வந்துபுகுந்துகடல் ஓட்டம்-போலும்
மதுவைஎல்லாங்குடித் தாட்டம்-செய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன்எதிர்க்க-அவனை
அடித்தானேஅங்கதன் பதைக்க-சொல்லும்
எந்தஆணை ஆக்கினைக்கும் இல்லாமலே
தந்தம்இச்சைஇல்த்தடை இல்லாமலே (வானர)

சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக்குறித்து
ஸ்ரீராமர் இரங்கல்,

விருத்தம்.

இப்புறம்ராமசாமி தெற்கில்போனபேரை
எப்படிகாணுவேன் எனக்குறைகூறுவானே

இப்பாடி-ஆபேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. திக்குத்திக்காச்சீதையைத் தேடிநொந்தாரோ எந்த
திக்கிலுங்காணுமலங்கே வாடிவந்தாரோ

உ. தெற்குத்திசையில்போனவரைக் காணேன்கண்ணாலே - அடா
சுக்கிரீவாநானதுக்கின்னும் இருந்தேன்மண்மேலே

ங. சண்ணிச்சீதைஇறந்தாளோ என்னபட்டாரோ-இந்த
என்னசொல்வோமென்றுசீவன் தன்னைவிட்டாரோ

ச. நாள்க்கணக்கைஎண்ணிஎண்ணி ஏக்கம்ஆனரோஎன்தன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதவசு நோக்கப்போனரோ

ரு. மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் தேடுகின்றாரோ-சிறையில்
வைத்தஅரக்கரோடேபோர் ஆடுகின்றாரோ

சா. தென்முகமேமுகம்ஆக இன்னம்செல்வாரோ-இங்கே
என்முகத்தில்சீதைசேதி என்னசொல்வாரோ

எ. தன்வரவுபார்க்குமென்னைத் தளரப்பார்ப்பானே-அனுமான்
என்வயிற்றில்எண்முவந்து பாலைவார்ப்பானே

அ. கவலைஎன்அனுமான்இருக்கக் காரியம்போகுமோ-அய்யோ
அவனால்ஆகாதகாரியம்பின் ஆரால்ஆகுமோ

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் யிருப்புகூறல்,

விருத்தம்.

வண்டேபோல்மனம்சுழலஇந்தவண்ணம்
மடலேபோல்சுக்கிரீவனுடனேசொல்லிக்
கொண்டேதென்முகத்திலேமுகத்தைவைத்துக்
குறித்துராகவன்இருந்தசபைக்குமுன்னே
பண்டேஅங்கதன்முதல்சேனைகள்பின்செல்லப்
பறந்துவந்துகரங்குவித்துப்பணிந்துக்கண்டேன்
கண்டேன்சீதையையென்றுகூவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான்அனுமனவந்துகுதிகொண்டானே.

உசு-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேன்-கண்டேன்சீதையைக்-கண்டேன்ராகவா

அநுபல்லவி.

அண்டரும்காணுத இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தவேதாவைத் தாவந்தமாதாவைக் (கண்)

சரணங்கள்.

௧. காவிவிழிகளில் உனஉருவெளியின்னக்
கனிவாய்தனிலேஉன் திருநாமமேபன்ன
ஆவித்துணையைப் பிரிந்தமடஅன்னம்
ஆனல்நான் சொல்வதென்ன
பூவைத்திரிசடை நித்தம்நித்தம்சொன்ன
புத்திவழியேதன் புத்திநிலைமன்னப்
பாவிஅரக்கியர் காவல்சிறைதன்னப்
பஞ்சுபடிந்தப முஞ்சித்திரம்என்னக் (கண்)

௨. பனிக்காலவாரிசம் போலநிறம்கூசிப்
பகல்ஒருயுகம்ஆகக் கழித்தாளேபிரயாசி
நினைத்துங்கோரவணன் அந்நாள்வரச்சீசி
நில்லடா எனறேசி
துணித்துத்தன்உயிர்தன்னைத் தான்விடமகராசி
சாரும்பொழுதுகாணும் சமயமிதுவேவாசி
இனித்தாமதம்செய்யல் ஆகாதென்றிடர்வீசி
ராமராமராம ராமஎன்றெதிர்பேசிக்? (கண்)

௩. அடல்சேரும்வாலியை வானுலகிலேகூட்டி
அவனியைச்சுக்கிரீவன் ஆளமுடிசூட்டி
உடனேநீதூதுபோ என்றசொல்அமுதூட்டி
உன்எழில் பாராட்டி
விடவந்தஅனுமந்தன் நான்என்றுசீராட்டி
விவரம்சொல்லஉயிர்கொண் டிருக்கிறாள்சீமாட்டி
இடமாலட்சுமணன்செய்த பர்ணசாலைவீட்டில்த்
தேவாதிதேவாஉன் திருவாழிதனைக்காட்டிக் (கண்)

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவி சூடாமணிகண்டு மகிழ்தல்.

கொச்சகம்.

பணிஅனுமான்இதுசொல்லிப் பாவைஉதவியசூடா
மணிஅடையாளம்கொடுத்தான் வள்ளல்ராகவன்கண்டான்
அணிவுடலம்புளகித்தான் அகம்குளிர்ந்தான்முகம்மலர்ந்தான்
துணியும்அந்தமணிவாங்கித் துதித்தான்சம்மதித்தானே.

௨௭-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிக்குவந்த-சுகமே-அனந்தசுகம்

அநுபல்லவி.

வாடிஅனுமான்சொல்ல ஆடிமூட்டமூட்ட
நாடிச்சீதைஅம்மை சூடிவாவிட்ட (சூ)

சரணங்கள்.

௧. அமலமாமணிதன்னை வாங்கினான்-உயிர்செய்
அமுர்தசஞ்சீவிபோலத் தாங்கினான்-சீதை
கமலக்கைபோலப்பிடித் தேங்கினான்-கவலை
கதிர்கண்டபனிபோல் நீங்கினான்-கண்டு
கண்இரண்டும் குளிர்ந்தான்-மேல்வரும்
எண்ணங்களும் தெளிந்தான்-அந்த (சூ)

௨. மடித்துவாயிதழ் கடித்தான்-மேனி
மயிர்ப்புளகம பொடித்தான்-வேர்வை
பொடிக்கத்துடி துடித்தான்-அனுமான்
புத்திசொல்லிப் படித்தான்-சேனையைப்
போர்க்குச்செல்லும் என்றான்-அடிக்கடி
சேர்க்கச்சொல்லும் என்றான்-இப்படி (சூ)

௩. அரக்கர்ஆம்இருள்எல்லாம் ஓடவே-காமம்
ஆனபயிர்வளர்ந்து கூடவே-கீர்த்தி
விரித்தாம்பையாகிதம் பாடவே-தேவர்
விசும்புமலர்எங்கும் மூடவே-வானர
மேனி பாரிக்கவே-தூர்க்கைய
வானி பூரிக்கவே-அந்த (சூ)

ஸ்ரீராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவண்ணம்சாமிமனமகிழ்ந்துதேறி
இலங்கையைப்போய்வளைந்திடவேசேனைசூழ
அந்தஅனுமான்மேலேதானும்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேலும்முந்தருளிச்சென்று
தொந்தம்உள்ளபடைத்தலைவர்முன்னும்பின்னும்
சூழ்ந்துவரச்சுக்கிரீவன்அருகேநின்று
முந்திவழிகாட்டிஇடராமச்சந்திரன
முறைகொண்டான்தென்கடலின்துறைகண்டானே.

சுந்தரகாண்டம் - முற்றும்.

விருத்தங்கள்-௧௨-கொச்சகம்-௩-ஆக-௧௫.
திபதைகள்-௪-தருக்கள்-௨௭-ஆக-௩௧.
பாயிரம்-௧-க்கும்-காண்டங்கள்-௫-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-௫-வெண்பா-௨-வசனம்-௧-விருத்தம்-௱௪௨-ஆக-௱௫௰.
தோடயம்-௧-திபதை-௪௰-தருக்கள்-௬௬-ஆக-௱௭.
ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்.

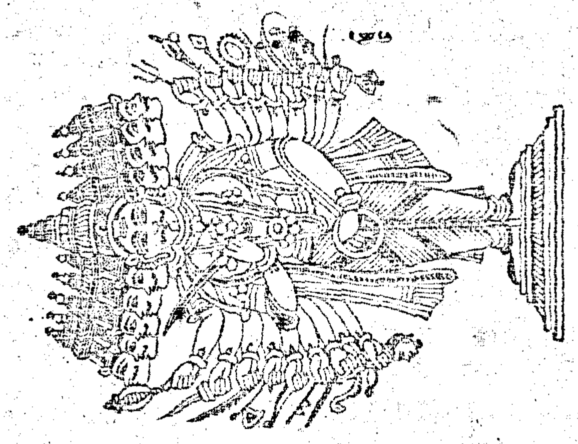

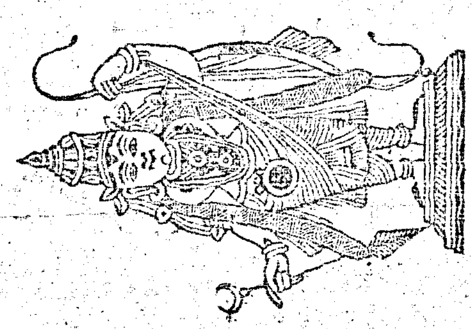

ஸ்ரீராமஜெயம்.

—*—

ஆறுவது.

உ யுத்தகாண்டம்.

அனுமார்மீண்டபின் ராவணன்கேட்க
மந்திரிகள் ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்.

ஆலிலைமேல்பள்ளியிடுத்தபோதிவந்தோன்
அருங்கடல்வாய்பெருகசனிகள்உடன்இருந்தான்
மூலஇலங்கையைமுன்போல்விசுவகர்மா
முடிக்கஅந்தப்படிக்குராவணனும்கண்டான்
வாலினும்காலினும்அனுமானஇடித்தியாலும்
மாண்டராட்சதர்போகஅந்தஊரில்
மேல்உள்ளராக்ஷதருக்கும் அரக்கன்பொல்லா
வினைசெய்வான்மந்திராலோசனைசெய்வானே. (க)

க-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. வாரும்வாரும்பாரம்பரிய மந்திரிமாரே
பாரும்பாரும்ராவணனெனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே
உ. அரிஅயன்கூடப்பயப்படும்இலங் காபுரித்தெருமேலே
கரிகரியாக்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே
ந. இங்கேகட்டகுடாறஇல்லையே இலங்கைஇல்லாளுசாரும்
நங்கைமார்கொண்டைவெந்திடச்சுழ நாறுகின்றதுபாரும்
ச மனிதர்அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனிஎன்னவெற்றிஇனிஎன்னசத்திஇனி என்னகொண்டாட்டம்
ரு. என்றுராவணன்சொல்லச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
நனைக்குரங்கும்கொசுகும்பகையோமெக் கென்றானேபிரகஸ்தன்
சு. ஒருவர்எதற்குநானேலட்சுமணனை உடனேஅவன்அண்ணன்
இருவர்தலையும்கொண்டுவருவேன என்றானேபுகைக்கண்ணன்
எ. நரனையும்வானரனையும்கொல்ல நான்அல்லோஅனுபந்தன்
துரிதமாஎன்னைப்போகச்சொல்என்றுசொன்னானே வச்சிரதந்தன்

அ. இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென் றேயிருந்தனன்கோனே
அவன்அவனபலம்தெரியல்ஆகும்என் றுன்சகோதரன்தானே
கூ. நாமேதின்றநரரும்குரங்கும் நம்மைஜெயிக்கல்ஆச்சே
மாமோசம்இதனைதுதனைமுகன் வருத்தானேதன்பேச்சே
௰. முட்டனுக்குந்தன்புத்திநாலிலும் மூன்றிலும்செம்மைபோலே
துட்டமந்திரிகள்வாயில்வந்தது. சொன்னரோஒருகாலே
௰க. சூரியகேதுபிரசாசன்முதலோர் சொல்லிடும்அந்தவேளே
காரியம்அல்லஎன்றுமுக்கிருன்கும்பகர்ணன் என்னும்அக்காளே

—*—

கும்பகர்னன் ராவணனுக்கு ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்.

படபடெனமந்திரிகள் இந்தவிதம் சொன்னதெல்லாம்பரிந்துகேட்டு
உடல்மறந்தேராவணனும் சிறியார்கைச்செம்பொன்போல்உச்சாகத்தால்
கடல்கடந்துபோராடவினைந்தளவில் அமைச்சர்களைக்காய்ந்துபின்பு
இடம்உடையகும்பகர்னன்கூறுவான் அண்ணன்முன்னேசிறுவர்னே,

க-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்-மந்திராலோசனை
நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்.

அநுபல்லவி.

ஏற்றகும்பகர்ணன் என்சொல்லைவிழ்க்கிறுய்
எடுப்பானகீர்த்தியைத் துடுக்காலேதாழ்க்கிறுய்
ஆத்தில்அடிக்கவேபல்லுபோக்குதென்ற
சொல்லைப்போலேஇந்த தூதர்சொல்கேழ்க்கிறுய்(நேத்தி)

சரணங்கள்.

க. தோட்டம்ஆம்அசோக வனம் அழிபட்டபோதே
தேவருக்கும்உனது பயம்போச்சு
காட்டும்ஆம் அரக்கர் தலைகள்உன்னுலேதெரு
காலுபுறமும்உருண் டிடல்ஆச்சு
வீட்டுப்பெண்கள்நகைக்க ஒருத்திகாலடியினில்
வீழ்கிருய்இதிலும்உன் டோலச்சு
கோட்டைமுழுதும்கரிக் கோட்டைசெய்தகருங்
குரங்குக்கும்மனிதர்க்கும்பயந்தோமோ எனும்பேச்சே(நேத்தி)
உ. விதம்விதமாப்பெற்ற விசயசாம்அய்யய்யோ
விரசக்கினியிலே கருக்கிறுய்

மதிமோசமோஉந்தன் விதிவசமோசொன்னுல்
மனதுகொள்ளாமல்அரு வருக்கிருய்
அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆயிரமும்தெரிந்தும்
அறியாமலேசெல்வம் செருக்கிருய்
மிதிலைப்பெண்கற்பால்இந்தப் பதிவெந்ததல்லாமல்
வேறென்றால்வெந்ததென்றேநீஎண்ணி இருக்கிருய்(நேத்தி)
௩. கருமலைபோல்இந்த நிருதரைக்கண்டால்அந்த
காலருத்திரனுக்கும்உண டோவீரம்
இருநாள்இதோ புறப்படுகிறேன்என்றுமுன்
எவ்வளவ்வரிட ஆரவாரம்
மருஉடன்சீதையை விடுவதுவேநல்ல
மார்க்கம்இல்லாவிட்டால் இக்கோரம்
ஒருமிக்கவேபோய் உனக்காச்சேனைக்காச்சென்று
ஒருகைபாராமல்இங்கே குறுகுறுக்கும்விசார(நேத்தி)

—*—

விபீஷணர் இந்திரசித்தைவிலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன்இந்தமொழி சொன்னபின்பு
குதித்திந்திரசித்தெழுந்தான் எனதுகையில்
வெம்புபிரம்மாஸ்திரமும் நாகபாசம்தானும்
வீண்போமோபின்அதைநீ காண்பாய்என்றுன்
வம்புசொன்னய்பயலேநீ போடாநாளை
வருங்காரியம்அறியாய்என்றவனைத்தள்ளித்
தம்பிவிபீஷணன்அண்ணேன் உனக்கிதெல்லாம்
சதிஎன்றுன்கேட்பாய்என் மதிஎன்றுனே.

உ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராகவன்பகைராவணா ஒருகாலும்நமக்காமோ
அண்ணேன்பழிசுமக்காதே

அநுபல்லவி.

ஏகன்ஆய்அந்தமூவரும்தசரத ராமன்என்றும்வந்தாரே
நாம்எங்கேபோவோம் அந்த (ராகவ)

சரணங்கள்.

க. அலைகடல்சூழ்இலங்காபுரிநகர்மேலே வந்தொருக்காலே
அளவறுராட்சதர் மலைகள்மலைகள்போலே மண்டினத்தாலே

அலைந்தோம்-மெத்த உலைந்தோம்-மேனி
குலைந்தோம்-நிலை கலைந்தோம்-என்றதேவர்
காலமே ஓலமே-செய்தும்
மூலமே கோலமே-ஆகியது
கிளையும்வினையும் முளையும்களையவே
வலக்கைத்தது நிலத்தில்வந்தவதரித்த (ராகவ)

உ. பாதகிதங்கையால் சீதையைவினைமூளா அடசண்டாளா
பன்னகசாலையோ டின்றிருபதுதோளால் பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய்-ஆசை தொடுத்தாய்நன்மை
விடுத்தாய்-குடி கெடுத்தாய்-அவள்ஒரு
தாய்அடாதாய்அடா-நமக்கொரு
தீய்அடா தீய்அடா-சிறைமேல்
வைத்தாய்வைத்தாய் பித்தாய்செத்தாய்
சன்னிதி அல்ல உனையேகொல்லவந்தவன் (ராகவ)

௩. மேதருகார்த்தவீரியன்முன்னதிர்இட்டாய் விருதுவிட்டாய்
வேதவதிசொன்ன சாபத்தில்அகப்பட்டாய் பிழைக்கவுமிட்டாய்
ம்தமோ-உனக்கு சுதமோஎந்த
விதமோ-லங்கை சதமோ-இத்தனை
குலமும் வீரமும்-உனக்கு
மாரமும் பேரமும்-உன்னுடைய
முடியும்கொடியும் கொடியும்மடியும்முன்
சீதைபோ வாதைதீரும்உள்ளது (ராகவ)

விபீஷணனை ராவணன்சீறிக்கூறல்.

விருத்தம்.

உதிக்கின்றகதிரோன்முன்னே ஒளிக்கும்மின்மினிபோல்அன்னால்
கொதிக்கின்றனன்முன் அந்தக் குரங்கொடுநரர்என்செய்வார்
எதிர்க்கின்றசொல்லன்சொன்னாய் எனவிபீஷணனைப்பார்த்து
கதிக்கின்றஅரக்கன்பல்லைக் கடிக்கின்றான்படிக்கின்றானே.

௩-வது-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும்இந்த புத்திவிபீஷணா
போதும்போதும்சொன்னது போதும்அடா

அநுபல்லவி.

நாதடாநான்பயப் பட்டுநடக்குமோ
வலியைக்கண்டுநீ வக்கிக்கிடக்குமோ

நாதன்ஆனதனாலே உன்சொல்லைக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டோ கடல்ஆழம்பார்ப்பது (போது)

சரணங்கள்.

க. உலகும்அரசும்போய்-வெளளாட்டியால்க்காட்டில்
ஓதுக்குண்டராமன்னானோடேதிர்ப்பானோ-அவன்கூட
விலகிடமாயம்செய்து-குலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடுதிரிய விட்டேனே-எங்கும்தேட
பலருக்கும்தெய்வம்என்றாய்-இந்திரன்சிறைபட்டநாள்
பாலனேஇவன்என்னோடேலாதோசண்டைபோடக்
கொலைசெய்யும்அரக்கரை-மனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெருவில்ஊசி விற்றால்விலைபோமடா (போது)

உ. துப்பானவர்லிமுன்னே-எதிர்த்தவர்பலம்போமோ
தோர்வையோஆர்க்கும்அது-சாபம்என்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர்முன்-எனக்குப்பலம்இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோ டெடுத்தென்னபொய்போமோ
அப்பாநான்இருக்கவும்-என்னோடேநீபிறந்தும்
அந்தகார்க்கஞ்சிஉன் சிந்தையிப்படிவேமோ
குப்பைக்கீரைகிளைத்துக்-கப்பும்கவடும்ஆகிக்
கொழுத்தாலும்கப்பலுக்குப்-பெருந்தபாய்மரம்ஆமோ (போது)

௩. அரன்அயன்தந்தவரம்என்றாய் அவனைக்கூட
அடிக்கனைக்குவரம்கொடுத்தார்பொய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுத்தால்-அரண்நிற்குமோயிந்தப்
பஞ்சைவார்த்தைவிட்டால்-என்தன்கோபம்பொல்லாதே
அருகேகள்ளனும்ஆகி-விளக்கும்பிடித்தாயேஊர்
அழித்தகுரங்கைவிட்டென்றனைத்தாய்அது அல்லாதே
இரணியன்மகன்அந்த-இரணியனைக்கொன்றாற்போல்
என்னைக்கொல்லநினைத்தாய்-இனிஎன்முன்நில்லாதே (போது)

சரணம்அடைந்தவிபீஷணனைக்குறித்து

ஸ்ரீராமருக்குஅநுமார்கூறல்.

விருத்தம்.

என்றுராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
இரங்கிவிபீஷணன்அண்ணனைஅவ்வார்த்தை

ஒன்றுமேபிசகாதென்றெழுந்தவ்வுரை
ஒழிந்துவானரசுசேனைக்கொழுந்தின்முன்னே
யென்றுராகவசரணம்என்றுவார்த்தை
சீராமன்கேட்கமயிந்தவனும்போய்ச்சொன்னான்
அன்றுராகவன்பலர்யோசனையும்கண்டான்
அதுபோதில்அனுமந்தன் இதுசொல்வானே.

௪ - தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது-நமக்-சித்தனை யோசனை எது.

அநுபல்லவி.

அந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேன் இவனை முன்னே
சந்தேகம் இல்லைசாமி தாசன் அனுமான்சொன்னேன் (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. சொல்லும்புராணவேத சாத்திரம்-இவன்
செய்வதுதேவதா தோத்திரம்-பல
கல்விகேள்விக்கெல்லாம் பாத்திரம்-கள்ளம்
கபடறியான்அனு மாத்திரம்-இது
அல்லாமல்இவன்வீட்டில் அடுத்தபோதில்அநேகம்
நல்லநல்லசகுணம் நான்கண்டேன்அனுபோகம் (இந்த)

௨. ஊத்தைஆனசுள்ளும் கள்ளும்-இவன்
உண்கிறான்என்பதைத் தள்ளும்-கண்டால்
யற்றவன்என்றுநீர் கொள்ளும்-நல்ல
இங்கிதவான்எவர்க் குள்ளும்-இவன்
நேற்றுராவணன்என்மேல் நீட்டியகத்திவெட்டைத்
தீர்த்துவிட்டேனக்குச் செய்தான்பிராணபிரதிஷ்டை (இந்த)

௩. மூவர்க்கும்கூடாத வெற்றி-கூட
முடிப்பதல்லோஉம்தம் சத்தி-இறு
கேடத்தைக்கண்டுகடல் ஒற்றிப்-போன
கொள்கைபோலஆச்சே இந்தப்பெற்றி-சாமி
தேவிக்கும்பெண்ணைக்கொண்டுதேற்றச்சொல்லிஅகன்றான்
ஆவத்தையிறுலேவந் தபயம்அபயம்என்றான் (இந்த)

விபீஷணர்சரணாகதத்தைக்குறித்து
ஸ்ரீராமர்கூறல்.

விருத்தம்.

அனுமான் இந்தவண்ணம்
னமொழியும்கவித்தலைவர்
ாத்தவாய்மொழியும்
இமொழியும்மனம்கொண்டான்
பயம்என்றவருக்
ுறுஉம்கொடுப்பதுவே
னைவல்லார்க்கும்மனம்
பான்ராமன்உரைப்பானே,

-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ணம் என்றானே - காவாதேவிட்டால்த்
ல்லதோ நான்தானே

அநுபல்லவி.

ணன் அங்கே அரக்கன்ஆனாலும்இங்கே
கேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டு (சரணம்)

சரணங்கள்.

வில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
ா தந்தேனே
புறவாலே தேகம்தந்தானேமன்மேலே
இவன்வதேர்கொந்து கதறிக்கொண்டிந்தேகலுந்து
சரணம்
புவும்பாய்ந்தானே மருமகட்கா
ல்லடிமாய்ந்தானே
ாஓசைகண்டு கத்தர்னேமாயன்பண்டு
ணைன்தம்பி தான்ஆனாலும்என்னைநம்பி
சரணம்
பம் என்றானே-மாற்கண்டன்அவன்
காலனை வென்றானே
தென்னவீரியம் மாருதிசொன்னதேகாரியம்
தன்னைமேவ அழைத்துவாபோநீசுக்கிரீவ
சரணம்

சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்.

விருத்தம்,

என்னாகுராமன்உரைப்படிவாருஞ்சாமியிடம்எனச்சுக்கிரீவன்
சொன்னதைவிடணன்கேட்டுப்புளகித்தானகண்களில்நீர்சொரியநின்றான்
பின்னை எனும்சீதைதனைப்பிரிவித்தபாவியுடன்பிறந்தபாவி
என்னையும்வாஎனறாரோசாமிஎன்றேதொழுகின்றானெழுகின்றானே,

௬-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னையும்வ — ரச்சொன்னாரோ ரகுநாயகர்
என்னையும்ராட்சதன்என் — றன்றோ

அநுபல்லவி.

அன்னைஆம்சீதாதேவியைக் — கொண்டுபோன்பாவி
தன்உடனேபிறந்த — சண்டாளன்ஆகிவந்த (என்னை)

சரணங்கள்.

௧. நெஞ்சில்கிருபை — இருதாரோ - சாமிஎண்ணின
நின்றுநான் — அறிவேனோ - பாவங்களுக்கு
அஞ்சினேன்என்றசொல் — உண்டோ - அடிமைகொள்ளவே
ஆம்எனமனது — கொண்டோ - பாதங்களுக்குத்
தஞ்சம — என்னெண்ணினாரோ - ராவணன்செய்த
வஞ்சம் — என்னெண்ணினாரோ - இவனுக்உண்ட
நஞ்சம் — என்னெண்ணினாரோ - இவனைஎம்மாத்திரம்
கொஞ்சம் — எனஎண்ணினாரோ - (என்னை)

௨. மந்தர — கிரியாலே - குழம்புகடல்
வானோர்க்கமுதம் — முன்னாலே - சந்தோஷம்ஆகத்
தந்ததே — ஒருக்காலே - என்னசெய்தாலும்
சபைபார்க்கலோர் — இதுபோலே - ஆகையினாலே
என்தன்பிறவியும் — தீரும் - இலங்கைப்பேரே
வந்திடுமேனுரியன் — சேரும் - அரக்கருக்கு
அந்தம்முத்தியும் — சேரும் - இவ்வரம
சந்தேகம்இல்லை — இதுபாரும் - (என்னை)

௩. கண்ணீர்ஆறுப்ப் — பெருகுதே - சாமிசொல்க்கொண்ட
காதில்இன்பம் — வருகுதே - நெஞ்சம்உடம்பும்

வெண்ணெய்போலே — உருகுதே - மயிர்க்கூச்செட்டு
மேனிபுளகம் — தருகுதே - தாயைவிட்டன்று
எண்ணிகான்சொன்ன — விசாரம் - என்றுமல்அவன்
பண்ணினேனே — ஓட்டாரம் - அதனால்இந்தப்
புண்ணியனைக்கண்டேன் — இந்நேரம் - இதுஎனக்கு
அண்ணன்செய்த — உபகாரம் - (என்னை)

விபீஷணர்ஸ்ரீராமருடையபதிதரிசனம்செய்தல்.

விருத்தம்.

பத்திவிபீஷணன்இவ்வாறுருகிஅடிக்கடிமண்மேல்பணிந்துவந்தான்
அத்திமுன்னேகூவவந்தஆதிமூலப்பரனேஅமரர்கூவ
நித்தியகோதண்டபதிஎனவந்தான் என்குறையுநீக்கவந்தான்
சத்தியம்ஆம்எனத்தேறிமனம்கொண்டான்ராமதரிசனம்கண்டானே

௭-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ராமனைக்கண்ணாரக் — கண்டானே - விபீஷணன்கை
மாமுடிமேல்வைத்துக்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

காமனும்செங்கமலப் — பூமனும்பணிபரங்
தாதனைஆயிர — நாமனைக்கோதண்ட (ராமனை

சரணங்கள்.

௧. மெள்ளம்ஆனவாரா — வர்க்க - நடுவேதழ்
மேருமலைபோல்அருகே — சிறப் - பூணில்லாமார்பம்
புள்ளிவில்போடாதமேகம் — ஓக்கத் - தோள்வளைநீங்கிப்
பூட்டில்லாமந்தரம்போல்ச் — சோபிக்க - மூன்றுலோகமும்
தள்ளர்அரக்கர்இனம் — கிள்ளிக்கிள்ளிஅருந்தக்
கொள்ளைகொடுத்தமார் — துள்ளித்துள்ளிவருந்த
வள்ளல்ஆகிமுறை — உள்ளபடிஇருந்தப்
பள்ளிஅரவணையைத் — தள்ளிஎழுந்திருந்த (ராமனை

௨. தருமம்ஆகருபி — தரித்தானைப் - பிரசண்டகோ
தண்டமும்அண்டமும் — பரித்தானைத் - தாமரைபூத்த
கருமுகில்போலஅவ — தரித்தானே - மாஉரியைக்
கச்சைபோல்வச்சு — வரித்தானைச் - சனகன்கனி

இருவிழியிலும் உள்ள கருமணி — எனவந்த
திருஉருவினில் ஒளிபெருகிடத் — தாய்முந்த
விரதம் கொடுத்தமுடி சிரசினில்க் — கொண்டுசொந்த
அரசன்கொடுத்தமுடி பரதனுக் — கன்றுதந்த (ராமனை)

௩. பூமிதனில் அடிக்கடி — வீழ்ந்து - சூரியனைக்கண்டு
பூமலர்போல் முகப்பிரபை சூழ்ந்து - ராகவந்தருவ
ஆண்மைஎல்லாம்வரவாத் — தாழ்ந்து - சாமிகடைக்கண்
ஆநந்தசமுத்திரம்தன்னில் ஆழ்ந்து - சுந்தரம்உள்ள
காமனை உதவிய — மாமனைத் — துளசியர்
தாமனைத் திருமுகச் — சோமனைப் — புசபல
விமனைச்சாணகி — வாமனை — தேவர்கள்
ஆம்அனைவரும்பணி — பூமனைத் — தசரத (ராமனை)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமனைச் சரணம் அடைதல்.

விருத்தம்.

வசம்உடன் இப்படிசுக்ரீவர் ஆன
மந்திரிகள்வர விபீஷணனும்வந்தான்
நிசபஉடனேராமச்சந்திரன்சன்னிதிக்கு
நேர்ஆகவரவரக்கண்ணீர் ஆறுதி
அசையுப உடல் ஒடுங்கி அய்யன்பதத்தில்வீழ்ந்தான்
அயோத்திராமா சரணம் என்னைக்காப்பாய்
தசரதராமா சரணம்சரணம் என்றே தோத்
திரம்சொல்வான் அதிலே உத்தரம்சொல்வானே.

௩-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ராகவனே சரணம்ரகு — ராமா உன்சரணம்
நம்பினேன் விபீஷணன் — உன்செம்பொன் ஆனசரணம்

அநுபல்லவி.

ஆகாதான் உடன்பிறந்த — பாவம்தீர்த்திங்கேரம்
அபயம் உனக்கபயம்என்னை — ஆள்வதுநின்பாரம் (ராகவ)

சரணங்கள்.

௧. பணைத்துக்கொரு அம்புகொண்டு-பாழில்எய்தால்போல
இணக்கம்சொன்னேன் என்புத்தியை-எறிந்துவிட்டான்சாமி

குணம்கெடுக்கராய்வாலைக்-கூடுமோகூடாததனால்
துணித்துவிட்டுனதனை அடைந்தேன் - சுவாமிசித்தம்என்பாக்கியம் ()
௨. பாம்புக்குப்பால்வார்க்கவார்க்கப்-படுவிஷத்தைக் கொடுப்பதுபோல்
ஆம்புத்திரன்சொல்லச்சொல்ல-அதட்டிவிட்டான்சாமி
வீம்புக்காரன் அவனுக்கினி-மேல்அல்லவோ தெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டேனே முற்றிலும்-காப்பாற்றஉன்தனக்கேகடன்
௩. நாட்டியபச்சிதைதன்னை நம்குடிக்கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய் என்றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன்சாமி
கேடுவரும்முன்னே மதிகெட்டுவரும் என்பதனால்
சூடன்ஆனான் அவன்தனை நான்முழுதும்துறந்துனை அடைந்தேன் ()
௪. வானவர் ஆதிபுபயிர்க்கு வளர்ந்திடும்ராக்ஷதக்களையை
ஈனம்அறப்பிடுங்கவந்தாய் ராமன் என்றேனசாமி
சானகியால் ஒருபத்துத் தலையும்பனங்குலைப்போல்
மாநிலத்தில்விழுவானை மறந்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன் (ராக)

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அப்யமும் ஆரசுக்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணன்மேல்க்கருணைபொழிந்துதப் பியினால்
துலங்கும்துணைப்பாதுகைமகுடம்சூட்டிஎன்பேர்உள்ளளவும்
தலங்கள்பதினால்உள்ளளவும் சந்திராதித்தர்உள்ளளவும்
இலங்கைவுனக்கேஎனச்சொல்லி எடுத்தான்வலக்கைகொடுத்தானே

௧-தரு-பரசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தாவிபீஷணா — லங்காபுரிராச்சியம்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் — உள்ளநாள்வரைக்கும் (இந்தா)

சரணங்கள்.

௧. வேதம்உள்ளளவும்-வேத-கீதம்உள்ளளவும்-பாரி
சாதம்உள்ளளவும்-பஞ்ச-பூதம்உள்ளளவும்
இந்தா-இந்தா-இந்தா-இந்தா
(இந்தா)

உ. கார்உள்ளளவும் - கடல் நீர்உள்ளளவும்-ஈரேழ்
பார்உள்ளளவும் . என்தன் பேர்உள்ளளவும்
தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன் (இந்தா)
௩. கேள்வியும் நீயே பிர தாவியும்நீயே என்
ஆவியும் நீயே சிரஞ் சீவியும் நீயே
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன் (இந்தா)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு ராவணன் பெருமைகூறல்.

விருத்தம்.

வந்தவிபீஷணற்கிவ்வாறரசுதந்து
வரிசைஉள்ளதுணைவனைப்போல்பரிவினாலே
சந்ததமும்வாழிஎன்றராமச்சந்திரன்
தழைத்தருளால்இவனைவரவழைத்துன்வாக்கால்
அந்தராவணன்புரமும்உறமும்கோட்டை
அரணுமும்மக்களும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொந்தஉள்ளசேனைகளுமதெரியநீதான்
சொல்என்விபீஷணனும்சொல்லுவானே

ம-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராவணன் பெருமையை ஒருவகை
அறிந்ததைச்சொல்லக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி.

இந்தக்கடல்உலகில் அந்தக்கடலைநீந்தி
எழுந்தவதாரம்செய்த செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிடாதபச
பெலவீமாவி குலசோமாநான் (அந்த)

சரணங்கள்.

௧. கேட்டைக்காற்றடிக்க-ஆதியில்மேருமலைச்
சிகரம்மூன்றுபறி போச்சுது
ஓட்டமாஅந்தவிசை கடலில்எழுநூறு
யோசனை அகலமாச் சாய்ச்சுது
நாட்டம்ஆம்மதில்எழுசுற்றுடைலங்கை
நகர்எனநதற்கொரு பேர் வாய்ச்சுது

கோட்டைவாசல்நவ் வொன்றுக்குப்பதினறு
கோடிசேனைகாவல் ஆச்சுது
ஆங்கும்இல்மதிள்க்காவல் அரக்கர் ஆயிரம்கோடி
அரமனைகாக்கின்றபேர் அறுபத்தாறுகோடி
மேட்டுப்பட்டணம்காவல் அரக்கர்முப்பதுகோடி
விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர் கொழுத்தகால்எட்டுக்கோடி (அந்த)

உ, சித்திரபுகைக்கண்ணன் கும்பன்நிகும்பன்வச்சிர
தெந்தன்மகராரிசன் அதிகாயன்
மந்திபந்தியாயிவர் கோடானுகோடிசேனைப்
படைத்தோர்இன்னமும்ஒரு வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழட்டிஅடித்தான்அவன்
தம்பிகும்பகர்ணன் பெருவாயன்
மந்திரிகள்வெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த
மந்திரிமகோதரன்உன் டோருதியன்
சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளை கொண்டானேரணமஸ்தன்
சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அதிபதிஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும்சிறையில் இட்டானேஇந்திரசித்தன்
இவர்க்குஆயிரம்வெள்ளத்தவர்க்கு அவனேகர்த்தன் (அந்த)
௩. போதவேவருணன் பாசத்தையும்குபேரன்
புஷ்பகத்தையும்கூடப் பறித்தானே
ஏதோபோலவெள்ளிமலையைப்பிடுங்கிமார்பால்
எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே
வேதனைசெய்தந்ததெய்வப்பெண்களைவீட்டில்
வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மறித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்தவாள்கொண்டபலத்தினால்
ஆனாயும்மசகமாக் குறித்தானே
வாதைசெய்யும்மூல பலம்உண்டின்னம்உபரி
மண்டலத்தில்அவனுக் குண்டோவேறேஎதிரி
சேதானேஉன்னைக் கோதண்டம்ஆனவரி
சிலைக்கும்கணைக்கும்அவன் தலைக்கும்கணக்குச்சரி (அந்)

ஸ்ரீராமர்முன் விபீஷணர் அநுமானைத்துதித்தல்

விருத்தம்.

மானவிபீஷணன்இந்தவாறுசொல்லி
மரம்எழும்கரனையும்வாலியையும்கொன்றாய்

ஆனதுகண்டிருகுவந்தேன் அல்லகண்டாய்
அய்யா உன் தூதுவன் அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளை மடித்திலங்கைசுடுத்தேன் மாவ்
சேர்ந்துகண்டிவனீ மேயிக்கொண்டேனினி
காணும்இங்கேசேர்த்தேன் என்றநுமான்தன்னை
காமனுன் சாமிமுன் கொண்டாடினானே.

௪௧-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி.

இந்த அநுமான் இலங்கையிற்போர்செய்த
விந்தையையென்னசொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

வந்தனைசெய்தங்க — சிந்தனைக்கண்டு
மகத்தாலேஎங்கும் — குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு (இந்த)

சரணங்கள்:

௧. சாமிகொக்க அடையாளம்தந்தம்மை
தந்த அடையாளம் — அந்தமாக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோகவனத்துமரங்களை
வேரோடும்வேரோடும் — பிடுங்கிமுறித்தெறிந்து
சேமிக்கும்அந்தவனங்காரர்களைத்
திசைக்கும்அப்பாலே — தெறிக்கும்படிஎற்றி
ஆம்எனும்பஞ்சசேனாதிபதிகளையாக்ஷ
ஆடவேரத்தம் — பீறிடவேகுத்தி

அங்கவர்சேனை — கதிக்கிடவாரி
அடக்கவும்வீசி — பிணக்கள் அவர்அவர்
மங்கையர்முன்விழத் — தங்கள்பிணம்என்று
மங்கியேகண்டு — பிணக்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை — ஓரிதெறிட
வாய்களைக்கல்வி — காய்கள்உதறிட
பிடித்திடுங்காலை — துதர்பதறிடப்
பெண்கள்கூடிக்கொண் — டெக்கும்கதறிட (இந்த)

௨. தோரணகம்பத்தின்மேல்க்கொண்டபின்னும்
தொடர்ந்துவரும்அந்த — யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்க்குதைக்குத்திலும்எத்திலும்
பல்லாலும்கல்லாலும் — செல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீரியம்பெரியஅக்ஷயனைத்தூக்கி
மேலும்கீழும்போட்டுக் — கால்விருலேதேய்த்து
இரும்சரீரத்தூர்த்தைநெற்றிக்குக்

சிங்காரம் ஆகிய — சிந்தூரமாய்ச்சேர்த்து
சித்திரவில்இந்திர — சித்தன்விடும்படை
முற்றிலும்காலால் — உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று — கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவால்கோட்டை — வைத்ததின்மேல்நின்று
மாயத்தினாலே — அறியாதடாசிறி
மார்க்கம்அல்லடா — என்றேஏசிஏசி
வாயில்வராஇடும் — பாலேபேசிபேசி
வால்அவன் இட்ட — தீயைவீசிவீசி

௩. சுந்தரமாடங்கள்கூடங்கள்பீடங்கள்
தூண்களெல்லாம்தணல் — பக்கம்எல்லாம்தணல்
சந்திகள்பந்திகள்மேடைகள்ஓடைகள்
சாலைஎல்லாம்தணல் — சோலைஎல்லாம்தணல்
மூக்கியகோட்டைகள்கொம்மைகள்பொம்மைகள்
முற்றமெல்லாம்தணல் — சுற்றம்எல்லாம்தணல்
வித்தையதாகிய அங்க அரங்கமும்

வீதிஎல்லாம்தணல் — வேதிகளெல்லாம்தணல்
விலகிவெந்தோர் சிலர் — அலறிவெந்தோர்சிலர்
மெலியவெந்தோர் சிலர் — [illegible]யவெந்தோர்சிலர்
தலைகள்வெந்தோர் சிலர் — மூலைகள்வெந்தோர்சிலர்
கலைகளவெந்தோர் சிலர் — சீலைகள்வெந்தோர்சிலர்
தாழும்பிணத்தால் — அவனிமெளிக்கவே
சானைவாழ்மரம் — ஒன்றுக்குதளிர்க்கவே
ஏழுதினம்பட் — டணம்தத்தளிக்கவே
ராவணனும்பயத் — தோடிஒளிக்கவே (இ)

———*———

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்

விருத்தம்.

அறியும்விபீஷணன்சொல்லஅநுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குகந்துசிரஞ்சீவிஆக
மறுவில்லாமதுகொடுத்தான்கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரம்செபித்துவிரிதருப்பைமேலே
மெதுதினம்மூன்றெழும்போய்ராமசந்திரன்
பின்னும்வருணனைக்காணான் நம்பிக்கோதி
எறிகடல்மேல்ச்சினத்துக்கோதண்டம்காலி,
எற்றினன்சரமாரிதூற்றினனே

௱௨௰௩-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

தொடுத்தானேசரதாரை- தாரைக்குராமன் கொடுத்தானேகடல்நீரை

அநுபல்லவி,

தொடுக்கானேவருநாள் படுத்தானேஅதைக்கூடத்
தடுத்தானேவருணனென்ன றெடுத்தானேகோதண்டம்(தொடு)

சரணங்கள்.

௧. கனல்கனலாஎங்கும் பாய்ந்ததே பிரம்ம
சமண்டலசலங்களும் தீய்ந்ததே மலையில்ச்
சுனையுந்தரையாவற்றுக் காய்ந்ததே புகையால்
சூரியன்பரியும்கடை ஓய்ந்ததே
புவியிலேசெங்கமலமென விரிகொழுஞ்சுடர்தழைய
வனதிமிங்கிலகிலதிமிங்கில மகரமீனுகள்குழைய
அனலெழும்பொறிசிதறவெகுகணைகளொடிகணை இழைய
இனிஎங்கேஇடமென்றுவடவாக்கினியும்போய்மறுகடலில்நு

ழைய தொடுத்

௨. சிட்டமுனிவர்தம் சிறக்கவே நீரில்
செழிக்கும்ராட்சதரும்போய் இறக்கவே அவர்
பட்டஉதிரம்எங்கும் பறக்கவே கடல்
மாய்ச்சுச்செவசெவென்று சிறக்கவே

அட்டகெசங்களும்தேவரும்பயப் பட்டுக்கண்விழிபிதுங்க
மட்டில்லாஅனல்வெட்டையால்சுருண்டெட்டுநாகமும்அதுங்க
இட்டம்ஆம்கவிப்படைஎலாம்திகில் இட்டுச்செடிதொறும்ஒதுங்கச்
கட்டுநாதன்வந்தானேஎனலங்கைப் பட்டணமும்திடுக்கிட்டுப்பதுங்

கத் தொடுத்

௩. தெரிக்குபாதாளமும் கண்டதே ஆதி
சேஷன்முடியும்சாய்ந்து கொண்டதே வானில்ப்
பிரிந்துநவக்கிரகமும் விண்டதே அந்த
பிரம்மலோகமும்புகை உண்டதே

பொருந்தவிடும்ஒருதொடைக்குநூறு பிரம்சரங்களாப்பெருக
விரிந்தகடலினில்இருந்தமலைகளும் எரிந்துகரியாக்கருக
பரிந்துநெடுவார்கள்கண்ணீர் சொரிந்துசாமிமுன்உருக
வருந்தவருந்தவராதவருணனும்பெரிந்துபொருந்துகடல்சரிந்துவரு

தொடுத், [கத்

ஸ்ரீராமனைவருணன் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்,

பெருமான் பிறகக்கினிவாளிபிடிக்கவருணன் நடித்துவந்து
பருமாமணி ஆயிரமாலைபாதகாணிக்கைஆகவைத்து
திருபாசரணம்பிழைபொறுப்பாய்நீயேசரணம் எனதாவி
தருவாய்சரணம்எனமுன்னேதாழ்ந்தான்அடிக்கீழ்வீழ்ந்தானே.

௱௨௰௪-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சரணம்சரணம்ரகுராமா-நீஎன்னைத்-தற்காத்தருள்பராக்ரம

அநுபல்லவி.

விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிசேர்ந்தனென்
மேலெனவுபசாரம் ஆயிரம்நமஸ்காரம் (சரணம்)

சரணங்கள்.

௧, மட்டிநீன்றுன்றோடென்று மல்லாடிஅமர்புரியும்
வழக்குதீர்க்கப்போனேன் இதக்கோஉன்மனதுக்கொணும்.
எட்டும்ரண்டுதெரியா எனக்கித்தனைபேர்காணும்
என்னபிழைசெய்தாலும் நீயேபொறுக்கவேணும் (சர)

௨, ஏதும்பலம்இல்லாத நீறிமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்தான் வீழ்வேன்சரத்துடன்
நீதிதகல்லதிதென் றறியாதநான்அசடன்
சிறியோர்செய்கபிழையைப்பெரியோர்பொறுக்கக்கடவ(சர)

௩. நிக்குவேறில்லைஉன்தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்யஎன் முதுகிடம்தந்தேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாம்என்மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நான்உன்னைநம்பிவந்தேன் (சர)

வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்.

விருத்தம்.

இரக்கமாவருணன் இந்தவாறுபோற்ற
ராகவனும்கருணைசெய்துமருகாந்தார
அரக்கர்மேல் அக்கணையைவிடுத்தான் அப்பால்
அபயதானம்கொடுத்தேவழிகாட்டென்றான்
மாத்திரத்தில்அவனும்என்மேல்அணைசெய்தாக்தன்
படைஎல்லாம்நடத்தென்றான்கூடிக்கூடிக்

குரக்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாவீசிக்
கொட்டினர்கடலில் அணைகட்டினரே.

௰௭. தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே-தேவர்-சீதமலர்மழைபெய்தாரே

அநுபல்லவி.

காதலும்கவிக்கெல்லாம் காதலும்இலங்கைக்கு
காறுமலல்லாமல் ஓதும்வானரர்எல்லாம் (சேது)

சரணங்கள்.

௧. முந்திரன்முகன்மகன் இந்திரன்முகன்மகன்
சந்திரதிமுகன் கந்தமாதனன்அனு
மந்தன்குமுதன்ம யிந்தன்துமிந்தன்வ
சந்தன்முதலோடுகூடி
அந்தமலைஉனக்கு இந்தமலைஎனக்கென்
றெந்தமலையும் ஒக்கித் தந்தம்கைகளால்வாங்கித்
தொந்தராகவன்முன்னே சந்தமொழிப்படிக்கு
வந்தநளனையிலகி டந்தவருணன்மேலே(சேது)

௨. கடுத்தமுகங்கள்சிடு சிடுத்தராக்ஷதர்தம்மைக்
கெடுத்துவேரோடேகீண் டெடுத்தெரிவதுபோல
அடுத்தமலைகளைக்கின் டெடுத்தொருவர்க்கொருவர்
கொடுத்தும்பேசிபேசிப்
மடுத்துவாலினிற்சில தொடுத்ததோளினில்சில
படுத்துச்சிலமலையெ காடுத்துத்தலையில்வைத்து
விடுத்துநளன்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலில்
கடுத்திடல்ஆம்படி தடுத்துவகைவகையாச்(சேது)

௩. மேட்டின்மலைகளொடு காட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டிஎறியஅலை ஆட்டியதுளிதெய்வ
நாட்டின்மங்கையர்இடை பூட்டியதுகில்குளிப்
பாட்டிவெட்கம்ஊட்டி
நாட்டிகம்உடன்வெகு போட்டிபோட்டிகள்ஆகப்
பாட்டில்அடுக்கிச்சந்து முட்டிமூன்றுநாளில்
காட்டியோசனைபத்து கூட்டிஅகலம்செய்தார்
நீட்டிநூறுயோசனை காட்டிஇலங்கைமட்டும் (சேது)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்

விருத்தம்.

வளம்ஆன அணைகண்டுமகிழ்ந்தராமன்
மனைஎனும்கடலைவெல்லநிச்சயம்போர்க்கும்
களனுலேவிடமைத்தங்கிருந்தபோது
கல்லசுகசாரணர்ராவணனுல்வந்து
தளம்மீதுதிரிதல்கண்டுபிடித்துக்கட்டித்
தந்துவிபீஷணன்காட்டிச்சாமிகண்டான்
களவாளன்அரக்கன்அப்போஇனிசேட்டறக்
கனைசொல்வீர்என்றவரோடினைசொல்வானே

௧௮-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னான்ஸ்ரீராமன்என்று-ராவணன்முன்னேசென்று
சொல்வீர்சுகசாரணரே,

அநுபல்லவி.

செங்கெல்வளர்அயோத்தி தெசரதமகாராஜன்
இக்ஷணம்உள்ளபாலன் ராகுகுலகாலன் (சொன்)

சரணங்கள்.

௧. மாயமான்பின்னேவந்து நான்எல்லேநுழைந்து
சேயஅருந்ததிக்கும் தாயைஅருங்கொடிய
நிலைச்சிறையில்இட்ட பேயனைநரகத்தில்
ஏயதிடுவேன்என்றும்
தூயமுனிவர்கண்டு ஏஏன்றுசிரிக்கச்
சாயும்பனங்குலையின் காய்எனவிழப்பத்து
வாயும்தலையும்சுற்றிப் பேயும்கழுகும்கொத்தப்
பாயும்என்கணைஎன்றும் ஆயிரம்தரம்ஆகச்(சொன்)

௨. மண்டல அரசரும் எண்டிசைஅதிபரும்
அண்டரும்முனிவரும் புண்டரீகனும்அந்தக்
கொண்டல்வண்ணனும்சில கண்டனும்அவனுடைய
அண்டையில்இருந்தாலும்
மண்டுகளிறுடு சண்டையிலேனது
சண்டவிசயகோ தண்டம்விடுக்கையால்
அண்டிவபலைமையும்தன் மண்டைகளும்உருளக்
கண்டம்கண்டங்கள்ஆகத் துண்டம்இடுவேன்என்று (சொ)

௬. மூத்தமகனும்பின்பு வாய்த்தமகனும்கும்ப
சுரோத்திரனும்படையும் கோத்திரமும்குலமும்
கூற்றவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்பிலவம்பஞ்சாத்
தூற்றிவிடுவேனென்றும்
பெற்றெருமங்கையரைப் பார்த்தவிழிகள்எல்லாம்
காற்றம்எழும்பகிரி கோத்துவலைத்திழுக்க
காற்றிலசையிலும்அப கீர்த்திஉண்டான்படி
தூர்த்தனைஎமனுல கேற்றிவிடுவேனென்றும் (சொல்)

—※—

இராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்

விருத்தம்,

வள்ளல்எனும்ராமன்உரைதலைமேல்கொண்டு
வந்தசுகசாரணர்கள்போனார்சேர்ந்த
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலும்இலங்கைப்பட்டம்
பெற்றதுவும்இருவரையும்கலைமேலே
சொன்னசெல்ஞ்சேனைஇறங்கினதும்எல்லாம்
கூறினார்புண்ணினில்கோல்இட்டால்போலத்
துள்ளிஇராவணன்வெகுண்டான்அதுக்குநீதி
சொல்லுவான்மாலியவான்சொல்லுவானே.

௬௫,தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

கேள் அடாராவணனே நான்சொன்னபுத்தி-கேள், அடாகண்மணியே,

அநுபல்லவி,

நாளைத்தெரியும்அடா மாலியவான்பேச்சு
ராமன்பேர்சொல்லச்சொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு (கேள்)

சரணங்கள்.

௧. முற்றிலும்தானே அந்த-ராமாவதாரம்தன்னை
மூவரும்ஓர் உருவா. எடுத்தார்என்றாரே அப்பால்
சற்றும்அறிந்திலையோ-தேவர்எல்லாம்குரங்காச்
சமைந்தார்என்றாரே இப்பால்
ஒற்றிவெள்ளம்வருமுன்-அணைபோலிக்கொள்ளவேணும்
ஊரில்கிட்டிவந்தாரே செய்வதுண்டோஇனிமேல்
பித்தம்பிடித்தால்போலப்-பிடித்ததைப்பிடியாதே
பேதைசிதையைவிடு பிழைக்கிறதுமெய்ஆனால் (கேள்)

௨. பண்டுவன்கையாலேதான்-பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழம்புண்ணுளிபரி யரிஎன்பதுபொய்யோ
பெண்பெண்ணுதேகூத்-தாடிச்சிலம்பம்படை
வெட்டுக்காவது மெய்யோ
உண்டானவார்த்தைசொன்னேன்சுடுகெண்டைக்காகவரி
உடையாதோராமன்சேனைக்-குன்சேனை மாவோசெய்யோ
துண்டரீகபுத்தி-வேண்டாம்அடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனாலும்என்-சொல்புத்திவேணும்ஐயோ (கேள்)

௩. வரவாவிபரீதம்-கண்கல்லோ சொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிச்சொல்ல வந்தேனே உன்தன் ஆண்மை
கிரிவை அந்நாவந்து-தூதர்சொன்னால்ஏண்டா
கிழித்துக்கொள்ளுகிறாய் தொண்டை
ஒருகுரங்கன்கையாலே-படுபோதிசேனையும்போய்
ஊரில்மூலைக்குமூலை உருளுதேதலைமண்டை
இருமனதாஎன்னாதே-எல்லாக்குரங்குவந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படிஆமோசண்டை (கேள்)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்.

விருத்தம்,

மீட்டான்குரைக்கும்செயல்உண்டோ
விடியும்தனையும்மழைபெயினும்
ஓட்டாங்கிளிம்சில்கரைவதுண்டோ
ஒருமாலியவானுரைத்ததெல்லாம்
கேட்டாகேளாய்எனதுசெவிக்காகாக்
கேள்விகீசொன்னதுபோதும்
பாட்டாகேளாய்என அரக்கன்
பழிப்பான்சொல்லிஒழிப்பானே

௬௭.தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

எங்கேவந்திருந்தாய்இந்தஎமைமதி-என்மாலியவானே

அநுபல்லவி.

அங்கேபோன விபீஷணன்போலே
ஆளைச்சுற்றிப்பாராமல் அளக்கிறாய்ஒருக்காலே (எங்கே)

சரணங்கள்.

௧. ஆயிரம்வெள்ளம்-சேனை உண்டிதை
அறியாதவர் இங்கே எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு-முள்ளுகுத்தினுல்
அதுகொண்டென்னபெரு மலைசாமோ
மாயமோஇந்தக்-காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்அரக்கர்படைக் கெதிர்ஆமோ
வாயைமூடடா-பேயா உனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல மதிதான்கெட்டுப்போமோ (என்)

௨. வழக்கமோமா-மனுக்குமென்கணை
மணியோமார்பில் இடும் சுவாதோ
மதிதகைகைலாசம்-எடுத்தநான் இந்த
மனிதனைப்பொருதச்சஞ் சலங்ஙாதோ
உழக்கிலேகிழக்கும்-மேற்குங்காட்டி
உருக்கிறுய்இதென் னருதோ
உடற்குள்ளேகா-வழைக்கிருய்விரல்
உரல்ஆனுல்உரல் எப்படிஆகாதோ (என்கே)

௩. அறம்செய்வேனுசீதை-யால்இனைத்தால்நீ பேர்மாற்றி
அழைஅய்யாஎன்னைப்
ஆகைகாலவிஷ-மோசிவனுக்குமென் கணை ஆற்றி
அம்மைவிழுங்கப்போமோ
பதுங்கிராட்சதர்முன்-பயப்படும்வானரக்குப்
பயப்படச்சொன்னுய்பயந் காம்ஏற்றி
பயப்படும்வானரர்கிழே-பயப்படும்குரங்குக்கும்
பயப்படச்சொன்னுய்இது வெகுநேத்தி(என்கே

—— * ——

சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர்முதலோரைக் காட்டல்

விருத்தம்.

அங்குசொன்னப்பாட்டனை இவ்வாறுதள்ளி
அங்கோர்ங்கன் ஸியர்கள் ஆடப்பாடத்
தன்றமணிஉத்தரகோபுரத்தில்ஏறிச்
சூரியனைக்கண்டதொருராகுபோலக்
கன்றுஇராமனையும்சேனையையும்கண்டு
காய்ந்தராவணனுக்குச் சுகேவலையே

சின்றலர்இன்னர்இன்னார்என்றேகையை
நீட்டினன்சாரன்எதிர்காட்டினனே

௰அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரும்பாரும்சாமீ-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமீ-பாரும்

அநுபல்லவி,

சேருங்கவிகள்எல் லாரும்குப்பிட
நீலமலைபோலே கமேலைமலைமேலே
ஏர்மையுடனேநிற் சேனைதரும்ராமன்
இவ[illegible]ஜம்பிராணி இவனேகோதண்டபாணி(பாரு

சரணங்கள்,

௧, அடுக்கன்அந்தலட்சுமணன்-செவிகளுடன்மூக்கும்
சூர்ப்பநகையைக்கொய்து விட்டவன்
அந்தராமனுக்குக்-கைகொடுக்கின்றன்இதோ
ஆதித்தனுக்குப்பிறந் திட்டவன்
இடுக்கேயிற்கிறவன்-நம்மைநாசம்செய்ய
இலங்கையைவிட்டுப்புறப் பட்டவன்
ஒடுக்கிக்குரங்குள்ளே-குரங்காகிநிற்கிறன் இந்த
ஊரைக்கரிகரியாச் சுட்டவன்-உற்றுப்(பாரும்)

௨. முந்தக்கடல்கடைந்த-வாலிமகன்அவன்
சூர்க்கன் அங்கதன்வெகு தாக்கன்
இந்தப்பெருவணையைக்-கட்டியநளன்அவன்
இவர்கள்குமுதன்குமு தாக்கன்
கெந்தமாதனன்அவன்-தவலிஇவன்அவன்
கேசரிஇவன்கவ யாக்கன்
விந்தைக்கதுடிக்கு-காதன்சம்புவான்அவன்
வெகுநான் தீர்க்கன்-உற்றுப்(பாரும்)

௩, வாச்சகீலன்முதல்த்-தலைவரும்மனிதரும்
வானரச்சேனைகூட சதோ
பூச்சிக்கூட்டம்இதுவே-தேவரீர்உடன்
போராடும்யோகனம் யிதே
நீச்சுக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலைஎல்லாம்
கெட்டியோலேமிதந்த போதே
ஆச்சுதென்ன இனிக்-காலாறுகூடலம்
அவர்க்கோஉமக்கோதெரி யாதேதன்றலேஉற்று(பாரு)

சுக்கிரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம்.

விருத்தம்.

சாரன் இதுசொல்லியபோது-தள்ளிஅரக்கன் எள்ளிவிட்டான்
வீரம்உடனேசுவேலைமலை-மேலேநின்றராகவன்முன்
காரம்அகன்றராவணன் இங்-கிவனேஎனவிட்டனன்காட்ட
வாரம்உள்ள சுக்கிரீவன் அதை-மதித்தான் அவன்மேல்குதித்தானே

௪௬-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சுக்கிரீவனுக்கும்-தசக்கிரீவனுக்கும்-தொடர்ந்ததேமல்லுயுத்தம்,

அநுபல்லவி,

லங்கைக்குள் விபீஷணன் காட்டும்முன்சாய்ந்த
கருமலைமேல்ஒரு பெருமலைபோய்ப்பாய்ந்த(சுக்கி)

சரணங்கள்.

௧, கருகியமேனி-அரக்கன்மேல்ப்பாய்ந்திவன்
கையால்க்கன்னத்தில் அடித்தான்
இடப துணைகளும்ஒங்கியே அவன்
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருநிமிஷத்தில்இவன் அவன்மார்பில்
உதைத்தான் அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில்த்தேய்த்தான் இவன் அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்

ஒருவர்கைகள் ஒருவர்பின்னவே
ஒருவனைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொரிகள்மின்னவே
இலங்கைநகர்எங்கும் கிடுகிடென்னவே (சுக்கி)

௨, விறலிறைக்குற்றிவானரவீரனை மேல்அரக்கன்எதிர்த்தாடினான்
பிறகிவன் அந்த அரக்கனைப்பாய்ந்து பிடித்துநிலத்தோடேசாடினான்
பொறிஅரவம்கருடனைமூடினாற் போல்அரக்கன்பின்னும்மூடினான்
குறுவிக்கிளம்பிக்கவிமன்னவன் அந்தக் கண்டகனோடேகைகூடினான்

உறுமிவிழுந்தந்த அசுரஅடையவும்
ஒருவர்க்கொருவர்தம் தலைகள்உடையவும்
மறுபடியும்தொடர்ந் தரக்கன் இளையவும்
துவளிபோல்இவன் அலைக்கடையவும் (சுக்கி)

௩, தானம்பிசகாமல்ட்டானைகளும்இந்தச்-சண்டையினல்கண்கள்பிறழ
காணக்குரங்கும்அரக்கரும்என்னமாக காணுவோம்என்றுநெஞ்சதிர
ஆனால்அரக்கன்மணியும்பணியும் அலங்கோலமாய்அறுந்துதிர
வானஅளவும்துகள்மாயஇருவர்க்கும் வாவராக்கோபமும்முதிர
ஈனகிருதனும் இவனும் அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் வேளையினில்க்கெடு
வானரேசுரன் அரக்கன்பத்துகோடி
மணியும்பறித்தெழுந் திடவேஇப்படி (சுக்கி)

ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவன் பிரிவைப்பற்றி அவனோடுமுறையிடல்.

விருத்தம்.

பறித்தமாமணியைச்சாமி பாதத்தில்வைத்துவீழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திஈதே எனவிபீஷணனும்சொன்னான்
அறிக்கைஆகியஸ்ரீராமன் அவனைமுன்பிரிகையாலே
குறித்தசுக்கிரீவனோடே குறைசொல்வான்முறைசொல்வானே

௪௭-திபதை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, அம்புபோலப்பறந்தா யேஎங்கேபறந்தாய்-அடாசுக்கிரீவா
நம்பினஎன்னை எப்படிமறந்தாய்
௨, சீதையைத்தம்பியை வேண்டிவந்தேன்-அடாசுக்கிரீவா
நீதுணைஎன்றல்லோ நம்பியிருந்தேன்
௩, எழுபதுவெள்ளம் சேனைக்கும்-நீஅல்லோசிவன்
முழுமதிமோசம் போச்சதோஉனக்கும்
௪, கைப்பிடித்தஎன்னை ஏன்டாசதித்தாய்-தன்னந்தனியே
எப்படிராவணன் மேலேகுதித்தாய்
௫, அந்தராவணனா லுன்உயிர்போமே-ஆனால்என் அம்பால்
எந்தலோகமும் நீறுநீறுமே
௬, உன்னைக்கொன்றானை கொன்றாலும்ஆற்றேன் - அவன்குலத்தை
பின்னைக்கொன்றாலும் நான்அல்லோதேற்றேன்
௭, என்உடன்சொல் லாததென்னமுன்னேடா-கோபம்வந்தாலும்
தன்னையறியாச் சன்னதமுண்டோ
௮, இந்தஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை-நான்கொள்ளும்முன்னே
முந்திக்கொண்டாயே-நீயேஆண்பிள்ளை

ஸ்ரீராமர்வானரவீரரோடு லங்கையைவளைத்தல்.

விருத்தம்.

எடுத்திந்தப்படி இராங்கச்சுக்கிரீவன் தன்னை
 இசையவிபீஷணன்புகழுந்தனுமநானாவாய்
வடக்கினில்சுக்கிரீவன்மேற்கினில்அநுமான்தெற்கு
 வாசலில்அங்கதன்கிழக்குவாசலில்லெநீலன்.
படைத்தொகைஒவ்வொருவருக்குப்பதினேழுவெள்ளம்
 பழங்கனிகாய்களுக்கிரண்டுவெள்ளமெனப்பகுத்தே
விடுத்தபின்புவடக்கினில்தம்பியினுடன்சேர்ந்தங்கே
 விற்கொண்டான்ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றான்தீரனே

—❖—

இராவணன்லங்கைக்குக்காவல் வகுத்தல்.

இதுவுமது.

கோலமுடிமணியிழந்துவெட்கிஇராவணன்பெருனன்கோட்டைவாசல் நான்கும்வானரப்படைகள் வளைத்ததனைச் சார்ந்துமல ருடலேகேட்டான், மூலவடவாசல்தனை நான்காப்பேன் நீர்வாசல்மூன்றுங்காப்பீர் சாறுமென அவரவரைத் தேற்றுவான்நகர்காக்கச் சாற்றுவானே.

௨௰-தரு-உசேனிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

பட்டணம்பதனம்-இலங்கைப்-பட்டணம் பதனம்,

அநுபல்லவி,

அட்டதிக்கெல்லாம்	செயித்தோம்என்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கென்	றகந்தையேபுண்ணி
கெட்டதுசெயில்	ஆகாதாகாதும்

நெருங்கிமுன்னைத்தாலுங்குவிந்தகழிநெடுவேனும் (பட்ட)

சரணங்கள்.

௧, ஆச்சரியம்பதினேழுவெள்ளத்துடன்-அநுமந்தன்மேல்க்கோட்டை பூசலிக்குள்பெரும்பூச்சிபோல்வந்து-புறம்வளைத்தானும் (வாசலில் பேச்சிக்குள்இந்திரசித்தே அவனைப்பிடியடா இருநூறுவெள்ளம்கொண்டுதக்கசுவிட்டாடன்னையாலே நின்னடாநடவடாஇந்த பட்டணம்

௨, அப்பனைக்கொன்றமனிதர்க்காகஅங்கதன் பதினேழுவெள்ளத்துடனதப்புள்ளதெற்குவாசலில்வந்து-சூழ்ந்துகொண்டானும் இப்பொழுதுமஹாபெருப்பக்கா உடன்மகோதரநிருவிரும்சென்று வைகப்படைக்குள்ளே அவன்படைஎல்லாமகளையுங்கள்பலன்மேல் பட்டணம் (அனையுங்கள்இந்த

௩, சுற்றியவெள்ளம்பதினேழுடன்-தொத்தும்குரங்குகளுக்கெல்லாம் தளகர்த்தன்நீலன்கிழக்குவாசலைக்-கட்டிக்கொண்டானும்
பெற்றிஉள்ளபிரகஸ்தனேஉன்தன் பேர்சொன்னால்அந்தக்காலனும் தலைவைத்துப்படான்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டுமேசகம்போல்க்கை (யால்ப்பிசையடா இந்த
பட்டணம்

௪, திட்டத்துடன்வானரரும்சாரும்சிங்கத்தின்காட்டைகரிவளைத்தாற்ப் போலவடக்குவாசலைச்சுக்கிரீவன்உடன்வளைத்துக்கொண்டாராம் நடக்கிறேன்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டோர் காழிகைக்குள்ளேஅவ (னைஎல்லாரையும்
கெடுக்கிறேன்விடுபற்றும்முன்னமே-மனதுவெட்டவேனும் மனது
பட்டணம் (சொன்னேன்இந்த

அங்கதன்தூதுபோக அவனுடுராவணன்சொல்லுதல்.

விருத்தம்,

அரக்கன்இவ்வாறிலங்கையுள்ளேகாத்துக்கொண்டான்
 அடல்குரங்குவீரர் வெளிவளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்கும்அனுமனோடுங்கர் அங்கதன்ஸ்ரீராமன்
 உத்தரம்கொண்டிலங்கைநகரத்தில்போனான்
இரைச்சல்அவ்வூர்எடுத்திடராவணனைக்கண்டான்
 ராகவதூதுவன்நான் அங்கதன்ஆமென்பேர்
திருத்தமஉள்ளவாறிமைநன்னென்றுகேட்டுச்
 சீறுவான் அரக்கன்இது கூறுவானே,

௨௧-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள்அடா அங்கதா-என துவார்த்தை-கேள்அடா அங்கதா.

அநுபல்லவி.

கேள்அடாசார்கொஞ்சம்	நான்அடாபேபுறி
மீன்அடாஅவர்க்கென்னை	வான்அடாஇருக்குது(கே)

சரணங்கள்:

௧.	தகப்பனைக்கொன்றவன்	நூதாகப்பாராட்டி
	தள்ளிவந்தாய்சிறு	பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
	செகத்துத்தவனைகட்டப்	போகரான்உனைசாட்டி
	சிங்காதனத்திவ்வைப்பேன்	சிங்காரமுடிசூட்டி (கே)
௨.	நீடச்சாணங்கன்னும்	பெணமுன்றவிட்டுது
	நின்னைப்பிள்ளைஆகசங்	புனைவிமேஇட்டேது

தேடப்போனமருந்து காலில்அகப்பட்டுதே
தெய்வமேஉன்னைஎந்தன் கையில்க்கூட்டிவிட்டுதே (தே)
௩. நெருங்கியதுணைஆம்உன் தகப்பன்மனிதன் அம்பில்
நெருக்குண்டான்என்னும்வார்த்தைஉருக்குதேஎன்னைவெம்பி
திரும்பப்பழிமீட்காமல் இருந்ததென்னடாதம்பி
செய்தார்க்குச்செய்வது செத்தபிறகோதம்பி (தே)

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழிஉரைத்தல்.

விருத்தம்.

தூவியஎன்றாலும் கரும்பும் கசக்கில்உண்டாம்பலன் என்னும் சொல்லேஅல்லால்-பாவியிவன் இணங்கிவாரான் எனத்தானைஅங்கதன்றீரன் படித்தவெல்லாம்-எவியஎன்னெண்காதுகொள்ளா அரக்கானான்வந்த காரியங்கேள்-சீதாதேவிதனை விடுத்தால் ஆவிதனை விடுவென்றே செப்புவானே.

உஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அட்டாவெளியேபுறப்படடா-இல்லை ஆகிலச்சீதையைவிட்டுவிடடா

அநுபல்லவி.

தொடரும்வன்பழிதேடிக் கொண்டாயே முன்னொரு
தூதன்வந்துசெய்ததைக் கண்டாயே-நானும்
சொயம்வீரர்ஆம்அங்க ரகுவீரர்விடவந்த
தூதன்-தூதன்-தூதன் வெட்கம்உண்டானால் (அட்டா)

சரணங்கள்.

௧. நினைவுவேறாய்வர்மம் மூட்டியே-என்னை
நீஆர்என்றாய்உன்னைப் பற்றியே-ஒட்டத்
தனதுவாலில்கட்டிச் சுற்றியே-இந்தத்
தாணிஎல்லாம்தாவி வெற்றியே-கொண்ட
சிவாலிவரபுத்திரன் நான்அடா-உனக்கோர்
சேதிசொல்வதற்காவந் தேன்அடா-எங்கள்
ஸ்ரீராமர்தேவியைச் சூதாக்கொண்டுவந்தாயே
திருடா-திருடாதிருடா ரோஷம்உண்டானால் (அட்டா)
௨. அடிக்கத்தாடகைஉயிர் போக்கவும், தங்கை
சூர்ப்பநகியைமூளி ஆக்கவுந்-படை
எடுத்தகரனைவிழத் தாக்கவும்-வந்தாய்
இலையேநீ,அவர்உயிர் காக்கவும் நல்லது

தடிக்கவேஅதுதப்பிப் போனாலும்-காக்கள்
சமுத்திரம்அடைத்தபோ தானாலும்-உந்தன்
தளத்தோடும்வாராமல் ஒளித்ததேதடாஅடா
சண்டி-சண்டி-சண்டி மானம்உண்டானால் (அட்டா)
௩, அரசும்உன்கொலுத்திருச் சட்டமும்-நானே
அழியப்போகுதேஉந்தன் கொட்டமும்-இதிலே
தருவேன்என்றாய்எனக் கிஷ்டமும்-காய்
தரக்கொன்றுமோசிங்கம் பட்டமும்-எங்கள்
துரைசுக்கிரிவனோடும் கிட்டியே-ராமர்
சூழ்ந்துவடக்குவாசல் கட்டியே-தலை
துணிப்பேன்என்றுவில்லை வணங்கினின்றனைவரச்
சொன்னார்-சொன்னார்-சொன்னார் சேவகன்ஆனால் (அட்டா)

அங்கதன்மீண்டுபோர்கலக்கஎன்ன இருபடைகளும் கைகலத்தல்.

விருத்தம்.

அங்கதன்இப்படிசொல்ல அரக்கன் இவனைப்பிடியும்,அடியும்என்றான், கிங்கரர்தொட்டவரைஎல்லாம் தலைசிதறஉதறிவிட்டுக் கிளம்பி வந்தான், செங்கண்இராகவசரணம் போய்வந்தேன்வல் அரக்கன்சிந்தைகண்டேன், வெங்கண்இராவணனைப்போரிடுகென்றான் தயவைஇனிவிடுகென்றானே.

௩-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧, என்றான் அங்கதன் அங்கே-நின்றவானரர்எல்லாம்
ராமசாமிமனது தான்மெய்க்கவே
சென்றுபோர்எதிர்த்தாரேகொன்றாரேராட்சதர்கள்
திரும்பித்திரும்பிவந்து தான்மெய்க்கவே
௨, கல்லும்கருமலையும்-கெல்லும்பெருமரமும்
கைக்கொண்டுவானரர்கள் விட்டெறிந்தார்
வில்லும்வாளும்கொண்டு-வெட்டிவெட்டி அரக்கர்
மேலும்கீழும்அம்புக ளாலேமறைத்தார்
௩,வாலும்காலும்தறிந்து மேலும்தோலும்பறிந்து
மாய்க்கஅலைகும்கோடி வானரங்கள்
மேலும்திசைகள்ஒரு-காலும்ரத்தவெள்ளமாய்
வீழ்ந்தஅரக்கர்முடி வெடுசிரங்கள்

௩௧

௪, அடுத்தராக்ஷதச்சண்டை-வானரச்சண்டையினில்
அலங்கோலம்ஆச்சுலங்கை ஊரினிலே
எடுத்தபிணங்குவிந்து-கடலும்திடல்ஆகவே
எழுந்தரத்தம்அந்தப் போரினிலே

௫, தட்டிமலைபிடுங்கி-விட்டெறிந்துசுக்கிரீவன்
தலைதலையா அரக்கர் தம்மைமடித்தான்
எட்டெதிர்த்தவச்சிர-முஷ்டிதனையும்அவன்
எமனூர்கையில்இரை ஆகக்கொடுத்தான்

௬, தேக்கும்அனுமான்கையால்-மேற்குவாசலில்வந்த
சேனையொடுதூன்முகனும் தான்உயிர்விட்டான்
தாக்கும்அங்கதன்கையால்-தெற்குவாசலில்வந்த
தளத்தோடேமாண்டுசுபா ரிசனும்பட்டான்

௭, நீலன்கையாலேகிழ-வாசலிலேபிரகஸ்தன்
நீண்டசேனையும்தானும் மாண்டுபோனான்
கோனும்இடும்பன்குத்த-கும்பானுஎன்பவனும்
குடலும்உடலும்தள்ளி ஆவிஇறந்தான்

௮. அந்தச்சேதிஅறிந்து-சிந்தித்தராவணனும்
ஆயிரம்பரித்தேரை வரக்கூறினான்
பந்தித்தேர்கள்இரண்டாயிரம்சுற்றிவரத்தானும்
பத்துதலைமலைபோலக் களம்ஏறினான்

௯, ஏறிஅம்புமழைபாத் தூறிசுக்கிரீவன்படை
எல்லாம்படுத்தவனை மூர்ச்சைஆக்கினான்
சீறிவரும்மாருதிவிட்டமலைகள் எல்லாம்
சிந்தஅரக்கன்கணை கொண்டுதாக்கினான்

௰. மாருதிவல்அரக்கன் தேரில்இருந்தபெரும்
சாரதிதலைமலையா லேமுறித்தான்
வீரராவணன்ஒரு நாறம்பினால் அனுமான்
மெய்யும்கையும்தளர வேதெறித்தான்

௰௧, இளையான்இதைஅறிந்து விளைவாம்அரக்கர்படை
எல்லாம்இமைப்பொழுதில் செல்லறுத்தான்
உளையாஇராவணன்மேல் வெகுவாகச்சண்டைசெய்து
ஓர்அம்பால்அவன்சரக் கூடும் அறுத்தான்

௰௨, தளராமல்லட்சுமணன் விளையாடக்கண்டாக்கன்
சமர்த்தன்நீஎன்றுதுதி தான்விளம்பினான்
வளம்ஆனமாருதியும் களைஆறிபேஅவ்வேளை
மகமேருகிரிஎன வேகிளம்பினான்

அனுமாரும் ராவணனும் கைக்குத்துக்குதிற்குதல்.

விருத்தம்.

கிளம்பியமாருதி இராவணனைநேரே
கிட்டிகனைத்தோள் இரண்டும்தட்டிக்கேளாய்
விளம்புகிறேன்வெறுங்கை இரண்டுடையேன்நானே
வீரத்தால்இருபதுகைஉடையைநீயோ
அளந்தவில்லும்அம்புமெடுத்தகூட்டவந்தாய்
அந்நிலைஆள்பலம்தெரியும் ஆமோஇந்தத்
தளந்தனில்உன்பலமும்என்தன்பலமும்காண்போம்
சற்றென்றுன்கொட்டாவைக்குத்தெனிறுனே.

உ௩-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அட்டாளசாப்பு.

பல்லவி,

குத்துக்குவாடா ராவணனைக் குத்துக்குவோடா

அநுபல்லவி,

பத்துத்தலையும்இரு பதுகையும்ராக்ஷத
பலமும்குரங்கினிட பலமும்தெரியவேணும் (குத்து)

சரணங்கள்.

க, எட்டானைகொம்பும் மொட்டைக்கிடாப்போலே
ஓட்ட ஒடித்தேன்என்என்றும் அந்த
ஈசன்கையிலையை ஊசிவேரோடேநான்
எடுத்துப் பிடித்தேன்என்றும்
சட்டம்சட்டம்ஆய்ப் பேசிக்கொள்ளுவதும்
சமர்த்தன்சமர்த்தன்நான் என்றுஅன்றுவதும்
விட்டுக்கட்டடா எதுக்குவீணும்சாணும்
வீரம்எல்லாம்இன்றைக்கு வெளிச்சம்ஆகவேணும் (குத்து)

உ, நான்உன்னைக்குத்துவேன் அந்தகுத்துனைக்குத்
தானே பெருக்கத்தடாயிமைத்தால்
காலைந்துகைகளும் ஒக்கியேஎக்தன்
மேலே நீகுத்தடா

ஏன்என்னைக்குத்தினாய் — என்றகோபிக்கவில்லை
இதுவேனமப்பிக்கை — தேறிக்கொள்என்சொல்லை
ஆனமட்டிக்கும்பார் — வஞ்சனைப்பண்ணாதே
ஆள்ப்பகட்டால்மீரட் — டல்ஆம்என்றெண்ணாதே (குத்து)

ங, ஒதிபெருத்தால்என்ன துவள் ஆகுமோசற்றும்
ஒதுங்காதே — நில்லடா கையை
ஓங்கினேன்குத்து வருகுதுவருகுது
தாங்கஉன்வசம் — அல்லடா
சதியினாலேஎங்கள் — சீதாங்கனிதன்னைத்
தப்பிபிரிந்துபோன — பின்புநிரும்பஉன்னை
எதிரிலேகண்டு — சினம்மிகப்பொங்குதடா
எனதுவலதுகைக்குத் — தினவுநின்குதடா (குத்து)

—✱—

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள்யுத்தம்.

விருத்தம்.

அநுமான்இப்படிகுத்த அரக்கன்சாய்ந்தான்
அரக்கன்மறுபடிகுத்த அநுமான்சாய்ந்தான்
தவிவேல் ஒன்றரக்கன் விட்டான் இளையோன்சாய்ந்தான்
சாயந்தவனை எடுத்தரக்கன் ஓய்ந்துநின்றான்
முனையால்மாருதிஇளையோனைக்கைக்கொண்டான்
முடித்துகொண்டிராவணன்போர் தொடுக்கவந்தான்
மனுநாதர்எதிரேஅநு மான்மேல்க்கொண்டு
வளைத்திட்டார்இருவரும்போர்விளைத்திட்டாரே

உச-தரு-அசாவேரிராகம்அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும் நடந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி,

ஏகோதண்டத்தில் — இவன்கணைஎய்யவும்
சரைந்துகையாலும் — அவன்அம்புமெய்யவும் (ராகவ)

சரணங்கள்,

க, அரக்கன்தேர்மேல்த் — தாவினான் சாமிஅநுமான்
பெருத்ததோள்களில் — மேவினான்சாமிமேல்ஏழு
சரத்தைராவணன் — தாக்கினான் ஏழையும்ஏழு
சரத்தால்அய்யனும் — போக்கினான் பின்

கருத்தங்ஓர்ஐந்தம்பு — தூவினான்-மாற்றிக்
கண்டகன்பத்தம்பை — ஏவினான்-ஆதைத்
தூத்திராகவன்வெற்றி — கொண்டான்..வந்து
சுற்றியசேனையைக் — கண்டான்

ஒருத்தற்கொவ்வொருகணை — தவறுமலேஉந்தி
உழிமழையைப்போலே — தலைதலையாச்சிந்தி
கரிக்கூட்டம்பரிகூட்டம் — தேர்க்கூட்டங்களைச்சேர்த்து
காலமாடுதலைமாடாக்களத்தை — எல்லாம்தூர்த்து

கரைக்குள்அடங்கா — ரத்தவெள்ளக்
கடலிலேகவக் — தங்கள்துள்ள
இரைக்குவருகிற — பேய்கள்கவிய
எங்கும்ராட்சதப் — பிணங்கள்குவிய (ராகவ)

ங., செருத்தும்ராட்சதரைக்கொன்று — தனதுசேனைக்
குரங்கைத்தற்காத்து — நின்று-பொருதும்வேளை
வெரிந்துராவணன் — அடித்தான்-சாமிதோளினில்
இரண்டம்பழுத்த — விடுத்தான்-பின்

பரித்தொருகணைராமன் — தெறித்தான்-அவன்
பத்துக்கைவில்லையும் — முறித்தான்-கொடியில்
திரும்பச்சாரதிதலை — கொய்தான்-பரியும்
தேரும்கொடியும்பொடி — செய்தான்

வரம்கொள்ஆயுதம்எல்லாம் — அவன்தொடவெட்டி
மறுதேரும்சேனையும் — வாராமல்வழிகட்டி
எரம்கொண்டுராகவன் — முனைந்துநின்றுகண்டு
ஓடியாத்தேர்விட்டுக் — குதித்துயோசனைகொண்டு

உலையின்மெழுகாய்நின்று — தேய
ஒருகணைவந்துதலையில்ப் — பாய
இலைகள்உதிர்ந்தால்ப்போல் — மணிமுடி
சரிந்துகிடந்துருள — விழப்படி (ராகவா)

ங, தொடுத்தகவசம் — நீக்கி கிரிதொட்டு
விடுத்தபாம்புபோல் — ஏங்கி காரதர்க்கெதிர்
படித்தரக்குகள் — காய்ந்து ஓரம்சொன்னவன்
குடித்தனம்போல்த் — தேய்ந்து ஆவின்
இடைக்கிடைவிழுதுபோல்க் காட்டும் கைகள்
இருபதையும்தொங்கப் போட்டும் தன

மிடுக்கெல்லாம்போய் வெலிவாக-தோளில்
விரலட்சுமிஅப்பால் போக
அடிக்கடி குரங்குகள் மலைபோடக்களைபட்டு
அனுமந்தன்கைக்குத்தால் முறுகெலாத்துளைபட்டு
படைக்கலம்விடவிட்ப் பொடிப்பொடியாகின்று
பாலகட் சுமணன் அலங்கோலம் செய்திடக்கண்டு
பார்த்தமுகம்எல்லாம் வேற்றுமுகமாய்
பத்துமுகத்துள்ள மவிஷெலாம்போய்
தோற்றுராவணன்மனது வெகாதிக்கவும்
சுவாமிகீர்த்திஜயத்தேவர் துதிக்கவும்(ராக)

———*———

ஸ்ரீராமர் ராவணனை சம்மதிகேட்குதல்

விருத்தம்.

வன்னம்வாடி இந்திரத்துவஜகைவல் அரக்கன்நின்றளவில்
அன்னவல்ளனும்ராகவன்கண்டான் அய்யோகைஆயுதம்அற்றாய்
என்னைஅருகுஞ்சேனையும் அற்றாய்இளைத்தாய்துனிஉன்கினைப்போது
இன்னம்ஆகுநான்அறியத்தெரிவிப்பாய்எனச்சொல்லிவிளம்பாளே

௨௫-தரு-தூசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடாராவணா-உன்சம்மதி-என் அடாஉன்சம்மதி.

அநுபல்லவி.

ஆதிமுதல்முதல்சண்டைக்குவந்தாயே நீ
அலங்கோலமாகின்றி ஆகி-நிலம்நீதிநின்றாயே துரோகி(ஏதடா)

சரணங்கள்.

௧. பெருகுடமும்வில்லும் படைகளும்போய்ப்பேதைப்பெண்களைப்
இருபதுகையும்வெறுங்கையாய்நின்றாயே எய்யும்என் அம்பிலுலே
இருநாலுவெள்ளமும் பெருங்காற்றிலேபூளை
சட்டம்போல்மாளக்கண்டு பேட்டாயோகைகளை

சரணம்புகுதனன்றால் இதுவேநல்லவேளை
சண்டைக்குநின்றால் ஆகாதினி இன்றைக்குப்போய்வாடாகாளை(ஏக)
௨. பருத்திம்பொதிகளொருநெருப்புப்பொறிபோலப்பற்றும்முன்னே அடடா
தனக்குள்நியாமல்சிறைக்குள்ளேவைத்தசானகியைவிட்டுவிடடா

செருக்கம்செய்யாதே தேவர்முன்போலும்
நிலைக்குள்ளேவைத்து மருட்டும்செங்கோலும்

துரைத்தனமும்உந்தன் தம்பிக்குத்தந்துமேலும்
சொல்லும்அவன்ஏவல்கேட்டால் கொல்லேன்உன்னைஒருகாலும்(ஏ
௩. மயக்கம்ஆய்மறுமாதரைத்தொடர்ந்தவன் வாழ்வுநில்லாதடடா
பதித்திடம்கொண்டலைகிறுப்தர்மத்தைப் பாவம்வெல்லாதடடா
செயிக்கமாட்டாய் கடிஅடாஇளம்புல்லு
இபருக்கென்றல்லவோ பிடித்தேன்இந்தவில்லு
பயப்படாதே நீ சும்மாநில்லுநில்லு
பத்துவாயும்பேசகுதோஷர் உத்தாரவாகிலும்சொல்லு(ஏத

———*———

இராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம்கூறல்-

விருத்தம்,

சம்மதிஎதென்றாகவனோடேஉத்
தரம்ஒன்றும்சொல்லாதேமகுடம்பத்தும்
செம்மியமார்பினில் அணிஎட்டானைக்கொம்பும்
சிதறியதேஅனுமான்கைக்குத்தினாலே
மெய்மகிழமக்கள் அழப்பெண்கள்கூவ
வெறுங்கையாய்நிலம்பார்த்தவ்விலங்கைசேர்ந்தான்
அம்மதிசொல்லியபாட்டனுடனேசொல்லி
அழுகுவான் அமர்க்களத்தைமொழிகுவானே

௨௬-தரு-சௌராஷ்டிர-ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அந்தமானிடன்சண்டையில்நான்பட்டவிதத்தையைஎன்னசொல்வேன்?

அநுபல்லவி.

கந்தமூலம்தின்னும்அவன்கையில்அம்புக்கும்
காலனுக்கும்என்ன கூட்டாசண்டைக்
கோலம்சொல்லல்லவினை யாட்டா அடா
மாலியவானே என்பாட்டா

சரணங்கள்:

௧. வக்கணைப்பேச்சல்லோகோதண்டம்எந்த
மலர்க்கையிலேபிடித் தானேமேற்கு
தெற்குவடக்குகிழக்கினில்நான்எந்த
திக்கினிலேஇருக் கேனே-அதி
உக்கிரம்அனலோஅவன்வாகனம்
வழிக்காற்றோஅது மானோ-என்றன்

திக்குத்திசைதெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
கெக்கலிகொட்டினர் வானோர்-அந்த
வெட்கத்துக்காள்இனி ஈனோ-அவன்
விக்கிரமமென்னசொல் வேனோ (அந்த)

உ. விடும்அவன்வாளிஎன்கைக்கணையையும்திக்கு
வேழத்தையும்கூடச் சாடும் எடுத்
திடறிஅனேகம்அரக்கர்சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும் போடும்-இன்னம்
உடலோடுயிர்தப்பிஇருக்கின்றராட்சதர்

உண்டோஎவ்விடத்தைத் தேடும்-பல
அடவிஎல்லாம்சுட்டுவிண்ணும்பறந்
திடமலையும்கிழித் தோடும் கடல்
வடவையுடனேமோ சாடும் அவன்
விடும்அம்பக்கட்டில்பின் கூடும் (அந்த)

௩, எறிதருபாசங்கொண்டிந்திரனைச்சந்திரனை
எல்லாரையும்கட்டிச் சேர்த்தேன் ஏறி
முறைமுறையேசென்று சண்டைகொடுத்தந்த
மூவர்சமர்த்தையும் பார்த்தேன்
அறுபடுகயிலாசத்தைவேரோடு

அங்கையினுல்கட்டிப் பேர்த்தேன் காலன்
குறுகினதோரமன்வாளிக்கென்சேனையைப்
பிறிதிஎன்றேதாரை வார்த்தேன் சும்மா
விறுதாபெரும்பழி ஏர்த்தேன் எந்தன்
கெறுவமெல்லாம்அங்கே தோர்த்தேன் (அந்த)

௪. தக்கவன்தம்பிஇலக்குவன்சண்டைக்கென்
சண்டைவெய்யில்மஞ்சள் பூச்சே மெத்த
எக்களிப்பாய்அவன்பக்கல்குரங்கும்
என்னோடெதிர்க்கலும் ஆச்சே நேற்று
மிக்கவன்நான்என்றுசிதைக்குச்சொல்லிய

வீம்பெல்லாம்வெறும் பேச்சே எட்டுத்
திக்கானைக்கொம்புமென்மார்பில்குரங்கொரு
கைக்குத்திலேசிந்திப் போச்சே சொன்னல்
ஒக்கவரும்பெரு மூச்சே எவ
ருக்கும்இதுமெத்த ஏச்சே

மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்
மகோதரன்கலைத்தல்,
விருத்தம்,

அடல்அரக்கன்இவ்வாறுமுதனுட்போரினிற்பட்ட அவஸ்தை எல்லாம் திடம்உளமாலியவான்முன்சொன்னன் அங்கவனும்அப்பா சீதைதன்னை விடஇதுவேசமயமென்ருன் பாவிமகோதரன் அதனைவிலக்கிவெள்ளக்கடல்எனும்ராக்ஷதகுலத்தைத்தொலைக்கின்றன்ராவணனை கலைக்கின்றனே,

உஎ-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தயோசனை ஏன் அய்யா மாலியவான்சொல்
எல்லாம் அவலம்தான்அய்யா

அநுபல்லவி.

விந்தையின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்தக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்கும்வானரர்க்கும்பயந்தனுமோ (இந்த)

சரணங்கள்.

க, மெத்தம யந்தகுடியோ-அய்யய்யோஎலி
வேட்டைக்கும் தவில்அடியோ
பற்றிக்கயிலையைநீ பறித்தெடுத்ததும்பொய்யோ
கர்த்தர்மூவரும்இன்னம் கலங்குரூர்உனக்கையோ (இந்த

உ. தவர்ச்சிசொல் வதோவீரம்-ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளக்காரம்கண்டால்உன்னை எங்கெங்கும்பழிக்காதோ
துளைக்குரங்கிலங்கையை நொடிக்குள்ளே அழிக்காதோ(இந்த)

௩, கெம்பீரம் தன்னில்மீசரா-மூன்றுலோகமும்
கொடிபெற்ற ராவணேஸ்பரா
கும்பல்மனிதர்என்றும் குரங்கென்றும்பேர்எடாமல்
தம்பிகும்பகர்ணநீ சதைஎன்றுசொல்லிடாமல்(இந்த)

—*—

கிங்கரர் கும்பகர்ணனை எழுப்பவும் அவன் தூங்குதல்
விருத்தம்.

வினைவதறியாதமகோதரன்உரையால்அரக்கன்மனம்வேறாய்இங்கே,வினைதருவானரங்களையும்மனிதரையும்உயிர்குடிக்கவல்லோன்ஆன

இனியவனை யெழுப்பும் என்றான் அப்போது கும்பகர்னன் இரண்டுநோக்கின்
தொனிதிறந்து தன் அறிவுநீங்கினான் பிணம்போலத் தூங்கினானே,

௨௮-தரு-மோகனராகம் ஆதிதாளம்
பல்லவி,

தூங்கினான் தூங்கினானே-கும்பகர்னன்-தூங்கினான் தூங்கினானே,

அநுபல்லவி.

தூங்கினான் ராவணன் ஏவல் தாங்கியசாலுகிங்கரர்
வாங்கி இருப்புலக்கைகொண்டு தோக்கிஅடிக்கடிக்கத் (தூங்)

சரணங்கள்.

௧, தேவரும் திசையில் உள்ள யாவரும் இவன் மூச்சிலே
திடுக்கென்று மெய்குலைக்கவும் கோட்டை வாசல்போல
வாய்வழி ஓடியகல்லு வாயுவும் உகாந்தகால
வாயுவைப்போல் ..க்கவும் குலத்தைக்கொண்டு
ராவணன் தூதுவர்காலன் ஏவிய தூதரைப்போல
இருகாதில் ஊம்து ஊதக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாவிஅரக்கர்கையால் ஆவதெல்லாம் செய்து செய்து
பார்த்தவர்கள் கைஇளைக்கவும் எழுந்திராமல் (தூங்)

௨, எட்டுமலையும் பிடுங்க முட்டி கோற்றிவன் மேலே
இளங்தென்றல் போலேபடிய இருபக்கமும்
கட்டிகட்டி ஆகவடி இட்டிசுக்கு ஒழும்புபோலே
கண்களினில்ப் பினைப்பிடிய பெருங்காற்றென்ன
விட்ட பெருமூச்சில் அகப் பட்டவர் பம்பரம்போலே
விசைகொண்டு சுழன்றோடிய மழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாம் குரங்கு தட்டுவதுபோல்ச்சுகமாக்
கோட்டுவாய் ஓடிவழிய குறட்டைவிட்டுத் (தூங்)

௩, தாங்கியபூரிபேரிகை கூக்குரல் எல்லாஞ்செவியில்
சற்றுமே ஏறுமல்லிடுக்க தளம்தளமா
மேற்கொண்டும் யானைசேனைகள் மார்களுந்தோளிலும் ஏறி
மிதித்து மிதித்து முடுக்க துணைல்லக்காய்ச்சிப்
போக்கியஉலக்கைகளால் மூக்குமயிர்வெட்டிலங்கா
புரியெங்கும் நாற்றமெடுக்கப் பலவிதமா
ஆக்கியவேதனைகள் சிலாக்கியம் ஆகமென்மேலும்
அதிகரித் திசைகொடுக்க சுகனை கெட்டி (தூங்)

கும்பகர்னன் ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்
விருத்தம்.

தூங்கியதோர் கும்பகர்னன் வருந்தத்தாலே
துயில் எழுந்தான் அறுநூறுசகடச்சோறும்
ஒங்குபதினாயிரம் சாடியிலே கள்ளும்
உண்டான்பின் அண்ணன்முகம் கண்டான் ..கந்த
பூங்கவசம் முதல்எல்லாம் பெற்றான் அவ்வூர்ப்
புறத்தினில் வானரர் ஆரவாரம்கேட்ட ..
என்கிதென்னபுதுமை என்றான் அவனும் சொன்னான்
இடிக்கின்றான் புத்திசொல்லித் திடுக்கின்றானே

௨௯-தரு-புன்னாகவராளி-ராகம்-அடதாளசாப்பு.
பல்லவி,

வந்ததோ இமை-இலங்கைக்கு-வந்ததோ இமை

அநுபல்லவி,

வந்ததோ சிறைப்பெண் கொண்டதோ கர்வம் கும்ப
வெந்ததோ கலகம் மிகுந்ததோ உன்னாலே (வந்த)

சரணங்கள்.

௧. புலஸ்தியன் குலம் கெட்டதோ-சமக்கிருந்த
தலத்தில் இருப்பு விட்டதோ
விலக்காதபழி மூண்டதோ-மூவுலகமும்
செலுத்தும் செங்கோல் மாண்டதோ
கலைப்பவர் சொல் கொண்டு கலங்குகிறாய் நீகுட்டி.
குலத்துத்தாய்மேல் வைத்த கொள்கைபோலே விட்டு (வந்த)

௨. தாய்வரம் பிடித்தானே அப்பால்-வாலி
சிவனைக் குடித்தானே
தேவர்க்கும் தேவன் அவன்-ராமன் முன்பாகப்
போய்வென்று பிழைப்பதெவ்வன்
நீவெல்வேன் என்பதும் நினைந்தசானகிப்பெண்ணை
மேவுவேன் என்பதும் விழுதா யோசனை அண்ணே (வந்த

௩. அம்புராசுவன் தொடுக்க-வருணன் வந்து
கும்பிட்டுவழி கொடுக்க
கெம்பிர அணைபடுத்து-வந்தமணிதன்
முன்புபோய்ப்படை எடுத்து

கும்பலாஒருமிக்கக் கட்டிச்சண்டைபண்ணுமல்
தம்பிசொல்படிகேட்டு தனையும்விட்டுவிடாமல் (அந்த)

௪. முழுதும்லட்சுமணன் அம்பாலே இந்திரசித்து
விழுவான்பார் இனிமன்மேலே
எழுநூம்முக்கின் படியே-ராமன்அம்பாலே
விழுஎன்தன்பிணி முடியே
[illegible]ஐதையைப் பிறகாகிலும்விபீ
ஒழிவாய்ஆனுல்உந்தன் உயிரும்போம்படி (வந்தோ.)

விபீஷணன் ஸ்ரீராமருக்கு கும்பகர்ணன் வரலாறுகூறுதல்

விருத்தம்.

கும்பகர்ணன்ஹுதசென்றுன் அரக்கன்பேறிக்
குரங்கையும்மாவீடையும்கும்பிடுபோயென்றுனீ
தம்பிஅதபொருளேஆயிரம்பேய்பூண்ட
தடத்தேர்மேல்ஏறிநெடுஞ் சூலம்கொண்டான்
வெம்பரக்கர்புடைசூழஇலங்கைவிட்டு
வெளிவந்தான் அதுகண்டான்ஸ்ரீராமன்
நம்பிஇதேதென்ன விபீஷணனும்அங்கே
நாடினன்வணங்கிஉரை யாடினனே

௩௧-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

கும்பகர்ணன் இவன் அய்யா நான் - தம்பிஎனக்குமூத்தவன் அய்யா

அநுபல்லவி,

எம்பெருமானேஉன் இணையடிக்காளாய்
நம்பும்விபீஷணன் நான்சொல்லக்கேளாய் (கும்ப)

சரணங்கள்,

௧, ஞாலத்திலேவெகு காலமாகத்தவம்செய்து
குலத்தைச்சிவன்கையில்ப் பற்றினன்-வந்து
மேவிட்டஇந்திரனைக் குத்தினன்-ஒரு
காலிட்டலைகடலை எத்தினன்-இவன்
ஆலத்தைப்போலேதே வர்களைப்பாய்ப்பிடிப்பான்
நாலுக்குஞ்சாட்டுக்கும் ஆகாமல்அடிப்பான் (கும்ப

௨, நகாமாஒருகையால்ப் மந்துபோல்எடுத்தந்த
மகமேருவையும்தோளில்த் தாங்குவான்-எங்கும்
புகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான்-பல
யுகம்ஒருநாளாகத் தூங்குவான்- இவன்
சுகம்ஆக்கிலதுநான் தூங்கையால்பூமி
சகதரும்உயிர்தப்பபிழைத்தார் என்சாமி (கும்ப

௩, தெரிந்துராவணனுக்குச் சீதையைவிடச்சொல்லி
வருந்திவருந்திமெத்த முறைப்பட்டான்-அவன்
இரங்காமையால்இவன் குறைப்பட்டான்காலம்
பிரிந்ததென்றேஎண்ணிப் புறப்பட்டான்-உன்
சரண்புகுந்திடுவானே தமையன்தன்சொல்லால்
கிரந்துணிபடுவானே தேவாஉன்வில்லால் (கும்ப)

கும்பகர்ணன் தன்னைஅழைத்தவிபீஷணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

சத்தியவிபீஷணன் இவ்வாறுரைக்கச்சாமி
சண்டையிடவரும்இவனைஉன்முன்ஆகச்
சித்திரவதைசெய்திடில்உன்மனம்எதாமோ
தெரிந்துவாஅவன்மனதைஎன்னச்சென்றுன்
அத்திசையில்அரக்கர்படைக்கடலுக்குள்ளே
அண்ணன்அடிமேல்ப் பணிந்தான் பணிந்தபோது
புத்தியுள்ளகும்பகர்ணன் தம்பிதன்னைப்
புல்லினன்புத்திசில சொல்லினனே

௩௨-தரு-சாரங்காகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

என்வந்தாய்தம்பிவி பீஷணா-நல்லோர்
எவர்க்கும்அதிசுகுண பூஷணா

அநுபல்லவி,

ஆனந்தராமனைஅடுத்தாய் வினைவிடுத்தாய்
அமிர்தம்உண்கிறவாயால்-விஷம்உண்பார்களோபேயா (என்)

சரணங்கள்

௧, அங்கேநீபோனதும்-அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரசுபெற்றதுங்கண்டு வருந்தேனே

வக்கிரமும்புலஸ்தியன் பேரும்விளங்கும்உன்னால்
 வந்துகெடுத் தாயென்று பொருந்தேனே
தங்கும்என் குலத்திலேராமன்அம்புக்கொருவர்
 தப்புவாரென்றெண்ணம் இருந்தேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லாருங்கரையேற
 என்னுடன்னீருங்கீ இறைப்பாளென்றிருந்தேனே (என்)

உ. நாலுவகுமும்கொண்டாய்-சிரஞ்சீவியுங்கொண்டாய
 நாங்கள்நரகங்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூற்றுவன்கின்றான்-ராமனும்எதிர்நின்றான்
 விதியுஞ்சின்றதுகால முடிவாலே
சிலம்உள்ளவர் அவர்-தங்கள்உயிர்விட்டாலும்
 தெறிக்காவிடார்உன்னைப் புவிமேலே
காலன்ஊர்மக்குண்டு இலங்கையூர்உனக்குண்டு
 கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோல (என்)

ங. அம்புபோல்ச்சிறுக்கிநீ-அவரைச்சேர்வதேகாரியம்
 அழைக்கிறாய்சம்மதி பக்கேனோ
தம்பியும்ராமனும்கிற்க்கக்குரங்கைஎல்லாம்
 சாதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
வப்புக்கிடமாஎன்னை வளர்த்தானைக்கைவிட்டங்கே
 வந்தபிறகுதிரையைத் தொடுவேனோ
நப்பும்கமையுடனேசாடணும்இறப்பதல்லால்
 காலுபெரும்கைக்க நாணக்கும்பிடுவேனோ(என்)

கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறல்,

விருத்தம்.

மொழிஇதனைகும்பகர்ணன்-சொல்லவிபீஷணன் அண்ணேன் முறைதப்பான, வழிஇதாக்கிடவேணும் வந்துசீசாமிபதம்வணக்கவேணும், பழிபடும்ராவணனுடனே இறப்பது நீகருமம்அல்ல பரிந்தென்பின்னே.எழுவதுவேகருமம்என்ன அசைக்கின்றான்உறுதிமொழி இசைக்கின்றானே,

௩௨-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணேன்-கும்பகர்ணா
ராமனைச்சேர்ந்துவாழ் அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

உன்வார்த்தைகேட்கஉன்னை உகந்தனுப்பினார்என்னை
 உண்மைபார்ஆனமட்டும் தர்மமேதலைகட்டும்(என்)

சரணங்கள்

க; மனத்துக்காகாத-ராவணனை ஒழிக்கவேணும்
 வளருதேஅப வாதகம்
அனர்த்தம்ஆம்பரதாரத்-துரோகியுடனேசேர்ந்தால்
 அதைவிடஉண்டோ பாதகம்
செனித்தநம்துவேதகுலமும்பலமும்போகச்
 சிந்திப்பதென்ன தோதகம்
கனத்தராமர்படைமுன்-நமதுபடைவெல்லுமோ
 கடலிலேபெருங்காயம் கரைத்தால்உண்டோசாதகம் (என்)

உ. அடைவானதாயுதலையைப்-பிழைப்பால்பரசுராமன்
 அரிந்தானே பரிகாரம்
திடம்ஆம்பிதாவைக்கூடப்-பிழைகண்டுசிவன்பண்டு
 சிரம்கொய்த தல்லோவீரம்
நடவாநடைநடந்தால்-அண்ணன்தம்பியைக்கூட
 நறுக்கவேணும் அந்நேரம்
உடலிற்புரைகுழலை-அறத்தெறிவாரைப்போல
 ஒழிக்கவேணும்அல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம் (என்)

ங; உனக்குள்ளகாலமெல்லாம்-உறங்கிக்கிடந்தா இந்த
 உலகம்இனிமேல்க் கட்டாதே
தனித்தகோதண்டமுன்னே-அண்ணனும்நீயும்எங்கே
 தலைவிதிதப்ப ஒட்டாதே
வினைப்பிறவியும்தீரும்-வந்தால்முத்தியும்சேரும்
 வேளையிதுபோல்க் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தலங்கையை-உனக்குத்தந்தகீசொன்ன
 ஏவலும்கேட்கிறேன்நான் இனிஆகிலும்தட்டாதே(என்)

விபீஷணன் மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்க்கலத்தல்.

விருத்தம்.

மந்திரிஎனும்தம்பிஇத்தவாறுசொல்ல
 மறுத்துவிட்டுக்கும்பகர்ணன்சுவாமிஅன்றான்

சிந்தைஇதுஎன்றவிபீஷணனும்சொன்னான்
செயராமன்சண்டையேசெய்யும்என்றான்
பந்தம்உள்ளசுக்கிரீவன்முதலாயுள்ள
பலபலவானரப்படைஞர்தொகைஇல்லாத
இந்தஇராக்கதப்படைஞர்கடல்போல்பொங்கி
நேரிட்டார்அதிகம்உள்ளபோரிட்டாரே

ச-இசைத-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு
கண்ணிகள்.

க. கோலாகலமாகக்-கடல்போல்வளைந்தாரே
கும்பகர்னன்படை — வீரர்
மேலேபெருங்கடல்-போலேவளைந்து
மிதித்தாரேவானர — சூரர்

உ. எங்கும்பரிக்குலம் எங்கும்கரிக்குலம்
எங்கும்அரக்கர்கொண் — கோட்டம்
எங்கெங்கும்மந்திரிஎங்கெங்கும்பல்லக்கும்
எங்கெங்கும்வானரக் — கூட்டம்

ங. சங்குகள்கொம்புகள் தாளங்கள்மேளங்கள்
சாகரம்போலவே — இடிக்க
அங்கேகுரங்குநெருங்கிச்செய்கெர்ச்சனை
அண்டகடாகமும் — வெடிக்க

ச. எத்திப்பிடிப்பார்-அடிப்பார்ஒடிப்பார்
இராக்கதர்வானரர் — உடலை
குத்துங்குதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும்
குரங்குகள்ராட்சதக் — கடலை

ரு. அள்ளும்குருதியில்த்துள்ளும்மகரம்போல்
ஆடுமோராட்சதப் — பிணங்கள்
வில்லும்கவசங்கள்-வில்லும்துவசங்கள்
வில்லும்தலைமலைபடை — பிணங்கள்

சா. மெத்தமலையும்-குலையும்கவிக்குல
வீரர்எதிர்எதிர் — விடுத்தார்
அத்திரசத்திர-தோமரத்தால்எறிந்
தாக்கர்அவையெல்லாம் — தடுத்தார்

0 இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது-அதின்-என்றுஇவிடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்ள.

எ. வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்தஇராக்கதர் — தாக்கினார்
காலாலும்கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணுதலைபொடி — ஆக்கினார்

அ. தோளும்சிரங்களும் தாளும்கரங்களும்
துண்டர்அரக்கர்கள் — தடிந்தார்
மாளும்தலைவிதி நாள்வந்ததேக
வானரவீரர்கள் — மடிந்தார்

கூ. தெய்த்ததெறித்தசெவ்வாறுகும்பகர்னன்
சேனையென்னும்பெரு — வெள்ளம்
சாய்த்ததுதிரம்படிந்துசிவந்து
தணிந்ததல்லோகடல்ப் — பள்ளம்

ய. சேனைஅதில்ஒருநாலுவெள்ளம்படை
வீரவசந்தனும் — மன்னன்
தோளில்ஒருமலை போட்டடியாகத்
தொலைத்தானேகும்ப — கர்னன்

கக. குத்திஉடனே அவனைப்பிடித்தந்தக்
கும்பகர்னன்னெனும் — காலன்
நெற்றித்திலகமா இட்டான்அதைக்கண்டு
நேரிட்டானேவந்து — நீலன்

கஉ. நீலன்எறிந்த மலைகும்பகர்னன்
நீறுநீறாய்ச்செய்து — நகைத்தான்
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான்இவன்குத்த
வேசாறிநீலனும் — திகைத்தான்

கங. அங்கதனைக்கண்ட அங்கதன்ஓர்மலை
அங்கையால்போட்டாரம் — பேசினான்
செங்கல்பொடிபோல் நறுக்கிக்கும்பகர்னன்
தெண்டொன்றவன்மேலே — வீசினான்

கச. விட்டகெதைதன்னை அங்கதன்கையால்
வெடுக்கென்றொடித்துமுன் — போட்டான்
குட்டிக்குரங்கே நீ ஆரவன்சொல்என்று
கும்பகர்னன்அன்பு — கேட்டான்

கரு. கேட்டால்உன்அண்ணனைவாலாலேகட்டிக்
கிளம்பினவன்மகன் — தானடா

மாட்டி அக்னிப்போல் உன்னையும் வாலால்
உன்னைக்கிறதுமக்கதன் — காணடா

௧௬ என்றுசொல் அக்கதன் தன்னைக் கும்பகர்ணன்
எற்ற அவன் அங்கே — சாய்ந்தான்
கன்றுக்கு ஓட வரும்பசுப்போலக்
களத்தில் அநுமந்தன் — பாய்ந்தான்

௧௭ பாய்ந்தவன் பெருந்தோளான் தன்னைப்
பறித்து அநுமந்தன் — எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன்றன்னை நாம
சாய்க்கொல்லுமென்று நம்பால் — பறித்தான்

௧௮ பறிப்பக்கண்டே கும்பகர்ணன் அந்தப்படை
படுமாறுபோலடி — தேய்ந்தனன்
அறிய இலங்கிரான் அநுமான் மேன்மை நீக்கின்
நந்திரம் பணிபோல — சாய்ந்தான்

௧௯ தேகாப்பரிமைக் கரியைத்தேர்த்தவன்
சேனைகளிலடைய — ஓடித்தான்
போராக்கம்பட்டார் ஆவல் கும்பகர்ணன் தம்பிமேல்
போட என்றேனெண்ணம் — பிடித்தான்

௨௰, பிடித்தப்புயன்றோ வெறுக்கையன்னோங் கேட்பு
போகவொருமிக்கிறல் — மேவினான்
அக்கதிக்கின்றீர் சுக்கிரீவன்மேல்நுரு
சூல கும்பகர்ணன் — ஏவினான்

௨௧, ஏவியசூலத்தைப் பாய்ந்தநுமானை
இரண்டாயும் துளா — ஆக்கினான்
தாவிய சுக்கிரீவனை கும்பகர்ணன்
கடும்வைகயால் கட்டி — இறுக்கினான்

௨௨, சுக்கிரீவனை அறிந்தம்புகள் போடத்
தங்கிக்குறுப்பார்க்கள் — ஓய்ந்தான்
ஆமவன் காதுயும் மூக்கையும் பிக்கக்கொண்
டெழுப்பும் சுக்கிரீவன — பாய்ந்தான்

௨௩, பாக்கல் கைக்கொக்கிமூக்கு போய்த்தன் மூக்கும்
பழுதாகவேகமட்டம் — பூண்டான்
கடம்சினங்கொண்டு இராகவன்மேல் கும்ப
கர்ணனும் சண்டைக்கு — மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

மீண்டவன்றான் மூக்கிழந்தேன் தன்னை மூக்கும்
விணிலேயக்கால் இழந்தான் இங்கே
ஈண்ட இருவோரும் மூக்கிழந்த பாதே
இனி இலங்கை வேந்தனும் மூக்கிழந்தான் கண்டாய்
ஆண்டகைமைப் பீறு முன் உக்கனையாளாதே
அறத்தமக்குச் செறிப்பேனென்றொருவாள் ஏந்தி
பூண்டசெயராகவன் முன் கும்பகர்ணன்
போர்செய்தான் இப்படிப்போர் ஆர்செய்தாரே

௧௨-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஸ்ரீராகவனும்-கும்பகர்ணனும்-செய்தாரே சண்டை.

அநுபல்லவி.

[illegible] — கணைதொடுத்தாவ்
வெற்றிப்படியாம் — அவன் தடுத்தான்
[illegible] இணைய — [illegible]
[illegible] — காணவென்னமே (ஸ்ரீராக)

சரணங்கள்.

௧. விக்கிரமன் ஆம் கும்பகர்ணன் இராகவன்
மேல்ஒருபத்தம்பாக்த் — தாக்கினன்
கைக்கணையால் சாமி அவன் கையில் வில்லையும்
வைசத்தையும் துண்டம் — ஆக்கினன்
அக்கணத்தேதநகொண்டவன் — மீள
அடித்தானே வெகுராக்ஷகர் — மாள
நைக்கும் அம்பால் அக்கத்தடியையும் — போகத்
தறித்தானே ஐயன் இப்படி — ஆக (ஸ்ரீராக)

௨. மடித்தாவாபோடும் கும்பகர்ணன்
வாரும் பரிசையும் — எடுத்தான்
தொடுத்தராகவன் அவன் கைக்கதையைத்
துணித்தமன்னவி[illegible] — விடுத்தான்

---

* இதை இராட்டிதரும் பாம்போது - கிலை - என்று - இடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள.

பிடித்தவாளொடும்கைவிழ மெய்யைப்
 பேர்த்திடாமல்நின்றேதுக் கையை
எடுத்துக்கொண்டடித்தே சண்டைசெய்து
 இடக்கையும்கொய்தான் இப்படி அந்த (ஸ்ரீரா)

௯ வழுவாமலேஒரு கணையால்கும்பகர்ணன்
 வலக்காலைவிழ எய்தான்
(*) அழியஇடக்காலைக்குத்திக்குதிவார
 அந்தக்காலும்துணி செய்தான்
எழும்வகைஇல்லாமல் அண்ணலை காடி
௰ எங்கினும் அழுதான்மனம் வாடி
முழுதும்தொளைபட் டரக்கன்சரீரம்
 முண்டமாக்கிடக் துருள அக்கோரம் (ஸ்ரீராகவ)

கும்பகர்ணன்ஸ்ரீராமனைத்துதித்துவரங்கொள்ளுதல்.

விருத்தம்

முன்புமாரீசனுமேகொனும்பட்டான்
 மொய்குழல்ச்சீதையும்சிறையில்பட்டாள் அ[illegible]வென்
உன்குலமும்நீயும்போய்ப்படுவாய்என்றே
 உரைத்தவிபீஷணைன் அவனுல்துரத்தப்பட்டான்
என்பலம்போய்நான்பட்டேன்உன் அம்பாலே
 ராவணனும்இனிப்படுவான்என்றுசொல்லி
அன்பினுடுகும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
 அகங்கொளவான்பின்ஒருவாசகம்விள்வானே

௫-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧. சாமிநமஸ்காரம்-சாமிநமஸ்காரம் சத்தியராகவனே-இந்த
 பூமியில்உத்தமவானேநமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே
௨. நீயோசாமிஉன்கைக்குமவிலனுக்கும்இங் கேரமராகவனே-ஓர்
 ஆயிரம்ராவணர் வந்தெதிர்த்தாலும்பற் றுதுராகவனே
௩. தோளும் துணிந்தேனே-தாளும் துணிந்தேனேசுவாமிராகவனே
 வேளையில்சாவ உன்னைக்-கேட்கும்வரந்தா-வேணும்ராகவனே
௪-வந்தபுறவுக்குடலைக்கொடுத்தவன் வநஜிசராகவனே
 இந்தவிபீஷணைக்கைவிடாமலே ரட்சிநீராகவனே

(*) அதை இரட்டித்துப் பாடும்போது - அது-என்று-இவ்விடத் தில்முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள

௫ அந்தராவணன்உடன்-பிறந்தவன்றுகுறியானேராகவனே - இவனை
 ஏகதவேளையில்வந்-தெனசெய்வாரே-எச்சரிக்கைராகவனே
௬, விளையாட்டல்லஇவன்உன்-அருமைதெரியவேணும்ராகவனே- தப்பில்
 இளையவனை அனுமானைப்பிரியாமல்-இருக்கராகவனே வம்சமென்
௭; என்னைக்கொன்றபோதென்-அண்ணனையும் கொல்வாய்இனி-இராக
 தன்னைக்கண்டபேர்களைக்கையாதபடி செய்வாய்-சரணம்ராகவனே
அந்தவகைநமக்குப்போலே-என்றுநம்போச்சுதேசாமிராகவனே தேவு
 பந்தம்சொல்லமுன்னே-என்தலைமறைபடுதன்-பாரம்ராகவனே (ஸ்ரீ)

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்ணன்தலையைக் கடலில்வீழ்த்தல்,

விருத்தம்,

அன்பினுடன்இந்தவகையும்தொழுகையும்விண்டளவில்
 அம்புயம்எனும்கண்உடையான்
செம்பதுமம்என்றமுகமண்டலம்மலர்ந்தொரு
 செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பி[illegible]பறந்தவன்நெடுந்தலைவிழும்படி
 அ[illegible]தெழிய அந்தவிசையால்
கும்ப[illegible]சிரசுபொங்கியதடங்கடல்
 [illegible]இடவிழுந்ததவமே

—*—

சீதாதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல்,

விருத்தம்.

இன்னவகைகும்பகர்ணன்இறந்தான்இப்பால்
 ராவணனும் மருத்தனைஓர் சனகன் ஆகிப்
பொன்அனையாள்முன்பதோதரனைக்கண்டு
 போனதனவேவுவித்துத்தானும்முன்னே
மின்அனையார்கடமாட்சிதம்பாட
 வில்மதனன்கனைசாடமெலிந்துவாடி
அன்னைஎனும்சீதைமுன்னேவந்தான்கிட்ட
 அஞ்சுவான்ஏதேதோகெஞ்சுவானே

௬-திபதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்,

௧, இன்னம்தான்என்னவர்மமோஎன்னை இடியச்செய்வதுகர்மமோ
 இன்னம்மன்மதவாதையேபடலென்றல் ஆகுமோசீதையே

௨, குறித்தவனையும்விதி தன்னைக் கொட்டிநல்மனமகிழ்வேன்
இப்பசிவேலையைப் போக்கி - உன்னை - என்னவி அமர்த்திக்கத்
தின்னேன்!
௩, கொத்தமைந்தத்துவன் தேடினை - உன்னை - விதமாகத் தேடச் செய்கின்றேன்
பத்திநன்பார்வையவன்கை போகான் - பதிவாகாயிரம் அவலம் படும்
௪, சென்றவர்த்தன்னைப் பாடிக - இந்த - நல்லனும் தனைவாக்காயுந்த
என்மனமேல்திருப்பதுக்கே - மனம் - இரக்குவாயவைத்தேனே;

சீதாதேவி இராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

விரும்பிய அரக்கன் இந்தவிதம் சொல்லப்பதக்கள் முன்னே
பருக்கவிடத் தம்மனம்மேல் பட்டியவேவ ஆவிழ்ந்தாள்
இருப்பினும் புகம் பாராமல் சீதையும் அவனைக் கண்டு
கரும்பென்றோர் தருமைப்பார்த்து கூறுவாளே

௧௪-தரு-சஹானாராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி,

கெட்டுப்போகவேணுமோடா - அடா ராவணா துரும்பே நீ
கெட்டுப்போகவேணுமோடா

அநுபல்லவி,

௧. கஷ்டத்தனமெல்லாம் - விட்டுவிடடா என்
சுவாமி சோதண்டவில்லி - அம்பால்
போயோ உன்குலம்செல்வி
துடிக்கு சொல்வி (கெட்டு)

சரணங்கள்,

௨. ஆண்டாவிளக்கைத் தீண்டவரும்பூச்சி
பாண்டால்பம்பாவென்றாலுவாய் தீய்ந்து - அன்ன
வேண்டாம் அடா கெடுவாயே
ஏண்டா போயே (கெட்டு)
௩. ஆசாரமிக்கத்தைப் பார்த்திடவேண்டுமதை
சாக்கடைக்குள் கரிக்குட்டி - தன்னை
பார்க்கப்போகின்றாலே வட்டி
ஏண்டா மட்டி (கெட்டு)
௪. பாருக்குள்ளோர் கருவிரக்கல்லால்மற்ற
பேருக்குநான்பச்ச காவி - நீ
அருத்துப்போக்கிறாய் ஆவி
அப்போ பாவி (கெட்டு)

௫, பத்தனவாயாலும் கத்துகிறாயேடா நீ
கற்றமும்வாழ்வும் இல்லாது என்
பத்தினியாக்கு பொல்லாது
ஏண்டா வாது (கெட்டு)
௬. வாய்த்தகொழுத்ததால் - மூத்தமகன்பட்ட
வார்த்தைகேட்டடா ஆசைசாதில்
எதிர்த்திடவேணும் என் ஆசை
ஏண்டா பேசாதே (கெட்டு)

மாயாச்சனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன் என்று புலம்பல்.

விருத்தம்.

கொடியான் இந்தப்படி உரைக்க நீசன் அரக்கன் ஏவலினால்
பொய்யாம் மாயத்தனகனைச் சேனை போல செய்துமே கொண்டு தான் வந்தான்
மதிபா இருந்தவாறு அவனைப் பார்த்து கண்டாள் என்றிருந்தாள்
அறியாமலே தகப்பன் என்று அழுதாள் அழுதுவிழுவாளே

௧௫-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

அய்யா சனகா - அய்யா உனைப்பெற்றனுபவித்ததிதுவே

அநுபல்லவி,

கையும் கயிறுமாக்கவன்று முன்னே
கட்டுப்பட்டாய் என்னை தொட்டுப்பட்டாய் அல்லவோ (அய்யா)

சரணங்கள்

௧. பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலத்திலே
பலவேள்வியுஞ்செய்து சிறப்பட்டாய்
அஞ்சாமலையும் கட்டுக்கிடக்கு இந்த
அரக்கராய் கண்டு குறைப்பட்டாய்
செஞ்சொல் அயோத்தியில் காணமல் நீயென்னைச்
சிறைப்பிலோகமவோ புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீக்காமல் தவிக்கிறேனே அப்பா
இதுவும் போதாதென்றோ நீயும் சிறைப்பட்டாய் (அய்யா)
௨. சுற்றத்தாரோ தாய்மாரோ தங்கைமாரோ
சொல்வார் ஆர் இந்தப் பெருஞ்சேதி

அத்தலத்திலேபோய்க்குங்களுக்கறிவிக்க
    அனுமானுமிங்கேயிருக்க — கனியசாலி
வெற்றிஅயோத்திராஜர்கீர்த்திகளை
    வெட்டிஅழிக்கலானே — கோடாலி
பெற்றவீட்டையும்வைத்துபுகுந்தவீட்டையும்நல்ல
    பேர்அழிக்கவென்றுபிறந்தேனே — பெண்நீலி (அய்யா)

௩. கர்த்தன்ஆகிக்கொண்டவனைக்கொல்லென்று
    கதிம்பழிதேடிக்கொண்ட — டேன்முன்னம்
மற்றும்பற்றுத்தைக்கும்கத்தைக்கும்வினைசெய்தேன்
    பண்ணிவினைகளுந்தன — வுகளகன்னம்
உற்றார்நகைசெய்யப்பத்துமாதம்இங்கே
    ஒருத்திகான்இருந்ததே — பெருங்குன்னம்
இத்தனைபாடுமென்னாலேவரக்கண்டும்
    இங்கேசியன்கொண்டிருக்கிற — னேஇன்னம் (அய்)

கும்பகர்னன் மரணத்தைக்கேட்டு ராவணன்புலம்பல்.

விருத்தம்.

உத்தமிசானகிஇந்த வாறழுதாள்சனகனே உருவம்கொண்டபித்தனும்ஆகாவார்த்தைசொன்னான் அன்னையுமரச்சும். பேச்சும்சொன்னாள், மத்தனிராவணன்கொதித்தான் அப்போது-கும்பகர்னன்மரணம்கேட்டான்,சொத்தைமரம்போல்விழுந்தான் முடங்கினான் அரக்கன் அழத்தொடங்கினானே.

உகூ தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அப்பாகும்பகர்னாஉனைப்பிரிந்-தெப்படிநான்பிழைப்பேன்

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலே — உன்முகம்பார்ப்பேன் நான்
    எந்தவிதத்தில் — உன்உயிர்காப்பேன்
செப்புமுன்னமேபோய்ப் — பட்டாயே-என்னைத்
    தெருவிலப்பரதேசியா — விட்டாயே (அப்பா)

சரணங்கள்.

௧. இனிமேல்என்சிறைதனிலிவாவர்வரோ
    டிந்திரனும்இல்லையிலே — போவானே

தனியேஎன்குடிக்கொருமூக்கறுப்பாத்
    தங்கையும்மூக்கறுந்தாள் — தான்தானே
அனியாயத்தினில்க்கரனமாரீசனென்
    றவனையும்போக்கடித் — தேன்நானே
சனிஆகுர் இந்தமோகத்தினால்அல்லோ
    சருகுதீர்ந்தமரம் — ஆனேனே-என் (அப்)

௨. வாயும்முனையும்கான்படைக்கவே
    வளர்த்தாயேகுலக் — கொழுந்தாயே
ஓயும்என்குறைகண்டுசுறுக்கிலே
    உறக்கம்விட்டுமலைபோல் — எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர்ஆயுதத்தினால்
    மயிர்முனையும்உடம்பில் — அழுந்தாதே
ஈயும்எறும்புமபோல்இருக்கிற
    இந்தமனிதன்அம்பால் — விழுந்தாயே-என் (அப்)

௩. மயில்போலப்பெண்கள்கால்பிடிக்கமெத்தையில்
    வளர்ந்தஉனைநித்திரைகண்டு — பயந்தானே
கையிலேபேய்கால்பிடிக்கக்க...
    கவிழ்ந்தாய்என்றுசொல்ல — கொந்தேனே
நயமேசொல்லும்எமனுக்குமஉனைக்கிட்ட
    நானேஇளக்காரம் — தந்தேனே
உயிர்போல்உனைக்கொடுத்துத் துணிவேனே
    உன்பிறகேஇதோ — வந்தேன்-என் (அப்)

அதிகாயனவ்வரலாறு விபீஷணன்கூற ஸ்ரீராமர் தம்பியைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இராவணன்இவ்வாறழுதான்பின்னே
    அதிகாயன்படைஎழுந்தான்ராமன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணன்சொல்வான்சாமிமுன்னாள்
    விழுந்தமகுகயிடவர்ஆம்இரண்டுபேர்கள்
ஒருத்தன்மதுகும்பகர்னன்உன்னால்போனான்
    ஒழிந்தகயிடவன்இவன்போலவனைவதென்றான்
இருத்தியராகவன்இதுக்குத்தம்பிபேர்தும்
    சேர்ன்றான்சண்டைஇனிப்பார்என்றானே.

இருபடைகளுங்கைகலக்க ஆனைப்படையை அனுமார்அடித்தல்,

விருத்தம்.

பாரெனவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
பலசண்டை இட இளையோன்விடும் அம்பாலே
காரெனவேகண்ட கண்ட துண்டம் ஆகிக்
கால்மாடுதலைமாடாய் அரக்கர்வீழ்ந்தார்
கோரன் அதிகாயன்விடும் யானைக்கூட்டம்
குமுறிவெகுவெகுவாகவரக்கண்டோங்கி
மாருதியோர்மரம்பிடுங்கிநடுவேபாய்ந்து
மூட்டினன்பிணமலையாக்காட்டினனே.

௯௭-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை-அடித்தானே அனுமான்.

அநுபல்லவி.

விதிஆகப்பலபேர்களும் நடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேசோரும் பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தொரு மாமரத்தாலே
சடைகொண்ட இலுப்பையைத்தடிகொண்டடித்தால்போலே (அ)

சரணங்கள்.

௧. கடியால்ச் சிலயானை உதையால்ச்சிலயானை
கதையால்ச் சிலயானை மாய்ந்தவே
அடியால்ச் சிலயானை விதியால்ச்சிலயானை
அதிரால்ச் சிலயானை சாய்ந்தவே
இடியால்ச் சிலயானை அறையால்ச்சிலயானை
எறியால்ச் சிலயானை ஓய்ந்தவே
பிடியால்ச் சிலயானை விசையால்ச்சிலயானை
பிசைவால்சிலயானை தேய்ந்தவே
அடிஅற்றமரம்போல படும்சிலயானைகள்
அலறிக்கைகால்ஒடிந்து விழும்சிலயானைகள்
நெடுகக்கலங்கிஉயிர் விடும்சிலயானைகள்
நெளிவுற்றலைந்துகிலே கெடும்சிலயானைகள்
நெரிபட்டயானைசில முரிபட்டயானைசில
நெக்கிட்டுவிக்கிட்டுச்சுழ-திக்குக்குத்திக்குப்போய்விழ (அதி)

௨. எடுத்தான் சிலசில குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான்சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான்சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான்சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடுத்தான் சிலசில அழித்தான்சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
படிப்படிஆகக்-கடல், ஓரம்எங்கும் யானைகள்
பருத்தமலைகள்அடி வாரம்எங்கும் யானைகள்
துடிப்புடனேவிசிறும் தூரம்எங்கும் யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவிஸ்தாரம்எங்கும் யானைகள்
சுற்றிலங்கும்யானைவிழ ரத்தவெள்ளம்ஆறெனழத்
தோகைமாமேனைகத்தடி-ஆரவேகொண்டிந்தப்படி (அதி)

௩. கைக்கே பலகேசம் வாலால்பலகேசம்
[illegible]ளால் பலகேசம் சாடவும
மிக்காம்பசிவிண்டு-பூதாதிகள்கூடி
வேதாளங்கள்நடம் ஆடவும்
திக்கேய்முனிவர்கள் கைக்கேஅலர்கொண்டு
செயசோபனஇசை பாடவும்
அக்காலையினில்மிகப்போர்க்களம்எங்கும்
ஆனையில்வெடிநாற்றம் மூடவும்
சுக்கிற்றால்போலத்தலைகள்கீழேவிழ நாட்டியும்
தும்பிக்கையைப்பிடித்துப் பம்பரம்போல்ஆட்டியும்
திக்கெசங்களுக்கு-வெட்கம்வர ஓட்டியும்
சேரச்சேரப்பிடித்து-வாரிவாரி மாட்டியும்
சிதறச்சிதறத்தூக்கிப்-பதறப்பதறத்தாக்கிச்
சேனைத்தளங்கள்சாக-ஆனைப்பிணங்கள்ஆக (அதிகாயன்)

அதிகாயனுக்கும்லட்சுமணருக்கும்உயுத்தம்.

விருத்தம்.

குதித்தேஇந்தப்படிஅரக்கர்குலமும்கோடியானைகளும்
கதிப்பாவிழக்கண்டதிகாயன்கனகமணிதேர்மேல்க்கொண்டான்
துதித்தேவரும்அங்கதகுமரன்தோளில்இளையோன்மேல்க்கொண்டான்
எதிர்த்தார்இரண்டுபேரும்வில்லைஎடுத்தார்சரமழைதொடுத்தாரே.

௧௮-தரு-பைரவிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும்-அதிகாயனுக்கும்-நேர்ந்ததே சண்டை

அநுபல்லவி.

அட்சயத்தம்பி அங்கதன்தோளில் வீறினன்
ஆயிரம்பரித்தேர்மேல்அதிகாயன் ஏறினன்
கட்சிஆக இருபடைகளும் மென்மேலே
கலந்துசண்டைசெய்யக் கடலும்மலையும்போலே (லட்)

சரணங்கள்.

௧. முந்திஅரக்கன்ஒரு கணைதொட்டான்-தம்பி
முந்தந்தக்கணைதன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப்பதினறு கணைஎய்தான்-தம்பி
பதினறுகணையையும் பொடிசெய்தான்-பின்னும்
வந்தவன்கவசத்தை நூறம்பால்கீறினன்
வரும்அரக்கர்படையைச் சருகெனத்தூறினன்
பிந்தித்தேர்க்குதிரையும் பிரத்தையும்அவன்செங்கை
பிடித்தவில்லையும்ஒடித் தானேஇப்படிஅங்கை (லட்சு)
௨. அனலாஸ்திரம்அரக்கன் ஏற்றினன்-தம்பி
அதுக்கதையேவிட்டு மாற்றினன்-தம்பி
கனகம்ஆம்பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினன்-அதி
காயனைமபுரத்தை மேவினன்-பின்
நினையும்அங்கதனல்நராந்தகன் இடியவும்
நீலனலேரணமஸ்தகன் முடியவும்
இனம்ஆம்சுக்கிரீவற்குக்கும்பன்போய்ப் படியவும்
இடபனலேஅந்தவயமஸ்தன் படியவும் (லட்சு)
௩. வல்அரக்கர்மூவா பிரங்கோடி-லட்சு
மணன்அம்பால்மடிந்தாரே போராடி-அங்கே
கொல்லும்திரிசிரன்தேவாந் தகன்கூடி-அனுமான்
குத்தப்போய்விழுந்தாரே உயிர்ஓடி-பின்பு
சில்லறைச்சில்லறை ஆகிவெள்ளவெள்ளத்
தெறித்தார்அரக்கர்படை இடறித்தள்ளத்தள்ள
எல்லாமுனிவர்களும் எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
ராட்சதர்அடங்கி ராமர்செயம்கொள்ள (லட்சு)

அதிகாயனுக்குப் புலம்பினராவணன்முன்னே தானியமாலைபுலம்புதல்.

விருத்தம்.

முனைபோய்இந்தப்படிதோற்றே மூர்க்கன்அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்துதூதர்சொல்ல அதைராவணனும்அறிந்தழுதான்
தனைநேர்பெறும்தானியமாலை தானும்கேட்டுத்தலைவிரித்தே
பனைபோல்அரக்கன்முன்விழுந்து படுத்தான்புலம்பத்தொடுத்தாளே.

௭-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. என்னசெய்வேன்இலங்கேசாநான் - என்னசெய்வேன்வெறிபிடித்தாயே
மன்மதன்போலஅதிகாயன்தன்னை மானிடனாலேபோக்கடித்தாயே
௨. மாமகள்ஆம்சீதைதன்னைவிட மாட்டேன்மாட்டேனென்றாயே
காமம்உன்னைக்கொல்லுகையால்அதி காயனைநீஅல்லோகொன்றாயே
௩. காலன்முதலாக்கும்பகர்ணன்அதி காயன்இவருடனிவாரணமோ
இருமனிதர்கையாலேஇன்னம் எவர்கள்தலைஉருளக்காரணமோ
௪. சின்மனிதர்கள்என்றுஇவரு சேனைகளைஎல்லாம்தொலைத்தாயே
தன்னைஅமிழ்த்தினதுமெத்தநீ சமுத்திரம்என்றெண்ணிவாழ்வைகலை
(த்தாயே
௫. மலைபோலேஒத்ததம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொல்லும்தடுத்
(தாயே
தலைமேலேஇடித்தபின்னும் அய்யேசற்றும்குனியாமலேகெடுத்தாயே
௬. கொலைகாரிசூர்ப்பனகிசொன்ன கோளால்இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவராமாத்தலைசொரியக்கொள்ளி நீதானேதேடிக்கொண்டாயே
௭. பக்கக்கிளைஒடிமரம்போலஎன் பாலன்அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குச்செயஞ்செய்ததுபோய்உன்னைத் தேவர்நகைக்கஉட்படுத்
(தாயே
௮. பருங்கிரிபோலேசாய்ந்தமகனே படுகளத்திலேமாண்டுகிடந்தாயோ
அருங்களிறேஅதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயோ

இந்திரசித்துசண்டைக்குவந்து அனுமானைஇகழ அவர்அவனைஇகழ்தல்.

விருத்தம்.

வாரேறுபூண்முலைதானியமாலைஇந்த
வகைஅழராவணன்சொல்லால்இந்திரசித்துக்கேட்டான்
தேர்வறிநாகபாசமும்பிரம்மாஸ்திரமும்
சேமத்தேர்ஆயிரமும்சேனையும்கொண்டெழுந்தான்

போர்எதிஒருவெள்ளம்குரங்குகளைக்கொன்றாஞ்
போர்எதிரேமாருதியைக்கல்எடுக்கஅறிவாய்
நேரேவில்எடுக்கறியாய்போபோடாஎன்று
நீக்கினான்அனுமன்வந்துதாக்கினனே.

நஅ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே-சேவகம்-ஏதடாசற்றே

அநுபல்லவி.

உன்துணைஅதிகாயனைக்கொன்ற — விலட்சணன்
உன்னையும்கொல்லவந்திருக்கின்றான் — லட்சுமணன் (இந்தி)

சரணங்கள்.

க. என்னோடேஎதிர்க்கல்ஆகுமோ
இளையவன்அம்பென்னஉன்னை — நோணுமோ
உன்னிராமனுடனேஎதிர்க்கல்என்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன் — காணுமோ
என்அடாஉன்தன்அத்தைமூக்கறுந்தும்
இன்னம்இடக்குச்சொல்ல — வேணுமோ
குணமாச்சந்திரனைப்பார்த்துநாய்
குலைத்தால்என்னஅதின்மகிமை — கோணுமோ

இந்தி

உ. அந்தநாள்உங்கள்ஊரைக்கொளுத்தின — தறியாயோசற்றேநில்லடா
மூந்திஅம்பாலேகும்பகர்ணனும்மூண்டம்கண்டம்ஆனான் — அல்லடா
இந்திராதிகளைமிரட்டுவாய்நீ-எங்கள்சாமிக்கொரு — புல்லடா
மந்திரத்திலேமாங்காய்விழுமோடா - மழைக்கோகுடைஇடிக்கோகுடை

இந்தி — (சொல்லடா

ங. வில்லெடுக்கஅறிவேன்என்றாய்-வில்லாளிஅல்லநீ — தானடா
கல்லெடுக்கஅறிவாய்என்றெனைநீகட்கப்போகச்சொன்ன — தேனடா
வில்எடுக்கஉங்கள்அப்பனைக்கொல்லும்ரகுவீரனேஎச — மரனடா
எல்லவர்க்கும்கல்லெடுக்கவிபீஷணன் எப்போதென்றுகாத்திருக்கிறானடா

இந்தி

வானரவீரர்களைமாட்டின இந்திரசித்துக்கும் இளையவருக்கும்யுத்தம்

விருத்தம்.

அந்தஅனுமான்சொல்லஅரக்கன்சீறி
ஆயிரம்அம்பால்அவனைக்களைக்கவைத்தான்
பந்தம்உள்ளசுக்கிரிவன்நீலன்சாம்பன்
பனசன்முதல்த்தலைவர்களும்படையும்சாய்ந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்தஅனுமானமேல்க்கொண்டும்
சிங்கம்ஆயிரம்பூண்டதேர்மேல்க்கொண்டும்
வந்தலட்சுமணனும்இந்திரசித்தும்வில்லை
வாங்கினார்சண்டையிலேஓங்கினாரே.

சஅ-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

லட்சுமணனுக்கும்இந்திரசித்துக்கும்-நேர்ந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

[illegible]ஆகத்தம்பிஅனுமான்மேல்க்கொண்டு
கார்முகம்கொண்டுசரமாரி — நிறைக்கவும்
பட்சணச்சிங்கமஆயிரங்கொண்டதேரிலே
பாவிஅரக்கனவன்தாவிஅம் — பிறைக்கவும் (லட்சு

சரணங்கள்.

க. அரக்கன்ஆயிரங்கோடிஅம்புமுன்எய்தான் — அத்தைலட்சுமணன்
துரத்திஆயிரங்கோடிஅம்பால்ப்பொடிசெய்தான் — தம்பிபின்னோடே
நெருக்கிஅர்த்தசந்திரம்ஒருகோடிபெய்தான் — அதுகண்டவனும்
திருப்பிஅர்த்தசந்திரம்கோடிவிட்டுக்கொய்தான் — கங்கபத்திரம்
கோடிஅரக்கன்விடக்கோடிஇளையவனும்விடுத்தான் — வச்சிரமுகாஸ்திரம்
கோடிநிருதன்எய்தக்கோடிலட்சுமணன்விடுத்துத்தடுத்தான் — அஞ்
சலியாஸ்திரம்,கோபாதகன்எய்யக்கோடிதம்பியும் — எதிர்தொடுத்தான்
கேசகாஸ்திரம்,கோடிஇவன்பொழியக் கோடிஅவன்பொழிந்துகெடுத்
(தான்திவ்வியநாகாஸ்திரம்
நிருதன்கோடிஎய்யவிமலனும்கோடியால்மறித்தான் — திரிமுகாஸ்திரம்வ
ரதன்,கோடிஎய்யவஞ்சனும்கோடியால்முறித்தான் — புஞ்சமுகாஸ்திர
ம்,திருடன்கோடிஎய்யத்திலகனும்கோடியாலத்தறித்தான் — பதமமு
காஸ்திரம்-குரூரன்,கோடிஎய்யக்குருசிலும — கோடியால்த்தரித்தான்
இந்தவகையா,கடலும்காடும்மலைகளும்பற்றிவேகக்காணும்தேவர் — மு
னிவர்சிந்தைநோகஇடம்இல்லாமல் இந்தஉலகளந்தலோகம்எங்கும்இவர்க
(லட்சுமணனுக்) — (ள்விடுசரம்மழைஆக

உ. சித்தி அரக்கன்பின்வரான்ரப்படைகளை நீக்கி-இளையோன்மார்பில்
, எறகவசத்தில்சனெழுநூறம்பால்த் தாக்கி-அனுமான்உடல்
கிறிநுழைபலூர்ஆயிரம்வடிக்கணை தேக்கிப்-பெருங்குருதி
ஆற்செய்கத்தைத்தம்பியும்விழிகொண்டுநோக்கித் தேவர்மகிழ
ஒருபதினாயிரங்கணைஒருநொடியினில் பூட்டி - அரக்கன்தேரும்
விருதுக்கொடியுமசிங்கத்திரளும்புரண்டுவிழமாட்டி அவன்பொன்மா
உருவிருமழயும்வகைமூவிருநூறம்பை ஓட்டிச்சுற்றிலும்நின்றவ்ரைப
பொருதுமவீரர்களைஒருகணையால் விழக்காட்டிநிற்கக்கண்டவனை(நீக்கி
சகஸ்திரகோடிகணைஒருமிக்கமழையெனத்துளித்தான் அதைஎல்லாம்
பகஸ்திரவாளிதம்பிவிடஅவன்மெலிந்துசுதக்களித்தான் தம்பிநெற்றி
மேல்,பகுத்தநூறம்புகள்பாதகன்சடுதியில்த்தெளித்தான் அவன்மே
ல்த்தம்பி,பகுக்கநூர்அம்பெய்யமார்பினிக்குதிரம்கொப்பளித்தான் இ
லையளன்றி,வருமசேதினமேலவனினைப்பாற உதைத்தனுமான் அந்
தத்தேரையும்பிற,தேர்ஒன்றூர்ந்தவஜன்பதுகளை நூறதேரும் அழிந்தும
(லட்சுமணனுக்) (ழுதோ அவனைற
ந.,எறளறஇப்படிஅவன்ஆயிரம் தேரை-இளையோன்...
ஆறுகோடிஅம்பால்அழித்தான்எதிர்த்தோரை அனுமான்கையால்த்
தாறுமாறுதாக்கிறித்தெறிந்தானசில பேரை-உடல்வெவ்வேறுக்
கூறுகூறுசெய்தான்குவித்தான் பிணப்போரை-ஆயிரம்தேரை
ஒருகையினால்அப்பியுபர்கடலினில்விழச்சாய்த்தான லட்சம்யானை
யை,இனையுனல்ப்பற்றிசபுரஎறும்புமளைத்செய்த்தான் கோடிசே
னையை,வரிதருவால்கொண்டுவாறி அடித்தடித்துமாய்த்தான்அந்தவே
ளையில்.காநமன்போல்அங்கதன்அந்திருதனமுன் வாய்த்தானபேய்க
ள்ஆயிரம்,பூண்டதேரைநெடுமலைஒன்றினால்எறிந்தழிந்தான் அடாஉன்சே
னை,மாண்டுகிடந்தனைப்பார்க்கலையோஎனறுபழித்தான் அவனும்போரி
ல்,மூன்றுதேரில்வினறுமுறைமுறைவெகுகணைதொழித்தான் அவனைத்த
ம்பி, மீண்டுமதேர்அழித்துமார்பினில்கவசமும்கிழித்தான் மனம்கலங்கி,
கைந்துலாடிஅவன்எறவும்வேறுரதம் இல்லாமல்வெற்றுக்குறுநி வெள்ளாறு
கிக்கிஇடக்கையில்பிடித்திடுவீறுகிலையும் அவனுமேதனிக்கஇவ்வாறு
(லட்சுமணனுக்)
ச. அரக்கனுடன்வருங்காற்பதுவெள்ளமும் அறக்கஅத்தோடேகூடிக்
குரங்குவெள்ளங்கள்நாற்பதும் அப்படிபறக்க-வானரங்களுள்
பெருத்தபேர்சிலபேர்களும்உயிர்வாங்குபிறக்க சமுத்திரம்போலே
இரத்தவெள்ளங்களேசெலேல்என்றுநிறக்க வெள்ளத்தின்மேலே
வாலும்ராட்சதர்காலும்குவியும்ஓ ரண்டை-கொடிமுடிகள்
போலும்படுசனம்கோலும்ராட்சதர் மண்டைபிளந்து

சாலும்தருமாமூளைபெருகிய உண்டை-கோடாறுகோடி
மேலும்தொகைஇனாலுதிசையிலும் சண்டை-விடும்அம்பாலே
கவிகைசிவிகையொடுகொடிகள்தடிகள்பலமுரிய கண்டகண்டமாத்
துவசம்கவசம்அற கரிகள்பரிகள்குடல்சரிய-தொங்கயுத்தத்தில்
அவரைஇவர்அறைய இவர்அவர்தலைகளைஅரிய - ஆனந்தம்கொண்டு
தவசிகள்இருடிகள்முனிவர்கள்மலர்மழைசொரிய - தம்பிதொடுக்கும்
தெர்வபாணம்படிராட்சதன்எறுதேரும் நூறுபொடிஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்கஎடுக்க இளையாமல்இவ்வாறு
(லெட்சுமணனுக்கும்)

ரு. பத்திஆகஇருவரும்கணை முறைமுறைதொட்டு - சூரியகலான்
அஸ்தமானத்தைஅடைந்திருள் வருகிறமட்டும்-போராடஇந்திர
சித்தன்ஆயிரம்தேர்களும் முறிமுறிபட்டும்-மாயையினாலே
சத்தியாகலட்சுமணன்முத லோர்களைக்கட்டு-உபாயம்தேடி
நாகபாசத்தைவேகமதாகவே தொடுத்தான்-தொடுக்கையாலே
ஆகம்ஆனதுகட்டுண்டுதம்பியும் படுத்தான்-அனுமான்அப்பால்
வேகம்ஆகவேஇறக்குண்டுசுறுக்கெல்லாம்விடுத்தான் - சுக்ரீவன்மு...லே
ஆகவீரர்கள்அனைவரையும் அரக்கன்தடுத்தான்-தாறுமாறாகக்
கதறிவிழுவர்சிலர்கறுவிவிழுவர் சிலபேர்கள்-வாலை அடித்து
உதறிவிழுவர்சிலர் உறுமிவிழுவர்சிலபேர்கள்-சாமிகண்டாக்கால்
இதிலேவிதனம்வருமென மறுகுவர்சிலபேர்கள்-அனுமன்உண்டுல்
சிதறுமோகமதுயிரென மகிழுவர்சிலபேர்கள்-சேனைசேனையா
கவலைஆகிஇப்படிவெகுவெள்ளக்-கவிகள்பயந்துமனம தவிட்டோ
த்தனர்,எவரும்இறந்தனரென்றரக்கனுமென்ன-எழும்பவிபீஷணனும்பய
(லெட்சுமணனுக்கும்) (ம்கொள்ள

நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர்புலம்பல்

விருத்தம்.

மாஇருளின் இந்தவனகமறைந்திந்திரசித்துவிடவந்தநாகக்
கவளர்பாசம் தன்னால்லட்சுமணன்முதல்ஆனோர் களத்தில்சாய்ந்தார்
அவ்வழியேவீடணனும்ஓடிவந்தான்லட்சுமணன்அவிதிகண்டான்
எவ்வகையும்செயமாட்டானென்றெதெல்லாமெண்ணிஇரங்குவானே.
கூ

௪௧-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்-லட்சுமணாநான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

வந்தானேஎசமானன் மகன்பாசத்துக்குநேரோ
தந்தானேவிபீஷணன் சதிகாரனென்பாரோ (இந்த)

சரணங்கள்.

க. போரில்ஒடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரன்போல வளைத்தானே
யாரென்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலேமுண்டோ
ஊரைவாய்மூடவும் உலைமூடிதானுண்டோ (இந்த)

உ. பதர்போல் ஆனான் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதல்ப்பாதம்நான என்பாரோ
பதைப்பா அழைத்துவந்தான்-பழிவர்த்தானென்பாரோ
கொதிப்பாத்திட்டினமாத்தில் கூர்பார்த்தானென்பாரோ (இந்த)

ங. சங்கைபோய் அடுத்தானே நீர்த்தசாமியை
வங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவர்க் கானேனோ அபயமென்றுறவாகி
இங்கிவர்க் கானேனோ என்போல்உண்டோதுரோகி (இந்த)

இளையவர் நாகபாசத்தால்கட்டுண்டதற்காக
ஸ்ரீராமர்இரங்கல்.

விருத்தம்.

விபீஷணன்இவ்வாறழுதாரும்
வேளையிலேராமசந்திரன்இடத்திலமேவி
அனலன்னனும்மந்திரிசொல்லச்சுடர்அம்பேந்தி
அவ்விருளைத்துரத்தி அய்யன்களத்தில்வந்தான்
முனைபெறுசுக்கிரீவனையங்கதனைக்கண்டான்
முரித்தபடைகளைக்கண்டான்மூர்ச்சைஆன
தனிஅநுமானையுங்கண்டான்சாயிகோபம்
தாங்கினான்தம்பியைப்பார்த்தேங்கினனே.

௪௨-தரு-ஆஹிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னதான்செய்வேன் அடா-லட்சுமணாநான்
என்னதான்செய்வேன் அடா

அநுபல்லவி.

உன்னைப்பாசம்கட்ட-உன்பாசமென்னைக்கட்ட
ஒருத்தன்நான் தவிப்பேனடா-லட்சுமணா (என்ன)

சரணங்கள்.

௪. சனகிபிரிந்தநுறைமறக்கவோநீவந்து
தந்தாய்இரதத் தொல்லையே லட்சுமணா
நினைவின்படிகாண்கிறும்கோட்டைக்கடந்தொருவர்
இல்லென்றாலும் இல்லையே லட்சுமணா
எனதுகண்ணேநானும்உனதுபின்வருகிறேன்
எதுக்கெடுத்தேன் இல்லையே லட்சுமணா
உனதுயிர்போனல்என்உயிரும்போம்அப்புறம்
ஒருகவலையு மில்லையேலட்சுமணா (என்ன)

ரு. எடுத்தேன்பு... இருங்கனிதரும்கையை
எட்... பிடிப்பித்தாயோ லட்சுமணா
படுத்தறியாதநான்களத்தில்தூங்கிறேன்நீ
பாரென்று வருவித்தாயோ லட்சுமணா
அடித்ததகப்பன்போலநீயும்போயன்னையிங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயோ லட்சுமணா
பிடித்தகொம்பையும்விட்டுமிதித்தகொம்பையும்விட்டும்
பேய்போலஅ லையவைத்தாயோ லட்சுமணா (என்ன)

௬. பெண்ணுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
பேச்சையும் கடந்தேனே லட்சுமணா
மண்ணும்வரும்உன்னாலேமனையும்வருமென்று
மனமகிழ்ச்சி அடைந்தேனே லட்சுமணா
தன்னைக்கொண்டுநடக்கும்அவர்போலேநானும்
உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே லட்சுமணா
எண்ணினவெண்ணம்போய்எதிரிக்கிளக்காரமா
ஏழையாக் கிடந்தேனே லட்சுமணா (என்ன)

கெருடபகவான்வருதலும் நாகபாசம்அறுதலும்.

விருத்தம்.

அதிபதிரகுபதி துணைவனேடிருகிற அசுரஇருளின்போதில்
உதரிடஅரியதோர்-தசமுகன்மகன்விடும் உரகநெடும்பாசம்

சிதறிட-இளையவன்-எழுதா அமரர்கள்-திசை திசையின்றோடக்
கதிரவன்அவன்அவன்-இவன்-எனவிசையொடு கருடனும்வந்தானே

௪௩-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கெருடபகவானும்வந்தானே - தெய்வ - கெருடபகவானும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

கெருடபகவான்வந்தான்-கிளம்பிப்பெருங்காற்றினை
இருசிறைகளும்பாடவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந் தோடவே-ராமனைக்கண்டு
உருகிமனது வாடவே-வனமலைபோல்
உரகபூஷணம் ஆடவே-அந்நேரமே—கெருடபகவானும்

சரணங்கள்.

௧. மூர்த்தி ஆனையிறுல்ன்மூதகேறிமுகலைமேல்-அந்தச்சக்ரம்விட்டாயே
அந்தசக்கரத்தைவிட்டம்புவில்லுங்கொண்ட
செந்தாமரைப்பூங்கையனே-எவர்களுக்கும்
சந்தோஷந்தரும்மெய்யனே-அறியார்போல
நொந்தால்எப்படிஐய்யனே-அடியேனை இதோ
வந்தேன்வந்தேனையனே - என்றுசொல்லி—கெருடபகவானும்

௨. விரிசிறகால்மண்ணும் - விண்ணும் மூடிக்கொண்டுஒருமேனியனைத்தாவி
ஒருமலைமேல்சூரியன்உதித்தால்போல்த்தலைமேலே (யே
பருமுடி ஒளிவிரிய-காதங்கள்கோடி
இருகண்பார்வையுந்தெரிய-சாமிகைவிட்ட
பிரிவாலே மனம்பரிய-பரவசமாய்
உருகிக்கண் ணீர்சொரிய-தேகமதாக—கெருடபகவானும்

௩. இடத்தடனைதெற்குதிசையில் இருந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசையைநாடி
வடக்குத்திசையில்அய்யன்மலர்பாதம்கண்டுவக்க (யே
வடித்துவணக்கம் நீடிக்க-கழுத்தில்வெள்ளை
அடிப்பவெண்ணில் லெறிக்க-ராகுகேதுவும்
இடுக்கென்றடலை முறிக்க-நாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாகத்தெறிக்க-அணியுடன்—கெருடபகவானும்

௪. இழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும் பாம்புகளும் கண்சுழன்று தத்தளித்திட
கழன்றநாகபாசம்தொடுக்கும்இந்திரசித்தாலே (வே
விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே-சித்திரமாகியே
எழுந்தவர்போலத் துள்ளவே-தம்பியைராமன்

அழுந்தத்தழுவிக் கொள்ளவே தேவர்கள்பயம்
ஒழிந்துகவலை தள்ளவே அவர்களவேண்ட (கெருட)

கெருடபகவான் ஸ்ரீராமனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மதம்சேர்நாகபாசம் இந்தவகையால்த்தெறிக்கராமச்சந்திரன்
இதம்சேர்லட்சுமணன்முதலோர் எழுதல்கண்டான்அதிசயிக்கும
விதம்சேர்நீயார்எனக்கேட்டான் விவரித்துரைப்பேன்பிறகென்று
பதம்சேவித்தான்மனத்தில்அன்பு பதித்தான்கருடன்துதித்தானே.

௪௪-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அய்யனேஉன்மகிமையை அறிந்துசொல்லவேணும்என்றால்
ஆதிசே[illegible]வருமோ

அநுபல்லவி.

துய்யனேகாத்தருள்செய் மெய்யனேஎனத்தேவர்
தோத்திரம்செய்திடஒருஅ யோத்திநகரினில்வந்த (அய்)

சரணங்கள்.

௧. பிரமாதிதேவர்களைப்பெறுவானும்நீஅவர்க்கும்
பெருமானும்நீஉனக்கு ஒருவர்கோ
தருமாதிபதவிகளைத்தருவானும்நீஉனக்குத்
தரவேணதெங்ஙகோ சலைகுமாரா (அய்)

௨. உலகெல்லாம்உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய்விடுப்பாய்பின்
ஒருவருக்குஉண்டோஇந்தப் பெரியதிராணி
தலைவனேஉனக்கொருவர்-பலம்வேணும்என்பதென்ன
சத்தியமோநித்தியகோ தண்டபாணி-எங்கள் (அய்)

௩. ஆதிநடுமுடிவாகிஎள்ளுள் எண்ணெயும்போலே
அங்கங்குநிறைந்தாயே நீஇப்போது
மேதினியிலெஉனக்குஎதிர்ஒருவர்உண்டென்று
விளம்பித்துவிளையாட வந்ததேது-எங்கள் (அய்)

௪. ஆரணங்கள்கூட உன்தன்காரணங்கள்அறியாமல்
அரற்றுகையால்அகில லோகமித்திரனே
நாரணனேஅகண்டபரி-பூரணனேஉன்கீர்த்தி
நான்உரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனே-எங்கள் (அய்)

௯. முத்தொழிலும்முக்குணமும்-முச்சுடரும்முப்பொழுதும்
முப்பொருளும்ஆகின்ற — மூர்த்திராமா
பத்தர்ஆசாபாசம்தொலைக்கும் — உனக்கொருநாக
பாசம்தொலைத்திடுவதுபிர — யாசம்ஆமா-எங்கள் (அய்)

ராத்திரியில் மகாராட்சதவீரர்கள்வதை.

விருத்தம்.

கொடிக்கருடன்விடைகொண்டான்அப்புறம்வானரரும்
கொர்ச்சித்தார்கருடன்வந்தவகையைஇராவணன்முன்
அடித்திடத்தூதவர்சொன்னார் அவனும்மகனிடம்போய்ச்
சொன்னானஇந்திரசித்தும்ஒரு பிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன்நாளைப்போய் கீரர்பொல்லார்இன்றைக்
காகாதுமிகநொந்தேன் அப்பப்பாஎன்றான்
முடித்தலைபத்துள்ளவனும் படைத்[illegible]
முறைப்பட்டான் அங்கவரும்புறப்பட்டார்தா[illegible]

அ-இபிறை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. விக்கிரமராவணன்அனுப்பவேஒரு
வேகமாய்ப்படை — எடுத்தாரே
அக்கினிகேதுமுதல்ப்படைவீரர்கள்
அநேகரும்களம் — அடுத்தாரே
உ. நீலன்முதல்ப்படைத்தலைவர்கள்இதுகண்டு
நேருக்குநேரோபோய்க் — குதித்தாரே
ஆலகாலமும்வடவாக்கினியும்போல
அவரும்இவரும்போர் — எதிர்த்தாரே
ந. சரத்தாலேராட்சதஙளங்களைத்
தரையிலேயேமிழமிழ — மிடித்தாரே
தரத்தாலேவானரர்அரக்கர்படைகளை
மண்டைகள்பிளந்திட — அடித்தாரே
ச. வில்லும்சரமும்கொண்டுராட்சதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை — உடைத்தாரே
கல்லும்மரமும்கொண்டுராட்சதசேனையைக்
கவிப்படைத்தலைவர்கள் — புடைத்தாரே

ரு. சுக்கிரீவன்வந்தசூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டம்ஆக — முறித்தானே
வைக்காமல்அப்போதங்கேதன்பாய்ந்தொரு
மாபெரும்பக்கன்உயிர் — பறித்தானே
சா. தாமக்கண்ணனைராமதூதன்னை
தாதனைப்போலவே — வென்றானே
மாமுஷ்கரம்உள்ளநீலன்மலைகொண்டு
மலைபோன்றமாலியை — கொன்றானே
எ. இடபன்போய்ப்பொல்லாவச்சிரதந்தனை
எற்றிஅவன்கழுத்தை — ஒடித்தானே
உடனேபனசன்பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்துமிதித்துக்கையால் — அடித்தானே
அ. இளையோன்மேலேஅக்கினிகேதுவும்
ஈர்இருவெள்ளம்[illegible] — நடந்தானே
இளையபெரு[illegible]யும்போய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக் — கிடந்தானே
கூ. விரிவாகவேஸ்ரீராமனைஓர்ஆறு
வெள்ளம்அரக்கர்போய்க் — கவிந்தாரே
ஒருவாளியினாலேராசல்ப்போக்குப்போலே
உடனேஅவர்மண்ணில் — அவிந்தாரே
௰. நாயும்நரியும்கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும்குதி — குதித்தவே
பேயும்ரணபத்திரகாளியும்கூளியும்
பிணங்களைத்தின்றுசதை — உதித்தவே
கக. இராமசுக்கிரம்புறப்பட்டகண்ணியே
இண்டமுன்னுதைத்த — தைப்போலே
மரணம்கொடுத்திடும்ராவணன்இந்த
வார்த்தையைக்கேட்டான் — அப்பாலே
கஉ. குளித்தேமகராக்கண்ணன்படைகள்அஞ்சு
கோடிகொண்டரக்கன்முன் — நின்றானே
வனத்தேஎன்அப்பனைக்கொன்றபழிக்கும்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் — என்றானே
கந. வெறுவானயத்தின்றுநின்றஅவனுக்கு
வெள்அவல்கிடைத்தது — இன்னவே

குறியாஅரக்கனும் இருபதுவெள்ளம்
கூட்டினனேதுனை — என்னவே

௧௪. சிங்கமுகனும்ராத்தாட்சனும்என்னும்
சேனைத்தலைவர்இரு — வோர்கூட
இங்கேஅந்தமகாராட்சதன்வந்தானே
ராமச்சந்திரனுடன் — போராட

௧௫. ஓர்ஆயிரம்அம்புமகரக்கண்ணன்
ஒருதொடைஆகவே — எய்தானே
ஓர்ஆயிரம்அம்பாலேஅய்யன்அதை
ஒருநொடியில்பொடி — செய்தானே

௧௬. பின்னும்ராகவன்அம்பாலேஅவன்
பெருந்தேரும்பரியும் — அழிந்ததே
மன்னும்ஒருகணையாலேஅந்த
மகாராட்சதன்தலை — விழுந்ததே

௧௭. ஈளுலோரத்தாட்சனும்அந்த
ஈஸ்ரனூர்உலகத்தைக் — கண்டானே
இளையாதபனசனாலேஅந்த
இகல்ச்சிங்கமுகன்உயிர் — விண்டானே

௧௮. வில்லாலும்கல்லாலும்இருபது
வெள்ளம்படைகளும்போய் — இறந்ததே
சொல்லானதுராவணன்செவியிலே
சுட்டால்ப்போலேபோய்ப் — பிறந்ததே (௫௨)

லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாம் முறை உயுத்தம்

விருத்தம்.

அதைஅறிந்தான்ராவணன்என்மகன்தன்னை இங்கே
அழையுங்கள்எனத்தூதர்அவன்பக்கல்சென்றார்
வதைபடையின்கதைகேட்டான்தந்தையிடம்வந்தான்
வணங்கிமக்கள்இறந்ததற்குவருந்தாதேநான்போய்ச்
சினதயஅந்தஇருமனிதர்வசம்சிதைதகண்டும்
சிறுகுரங்கின்பிணக்குவகைஅத்தேவதைகள்கண்டும்
பதைபதைத்தல்நீகாண்பாய்என்றிந்திரசித்தன்
பதிவிட்டான்தம்பிஅவன்எதிரிட்டானே. ௮௰

௯௨-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளீர்-லட்சுமணன்செய்த - பெருஞ்சண்டைகேளீர்

அநுபல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளிர்கள் — அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்டேர்யானைகள் — கருந்துண்டசேனைகள்
பருஞ்சண்டைமாருதம்போல் — நெருங்குண்டவாசிகள்
மருங்கண்டவேதந்திரத்தொடு — வரும்கண்டகஇந்திரசித்தொடு
பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்.

௧. சிரத்தில்மணிமகுடம் — தரித்துமார்பில்க்கவசம்
பரித்துப்பணிகள்அலங் — கரித்துவலியபெருங்
காத்தில்த்தனுவைக்கொண்டு — சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல்ஆர்ப் — பரித்துவிக்கிரமத்துடன்
துங்கத்தந்தக்கேஷி-ஓர்ஆயிரம்
சிங்கத்தேர்வழி-அலைஎறியும்
சீர்கொள்எழுகடலின் — நீர்கள்கரைபுரளப்
பார்கள்இடுங்கிடனச் — சூர்கள்விடவிடனை
ஊர்கொள்பகுதிகர் — ஏர்கொள்குடைகள்மலர்த்
தார்கள்அசையும்மணித் — தேர்கள்ஆயிரம்கோடி
புடைசுற்றித்திரவே-அறுபதுவெள்ளம்
படைதத்திவரவே-களத்தில்வந்து
கோளம்கனத்தசக்கிர — வாளம்பருத்தபுவி
நீளந்தன்னொடுபாள — பாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள்அடிக்கக்கைத் — தாளங்கள்துடிக்கஎக்
காளங்கள்தொனிக்கத்திக் — காளங்கயானைகள்
வீரிட்டுக்கதறத்-திக்குப்பாலர்கள்
கீரிட்டுப்பதறக்-களத்தில்வந்து
துன்றுசமர்விளைக்க — அன்றில்அணிவகுத்து
இனறுமனிதர்களை — வென்றுபகைமுடிப்பன்
என்றுசங்கம்பூரித்து — ஒன்றத்தனுவளைத்து
குன்றுவர்த்தனைத்துடனே — நின்றஇந்திரசித்துடனே
பெருஞ்சண்டை

௨. வீரன்இந்திரசித்தன் — போரில்நின்றவுடனே
கார்எனவேஆர — வாரம்செய்யஅதி
தீரன்சுக்கிரீவனைச் — சேரும்வானரர்எல்
லாரும்சிங்கத்தைக்கண்டு — பேரும்யானைக்குலம்போல்

நடுக்கம்கொண்டோட-அரக்கர்அவர்
இடுக்கம்கண்டாட-அனுமசுக்கிரி

வனும்அங்கதனும்ஸ்ரீரா மனும்சாம்பனும்லட்சும
ணனும்உக்கிரம்உள்வீரர் எனும்சிலவரும்அஞ்சா
தினும்மூக்திவரும்காட்ச தனும்இக்தப்போரினில்
தனுவிக்கை தயாவளைத்து மஷ்மந்திரவாளிகள்

தொடுப்பதும் ஏற்போம்-ஈம் மைக்கெலித்து
விடுப்பதும்பார்ப்போம்-எனவேமிற்க

தீதும் அதனிமிக்க சூதும் உள்ள அரக்கர்
வாதுசெயநினைத்தப் போதுபடைகளைக்கொண்
டுத்திசயம்இனி எதுவிளையுமோஎன்
றோதிஅமார்வெட்க மோதிஅமர்விளைக்க

அதைஅய்யன்கண்டு-லட்சுமனுநீ
வதைசெய்வில்கொண்டு-என்றுசொல்லி

அனுமான்அங்கதன்தோளில் தனுவர்ராமலட்சுமணர்
எனும்ஓர் இருவர்கேச வனும்ருத்திரனுமிரு
கனம் ஆர்புள்வற்றின்மீ தின்[illegible]ிருல்ப்போல
மனமகிழ்ந்திடஏறிஅன்றவன் சினமிகுந்திடவிழிசின்றபின்

பெருஞ்சண்டை

ந. கிடத்தநீலன்முதல்ப் படைத்தலைவர்கள்எல்லாம்
கிடைத்தமாலைகளைக்கின்ன டெடுத்துமரங்களும்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத் துடித்துப்போகும்அளவில்
அடுத்தராமீச்சந்திரன் தடுத்தென்தமயிசெய்யவும்

சண்டையைஇன்று-நீங்கள்பார்த்துக
கொண்டிரும்என்று-சொல்லியேகம்

பெருமானும்தம்பியும் ஸ்திரம்ஆகவேநின்று
உரம்ஆம்வில்லைவளைத்துச் சரமாரிகள்பொழிய
அரனுல்அன்றுதிரி புறம்நீறெழுந்தால்ப்போல்
வரம்ஆரும்வெள்ளம்ஓர் இருமூப்பதுமடிந்து
விழுந்ததைக்கண்டு இந்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளம்விண்டு அமர்க்களத்தில்
பெருநதிபோலஉ திரவெள்ளம்ஓடவே
வரும்யானைசேனைகு திரையாவையுமடிய
ஒருநிமிஷத்திலே இருவோருமாவிட்ட
சரவேகமும்இவர்கள் கரவேகமும்சொல்ல

என்தனுல் ஆமோ-ஆதிசேஷ
னும்சொல்லப் போமோ மடிந்தசேனை

ஞாலத்தில்இத்தவக் கோலத்தர்விடும்ஆல
காலத்தைநிகர்பாண சாலத்திலேபாது
கூலத்திலேஇந்திர சாலத்திலேஎந்த
காலத்திலும்கண்டிலேனென்ற மூலத்தைகான்விண்டிலேன்

பெருஞ்சண்டை (என்ற

ரு. இன்றபோரில்நமக் கென்றராமலட்சுமணர்
துன்றும்அரக்கர்தமைக் கொன்றுவிருந்துசெய்தார்
நன்றுநன்றெனவே சென்றுசென்றுபல்லால்
மென்றுமென்றுசுவைத்துத் தின்றுதின்றுகொழுத்துத்
கூளிகள்பாட ரணபத்திர
காளியும்ஆட அதனைககண்டு
துங்கம்ஆகமுனனம் பொங்கும்இந்திரசித்தன்
மங்கிபேபிரமமித்து இங்குவந்தமர்செய்
சிங்கஏறனை அங்கதன்அனுமானை
இங்குணக்கில்அ[illegible]னைகர் எங்கும்மனிதர்என
ஆச்சரியம்கொண்டு முன்இருந்த
மாச்சரியம்விண்டு இருந்தபோதா
காசம்ஆரும்தேவர் வாசமலர்கள்கொண்டு
நேசமாஇருவர்மேல் வீசஅதையும்கண்டு
பூசலிலேஅரக்கர் நாசம்ஆகவேஇவர்க்
கேசல்ஆச்சுதேமபிர காசம்போச்சுதேஎன்று
மனமதிடுக்கிட்டான் பெருமூச்சுகள்
அனந்தமாவிட்டான் அந்தவேளையில்
மூக்கியஆனைஎட்டு திக்குகளும்அதிர
மக்கிநட்சத்திரங்கள் மிக்கிடவேஉதிர
சக்கிரம்வந்தும்திரி விக்கிரமன்நேர்அனுமன்
உக்கிரமுடன்இருதோளும்கொட்டியகெக்கிடும்ஒலிஆகாசம்முட்டிய

பெருஞ்சண்டை

௬. மாறுதிதேர்[illegible]டி ஆரவாரம்செய்யவே
ஊரும்ஆயிரங்கோடித் தேர்களிலேஇருந்த
வீரர்எல்லாம்நடுங்கிப் பாரில்விழுந்தார்லங்கை
ஊரில்இருந்தபெருந் கார்அரக்கரும்ரத்தம்
தனைக்கக்கினார்கள் சிலஅரக்கர்
கினைத்துட்கினார்கள் மேகநாதன்கண்
டோர்குரங்கர்ப்புக்கு நீர்நடுங்கின்போதே
பார்மீதிலேசெத்த போர்நீங்களேஎன்று
கூர்வண்ணராமனபொன் நேர்வண்ணலட்சுமணன்
போர்மன்னியமுகத்தில் நேர்வந்தெதிர்த்தபோதா

யிரம்கோடிஉரவே கத்தேரவர்
மருங்கோடிவரவே லட்சுமணன்கண்டு
துஷ்டஇந்திரஜித்தன்முன்   விட்டநாகபாசக்
கட்டதனலேதோற்று   விட்டானென்றுலகத்தோர்
சட்டமாஎனைச்சொல்வார்   வெட்டிஅவன்தலைஉன்
இட்டவைக்காவிட்டால்   இஷ்டஅடிமைஅல்லேன்
எனக்கண்ணன் முன்னே சிலசபதம்
தனைப்பண்ண பின்னேசாமியும்மெய்க்க
ஆலம்உண்டபிரளய   காலருத்திரனைப்போல
சிலலட்சுமணன்பாண   சாலத்தாயிரம்கோடி
சேரலத்தேனைஅழித்து   மேலிட்டஅரக்கனைக்
காலன்வெருவிடஅன்றகன்றிடும் ஞாலம்மருவிடநின்றுகொன்றிடும்

பெருஞ்சண்டை.

௬. துனித்திந்திரன்வில்   குனித்துலட்சுமணனான்
உனைக்கொன்றுன்அண்ணன்உன்   தனைத்தற்றரிமைசெய்ய
நினைத்தேனைமுடிக்காவிட்டால்   அனைத்துலகையும்ஆளும்
கனத்தராவணன்மகன்   எனப்பேர்படைத்துமொரு
நலன்இல்லையென்று வில்லெடுத்ததால்
பலன்இல்லையின்றுசொல்லலட்சுமணன்
நல்வார்த்தைசொன்னாய்   செல்வம்சொல்லுக்கஞ்சு
மல்லார்போரினில்வந்தால்   எல்லாம்அப்போதெரியும்
பொல்லாஉன்தனையேநான்   கொல்வேன்உனக்குன்அப்பன்
கல்லார்கடன்கழிப்ப   தெல்லாரும்காண்பார்வா
வாஎன்றுசொல்ல இந்திரஜித்தாஆ
ஆஎன்றுவெல்ல பிரளயகாலத்
இடிபோலேஆர்ப்பரித்   துடனேகடோரம்ஆம்
வடவாக்கினியைப்போலும்   இடவாளிகள்அனேகம்
படபடெனஅங்கதன்   உடலில்ஆயிரம்பாணம்
கடல்தாவும்அனுமான்மேல்   அடல்சிரபாணம்இரண்டா
யிரம்விட்டுத்தடுக்க தேவர்கள்கண்டு
உரம்கெட்டு நடுக்க ராமாநுசன்
இடிஉற்றெழுந்தகார்கற்   கடகச்சந்திரயோகத்தில்
படியில்ப்பொழிந்தாற்போல்   வடிவிட்டசரமாரி
கொடியில்ப்பொழியநீசன்   கொடிப்பகழிஎல்லாம்
பொடிபட்டிடஅன்றுகெட்டவன்கொடிவிட்டிடநின்றுவிட்டபின்

பெருஞ்சண்டை.

௭. லோகநாதன்தம்பியும்   மேகநாதனும்எய்யவும்
வேகம்ஆகியபாணத்   தீகனஎழுந்ததிறல்

சாகரங்களின்நீரும்   மேகநீரும்வற்றிப்
போகக்கடுகள்பற்றி   வேசஅதனைராமா
நுஜன்கண்டுகடுகி - சரங்கள்பல
துஜம்கொண்டுமுடுகி - விடவேயிந்திர
ஜித்தன்தேரிலக்கட்டும்   பத்துநூறென்றுஞ்சிங்
கத்திரள்யாளையும்   செத்துப்போகஅந்த
எத்தன்தேரில்க்கட்டும்   சுற்றிவந்திடும்சே
மத்தேர்இல்லாமையால்   மத்தியானசூரியன்
பரிவேஷம்நீங்கி - நின்றாற்போல்நின்
றொருகோஷ்ஓங்கி - செய்துகுரங்கின்
சேனைமேலேபெருஞ்   சோனைமழைபோல்க்கூர்மை
ஆனசரங்கள்கையில்   ஆனமட்டும்எய்து
மானஅங்கதன்மேலும்   சேனைசரங்கள்விட்டு
வானினமீதிடிநெருக்க   மானம்ஆகச்சங்க
நாதத்தைப்பண்ணி - மகிழஓர்வி
காதத்தைஎண்ணி - லட்சுமணன்பத்து
தேட்டம்ஆனபாணம்   போட்டுமேகநாதன்
மாட்டிவந்தகவச   மூட்டுகளைக்கழற்றி
கோட்டும்வில்குணத்தொனி   காட்டிநின்றிடச்சுவாமி
கேட்டுமாநலம்என்றுமகிழ்ந்திடும் கூட்டவானரர்நின்றுபுகழ்ந்திடும்

பெருஞ்சண்டை.

௮. மண்டுபோர்இளையாம்பிர   சண்டைவில்குணத்தொனி
கண்டுமனமகிழ்ந்து   கொண்டல்வண்ணராமன்
அண்டம்உண்டவாயால்   விண்டுசொல்லவானரர்
எண்டிசைகளும்அதிர்   கொண்டிடவேஅட்ட
காசத்தைப்பண்ணி - கெர்ச்சித்தார்துஷ்ட
நாசத்தை எண்ணி - அந்தவேளையில்
ஈசர்க்கும்எண்டிசை   வாசர்க்கும்உலகர்க்கும்
பேசற்கரியபிரம   பாசத்தைவிடுவதில்
மாசற்றவும்உடைய   நீசன்இந்திரஜித்தன்
யோசத்தைஎண்ணிஆ   காசத்திலேபோய்த்தன்
உடலத்தைமறைத்தான் - வானரர்என்றும்
கடல்வற்றக்குறைத்தான் - அதனைக்கண்டு
நாமறிலாபரந்   தாமஸ்ரீராமநாம்
ஏமாறிஇருந்தனன்   ஆமோஇந்திரஜித்தன்

சாமாறுபிரமாஸ்திரம் நாமேவிட்டிடவேணும்
சேமம்அருள்வாயென்று ராமாநுசன்சொல்ல
அதைராமன் தடுக்க - செயிக்கும்வேளை
இதுஅன்றென் றிடுக்கம் - உறவேயிந்திர
சித்தன்மனதில்வெகு சந்தியுள்ளபிரம
அஸ்திரத்தைவிட்டு வெற்றிபெறவேஒரு
உத்திசெய்துலங்கை அத்தினுள் இருக்கண்டு
சுற்றும்வானரர்சூரவாரித்த சத்தியவானவர்கோரேபூரித்த

பெருஞ்சண்டை.

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

நலிஇந்திரசித்திலங்கைநகர்புகுதங்கிமே
லட்சுமணனோடிறங்கிக்கவசர்முதல்நீக்கி
மெலிசேனைஉணவுக்காவிடணனைப்போக்கி
வீரன்ஆயுதபூசைவிதிசெய்யப்போனான்
கிலிகொளமகனுடக்கியினால்அவனையேமாற்றக்
கிளர்இராவணன்விடமகோதரனோடகம்பன்
வலியவந்தானஅவனையும்சேனைகளையும்பாய்ந்தனுமான்
வாட்டினான்தெண்டுகொண்டுமாட்டினான்தானே.

சக-தரு-பியாகடைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாடினனே-அனுமான்-சாடினனே.

அநுபல்லவி.

சாடிக்கும்பகர்னன் முன்னே-போடும்-அந்தத்தெருவிலே
நாடிஅகம்பன்படையில ஆடுகளில்வேங்கைபோலே (சாடி)

சரணங்கள்.

க. வாரும்வாரும்ராட்சதரே வாரும்என்றுகூவினான்
வாரிவாரிஅந்தலங்கை ஊரில்விழத்தாவினான்
சாரிசாரிஆகஒரு கேசரிபோலத்தாவினான்
தான்ஒருத்தனுமேருத்திர சாமிபோலஉலாவினான்
ஆரநெருங்கியகுதிரைகள்சருகென ஓட்டி - பிணம்பிணமா
ஆனைகள்பூனைகள்ஆகவிழும்படி வாட்டி - தேங்காய்போல்தள்ளி
தோதனையேவிடுசாரதி தலைகளைமுட்டி - மென்மேலும்வந்து
சேனையைவிசிஅதோகதிஆகவேமாட்டி - திசாதிசையில்

விரிட் டாக்கியர் கிழ - ஓரிக்குரல்போலேஅழ
நேரிட்டராட்சதர் விழ - பீரிட்டஇரத்தம்வழ (சாடி)

உ. கோடிபேர்க்கொருகுத்தாகப் போடுவான்ஒருபுறம்
கொக்கரித்துராமனைக்கொண் டாடுவானொருபுறம்
ஆடுவானவாலாலேசுற்றி மூடுவான்ஒருபுறம்
ஆரடாசேவகனென்று தேடுவான்ஒருபுறம்
மூடன்கிழும்பன்அவ் - வேளையிலேஅனுமானே - உனைநான்கொன்று
போடுவேனென்றொரு-சூலம்எடுத்தெறிவானை பொருந்தி அவன்
தாடையில்ஓர்அடிபோட-முழங்கியசேனை-போலவேரத்தம்
ஓடிமடிந்தனன்மேலும் மகாபலசேனை-சுற்றியபோது
சாடிசட்டி ஒருகாலே-மூடிஇட்ட ஞானமேலே
கோடையிடிவிழுந்தாற்போலே-ஓடிஓடித் தெண்டினாலே (சாடி)

ங. அகந்தையால்ஒருதெண்டுகொண்டா யிரம்கழுதைத்தேரிலே
அகம்பன்வந்தடித்தான்முன்னே புகுந்தனுமான்மார்பிலே
இகழ்ந்தஅனுமானும்தெண்டால் தட்டினான்அந்நேரிலே
தெண்டும்கொண்டகையும்பிண்டு ருண்டஅந்தப்பாரிலே
புகுந்தவன்தனைஇடக்கையால்அனுமானை அடித்தான்-அடிக்கஅய்யன்
பொட்டனவேஅந்தஅட்டனைக்கையிலேபிடித்தான் பிடித்துமார்பில்
பகுந்துகுபீரெனரத்தம்இறங்கிட இடித்தான்-இடித்தபின்னும்
பார்த்தவன்ஆவியைக்கூற்றுவன் . ஆமெனக்குடித்தான்-முந்திஜய
புகைந்துஇராவணன் தள்ள உகந்துமருந் நூறுவெள்ளம்போ
மி[illegible]டையைக்காலன்கொள்ள-அகம்பன்உயிர்துள்ளத் துள்ள(சாடி)

இளையவர்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டதற்க்காக ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்.

அகம்பன்அங்கேபடஅனுமான்முதலோர்கள்இருவில்
அகன்றுதனித்தனிப்போர்செய்இளையவன்பால்அடைந்தார்
புகைந்தஇராவினில்மகோதரன்தேவேந்திரன்போல்
போர்செய்தான்இளையவனும்திகைத்தான்அப்போது
மூண்டபிரமாஸ்திரம்இந்திரசித்துவிட்டான்தம்பி
முதல்ஆனோர்படுத்துவிட்டார்அதைஅறிந்துராமன்

மிருக்துபரர்வக்தலைவாய்மெழுகுபோல்உருகி
விழுகின்றான்துணைவனைப்பார்த்தழுகின்றனே.

க-திபிதை-எருக்குலகாம்போதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. அப்பனே அய்யனே அரும்பிறவியேயெந்தன்
ஆரசேகண்மணியே லட்சுமணு
எப்படிநான்உனைமறப்பேன்எப்போதுன்னுடன்பிறப்பேன்
இனிஎன்மனதேதுணிவேன் லட்சுமணு

உ. வன்னம்ஆம்பிரம்மாஸதிரம்கொடுத்தபிரம்மாவைப்பழி
வாங்கநீதொடாந்தாயே லட்சுமணு
என்னுடன்பிறந்தகுறைஉசரப்போய்தசரதற்கு
இயம்புநீகடந்தாயோ லட்சுமணு

ந. தந்தையையும்சடாயுவையும்கொடுத்ததும்போதாமல்உன்
தனேயும்பலிகொடுத்தேன் லட்சுமணு
இந்தவயதினில்இந்தக்கண்காட்சிகாணநான்
என்னவுடம்பெடுத்தேன் லட்சுமணு

ச. அந்தோநான்கனிஆசித்தண்ணீர்விடாஎடுத்தால்
ஆர்முகத்தைப்பார்ப்பேன் லட்சுமணு
இந்தாரும்காய்கனிகள் அண்ணாஎன்றழைக்கும்உன்
இன்சொல்நான்என்றுகேட்பேன் லட்சுமணு

ரு. நேர்அறிந்தென்வயிற்றில்காய்கனியைஇட்டநீ
நெருப்பைஇட்டாயேஅய்யோ லட்சுமணு
ஆரையும்விட்டென்னைவிடேன்என்றாயேஎன்னைக்கூட
அகலவிட்டாயோநீ லட்சுமணு

சு. சோற்றிலேகல்லெடுக்கறியேன்முகவணைக்கல்எடுப்பேன்என்ற
சொல்லையேநான்எடுத்தேன் லட்சுமணு
ஆற்நீநான்முடிபெறுமுன்வந்தவிபீஷணர்க்குலங்கை
ஆளமுடிகொடுத்தேன் லட்சுமணு

எ. படிக்கும்உன்புத்திதள்ளிஉனக்கும்வானரங்களுக்கும்
பழிக்காரன்ஆனேனே லட்சுமணு
பிடித்ததேபிடிஆகப்பெண்வார்த்தைகொண்டுநான்
பிழைமோசம்போனேனே லட்சுமணு

அ. நீமாளஎன்உயிர்போம்பரதற்கும்இதுகேட்கில்
நிமிஷத்தில்உயிர்போமே லட்சுமணு
தாய்மார்க்கும்உயிர்போமேநான்பிறக்கச்சூரியகுலம்
தான்கலக்கம்ஆச்சே லட்சுமணு

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்.

விருத்தம்.

இந்தாவந்தேன்வந்தேன்என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
கொந்தாயாசம்பெறமெலிந்து நோக்கும்பெரியபெருமாள்முன்
அந்தோஉனக்கும்கவலைஉண்டோ அய்யாவென்றேஅந்தரத்தில்
வந்தார்தேவர்சாமிமுகம் மதித்தார்இரங்கித்துதித்தாரே.

சஎ-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்னதுமகிமையை இன்னதென்றெவராலும் - உரைக்கல்ஆமோராமா

அநுபல்லவி.

நின்னுருநாபியில் பிரமாஒருத்தனாலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தானாலே
கன்னிஅரக்கருக்கு நீபயப்படுவது
காயமோசாமிஉன்தன் மாயமோபுவிமேலே (உன்னது

சரணங்கள்.

க. மூப்பாம்பொருளும்ஆம்மூப்பரம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும்அன்னையும் தம்பியும்உனக்குண்டோ
ஆபாசன்வராத்தம்கண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம் இதுவேகிலேவாம்
என்றால்அதனையும்கூடக் கடந்தாயே
செப்பிலும்இல்லை பந்திலும்இல்லைஉன்செயல்
சிமையிலேதகப்பன் சாமிஎன்பதுநீயே (உன்)

உ. அத்திமரத்தினிலே தொத்தியகனிபோலே
அண்டம்எனனும்கனிகள் உன்மேலே
தொத்திஇருப்பவற்றுள் ஒருகனியில்செனித்த
துஷ்டஅரக்கர்என்னும் புழுவாலே
கஸ்திஅடையல்ஆமோ சிற்றூரில்செல்வக்கூத்து
கட்டுகிறாய்என்ன ஒருகாலே
உத்தமனேஉன்கீர்த்தி எத்தனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணாலேஆ காசம்பார்க்கிறப்போலே (உன்)

ந. அம்பரீஷன்பிரகலாதன் முதலோருக்
கருளிச்செய்தாயேஅனுக் கிரகாட்டம்

நம்பினஎங்களை இந்தஅரக்கருக்கு
  நடுங்கச்செய்ததென்ன மாருட்டம்
தம்பியும்பிழைக்கிருன் உன்தனக்கிவர்என்ன
  சண்டமாருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானேநீநொந்தால்எங்களுக்கொருகதி
  இருக்குமோதேவர்என்றும்தரிக்குமோஎங்கள்கூட்டம் (உன்)

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்கு சீதாதேவிஇரங்கல்.

விருத்தம்.

வான்வர்இப்படிஅதிக்கத்தூதர்சென்று
  மன்னவனேஉன்மகனுல்மனிதச்சாதி
ஆனவரும்குரங்குகளும்முடிந்தார்என்றார்
  அவனும்அங்கேபுஷ்பகவிமானத்தேற்றிச்
சானகிக்குக்காட்டும்என்றான்கண்டாள்சீதை
  தணல்அடுத்தவெண்ணெய்போல்உருகிவாடி
நான்ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வாருச்சோஎன்று
  நலிகின்ருள்நொந்துநொந்துமெலிகின்ருளே.

ட-இசை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. என்னசெய்வேன்சாமிநான் என்னசெய்வேன்சாமிநான்
  இந்தக்கோலம்காட்டவோ வந்தீர்
துன்னிக்கைகட்டினது வாய்க்கெட்டாமலேபோக
  தோதகம்வன்ஒருமிக்கத் தந்தீர்

உ. கண்ணேஅமுதேகருணைகரரேஎன்மனக்
  காவலோடேஇத்தனை நாளா
மண்ணில்இருந்தஉயிர்மறைந்ததிருமேனியை
  மார்பில்அணைப்பதற்கோ வாளா

ங. நகரில்இரொன்றஉம்மை அகலேன்என்றேர்பிடியா
  நான்தொடர்ந்ததிதற்குத் தானே
பகைவர்இலங்கையிலே நீர்மடிந்தபிறகும்
  பாவிநான்உயிர்தரிப் பேனே

ச. ஏகபோகம்ஆகவே இருந்தஎன்பிராணேசரை
  இழந்தஎன்உயிர்எமன் கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த பொல்லாத்துயர்க்கடலில்ப்
  போட்டுவிட்டானேஎன்ன கண்டு

ரு. ஊர்மனிதர்க்கன்றுநீர் பதினுலுவருஷம்போய்
  உடன்வருவேன்என்றதும் தப்போ
ஏர்பிடித்தோன்எனசெய்வான் பாரைப்பிடித்தவன்
  பாக்கியம்என்பார் அதுவேதான் ஒப்போ

சு. ஆசைமான்பின்போஎன்றான் காரணகாட்சிக்கெல்லாம்
  அடிவேர்இவள்என்றதி வீரோ
மோசம்செய்தாள்இவளை முகம்பார்க்கல்ஆகாதென்று
  மூடிக்கொண்டீரோகண்ணை நீரோ

எ. வீட்டில்என்சாமிஅன்னை வார்த்தைதட்டாமல்வந்து
  விரதம்கொண்டார்என்பதெல்லாம் ஏனே
காட்டில்எரித்தஇல்லா கானலில்மழைஆச்சே
  கைகண்டபலன்இது தானே

அ. அருமைஆகியஓர்பெண் பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
  அரக்கர்செயம்பொருந்தப் போமோ
தருமமேசெயம்பெருமானே துணைஎன்னும்என்
  சாமிக்கபசெயம்வரல் ஆமோ

கூ. காதகஇந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
  காரணமோநான்முன்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதனை
  அலையக்காணபதும்பாழ்த்த விதியோ

ய. அய்யோலட்சுமணுநீஎன்சிறைமூட்டும்முன்னே
  ஆவிஉனக்கும்சும்மாப் போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன்அண்ணலைக்கைபிடித்த
  காலபலம்இப்படி ஆச்சோ

கக. ஓதும்பேச்சும்காணேன் மூச்சும்காணேனேசாமிக்
  குயிர்உண்டோஇல்லையோசொல் மகனே
ஏதும்அசைவும்காணேன் இருவர்க்கும்ஓர்எழுத்தா
  எழுதிவைத்தானேசதுர் முகனே.

கஉ. மையானகாட்டில்அண்ணன் மெய்வருந்தாமல்த்தூங்க
  மலர்கொய்துமெத்தைஇட்ட நீயே
வெய்யராட்சதகீசர்எய்யும்அம்புகள்என்னும்
  மெத்தைமேலேபடுக்கி றுயே

கங. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாரிநான்
  விழுந்தாலும்என்பார்அல்லோ நீலி
கைகேசிமகராசி கறுவிக்கறுவிஎல்லாம்
  கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கிய சாலி

கச. தாய்பகைவந்தபோது நீஇருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேனென்று தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னளே அதுக்கோயிஅண்ணன்முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக் கனியே

கரு- புத்திரனேகண்மணியே யைத்துனையுனஉன்னைப்
போக்கடித்தேன்நான்பாவி பொய்யோ
வற்றிவடகம்ஆயும் இத்தனைபாடும்கான
வைத்ததேபாவிதெய்வம் அய்யோ

கசு. எப்போதுஞ்போனேசாமி செயிப்பாரென்றிருந்தேனே
இங்கேகண்டேன்அலங் கோலம்
குப்பைஉயர்ந்ததென்னகோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிச்சோசிசருடன் காலம்

கஎ.-தாய்மார்கள்இருவரும் பரதனும்இதுகேட்கத்
தரிக்குமோஅவரவர் தேகம்
கேவலம்பழிகொண்டேனக்கினிஇருக்காதும்
கிடைக்குமோநல்லபர லோகம்

திரிசடைஅம்மாள்சீதாதேவியைதேற்றுதல்.

விருத்தம்.

பரிந்திந்தவைகைஅமுதுசாயிமேலே
பதைத்துவிழவழுந்தவளைக்கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடும்கண்ணீர்துடைத்துப்பிறர்கேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைத்தேற்றும்அமுதுபோலே
சரிந்தபயிர்களைதேற்றும் மழையைப்போல
சவலைகளைத்தேற்றுகின்றதாயைப்போல
தெரிந்ததிரிசடையம்பாள்சீதைதன்னைத்
தேற்றுவாள்மனக்குறையை ஆற்றுவாளே.

உஅ-தரு-சாவேரிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா-நீ-எதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா.

அநுபல்லவி.

தேகப்படாதேதெய்வம் பொறுளென்பதறிந்ததோ
கிணறுதப்பிஎன்னதுரவிலே விழுந்ததோ (எதுக்)

சரணங்கள்.

க. மாயமாமான்என்றும் ஜனகராஜன்என்றும்
மயக்கம்காட்டினான் உன்னண்டை
மற்றைநாள்வெளிஆச்சுதுபோல்இந்திர
ஜித்தும்செய்கிறான் சிலசண்டை

ஐயவேபெரும்பேயும்நாயுமதின்
உருளுதுபார்இவன் தலைமண்டை
உத்தாரமன அரக்கர்கெலிக்கும்போது
உள்ளங்கையிலேமுடிக்கிறேன்பாரவனபதுகொண்டை (எதுக்)

உ. அநுமான்என்பவன் தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமைஆகி உழைக்கிறான்
அவனாலேயேஉன் கணவன்தம்பியுடனே
தவறுதபடி பிழைக்கிறான்
நினைவேதோலட்சுமணன்இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறான்
கிமிழத்திலே ராவணனையும்படையையும்
நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் கழைகிறான் (எதுக்)

௩. சொபனமும்உன்தன் கற்கும்சகுனமும்
சுபபலன்கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொல்லாயமங்கலம் இல்லார்களைஇந்த
தூயவிமானமது தாங்குமோ
ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத
அற்பருக்குப்பின் வாங்குமோ
ஒருக்காலேபயந் திருக்கிறாயேஎன்ன
ஒருகுள்ப்படிகண்டுதிரைகடல் ஏற்குமோ (எதுக்)

அநுமார்சஞ்சீவிப்பருவதத்தைக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்.

திரிசடைசொல்லால்சீதைதேறிப்போனள்
சிலைவீரர்பாடும்சேனைகளின்பாடும்
கருதிவிபீஷணன்சொல்லஅநுமான்சாம்பன்
கட்டுரையால்சஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுயமும்தூக்கிஅண்டகோளமட்டும்
எட்டும்விஸ்வரூபம்கொண்டினிமேல்நீங்கள்
வெருவிடவேண்டாம்நான்போய்வருவேனென்று
விளம்பினான் அநுமந்தன்கிளம்பினனே.

௧ உகூ-தரு-சுருட்டிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பாய்ந்தானே அநுமந்தன்பாய்ந்தானே-சஞ்சீவி
பர்வதத்தைக்கொண்டுவந்தானே

அநுபல்லவி.

சேர்த்தசாம்புவனுடையாக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
தேவர்மகிழ மூவர்புகழ
திசைஉளர்கண்டு விஸ்வசொரூபம்கொண்டு (பாய்ந்)

சரணங்கள்.

க. தெற்கிலேயின்றுவடக்கைநோக்கிவிஸ்வரூபத்தைப்பெருக்கி நகந்த்
திரமண்டலமும்கிழித்தேஅண்டகோளத்தைமுட்டிநெருக்கி ஓண்டி
திறக்கப்பேரத்திசைகட்டிலும் இடமில்லாமலே அருக்கி-பெரு
நிலத்தைஉதைத்துவிசைத்துக்கிளம்பிநெடியகழுத்தைச்சுரிக்கி ஒரு
கைக்குக்கைஆயிரம்யோசனைமட்டும்நீட்டி-விபிர்த்து
கனகனைவேவிரவாலின் மணிதனைஆட்டி-தனது
விக்கிரமபுசபலபராக்கிரமம் அடங்கலும்காட்டி-தகப்பன்
விசையிலும்அதிவேகமாகிய விசையைமுன்ஓட்டி-எங்கும்
மக்கிமலைகள்வேர்அறுந்தாட மரங்கள்செடிகள்பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவரும்பதற பக்கக்கடலும்கொதற
திக்குக்கரியும் கதற சக்கிரகிரியும்சிதற (பாய்ந்)

உ. இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரம்யோசனைஇமயகிரியில்தாண்டி அந்த
இமயம்விட்டொன்பதாயிரம்யோசனைஏமக்கூடத்தில்தாண்டி அப்பால்
கலம்தொண்டொன்பதாயிரம்யோசனைநிடதகிரியில்தாண்டி நிடதமும்
விட்டொன்பதாயிரம்யோசனை தங்கப்பெருமலைதாண்டி-அங்கே
துலங்கும்வெள்ளியங்கயிலைஈசன் உமைக்குக்கையாலே வாயுவின்
சுதன்இவனென்றுகாட்டஅவனைத் துதிசெய்தப்பாலே விளங்கும்
அலங்கலின்மாயவனைப்பணிந்து தாவிவிண்மேலே-போகையில்
அருக்கனைக்கண்டுவிடிந்துபோச் சென்றுநினைத்தொருகாலேயின்றும்
நிலம்தனில்அக்கேபகலென்றறிந்துநீல மலைதனைப்பாலப்பறிந்து
விலங்கிப்புயல்விண்டொழியதொளைந்தெட்டாவும்கழிய
குலுங்கித்தரையும்குழிய கலங்கித்திசையும்கழிய (பாய்ந்)

ங. அரியமருந்தைக்காக்கும்தெய்வங்கள் அடங்கலும்வந்துதடுக்கி-நீ
ஆரடாவென்றுகேட்காமல் தூதனைநானென்று கடுக்கி-ஒரு
பெரியசக்கரம்சுழன்றுவந்ததுபோமட்டும்நெஞ்சை ஒடுக்கி-கிட்டி
பெலத்தங்கிருந்தகாவற்பேயையும்பின்விட்டோடவேமுடுக்கி அங்கே
தரையிலே ஆயிரம்யோசனை தாழ்ந்துவேரோடி-மேலே
தலையெடுத்தோர்ஆயிரம்யோ சனைமட்டும்மூடி-ஆர்க்கும்
தெரியவேஒர்ஆயிரம்யோ சனையோடுமூடிநின்ற
சீக்கமலையையொருகையாலே தூக்கிப்பந்தாடி-திரும்பி

வருகையில்அந்தவாடைசுழன்று வஞ்சகன்பிரம்மாஸ்திரம்கழன்று
ஒருலட்சுமணன் தேர்-பெருகிப்புவனம் தேற
தருமுப்பயிரும் தேற-திருலட்மியும் தேற(பாய்ந்)

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்காகப் பின்னும்இரங்கல்.

விருத்தம்.

மறம்மிகும் அனுமான்பாய்ந்துவரும்முன்னேசாம்புவானும்
திறல்விபீஷணனும்தேறத்தேற்றுவார்தம்மைநோக்கி
கறைவைதன்கன்னைநத்தேடிக்கனாகிருற்போலராமன்
பிறவியைஎண்ணிவேதைபெருகுவான்உருகுவானே,

(ருஉ)தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனாலும்என்னைப்போல்இனி-ஆர்க்குண்டிந்தஅநியாயம்

அநுபல்லவி.

மானுகான்தசரதன்பிள்ளைத்தவம
வருந்தயிலேஇப்படிஇருந்ததோகாரணம் (ஆனா)

சரணங்கள்.

க. ஆர்ஆர்க்கென்னசெய்யினும்தம்பிபோல
அநுவங்தென்அவிதி நடைக்குமோ
கோரராவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு
நெஞ்சுகிடைந்துபுடை புடைக்குமோ
தீரான்காலப்பிழைவெண்ணெய்
இரண்டுவரச்சேமழி உடைக்குமோ
தாரம்தேடக்கிடையாதோஎன்
தமபியைப்போல்எங்கும்தேடக் கிடைக்குமோ(ஆனா)

உ. சற்றும்தம்பிவார்த்தையைஎண்ணாமல்
தயங்கிமானின்பின்னேபோ னேனே
கத்திகொண்டுங்களைத்தேற்றிவந்து
கழுத்தறுத்தேனேநான் தானே
உற்றதகப்பனும்சடாயுவும்
ஒருபிறவியும்இழக தேனே
பெற்றாளையும்பிறந்தாளையும்கொன்றேன்
பெண்ணாசைகொண்டபித்தன்என்பது நானே(ஆனா)

ங. சதிகாற்றாட்சதப்பையல்கைக்கு.
தாழுவதென்தம்பி கையோ

மதிமோசமாஅய்யனைக்கொண்டுவந்து
  மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
இதல்லாததருமமேசெயிக்கும்என்
  திருந்துளனக்கது மெய்யோ
கதையோகரும்புக்குக்குழுதபுழுதி
  காய்ச்சினபாலுக்குச்சர்க்கரைஆமோ ஐய்யோ (ஆனு)

தம்பிக்காகஇரங்கின ஸ்ரீராமரைச் சாம்புவன்தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

இளையவனைநினைந்தித்தப்படிக்குராகவன்புலம்ப வெழுந்தான்சாம்பன், வளையும்வகைகவணங்கினின்றான் சாமிநீகொடிப்போது வருந்த வேண்டாம், விளையும்உயிர்தரும் மருந்துகொண்டுவருவான்அனுமான் விழுந்தோர்க்கெல்லாம்; களைஅகலும்அதுசெய்யுங்குணம்என்பான்காண்பாய்இக்கணம்என்பானே.

ருக-தருசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதம்நீகொண்டால்சாமி-இனி-எந்தவிதம்பிழைக்கும் பூமி

அநுபல்லவி.

சந்ததம்உனதுதர்மத்தாலேதழைப்போம்
தம்பியும்நீயும்எல்லாரும் பிழைப்போம்-ராமா (இந்த)

சரணங்கள்.

க. அளந்துன்னைநான் விதிவேண்உனக்கொன்றுங்குறையில்லை
  அலைகடல்கடையச்சே நாலுமருந்தன்று
வளர்ந்துவடகுருவில்இருந்ததைக்கொண்டுவா
  மாருதியின்பிறன் மாய்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டும்ஒன்றுபடைகளைப்பதொன்று
  பிராணன்கொடுப்பதொன்றுபெலன்கொடுக்கிற-தொன்று
களங்கம்இல்லாமல்வரும்அதுமுன்னுகமலை
  கலங்கினாலும்மனங்கலங்காதவனே-இன்று (இந்த)
உ. தன்னைப்படைத்தபிரம்மாவையும்பிரம்மாஸ்திரம்
  சாடும்உயிர்குடித்துப்போடும்அதன் கடோறும்
பின்னும்பிரம்மாஸ்திரமும்அந்தமருந்தைக்கண்டால்
  மெய்யைவிட்டுகழறுசெய்யும்கமஸ் காரம்
பின்னைதம்பிகையாலேஅரக்கர்படுவதெல்லாம்
  பெருக்கத்தெரியும்சற்றேபொறுபொறென்ன விசாரம்

பன்னிச்சொல்வதென்ன மூன்றுஞ்சண்டை-ஒரு
  பாகரும்இனிமேல்ச்சண்டை தோப்பும்ஆகும்இந்நேரம்-இந்த
ரு. ஆரும்அறியார்அந்த மருந்திருக்கும்இடத்தை
  அடையாளஞ்சொன்னேன் விஷ்ணுசக்கரம் காவல்உண்டு
பேரும்ஊரும்அறியார் அத்தைஇந்தபட்டுக்கும்
  பிடுங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும் இல்லையண்டு
சாரும்வாயுவேகம் மனவேகமாஅனுமான்
  தருவான்கொடிக்குள்இங்கே வருவான் அதனைக்கொண்டு
நேரும்உன்காரியம்உனக்கேஜெயம்அய்யா
  நெருப்புமெழுகுபோல அடிக்கடிமனம்பின்டு-இந்த

தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அனுமானைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

வெம்பிஇந்தவிதம்சாம்பன் தேற்றும்போது
  விக்கிரமமாருதிமலை சஞ்சீவிதன்னைப்
பின்புகளத்தினில்வைத்தான் ஒருபிரம்மாஸ்திரம்
  பிரிந்திடவேபரிபூரண சந்திரன்போலே
இம்பர்இளையவனும்வெள்ளம் எழுபதும்
  எழுந்திடப்பூமலர்தேவர் பொழிந்துவாழ்த்தத்
தம்பியைப்போல்எழுந்த இராகவன்விசாரம்
  சாடினான்அனுமானைக்கொண்டாடினானே.

ருஉ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அனுமானே-நீயே-கனவானே.

அநுபல்லவி.

தானதானங்கட்குப்பிரான தானாநீவார்த்தாயே—அனுமா

சரணங்கள்.

க. நமதுன்னைவரும்வா னார்களும்தாமே
  நிபிஷத்தன்னைஉயிர் நிலைபிடித்தோமே
  சுமந்தலைஉனக்கென்றே ஜனித்தோம்நாமே
  எமலோகப்பரியந்தம் இனிச்சாதிக்கலாமே—அனு
உ. ஒன்றும்அசைவில்லாமல் உடம்பையும்மறந்தோம்
  கொன்றஉயிர்களைநீ கொடுக்கவேசிறந்தோம்

அன்றுதசாதன்பெற் — றுருயிர்இறந்தோம்
இன்றுனதுவயிற்றில் — இருவரும்பிறந்தோம்—அனு

௩. விழிபோலும்என்தம்பி — மெய்உயிர்போயே
முழுகாதபடிகாத்தாய் — முழுதும்காப்பாயே
பழிகாரன்முன்இந்த — பயம்தீர்த்தாயே
அழியாதசிரஞ்சீவி — ஆயிருப்பாயே—அனு

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொர்ச்சனை இடுதல்.

விருத்தம்.

கட்டிஉவந்தனுமந்துஇராகவ கர்த்தன்உபாத்தளவில்
தட்டறஅண்டர்இறைத்தனர்பூமலர் தத்தையர்கீர்த்தயிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடிஆக வனைந்துநெருப்பதனைக்
கிட்டிஇலங்கையில்இட்டனர்வானரர் கொர்ச்சனை இட்டனரே.

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல்.

இதுவும்-அது

இத்தலையில்இவர் ஆரவாரம்கேட்டான்
இலங்கேசன்உள்ளுடைந்தான் உடனேஇந்திர
சித்தெழுந்தான்சஞ்சீவி மலையைமுன்போல்
செலுத்தியமாருதியும்வந்தான் எதிர்த்துக்கொண்டான்
வித்தையினால்ஒருத்தனை அங்கேரம்தன்னில்
மெய்ச்சீதைவடிவாக்கி வெட்டுவேன்என்
றத்தலையிலக்கத்தைத் தலத்தில்வாள்ஒன்றேந்தி
ஆட்டினான்மாயையினால் காட்டினானே.

௩௯-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மாயச்சீதைகொண்டிந்திரசித்தனு-மான்முன்னேவந்தானே

அநுபல்லவி.

தீயலங்கைமேலேவாசலிலேமந்திரத்தாலேதந்திரத்தாலேசெய்த-மா

சரணங்கள்.

௧. அளப்பில்லாவெகு ளத்தோடேபேரிகை
அதிரவே — அடித்துக்கொண்டு-தீ

விளைத்தசண்டைகள் விண்ணுச்சென்று
விகடங்கள் — படித்துக்கொண்டு-உடன்
கெளிக்கமயிர்தொட்டிழுத்துப்பல்லைநெற
நெறென்று — கடித்துக்கொண்டு-மண்டை
பிளக்கவெட்டுகிறேன் பாரெனவேகத்தி
பிடித்துக்கொண்டுதுடி — துடித்துக்கொண்டு-ஒரு (மாய)

௨. வீரம்ஆம்புலிவாய் மான்போல்அவன்
மெலிந்து — குறைந்துகொள்ள-மழைத்
தாரையாவிட்டழுதகண்ணீர்மூலைத்
தடங்களில் — நிறைந்துகொள்ள-கலை
சோரவேபுரண்டழுந்தஉடைமைகள்
சுற்றிலும் — இறைந்துகொள்ள-அய்யா
மாருதயேமுறையோ என்றவள்வெட்கம்
மறைந்துக்கொள்ளக்கண்ணில் அறைந்துகொள்ள - ஒரு (மாய)

௩. கோசம்உள்ள அனுமானேஇங்கேசற்றே
நில்லடா — சொல்லுகிறேன்-வாள்
வீசினான்இந்தச் சீதைதனைஉன்தன்
விழிமுன்னே — கொல்லுகிறேன்-மறு
யோசனைஇல்லைஇப்பொழுதந்த
அயோத்திக்கும் — செல்லுகிறேன்-கை
கேசிபாதன் எல்லாரையும்வேருடன்
கெல்லுகிறேன்உன்னை — வெல்லுகிறேன்-என்று (மாய)

இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்.

விருத்தம்.

வந்தபாதகன்இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையைவாளாலே
விந்தைமாருதிநல்லவார்த்தைசொலவும துணியாவீசிப்போட்டான்
பாதமாஅயோத்திமேலேபோக்குகாட்டி நிகும்பலையிற்சேர்ந்தான்
சிந்தைமாருதிகண்டுசோம்பினான் அழுதழுதுதேம்பினானே

௪௦-தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோநான்பட்டது — சும்மா-பாவிஅனுமான்
இனிமேல்நான்என்செய்வேன் - அம்மா

அநுபல்லவி.

பிழைக்கும்என்எண்ணம்போச்சே — விழுதுக்கிறைத்தநீர்ஆச்சே - இதைக்

சரணங்கள்.

௧. ஓமென்றுமூன்றுதரம்வந்தேன் உன்உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆரென்றுஎப்படிசெல்வேன் அய்யனுக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதானென்னைஎன்னவென்றுகேட்பான் தாய்நீஇருந்தால்அல்லோமீட்பான்
தீமைதானேமேலிட்டதோ தெய்வமும்தான்கண்கெட்டதோ
இதுக்கோநான்

௨. அன்னமேதாயேஎன்தன்னை அறிந்துஇந்திரஜித்துவன்னை
பின்னமேசெய்திடானோ பிரேதம்போல்இருந்தேனோ
சொன்னசஞ்சீவிக்கர்த்தாண்டி சுறுக்காகத்தான்உன்னைவேண்டி
என்னென்னசெய்தாலும்அங்கே இப்படிஆச்சுதேஇங்கே
இதுக்கோநான்

௩. அருந்ததிதொழும்பெண்ணே அனைவர்க்கும்இருகண்ணே
விரும்பும்உயிர்க்குயிர்ஆச்சே விளங்குகின்றனகமேயே
கரைந்துநான்உன்னைத்தேடி கண்டேனென்றுமுனைஓடி
இருந்தானென்றவாயாலே இறந்தாளென்னவோமேலே
இதுக்கோநான்.

சீதைக்காகஇறங்குகிற ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலகன் இந்தப்படிக்குரைத்தான்
அய்யன்இராமனுக்குப்போய் அறிக்கைஇட்டான்
செஞ்சிலைவீரனும்அறிந்தான் எறிந்தான்வில்லைத்
தேடினான்வாடினான் தியக்கம்கொண்டான்
தன்செயல்ஆனதும்மறந்தான் அந்தவேளை
தம்பியும்அப்படிதளர்ந்தான் இனிமேல்சாமி
என்செயல்ஆவதுநமக்கும் இருப்பதென்றே
இனம்சொல்வான்லட்சுமணர் சினம்சொல்வானே.

௯௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனிமேல்யோசனைஏதையா - தேவிபோனபின் - இரங்கினால்ஆகாதையா

அநுபல்லவி.

உனதுகவலைசொன்னால் ஊரார்க்கென்னகஷ்டியோ
சினம்எங்கேபோச்சுதையோ சிவன்கருப்பட்டியோ-இனி

சரணங்கள்.

௧. இலங்கைஉள்ளாரும்தேவரும் எவரையும்இப்போதுநே
குலங்களோடுகொல்லாவிட்டால் கொஞ்சம்சொல்லிகைப்பாரே

புலம்பல்ஆமோஇன்னம்சற்றே பொருத்தால்எதிர்த்தபேரை
விலங்கிடும்போடுவார்அடிமை வேலையும்செய்யச்சொல்வாரோ
இனிமேல்.

௨. விலக்கவும்சீதையைப்பாவி வீசினான்என்றனுமான்சொன்ன
கலகசம்கொண்டாய்தாமதிக்கிறு காலபோதல்லவேகின்ன
கொலைத்தொழில்செய்தப்பால்எங்கும் கொளுத்துவாய்நெருப்பா
(மின்ன
தலைக்குமேல்ஓடியவெள்ளம் சாணோடிஎன்னமுழம்ஓடிஎன்ன
இனிமேல்.

௩. நாட்டில்அரசும்போச்சுதுனாலுடை நன்மையாலேவந்ததெண்டம்
காட்டிலும்வந்திந்தகொள்ளை கட்டிக்கொண்டேமேதினகெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் பொடிப்பொடிஆமேழுதண்டம்
ஆட்டம்காட்டல்ஆமோசாமி அடியேன்சொன்னபடிஎடுநீகோதண்
இனிமேல் (டம்

ஸ்ரீராமரை அநுமார் முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

சினமாஇப்படிஇளையோன்உரைக்கஇந்திர
சித்தயோத்தியினமேலேபோனபோக்கை
அநுமானும்சாமியுடன்சொன்னான்சாமி
ஆவிதடுமாறினான்அந்தவேளை
புனைவீரப்படைகளையும்உமையும்கொண்டு
போய்அரக்கன்முன்குதிப்பேன் அல்லவென்றால்
முனையாநானேபொருதிக்கொல்வேனென்று
முடுகுவான்மாருதியும்கடுகுவானே.

௯௬-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி அநுமாநான்இருக்க
இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி.

புதைக்கிறேன்இந்திரஜித்தை உதைக்கிறேனவனைநான்
வதைக்கிறேனயோத்தியில் புதைக்கிறேன்அதுக்கென்ன(இது)

சரணங்கள்.

௧. சுற்றியமதில்வழும்
ஏற்றிஊரிலேகையை நீட்டி-ராவணன்தன்னைக்
கொத்துப்பனங்காய்போலே
பத்துத்தலையும்பிடித் தாட்டி-மகனேஇந்திர

சித்தேனென்றவன் அங்கே
கத்தி அலறும்படி மாட்டி-ஆட்டுக்குட்டிபோல
மொய்த்த அரக்கர்களை
குத்திக்கழுகுக்கிரை ஊட்டி-பாராளனசாமி
சற்றிலேலங்கைகாத்தைப்பிடுங்கிஒரு
பந்தைப்போலதூக்கிஅங்கேத்துகிறேன் அடியேன் (இரா)

௨. துடுக்காளன் தாய்முன்கத்தி
எடுத்தான் அவனுக்கிந்த மிண்டேன்-கொல்லாதேஎன்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அடிக்கடி வேண்டி வேண்டிக் கொண்டேன்-கேளாமல்பாவி
முடுக்கிவீசகண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம் விண்டேன்-பாதன்மேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கானகண்ணுறக் கண்டேன்-உத்தாரம்தந்தால்
பிடிப்பேன்ஒருகடியாக் கடிப்பேன-அவன்உயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழி முடிப்பேன்-என்றால்ஆகாதோ(இரா)

௩. பூதபுவனம்எல்லாம்
காத்திடவந்தபரந் தாமா-உன்வில்லுக்குமுன்
மூர்த்திகள் ஆகிலும்
பாத்திரரோரசு ராமாதர்மம்செயம்என்ற
சாஸ்திரமும்உனது
தோத்திரமும்தப்பிப் போமா-நம்பினதேவர்
பேய்த்தனம்கொள்ளஎன்ன
கூத்திதுநீவருந்தல் ஆமா-சேனையும்தோளில்
ஏற்றிஉம்மையும்நொடி மாத்திரத்துக்குள்ளாக
ஏத்தியாய்க்கொண்டுபோய்அயோத்தியிற்குத்துக்கிறேனு (இரா)

சீதையின் இருப்பைக்கண்டு விபீஷணர்
ஸ்ரீராமருக்கு அறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அளப்பரிய அனுமன் இது சொல்லவிபீஷணன் அதனை
அறிந்தான்நான்போய்
வளப்பம்எல்லாம்கண்டுவந்து சொல்வேன்என்றிலங்கை
யில்ஓர்வண்டாய்போனான்

களங்கம்இல்லாச்சீதையையும் நிகும்பலையைஅரக்கன்செய்
கவடும்கண்டான்
உளக்கவலைக்கடல்கடக்கக் கரைசெய்வான்சாமிமுன்னே
உரைசெய்வானே

௫௭-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருக்கிறாள்தாய் அசோகவனத்தினில் இருக்கிறாள்சாமி

அநுபல்லவி.

இருக்கிறாள்நமக்கொரு பாக்கியம்உற்றாற்போல
ராவணன்குடிக்கொரு சூன்யம்வைத்தாற்போல(இருக்)

சரணங்கள்.

௧. மோகனவேன்என்றும்இருக்கிறேன்என்றும்
முறைமுறை யேமிண்டு-சொல்லும்
வாதரக்கியர்முன்புலிக்கூட்டத்தில்ஒரு
மான்போல மனம்மிண்டு-என்று
தீதிலாஒருராமாமிர்தமே
சீவனம் ஆகஉண்டு-ரகு
நாதனேஉன்கையில்ஓசையுமவா
ளாஓசையும்கண்டு பரிபூரணம்கொண்டு (இருக்)

௨. சொன்னமுறைபிசகிச் சிஷ்டர்என்னைஅழித்து
துஷ்டர்என் னைமேமுற்றுமோ-தர்மமேசெயம்
என்னுறுவேதங்களும்ஆறுசாஸ்
திரங்களும் வீண்கத்துமோநல்லது
இன்னதேமெய்ஆகுஞ்சந்திரசூரியகதி
இரண்டும் இங் கேசுற்றுமோ-என்தன்
அன்னையைத்தொட்டால்அவன்இன்னமும்இருப்பானோ
அருக்களிப்பேதுக்கையோ நெருப்பைபுழுபற்றுமோ (இருக்)

௩. அந்தநிகும்பலை யாகம்செய்யப்போனான்
அறிந்தேன் அவன் சூதை-சாமி
உன்தன் அயோத்திக்கவன் ஓர்அடிவைத்ததில்லை
உனக்கேன் மனவேதை-சீதை
சிந்தைதேற்றவாள் அடியேன்விபீஷணன்பெண்
திரிசடை எனும்பேதை-மதி

மந்திரி அனுமான் முன்னே - இந்திரசித்து கொன்றது
மாயசீதை அது தாயாள் அனும்சீதை (இருக்)

——*——

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்ததந்திரம் கற்பித்தல்.

விருத்தம்.

கலக்கம் அறஇப்படி சொல்லிக் காட்டி அந்தவிபீஷணன் பின்
விலக்க வேணும் இந்தப் பலியின் வேள்வி முடியாமுன் என்றான்
பெருத்த படையும் தம்பியும் என் பின்கூட்டுடென்றான் சாம்ப உட்கொண்டு
இலக்குமணனை அணைத்து அருந்தி எடுத்தான் சொல்லத் தொடுத்தானே.

௫அ - தரு - மத்தியமாவதிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தம்பிலட்சுமணா - இந்திரசித்தனை - தலைகொண்டுவா போடா

அநுபல்லவி.

நம்பி உன்னோடே யாவர் எதிர்ப்பார்கள்
நான் அறிவேனே உன் வீரம் - சத்தியம்
ஆனதுவே உபசாரம் - கேள்
கேன் இனிசொல்லவிஸ்தாரம் - இதுவோபாரம் - இந்நேரம் - அடா - (தம்)

சரணங்கள்.

க. முதல்ச்சண்டை போல் மறுசண்டை போல்ச் சேனை
மோசம்படுத்தாமல்த் தேக்கி - நின்று
பகைத்தவன் அம்புக்கெதிர் அம்புபோட்டுப்
படுதுசன் ஆகவே நீக்கி - காது
வித்திறும்போர்செய்து கைமேழுப்சலித்தவன்
மெலிவான வேளையை நோக்கி - மார்பில்ப்
பதித்த கவசமும் வில்லையும் போக்குவாய்
பார்த்திடுவா தேவர் சாக்ஷி - ஆக
கூற்றுவன் போல் அம்பு தாக்கி - எல்லாம்
தோற்றிட வேணுமடி ஆக்கி உயிரைப்போக்கி வெட்டித் தூக்கி - அடா - தம்பி

உ. ஆசைவிரும்பலைக் வேள்வி முடித்தால் பின்
ஆராலும் வெல்லக்கூடாதே ஒரு
கேசரிப்போல்ப் படையோடும் போய் அத்தைக்
கெடுத்திடுவாய் வேளை சதே - அந்த
நீசன் ஆனவன் பிரம்மாஸ்திரம் தொட்டான்
நீயும் பிரம்மாஸ்திரம் தொடாதே - துயிலை

ஈசன் சூலமும் சக்கரமும் இவை
சண்டையும் போடதின் மீதே - அது
துண்டு துண்டாகும் தப் பாதே - அவன்
சண்டையெல்லாம் வெறுஞ்சூதே மலைக்காதே இப்போதே - அடா
தம்பிலட்சுமணா.

௩. மந்திரவாள் இது இந்திரன் கையிலில்
வச்சிரத்தையும் செய்யும் நீங்கு - பார்
இந்தவில் அந்த மாயவன் வில் இத்தை
எதுவுஞ்செய்யாது போல் வாங்கு - என்று
அந்த காளினிற் கும்பமுனி சொல்லை
அறிந்தாய் நீ அல்லவோ ஆங்கு - இனி
வந்து நமக்குத் தருமந்தானே பிர
மாணமென்று கையில் வாங்கு - நான்
பூணுங் கவசத்தைத் தாங்கு - அம்புறாத்
தூணி இந்தா பிடித்தோங்கு - வென்று நீங்கு இதே போங்கு - அடா
தம்பிலட்சுமணா.

——

இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்.

விருத்தம்.

படித்தார் ராமன் சொன்னபடி பாய்ந்தார் லட்சுமணன் முதலோர்
அடித்தார் பிடித்தார் கரிபரிதேர் அழித்தார் கழித்தார் அரக்கர் உயிர்
குடித்தார் கடித்தார் யாகத்தை குலைத்தார் கலைத்தார் கொக்கரித்தார்
இடித்தார் வரிவில் இந்திரசித்தை இழுப்பான் அனுமான் பழிப்பானே.

௫௯ - தரு - சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே உந்தன் - தந்திரவித்தைகள் எல்லாம் - ஏண்டா புறப்பட்டடா.

அநுபல்லவி.

உந்தன் நிகும்பலையில் ஒளித்துச்செய்கிறாய்பூசை
ஒளிக்கும் சேவகனுக்கு முகத்தில் ஏண்டா மீசை — இந்தி

சரணங்கள்.

க. முந்தி என் தாயைப்போல் ஒருத்தியைக் கொன்றாயே
முடுக்கா அயோத்திமேல் நடக்கிறேன் என்றாயே
பந்தல் அலைந்தவனே நீயும் சென்றாயோ
பரதனை வென்றாயோ
அந்தராவணனுக்கு வந்தலச்சை சாதோ
அங்கத்தைக் கொண்டுபோய் - ஆற்றில் அலசோணுதோ

௩௪

வந்தாரணிக்கொள்ள பஞ்சமோகயிரு
வாணுள்வைக்கவேணுமோ சாண் அல்லவோவயிறு—இந்தி

௩. விடுக்கும்வச்சிராயுதம் மூனைவேலாயுதம்
விஷ்ணுசக்கராயுதம் சிவன்சூலாயுதம்
எடுக்கும்நாகபாசம் பிரம்மாஸ்திரத்தோடு
எந்தவேணும் அதைப்போடு
திடுக்கிடவினைசெய்யும் உங்களுக்கேகோசம
செத்தவனேளங்க ளுக்குண்டோடாமோசம்
அடுக்கணைபுனைபோல் இடுக்கிலேக்கழிக்கிறாய்
ஆடெடுத்தகள்ளன் போலேமுழிக்கிறாய்—இந்தி

௪. நிறைகடல்போலஉன் சேனைகள்களமேலே
கோர்ஆகவிழுந்ததைப் பாரடாகண்ணாலே
பறபறப்பிலேவிடும் பலியாகமும்போச்சே
பாழும்கடலை ஆச்சே
கதுவிகமனும்வந்து குறுகிக்கொண்டான்உன்னை
காலம்முடிந்ததினி மேலேஎன்னடாமுன்னை
இறைபட்டஇந்திரனும் குறைவிட்டுதழைக்கிறான்
செல்வலட்சுமணன்இதோ கொல்லவந்தழைக்கிறான்—இந்தி

—❧—

இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும்

மூன்றும்முறையுத்தம்,

விருத்தம்.

மாருதி இவ்வாறோத வனைந்த ராகூதரும்சேனை
வீரவானரரும் சண்டை விளைந்திட்டார் இந்திரசித்தன்
தேரினில் ஏறிக்கொண்டான் சிலைகொண்டான் தம்பிதானும்
மாருதிமேல்க் கொண்டம்பு வருவித்தான் கருவித்தானே

கூம் - தரு - கலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஸ்திரவருஷம்தம்பி பொழிந்தானே-இரும்பலியிலே இந்திர
சித்தன்படைகள்போ யொழிந்தானே

அநுபல்லவி.

வைத்தசமித்தும் மிணமும்எரிபட மந்திரபூரணகும்பம் நெரிபட
சத்தி அதில்எழும் தேருமிணைபட எருமையின் கூட்டங்கள் எல்லாம்
சத்தமெழுந்திட கற்றாமிழுந்திட [வதைபட
யாகமகலந்திட பூகம்குலைந்திட—அஸ்திர.

சரணங்கள்.

௧. தேரில்அரக்கன் ஏறிஅநுமானைச்
சிலகணையால்கணை செய்தான்
தேரில்எழுந்த அநுமன்புயம்தம்பி
நின்றகணைசில பெய்தான்
உரியவாளிகளால் அரக்கன் அந்த
குரங்குபடைசிந்த அடித்தான்
வாரிஅம்பால்தம்பி அரக்கன்சேனையை
மண்ணோடுமண் ஆக மடித்தான்- தேர்
வலங்கொண்டுசுற்ற- அநுமான்- இடங்கொண்டுதத்த- அவன்தேர்
வானில்உலாவ- அநுமான்வி - டேன்என்றுதாவ- இருவர்கை
வாழுநெடுங்கணை எங்கும்நிறைந்திட
மலைகள்யெல்லாம்வெந்து நீறாய்இறைந்திட
எழுகடல்நீரும் வற்றிகுறைபட
எட்டுதிக்கும்தெரி யாமல்மறைபட
எங்கும்புகைமுட்ட எங்கும்தணல்கொட்ட
இரவுபகல்ஆக நிருதன்மனம்நோக—அஸ்தி

௨. இளையான்மேல்பின்னும் அரக்கன்சீறி
இருபத்தைந்துகணை விடுத்தான்
தொளையா அவன்மார்பும் கவசமும்தம்பி
தொளைத்தோடநூர்கணை தொடுத்தான்
களையாய்அவன் அநுமான் மேலேரத்தம்
காணச்சிலகணை விதைத்தான்
வளையாவரும் அநுமான்தேரினை
மனுக்கென்றொடியவே உதைத்தான்- அவன்
மற்றொன்றிலேறி-அய்யன்மேலே- பத்தம்பைத்தூறி-விடத்தம்பி
வடிக்கணைசிந்தி அவன்அதைத்- தடுக்காமல்முந்தி-போட்டஅவன்
மந்தரத்தோளைஓர் அம்பால்தொளைசெய்ய
மற்றோர்அம்பால்அவன் தேனைவிழச்செய்ய
கொந்தரக்கன்ரத்தம் கந்திஅவசரத்தில்
நூறுபத்தம்பெய்யத் தம்பிகவசத்தில்
நுழையாமலேவிண்டு பழுதாய்விடக்கண்டு
நூங்கிஅவன்சிந்த எங்குந்தன்கைமுந்த—அஸ்தி

௩. சிந்தச்சிலகணை அரக்கன்பின்னும் அந்தச்
சேவகன்மார்பினில் தூற்றினான்

புத்திமகிழ்தம்பி அரக்கன்மணிமெற்றி
புதையச்சிலகணை எற்றினன்
இந்தவில் அந்தமாயன்வில் இவன்
ஈசன்ஆமன்றவன் கூசினன்
அந்தவேளை விபீஷணன் தம்பியை
அரக்கன்மேல்முடுக்கென்று பேசினன்- அவன்
அக்கினி-அஸ்திரம்-விடத்தம்பி-அக்கினி அஸ்திரம்-விட்டேஅவன்
ஆதித்தன்-அஸ்திரம்-விடத்தம்பி-ஆதித்தன்-அஸ்திரம்-விட்டேவிசை
ஆகப்பின்னும்பில அம்பைப்பொழிந்திட
அணிஅணியாய்நின்ற தேர்கள்அழிந்திட
எகத்தில்லந்த கெஜங்கள்படிந்திட
ராகுத்தவீரர்கள் ஆரும்மடிந்திட
இற்றதுண்டங்களும் அற்றமுண்டங்களும்
லங்கையில்போய்விழ மங்கையர்கண்டழ—அஸ்தி

௪- ஆரணன்அஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
ஆயுதத்தால்தம்பி கொய்தான்
காரணன்குலத்தை அவன்விடத்தம்பி
கைகுலத்தால்பொடி செய்தான்
நாரணன்அஸ்திரம் தொட்டாக்கன்எங்கும்
நடுங்கிடவேஎய் தோங்கினன்
போரினில்தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
போகக்கண்டேபயந் தேய்கினன்- தன்
புத்தியுங்கெட்டான்- தனக்குள்ள - சக்தியும்விட்டான்தம்பிசெய்த
போரையும்பார்த்தான்- ஓடிஒளிக்க - ஊரையும்பார்த்தான்- அதுக்கும்
போக்கிடம்இல்லாது பார்த்துமெலிபட்ட
போரினிலேஅந்தப் பாதகன்மேல்போட்ட
வாக்கிஅய்யன்அம்புபோடக் கணைபட்டு
மார்பும்சரங்களும் தோளுந்தொளைபட்டு
வல்லரக்கன்லட்சம் எல்லாம்ஒருலட்சம்
சல்லடைக்கண்ணுகச் சில்லிகளாய்ப்போக—அஸ்தி

—※—

இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல்.

விருத்தம்.

சில்லிகளாய்ப்போனஇந்திர சித்தனவன் அழிந்ததொரு தேர்மேல்
நின்றே- கல்லின்மழை எனஅம்பு பொழிந்தங்கேவீட்டணனைக் கண்டான்

எம்மைக் கொல்லகிரும் பலகெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையும் கெடுத்தாய் நீசானினுலே, எல்லவரையும் கெடுத்தாய் என்றுவசை பேசுவான் ஏசுவானே.

சுக - தரு - பைரவிராகம் - அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சிற்றப்பாநீதான்- இத்தனைஅபகீர்த்தி- பெற்றதேபோதும்அடா.

அநுபல்லவி.

சத்தியவிபீஷணனென் றெடுத்தாயே- பேர்தான்
சனைத்தகிரும்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மனிதர்க்காளாய்ப் போனாயே- அய்யோ
வளர்த்தகிடாக்கையில் பாய்ந்தாப்போல்ஆனாயே (சிற்றப்)

சரணங்கள்.

க. விநயம்சொல்லிமாயப் பூனைவேஷங்கொண்டாய்
வேருடனேஎங்களைக் கொல்லவோ- நாங்கள்
அனைவரும்இறந்தபின் ஓரான்காணியா
அரசாளலங்கையில்ச் செல்லவோ
தினமும்ஒருகலத்தில் உண்டும்இப்படிசதி
செய்தபாவத்திரச் சொல்லவோ- அற்ப
மனிதற்கும் பந்தைஆய்ப் பணியச்செய்கிறாய்உயிர்
வைத்திருக்கிறத்திலும் செத்தால்குணம்அல்லவோ (சிற்றப்)

உ. மாடுமேய்க்கிறாப்போலே தடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமும்லச்சையும் துறந்தாயோ- இனி
குடும்முடிபெற்றாலும் சின்னமனிதற்குநீ
தொண்டன்அல்லால்என்ன சிறந்தாயோ
தேடிநம்மைவணங்கும் பேரைநாம்வணங்கினல்
சின்னத்தனம்என்பதை மறந்தாயோ- உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தானை கொல்என்று கோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிந்த குலத்தினில்ப் பிறந்தாயோ (சிற்றப்)

௩. பார்ஆனால்ஆமென்று மனப்பால்குடிக்கிறாய்
பந்தைஉன்னால்அது தள்ளுமோ- இந்த
ஊரில்வராதுக்கு வழிஇட்டாயேஉனக்
கொருக்காலும்வசையிது விள்ளுமோ
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனும்துள்ளும்அந்த
நீர்போனல்மீன்என்ன துள்ளுமோ- வெகு
போராமாட்சகாஎல்லாம் போய்நீஒருத்தனும்
பிள்ளைந்தின்றும்பூச்சிப்போல்இருந்தாககனங்கொள்ளுமோ (சிற)

விபிஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்.

எல்லாம்மூடன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்க உரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதடடா தருமமும்சத்தியமும் நானே கைக்கொண்டேன்
பொல்லாப்பாவம் கைக்கொண்டாய் போவாய் உருண்டுபோவாயென்
றல்லார்மேனி விபீஷணனெச் சரைப்பான் மறுசொல் உரைப்பானே.

௬௨ - தரு - புன்னாகவராளிராகம் - அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி.

துஷ்டபயலே- இந்திரசித்தேஎன்ன- சொன்னாய்அடாபயலே;

அநுபல்லவி.

இஷ்டம்ஆம்எனக்கு ராமன்பதமேசொந்தம்
எனக்கும்உங்களுக்கும் இனிமேல்ஏன்னடாசொந்தம் (துஷ்)

சரணங்கள்.

௧. மன்னர்ஆதிமுன்பின் தர்மம்தனைஅல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவர்தாமோ
தன்னிலேகுதிக்கிறாய் பாவம்சாம்அல்லாமல்
தர்மம்என்பது சாமோ
கன்னிசீதைஅன்னை சிறைஇருந்தழுகிற
கண்ணீர்சும்மாப் போமோ
அன்னியஸ்திரிபுண்ணியஸ்திரி என்றெண்ணிப்பாராமல்
அபகீர்த்தியம்செய்யும்உங்கள்- முகத்தில்விழிக்கல்ஆமோ (துஷ்)

௨. சிந்தைவஞ்சனைசெய்யேன் பூஜைசெய்யேன்கொலைசெய்யேன்
தெய்வம்என்னை ஒறுக்குமோ
அந்தபுத்திஉங்களுக் கிருந்தால்வரவர
ஆதிக்கமும் [illegible]றுக்குமோ
என்தாய்சீதைமேல் ஆசைஉன்னப்பனுக்கு
இன்னம்தான் வெறுக்குமோ
இந்தபுத்தியினாலே இலங்கைச்செல்வம்எல்லாம்
இழக்கல்ஆச்சேசாய்க்கு- முழுத்தேங்காய்செரிக்குமோ (துஷ்)

௩. கொடும்பாவம்என்ன செய்தேனோநான்உங்கள்
குலத்தில்வந்துடம் பெடுத்தேன்
கடந்துபோகவேண்டி உங்களைக்கடலிலே
கைகையக்கழுவி விடுத்தேன்
படங்கார ராவணனுக்கு எத்தனைபுத்திசொன்
வகைநயனியாத் தொடுத்தேன்

அடங்காப்பாம்புக்கு ராசாமுங்கில்த்தடி
ஆம்என்றவனைவிட்டு ராமன்தனைஅடுத்தேன் (துஷ்)

இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைபடுதல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்டிவ் வார்த்தை சொன்ன விடணன்மேல் அம்பொன்
றை எய்தான் அத்தைக், கதிகொண்ட தம்பிகொய்தான் வேலெய்தான்
அத்தையும் அக்கணத்தில் கொய்தான், முதிர்கொண்ட கோபமுடன்
கெர்ச்சனையிட்டொளித்திலங்கை மூதூர்சேர்ந்தான், குதிகொண்டான்
அப்பன்முன்னே முறைபட்டான் இந்திரசித்தன் குறைபட்டானே.

௬௩ - தரு - கேதாரகௌளராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யாராவணா- என்னால்ச்சண்டை- ஆகாதாகாதையா.

அநுபல்லவி.

நொய்ஆம்மனிதன் கைஅம்புகளாலே
நொந்தேஒளித்தோடி வந்தேன்இனிமேலே (அய்)

சரணங்கள்.

௧. வட்டவார்உலகில்த் தம்பிறக்கத்தறை
மட்டம்ஆச்சுதெனபார் எனக்கேஅந்தத்துறை
கிட்டிஉன்தம்பிஎன் வேள்வியைத்கடுத்தானே
கெடுத்தான் கெடுத்தானே
இட்டம்ஆனதொரு பிரம்மாஸ்திரம்போட்டும்
சிவன்படையுடனேசே சவனபடைதன்னைவிட்டும்
குட்டிக்காரனும்போட் டென்றாலேஆனமட்டும்
[illegible]த்தகுடத்தில்இட்ட விளக்காச்சேஎன்னபாட்டும் (அய்)

௨. ஆரும்அறிவாரோ என்கைவில்லை
ஆண்டவன்காரியத்தில் சற்றும்வஞ்சனையில்லை
தாராளமா அடிக்கடிபோய்நின்றேன்
சகலபே லையும்கொன்றேன்
வாராஉயிர்வந்து வந்துநினைக்கிறார்
வறுத்தபயறெழுந்து முளைத்தால்போல்முளைக்கிறார்
தீராப்பழிகொண்டோம் ஆனாலிட்டதுஇனி
தெய்வபலமும்இல்லை செய்வதுஎன்டோஇனி (அய்)

௩. நீதிஆகாம் என்செல்வம்செருக்கிறோம
நீயும்நானும்அல்லோ தப்பிஇருக்கிறோம்
ஏதோபலம் வாவா அடங்குதே
எடுத்தஅடி மடங்குதே
ஆதலால்அவர்முன்னன் றுதெல்லாம்விட்டுப்போட்டேன்
அங்கேஇன்னம்போனால் இங்கேநான்வர மாட்டேன்
சீதையைவிடுவது காரியம்அப்பால்உந்தன்
சிந்தைத்துக்குச்சரிப் போனபடிஎந்தன் (அங்)

இந்திரசித்தை ராவணன்உதாசனித்தல்.

விருத்தம்.

இனம்கொண்டிப்படி தன்பிள்ளை இசைத்ததை இலங்கைவேந்தன்
கனம்கொண்ட தணல்வாய்நெய்யைக் கவிழ்த்ததுபோலே கொண்டான்
மனங்கொண்ட பயத்தாற்சொன்னாய் மனிதரோர்பொருட்டோஎன்னச்
சினங்கொண்டே இந்திரசித்தைச் சீறுவான் கூறுவானே.

௬௭ - தரு - நாதநாமக்கிரியைராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னாய்அடா- இந்திரசித்தேநீ
என்னபுத்திசொன்னாய்அடா

அநுபல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னாய்நீ சின்னமனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை இட்டாயே- பயப்
பட்டாயே- நீ
கெட்டாயே (என்னபுத்தி)

சரணங்கள்.

௧. ஆறும்உமையவள் கோன்ஆளும்கயிலையை
மேனாளில்எடுத்ததைப் பலம்போச்சோ
நாநெசெய்வதற்கு நீநாணுபயலேநீ
போனாலும்என்னஎன் குலம்போச்சோ- படைக்
கலம்போச்சோ- மூல
பலம்போச்சோ (என்னபுத்தி)

௨. சேருவேனேமனிதர் ளர்உயிரையும்அழி-
வேருடனேகெல்லிப் பறியாமல்

† திரும்போதுராமன் பேருமன்பேருமெல்
லாரும்சொல்லிக்கொள்வாரோ பிறியாமல்- இந்தை
அறியாமல் - முன்னே
குறியாமல் (என்ன)

௪. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாம்மனிதற்குப்
பயம்ஆம்அபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
கையில்ஆகாதவன்போலே மயில்போலும்சீதையை
உயிரோடேநான்இனி விடுவேனோ - முது
கிடுவேனோ- அம்மாப்
படுவேனோ (என்ன)

நாலாமுறை யுத்தத்தில் இந்திரசித்தன் வதை.

விருத்தம்.

தவறுபடா திடிக்கும்ஒரு தலைவலிக்கு
தலையணையை மாற்றிப்போட் டால்போமென
உவமைஇது என்மகன்வார்த் தையைக்கேளாமல்
உறுமும் இராவணனை விட்டான் உணர்விட்டான்
கவனமொடா யிரம்குதிரை கொண்டதேர்மேல்க்
கடல்ப்படையும் தானும்போர்க் களத்தில்வந்தான்
பலன்எனும் லட்சுமணன்அம்புப் பாயப்பாயப்
பாய்ந்திட்டான் இந்திரசித்து மாய்ந்திட்டானே.

௬௮- தரு- கலியாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விழுந்தானே இந்திரசித்தன்- ஒழிந்தானே மண்மேல்.

அநுபல்லவி.

இழந்திட்டோம்இலங்கையை என்மனம்பிண்டுபிண்டு
அழுந்தத்தமுனி அப்பன் ஆசைவிண்டுவிண்டு
எழும்பிப்பரிகளா யிரம்கொண்டதேர்மேல்க்கொண்டு
குழந்தைதம்பிதைஅம்பால் கிழிந்திட்டுவதையுண்டு (விழு)

சரணங்கள்.

௧. கிளையக்கிளைதொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும்
செறநெறென்றுசொரி மழைபோலே

† இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது நானென்றுமுதலிலேகூட்
டிப்பாடிக்கொள்ளவும்,

பிறகவன்தேரையும் சாரதிதலையையும்
　　பிளந்தானேதம்பி　　　　　　　　　　அதன்மேலே
உறுதியாஅரக்கன் கல்லின்மழைபொழிய
　　உருண்டதேகுரங்குகள்　　　　　　　　ஒருகாலே
கறுவிஇளையவன் ஒருகணைவிடஅந்தக்
　　கணைவந்தரக்கன்மேல்ப்　　　　　　　　படலாலே
மறையும்கவசமும்பிளந்　　　　　துடம்படங்கலும்தைத்து
　　வடிக்கணைஒன்றால்அவன்　　　　விடும்சிலைகுலம் இற்று
பிறைபாம்புதொட்டுத்　　　　　தரையில்விழவிதொத்து
　　பிடித்தவில்லுடன்அவன்　　　　இடக்கையும்கூடஅற்று (விரு

௨.　வளர்த்ததாயாரும் பெண்களும்இலங்கையில்
　　வாய்விட்டழுதுகண்　　　　　　　　　　ணீர்வடிக்க
இளைப்பிலாஇசை வந்ததென்றுபேய்
　　எழும்பிஎழும்பிக்கொண்　　　　　　　　டான்அடிக்க
ஒளித்ததிருட்டரக்கன் வருகிறானென்றுதேர்
　　ஓசைகொண்டுதேவர்　　　　　　　　　கிலிபிடிக்க
இளைத்தமலைபோலே ஆகாசத்தில்வந்து
　　கொர்ச்சித்தானேஅண்ட　　　　　　　　மும்வெடிக்க
களைப்பில்லாமல்வரும்　　　　　　　சேனைகளைஎட்டு
　　திக்கிலும்லட்சுமணன்　　　　　　　சைக்கினைஆகவிட்டு
குளத்தைகுழப்பிஅங்கே　　　　　　பருந்துக்கிரைஇட்டு
　　கொடுத்தாற்போல் அரக்கரைக்குரங்குக்கேஇட்டுபட்டு(விரு)

௩.　நித்தியம்ஆவது வேதவிதிவச
　　னத்திலேசொல்லும்　　　　　　　　　பொருள்ஒன்று
சித்திஆவது வேதியரைத்தெரி
　　சித்துவருகிற　　　　　　　　　　　　　தொன்று
கர்த்தன்ஆம்ராம ராமனேபர
　　தத்துவம்ஆம்அவன்　　　　　　　　　வேறொன்று
‡　சத்தியம்எனில் இந்திர சித்தன்தலைநிமி
　　ஷத்திலேகொண்டு　　　　　　　　　　வருதிஎன்று
அர்த்தசந்திரபாணம்　　　　அய்யன்தொடுத்தாற்போலே
　　அற்றதேஅவன்தலை　　　　　எற்றிவிடுத்தாற்போலே
சித்திவமுனிவர்க்கெல்லாம்வெற்றிகொடுத்தாற்போலே
　　தளரும்இந்திராதியர்க்குக்　　களைஎடுத்தாற்போலே (விரு)

‡ இதைஇரட்டித்துப்பாடும்போது இவைஎன்று முதலிலேகூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

இந்திரசித்துவதை ராவணன்கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்திரசித்தன் இந்தவிதம் விழுந்தான் தேவர்
　　இரங்கத்தால் குரங்கினத்தார் எழுந்தார் தம்பி
வந்தனுமானுடன்போனான் சாமிகாலில்
　　வல்லரக்கன தலைதனை அங்கதனும் வைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனை அய்யன்மகிழ்ந்தான் அப்பால்த்
　　தூதர் இராவணற்குப்போய்ச் சொன்னார்சொல்லுப்
பந்தம்எரிந்தாற்போல மகனைஎண்ணிப்
　　பத்துவாயாலும்அவன் கதறுவானே.

௯௩- திபதை- ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧.　மந்திரியேஎன் துரையேமகனே　　　மகனேயென்பான்ஒருவாயால்
　　இந்திரசித்தேஇந்திரசித்தேஎன்று.　　இரைந்தழுவான் ஒருவாயால்
இகத்தில்என்னைத்தவிக்கவிட்டுநீயும்- இறந்தாயேஎன்பான்ஒருவாயால்
முகத்தைஇனிகாண்பதெப்போதே　　என்றுமுறைஇடுவான்ஒருவாயால்
௩.　பழைவானழுக்கனிதனிலேமுள்ளு　　　பாய்ந்ததுபோலேமகனே
　　மனிதன்அம்புகள்பாய்ந்தவோ உந்தன்மார்பில்என்பான்ஒருவாயால்
௪.　பரம்சேர்இந்திரன்முடிமேல் மகனே　　பறித்தணிந்தமணிமாலை
　　நரனுக்கேவிழலாச்சோ-இந்த　　　　　நாளில்என்பான்ஒருவாயால்
௫.　துள்ளும்முசலாலேசிங்கம் பெருந்　　　தூரவில்விழுந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதன்கைஅம்பால்பட்டுப் பிரண்டாயோஎன்பான்ஒருவாயால்
௬.　ஈசன்முதலோர்படைகளும்-உம்　　　எனப்போமேஉன்னைக்கால
　　பாசமதுதீண்டிடுமோ-இப்போ　　　　பதறிஎன்பான்ஒருவாயால்
௭.　அரனையும்மாலனையும்வென்றுதிக்கில்- அஷ்டகெசங்களையும்வென்று
　　நரனுக்குதோற்றிடலாச்சே　　இந்நாளில்என்பான்வொருவாயால்
௮.　மலைகலங்கினாலும்சற்றேஉந்தன்　　　மனதுகலங்காயேமகனே
　　நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே-இந்த　　　நிலத்தில்என்பான்ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணகளத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

என்றழுது களம்பார்க்க நடந்தான்பிள்ளை
　　இடதுகையும்வில்லும் அற்றுகிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்தான் முண்டம்ஆம் உடம்பைகண்டான்
சிரம்காணுன் இரங்கினன் உலகம்மூன்றும்
வென்றநான்இந்த அலங்கோலம்பார்க்க
விதித்தாயோ யென்மகனே மகனேஎன்று
கன்றிழந்த பசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினன் ராவணனும் பதறினனே.

௬௬- தரு - காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகனேஇந்திரசித்தேநான் இனி - மனதெப்படி துணிவேன்.

அநுபல்லவி.

இகம்மேல்நான்ஒரு பெண்ணாசையைத்தொட்டு
என்உயிர்க்குயிரான உன்னைஇழந்துவிட்டு(மக)

சரணங்கள்.

௧. வனமான்ஒருபுலியை அடித்தால்போல
மனிதனஉன்னைஅடிக்க விடுத்தேனே
கனமும்துணைத்தனமும் தரும்உன்னைஎன்இரு
கண்பறிகொடுத்தால்போலக் கொடுத்தேனே
மனிதன்நானைச்சண்டை யினில்என்னைமாட்டுவானே
மயங்கியநமனுங்கைச் சங்கிலிஆட்டுவானே
இனிமேல்இந்திரனும் என்னைப்புகாட்டுவானே
இலங்கையில்சூரியன்தேனைக் கலங்காமல்ஓட்டுவானே(மக)

௨. நாற்றிசையிலும்உந்தன் கூத்திமார்அழக்கண்டு
நானும்அழுதுதத் தளிப்பேனே
சீர்த்திஆம்சிவனுக்கும் மாயனுக்கும்பயந்து
திருடன்போலேஇனி ஒளிப்பேனே
பார்த்தால்இனிஇந்த லங்கைத்தெருவாரோ
பரியாசம்செய்தென்னைத் துரைஎன்றுமருவாரோ
பேர்த்தேவரும்வகை வார்த்தைகள்தருவாரோ
பெண்டுகள்கூடஇனிச் சண்டைக்குவருவாரோ(மக)

௩. பயம்ஆம்குரங்கினில் ஒன்றும்செத்ததில்லையே
படுகளத்தினில்நீயே செத்தாயே
நயமாஎனக்குநீ செய்யும்உற்றுரிமையை
நானேஉனக்குசெய்ய வைத்தாயே
உயிரோடேமனிதன் கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகம்உள்ளமட்டுக்கும் தொலையுமோஇதுஎச்சே

வயிறும்குடலும்பற்றி மண்டிஎரியல்ஆச்சே
வல்லமையும்செல்வமும் எல்லாமஉன்னோடேபோச்சே(மக)

—:0:—

இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்.

எடுத்திந்தவண்ணம் போர்க்களத்தினின்னே
இராவணனும் அழுதுஅவன் உடலைக்கொண்டு
தடுக்கரியஅரமனையில் வந்துசேர்ந்தான்
தாய்மண்டோதரி அறிந்தாள் அவன்காலில்வீழ்ந்து
கெடுத்தாயே மகனேஎன் றெப்பாரி சொன்னாள்
கெடகெடென்று பிரண்டாள்பின் மகன்மேல் விழுந்தாள்
அடுத்தமகன் உடலைத்தன் கண்ணீராலே
அலம்பினள் பதைபதைத்துப் புலம்பினளே.

௬௭ - தரு - ஆபிரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயோமகனே- இனிஎன்செய்வேன்- ஐயையோமகனே.

சரணங்கள்.

௧. கைஇருபதுள்ள உந்தன்
ஐயனைப்போல்முஉலகும்
மெய்மைஆகநீஅரசு
செய்குவாய்என்றிருந்தேனே
ஐயோ

௨. குழந்தையாய்ப்பிறந்தஅன்றுன்
அழும்குரல்கேட்டிடும்மேகம்
மழுங்கியோடுங்கிமண்மேல்
விழுந்தகீர்த்தியும்பாழாச்சே
ஐயோ

௩. தன்நிகர்ஒன்றும் இல்லாத
உன்னை இவ்வுலகத்தில் ஓர்
சின்னமனிதன்கொல்லவே
என்னபாவம்பண்ணினேனே
ஐயோ

௪. அம்புலிவரஎன்னவந்து
கும்பிட்டவன்மேல் மறுவை
வம்பிதென்றுரைக்கும்உந்தன்
தென்பைநான்என்றுகாண்பேனே
ஐயோ

௫. நீகண்ணேஎன்றுகூடமே
மண்ணோடே மண்ஆனேயோ
பெண்ணாலேகெட்டகுடியாய்ப்
பண்ணிவிட்டானே உன்அப்பன்
ஐயோ

௬. காட்டுச்சிங்கக்குட்டிகளைக்
கட்டிப்பிடித்துச் சண்டை
மூட்டிஉன்னுடையவிளை
யாட்டைஎன்றைக்குகாண்பேனே
ஐயோ

௭. இன்னந்திருவயதினில்
இன்னபடிஆவாய்என்று
என்னபிரம்பாவிப்பிரமன்
தன்கைஎழுத்தைஇட்டானே
ஐயோ

௮. அந்தரம்கட்டியேஅந்த
இந்திரனைக்கட்டியேஅன்றுன்
தந்தைமுன்விட்டையேஇன்று
எந்தனைத்தெருவில்விட்டையே
ஐயோ

௯. கோளும்குண்டுணிப்பேச்சும்
நாளும்சொல்லிஉன்அத்தை
ஆளும்பிள்ளையைக்கொல்ல
மூளுவித்தாளேபோர்பாவி
ஐயோ

௰. இரக்கம்ஆய்உன்தேவியர்ஆம்
அரக்கியர்கூடிவந்திங்கே
உரக்கஅழுதும்உன்முகம்
பரக்கநீகாட்டாததேனோ
ஐயோ

௧௧. ஒக்கலையும்மக்களையும்
தக்காமலேசெய்தென்னாளும்
மக்கிமணங்குலைந்துநான்
வெட்கவைத்தானேஉன்அப்பன்
ஐயோ

௧௨. இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை
மெச்சியேஉன்அப்பன்எந்தன்
மச்சுனர்சொன்னவார்த்தையைத்
துச்சம்ஆகமதித்தானே
ஐயோ

௧௩. வீரியம்இல்லாமனிதன்செய்
போரில்நீவீழ்ந்ததுமக
மேருவும்வாயுவினாலே
வேரற்றுவீழ்ந்தாற்போலாச்சே
ஐயோ

௧௪. துதிசெய்துசீதையைவிட
மதிஇதென்றுநீசொல்லியும்
இதுவழியிலேஉன்அப்பன்
மதிபோச்சுதேஎன்செய்வேன்
ஐயோ

௧௫. ஒப்பில்லாசீதையாலேநீ
இப்படிமடிந்தபோதுஉன்
அப்பன்ஆர்உயிருமானே
எப்படிஆமோஅறியேன்
ஐயோ

௧௬. பெருகும்உன்துயரும்நானே
வருதுயர்தனையுமெண்ணி
இருதலைக்கொள்ளியில்எறும்
புருகுதல்போலஆனேனே
ஐயோ

சீதையை வெட்ட நடந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்.

விருத்தம்.

தொடுத்து மண்டோதரிபுலம்பும் வாக்கியம்எல்லாம்
சுறுக்கென்று சுட்டிடவும் திடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்த அரக்கன்மனம் கலங்கிமக்கள்
அனைவர்களும் அரக்கர்களும் மாண்டார்ஆசை
விடுத்தனென் சீதையைஇனிமேல்க் கொல்வேன்என்று
வெகுண்டு நடந்தான் அந்தவேளைஇந்த
துடுக்காமோ ராவணா இதுபெண்பாவம்
சொலென்றான் மகோதரனும் நில்என்றானே.

௬௮- தரு- அந்தபைரவிராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சனகிதன்னைக்- கண்டிக்கநடக்கிறாய்- ஏதையாராவணேஸ்வரா

அநுபல்லவி.

சொந்தமகன்தலையைப் பந்துபோல்க்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதர்தம்மை விட்டுவிட்டேழைஆன (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. பொட்டானதேவர்களும் நெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துகோர் பழிகாட்டிஇடிப்பாரே

அஷ்டகெசமும்புத்தி கெட்டான்என்றெண்ணுதோ
அரனார்கயிலாசமும் பரியாசம்பண்ணுதோ
கட்டானகாலயேயர் மேலேஎறிந்தவானை
கன்னிமேலேஎறிந்தால் குன்னம்சொல்லாரோநானை
முட்டாளும்கூடஉன்னைச் சட்டைதான்செய்வானோ
மூன்றுலோகமும்கட்டி ஆண்டதிப்படிதானோ (இந்த)

முடுக்கில்இருந்துகொண்டு துடிக்கிறாய்என்னசாரம்
முன்கொன்றமனிதனை முனைகொண்டாலல்லோவீரம்
அடுத்தாளைக்கெடுக்கிறாய் உனைப்போல்உண்டோஏழை
ஆயிரவேதமகற்றும் நீயேகற்றறிமோஏழை
பிடித்தகத்திஉறையில் அடக்கவேணும்என்சாமி
பெண்பழிகொண்டால்முனை பங்கம்சொல்லாதோபூமி
எடுப்பானபேருக்கெல்லாம் எடுப்பான்நீஉன்மேலே
எய்தவனைநோகாமல் அம்பைநொந்ததுபோலே (இந்த)

௩. அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவர்க்கும்முதல்மூர்த்தி
ஆகியஉனக்கிது ஆகுமேஅபகீர்த்தி
பெருமையோசிறுமையோ பாராய்எனதுசொல்லை
பெண்மேல்கத்திஎடுத்த மன்னவர்எங்கும்இல்லை
தரும்ஒருகோபம்வந்து கிணற்றில்வீழ்ந்தால்ஆயிரம்
சந்தோஷம்வந்தாலும் எழும்பப்போமோசரீரம்
நராக்கெலிப்பாய்நாளை விருதுகளும்பூணுவாய்
நகரில்வருவாய்பிறகு வளைஎங்கேகாணுவாய் (இந்த)

தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்.

விருத்தம்.

அருந்துணைமந்திரி இந்தவாறுசொல்ல
அரக்கனும் வாள்விட்டெறிந்தான் மகன்உடம்பைப்
பெருந்தயிலத்தோணியிட்டான் அழைக்கப்போன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான்
விரிந்தஅது அணிஅணியாய்ப் போகட்டென்றான்
மென்மேலும் அதுபோக வந்ததூதர்
தெரிந்தது சொல்வோம்சாமி காதுக்குள்ளே
சேர்என்றார் வகைவகையாய்ப் பார்என்றாரே.

௭௨- திபதை- சங்கராபரணராகம்- அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. இராவணவீரா விசயம்சேர்இருபதுதோளாய்
ஆராலும்சொல்லா மூலபலம்இதை அறிந்தது சொல்லக்கேளாய்

௨. சாகத்தீவினில்உறைவார் இவர்வேகத்தைஎவர்மொழிவார்
மேகத்தைக்கூடத் தாகத்தி[illegible]னோகக்கைக்கொண்டுபிழிவார்

௩. குசைஎனும்பெருந்தீவோர் இவர்விசயம்கேள்ஒருபேச்சு
வசனம்சொல்லவேஇமையும்தேவர்க்கும் அசையுமோஒருமூச்சு

௪. இறலித்தீவினில்உறைவோர் உடந்தன்முறைதப்பாமலேதிரிவோர்
திரம்பிக்கோரித்தத்தறைமுறதும்சுற்றிப்புறலிக்கும்கொலைபுரிவோர்

௫. பவளத்தீவினைவிட்டோர் இவர்வனத்தால்புறப்பட்டோர்
அவனிக்கேபெருந்இவலைப்பாற்கடல் சுவறக்கால்அடிஇட்டோர்

௬. மலையமாமலைத்தீவோர் இவர்தோலையிலேநின்றும்வந்தோர்
இலைமிருல்இந்திரன் நிலையையுங்குலை குலையவேவகைசவந்தோர்

௭. இவர்கள்கிரவுஞ்சத்தீவோர் இவர்எவரிலும்பிரதாபர்
அவர்இவர்என்றும் பாரார்தாமே ஆகிலும்கொல்லும்கோபர்

௮. கந்தமாதனக்கோளர் இவர்சோகதம்ஆம்படையாளர்
அந்தகனுக்கும் அந்தகன்என்ன வந்தபாவசண்டாளர்

௯. புட்காப்பெருந்தீவோர் இவர்விக்கிரமம்யென்னசெய்யார்
இக்கெசங்களை மற்கொடுங்கையில் வைக்கிறஇவர்அய்யார்

௰. இலவமாமகத்தீவோர் இவர்கலகமேகற்றுபடித்தோர்
மலையையும்கடல்அலையையும்சேடன்தலையையும்தூக்கிப்பிடித்தோர்

சமர்த்துப்பேசின வ[illegible]ளியை மாலியவான் இடித்தல்.

விருத்தம்.

மதியுடன்இப்படி [illegible]த்தின்சேதி
வந்ததுஅவர்கொ[illegible]அரக்கன்கேட்டான்
அதில்ஒருவன் வன்னிஎன்பான் சிதையாலே
அடைந்ததெல்லாம் அறிந்தவர்ஆர் வலிஎன்னென்ன
பதறிஅழும் நோயாளி முகத்தின் முன்னே
பரிகாரிதலைமாட்டில் அழுகின்றாற்போல்
எதிர்இருந்த மாலியவான் வன்னிதன்னை
இடிக்கின்றான் பழமைசொல்லிப் படிக்கின்றானே.

௭௩-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வன்னியோசனைசெய்வ தேதடா-அந்த
மானிடரைவெல்லப்போ காதடா.

அநுபல்லவி.

[illegible]ன்னுடையகெறுவத்தாலே ஓதுகிறாய்குதும்பாதும்
உன்னில்லகைபட்டபாடு சென்மசென்மத்துக்கும்போதும் (வன்னி)

சரணங்கள்.

௧. கோலமாரீசனுமானைப் போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனுமநொடி வேளையினிலேபட்டான்
வாசியும்அவர்கை அம்பினாலேஉயிரைவிட்டான்
நீலவர்ணனும்ரத்தின மாலைதந்துகும்பிட்டான்.
மேல்என்னசானகிஎன்னும் விஷத்தில்நாம்கப்பல்ஆமோ
கால்விலேகத்தியபாம்பு கடித்தால்ஒழியப்போமோ (வன்)

௨. பண்டுகும்பகர்ணனையும் கண்டதுண்டமாக்கினார்
அண்டும்அதிகாயன்முடி பின்டுவிழத்தாக்கினார்
கண்டகன்இந்திரசித்தன் மண்டைவிழத்தாக்கினார்
ஒண்டிஒழிக்தோரைகமன் அண்டையிலேபோக்கினார்
மண்டுகீடல்வெந்தங்கே வந்தில்லையோநெருப்பு
மிஞ்சார்ஆம்அரசர்க்கினி மேலேஎன்னஇருப்பு (வன்னி)

௩. முந்தன்வில்லொடித்ததேபிரா சித்தம்ஆன்போடா
தந்தஐருகுராமுகொ ருத்திரதிவ்வசடா
மற்றதுசஞ்சீவிதந்த வித்தைஏன்னபாரடா
செத்தவர்பிழைத்தால்இனி வெற்றிகொள்வதாரடா
இத்தனைஆயிரம்வெள்ளம் ராகுத்தரும்அவராலே
புத்தில்ஈசல்போல்மடிந்தது பே[illegible]பிறகினிமேலே (வன்னி)

மூலபலத்தைக்கண்டு ஓடின சாம்புவா[illegible]முதலோரைமதித்த அங்கதனுக்கு அவ[illegible]ஓதுதல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இந்தப்படிபாட்டன்வன்னிக்கோத
அதைமறுத்தான்மூலப்லம்தன்னைவிட்டான்
தரைக்கடங்காததுவாக்கண்டஞ்சியெங்கி
சாம்பன்முதல்அனைவரும்சாமியைவிட்டப்பான்
சரக்கினைத்தலைகடலைத்தாண்டிப்போனார்
காகுத்தன் அருளாலேஅப்போதந்த

சூரக்கிளைத்தைஅங்கதன்போய்மறிப்பேனென்று
கடிஞன்சாம்பன்உரையாடினனே.

௭௰-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கோல்ஆகாதையா-மூலபலத்தின்-எதிர்கப் போகாதையா.

அநுபல்லவி.

அங்கதாஉன்தர்மம் — எங்கள்மேலேயோவர்மம
அரக்கர்கெங்களைக் — கொடுக்கத்துடிக்கிறாய்
அருகினையப்பிடித்துப் — பகுதிக்கிறாய் (எங்க)

சரணங்கள்.

௧, வினைக்குள்இந்திரசித்தம்பால படைகள்ஆதி
வேறோரத்தம்இன்னம் — வறவும்இலையே
அவர்த்தகாலம்போலக்கருகறை — காறுச்சேனைமேல்
அஞ்சாதே அழைக்கிறாய் — என்செய்வோம்கொலையே
தலைக்கையர்இருவரும் — அனுமானும்இவர்முன்னே
தரிக்கொள்வதேமெத்த — பெரிதவர்க்கிலையே
பனித்தபஞ்சினில்பாயும் — கனல்போலெங்களைஅவர்
பாய்ந்துகொல்வாரென்று — ராய்ந்துபார்க்கலையே
கனத்தகும்பகர்ணனைத்தின்பான்ஒரு
அரக்கன்பொரிக்கறி — போலும்
கனிதம்இவர்களுக்கு குண்டோபெருங்கடல்
மணலையேயென்னி — ஞலும்
உனக்கென்ன சிறு பிள்ளைஆலோ
சனைக்குத்தெரியுமோ — காலும்
ஓட்டம்பானையும் இட்டுத்தலைதொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிணைசொன் — னலும்(வெ)

௨, ஆனாலவைத்தலை [illegible]யிரம்
[illegible]தலைகண்டோம் — வென்னென்னபோரோ
போனவாவியும் [illegible] — சேமியும்மாவிபும்
பூச்சிபோல் இடிக்கோறு — மூச்சக்காவரோ
சனர்ஆகும்இவை ரூவக்கும்[illegible]
[illegible]பார்ப்பார் அல்லால்[illegible]ப்பார்ப்பாரோ
[illegible]வானரகம்அந்த
[illegible] — [illegible]போ
[illegible]முன்னே
[illegible] — [illegible]கிறாய்

உற்றபேர்களைக்கெடுக்கவோஉன்தன்
சிற்றப்பனோடுநீ — பிழைக்கிறாய்
ஆனையட்டும்பார்த்தோமேதுரையே
ஏனோவீணிலே — உழைக்கிறாய்
அறமுறுக்குகொண்டபரிபோல் அற்றுவிட
அறியாப்புத்தியி — ஞலேஅழைக்கிறாய் (எங்)

௩, இனித்தான்அவர்எங்களைத்தோடாமல்அணையைப்போய்
இடிக்குமோறுக்இதற்குநீ — தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தவருமிருவரும் போராடுமெப்புல்லைத்
தேய்த்தால்போலஎங்களை — எய்த்துக்கொல்லாதே
இனத்தோரோடெங்கள்யாருமேபோயஅவர்கையில்
இறக்குமட்டும்உனது — பிறப்புநில்லாதே
தனித்துதாயவயிற்றினில் செனிக்கையிலேயிவர்
சதியமாயமுமாகுமோ — அதுவும்அல்லாதே
பணிப்பெருக்கிலேகப்பல்ஓட்டிட
நினைக்கிறாய் — நீசொன்ன
மடிக்குடைக்குமோ நூக்குப்பிடியே
பிடிக்கிறாய்பண்ணப் — பன்ன
அனுப்பிருக்கின்றபடிவெள்ளமும்ஒரு
வனுக்குப்போதுமோ — இன்ன
அருந்தந்தையன்றிஉறங்கமுறைப்படு
அரக்கர்ஆண்டென்ன — மனிதர்ஆண்டென்ன (எங்)

அங்கதன் சாம்புவந்தனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

இரங்கிச்சாம்பன்முதலானோர் இவ்வாறுரைக்கக்கேட்டென்ன
உரமகெட்டகோபமடைந்தஒடல்ஆமோகுழனுக்குத்
துரும்பத்தனையேசிவனென்ன சொல்[illegible]யாவாருமென்று
பரிகடபோதக்கதன்னீறிப்பார்த்துச்சொல்லிஇடிப்பானே.

௭௧-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாபு.

பல்லவி.

என்னகாரியம்பண்ணினீர்-சாம்புவரேநீர்-என்னகாரியம்பண்ணினீர்

அநுபல்லவி.

தீர்ஐவர்யென்றும்மை — சாமிசொன்னதும்போச்சே
சாமித்துரோகியென்று — பூமிக்கும்போச்சே

பன்னும்அங்கதன்யென்சொல் யெனணுமல்லதுங்கிநீர்
படைக்குப்பயந்திப்போது செடிக்குள்ளேபதுங்குவீர் (என்)

சரணங்கள்.

க. பேய்த்தனம்ஆகவேஇந்தக்கும்பாத்துக்கும்
பிரட்டன்யென்றுசொல்லக் கேட்டீரோ
பிராணன்போனால்யென்னமானம்போகல்ஆமோ-நம்
பிணபேரைபோரில்க்கை விட்டீரோ
ஏற்றாலன் ஆதி மூர்த்தியென்றநீரோ
இங்கேஓரிக்கத்தலைப் பட்டீரோ
இலங்கைதஅல்லவேநீர் யெல்லாம்தெரிந்திருந்தும்கா
டிப்பாரின் பின்னில்க்கையை இட்டீரோ
ஆத்திரமோ அவர்க் கென்ன உங்களைக்கொட்டு
அதிர்ந்ததுவாலிதூர் அம்பால் விழுந்தானே தலைநட்டு
சாத்திரமோஉடல் ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் சமுத்திரம்மூழ்ங்காலமட்டு (என்)

உ. திடுக்கென்றுபோம்இந்தப் பாழும்சரீரத்தைத்
திரம்என்றெங்கேளெண்ணம் பெற்றீரே
சிவன்பேரானல்யென்னகீர்த்தியுடன்போமோ
தெரியாமல்வினைவெல்லாம் செத்தீரே
அடுத்தபேரைக்கொல்லும் விஷம்ஆனாலிங்களும்
அழுதும்போலாச்சாமியை உற்றீரே
அன்பெல்லாம்வெளியாச்சே மன்றுதிரையைநம்பி
ஆற்றில்இறங்கச்சொல்லி வைத்தீரே
மூடிக்கிவாரும்உயிர் கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
முன்னென்றும்பின்னென்றும் செய்தவகைகழிப்பீர்
நடுக்கிஓடிஅலைப்போர் யெடுத்தெப்படிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினி மேல்யெப்படிவிழிப்பீர் (யென்)

௩. நால்வரும்போலச்சண்டை பார்ப்பதல்லல்லாஉண்டோ
நம்மாலேசாமிக்கு லவலேசம்
நமக்குத்தான் அபகீர்த்தி ஆக்கவேமோஇனி
நானெக்கெப்படிசெல்லும் விசுவாசம்
மேல்கீழ்ஆனாலும் அய்யன்விலயிருக்க
மிஞ்சிடமக்குவரு மோமோசம்
வீரர்யென்றுசும்மா பேர்கொண்டிருந்தோமய்யோ
வேண்டாமோ அனுவா இழுமரோசம்

சாலம்செய்தோடினால் நம்மைத்தடுப்பாரோ
சதிசெய்யும்பேருக்குச் சமர்த்தர்யென்றும்பேரோ
நீலஅரக்கர்கெடும்காலம் யென்றறியீரோ
கில்லாதுவாருங்கள் நிலைகடந்துபாய்வாரோ (யென்)

*

மூலபலசண்டை.

விருத்தம்.

ஓதிஇவ்வாறங்கதன்சொல் உரைக்குச்சாம்பன்
உடன்பட்டான் அங்குதம்பிமுதல்ஆனோர்கள்
நாதன்உரையால்அவரைக்கூடப்போனார்
நாலுசமுத்திரமும்ஒன்றாய்வளைந்தால்போல
ஓதுசெய்யும்மூலபலமெதிர்க்கக்கண்டான்
சீராமன்கோதண்டத்தினாணேற்றிக்
காதளவும்வாங்கிபிரமாஸ்திரமென்று
கருதித்தான்சரமாரிவருஷித்தானே.

௭௨. சுபபந்துவராளிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூலபலசண்டையைக்கேளும் - ஸ்ரீராமன்செய்த
மூலபலசண்டையைக்கேளும்.

மூலபலசண்டைகேளும் வேலைசூழ் இலங்கைஆளும்
மூடன்இராவணன்குடி கேடன்யிராவணன்கெடி
மூவுலகத்தினோர்க்கும் எவ்வுலகத்தவர்க்கும்
மூந்தஉசாரம்பண்ணிப் பிந்திடவிசாரம்யெண்ணி
முன்அரக்கர்கம்பினோர் தன்னோடொத்ததம்பிமார்
முக்கியசேனாந்தகன் உக்கிரமகாந்தகன்
முடிபெறுமசூரியகேது கொடிபெறும்பாரகேது
முனைபெற்றசம்புமன்னன் ரணமல்லன்குடபகர்ணன்
முதுபோர்யிரும்பன் அகம்பன் அதிகாயன்கும்பநிகும்பன்
முச்சிரத்திரக்கன்சங்கன் வச்சிரதந்தமிற்புன்சிங்கன்
முனைக்கும்பருதிக்கண்ணன் புகைக்கும்குருதிக்கண்ணன்
முதல்வீரர்மடிந்தனர் சதிமாரும்முடிந்தனர்
முழுதும்நெஞ்சகாய்ந்து பழுதுவந்தநேர்ந்தது
மூச்சுயிர்கொதிக்கும்பேர்கள் கதியென்றெதிர்க்கும்பேர்கள்

முடவர்முதல் ஆகயின்று கடுகிவரவேணுமென்று
மூயவிட்டதூதர்செல்லப் போய்எவர்க்கும்சேதிசொல்ல
முந்திஇலங்கையைநாடி வந்துதுக்கம்கொண்டாடி
முண்டரக்கன்தன்னைத்தேற்றி சண்டையைஉட்கொண்டுதேர
மூளும்கனல்போலேபற்றி ஆளும்களமேலேசுற்றி (ற்றி

முட்டவும்பூமிஅசைக் காடவும்-உரகர் - அஞ்சி
வாடவும்வானரர்கள்ஓடவும்-தேடிவந்த. (முன்னை)

சரணங்கள்.

௧. அஞ்சுமுகங்கள் நூர் அஞ்சகை வெற்பகங்கள்
ஐம்பதுதலைகள் ஈர் ஐம்பது புஜமலைகள்
ஐந்நூறுமுடிகள் ஈர் ஐந்நூறு தோள்அடிகள்
ஆயிரம்சிரங்கள் யிரண் டாயிரம் கரங்களுடன்
அாகம்மிரு காத்திரங்கள் பொங்குபொறிநேத்திரங்கள்
அலைபோலும் நாக்குகள் மலைபோலும் மூக்குகள்
ஆவெனத்திறந்த வாய்கள் தாவெனப்புகுந்த ஈய்கள்
ஆகாசம் தொட்டகைகள் ஏகாசம் விட்டமெய்கள்
அடரக்கழு கறுத்துப் படையைக் குதிகுதித்து
அண்டதமில் உள்ளோர்கவ கண்டத்தில்உள்ளோரெல்லாம்
அடியோடெழும்பி அந்தக் கடல்லும் பொங்கிவிந்த
அரும் பூர்க்குள்நிறைபட்டால்போல் - புற்றிலில்ஈசல்
பெரும போர்க்குபுறப்பட்டால்போல்-மலைமலைகள்
ஆளபெருராட்சதர்கள் மானம அளவாநிறைந்து
ஆயிரம்வெள்ளசேனை-ரதங்களுடன்
பாய்பரிகொல்லும்யானை-இவைஉரைக்கில்
அஸ்தகிரிவமகிரி-சித்திரகூடாமகிரி
அனைபெருமத்தகெசங்கள்-தேவரைவென்று
தனிவிருதுபெற்றதுஜங்கள்-கணக்கிலலாது
அண்டபகிரண்டம்முட்டும்-எண்டிசைஅகன்றமட்டும்
அளவும்காத்திர ரதங்கள்-கன்களில்ப்பொறி
வளரும்போர்த்துரகதங்கள்-மறைமுறையா
ஆற்றுமணல் அளவிட்டேகட-சேத்திரம் அளவிட்டாலும்
அதிகக்குதிரைக்கூட்டம்-நிகருள்ளஎல்லாம்
பதறிக்கொள் ஆட்டபாட்டம-கைக்கடகங்கள்
ஆகம அணிபதக்கங்களி-தோல்வளைகள்கால்வளைகள்
அக்குமணிக்குண்டலங்கள-மணியிழைத்த
பொற்கொலுசுவெண்டையங்கள்-வெற்றிக்கொடிகள்
ஆலவட்டம்தாலவட்டம்-சாமரங்கள்குடைகள
அவுதாக்கள்முத்துக்குடைகள்-பீலிக்குடைகள்
கவிகைகள்சித்திரக்குடைகள்-வெயில்மறைக்க
அதிவி கடாகசுரம் நவிசொடுதீசரசின்னம

அறைந்த சங்குகள் டெக்காளங்கள்-கர்ணவொடு
சிறந்த கொம்புகள்கைத்தாளங்கள்-துத்தாரிகள்

ஆகுளிகள்மேளங்கள் காகளடமாரங்கள்
ஜூந்துவிதபேரிகைகள்-வீராணங்கள்
பம்பையொடுபூரிகைகள்-முழங்கிவர

அங்குசங்கள்பரிசைகள்-சங்கிலியின்வரிசைகள்
அஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-வஜ்ரஉலக்கைகள்
சஸ்திரம்சூலாயுதங்கள்-இப்படிக்கொத்த

ஆயுதத்தின்பேதங்கள்-கோடிகோடிபூதங்கள்
அங்கைகொண்டுசூழ்ந்துவர-பேய்களும்கண்டு
கங்குகங்காய்ப்பாய்ந்துவர-புலிஇறைசி

ஆட்டிறைச்சிமான்யிறைச்சி-மாட்டிறைச்சி-காய்இறைச்சி
அலகைகள்கொடுத்துவர-மதுக்குடங்கள்
பலபேய்கள்எடுத்துவர-கெக்கலிகொட்டி-

அண்டமும்அதிரவே-கண்டமும்கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துத்தொடைகள் தட்டி-விழிகள்எல்லாம்
தீப்பறக்கப்பொறிகள்கொட்டி-ராவணன்சொன்ன

தாரடாமனிதன்அவன் ஆரடாவென்றேகத்தினர்
அட்டகலுமவீசிக்கொண்டு-ராமன்எங்கேயென்
நிம்புகளபேசிக்கொண்டு-விதம்விதமா

ஆழிபுலிகரடிகள் ஞாளிகழுதைகள்மேலே
அரக்கர்மெத்தப்பாய்குவாரும்-சிங்கத்தின்மேறி
பிரைச்சலிட்டுசாய்குவாரும்-சிலர்அரக்கர்

ஆகத்தினில்அடங்காத தாகத்தாலேமேகங்களை
அங்கையால்ப்பிடிப்பாரும்-சலம்பிழிந்து
செங்கையால்க்குடிப்பாரும்-அதுக்கேநட்டமதும்

ஆரும்வேசாறி அந்த-நீரும்அகப்படாமல்
அலைகடலை அளளுவாரும்-பெருவாயாலே
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும்-கைகளைநீட்டி

அஷ்டகெசங்களைக்கூடச்சுட்டெடுத்துத்தின்னவந்த
அனல்போலச்செறிவாரும்-மரங்களாலே
இனவுகளைச்சொறிவாரும்-பிறைகள்போலே

அக்கிரமம்மிகுந்தபல-வக்கிரதந்தங்களைக்காட்டி
ஆவென்றுதிறப்பாரும் பசிக்குதையோ
கூவென்றுபறப்பாரும்-கழுதைமுகம்

ஆனைமுகம்புலிமுகம்-பூனைமுகம்பரிமுகம்
ஆகும்அரக்கர்அனந்தம் கண்கள்நெருப்பாய்
வேகும்அரக்கர்அனந்தம்-சற்றுநிலும்

அஸ்தத்தில்விரலில்லாமல-ஒற்றைக்கையும்-ஒற்றைக்காலும்
ஆனஅரக்கர்கோடி சொரூபங்கெட்டுப்
போனஅரக்கர்கோடி-யிவரைக்கண்ட

அண்டர்கள்யெல்லாருமிந்த-கண்டன்யிடம்போய்யெப்படி
அய்யாயென்றேஒடுங்கியே-உயிர்மேல் ஆசை
வையாமலேஒடுங்கியே-சிவனேயிந்த

அம்புவியில்கடல்களும்-ஏழுசராசரங்களும
அரக்கர்ஆய்வந்தனஎன்று-ஒடிஒளித்துக்
குரக்கினம்நொந்தனஇன்று-நாங்களும்இனி

அம்பரத்திருக்கும்இந்த உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்பாலேசெல்வோமென்றார்-இருந்தாலிவர்
தப்பாமல்க்கொல்வாரென்றார்-என்னவேஅரகர

அந்தராமன்சாத்தாலே-இந்தஅரக்கர்கள்எல்லாம்
அதம்ஆகிப்போவார்இன்னம்-நீங்கள்எல்லாரும்
சதம்ஆகிவாழ்வீர்யென்ன-கேட்டமரர்கள்

அகத்தினிலேமுன்னம் மிகுந்ததுயர்கள்யெல்லாம்
அகற்றியபங்காம்விண்டார்-ராட்சதர்கோரம்
சகித்துத்தயிரியம்கொண்டார்-முனிவர்யெல்லாம்

அண்டநிழல்இல்லையென்று-தன்டுகமண்டலங்கள்விட்
டலங்கோலம்ஆய்வெதும்பினார்-தாமரையிலேச்
சலம்போலவேத்தும்பினார்-சித்தர்கள்யெல்லாம்

அளந்தமஅரக்கர்க்கொரு-குரங்கைஉறையிட்டாலும்
அளவிடத்தள்ளாதெனபார்-இந்தச்சேனைக்கு
களம்யிடம்கொள்ளாதென்பார்-சாக்கியர்யெல்லாம்

அத்தனைஇத்தனைஅல்ல இத்தனைபோர்தலைகளை
அய்யன்யென்னகொய்யுமோயென்பார்-நமதுபங்கில்
தெய்வம்யென்னசெய்யுமோயென்பார்-வித்தியாதரர்கள்

ஆயிரங்கோடிஅந்தகர்-ஆகிலும்யிவரைக்கொல்ல
அனந்தம்நாள்வேணும்யென்பார் உண்கழிக்க
நினைந்ததோகாணும்யென்பார்-கந்தருவர்கள்

ஆமையும்சேஷனும்யிந்தப்-பூமியும்யெப்படியிவர்
அங்கத்தைச்சுமந்ததோயென்பார்-யித்தனைபெரும்
யெங்கிட்டுச்சமைந்ததோயென்பார் யிவர்கள்யிந்த

ஆச்சரியம்கொள்ளவெகு மாச்சரியம்கொண்டரக்கர்
அஷ்டதிசைமேலும்மேவினார்-ஆகாசம்யென்னும்
வெட்டவெளிமேலும்தாவினார்-இவரைக்கண்டு

ஆர்வம்உள்ளபதினெட்டு வீரரொடுசாம்புவனும்
அரண்டங்கோட்டம்கொள்ளவே-நடுநடுங்கிக்
குரங்கெல்லாம்ஓட்டம்கொள்ளவே-அவ்வகைநீசர்

அடர்ந்துமலையும்குன்றும்-கடந்துகாலுகிக்கிலும்
படர்ந்துராகவன்முன்னேதொடர்ந்துதொடர்ந்துவந்த(முறைமை)

உ, எட்டி	வருவார்சிலர்	கிட்டி	வருவார்சிலர்
எண்டி	வருவார்சிலர்	தாண்டி	வருவார்சிலர்
ஏறி	வருவார்சிலர்	சிறி	வருவார்சிலர்
இறைந்து	வருவார்சிலர்	விறைந்து	வருவார்சிலர்
இடத்தில்	வருவார்சிலர்	வலத்தில்	வருவார்சிலர்
எடுக்க	வருவார்சிலர்	முடுக்க	வருவார்சிலர்
இடிஇடி	என்பார்சிலர்	பிடிபிடி	என்பார்சிலர்
எற்றும்எற்றும்	என்பார்சிலர்	குத்தும்குத்தும்	என்பார்சிலர்
எட்டும்எட்டும்	என்பார்சிலர்	வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர்	
எதிர்எதிர்	என்பார்சிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சில

இந்தவகைசாமினைவந்துவந்துமென்மேலும்
ஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டவகைபோல-பெரும்புலியை
நாய்கள்சுற்றி கொண்டவகைபோல்-சுற்றயில்அய்யன்

என்சமர்த்தும்ராவணன-தன்சமர்த்தும்வந்தபடை
யின்சமர்த்தும்பார்ப்போமென்றே-நினைந்துமெள்ள
புன்சிரிப்பு கொண்டுகொண்டே-நிற்கராட்சதர்

எல்லாருமஇவனைவெகு-வலலாள்கண்டன்தனித்
திருக்கும்செருக்கேபோதும்-இதிலும்செயம்
பெருக்கவேணுமோ ஒரும்-என்றுமுதியில்

எத்தேசகாலமும்-வற்றுப்பெரும்சமுத்திரம்
யென்றஅம்பராதாணசாத்தி-பிரசண்டகோ
தண்டவில்லை காண்டீபத்தி-குணத்தொனிசெய்

ஓட்டபோதமும்மதமும்-பொட்டெனவேவறண்டேன்
இருண்டசிலயானைகளுக்குத்-தொண்டையும்கூட
வறண்டசிலயானைகளுக்குச்-சிலயானைமேல்

இருந்தபாகரைத்தள்ளி வருந்தவங்கத்துக்கையை
ஊடுத்ததுப்பிடித்தவோட்டம்-பாபத்தையெல்லாம்
விடுத்தது தேவர்கூட்டம் [illegible] அரக்கர்கள்

எறிவந்தபுரவிகள்-வீறிவந்தகதிமாறி
இளைத்துதன் ளாடினவே-ராகவந்தருக்கு
உளைத்துள்ளம் வாடினவே-பின்சாமிமுனைக்

கிணையில்லாவெகுசுடு-கணைவெவின்றவர்கள்
எவருக்குஇறக்கஅடித்தான்-அப்பாலேயின்ற
அவருமபறக்கமுடித்தான்-முடிக்கவேகாம்

இருநூறுவெள்ளம்நின்-றொருயானிடன்போகாமல்
யெனத்திருப்பிக்கூடிக்கொண்டார் குரங்குமுன்னே
பனிக்குலம்போல்மூடிக்கொண்டார் இவமேநமக்
கிட்டனச்சினந்துகாற்றுமூடி-போலச்சுழலும் கன்னை
இலக்கம்அற்றகனைதாக்கினான் தாக்கி-அவனைத்
தொலைத்துவெட்டவெளிஆக்கினான்-பின்னும்நாக்கர்
யிருநூறுவெள்ளமுடன்-மூருநூறுவெள்ளம்கொண்டு
யெகோபித்துவளைத்துக் கொண்டார்-நெருங்கிவந்து
மாகோபத்தில்வளைத்துக்கொண்டார்-அவர்அவர்கள்
ஏறும்வழிமாறவெகு-நாறகனைநாவிமுது
கிட்டோடத்தறித்து நின்றான்-சிலரைத்தரி
கெட்டோடமுறித்தானன்-விடவிடவே
இப்படிஐந்நூறுவெள்ளம்-தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானன்வன்னியெனபவன்-மிகவும்பற
வசம்ஆகியே புலம்புவன்-அரக்கர்யின்று
யிறந்தனர்யெல்லாரும்-பறந்தனர்ஐய்யோயென்
றேக்கம்ஆய்க்கவலைபெற்று-குறுகுறுத்து
மூக்கிலே விரலைவைத்து-யிதையெப்படி
ராவணன்முகமுன்நிற்கப் போகுவோம்யிதென்னமெத்த
லச்சைக்கேடென்றுயிளம்பி-யிளம்பியபின்
அச்சத்தோடென்று கிளம்பிப்-பலதிசையின்
யிரைச்சலைமாற்றிநின்ற-அரக்கரைப்பார்த்துநீங்கள்
ஈடழிந்துசொந்ததேதென்றும்-மனிதர்க்கஞ்சி
ஓடியிங்கேவந்ததேதென்றும்-தேவர்கள்கண்டால்
எச்சாரும்யிதுகொஞ்சப்-பேச்சாகும்யெனறவனை
ஏசிடாவச்சைசசி-சீசீயெனவே
ரோசமாவார்த்தைபேசி-அரக்கர்யெல்லாம்
யிவரங்கோங்கியேஒரு-பெரும்பாம்பைத்தேரைகள்
யிளப்பம்யென்றுசுற்றிக்கொண்டாற்போல் விட்டில்பூச்சிகள்
விளக்கைவந்துமொய்த்துக்கொண்டார்போல்மொய்க்கமனிதன்
யெம்மாத்திரம்யென்றுதானே ஐந்நூறுவெள்ளம்சேனை
ஏகமாகக்கடுகவிட்டான்-அம்பினும்அதி
வேகமாமுடுகவிட்டான்-விடுத்தபின்னை
யினைத்தவன்போல்அவர்தன்னை-வளைத்திடும்படிக்குச்சற்றே
யிடம்கொடுத்துபின்வாங்கினான்-யெவரும்கைககுள்
அடக்கவிட்டுமுன்ஓங்கினான்-வந்தஅரக்கர்
யெதிரேசிசம்கட்டாரி-தறிதோமரங்கள்வாரி
யிலக்காகமீதில்சொரிந்தார்-அதுகள்தொக்கு
தொக்காகராமன்அறிந்தான் பின்னும்நெருக்கி

இரதம்ஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவிஓர்பக்கத்தில்விட்டும்
யானையோர்பக்கத்தில்விட்டும்-அணியணியா
சேனைஓர்பக்கத்திலவிட்டும்-நிரைநிரையா
யிருப்புலக்கைபிண்டிபாலம்-பெருத்தகத்திதண்டுசூலம்
என்னும்படைவாங்கிவிடுத்தா-விடுத்தேஅதின
பின்னும்கனைஒக்கித்தொடுத்தார்-அவர்அவருக்கு
கெத்தனைகையெத்தனைவில்-யெத்தனைஅம்பெத்தனைதன்
டெப்படிஒருவன்தடுப்பான்-அவாபேல்ஆயன்
யெப்படிதான்போர்கொடுப்பான்-பெருமைபோல்
யெடுத்துவிட்டபடையெல்லாம் தடுத்துவிட்டானயென்றுவாயால்
யெட்டிக்கடுக்கமேவினார்-கைப்பிடிஆகக்
கட்டிப்பிடிக்கத்தாவினார்-ஆகாசத்தினில்
சனர்யிருந்தர்கள்-காசமாய்ப்போவார்யென்
றெல்லோர்க்கும்மனம்தேற்றினார்-சாமியைத்தேவர்
உல்லாசம்ஆகவாழ்த்தினார்-அந்தவேளையில்
யெப்புறத்தும்ராட்சதர்கள் அப்புறம்போகாமல்வாளிக்
கிரைக்காகத்தொகுத்துக்கொண்டான்-சுற்றிலும்போட்ட
சரக்கூடம்வகுத்துக்கொண்டான்-வகுத்தபின்பு
ரதங்கள்யானைகள்துரக-கதங்கள்சேனைகளபட
யெவரையும்மணலில்சமித்தான்-பிடித்தவில்லோ
டவர்அவர்முன்னில்குதித்தான்-தனித்தனியே
யிந்திரவாணம்மோகவாணம்-சந்திரவாணம்நாகவாணம்
யெரிவாணம்வாயுவாணம்-விஜயமுரா
றரிவாணம்மாயவாணம்-கும்பரவாணம்
யிமையாதவருணன்வாணம்-யமன்வாணம்அருணன்வாணம்
யிடிவாணம்ஆகதொடுத்தான்-அரக்கர்தம்மை
அடியோடேசாக அடித்தான்-பின்னேயும்அவர்
எல்லயிறந்தசேனைசகண்டை-பன்னிருமுடியாதென்றெண்ணி
ஏகமாகக்கடுகத்தான்-மந்திரம்சொல்லி
மோகனஸ்திரம்தொடுத்தான்-தொடுத்தபோதில்
யிங்கும்ராமன்அங்கும்ராமன்-அங்கும்ராமன்யிங்கும்ராமன்
யெங்கும்ராமன்ஆகத்தோற்றினான்-அவருக்கவர்
தங்களாலேசாகமாற்றினான்-யிந்தவகையா
சனர்ஆம்ஆயிரம்வெள்ளம்-சேனையும்முகடர்த்தந்தன்னில்
யிறும்படிஆகப்புடைத்தான்-ரணகளத்தை
வெறுங்களம்ஆகதுடைத்தான்-அரம்தம்கோடி
யெரிவாளிகள்பிறந்த.கருமேகம்போல்சிறந்த
ஒருராமனுல்பிறந்த-சருகுகள்போல்பறந்த. (மூல)

௩- தோள்கள் அறுந்தபேரும் தாள்கள் முறிந்தபேரும்
தொடைகள் யிடிந்தபேரும் யிடைகள் ஒடிந்தபேரும்
தோங்கிகள் சரிந்தபேரும் சந்துகள் முறிந்தபேரும்
துணைக்கைகள் யிறந்தபேரும் கணைக்கால்கள் அற்றபேரும்
தொண்டைகள் தறிந்தபேரும் மண்டைகள் திறந்தபேரும்
துண்டம்துண்டம் ஆனபேரும் கண்டம்கண்டம் ஆனபேரும்
தாணிகள் யிழந்தபேரும் காணிகள் யிழந்தபேரும்
துரகம் உடைந்தபேரும் யிரதம் கலைந்தபேரும்
தோரணங்கள் கெட்டபேரும் வாரணங்கள் விட்டபேரும்
தோமரம் பறிந்தபேரும் சாமரம் யெறிந்தபேரும்

தொட்டெடுத்துவாள்கெட்டு நட்டகட்டைபோல்பட்டுத்
துள்ளித்துள்ளிவெளிப்பாரும் பிணங்கள்தம்மேல்
தள்ளித்தள்ளிவிழிப்பாரும் பலபலவா
துண்டங்கள்ஆம்உடம்புகள் யிடங்கொடிபோலஅம்பு
துறுபட்டுமாய்வாரும்-குரத்தலையாய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும் இவ்வளவென்று
சொலயிடம்யில்லாதபேரும் சல்லடைக்கல்போல்உடம்பு
தொளைபட்டுவிழ்வாரும விடாய்யெடுத்துக்
களைபட்டுச்சாவாரும் போடப்போடவும்
தொலையா அம்புகளாலே தலைபோய்ப்பம்பரம்போலே
சுற்றிச்சுற்றிமடிவாரும் முண்டங்கள்ஆகித்
தத்திதத்திப்படிவாரும்-நிலைகலங்கி
தோள்யென்றும்தாள்யென்றும்-வாள்யென்றும்அடையாளம்
தோன்றாமல்கெட்டபேரும்-காயங்களாலே
ஆன்றாமல்பட்டபேரும்-தலைகள்அற்றுத்
தும்பிமேலேநின்றபடிதும்பர்போலஆடிக்கொண்டு
தொப்பெனவேவிழ்வாரும-மண்ணைக்கடித்துக்
குப்புறவேதாழ்வாரும்-அம்புகள்யெங்கும்
சொருகிஉயிர்விடச்சே-மரணவலிப்பெடுத்துச்
சுருட்டிக்கொண்டுபடுப்பாரும்-கனிபூச்சிபறந்
திருட்டிவுயிர்விடுப்பாரும்-கைகால்கள்அற்றுத்
சுருக்காமலேஅடிக்கும்-பெருங்காற்றில்கொம்புபோன்ற
சோலைபோலேசாய்வாரும்-தங்கள்குடலை
மாலைபோலேபூணுவாரும்-அடுத்தடுத்துத்
தொண்ணூறுதரம்ஐயோ-தண்ணீர்தண்ணீர்யென்று
அடிக்கடித்துஓய்வாரும்-ரத்தத்தைஅள்ளிக
குடிக்குடித்துச்சாய்வாரும்-மயிதன்யென்று

168

துடிக்குச்சொல்லியவாயின்-இடுக்குக்காயிரம்அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச்சிதைவாரும்-கழுக்கள்கொத்த
தொங்கியபனங்காயிலே-நங்குபோலக்கண்களும்போய்
டொங்குவிழுந்தலை அனந்தம்-ரத்தம்பெருகிப்
பொங்கிவிழும்தலை அனந்தம்-கழுகுகள்போய்த்
தூரத்தொலையவிழப்-பீரிட்டிரத்தம்எழத்
தூறும்தலைகள் அனந்தம்-ஒன்றின்மேலொன்று
ஏறும்தலைகள் அனந்தம்-அந்தத்தலையைத்
தொந்தமிடும்பேயினங்கள்-பந்துகள்போல்யெடுத்தாடச்
சுற்றிலும்விழ்தலை அனந்தம்-கடல்க்கரை
முற்றிலும்விழுதலை அனந்தம்-சுவாமி அம்பால்
சொற்கம்உண்டெங்களுக்கென்று-கொக்கரித்துக்கொக்கரித்துத்
துடித்துவிழுமதலை அனந்தம்-ஒன்றோடொன்றாக
அடித்துவிழும்தலை அனந்தம்-அம்புபட்டிரு
துண்டாச்சிலைகள்விழ-ரண்டாத்தலைகள்எழச்
சுழலும்கவந்தம் அனந்தம்-பிணங்களோடே
உழலும்கவந்தம்அனந்தம்-முடித்தலைகள்
துண்டித்துவிழவும்தேகம்-கொண்டெட்டிநடக்கப்பாரே
சேரும்கவந்தம்அனந்தம்-யெதிர்எதிரா
நேரும்கவந்தம்அனந்தம்-சாரட்யெங்கும்
திருவிட்டகணைபட்டு-மரவட்டைஉருவிட்டுச்
சுருளும்கவந்தம்அனந்தம்-ராமபிசிக்க
உருளும்கவந்தம்அனந்தம்-நட்சத்திரம்போல்த்
தொடுத்தமணிக்குண்டலத்தை - அடுத்தடுத்தம்மானைப்போடத்
தொட்டாடும்சிலபேய்கள்-கவந்தத்தோடு
முட்டாடும்சிலபேய்கள்-ரத்தத்தில்ஆனைத்
தோட்டியிலிலப்பிணங்களை மாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
தூண்டிவிடும்சிலபேய்கள்-அதைப்பறிக்கத்
தாண்டிவிழும்சிலபேய்கள்-தின்றுகொழுத்துச்
சுயம்கொண்டுராமனுக்குச்-செயம்செயம்என்றுசொல்லித்
துதித்தாடும்சிலபேய்கள்-பிணமலைமேல்
குதித்தாடும்சிலபேய்கள்-ஆனைமணியைச்
சோடானதாளம்ஆக்கி-ஆடிக்கொண்டுராகவற்குச்
ஸ்தோத்திரம்சொல்லும் - சிலபேய்கள்- சண்டைஉண்டென்று
சாஸ்திரம்சொல்லும் சிலபேய்கள்-ராட்சதர்வாயில்
சுரைவிரைபோன்றபல்லைப்-பொரியென்றுவாயில்கவ்வித்
தாவியிடும்சிலநாய்கள்-லங்கையைப்பார்த்துக்
கூவிடும்சிலநாய்கள்-தலையெல்லாம்

தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித்-தாண்டித்தாண்டிபசியைத்
தொலைத்திடும்சிலநாய்கள்-களத்திலக்கும்
குலைத்திடும் சிலநாய்கள்-பெருகும்ரத்தச்
சுனைக்குள்விழும்பிணத்தை-உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
தொடுத்திடும்சிலநாகள்-குண்டிக்கிரையாகக்
கொடுத்திடுஞ்சிலநரிகள்-இழுத்திழுத்துத்
தனக்குத்தனக்காகத்தொத்திப் பிணத்தைப்பெறும்பசிஆ
றுமோ பிடும்சிலநரிகள்-இலங்கையைப்பார்த்
தூளையிடும்சிலநரிகள்-எலும்புகளும்
தொண்டைகளும்மண்டைகளும்- கொண்டுபோய் இலங்கையிற்
தூற்றும்சிலபருந்துகள்-வீடுகள்மேலே
ஏற்றுஞ்சிலபருந்துகள்-முக்குகளாலே
தொப்பினின்கரமபுகளை-முப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுருட்டும்சிலகழுகுகள்-தலைநலையா
உருட்டும்சிலகழுகுகள்-பிணமலைமேல்
தொத்தித்தொத்திமண்டைகளைக்- கொத்திக்கொத்திமுக்கிணு
தூக்கும்சிலகழுகுகள் ஓரிடத்திலே
சேர்க்குஞ்சிலகழுகுகள்-கைஒழியாமல்
தூக்கித்தூக்கிஅந்த-அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூதரும்சலித்தாரே-எட்டுத்திசைக்கு
மாதரும்கெலித்தாரே-பிணங்கள்மேலே
சோரும்அரக்கிமார்கண்-ணீரில்குளித்துபூசைப்
தொண்டிபண்ணும்சிலகூளி-அதற்குப்பலன்
உண்டிபண்ணும் ஞானகாளி-சம்மோகனம்
சுடுகளைஒன்றிலே-விடுமூலபலமெல்லாம்
தொலைந்ததென்றார்சிலதேவர்-ராவணன்கொட்டம்
குலைந்ததென்றார் சிலதேவர்- இந்தக்கணையைத்
தொடுக்கிறவித்தைரா-கவனுக்கும்சிவனுக்கும்
தோனும்என்றார்சிலதேவர்-பின் ஆர் அறிவார்
காணும்என்றார்சிலதேவர்-ராகவன்மேலே
சொர்க்கத்தலத்திலுள்ள-கற்பகமலர்பறித்துச்
தூவினார்சிலதேவர்-செயமங்களம்
கூறினார்சிலதேவர்-இப்படிக்கொத்த
துரைராமன்முன் நடந்து-இசைஆதிபோல்படர்ந்து
வரைஆனகோதண்டத்துக் கொணாதுகவே மடிந்த (மூல)

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பெருமூலபலம்யெல்லாம் யிவ்வாறுசாமிகையில் போனபின்னை
வருபோரில்ராவணனும்தேர்கொண்டான்பத்துவில்லும்வாங்கிக்கொண்
ஒருநூறுகோடிதேர் நாநூறுகோடிபரி ஒங்கும்யானை (டான்
யிருநூறுகோடியுடன்குதித்திட்டான்யிளையவன்வந்தெதிர்த்திட்டானே

௯௫-தருசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

லட்சமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும் சேர்ந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி.

அட்சயமானமூலபலம் தன்னை
அந்தக்கோதண்டம்உண்டுவிட்ட பின்னை
கட்சிஅரக்கனும்தேரிலே தன்னை
காவலிளையவன்அநுமான்மேற் கொள்ள (லட்ச)

சரணங்கள்.

௧. குரங்குவெள்ளத்தாரும்-அரக்கர்வெள்ளத்தாரும்
கூடித்தொந்தயுத்தம் ஆடினார்
குன்றுமரங்களும்-தெல்லும்சரங்களும்
கொண்டுஒன்றாய்ச் சாடினார்
செருக்களத்தினில்-அரக்கன்கோடிகளுளனே
சிலநூறுகோடிஅம் பேவினான்
திரும்பத்தம்பியும்-அதுக்கதையேவிட்டுத்
தென்றும்தவிடுபோலே தூவினான்
தூத்திப்பத்தம்பை அரக்கன்யெய்யவும்
சுவாமிஅதைக்கூடத் தூளிசெய்யவும்
அரக்கன்மோகன அஸ்திரம்தொடுக்கவும்
அய்யன்நாரணன் அம்பால்முறிக்கவும் (லட்ச)

௨. கொஞ்சத்தனம்யெண்ணி-அரக்கன்விடணன்
மேலேமயன்வேலைத் தூண்டினான்
குறுக்கேதம்பிக்கு-முன்னேஅங்கதன்ஓடி
அநுமான்அதுக்கெதிர் தாண்டினான்
தஞ்சம்என்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி
யிருவரையும்தள்ளி நீங்கினான்
சகலபேர்களும்-உருகவே அந்த
வேலைமார்பினில் வாங்கினான்

அஞ்சிவிபீஷணன் பயந்துவாடவும்
அரக்கன்கெலித்தோமென்று துரிலுட்டவும்
சஞ்சீவியைக்கொண்டு அநுமான்அழைக்கவும்
தம்பியும்சே னைகளும்பிழைக்கவும் (லட்ச)

௬, பிழைத்ததம்பி-விபீஷணன்சுகமோ
சுகமோஎன்று கிளம்பினான்
பின்புசாம்புவன்-ராமன்சேவடி
முன்பின்உள்ளது விளம்பினான்
தழைத்தராகவன்-உனைப்போல்ஆர்என்று
தம்பிதன்புகழ் பாடினான்
தந்தவம்சிரஞ்சீவிஎன்றனு
மந்தனையும்கொண் டாடினான்
அழைத்துவானர வெள்ளம்கெர்ச்சிக்க
ஆசைமுனிவர்கள் பேசிஅர்ச்சிக்க
மழைக்குநிகர்மலர் தேவர்தூற்றிட
வாழியிளையவன் என்றுவாழ்த்திட (லட்ச)

மூலபலப்படைகளக்காட்சி.

விருத்தம்.

சிலம்உள்ளராகவனும் இளையோன்தன்னைத்
தேற்றினன்பிறகு விபீஷணனும்அங்கே
கோலம்உள்ளசுக்ரீவன் அநுமான்சாம்பன்
குமுதன்முதலோரையெல்லாம்கூட்டிக்கொண்டான்
நாவுதிக்கும்சூரியன்முன் பனியைப்போலே
நாயகன்கைகோதண்டம்ஒன்றினாலே
மூலபலப்படைகளத்தைப்பாரீரென்று
மூட்டினன்வகைவகையாய்க் காட்டினனே.

௯௬-நிபதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧, வெற்றிகொள்ளவந்த மூலபலம்மாள
வேதண்டம்ஆம்வீர கோதண்டத்செய் ரத்னதச்
சுற்றியசேனைப் படைத்தலைவருடன்
சுக்கிரீவரேவாரும் சுவாமிசெய்த விக்கிரமத்தைப்பாரும்

௨, சண்டப்பிரசண்டபெருங்காற்றிலேவெகு
தாகத்தினால்விழும் மேகக்குலம்போலே

அண்டர்பெருமான் இராமன்கையால்வீழ்ந்த சேனைகளைப்பாரும்
ஆனைகளைப்பாரும் கிடக்கிற

௩, தண்ணெனப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவர்மிஅம்பால்செந் தாமரைப்பூப்போல
வண்ணம்செந்து மிதந்துவரும்முக
மண்டலத்தைப்பாரும் சிதறிய குண்டலத்தைப்பாரும்

௪, சிரம்பெரும்பாய்கள் கட்டும்கொடிஆகச்
செத்தகளத்திலே ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரம்கோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடும்தேரைப்பாரும் விசைஅழுந் தாடும்தேரைப்பாரும்

௫, கடலிலேபல மகரமீன்போலே
கண்டித்தயானையும் துண்டித்தயானையும்
இடவம்ஆகிய ரத்தக்கடல்மேலே
எழுகிறதைப்பாரும் அழுந்தி முழுகிறதைப்பாரும்

௬, கூத்தினில்கட்டுவன் பாத்திரம்என்றேதக்க
குண்டலம்களகுறைந்து துண்டங்கள் ஆயினதும்
போகதுப்போர்த்துகொண்டிக் கூத்தினைப்போல் ஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும் கைகள்கொட்டும் பூதங்களைப்பாரும்

௭, பண்டுபட்டயானை வாய்புறத்தே அறப்
புண்டுபட்டயானையின் தலைகாணவே
ரண்டுபக்கமும்தலை உள்ளயானைபோலும்
லட்சணத்தைப்பாரும் பேய்கள்தின்னும்பட்சணத்தைப்பாரும்

௮, அந்தரத்தர் கடலுக்குள்ளேமத
யானைக்கொம்பு அந்து வானத்திலேஇளந்
சந்திரனைப்போல மிதந்துமிதந்து
தளும்புவதைப்பாரும் அங்கங்கே கிளம்புவதைப்பாரும்

௯, அத்திக்கொம்பால்தந்த சுத்திசெய்தரத்தம்
அப்பிஅப்பிவாயைக் கொப்புளித்துவிழுந்த
கத்திகளைக்கொண்டு நாக்குவழிக்கிற
காளிகளைப்பாரும் சுத்திவரும் கூளிகளைப்பாரும்

௰, யுத்தகளம்என்னும் ரத்தவயல்மேலே
எற்றசதையென்னும் சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்கள்பயிர் ஒத்துக்கிடக்கிற
அம்புகத்தைப்பாரும் ரதங்களில் பும்புகத்தைப்பாரும்

கக. கொண்டகணவன்யென்னும் பிணத்தைதன்கயில்
 கொண்டெழும்பும்பேயைக் கண்டுராக்கியர்
ஆண்டம்மட்டும் அதை யெட்டிப்பிடிக்கிற
 ஆச்சரியத்தைப்பாரும் அவருடைய மாச்சரியத்தைப்பாரும்

கஉ, தும்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசைபைத்
 துள்ளறுகாய்ச்சாத்திப் பிள்ளையார்பெயன்றேத்திக்
கொம்பில்அவர்மண்டைத் தேங்காயுடைக்கிற
 குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிற மட்டிப்பேயைப்பாரும்

கங, பேய்முகம்நாய்முகம் ஆகியராட்சதப்
 பெண்டுகள்அந்தப் பிணம்பிடுங்கவந்த
பேய்முகம்நாய்முகம் கண்டேஅடையாளம்
 பிடிக்கிறதைப்பாரும் நல்லவார்த்தை படிக்கிறதைப்பாரும்

கச பெண்அரம்பைக்கூத்து பார்க்கிறதெல்லாம்போய்ப்
 பேய்க்கூத்தாச்சுதோ என்றுபு றைப்பட்டு
பண்ணுடனேகிழப் பெண்கள்பரிரி
 பாடுவதைப்பாரும் தலைவிரித் தாடுவதைப்பாரும்

கரு, இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
 எட்டுத்திக்கும்கொள்ளை இட்டிக்கிறதைவைத்து
கந்தஅரக்கரை ராமன்வில்லுக்கிறை
 கற்பித்ததைப்பாரும் இராவணன் ஒப்பித்ததைப்பாரும்

கசு. என்இடவும்இடம் இல்லாமல்மண்டிய
 இத்தனைசேனையும் கைத்தனுவொன்றாலே
வள்ளல்ஸ்ரீராமன் முகூர்த்தத்திற்கொய்துயிர்
 வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீங்கினதைப்பாரும்

ஸ்ரீராமரை மரீவியவான் கொண்டாடல்

சந்தவிருத்தம்.

நீதன்கைவீசுசர மாரிபடவேபடை
 மாண்டுபோனதை விபீஷணனேடேவிழி
நேர்கண்டவோர்களும் இராகவனைமேவினர்அதன்மேலே
 ஓதும்பிராணியுடன் ஓடியதசரதன்
பூதண்டகோடியுள தேவர்கள்பகிரிட
 ஊர்பெக்கும்வேணுகளியாடல்விளையாடல்கள்செய்கிறபோதே
கோதண்டவாளியினில் மூலபலசேனையை
 நாசஞ்செய்தான்யெனவே ஓடிவருதூதர்கள்
கூறும்சொலால்இதெனமானிடனால் அவர்படுவாரோ
 வதென்றராவணன் விசாரப்பட்டாகிய

வான்வந்நாகதுகளி லேசுநீல்சுநீல்என
 ராமன்பிரதாபசெய ராமன் இசைஆனதுபுகழ்வானே.

எச-தருதோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனுக்குநிகர்ஆக ராவணா பூமியில்வேறுண்டோ.

அநுபல்லவி.

மாமூலபலம்எல்லாம் ஒருத்தன்கொன்றதேதந்த
 வகையென்றுதூதரைப் பகையாகெழுந்தழுந்த
ஆமவன்கோதண்டம வளைத்தானேபடைசிந்த
 அரை அம்புகால்அம்பு தெரித்தானேஏதோஅந்த(ராமனு)

சரணங்கள்.

க. பின்னும்சொல்லுகிறேன் அவனுக்குனதுசண்டை
 பின்னைவிளையாட்டல்லோ அத்தாட்சி
மன்னும்மரமும்புல்லும் கல்லும்ஒருசரத்தால்
 மண்ணோடேமண் ஆமே கண்காட்சி
சின்னமனிதன்என்றும் ஒருத்தன்யென்றும்யெண்ணாதே
 தேவர்க்கும்தேவன் அவ னொருசாட்சி
உன்னைகட்டினவாலி தன்னைக்கொன்றானே இது
 உன் அலங்கடையில்இருக்க இன்னம்என்னடாசாட்சி(ராமனு)

உ. இன்னும்மின்னும்சொல்லாதே தர்மம்சேருமிடத்தில்
 செயமும்சேரும்அடா நின்
சண்டைஉன்னால்ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லா
 தர்ப்பணம்செய்யடா குடிகேடா
பெண்டுகளேஅல்லாமல் லங்கையைவிட்டுனக்குப்
 பின்படைவருவதுண் டோகேடா
அண்டர்நாயகனை ஒருத்தன்ஒருத்தன் என்றால்
 அண்டமழிக்கும்தேவர் ரண்டுபேர்உண்டோடா(ராமனு)

ங, வீரவேல்விட்டேன்யென்றும்-லட்சுமணன்பட்டான்யென்றும்
 வீம்புவார்த்தைகள்இங்கே தந்தாயே
மாருதிமருந்தாலே அவன்யெழுந்தானேயிந்த
 மதிமோகத்தால்அல்லவோ வெந்தாயே
காரியம்தெரிந்தவிபீஷணன்சொல்லும்கும்ப
 கர்னன்சொல்லும்கேட்க மறந்தாயே
வீரியத்தால்அய்யோ கெடுவாவாயென்ன
 வீம்போபோயென்ன வினைகொண்டுவந்தாயே(ராமனு)

மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன்கண்டது.

விருத்தம்.

கல்லான்மைபேசியராவணன்முன்இந்த
வகைவகையாய் மாலியவான்சொல்லச்சொல்லப்
பொல்லாதபுணணின்மேலேகோலிட்டால்ப்போல
புடைபுடைத்தான் மூலபலம்மடிந்தவாறும்
சொல்லாலேதூதர்சொன்ன சொல்லும்உன்றன்
சொல்லும்நிலைவரமோயென் றரக்கன்பொங்கி
யெல்லாம்பார்ப்போம்யெனக்கோ புரத்தின்மேலே
யேறினன்படுகளம்கண் டாறினனே.

௭௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டானேராவணன்மெத்தமேலே - மூலபலப்படு
களத்தையிருபது கண்களாலே

அநுபல்லவி.

விண்டாம்தூதர்சொல் இன்றுமெய்யோபொய்யோ என்று
மெத்தவிசாரப்பட்டக்கணமேசென்றுஉத்தரக்கோபுரஉச்சியிலேநின்று
கண்டானே.

சரணங்கள்.

௧. போனநூற்றுநூறும்மலைமலையாய்ப்பிணம் குவிய-இதுவேநல்ல
தாளமதும்என்று மேகங்கள்வந்துகவிய-ராகவன்விட்ட
பாணக்கணைகள்பட்ட மானத்தலையும்முட்ட
வானத்திலும்அட்ட கோணத்திலும்எட்ட
சோனைப்பெரியமலை தான்ஒத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களையும் (கண்)

௨. சிலமுனிவர்கள் கண்டுடனேநடுநடுங்க-சிறியஆல
காலம்ஆமெனவும் கண்களைநாய்நரிபிடுங்க-வீரகோதண்டம்
காலமாரிமழை போலவேகணைசொரிய
நாலுதிசையும்வளைந் தோலமிடும்பெரிய
மூலபலப்படையைக் கோலிவேரரிய
மூலைக்குமூலை அலங் கோலம்ஆய்த்தெரிய (கண்

௩. பெருகவேகளமெங்கெங்கும் கவந்தங்கள்ஆட-நட்டுவன்போல
அருகிலேநின்று பேய்கள்தாளங்கள்போட - ராமன்பிடித்த
ஒருசிலை அதனாலே வரவரஒருகாலே
விரிகணைஅதுபட திருகர்முடிகள்கெட,

ஒருபெருமலைமேலே வரும்அருவியைப்போலே
குருதிநீர்துள்ளத்துள்ளக் குருவிகள்கொள்ளக்கொள்ள (கண்)

௪. மங்கைமீர்அந்த வானரப்பூச்சிகளைப்புடைத்து நிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்வருவேனென்று கண்களைத்துடைத்துநடுக்காவந்த
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கெதிர்கண்டுநடைக்
கண்களில்நீர்பெருகி அங்கம்எல்லாம்உருகிப்
பெண்கள்திரண்டுமொய்த்துச் செங்கைதலையில்வைத்து
எங்கும்பதறிவிழ எங்குமகதறிஅழ (கண்)

௫. பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளும்விரலும்-கண்டுகண்கள்நீர்
சொரியஅரக்கியர்அடித்துகொண்டழும்கூக்குரலும்-கண்டம்கண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவன்உடல்எரிய(டமரூய்)
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவன்சிலைஒடிய
ஒருவன்தொடைபறிய ஒருவன்குடைமுறிய
ஒருவனைஉயிர்வதை ஒருவனைசெய்ததை (கண்)

இராவணன் தேர் ஏறுதல்.

விருத்தம்.

மூலபலப்படுகளம்மிவ்வாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரம்யிறங்கிக்கோவில்சேர்ந்தான்,
காலம்யென்னும்முக்கோடிவயதும்ஈசன்
கைவரமும்தொலைத்தராவணன்முன்னாளில்
மால்என்னும்ராகவன்கொடுத்தவரத்தினாலே
மதியும்அதுவிதியும்அதுயெனலால்ஏவார
பாலன்யெனமுன்போல்வைகுந்தவாசல்ப்
படிகொள்வான்தேர்ஏறத்துநிகொள்வானே.

௭௬-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்மேல்க்கொண்டானே-இராவணன்-போர்மேல்க் கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

பார்மேலும்திசை மேலும்மலைமேலும்
பாயும்திரைகடல் மேலும்முட்டிய
ஆயிரம்புர விகளும்கட்டிய (தே)

சரணங்கள்.

௧. இனத்தோடேவாச்சொல்லி — உறுக்கினன்-தப்பி
இருந்தோரில் நூருவெள்ளம் — பொருக்கினன்-சங்கம்
தொனித்துக்கையொடுகையை — முறுக்கினன்-மேலே
தூணியும்கவசமும் — இறுக்கினன்.
கனத்தபூமியும் — மலையும்வெடித்திட
முனைத்தபேரிகை — குமுறிஇடித்திட
சினத்தினல்முக — வேர்வைபொடித்திட
தன்கரும்சிதைக்கும் — இடக்கண்துடித்திட (தே)

௨. பத்துமுடியும்தரித் — தோங்கினன்-இசை
பத்தும்வெட்டியவாளைத் — தாங்கினன்-கோ
பத்தால்அரமனையை — நீங்கினன்-ஒரு
பத்துவில்லையும்கையில் — வாங்கினன்
செத்தபேர்களை — எண்ணிமனம்நொந்து
சத்தமேகங்கள் — போலேகால்ஐந்து
கைத்தலத்திலும் — வாரிகொடைதந்து
சுற்றிஅர்ச்சனை — செய்துவலம்வந்து (தேர்)

௩. இருபதுகையும்வளை — மாட்டினன்-காதில்
இருபதுகுழைகளும் — பூட்டினன் தும்பை
இருபதுதோளினும் — சூட்டினன் கண்கள்
இருபதுநெருப்புப்போல்க் — காட்டினன்.
[illegible]ருபெண்சானகி — பதறுகிறதொன்று
ஒருப[illegible]டாதரி — கதறுகிறதொன்று
விருதெல்லோர்களும் — பார்க்கவேஇன்று
இருவகையில்லை — ருக்குவேன்என்று (தேர்)

இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

கதிர்விடுகுண்டலம் மணிமகுடம்பல கடகம்அலங்கிருதம் மென் போர்வை, கவசம்நெடுஞ்சரம் அரைவடம்ஆர்த்தைகள் கலகலெனும்ப ணியின்கோவை, இதுமுதல்கொண்டொரு பதுகையில்வெஞ்சிலை ஒரு பதுசெங்கையிலும்பாணம், எறிவிழுசிந்திய கருமலை ஒன்றென எவரும் நடுங்கநெடுந்தேர்மேல், மகிகதிர்சிந்திட உடுநிரைசிந்திடமலைகள் அதிர்ந் [illegible]ளபூமி, மறுகிடஎண்டிசை முறுகிடியகிடமணிதன்என்னும்சோ ல்[illegible]ம்டலே, அதிரணமண்டலம் அதிரதம்தனை அதிரவேசென்ற

இலங்கேசன், அருகினில் யெங்கணும் இருபதுகண்களில் அவசகுனம் டலகண்டானே.

௭௭ - தரு - பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இப்படியாஅவசகுனம் — கண்டானே - கண்டராவணன்
இடும்பாலேயெண்ணாமல்ச்சென்றானே.

அநுபல்லவி.

கைப்படைஆனைதைச் — சேகரம்பண்ணி
காகுத்தன்சமுத்துக்குக் — கொடுத்திடயெண்ணி
அப்படிவந்தானே. — ராமன்மேலே
அறிந்திருந்தும்புத்தி — கெட்டவன்போலே (இப்ப)

சரணங்கள்.

௧, ஆனைகளும்குதிரைகளும்பின்னுக்கு வாங்கிடக்கால்பதறவும்
அரும்துகொடிமேல் பருந்துவிழவும் அங்கோரத்தத்துளிசிதறவும்
சேனைகாவலர்வாய்யெலாம்வெறும் பானைபோலவறண்டுதறவும்
சேரநாய்களும்பேய்களும்அழச் சூரியனைப்பார்த்தோரிகதறவும்

இப்படியா.

௨, தோள்வளைசரியமாலைகள்கரிய இடப்புறக்கண்கள் துடிக்கவும்
தோகைமார்அழகாகமமேல்விழ ஆகாயவாய்ச்சொல் படிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைமடங்கவும்கருந் தூளிஆனது [illegible]க்கவும்
வாளின்மேல்க்கருமேகம்இல்லாமல் [illegible] இடிக்கவும்

இப்படியா (கொள்ளிகள்வெடிக்கவும்

௩. முறைமுறையாத்தேரிலேகட்டும் விருதுகேதனம் அழியவும்
முரசமும்பேரியும்டமாரமும் சருகுபோலே கிழியவும்
மற்றவர்கள்பூசும்சந்தனம் வறவறென்றுபேய்க் கழியவும்
மண்மாரிகள்ஆனைவைபொழியவும்பெணஆனையிலேமதம்கழியவும்

இப்படியா.

ஸ்ரீராமர்தேர்ஏறுதல்

விருத்தம்

ஆசைகள் அதிர இவ்அவசகுனம் இராவணன்எதிர்படத்தேர்விட்டலால் னே ஆண்மைகள்பெருகியநீ மறுபடி அனுமான் மிசைவழுதல்[illegible] மாசறுசதுமுகன்மேசமொழிதவிய வாசவன்விடுகிறதேர் இதன்மேல் மாறுஇபுசமனஎவநுதிஎனவருமா ஞ்சிஉரைசெயசூதவாய்

வசனமுதுமறைவிதிவிதிலே எதிட்டு முனிவர்கள் தேவர்கள்க
கேட்டிடமகிழ்ந்திறைவேதிட அரவர் எதிர்படவியில்லதிடவே
வீசியமழைபொழிகார்முகில்ஒளிவிழ மேருவின்மேலிசைவருதல்போ
வீரன்இரவிகுலதீரன் அதில்ரகுவீரன்இரதமிசைஏறினனே [ல்

௭௮ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேரேறினானே - ராமச்சந்திரன் - தேர் ஏறினானே

அநுபல்லவி

பார்மேலேவைப்பது நேர் அல்லஅரவிந்த
பாதம்வைப்பாய்யென்று மாதலிகொடுவந்த (தேர்)

சரணங்கள்.

௧. சோதிமதிநுதலில் திருநாமம்அணிந்திட்டு
துலங்கும்அம்புறாத்தூணி வலப்புறந்தனில்இட்டு
காதல்செய்யுந்தம்பை மாலைதோளின்மேல்இட்டு
கசசைக்கட்டியமார்பில் வச்சிரக்கவசம்தொட்டு
குரோதம்செய்யும்வினை மகைவிடுத்துக்கொண்டு
பாதம்தன்னில்மிதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
கோதண்டம்ஒருகை பின்ப்யெடுத்துக்கொண்டு
தாயதந்தமாவுரி பிணைஉடுத்திக்கொண்டு (தேர்)

௨. ஆரவாரம்[illegible]ம் வீரவெள்ளையம்சாத்தி
அங்கைத்தலத்துக்கு முன்கைக்கட்டியும்ஏற்றி
தாரணி உள்ளோரும் வானவரும்போற்றி
தான்சொல்லவேலட்சுமி காந்தன்யென்றேதோற்றி
வீரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற்றி
மேரில்இட்டதி காரம்உள்ளசுற்றி
ஓர்வலப்புற மீதிலேசுற்றி
ஆரும்ஒக்கிடா ஏதுவொருவெற்றி(தேர்)

௩. தேவர்மடநதையர் சோபனங்கள்பாட
சிதைமனதினில் நினைந்ததைகூட
நாவும்மலர்க்கை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தேர்ஒட்ட லங்கைமேல்கண்போட
யாவரும்கண்டு கண்டுதேறவும்
தாவிஎளசந் தவசன்மாறவும்
தேவருக்கா நந்தம்ஊறவும்
ரவணன்வை குந்தம்வரவும் (தேர்.)

மகோதரன்வதை.

விருத்தம்.

திருத்தேர்ஏறிராகவனும் சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்துராவணன்பால் சார்ந்துபோர்க்குவிடைக்கொண்டான்
செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்துவாவென்றனுப்பவந்து
கருத்தாவானராகவனை கடிந்தான் அவனும்மடிந்தானே.

௭௯ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடிந்தானே மகோதரன் - ராமன்கைஅம்பால் - படிந்தானேமண்மேல்

அநுபல்லவி-

கடிந்துராவணனுடன்லட்சு மணன்மீதியில்விடுப்பட்டு
கடுகிஓடிஅவன் மீதிலப்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துராமன்மீ தனைகசரங்கள்தொட்டு
சூதும்வாதுமகவாமி தொடும்கணையால்கெட்டு(மடிந்)

சரணங்கள்.

௧. அனுகூலசத்துராதி ஆகியிருந்துரா
வணன்குடி யினைக்கெடுத்து-தன்னுடைய்
அகத்திலெண்ணமெல்லாம் முடித்திலங்கையின்மேலே
ஆசையினை யும்விடுத்து இணையில்லாரா
மனுக்குரதம்அனுப்பும் தேவர்களையும்பக
வானையும் கடுகடுத்துலட்சுமணனை
மடித்துவருவேன்யென்று வீரம்பேசிக்கையில்
வலியத ணுவெடுத்து அதிககடுந்
சினத்திலேறுபெருந் தேரைஓட்டிக்கொண்டு
சேனைகளையெல்லாம்தன் பின்னேகூட்டிக்கொண்டு
கனத்தவில்லைவளைத்து நாணைப்பூட்டிக்கொண்டு
கணைகள்யெய்துராமன் கையில்மாட்டிக்கொண்டு(மடிந்)

௨. போர்களத்தினிலவந்து அட்டகாசஞ்செய்து
புவியெங்கும்கிடுகி டென்ன லட்சுமணன்மீதில்ப்
போகவிட்டிடும்தேரை மறித்துராமன்மீதில்ப்
போகட்டும்விடுவி டென்ன சாரதியெந்தப்
பார்க்குள்ராமனைவெல்லக் கூடாதென்றுசொல்ல
பற்களைநெட்டெ டென்னவே கடித்து
பார் அடா உன்னை விழுக்குவேன்யென்னச்சாரதி
பயந்துடல்விடவி டென்ன நடுநடுங்கி
கார்க்கடல்வண்ணன் ராமன்மீதில்த்தேர்விட

கலங்காமலேமகோ — தான்நின்றுபோரிட
சூர்க்குஞ்சேனைராமன் — அம்பினாலப்போர்கெட
அதம்ஆக அவன்மார்பில் — ஓர்அம்பின்கூர்பட (மடிந்)

௩, மாவியவான்சொல்லால் சீதையைவிடவேசம்
மதித்தராவணனை — அன்று தடிக்கப்பெரு
வயிற்றைச்சாய்த்துக்கொண்டு குடுகுடென்றேஓடி
வஞ்சனையெண்ணி — நின்று அதிகப்ப
சாலியானரா வணனேழுலகமும்
செளரியத் — துடனேவென்று யின்றுமனம்
தளர்ந்திந்தச்சனியை விடல்ஆமோ போபோஇன்
தனக்கிது — சரியோவென்று சொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல் அவன் — பாவியேயிருந்து
கழுவாக்கரைத்தாளும் — கலகஞ்செய்துதிரிந்து
சிலராமன்கணைக்குத — தன்சேனையயிருந்து
செய்வித்தோர்கணையால்தன் — பெருவயிறுஞ்சரிந்து (மடிந்)

கடைசிநாளில் ராமராவணயுத்தம்

விருத்தம்.

இடித்தெழுதொடிமகோ தரனும்சென்ற
சேனைகளும்காயிகையில் மடிந்தபின்பு
முடிசூடிருவருந்தேரில் ஏறிக்கொண்டு
முதண்டகோடிகளும் நடுங்கவிட்டே
சுமிமலையோடுமலை எதிர்த்தால்போல
கடலினொடுகடல் யெதிர்த்தால்போலவில்க்கொண்
டும்பிராகனும் யிராவணனும் அங்கே
அடுத்திட்டார்சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டாரே.

ஆம்.- தரு - தோடி ராகம் அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும் நடந்ததேசண்டை தொடர்ந்தே.

அநுபல்லவி.

மேகத்தைப்போலவே — ஐய்யன்கணைகள்சாட
மேலத்தைக்காணமல் — வெய்யன்கணைகள்மூட
வாகொத்ததேர்மேலே — யிருவருங்கதித்தாரே
வானமும்பூமியும் — ஒன்றாகமதித்தாரே

வானரவெள்ளம் கடல்போலே — களத்தைப்போய் வளைக்கவும்
வானர்விடும்கைச் சரத்தாலே — கெளித்தும்போய் யினைக்கவும்
வாரிவிடும்கல் பெருக்காலே — அரக்கர்காவிதுளளவும்
வீரர்விடும்கைத் தடிக்குச்சூழ் — அரக்குச்சேனை விள்ளவும்
வடவையோடுபொரு — வடவையெனநிலை
மலையினொடுபொரு — மலையெதனஅலை
கடலினொடுபொரு — கடலெதனவிரி
ககனமொடுபொரு — ககனம்யெனஅரி. (ராக)

சரணங்கள்.

௪, அரக்கன்ராவணன் — சிலகிலகணையெய்தான்
அதைக்கண்டேராமன் — தவிடுபொடிகள்செய்தான்
அரக்கன்நூறுநூறு — பிரம்அம்புதாற்றினன்
அதைக்கண்டேராமன் — கொடிஒன்றில்மாற்றினன்
அரக்கன்ஆயிரம் — ஆயிரம்ஆயுதம்கொட்டான்
அதைக்கண்டேராமன் — தூளிகள்தூளிகள்யிட்டான்
அரக்கன்தேரைஆ — காசத்தில்ப்போக்கினன்
அதற்கும்சாய்தேர் — மேலாகத்தூக்கினன்
ஆதிநெடுஞ்சேஷனும்பட்சி — சனும்பொறநாணிடத்தேகன
காசுரனும்சிங்கமும்தப்பா — தபித்துப்போர்கொடுத்தால்யென
ஆனதுரங்கம் திருப்பிக்கோல் — பிடித்துத்தேர் விடுத்தேவரும்
மாதலிசங்கம்தொனிக்கச்சே — [illegible]டார்முடித்தேவரும்
அக்கணம் யிருதேரும் — தடம்தத்தும் நிலம்தத்தும்
திக்குத்திசைகளும்போய் — யிடம்சுற்றும் வலம்சுற்றும்
அப்புறம் மலைதாவும் — அலைதாவும் கடல்தாவும்
யிப்புறம் செவிதாவும் — புவிதாவும் கெவிதாவும்
அன்றுமுனிவர் — படர்ந்துகடகட
யென்றுபதறி — நடுங்கிவிடவிட
அண்டமுகடுபி — ளந்துநிலைகெட
மண்டலமும்யிசை — விண்டுதலைகெட
அதிரமலைகளும் — அதிரநிலைகளும்
அதிரவெகுதிசை — அதிரமறையிடி
அதிரஉததிகள் — அதிகமதிகதிர்
அதிரஉடுவெலாம் — அதிரயிபபடி (ராகவ)

௫ வடதிசைமுதல் — நாலுதிசையும்போவார்
கடலிலும்போவார் — கடல்அப்புறமும்போவார்
0 மனதுவேகமோ — வாயுவேகமோவன்ன
[illegible]கவேகமோ — [illegible]வேகமோயென்ன

வருவர்ஒருவர் கூடுவர்பிருதேரும்
பொருவர்சேருவர் சேருவர்யிதைஆரும்
வசனமாகஉரை யார்சொல்வாரொருக்காலே
குசவன்ஆனவன் விடுதிகிரியைப்போலே
மாரிவழலகும் பிரசண்டக்கொன்ன டலைப்போல பிடித்தார்பல
தீவும்விசும்பும் குலுங்கச்செஞ் சரக்காடா முடித்தார்செல
மாதலிஅங்கம் தொளைத்துப்போய் பரிக்குக்கோல் விடுத்தான்ஒரு
சரமிநெடுந்தேர் மறைத்தங்கே துசத்தைக்கீழ் படுத்தானவன்
வளையார்கவன்தேரை நிருதன்மூடலாலே
யிளையவன்முதல்ஆனோர் களையானார்அதன்மேலே
மணவாளராகவன் பனிபோலஹறுத்தானே
கணைஎல்லாம்அறுத்தவன் கொடியையும்அறுத்தானே
மால்லுத்தவன்படை மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு சுவாமிகொய்திட
வன்னிவானியை அவன்விடுத்திட
அன்னதேகொடு சாமிதடுத்திட
நாமயன்படை அரக்கன்தொடுக்கவும்
சாமிகந்தரு வாஸ்திரம்யெடுக்கவும்
மாகலோகமும் புவியும்பொடிப்பொடி
ஆகவேசுகள மீதில்அடிக்கடி (ராகவ)
சாமிமேல்ஒரு தெண்டவன்விடுத்திட
சாமிஓர்அம்பு கொண்டதைத்தடுத்திட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதான்ஞானஸ் திரம்தொடுத்ததைச்சாட
சாமிமேல்சூலம் அவன்விடசினம்கொண்டு
சாமிஉங்காரம் செய்ததுவிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் இவன்என்னும்விவகாரம்
தம்பிசொன்னது நினைந்தெண்ணஅந்நேரம்
தாகருடன்செந் சரத்தை கைபிடித்துச் சாமிதொட்டேஅவன்
நாகம்யென்னும்செஞ்சரத்தை கொத்தவிட்டுத்தாளிபிட்டான்ஒரு
சாமிதிரும்பத் தொடுத்துப்பொற் பிறைக்கொக்கும் சரத்தால்வரு
ராவணன்நெஞ்சை தொளைத்தொற்றைச் சிரத்தைதுண்டம்இட்
டிபடுசிரகரம் அவனுக்குமுளைத்திட (டான்பின்
சரிசரிஅரியவே வரவரக்கிளைத்திட
தமிபடுகையால்மா தவிமரிபைக்கலக்கினன்
அவன்விடுதோமரத்தையும் அய்யன்விலக்கினன்

தயித்தியன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆய்மறைந்திட
சலித்தவன்களை ஆய்விழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டிட னென்ழுந்திட
சாமும்விடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலரதகச தளமும்அடிபட
இருவர்மனதிலும் வலாமுறுகரைக
எமனும்உடல்விட விடைஇவ்வகை (ராகவ)

௬. எடுத்துராவணன் வளைத்தகைச்சிலைதன்னை
ஒடித்தும்காணியும் அறுத்தும்இப்படிபின்னை
இடக்கையேயவன் வல்க்கையும்விழஎன்று
துடித்துராகவன் முடுக்கினன்கணைஒன்று
இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனும்சாக
அழுகத்துணியும் குடையும்படையும்போக
எதிர்த்தராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமாமலை யினில்விழும்பிடிபோலே
ராமன்விடும்-செஞ்சரத்தில்கொத் துடைப்புத்துப்-பல்கைஎன
நாய்நரிமண்டிக்-கடிக்கக்கொக் கரித்துச்சுற்றிலும் போய்விழ
ராகவன்யிப்படி-தொடுத்தக்கத் தரிக்கத்-தரிக்கத்தலை
ராவணனுக்கும்-சரிக்கட்டி சரிக்கட்டிக்-கிளைத்துக்கொள்
இறப்புறம்ராமன்அரக்கன் மாளும்வகைஎண்ண
அப்புறம்விபீஷணன்உ பாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசீதையுங்காவல் கொண்டசிறைதிர
உட்சணசூரியன்தேரும் லங்கைவழிசேர
இணைக்கிடும்கர தண்டமறுபடி
வணக்கிடும்கோ தண்டகடுவதில்
யிட்டுகைப்பிரம் மாஸ்திரம்தனை
விட்டிடத்தனி ராட்சதன்புனை
ரத்தினமணிமகு டத்தினிடையிட்டு
வைத்தஅமுர்தக டத்தில்அடிபட்டு
மத்தன்விசிகிர சித்திரதம்விட்டும்
பத்துமணிமுடி தத்திவிழும்படும் (ராகவ)

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது.

விருத்தம்.

தாவிமுடிக்கைபி லாசம்எடுத்திரு நாலுமதக்கரி யைச்சாடி
சூரியனைத்திசை மாறவிடுத்தொரு சூறையடித்தமுடிக்காலே
பூவுலகத்தவர் கீழுலகத்தவர் மேலுலகத்தவர் தப்பாதே
ஆசைசெறுத்திட ஆண்மைசெலுத்துபு யாசலமிக்கசுக்கிரீவன்

ஆவல்மிகுத்தொரு சீதைபொருட்டினில் வீரமும்வெற்றியு முக்கோடி
ஆயிசும்மட்டியொ ஞாதைஅரசகரும் ஆடலும்லக்கிடுத்தேயின்
பாவரும்பிக்கதை ஆரமுதொப்பென வேறினைஉத்தமர் கற்பிருக
ராமசரத்தினில் மாமலைதந்நதி ராவணன்யிப்படி பட்டானே

—※—

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

திருந்தியிவ்வாறழிக் தயிலப் சாமிதேரில்
வந்திறங்கியவன் முதுயில் வடிவேதன்னுன்
வருமுதல்காள அனுமான் கைக்குத்தால்வந்த
வடுனைவீடணன்சொல்ல மகிழ்ந்தான்யிப்பால்
அருளும்அய்யன்ஏவலினல் இலனும்போனன்
அண்ணஅண்ணஎன்றே அண்ணன்மேலே
ஒருமலைமேல்ஒருமலைபோல் விழுந்தேகண்ணீர்
ஒழுகின்றனபழகையசொல்லி அழுகின்றனே.

மெசு-திமினை-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. உன்டால்கொல்லும்விஷம் உலகத்தில்எக்கெங்கும்
உண்டே அண்ணாவே-சீதைதன்று
கண்டால்கொல்லும்விஷம் உன்னிடத்திலேமாத்திரம்
கண்டானே அண்ணாவே

உ. பிந்தஅநியாயத்தைப் பிரமாவுடன்சொல்ல
பிறந்தாயோ அண்ணாவே சீதைமேலே
பற்றித ஆசையும் உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணாவே

௩. உன்னோரீதையைத் திருடுவதென்றவென்ன
நாடினய் அண்ணாவே-உலகில்
கள்ளருக்கருக்கூயென் றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினய் அண்ணாவே

௪. அடிகானேசபத்திடு சீதைஆய்வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயே அண்ணாவே-உடம்பெங்கும்
கம்பிகற்செந்தனாலே மடியினிலேவைட்டித்
தொலைந்தாயே அண்ணாவே

௫. சீனோயாசேசீதையை குலமும்மாழ்வென்றயென்சொல்
நிறைந்ததோ அண்ணாவே ராமனே

மனிதன்மனிதன்யென்று வாயும்நுடிக்கும்யெங்கே
மறைந்ததோ அண்ணாவே

௬. வள்ளல்கும்பகர்னனும் மாலியவானசொல்லியும
மருண்டாயே அண்ணாவே-அடங்காமல்
துள்ளின்மாடுபொதி சுமக்குமயென்றால்போல்யட்டுச்
சுருண்டாயே அண்ணாவே

௭. சுற்றமும்சேனையும்உன் பத்துமுடியும்முதல்நாள
சோர்ந்தாயே அண்ணாவே -எல்லாரும்
செத்தபிரகாகிலும் ராமனேதெய்வமென்று
தேர்ந்தாயே அண்ணாவே

௮. பார்வதியிலாசமும் உன்னுடைதோளுக்குப்
பற்றுமோ அண்ணாவே தோளமேலே
சுரக்குராக்குக்கூட்டம் இப்போதனி அணியாத்
தொந்துமோ அண்ணாவே

௯. விரித்தேதவர்க்கெல்லாம் கடைக்கண்கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணாவே களத்திலே
பருந்தும்கழுகும்கொத்த முழுமுழுக்கண்கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணாவே

௰. பூமலர்அம்புகளைக் காமன்கைஎய்தெய்து
பொழிந்ததே அண்ணாவே இப்போஇந்த
ராமன்எய்தபிறகு காமன்எய்திறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணாவே

௰௧. சிறுமதிகொண்டல்லவோ மறுபெண்கள்மேல்ஆசை
திரண்டாயே அண்ணாவே அவரவர்
பொறுமையிடித்தல்லவோ மன்னன்கிளிபெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே

௰௨. பிரமாதிதேவர்கள் தந்தவரங்கள்யெங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைத்தின்றுதொந்தி
சரிந்ததே அண்ணாவே

மண்டோதரி புலம்பல்

விருத்தம்.

ஈாடிவிபீஷணன்இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாம்புவன்தேற்றத் தெளிந்தான்இப்பால்
பாடல்செய்யும்மடமாதர் அரக்கர்மாதர்
பாதராமாதர்முதல் பலருஞ்சேர்ந்து.

கூடமன்டோதரிஅங்கே பொன்கொம்பில்லாக்
கொடிபோலராவணன்மேல் உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேட்ரியதனையிழந்த கிளிபோலவாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுதுபறக்கின்றாளே.

ம௩ - திபிதை - காம்போதிராகம்- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் மைந்தாகமலைபோலஉன்னை
இக்கதிகண்டுநொந்தேன்நொந்தேன் லங்கைமன்னவா அய்யோ
உன்உயிரைக்கொன்றமன் என்உயிரும்கக்கொள்ளாளோ
ஓடிவிடேராவந்தேன்வந்தேன் லங்கைமன்னவா

௨. கன்ஆனபேர்களையெல்லாம் புண்ணைக்கிவிடணம்என்னும்
கரும்பையும்வேம்பாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா அய்யோ
பெண்ஆனசீதைபிறக்க லங்கைஅழிந்துபோம்என்ற
பேச்சையேமெய்ஆக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா

௩. இனம்மிந்தலோகத்திலேசீ தேவராலும்சாகாய்யென்று
சிந்தைமகிழ்ச்சி ஆனேனே லங்கைமன்னவா அய்யோ
வினைபோல்இந்தாளில் ஒருமனிதருலேசாவாய்என்ற
விதியறியாமல்போனேனே லங்கைமன்னவா

௪. சீதைஆசையவெளியில்ஓதாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில்தூங்கிறயோ லங்கைமன்னவா அய்யோ
தேவயாசொர்க்கலோகத்து மாதருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைகடின்கிறயோ லங்கைமன்னவா

௫. எட்டானைக்கொம்புப்பிடிக்க ஒட்டாமல்கெட்டியாக்கட்டி
இருக்கிறமணிமார்பாச்சே லங்கைமன்னவா அய்யோ
சட்டம்ஆகாமன் அம்பு பட்டாடைமேல்ஊசிபோலத்
தட்டாமல்உருவிப்போச்சே லங்கைமன்னவா

௬. வரிலே சீதைமேல்வைத்த ஆசைஇந்தமட்டும்எங்கே
ஒளித்திருந்ததோ லங்கைமன்னவா ராரு
விரன்பாணம்உன்உடம்பை எலிவெட்டிசோதிக்கிறல்போல்
வெட்டியின்றுசோதிக்கதோ லங்கைமன்னவா

௭. அவர்த்தபாவிபோயும்அய்யோ நினைக்காதேசீதையையென்றேன்
அன்றுகேளாமல்வைதாயே லங்கைமன்னவா நான்
உனக்குமுந்திக்கொள்ளாதமுன் எனக்குநீ முந்திக்கொண்டாயே
இரவஞ்சகம்செய்தாயே லங்கைமன்னவா

௮. நங்கைசூர்ப்பநகைகள் நங்கையைஎடுக்கச்சொல்லி
நமன்போல்வந்தாளின்றேனே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
என்கழுத்தும்பாவிஅவள் தன்கழுத்தைப்போலேஆக்க
எண்ணியேஉனைக்கொன்றாளே லங்கைமன்னவா

௯. அந்தஅம்சீதையைஅரும்வந்தசெய்யுந்தெய்வத்தை
ஆரோபோல்ஆசைப்பட்டாயே லங்கைமன்னவா
இந்தமரத்தைவெட்டிஅல்இந்தஇடத்தில்சாயுமென்
றெண்ணாமல்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

௰. வேதன்முதலோர்வரப்பிரசாதத்தால்மூவுலகுக்கும்
வேந்தனாவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா அய்யோ
சீதைஆம்புரைமார்விட்டு வாழ்வாம்பாற்கடல்கெடுத்து
தெருவிலேஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா.

சீதேவிக்கு அனுமார் ஜெயசேதிகூறல்.

விருத்தம்.

ஆனவன்டோதரியிவ்வாறழுதுசேர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக்கடன்விபீஷணனும்செய்தான்
வானரவேந்தனும்தம்பிதானும் செம்பொன்
மௌலிவைக்கயிலங்கை அபிஷேகம்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை வைத்தால்போய்
வாடியதோர்பயிருக்குமழை பொழிந்தாற்போலச்
சானகிதன்காதில் ராவணன்போய்வீழ்ந்த
தனம்சொல்வான் மகிழ்ந்துசோபனம்சொல்வானே.

அக - தரு - மத்தியமாவதிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம்சொல்லவந்தேன் - உன்தன்- தொண்டன்அனுமந்தன்

அநுபல்லவி.

சோபனம்சானகித்தாயே முந்தமுந்த
சுவாமிராமகாரியமேசெயம் அந்த (சோபன)

சரணங்கள்

௧. ராமசாமிவில்லெம்தருகணைபட்டு ராவணன்உயிர் விட்டு ஒரு
மாமலைபோலத்தரைமேல்வீழ்தானே வைகுந்தம்சேர்ந்தானேஇந்த
சோபனம்.

௨. தேவர் முனிவர்சிறைநீங்கி முன்போலே செழிப்பாய் உன்னாலே
பொல்லாப பாவிஅரக்கன்பயமகரம்விண்டாரே பதவிகள்கொண்டார
சோபனம். (தேஇந்த

சரு

௬. இங்கேமுன்மோதிரமதந்தநானே யிருமென்றுசொன்னேனேயி ப்போ, தங்கேயெழுந்தருளனுமானே அனுக்கிரகம்செய்தானே யிந்த

சோபனம்.

௭. சந்திரன்யிந்திர அந்திரனும்ஸ்தாபனம் சகலர்க்கும் சோனம் அம்மா யிந்த அரக்கியாநான்கொல்லவேணும் எனக்கிதுசோபன

சோபனம். ம்கானும்யிந்த

சீதாதேவி அனுமாரை உபசரித்தல்,

விருத்தம்.

கனம்மலர்ந்தராமதூதுவன்யிதுசோபனம் சொல்லக்காதில்க்கொண்டான்,தினம்மலர்ந்தசாயிதிரு வடிமலரைத்திசைநோக்கித் தெண்டனிட்டான்,கனம்மலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள முகமலர்ந்தாள் என் அன்னைசனகிமுன்னுள்,மனம்மலர்ந்துகுறையெல்லாம் மாற்றினுள் அனுமானை வாழ்த்தினுளே.

அ௨- தரு- ஜனந்- ப்ரவிரகாம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கானும்வாழி நீதானே என்தெய்வம்
உன்னைப்போல்உண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி.

தென்யிலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பட்சித்தாயே
பின்னைமங்களம்சொல்லி என்னைரட்சித்தாயே (எங்கா)

சரணங்கள்.

௧. இருக்கும்சிறைமீட்பேன்என்ற வாக்கியம் என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன் பாக்கியம்அப்பாஉன்
கருத்தில்நீ பிடித்ததே வைராக்கியம்உனக்குப்
பெருத்தமூவுலகும்கொடுத்தென்ன சிலாக்கியம்
சித்திநலவணக்கம் செய்வதேயோக்கியம் (எங்கானும்)

௨. மனத்தினில்அடக்காவி சாரம் நீங்கி
எனக்கிதுநீதந்த சரீரம் அய்யோ
யினிச்சொல்வதென்னஉப சாரம் அங்கே
தனித்தசாயிக்கும்செய் தாயேஆதாரம்
உனக்குநான்யென்னசெய் வேன்உபகாரம் (எங்கானும்)

௩. யிதம்அம்யென்சொல்லுன்றும்தட்டாதே கோபம்
யில்வக்கியமேல்யெட்டாதே யின்னம்
உதவிசெய்யும்செங்கைவிட்டாதே வரங்கள்
யெதுவும்தந்தேன்நீயெப்பட்டாதே
முதல்வர்மூவருக்கும்முட்டாதே— யெங்கானும்

சீதாதேவி அக்கினியில்குளித்தெழுந்தது

விருத்தம்.

செவிக்கிசுபம்சொல் அனுமானைத் தேவியிவ்வாழிகள்சொன்னுன் இரவிபிஷணனும்சென்று ன்திருச் சேனைக்குச் சமயமென்றான்; புவிக்கோர்தாயேவருகயென்றான் பூவைபழங்கோலம்கொண்டாள் பூவாமனமேல்சசென்றையன்புனைதாள் அம்மைபணிந்துநின்றாள், தயாநீராக்கருணும்சிராமன்தனதுகுயிப்புவேருக்ச் சாடி அடியேன்செய்த பிழைசகிப்பாய் யென்றாள் தலைமேல்கைகுவித்தாள் முக்கால்வலம்வந்தாள் கொழுந்தன்வளர்த்த செழுந்தணலில்க் குதித்தாள் அப்போதெழுந்தமருக் கொழுந்தாள்சிதையெழுந்தனளே.

அ௩ - தரு - பிலஹரிராகம - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எழுந்தாளேபூங்கோதை - யெழுந்தாளேசிதை.

அநுபல்லவி,

கொழுந்துபோல்தனிதுங்கி குளித்தசெந்தணல்நீங்கி—யெழுந்

சரணங்கள்.

௧. புரந்தாள்யிந்திராணி பூமேல்ஆரணன்வாணி
பூதேசன்சர்வாணி,
அருந்தவன்உடன்கூட அருந்ததியும்கொண்டாட
அமரர்சோபனம்பாட பூமலர்போட—யெழுந்

௨. திருமேனிதங்கமில்லன்ன செழுமஞ்சள்ஒளியின்ன
இசையெங்கும்பளபளென்ன
தருமம்புகழ்ந்துநள்ள தழைக்கும்யெழுபதுவெள்ள
சகலசேனையும்மெள்ள கவலைதள்ள—யெழுந்

௩. மலரடிகசங்காமல் மணிக்கூறைமசங்காமல்
மாலைவாடசங்காமல்
கலவைசந்தம்வாங்காமல் கனிவாய்நகைநீங்காமல்
கண்டோர்கள்ஏங்காமல் கூந்தமங்காமல்—யெழு

௭. குங்குமம்புலராமல் குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தல்ப்பூஉலராமல்
அங்கேராமன் முன்னாலே அக்கினிதேவன்கைமேலே
அலர்ந்ததாமரைப்பூ போல் மின்னலைப்போலே—எழு

அக்கினிபகவான் முறையிட்ல்

விருத்தம்.

வெழுந்ததோர்சீதைதன்னை எந்தியஅக்கினிதேவன்
செழுந்துழாய்மாலைராமன் திருமுன்னேவைத்துவீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன்சாமியிந்தப் பூவைகற்பென்னுமந்தியால்
அழுங்கினேன்யெனத்தன்வாய்மேல் அறைவிட்டான்முறையிட்டானே.

அ௭ - தரு- பியாகடராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

யென்னபிழைகள்செய்தேன்சாமி நான்அக்கினிதேவன்
வதுபிழைகள்செய்தேன் சாமி.

அநுபல்லவி.

பன்னிச்சீதைதன்னை யென்னில்விடுவித்தாயே
பதிவிரதாக்கினியாலே யென்னைச்சுடுவித்தாயே- யென்

சரணங்கள்.

௧ எதொருபொருளையும் சுடுவேதென துஜென்மம்
யென்னையும்சுட்டஇந்த அன்னைபத்தினிதன்மம்
வேதத்திலும்யென்னை அல்லால்உண்டோ ஒருகனமம்
மெய்பொய்விளங்குமயென்மேல்செய்யல்ஆமோவன்மம்—என்

௨. பாலும்பதக்குமோ ரும்பதக்கென் றெண்ணப்போமோ
பைங்கொடிசீதைக்கிணை எந்தப்பெண்கள் தாமோ
நாலும்தெரிந்துயிந்தக் கோலம்செய்யல்ஆமோ
நங்கையிவளாலேயென் அங்கமயிப்படிவேமோ- என்

௩. நீஇ அனுமான்சொன்ன சேதிக்குஉண்டோலோபம்
கினைப்பதிந்தும்சோதித்தாய் உனக்கிதில்என்னலோபம்
சுறு(?)கிஅருந்ததிக்கும் சீதைக்குள்ளப்பிரதாபம்
சொன்னேன்சத்தியமிதற் கெனமேல்என்னகோபம்—என்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்.

விருத்தம்.

மாட்சிஇவ்வாறுசொல்அக்கினிதேவனைவள்ளல்கண்டான்
சாட்சிஎல்லாருக்குமநீயேசனகிக்கு த்தியமசொன்னாய்
மீட்சிசெய்வாயென்றுவிட்டான் அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெய்ராகவன்முன்னேயிருந்துகளித்தனளே.

ஸ்ரீபிரம்மதேவர் ராமரைத் தோத்திரம்செய்தல்.

விருத்தம்.

அனம்போல்இவ்வாறெழுந்தாளை அருளால்நோக்கிராகவனும்
கனம்சேர்கென்றான்சகலகுணம்கண்டுதுதித்தான்பிரமாவும்
நின்றான்சாமிநின்மகிமைநீயேஅறிவாய்சிதையின்மேல்
சினந்தான்வதெனறவள்பெருமை தெரிப்பான் புகழ்ந்துவிரிப்பானே.

௯௦. இப்பிதை-பூபாளராகம், அடதாளசாப்பு.

கீர்த்தனைகள்.

௧, பராமாரவி குலராமாபுச
பலராமாகோ சலராமா
சராமாமனோ காராமாசௌந்
தராமாஆ பிராமா-ராமராமா

௨, பன்னாமையைஇதற் குள்ளோபுகுந்தேவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் என்கோவே
கள்ளனும்ஆய்நின்று விளக்கும்பிடிக்கிறாய்உன்
கபடைஆர்அறிவார்என் கர்த்தாவே-ராமராமா

௩, முக்காடிட்டபிள்ளை முன்பின்றபிள்ளைஅல்லால்
முதல்க்குட்டினபிள்ளையை அறியாதே
இக்காரியம்போல ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி
பிறைநின்றஉனைக்காண்ப தெப்போதே-ராமராமா

௪, நீதியானஆறு பேருக்குள்ஒருவனை
நீக்கியருளும்வித்தை பூண்டாயே
ஆதிமூலமென்ற நாதத்தில்ப்பதம்வைக்க
ஆனைக்குமுன்னேவந் தாண்டாயே-ராமராமா

௫, கயிற்றைப்பாம்பென்றெண்ணிக் கலங்குமவண்ணம்ஒன்று
கருக்கலஉண்டாகிய வகைபோலே
மயக்கத்திலேநாங்கள் மயங்கும்வண்ணமிந்த
மயக்கம்காட்டல்ஆமோ கெடுமாலே-ராமராமா

௬, ஞாலம்தண்ணீர் அனல் வளிவெளிஇவைாக்கு
காலுமன்றிரண்டொன்றும் அதிகாரா
கோலமாண்டம்காட்டி ஆளுக்குள்ளே ஆளாய்
குலுக்குழக்கிறதென்ன ரகுவீரா-ராமராமா

௭, மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையுந்துடைப்பாய்உன்
வல்லமைஅறியாதல் லோபூமி
மாயைக்குள்திரும்பவும் மயக்கம்காட்டுகுல்உன்
மகிமையைஅறிவெதோ படிசாமி-ராமராமா

௮, சீயும்சீதையும்பெற்ற தாயும்தந்தையும்என்றே
நினைக்கிறோம்காங்கள்ச ராகாலம்
தாய்இவள்மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச
சாயிநீசெய்தாயோ யிக்கோலம்-ராமராமா

௯, கனிவிருவேளைக்கஉயிரும்உயிருக்குள்ளே
கருத்தும்நீதெரியாயே பெரியோனே.
சனிகருக்கும்மாத்திரம் தெரியாதுபோல்யிந்திர
சாலம்செய்யல்ஆமோ நீர்தானே-ராமராமா

௰, அக்கினியையும்சுடும் அக்கினிநீதான்
றக்கினிஅறிந்ததே யிவள்சுட்சி
யிக்கோலமாவணன் தீண்டாமல்நிலத்தோடே
உடுத்தானே யிதைவிட னசாட்சி-ராமராமா

௰௧, திசையும்சிறைசொன்ன வாயையும்வட்டைச்செசு
திசையும்சுமையிவள் பிறதாபம்
வாய்புளித்ததோ மாங்காய்புளித்ததோ வென்று
மனத்தில்எண்ணினாலும் வெகுபாபம்-ராமராமா

௰௨, என்னுக்குள்ளன்னைப்போல இருக்கின்றநீசீதை
இடத்தில்யிருக்கலையோ பார்த்தாலே
உள்ளக்கருத்தைவள்ளல் அறியுமென்றவர்த்தை
உனேஅல்லவோசொல்லாய் கர்த்தாவே-ராமராமா

௰௩, அதிர்அரக்கரைக்கொன்றாய் பதியில்எங்களைவைத்தாய்
யிந்தத்தயவுனக்கெங் கேபோச்சோ
மிதிலைவல்லியையிங்கே சோதித்தாய்எங்களை
விருந்திட்டேபகைகாண மனதாச்சோ-ராமராமா

௰௪, அழுக்காகியபொன்னைப் புடத்தில்வைத்தெடுப்பார்கள்
யிவளுக்குண்டோசொல்லாய் வித்தியாசம்
அழுக்கிலாத்தங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்தெடுத்தாயே
அய்யாஉனக்குமுண்டோ மதிமோசம்-ராமராமா

மக்களையும் மருமகளையும் சக்கிரவர்த்தி புகழ்தல்.

விருத்தம்.

ஆராதபிரமன்இவ்வா றுரைக்கத்தேவர்
அனுமதியால்தசரதன்தேர் நிலம்மேற்கொண்டான்
காருங்குழல்சீதைக் குபசரித்தான்
கற்பகமேவாழி என்றான் இளையோன்தன்னைச்
சோராமல்அண்ணன்தாள் புன்னுமியிந்திரன்
தோள்புண்ணும்தொடைத்தனையே என்றான்கண்ட
மாராபிராமனைத்தன் மார்பில்க்கட்டி
மகிழுவான்அவன்குணத்தைப் புகழுவானே,

அடி தரு-மத்தியமாவதிராகம்ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யனேயின்றுன்னைக்கண்டேன்-ஆனந்தம்கொண்டேன்.

அநுபல்லவி.

வையம்ஆள்தசரதன்ஆம்என்னை மலம்நீக்கிவிட்டபின்னை
வானவருக்கும்அந்த நான்முகனுக்குமெட்டா
மபவன்உலகத்திலேயிருந்த தென்னைவைத்த (அய்ய)

சரணங்கள்.

௧, மல்லிகைப்பூமிதித்தாலும் வருந்தும்உன்தன்தாளிலே
வனத்தில்உள்ளகல்லும்முள்ளும் பொருத்ததோய்கருளிலே
எல்லாருகாலக்கைகேயி சண்டாளிஎன்தோளிலே
யிருந்துசெவியைக்கடித்தாற்போல்உனைப்பிரித்தாளேஒருகோளி
சொல்லும்தரித்திரனுக்குத்திரவியம்கொடுத்தாற்போல் [லே
சென்மக்குருடனுக்குத்தெய்வம்கண்கொடுத்தாலபோல் (அய்ய)

௨, கைகேசிசொல்லம்புக்காயம் கொஞ்சத்திலேயாறுமோ
கட்டிக்கொண்டாதினதல்லாமல் பின்னையும்ஒன்றையும்ஆறுமோ
அய்யாவுன்முகத்தம்போல அழூர்தமும்களையாறுமோ
ஆர்முகமும்உன்முகம்போல் ஆகுமோமனந்தேறுமோ
கையும்மெய்யும்என்தன் கண்கள்தெரிசித்தது
கண்கள்படைத்தபலன் யின்றல்லோலபித்தது (அய்யனே)

௩, பரதனையும்கூட்டிக்கொள்ள வேணுமோஉற்றரிமைக்கு
யாருள்ளோர்உனக்கொப்பரோஎன் அப்பாஉந்தன் அருமைக்கு
குருவும்ஆம்அருந்ததிகூட நிகரோசிதைபெருமைக்கு
சோதிக்கவேணுமோஎன் சொல்லேன்உன்தன்ஒருமைக்கு

(*) யிதை யிரட்டித்துப் பாடுகையில் உன்னைஎன்று முதலிலெடுத்
டிக்கொள்க,

திருக்கண்டகண்ணுக்குத் திங்குன்டோமென்றேசு
தேவாதிதேவர்க்கும் சிறந்தேனேஉன்னாலே(அய)

——————*

அனுமார் வசந்தனைக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

முடிபுனையும்தசரதன்உகந்தவிங்கிதமுழுதும்மொழிந்திடவே
முதல்வர்வரந்தனில் அனைவர்களும்பழ முறையிலமுக்கவே
மிடர்பெருகும்பரதனன்அருளும்படி வடதிசைபுஷ்பகம்மேல்
ரகுபதியுமசனிகியும்அருந்தம்பியும் எங்கும்நிறைந்திடமுன்
மடியும்வசந்தனை ஒருதியஸ்மகொடு வருகெனவம்பெருமான்
வரைதிருபந்தனை முடியிசைகொண்டோரு மாஞ்சிமேன்மண்டலமும்
அடிகளிதிக்கிரன் உறைதருமண்டலம் அயன்உரைமண்டலமும்
அதிர்அதிரும்படிவிச்சஅனுமந்தன் அவ்வளவில்இளமனைவே.

அசு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

தாவிஅனுமந்தன் பாய்ந்தானே-வசந்தனைராம
சாமிமுன்கொண்டோடி வாயேந்தானே

அநுபல்லவி.

காவல்வசந்தனைமுன்போலே காட்டென்று செங்கையாலே
காகுத்தனெழுந்திட எமபுரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அனுமானும் நெடிமிளில்லிசைகொண்டு (தாவி)

சரணங்கள்.

௧, அருவிசமலோகமுன்னும் மாட்டி-வசந்தன்மில்லாமல்
சொல்லிஅரிகரின்றுபா ராட்டி-காலனைவிழுந்த
நரகவாசவர் அப்பால் ஓட்டி-காட்டானென்று
நமனைவாலில்சுருக்கி மாட்டி-மெய்கெந்துநேடி
கருடவேகமொடு கந்தர்வலோகமும்
மிருக்கணனும்கிமிட்டாமுன் மித்திரலோகமும் (தாவி)

௨, ஐந்தாருதிமுல்மெங்கும் தேடிபயமிதுவர
அந்தக்தேவரோகினை யாடி-சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகம்உண்டென்றதை நாடிஅந்தலோகத்தில
சற்றுகோத்திலேபோய்க் கூடி-அதற்கப்புறம்
பந்துபோலேமெழும்பிப் பனிந்தவால்பெருக்கி
அந்தகனுடனே மிந்திரனையும்சுருக்கி(தாவி)

௩, கவினையாபிரமலோகம் கோக்கிவசந்தனையிங்கே
காட்டென்றுபிரம்மாவுடன் தாகமிந்திரன்மெயமனே

டவனையும்வாலில்கட்டித் தூக்கி சாசமென்ன
அந்தஉலகைவிட்டுப் போக்கி மிகவுமல்லை
தவமிகுந்தபேருந் சத்தியமுனிவர்கிட்டும்
விவரமுத்திதரும் விஷ்ணுபதவிமட்டும்—தாவி.

———

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட இடங்களைக்காட்டல்

விருத்தம்.

ஓகையுடன்அனுமன்இந்த வாறுவசந்தனைத்தான்உடனேகொண்டார்
ஆகமிதுமிககளித்தார்வானரர்கள் மானிடர்கள்ஆனார்இப்பால்
வாகைபெறுதம்பியுந்தானும்படையும் புஷ்பகமேல்மகிழ்ந்தராமன்
தோகையெனும்சீதையுடன்செல்லுவான் இவைஇவைகள்சொல்லுவார்

மசு - தரு - நிபிசை - சங்கராபரணராகம் - அடதாளசாப்பு. [னே

கண்ணிகள்.

௧. கன்னிகையேஅந்த சனகன்வேள்வியில்வந்த
கற்றுள்ள மடமானே
உன்னிமித்தத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உற்றுப்பார் நீதானே

௨. வடிகளைவென்றலோரான்ராவணன்உயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப் பாராய்
கொடிபெறும்சீலன்அந்த பிரகஸ்தன்உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் பாராய்

௩, தீரன்அங்கதன்அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
தெற்குவாசலைப் பாராய்
வீரன்உன்மைததுனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்குவாசலைப் பாராய்

௪, உறுதிசொல்கும்பகர்ணன்அதிகாயன்முதல்ஆனோர்
உருண்டகளத்தைப் பாராய்
பிறகுமூலபலங்கள் கால்மாடுதலைமாடாய்
பிரண்டகளத்தைப் பாராய்

௫. அடுபோரில்மைக்காத்த அனுமான்அகம்பனைஅன்
றடுகளத்தைப் பாராய்
படுபாவிஆம்கோ தரன்என்தன்கையில்பட்ட
படுகளத்தைப் பாராய்

௬. வடிவானபாண்டம்கொட்டித்தடிச்செய்யும்குச
வனுக்குப்பலநாள் வேலை

தடிகாரனுக்கரை சுதனம்போல்அரக்கர்யென்றுஞ்
சமைந்ததைப்பாரகண் ஞலே

௭, இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
எழுமதில்கள் பாராய்
அந்தம்அம்பாதாள லோகத்தின்கீழும்போம்
அகழிகள்இவை பாராய்

௮, சுக்கிரீவன்தங்கிகிரீறு ராவணன்மேல்பாய்ந்த
சுவேலமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராய்

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதின்மகிமைகூறல்

விருத்தம்.

நிறமென்கூந் தீல்ச்சானகியே நின்னை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகள் ஒருசேர்லை பெருக்கச்செயும்பேர் அணைபாராய்
உறுதிஆகு தன்மகிமை உரைக்கமுடியாதானாலும்
சிறிதுமொழிவேன்என ராமன் செல்வாள்யெழுத்துச் சொல்வானே.

௮௭ - தரு - மோகனராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

இந்தச்சேதுவைக் கண்டால்ப்போமே ஜனகன்பெண்ணே இசபரித்தி

அநுபல்லவி. [ஆமே

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே -சகலபத்தினிகளும்-தொழுவரும்மாதே
இந்த

சரணங்கள்.

க. தந்தைதாயுடனே குருதெய்வத்தினையும் கதிநீஎன்று
தஞ்சம்அடைந்தவரைக் கெஞ்ச அடிக்கும்சற்பனையும்-அருதிகளோ
அந்தணரைப்பசுவைமைந்தரைக்கொல்லும்வேதனையும்-பஞ்சகாலத்தில்
அன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும்வஞ்சனையும் - பயப்படாமல்
நிந்தைஆனகள்ளைக் குடிப்பதும்-பசு
மந்தைஉரைஞ்சுகல்லை இடிப்பதும் நடுச்
சந்திவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபேர்பொருளை கொண்டதோஷமும்-
நோன்புகளைவிவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும்
மடிகழுவும்பெண்களைக் கண்டதோஷமும்—இந்த

உ. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகியநிலையும் வயிற்றினிற்ப
கிள்ளன்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும்-பாதசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந் தோடிநெருப்பிடும்புலையும்-கன்னிகள்குத்தி
விலக்கும்பரவைகளும் கலந்திடவேசெய்யும் கொலையும்ஆணுபெண்
கூடும்கூட்டுறவைப் பிரிப்பதும்-வழி [னும்
பாடுதப்பிநடக்கக் குறிப்பதும்-நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும்-வினை
யாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கெடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும்
நாண்இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்துத்து விடும்க்குபாவமும்
கோள்சொல்லிக்குடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும்—இந்த

௩. மாலைஇட்டவனை இகழ்ந்துசொல்லும் பாதகமும்-வேம்குருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்தோதகமும்-பாலும்தேனும்
போலயிருப்பவரைக்கலைக்கும்மித்திரு பேதகமும்-மாதவிடாய்
உத்தமங்கையரைச் சேர்ந்தனைத்தருதகமும்-தருவென்யென்று
மேலவர்களைஅலைக் கழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை அழிப்பதும்-செய்யும்
காலசெபதபத்தை ஒழிப்பதும்-இடும்
பாலேகவிசகைப் பழிப்பதும்
ஏனும்பிரைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
யிருட்டினில்யிடம்மில்லை யென்றதோஷமும்
ஆலயங்களில்ப[illegible]னர் நின்றதோஷமும்
ஆற்றில்அம்மணத்துடன் சென்றதோஷமும்—இந்த

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்

விருத்தம்.

திருவணைப்பலன்கூறிதன்று சிலையினல்ப்பகுத்தராமன்
கருமமாக்குழலிஆன சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமதில்அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்தொட்டு
வரும்வழிஅடையாளங்கள் வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே.

௮௮ - தரு - ஆனந்தபைர[illegible] - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஜனகன்மாதே பா[illegible]-ஜனகன்மாதே.

அநுபல்லவி.

இனிவிணுடன்மனம்-மகிழப்பாராய்பெண்ணே—சனகன்

சரணங்கள்.

௧. யிலங்கைநகர்மேலேபுகுந்தான் பெருங்குனுமான்பாயவே
யிடமதருமகேந்திரம்இது தானே
தலம்புகழுவேயென்னை வருணன் அடைக்கலமென்று
சரண்புகுந்ததானம்இது. தானேபெண்ணே—சனக

௨. மதிகதிர்வுள்ளளவும்போம் பொதியமலைஇது திவ்விய
மகத்துவம்உளள அகஸ்தியமுனி தாஸம்
செதியில்வெதிரேகின்ற மலைஇதுசுக்கிரீவன்வாழ்
கிஷ்கிந்தைஅவனுக்கா நிமபெண்ணே—சனக

௩. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல்சூழ் தனையிலங்கவே
சபிசெனங்கள் அகலொருக் காலே
யிந்தமலையின்றும்வானரமாதர்உருமாறி
யிதோவருகிறார்பாரகண றலே-பெண்ணே—சனக

௪. இனக்கும்பெண் அம்பினாலே ஏழுமரங்களும்வீழ்ந்து
கிடக்கிறதைப்பார்கமக்கு நேராய்
வனக்கும்மழைகாலத்தில் தம்பியுடன்நான்யிருந்த
மாலியவந்தமலைஇதனைப் பாராய்-பெண்ணே—சனக

௫. துதிசெய்சுதுன்பணிநனைச்சுக்கிரீவன்காட்டநான்
தயருந்தமதங்கஅடி வாரம்
அதிகபயபத்தியாயென்னையும்உன்னையும்காத்த
அநுமன்கண்டதிவ்விடம்பம்பை ஓரம்-பெண்ணே—சனக

௬. தபவாகமனம்தேற்றிப் பசிஆற்றியெனைப்போற்றிச்
சபரிமுத்திபெற்றதிந்தச் சாலே
உயிர்போனும்உனைத்தேடி வாடும்வழிமேல்கவந்தன்
உயிர்கொண்டமுலையிந்த மூலை பெண்ணே—சனக

௭. எதிர்கரும்ராவணன்கையில் பழமைபாராட்டிஉன்னால்
யிறந்ததந்தைக்கிக்கேசமன் காரம்
சதிர்செய்மூன்றுவருஷமும் நாம்யிருக்கத்தம்பிசெய்த
சாலையிதுபஞ்சவடி ரம்பெண்ணே—சனக

௮. இவ்விடம்மாரீசன்பட்ட இவ்விடம்சூர்ப்பநகைகெட்ட
இவ்விடம்கரதூஷணர்வி நாசம்
இவ்விடம்கோதாவிரிஅன்னே இவ்விடம்தம்பிகண்டதென்னை
யிவ்விடம்உன்னைராவணன்செய் மோசம்-பெண்ணே--சனக

௯. தனித்துநீபுலம்பும்நாள் உன்னிமித்தம்உயிர்விடும்
சடாயுவனம்இதுஅவன்என் சாமி
நித்தியம்இல்லாஅகஸ்தியமுனிஎனக்குப்படைகொடுத்தஇடம்
அறிவையோசதல்லோபுண்ணிய நாமி-பெண்ணே—சனக

௰. இதுசுதீக்ஷ்ணமுனிவனம் இதுதண்டகாரணியம்
இதுவேமுனிவர்கட்குநி வாசம்
இதுசரபங்கமுனி தேவியுடன்முத்திபெற்ற
இடம்இதுஅதிகபிர காசம்-பெண்ணே—சனக

௰௧. இங்கேவிராதனைக்கொல்லத் தேவன்ஆகினைபோற்றி
எகினன்அல்லவோவானின் மீதே
தங்கப்பணிஉனக்கனுசூயைதரஎனைஅத்திரி
தயவோடேதரித்தஸ்தலம் மதே-பெண்ணே—சனக

௰௨. கன்றுபிரிந்தபசுபோல் நான்பிரியப்பரதன்வந்து
கண்டமலைஇதுசித்திர கூடம்
அன்றிலேயவனதனிற எதிர்வந்தயமுனைஇதுக்
கடையாளம்பார்மூங்கிலால்செய்த ஓடம்-பெண்ணே சனக

௰௩. சர்வமூலருக்ஷமும் நம்மைவரும்வழிநோக்கி
இருக்கும்பரத்துவனுக்கிது காணி
கார்பருகன்காக்கும் கங்கைஇதுநம்மைமுனநாள்
கரைஏற்றிவிட்டஇந்தத் தோணி-பெண்ணே—சனக

௰௪. சிலம்உள்ளதந்தையார்க்கு என்றும்நீரும்நான்இறைத்த
தீர்த்தம்இதுகங்கைநதி நேர்த்தி
மூலமுதல்பொருள்யிருக்கும் ஆலிலைபோல்இதோ
முன்காணும்நகரம்அ யோத்தி-பெண்ணே—சனக

—※—

ஸ்ரீராமர்வர்இல்லை என்றுபரதர் புலம்பல்.

சந்தவிருத்தம்.

உரத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
உடன்வரும்சேனையும்தானும்பரத்துவாசன்
வரச்சாலையினில்புகுந்தான்அயோத்திதன்னில்
மாருதியைஅனுப்பஅவன்வரும்போதிங்கே
தரந்தாலேஎனக்குரைத்தநாள்ஆச்சையோ
சாமிவருவானோவாரானோநினைம்
வரக்காணேன்என் ஆவிவைக்கேன்யென்று
வாடுவான்பரதன்நொந்துதேவிவானே.

ஸ்ள- நிபந்த-பூபாளராகம்-அட்தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. பதினாலுவருஷம்போய்ப் பரதாநான்வருகிறேன்
பாரடாயென்றாய்யிந்தப் பூமி
பதினாலுவருஷத்துக்குள்ளேவருவது
பதினாலும்போயோயென் சாமி-ராமராமா

௨. உண்டானராமனைக் கொன்றோனடோனென்தன்
வழியினைப்பயின்யிது தானோ
மண்டையிலேயெழுதியயிரால்மறைத்துவைத்த
மாலையிலைகபடறி வேனோ-ராமராமா

௩. முக்கியபாதுகையே யெல்லாத்தெய்வமும்யென்று
முன்னாலில்கட்டளையிட் டாயே
தெற்குத்திசையேயெல்லாத்திசையும்ஆம்யென்றென்னைத்
திரும்பார்த்துத்திகைக்கவிட் டாயே-ராமராமா

௪. வருவானென்சாமியென்னைப்பிரியாதேயென்று நெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் கீதே
இருபாதம்யென்றுசொல்லும் கரைகண்டால்அல்லாமல்
என்கண்ணீர்வெள்ளம்அடங் காதே-ராமராமா

௫. உருகிறதாய்மார்க்கும் ஊர்க்கும்யெனக்கும்சொன்ன
ஒருவனைக்காணேன்கண் மீதே
வருமவிதுவந்ததென்றால் பீடும்விதிபடவேணும்
மாட்டோம்யென்றாலும் விடாதே-ராமராமா

௬. அண்ணன் ஆம்யென்சொல்லை சத்துருக்கனும்கேளாமல்
அரசாளமனம்கலங்கி றானே
அண்ணன் அழைத்துபோன லட்சுமணன்போல்யென்னையும்
அழைத்துப்போகூடயென்கி றானே-ராமராமா

௭. பூமிநெருப்பில்விழும் விழவேண்டாம்யென்றொரு
புதிமதிசொலலவில் லாயோ
சாமிபின்போனநெஞ்சே வருவானோ
சம்தேநீவந்துசொல லாயோ-ராமராமா

௮. பொடித்தவனம்தன்னிலே யெவருடன்சண்டையோ
புரோகிதரேசொல்லொ ணாதோ
நடுப்படையில்ப்போனாலும் அடிப்படாமல்திரும்பும்
நாயகன்வரத்தடை யாதோ-ராமராமா

௯. பருவங்கள்பதினாலும் தவம்செய்தென்னகண்டேன்
படைத்தேனேஇந்தஅப வாதம்
பெருமாள்சென்றவழியில்ப் புல்லாய்முளைத்தாலும்
பெறல்ஆமோஆண்டவன் பாதம்-ராமராமா

௰. அரசனையும்காணேன் அரசுக்கரசாகின்ற
அண்ணனையும்காணேன்நான்எம் மாத்திரம்
பரதன்யென்றபேரைப் பதரென்றுசொல்லல்ஆம்
பாவிநான் அதம்கல்லோ பாத்திரம்-ராமராமா

—※—

சத்துருக்கர் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்.

பரதன்இந்தவிதம்புலம்பிச் சாமிதெரிசனம்காணப் பாவிநானே, சரத மாவினித்திப்பாய்வேன் உலகாள்வாய் சத்துருக்கா தம்பியென்றான், விரவியகானிலதுபோய் நெருப்பாகச்சுடஅவனும் விழுந்துசேர்க தான், நரகம்அன்றோஉனக்குப்பின்நிலம்யென்றான்யெனக்கென்னநலம்

௩௫-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம். (என்றானே)

பல்லவி.

இதற்கோநான்ஆளானேன்-இதற்கோஅண்ணாவே.

அநுபல்லவி.

சநிக்குள்சத்துருக்னா வாயென்றழைத்திட்டாயே
சாமிபரதாயென்னைக் கைநழுவவிட்டாயே (இதற்)

சரணங்கள்,

௧. பூமிஆளச்சொல்லி யென்னைத்தானே-விட்டுப்
போனால்யென்ஆருமோ கோமானே
ராமன்முகமஉன் முகமும்கண்டோனே
ரண்டுபட்டிலவட்டின குட்டிபோலஆனேனே (இதற்)

௨. ஒருவன்கானகத்தில் ஏகவும்-அவன்
உடன்ஒருதம்பிதானே போகவும்
ஒருதம்பிஆளநீ நெருப்பிலேமுழுகவும்
ஒருதம்பியென்உயிர் வலுவாயிராகவும் (இதற்)

௩. எனக்குமாத்திரம்உடல் கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்துலகாளவிட்டால் நஷ்டியோ
உனக்குப்பின்வாராமல் யெனக்கொருவெட்டியோ
உன்உயிரும்யென்தன் உயிர்கருப்பட்டியோ (இதற்)

அக்கினியில் விழுந்த பரதரைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வாடி இவ்வாறழுத தம்பிக்கிரங்கான் நான்போய்
மாள்வேன்யெனில் இவன் புவியை ஆள்வன்யென்று
கூடியமந்திரிமாரும் ஊர்உள்ளாரும்
குலந்தலராப்பாதுகை(?) வளர்க்கச்சொனன்
நாடியதோர் கௌசலையும் கேட்டுவந்தாள்
என்மகனே மகனேயென் செய்வனையென்றே
ஓடிவந்துன் கையிணையைப்பிடித்தாள் புத்தி
உரைக்கின்றாள் மகன்மனதைக் கரைக்கின்றாளே.

௬௰-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னைநினைத்தாய்பரதா- என்னைநினைத்தாயே.

அநுபல்லவி.

அன்னையென்று கௌசலையை- அகலவிட்டிடாதேயென்று

சரணங்கள்.

௧. முன்மகன் ஆகியராமன் முகம்பார்க்கவிலையெல்லாம்
உன்முகத்தைக்கண்டுநீங்கி உளங்குளிர்ந்தேன்மகனே
நின்முகமுங்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம்நீபார்த்தால்
யென்முகத்தைபார்க்கும்முகம் யெந்தமுகம்மகனே—என்

௨. யெத்தனைராமருமுனக் கிணைஆவரோநீபோனால்
செத்துலகம்போம்யென்று சிவனும்போம்மகனே
பெற்றமனம்பித்தென்னும் பிள்ளைமனம்கல்யென்றும்
சுற்றிஉம்சொல்லுகிறபடி துணிந்தாயோடாமகனே—என்

௩. இசங்கொண்டராமன்வர விதோ அதோவென்றிருக்காமல்
மதங்கொண்டாலப்போலஉயிரை மாய்க்கல் ஆமோமகனே
சுதந்தரமாத்தவம்செய்தும் சுகம்தக்கினதும் அல்ல
விரதம்தக்கினதும் அல்ல வேண்டாம் அடாமகனே—என்

—*—

பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டிரங்கல்.

கொச்சகம்.

பன்னிரெண்டு தாய்சொலப் பரதன்நேர்ந்து ஆண்டிடும் அண்ணன்
சொன்னபடிகாத்திருந்தும் சுவாமிதிருவடிகாணேன். [௧௯]

பின்னையெனக்கார் இருக்கின்றார் போயென்பெருந்தீயில்
என்உயிரைவிடுவேனென்றழுவான் சொல்லிமொழிவானே.

௬௧ - தரு - வசந்தவிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

இனிநான் இருக்கல்ஆமோ [illegible] தாயே

அநுபல்லவி.

அநியாயத்தில் அய்யனுக் காகாமல்போனேன். (இனி)

சரணங்கள்,

௧. மறுவில்லாவரம்கொண்டேன் நானே அண்ணன்
வழிபார்த்துப்பார்த்தென்றன் விழியுகூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப்பருவம்என் றானே - இதிலே
இறகுபறிகொடுத்த பறவைஆய்ப்போனேனே. (இனி)

௨. வருத்தம் அறியான் சாமி கொஞ்சம்- அறிந்தால்
வாராமல் இருப்பானோ எனக்குண்டோ தஞ்சம்
நெருங்கும் தகவில்லைப்பிர [illegible]ஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலேபோட்டாலும் வேகாதோ நெஞ்சம். (இனி)

௩. அரசனுக்கு தவாமல்க் கெடுத்தேன்-அண்ணன்
அரும்சந்தமுடிக்கும்[illegible] சடைமுடிகொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக்காட்டில் விடுத்தேன்-பரதன்
சாமித்துரோகியென்றே எங்கும்பேரெடுத்தேன். (இனி)

௪. அய்யர் அன்னைசொல்லைநோ[illegible] காமல்-கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன்திரு வுளத்துக்காகாமல்
செய்தேன்வெகுகுற்றம்போ காமல்-பல
திட்டுக்குமுழுக்கொன்று நெருப்பில்மூழ்காமல், (இனி)

ஸ்ரீராமர்வரவை அநுமார் பரதருக்குக்கூறல்

விருத்தம்.

அந்தாய்கௌசலைவந்தாளொடு பரதன் பாடுகள் இவைமுன்கூறி
வெகுகார் அனலைவலம்சூழ்பொழுது குழக்காய்குழியில் அமிழ்ந்தாதே
அந்தோபொறுபொறுமைந்தாபொறுபொறு அன்பால்உனதுமுகம்தேட
வந்தான்ரகுபதிவந்தானென அநுமன்தான் இச்சொல்லைதந்தானே. [௧]

௬௨

௯௨ - தரு - மத்தியமாவதிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தான்வந்தான்பரதா - ரகுராமன் - வந்தான்வந்தான்பரதா

அநுபல்லவி.

வந்தான்வந்தான்மேனிறும் தந்தான்தந்தான்கைமேல்
இந்தாஇந்தாதீயினில் முந்தாதேமுந்தாதே. (வந்)

சரணங்கள்.

௧. நாயகன்சொல்மறந்தாய்அண்ணனென்று பேயனைப்போல்பறந்தாய்
தாயையுந்துறந்தாய்பழிபோட நீஇதற்கோபிறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்முகம்போலே
காயும்புழுவுக்குச் சாயும்நிழல்போலே
தீயும்பயிருக்குப் பேயும்மழைபோல
மாயன்கஜேந்திரனுக் காய்வந்ததுபோல (வந்)

௨. பொருந்தாதபுத்திதந்தாய் ஆலைவாயில்கரும்புபோல்மெத்தநைந்
தாய், துரும்புபோல்கிழிந்தாய் வீழ்வேனென்றுபெருந்தீயைச்சு
அரும்பதினுல்காண்டும் ஆச்சென்றதினுலே [ழ்ந்துவந்தாய்
வருந்தும்தம்பிமடி வால்யென்றெருக்காலே
பரிந்திதோசித்திர கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பசுவைப்போலே (வந்)

௩. நிமைவினைகள்மாண்டு இராவணப்பாவி ஆவிஉண்டு
சேமலஞ்சேனைகொண்டு-பரத்துவாச மாமுனிபூசைகண்டு
சாமிரவிகுல சோமனிதோவந்தான்
பூமகள்சானகி வாமன்இதோவந்தான்
ஓம்மென்னும்ஆயிர நாமன்இதோவந்தான்
நீமறவாரகு ராமன்இதோவந்தான். (வந்)

பரதருக்கு அனுமார் சங்கிரகராமாயணம் கூறல்.

சந்தவிருத்தம்.

இந்தவாறனுமந்தன்ஓதி இடும்மைமோதிரம்காய்ந்துடன்
சந்தமார்முடிகொண்டதோர் பரதன்கரைவளர்ந்தனன்
உந்தனேடுபிரிந்துராமன் ஒழிந்ததும்பின்னடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிதிஇதென்றுரு மாறினன்இவைகூறினன்.

௯௩ - தரு - கல்யாணிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பரதமகாராசனேகேளாய் - ராமன்சேதி - பரதமகாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி.

இரம்உலாவியசித்திர கூடத்திலேமுன்னே
திருவடிகள்நீகொண்டு போகியதின்பின்னே
இரகுபதிதண்டகவ னதனில்அடிநீட்டினுன்
ராட்சதவிராதனைஉ பேயையமாட்டினுன் (பரத)

சரணங்கள்.

௧. அந்தமுனிவர்க்கபயம் ஈந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனிஆசிரம் சேர்ந்தேன்-அவன்
தந்தபடைமுழுவதுங் கொண்டான்-வந்து
சன்கியொருபஞ்சவடி கண்டான்
வந்தசூர்ப்பனகையவள் வீதாடும்நாளிலே
வள்ளல்இளையவன்அங்கை மீதாடும்வாளிலே
கந்தமுலையும்செவியும் நாசியும்அறுக்கினுன்
கரதூஷணரையும்அவ னாலேநொறுக்கினுன் (பரத)

௨. பின்னுகமானவர விடவே-அதின்
பிறகுகளேஒன்றில்அது படவே-ஒரு
ன்னுகிராவணன் அடுத்தான்-சீதை
தன்னைநிலமங்கையோ டெடுத்தான்
அங்கிலேயிலேவரு சடாயுவைவருத்தினுன்
அம்மனைஅ[illegible]ன் காவலில்இருத்தினுன்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினுன்
கழுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினுன் (பரத)

௩. சவரிசொல்லியபடி நடந்தான்-என
தனைஅடிமைஆகவே தொடர்ந்தான்-பின்
கவுளமரங்கள்துணி செய்தான்-அந்த
காலன்வாலியையும்கிழ எய்தான்
அவனிமையச்சுக்கிரீவ னுக்குதவமீளவும்
அடியேன்அறிந்தம்மை நிலைகண்டுமீளவும்
தவஉளவிபீஷணர்க் கபயம்கொடுத்தனன்
சாமிதிருவணைஒன்று கடல்மேல்எடுத்தனன் (பரத)

௪. பண்டைலங்கையின்மதில் பிடித்தான்-ஏழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டிடித்தான் - வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான் - பயிர்க்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்
புண்டரீகணிதம்பியும்வெ டுங்கணைகள்தாக்கினுன்
அதிகாயனோடுஇந்திர சித்தையும்மண்ஆக்கினுன்

கொண்டல்மணிவண்ணனும் இலக்ஷ்மணனும்
கும்பகர்ணனையுமரா வணனையும்முடிக்கிறான் (பரத)

௫. மகிழுதல்சீதைதனை உற்றான்-அங்கே
வந்ததசரதன்வரம் பெற்றான்-தனது
பதியில்வரவேஉளம் மகிழ்ந்தான்-புஷ்ப
பகமிதில்சேவடி பதித்தான்
எதிர்படும்காடும்நா டும்கண்டுதாண்டுறான்
இமையவர்புரந்தரா திகள்புகழவேண்டுறான்
அதிமுனிபரத்துவாசன் ஆசிரமம்மேவினான்
அதற்குமுன்உனைக்காண அடியேனைஏவினான். (பரத)

ஸ்ரீராமர்அனுமாரை உடனுண்ணவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

நீதமுடன்அனுமன்இதுசொன்னான்இந்த
நிமிஷம்வந்தாய்பின்னைக்கருள்வானென்றான்
போதரவாப்பரத்துவசன்மடத்தில்பூர்வ
போசனவேளையில்போய்ராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினான்பரதன்தன்னைப்
பார்த்ததும்காத்ததும்சொன்னான்அப்போதையன்
காதலனேஅனுமானேநீயேஎன்தம்பி
கன்என்றான்என்னுடன்வாஉண்என்றானே.

௬௭-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவாஅனுமானே-என்னுடன்உண்ண-வாவாசிமானே,

அநுபல்லவி.

சிவபயம்இல்லாமல் பரதனையும்தேற
தேற்றினைக்குவந்து சொன்னஉன்இளப்பார (வாவா)

சரணங்கள்.

அங்கேபிரம்மாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
அமுர்தமருந்துதேடிக் கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியில் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
என்வார்த்தைச்சொல்லித்தூக்கி எடுத்தாயே
சங்கடவேதனைகள் ஏதேதுவந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டுதீர்க்கத் தொடுத்தாயே

பொங்கும்இருப்புக்கோட்டையும்கல்கத்தவுமே
போலஎங்களைக்காக்க வாலாயம்அடுத்தாயே (வாவா)

௨. பூட்டியதாதுநீபோய்அரக்கரைக்கொன்றாத்தம
பூரசகிலேயேஇன்னமட்டிலை கையில்சரம்
வாட்டம்இல்லாமல்சீதை தனையும்தந்தாய்
வாழ்வும்தந்தாய்எனக் குபகாரம்
கூட்டத்திறலென்ன படையிலும்ஒருத்தன்
கோடையிலும்ஒருத்தன்உன் னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்கும் தாய்மார்க்கும்எனைப்பெற்றோன்
தனக்கும்உனக்கும்நான் சொல்லுவேதன்உபகாரம (வாவா)

௩. சுக்கிரீவனுக்கும்வி பீஷணனுக்கும்தங்கள்
துரைத்தனமே ஆசை எந்தாயே
யெக்காலமுமஉன் தாசனாசையென்காரியத்தில்
எங்கெங்கும்போய்ச்சுற்றி வந்தாயே
விக்கிரமம்செய்து வருகையிலேநாங்கள்
விருந்தபுசிக்குந்தன்னைத் தந்தாயே
சர்க்கரைப்பந்தலில்தேன்மாரிபொழிந்தாற்போல
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமைப்பித்துவந்தாயே (வாவா)

ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல்.

விருத்தம்.

சுந்தரன்ஆம்ராமச்சந்திரன்இந்தவிதம்உபசாரம்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅனுமான்ஒடுங்கிவசங்கினான் எல்லாரும்மகிழ்ந்தேஉண்ணப்
பந்தியிருந்தார்அனுமான்பரதனையேஅடிக்கடிகுப்பிட்டுப்பேச
அந்தஉரைசெவிக்கமுதாவிருந்தமுது இருந்தினான்அருந்தினானே.

௬௮-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டானேராமன் பரத்துவாசன்செய்தவிருந்
துண்டேஆனந்தம் கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

வண்டார்குழல்சீ தையும்இளஞ்சூரனும்
வானரேசனும்வி பீஷணவீரனும்
கொண்டேனேஅருந்த கண்டுமனம்திருந்த
அண்டமனைமிருந்த பண்டியிலேபொருந்த(உண்)

சரணங்கள்.

௧. ஐங்கியபொன்னுலகத்தினிற்பெண்கள்
    ஓடிக்கொண்டுவந்து   வழங்கமுதும்
நான்குதிசையிலும் உள்ளமுனிவர்கள்
    நாடிக்கொண்டுவந்து   கிழங்கமுதும்
மாங்கனியுங்கதலிப் பூங்கனியும்பச்சைத்
தேங்கனியும்பல விளாங்கனியுந்திருத்திப்
பாங்காகவேவிமன்மேலே   படையுந்தானும் அன்பாலே (உண்

௨. நாவிலந்தனில் மாகலந்தரும்
    நானாவிதம்உள்ள   சூலமும்
வானமங்கையர் தான்உகந்திடும்
    வகைவகையான   பூபமும்
தேனும்கறிவகைகள் தானுங்குளிர்ச்சில்ல
பானகமுஞ்சமைந்த போனகமுங்கொண்டு
சேனைஆரிவாரிக்கத் திருமேனியும   பூரிக்க (உண்)

௩. பவ்வியவான் அனுமானைக்கண்டக்கண்ணாலே
    பார்த்துப்பார்த்துமனம்   களிப்பூர
செவ்வையானவெற்றியஞ்செயக்கண்டு
    தேவர்எல்லாம்கோப   பண்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவிகன்கிருத்தில்உள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாய்மலரில்   வைத்து (உண்)

பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர் ராட்சதர்மாண்டவகைகூறல்.

விருத்தம்.

உண்டபின்புபரிகலத்தை அனுமான்கொண்டான்
    ஒடுசுக்கிரீவனுக்கும்விபீஷணர்க்குமாய்ந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான் தானும்பாதி
    கைக்கொண்டான்அன்னை அயோத்திபிலேஎவ
அண்டர்பிரான்அனுப்பினன் கடலைத்தாண்டி
    அரக்கர்குலம்வேரோடே அழியவில்லால்
மண்டமரில்வென்றதெல்லாம் ராமச்சந்திரன்
    வகைசொல்வான்முனிவருக்குத் தொகைசொல்வாரே.

௩௩ - தரு - சௌராஷ்டிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இசுகோரங்கள் இலங்கையைவென்றகதை.
இந்தவாறுகாண்முனிவர்களே

அநுபல்லவி.

தங்கும்குரங்கெல்லாம்   அணுப்போல்யெதிர்த
சண்டைசெய்யும்அரக்கர்   மலைபோல்வரவர
அங்கேகீங்கள்முன   ஆசீர்வாதஞ்செய்ய
அணுவும்மலைஆச்சந்த   மலையும்அணுஆச்சைய (இங்)

சரணங்கள்.

௧. வானரத்தால்அரக்கர்   படைகள்யெல்லாம்மடிந்தது
    மாயையெல்லாம்விபீ   ஷணனால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்வரு   நாகாஸ்திரம்படிந்தது
    அதுவும்கருடனாலே   பொய்யாப்பொடிந்தது (இங்)

௨. அந்தப்பிரம்மாஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
    அமுர்தமருந்தைஅனுமான்   கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே   இளையவன்உயிர்பெற்றான்
    இளையவன்கையம்பாலே இந்திரசித்தனும்செத்தான் (இங்)

௩. மூலபலம்ராவணன்   கும்பகர்ணன்சென்மம்
    முடியவேமுடிந்தது   ராமபாணவன்மம்
ஏலவேதொலைந்தது   யெங்களைத்தொட்டகன்மம்
    யெங்களால்ஒன்றும்இல்லை   யெல்லாம்உங்கள்தன்மம் (இங்)

குகன் ஸ்ரீராமர்வரஇல்லையென்று வருந்துதல்

விருத்தம்.

சாத்தாலேஇவ்வாறு சொன்னராமன்
    கானகமுனிவரைநிறுத்தி ஆசிகொண்டு
பரப்பாம்புஷ்பகம்கொண்டு கங்கைஆற்றின்
    பக்கல்வரும்முன்னம்முன்னே பரிவினோடே
தாத்தாலேயெனக்குரைத்த நாளும்கண்டேன்
    சகுனமும்கண்டேன் இன்னம்சாமிஇங்கே
வாக்காணேன்யென்ஆவி வைக்கேன்யென்று
    வாடுவான்குகன்வருந்தித் தேடுவானே.

௰அ - திபதை - ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. ஆண்டுபதினாலும்போய்வருகிறோமென்ற அய்யன்வரவுகாணேனே
நீண்டபனமரம்போலேவளர்ந்தேனே நிலத்தில்இருக்கலாகேனே

உ. சாமியுமென்தாயும்தம்பியுமென்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியில்தங்களுடன்வாராக்குகன்புலையனென்று துறந்தாரோ

௩. இச்சையாலேநான்என்னபிழைசெய்தாலும்பொறுமையென்றென்னை அறி
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர்தான்மரமென்றுகுறியாரோ [யாரோ

௪. உண்டால்பசிதீரும்என்றேஇந்த உலகம் சொல்லியமான்பேனே
கண்டால்பசிதீருமென்சாமிமுககமலத்தை என்றுகாண்பேனோ

ரு. சோராதவருகோமுன்னன்றவர்சொல்லுக்கொல்லென்ன போய்யோ
கார்மேனியுங்கோதண்டமுமென்றன் கண்ணெதிரேநிற்குதையோ

௬. அய்கேமுன்பழகினஉன்சிநேகிதம் காரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருந்த இடம்அயோத்திதானே

௭. வலக்கண்ணும்வலத்தோளும்துடிதுடித்துவருகிறதென்ன இதுதா
கெக்கும்ராகவன்தரிசனம் கிடைத்தாலும்கிட்டுமோஎன்ன [னே
அறியேனே

அ. இனிமேல்ஒருதெய்வம்தன்னைக்கை எடுப்பேனோசற்றுனாரோ
தனியேஆனேதழுவும்காயமேஆடு தழுவுமோஎன்றகைதனே

பரதநுக்கு ஸ்ரீராமர் காட்சிகொடுத்தல்

விருத்தம்.

கையும்இந்தக்குகன்பிணையச் சாமிவந்தான்
தம்பிபரதனும்நீயும சுகமோஎன்றான்
துய்யகுகனசனகிவிபீ ஷணன்சுக்கிரீவன்
துணைவனெடும்புஷ்பகமேல் அயோத்திசேர்முன்
செய்யவசிஷ்டனும்பலபேர்களும்தாய்மாரும்
திரண்டுவரும்பரதனுக்குக் கையாலேஉன்
அய்யன்வந்தானென்றனுமான் சுட்டகாட்சி
யருளினன்ராமன்யெழுந்தருளினனே.

௬௰ - தரு - சாவேரிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ராமன்எழுந்தருளினர் - பரதன்முன்சீதா - ராமன்எழுந் தருளினர்

அநுபல்லவி.

ஆம்மனும்தேவர்களுக் கமிர்தம்தந்தாற்போல
பூமியில்உள்ளோர்க்கெல்லாம் பெருவபொருள்வந்தாற்போல(ராம)

க, தூயவர்க்கெல்லாம்முத்தித் துறைகள்சித்தித்தாற்போல
ஓயும்உடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்பகுந்தற்றாற்போல
நேயர்மாதர்க்கெல்லாம்கண் நிழல்வந்துதித்தாற்போல
தாயர்க்கெல்லாம்அப்போது தான்பிள்ளைபெற்றாற்போல(ராம)

உ, உத்தமர்களநாவுக்கெல்லாம் ஊறும்தேன்மடம்ஆக
மற்றவர்கண்வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயம்ஆக
அஸ்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருஞ்சந்திரோதயம்ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம்தாயைப் போலவசியம்ஆக(ராம)

௩, சரியும்மரவுரியும் சடையும்நடையும்சோர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டுகண்ணூர
உருகிறஉருகிஅவர் உடையகுறைகள்தீர
திருவும்தம்பியும்கவிச் சேனையும்தானும்சேர(ராம)

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலேவணங்குதல்.

விருத்தம்.

இயல்புடன்இப்படிராமன் வந்தபோதில்
இதோவந்தான்சாமிஎன அனுமான்காட்ட
வியன்உறுதாய்மாரும் ஊராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனமழை கிடைத்தாற்போலத்
தயவுள்ளதாய்முகம்காணும் சவலைபோலச்
சாமிமுகம்இளையவனும் தானும்கண்டான்
உயிர்உருகஉளம்உருகத் திருத்தாள்மேலே
உணங்கினன்பரதன்வந்து வணங்கினனே.

௬௰க - தரு - காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வணங்கினின்றனேபரதன் - சாமிசேவைக்குஇணங்கினின்றனேபரதன்

அநுபல்லவி.

கணம்ருனாவும்தச ரதன்தன்னைஎதிர்பட்டு
சீர்என்னக் கண்டுதெண்டனிட்டு(வணங்)

சரணங்கள்.

க, அதிகானம் - போய்வாழ்ந்தவன்உடம்பும் - போற்றினன்ற
அடிமேலே - போய்வீழ்ந்தவன் உடம்புமகட்டிக்கொள்போதில்
அதுவோ - அல்லதிதுவோபின்னைஎதுவோஉடல்பொதுவோஎன்
அனைத்துஅணைத்துராமன் தன்னீர்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமக னேஎன்றுகட்டிக்கொள்ள(வணங்)

௨, அடியேன்மேல் திருவுள்ளம்உதித்தோ- அடிமைபடைத்தாய்
தூக்கடன்என்பது மதித்தோ-தரிசனம்தந்
தாயேதந்தை-தாயென்னா-நீயேவளர்த் - தாயேஇப்போ
தவித்தபயமுழுவேக் கைத்தந்தகைதபோலே
ஆவிதந்தாயென்பெருகாலே(வணங்)

௩, என்றேயே நீபிறந்ததெல்லாம்-நான்பதராகி
இருந்தேனே நீவராநாளெல்லாம்-நான்இருந்தாலும் [க்கே
இறந்தேன்இன்றுபிறந்தேன் கண்டெறிந்தேன்குறைமறந்தேனி
இருந்தநாள் இருந் தேனோஇலம்கெல்வி
இன்றல்லோபிழைத்தேனென்று சொல்லிச்சொல்லி(வணங்)

நகரியையும் ஸ்ரீராமரையும் ஸீதையையும் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்

வந்ததம்பிஇந்தவகை பணிந்தான்ராமன்
மாதர்கள்மூவரையும் பணிந்தான்பினனே
அந்தலட்சுமணன்பரதன் பதம்பணிந்தான்
அவன்பதத்திற்சத்துருக்கன் பணிந்தான்பிற்பால்
பந்தம்உள்ளசீதை இசையைநோக்கிப்
பரதனும்தம்பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையா எவரும்கூடிநாறு
விதம்செய்தார்அயோத்திஅலங் கிருதம்செய்தாரே.

மெகு-இயதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு
கண்ணிகள்.

௧, தேசதேசமகாராசராமனுக்குத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்களெல்-லாரும்முறைமுறையா
எடுத்தனர் வைபோகம்

௨, சேனைசேனைமக-ராசராசர்களும்
திரிந்தனர் சாரிகைகள் -- மிக
ஆனைமேலேநெடு-வானமும்அதிர
அடித்தனர் பேரிகைகள்

௩, சோதிமணிநெடு-வீதியில்மகர
தோரணம் தூக்கினர்- திசை
மீதினிலேபிச-காமல்சால்இரு
மேருஉன் டாக்கினர்

௪, காரும்பரிந்திடச்-சூரியன்வெயில்மறைய
காவணப்பந்தல் படுத்தார் - இவ்வி

ஆரும்இவ்வண்ணமென்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள் தொடுத்தார்

௫. முத்துக்குடைபவளச் சித்திரக்குடைகளெங்கும்
முறைமுறையா நிறைத்தார் அம்புரம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலே வர்ணவர்ணம்உள்ள
சொர்ணமலர்கள் விரைத்தார்

௬. கோலப்பதுமைஇந்திர சாலப்பதுமைக்கட்டிக்
கூடந்தொறும் நட்டார் சுற்றிலும்
மேலுக்கும்கீழுக்கும் கோலக்கண்ணாடிகள்
விதம்விதமாக இட்டார்

௭. கூடகவால்வீணைக் கோதுபர்தேங்கள்
சோபனமுடன் அமைத்தார் அபிநய
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும் சமைத்தார்

௮. முத்துலாத்தியும் பவளாலாத்தியும்
முகம்தோறும் காட்டினர் நல்ல
வித்தாரம்பெரு வீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினர்

௯. பூந்துகில்தரித்து மாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார் புவி
வேந்தரும்பல மாந்தரும்ஆனந்தம்
மேற்கொண்டுகுதி குதித்தார்

௰. ஆணிமுத்துப்பவளம் மாணிக்கந்தால்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினர்.சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகைபெண்களெங்கும்
பளபளென இருத்தினர்

௰௧ கலவைப்பொடிகளக்கும் பொடிகள்குங்குமப்பொடி
கடைத்தலையெங்கும் கொட்டினர் மெத்த
விலைபெற்றபொன்னமுத்து விசித்திரவிசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியும் கட்டினர்

௰௨. சந்தனச்சேற்றிலும் அகிற்சேறதிலும்போனார்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார் அதிலே
கெந்தப்பொடிஇறைத்துக்கெட்டி ஆக்கிமெள்ளக்
கிளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்

௰௩, மாலையும்சொர்ணவர்ணச் சேலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார் தெய்வ
ஆலயங்களும்மலர்ச் சோலையும்சாலையும்
அணிபெற அலங்கரித்தார்

௰௪. கொதிகொளும்கதிரவன் மறைபடமாணிக்கக்
கொடிகளாலே மறைத்தார் வெகு
விதம்விதம்ஆகிய முத்துப்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும் இழைத்தார்

௰௫. செப்பம்உள்ளபளிங்கில் ஒப்பனைசெய்கனகத்
திண்ணையில்க்கோலம் புனைந்தார் நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறம்கனிவகை
முறைமுறையா வனைந்தார்

௰௬. ஆனைத்துரங்கசேனையும்சிவிகையும்
அலங்கரித்தேவி வருவார் இந்த
மானிலதானமும் கன்னிகாதானமும்
வகைவகையாத் தருவார்

௰௭. யாழும்வீணைகளும் கின்னரிகளும்கொண்டு
ராககீதம் படித்தார் அலை
ஆழிபோல்க்குமுற மேளதாளங்களை
அதிரஅதிர அடித்தார்

௰௮. சடைமுடியுள்ளனுக்குச் சூடைமுடிதரித்திடத்
தக்கஅலங்கிருதம் செய்தார் எங்கும்
புடைவரும்வேதரும் மூவரும்யாவரும்
புஷ்பவருஷங்கள் பெய்தார்

௰௯. பாமன்சனகனும் தாய்மாரும்கண்டு
மகிழ்ச்சிகண்ணீர் துளித்தார் இந்தும்
நாம்இங்கேசெய்த தவமேதவம்என்று
நகருள்ளோரும் களித்தார்

௨௰. கற்பனைகடந்தஎன் அப்பனைராமனைக்
காவலர்ஒப்பனை செய்தார் மிகு
பொறபுளகோதைஎன் தாயார்சீதையைப்
பூவையர்ஒப்பனை செய்தார்

௨௧. சந்திரகுலத்தில்வந்த சீதைக்குநாதன்யென்று
சந்திரன் புகழ்ந்தானே கூட
இந்தவைபோகத்தை ஆயிரம்கண்ணில்க்கண்டு
இந்திரன் மகிழ்ந்தானே

—*—

பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர்சோடித்தல்

விருத்தம்

இக்கிப்படியேஅயோத்தியும்சிராமன்தானும்சானகியும்
பொக்கத்துடனேசிங்காரம் புனைகின்றனவில்பரதாழ்வான்

அங்கப்போதுசாமிமுடிக் கபிஷேகம்செய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலும்மணியாலும் சமைத்தான்நன்றுஅமைத்தானே.

௯௪௨-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரம்செய்தானேபரதன் அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம்செய்தானேபரதன்

அநுபல்லவி.

தூங்கவமணிகள் எங்கும்இருந்துவெய்ய
சூரியப்பிரபைகள்மேலே வாரிபிரபைகள்செய்ய
இங்குள்ளபேருடன் அங்குள்ளபெருமஉய்ய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய மகுடாபிஷேகம்செய்ய—சிங்

சரணங்கள்.

௧. வைடூரியத்திலும் கோமேதகத்திலும்
வேதிகையும்சிறந்த போதிகையும்அடுக்கி
தூணும்உபானமும் பதுமாம்பாளமும்
கோமளத நால்க்கடுக்கி
தவளப்பளிங்குத்தள விசைவகுத்ததன்மேலே
சாதிமணிக்கச்சிங்கா தனம்பயததொழுங்காலே
புவனத்தூண்கள்நட்டு மதில்செய்தொருகாலே
பதவிரும்பும்தொண்டர் இதயகமலம்போலே—சிங்
தூய்யமருமலர்ச்சரங்களைநிரைநிரை
தூக்கிவளைவைக்கயா மேற்கட்டிகள்திருத்தி
பையக்கவரிகளை கையினால்அசைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றும்இருத்தி
எய்தும்அவர்மனதில் ஐயம்சொலலச்சொல்ல
இதுவோஅயோத்திநகர் இதுவோஅல்லஅல்ல
அய்யர்இருஅந்த வைகுந்தம்என்றுசொல்ல
அகைப்பொன்றுலேஎங்கும் வர்ணித்துநல்லநல்ல—சிங்

௨. தேடிஉலகங்கள் நாடிக்கும்பிடும்
சித்திரமயங்கள்பல தகதகென்றுமின்னவே
சுவெள்ளபுலிக்குகன் ஜோடிபோலச்செய்தானே
எங்குமிக நிகென்னவே
படிக்கொள்வேதமோ ஆயிரம்தலைநாக
பாம்பணையோடகலோ அந்தநாகரீக
வேடிக்கைநான்சொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவகர்மாவினாலே உசிதம்உசிதம்ஆக—சிங்

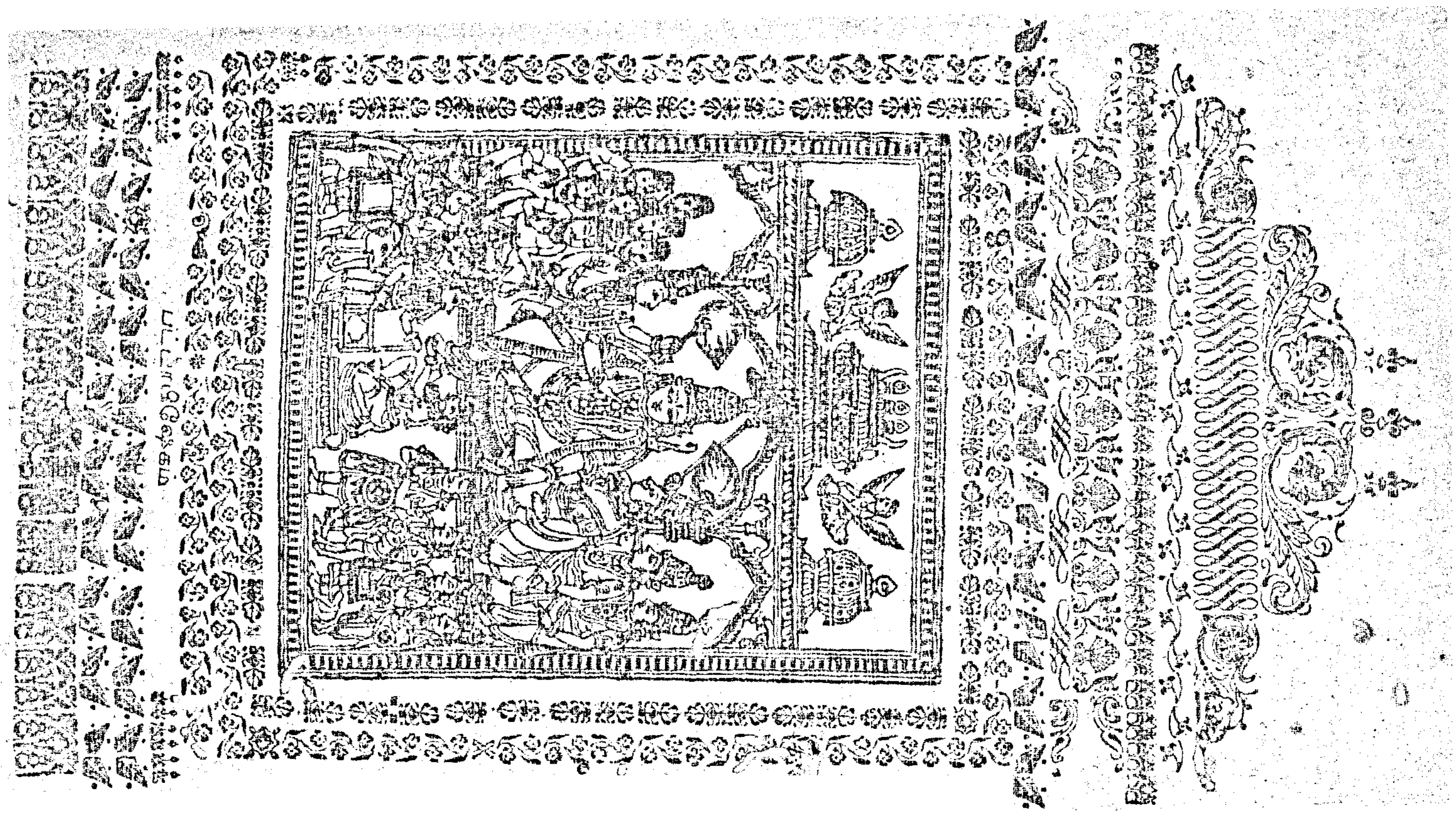

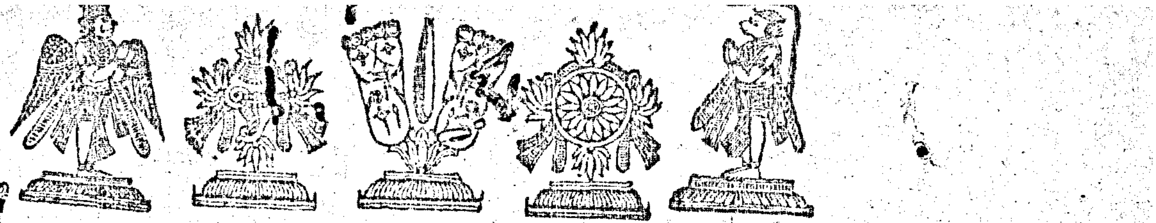

ஸ்ரீ ராமர் பட்டாபிஷேகம்

விருத்தம்

சித்திரமண்டபம் அதிலே உள்ளம்கொண்டு தேவர்கள் மானிடர்கள் செய்யும் சேவை கொண்டு
சுத்தி பெருகுகன் விபீஷணன் சுக்ரீவன் துணைவர் பணி கொண்டு சிங்காசன மேல்க்கொண்டு
சத்தியமும் நீதியும் மேற்கொண்டு துள்ளச் சகலமும் கைக்கொண்டு செங்கோல் கொண்ட ராமன்
பத்தினி சானகியுடனே உலகையாளும் படி கொண்டான் அபிஷேகமுடி கொண்டானே.

ா - தரு - சௌராஷ்டிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் - மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

சகல ராஜர்களும் - சகல தேசர்களும் - சகல வேதியரும் - சகல ஜாதியரும்
சகல மந்திரிகளும் - சகல தந்திரிகளும் - சகல முனிவர்களும் - சகல மனிதர்களும்
சந்திராதி மூவர்களும் - இந்திராதி தேவர்களும் - சந்தோஷமாய் பொருந்து சிங்கா தனத்திருந்து — மகு

சரணங்கள்.

௧. மாதவர்முனிவர்கள்புடைசூட - பல வேதவேதியர்கள்மறை பாட
வானவர்ஆனவர் மலர்போட - ரம்பைமேனகைஊர்வசிநடம் ஆட
மாதலத்துள்ளதீர்த்தமும் ஒதுசமுத்திரதீர்த்தமும் வரிசையுடன் அனுமான் மொண்டுவர
சோதிமிக்கஆலாத்தி மிதிலட்சுமிப்பெண்கள் சுபசோபனம்சொல்லிக் கொண்டுவர
வானகத்திலஅமுர்தத்தை மானமிக்கமிக்க முனிவர்கள் மகிழ்ந்துமகிழ்ந்து ரிசிகள் விண்டுவர
ஞானமிக்கநாரதர் கானவித்தைமுறைமுறை நாளுவிதம்பாடிக் கொண்டுவர
மகதர்குகுதர் மலர் கவுடர்யவனர் பலர் வங்கர்குடகர் பலர் - துளுவர்வலவர் பலர்
வங்கர்அங்கர்கள் பலர் கொங்கணர்தெங்கணர்பலர் மாளவர்சாளவர் பலர் லாடர்கள்மராடர்பலர்
பஞ்சாலம்பப்பரத்துளோர்பலர் கொங்கிமகுச்சரத்துளோர்பலர்
வந்தேசந்தித்திறைஞ்சிமுடிபணி யுந்தோறும் பட்டிதிர்ந்தபொடிமணி
வைத்தபதத்தில்உறுத்திடமறவர் சுற்றிலும்நிற்றிவரச்சிலகொற்றவர்
மட்டுவகுத்துவகுத்துவரச்சில கட்டியம்உரைத்திடு பட்டர் செல்லச்செல
வாமாபராக்குவெகு நாமாபராக்குரண வீமாபராக்குராகு ராமபராக்குஎன
வாசவர்க்கும் கேசவர்க்கும் ஈசுரர்க்கும். மீசுரர்க்கும்
வல்லோன்எனப்பிறிக்கள் பல்லோர்களும்குதிக்க நல்லோர்களும்கதிக்கஎல்லோர்களும்துதிக்க---மகுடா

௨. பூசுரவசிட்டன் நிசுவாசன் - அர - நேசன்அதவமுனிவன்பரத்து வாசன்
பூசிதகௌதமனுடன் வியாசன் - மிரு - காசியன்கோசிகன் தூருவாசன்
பூந்துகில்சுற்றிமூல மாந்தளைமைவைத்ததிவ்விய பூரணகும்பம் அவரவர் கொடுக்க
வந்திசெய்யும் பொரியும் மாந்தி அக்கினிதேவன் எழும்பியெழும்பிவரக்கொழுந் தெடுக்க
போந்துமுகூர்த்தம்வந்து சேர்ந்ததெனத்திரண்டு புண்ணியபுரோகிதர்கள் நெடுக்க
சூழ்ந்துபலமுனிவர் சாந்திமந்திரஞ்சொல்லிச் சுபம்தருமந்திரகசெபம் தொடுக்க
பூசுரர் உடைகளை - வேசியர்கள் உடுக்க - வேசியருடைகளை பூசுரர்கள்உடுக்க
பூசிய பொடிவகை - வேசியர்கள் இறைக்க - வேசியர்மிசைஅது வேதியர்கள் இறைக்க

பொன்போலும்சட்டமிட்டமாளிகை - மின்போலும்சுற்றிலைக்குமாளிகை
பொன்னாலக்கற்றிஇம்பப்பிள்ளை - எங்கேயுஞ்சித்திரம்பதித்துள்ள
புத்தமுதத்தைநிகர்த்தமொழிச்சியர் - அஸ்திரசத்திகன்ஒத்தவிழிச்சியர்
பொற்றுடக்கலைகாயில்அப்பிஅடிக்கடி - கர்ப்பபுஷ்பம்இறைந்திடவிப்படி
போராடவேகுயில்கள் - நேர்பாடவேமயில்கள் - போல்ஆடவேதகவும் - கோல்ஆடவேமிகவும்
பூமகளும் - பாமகளும் - காமகளும் - மேமகிழ
பூதாதியருமியோக - வேதாவுடனேலோக - மாதாளவும்வைவேதமாசிதாசமேதன்ஆக. (மகு)

௩. அங்கதன்அருகில்உடைவாள்பிடிக்க - சுக்கிரீவன்கைலாகுதந்து தோள்பிடிக்க
அஞ்சிஅனுமான்சாமி தாள்பிடிக்க - வந்துஅடைப்பம்சுமந்துமத வேள்பிடிக்க
அட்சயவிவேகனும் லட்சுமணன்சத்துருக்கன் - அருகினில்நின்றுகவரிகள் வீச
பட்சம்உள்ளசுமந்திரன் எச்சரிக்கையென்றுசொல்ல - பரதன்குடைபிடித்துயெம் பேச
அற்புதக்குபோன்வந்து பொற்பணிதிருத்தமணி - அணிபணிகண்டுசூரியன் கூச
கற்பனைகடந்தராமன் ஒப்பனைசெய்திருமார்பில் களபச்சந்தனங்கள்சந்திரன் வீச
அருள்புக்கமலமும் அதில்இருகமலமும் இருகரகமலமும் இருபதகமலமும்
சூழ்திசைவருகிற அயன்வருகமலமும் வனதைசனதிரு மூலரகுகமலமும்

அன்பூறுமபச்செனும் சொரூபமும் - முன்காணும்கைப்பிரசண்டசாபமும்
அங்கேகண்டுகொண்டேண்டபேர்இதை - இங்கேயென்சொல்வோமனவேஅதை
அந்தாதுந்துமி தும்தும்தும்என முந்தியசங்குகள் பம்பம்பம்யென
அந்தைதகள்பம்பைகள் திம்திம்திம்யென - மொந்தைஅதிர்ந்தது தொம்தொம்தொம்யென
ஆதாளிகொண்டுவிரி பாதாளமும்திசையும் ஆலோலம்மண்டுகடல் போலேமுழங்கிட
அந்தலோகம்இந்தலோகம் யெந்தலோகமும்திரியும்
அனைத்துயிர்களும்ஒக்கமலர்க்கைகுவித்துமிகஅதிஷ்டம் அயோத்திதக்கவதிஷ்டமுனிவன்வைக்க
(மகுடாம்)

௧. ஸ்ரீ ராமர் அரசியல்

விருத்தம்.

திருமுடிமேல்மகுடாபிஷேகம்கொண்டு
சீதையுடன்ரத்னசிங்காசனமேல்கொண்டு
தருமகில்வசிஷ்டமுனி உரைக்கக்கொண்டு
தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச் செங்கோல்கொண்டு
வரும்மறையோர்தம் ஆசிர்வாதம்கொண்டு
மன்உயிரைத்தன்உயிர்போல் மனதுட்கொண்டு
கருமுகில்நேர்மேனி ரகுராமன்பூமி
காத்திட்டான்ஒருகுடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே.

௯௧ - தரு - அசாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சிஇல்லாமல்அரசாட்சிசெய்திருந்தானே.

அநுபல்லவி.

மீட்சிசெய்தசீதாச | மேதகு ஆகவேர்ந்தி
வீறும்சிங்காசனமேல் | மேவிக்கருணைதேக்கி
மாட்சிபெறும்சடையன் | மரபோர்கொடுக்கவாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான | வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி (காட்)

சரணங்கள்.

௧. ஆர்க்கும்பகவும்அதைத் தாக்கும்வேங்கையும்ஒன்று
இசைந்திருக்கவேபகை | நீக்கி
ஆர்க்கும்அடங்காததுன் மார்க்கம்உடையபொல்லா
அடையலர்படைகளைப் | போக்கி
சேர்க்கும்குடிகள்ஆறில் ஒருகடமைகொடுத்துச்
செழித்திடவேசெல்வம் | தேக்கி
பார்க்கும்உறும்துயரை நீக்கிஅருளவல்ல
பரதனைஇளவரசாக்கி
தார்ப்புயலட்சுமணர்க்கே | ஞபரிஆகிவிர
சத்துருக்கன்றுசிபதி | ஆக்கிதிறுவைவேற
தார்கடல்வண்ணன்தேவர் | கலைடுகதிகளிப்புற
கலைவல்லபலபல | ரிஷிகள்பல்லாண்டுகூற (காட்)

௨. மல்ஆர்புயசுக்கிரீவன் முதலாவானரருக்கு
மாமணிப்பணிகளும் | பாய்ந்து

கல்ஆர்சந்திவிமலை கொண்டுவந்தஅனுமார்
களிக்கப்பிரம்பட்டமும் | ஈய்ந்து
சொல்ஆர்விபீஷணனுக் கரங்கவிமானம்தந்து
துதிருக்ஷராம்புவனுக் | காய்ந்து
எல்ஆர்பலமணிகள் கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
எழில்பெறக்கழுத்தினில் | வேய்ந்து
சல்லாபம்ஆகஅவர் | தமையனும்அனுப்பிவிட்டு
சாதுசனங்களுட | னேயெப்பொழுதும்நட்டு
வல்லாளன்ஆகிகொடுங் | கோலிமன்னவரை அட்டு
வடிவழகியமலர்க் | கையால்செங்கோலைத்தொட்டு (காட்)

௩. சேமம்திருந்தபரந் தாமத்திலிருக்கும்நித்
தியசூரிகளும்பிர | கா௪
ராமராச்சியத்துக்கிணை ஆமோவென்றுலோகமும்
நாமும்அங்கே போவோம்யென்று | பேசு
சாதுபேததான தண்டம்அறிந்தரா
பூமிங்கள்யெங்கும்வந்து | மூ௪
காமனும்ராசனும்புந்த திவ்வியமங்களவிக்கிர
கத்தைக்கண்டுகண்கள் | கூச
சேமப்படியேமந்திரி | பிரதானிகளும்துய்ய
நெறிபார்மனுவின்படி | உறியஅரசுசெய்ய
சேறியிறமாதமும்மூ | மாரியெங்கெங்கும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளோர்வ | சீவாத்துமாக்களும்உய்ய (காட்)

சமாப்தியில் மங்களம்

மாயிரத்தில்வந்தமங்களத்தை அதின் விருத்தத்தோடே
இவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள.

சாமப்தியில்ச் சோபனம்.

பாலகாண்டத்தில்வந்த சோபனத்தை அதின்விருத்தத்தை
விலக்கிஇவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள

வாழி

விருத்தம்.

இரவிகுலம்வாழி சீதாராமர்வாழி
இளையவர்மூவரும்வாழி இவர்பெண்டிர்வாழி
குருவசிஷ்டர்கௌசிகர் அனுமார்சுக்கிரீவர்வாழிக்
குருவாழிகுகர்விபீஷணர்வாழி இந்தப்
பிரபந்தகர்த்தர்வாழி மும்மூர்த்திவாழி
பலஅமரர்முனிவர் மகிமைதேவர்கள்வாழி
தருவளர்காழியின் அருணாசலகவிசொல்லியகீர்த்
தனைப்பிரியோரும்கேட்போரும்வாழிவாழி.

நூற்பயன்

விருத்தம்.

ஞானநாயகன்ஸ்ரீராமன் நாடகம்இசையாய்ச்சொல்லும்
கானபாஷைதனைஉள்ளங்களித்திட இதனைக்கேட்போர்
தானமும்உலகிலுள்ள திருப்பதிக்கியாத்திரைபெற்றேகல்
வானவர்க்கரசன்ஆகவிசேஷம்பெறுவர்தாமே.

உயுத்தகாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம்-ளஉஎ கலித்துறை-க, கொச்சகம்-க, ஆக-ளஉகூ

—※—

திபதை-உய, தரு ளக, ஆக-ளஉக,

பாயிரம்-க-க்கும், காண்டம்-சா-க்கும், கூடிய, கொச்சகம்
வெண்பா-உ, வசனம்-க, கலித்துறை-க, விருத்தம்-உளஅ, ஆக-உருஅ

—※—

தொடையம்-க, திபதைகள்-கூய, தருக்கள்-ளகள, ஆக-உருஅ.

—※—

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமநாடகம் முற்றுப்பெற்றது.

தலைப்புகளின் அகராதி.

—※—

அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும் ருக
அக்கினிபகவான் முறையிடல் நருஅ
அக்கினியில்விழும்பரதரைக் கௌசலையம்மன் தடுத்துக்கூறல் நஎய
அங்கதன் சாம்பவந்தனை இடித்தல் உகூரு
அங்கதன்தூதுபோக அவனோடு ராவணன்சொல்லுதல் உக்க
அங்கதன்மீண்டுபோர்கலக்களன்னஇருபடைகளும்கைகலத்தல் உளந
அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழிஉரைத்தல் உசஅ
அதிகாயனுக்குப் புலம்பினராவணன்முன்னே தானியமாலைபுலம்ப உருக
அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் உயுத்தம் உகூகூ
அதிகாயன்வரலாறுவிபீஷணன்கூறல்ஸ்ரீராமர்தம்பியைப்புகழ்தல் உஅஎ
அபசாரக்ஷமை ருஉ
அயோத்தியாகாண்டம் சாஅ
அரசியல் சாய
அவையடக்கம் ந௫
அனுமார் அசோகவனம் அழித்தல் ளகூந
அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல் ளகூஅ
அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடுதல் ளஎஉ
அனுமார் இலங்கையைக்கொளுத்தல் உளஎ
அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் உயுத்தம் உஅஅ
அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்குமிக்குதல் உசரு
அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தது உகூள
அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல் உ0க
அனுமாரைச் சீதாதேவி மனுக்கேட்குதல் கஅச
அனுமாரை ராவணன் வினவுதல் உ0உ
அனுமார் கடல்தாண்டஇசைதல் கசஅ
அனுமார் கடல்தாண்டப்பாய்தல் கஎய
அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல் உருக
அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறுதல் கூய
அனுமார் சீதாதேவியை வரம்கேட்குதல் கஅக
அனுமார் சீதையைக்காணாததால் இரங்குதல் கஎரு
அனுமார் சீதையைக்காணுதல் கஎக
அனுமார் சீதையைப்பிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள் அவனுக்கு ககூய

அனுமார் தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண்அடைதல் ௩௪௬
அனுமார் தோத்திரம் ௨௬
அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல் ௨௦௦
அனுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல் ௧௪௭
அனுமார் மீண்டபின் ராவணன்கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனை ௨௧௫
அனுமார் ராவணனுக்கு விடையும்மறுபும் கூறல் ௨௦௩
அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல் ௧௭௪
அனுமார் வசந்தனைகொண்டுவருதல் ௩௯௨
அனுமார்வாலில் இச்சூடாமல் அக்கினியைச் சீதைவேண்டல் ௨௦௧
அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறுகூறுதல் ௧௪௮
அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ன்னித்தல் ௧௪௯
ஆக்கியோன்பெருமை ௨௭
ஆரணியகாண்டம் ௭௪
இடைப அறு ௨௦௫
இராமும் கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல் ௧௦௰
இந்திரசித்துகதாக்கண்டோதரிபுலம்பல் [illegible]
இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணக்களத்திலேபுலம்பல் ௩௧௭
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்றாம்முறை யுத்தம் ௩௦௮
இந்திரசித்து சண்டைக்குவந்து அனுமாரைஇகழ அவரவனைஇக ௨௭௩
இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைபடுதல் ௩௧௫
இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல் ௩௦௦
இந்திரசித்துவதை ராவணன் கேட்டஇடத்திலேபுலம்பல் ௩௧௭
இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல் ௩௦௰
இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அனுமார்புலம்பல் ௩௦௧
இந்திரசித்தை அனுமார்பழித்தல் ௩௦௭
இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசனித்தல் ௩௧௪
இராத்திரியில் மகாராட்சதவீரர்கள் வதை ௨௮௰
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல் ௩௪௪
இராவணன் கொலுவீற்றிருத்தல் ௨௦௧
இராவணன் தேர்வருதல் ௩௪௩
இராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம்கூறல் ௨௪௬
இராவணன் லங்கைக்குக்காவல்வகுத்தல் ௨௪௰
இருபடைகளும் கைகலக்க அக்ஷகுடையை அனுமார் அடித்தல் ௧௯௮
இலங்கணிவதை ௧௭௧
இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக் கொர்ச்சனை இடுதல் ௩௦௫

இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௨௭௬
இளையவர் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரங்க ௨௮௬
உயுத்தகாண்டம் ௨௧௫
எம்புலிக்கடவுள் வணக்கங்கள் ௨௬
ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜாக்கள் வருதல் ௯௬
கடவுளர்வணக்கம் ௩௬
காதூஷணர் திரிசிரர்களின்வதம் ௧௨௩
கருடபகவான் வருதலும் நாகபாசம்அறுதலும் ௨௭௩
கலியாணச்சடங்குசெய்தல் ௬௰
கவந்தன்வதையும்துதியும் ௧௩௪
கிங்கரர் கும்பகர்ணனையெழுப்பவும்அவன் தூங்குதல் ௨௫௧
கிஷ்கிந்தாகாண்டம் ௧௪௭
குகன் பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல் ௭
குகன் ஸ்ரீராமர்வர இல்லையென்று வருந்துதல் ௩௭
கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறல் ௨௫௯
கும்பகர்ணன் தன்னை அழைத்த விபீஷணனுக்குப்புத்திகூறல் ௨௫௫
கும்பகர்ணன்மரணத்தைக் கேட்டுராவணன்புலம்பல் ௨௬௯
கும்பகர்ணன்ராவணனுக்கு ஆலோசனைகூறல் ௨௫௩
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப்புத்திகூறல் ௨௫௨
கும்பகர்ணன் ஸ்ரீராமரைத்துதித்து வரம்கொள்ளுதல் ௨௬௨
கூனிகைகேசியைக் கலக்கவருதல் ௭௨
கெருடபகவான்ஸ்ரீராமரைத்துதித்தல் ௨௭௬
கைகேசிகூனியைக்கோபித்தல் ௩௭
கைகேசிக்கும் சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாதம் ௭௬
கைகேசிஸ்ரீராமரைவனத்துக்குஅனுப்புதல் [illegible]
கௌசிகர்ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல் ௯௬
கௌசிகர்ஸ்ரீராமரைக்குறித்துக்கேட்குதல் ௪௬
கௌசிகர் ஸ்ரீராமர்வரலாறுசொல்லுதல் ௫௨
சக்கிரவர்த்திசீதைமறுத்தல் ௪௭
சக்கிரவர்த்தியக்கள் வேண்டிவருந்தல் ௪௨
சக்கிரவர்த்திமுடிசூட ஸ்ரீராமரைவேண்டல் ௬௨
சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப்பரதர்புலம்பல் ௬௭
சடாயுராவணனுக்கு புத்திசொல்லுதல் ௧௩௬
சடாயுவிழுவேசிதைபுலம்பல் ௧௩௮
சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் உயுத்தம் ௧௩௭

சத்துருக்கன் அரசாட்சிக்குஉடன்படாமை ௩௯௧
சமர்த்துபேசின வன்னியைமாலியவான்இடித்தல் ௩௨௨
சம்புமாலிவதை ௧௯௫
சரணம்அடைந்த விபீஷணனைக்குறித்து ஸ்ரீராமருக்குஅனுமார் ௨௯௧
சாம்புவந்தன் அனுமாரைத்துதித்தல் ௧௯௭
சாரணன்ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர்முதலியோரைக்காட்டல் ௨௭௯
சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்துஎழுந்தது ௩௫௭
சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளம்[illegible] ௨௯௫
சீதாதேவி அனுமாரைப்பரிசித்தல் ௩௫௬
சீதாதேவிக்கு அனுமார்செயசேதிகூறல் ௩௯௫
சீதாதேவிக்குத்திரிசடைகனுநிலைஉரைத்தல் ௧௮௰
சீதாதேவிதனியேபுலம்பல் ௧௮௩
சீதாதேவிதிரிச்சடையோடு முறையிடல் ௧௭௮
சீதாதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல் ௨௯௩
சீதாதேவிராவணனை இடித்தல் [illegible]௮௨
சீதாதேவி[illegible] இடித்தல் ௨[illegible]௪
சீதாதேவிலட்சணியைத்தெரிசித்தல் ௧௮௯
சீதைஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர்இரங்கல் ௧௫௭
சீதைக்காக இரங்கிற ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்தடுக்குதல் ௩௱௨
சீதைக்கும்ராவணசன்யாசிக்கும் சம்வாதம் ௧௩௪
சீதைசபாமண்டபத்துக்குவருதல் ௫[illegible]
சீதையின்பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர்இரங்கல் ௧[illegible]௩
சீதையைத்தேடப்போனவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௨௪௰
சீதையைவெட்டநடந்த ராவணனை மகோதரன்தடுத்தல் ௩௨௰
சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர்சொல்லக்கொண்டுவரு ௨௨௨
சுக்கிரீவனுக்கும்ராவணனுக்கும் மல்லுயுத்தம் ௩௩௮
சுக்கிரீவன்தாமசம்கண்டு ஸ்ரீராமர்கோபித்தல் ௧௯௩
சுக்கிரீவன் மதுபானத்தைநிந்தித்தல் ௧௯௩
சுந்தரகாண்டம் [illegible]
சுமந்திரன்புலம்பல் ௮௯
சுமித்திரைலட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல் ௮௫
சூர்ப்பநகிராவணனிடம் சீதையைவர்ணித்தல் ௧௨௯
சூர்ப்பநகைகரனோடே முறையிடல் ௧௨௨
சூர்ப்பநகைதன் உறவைநினைந்துபுலம்பல் ௧௨௰
சூர்ப்பநகைராவணனோடே முறையிடல் ௧௨௮
சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல் ௰௫

198

பக்கம்

சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமருக்கு மீளவும் இதவுரைத்தல் ௩௨௧
சோபனப்பரிதல் ௯௩
தண்டகவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல் ௱௰௨
தம்பிக்காக இரங்கின ஸ்ரீராமரைச் சாம்புவன்தேற்றுதல் ௨௯௮
தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர்அனுமாரைப்புகழ்த ௨௯௯
தாடகைமுதலானவர்கள்வதம் ௫௰
திரிசடைஅம்மாள்சீதாதேவியைத்தேற்றுதல் ௨௯௪
திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல் ௭௰
தூதர்ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல் ௩௨௧
தேவர்களுக்குப்பெருமாள் அருளிப்பாடு ௪௪
நகரியையும்ராமரையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல் ௩௫௪
நாகபாசத்தில்லட்சுமணர்கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர்புலம்பல் ௨[illegible]
நாலாம்முறையுத்தத்தில் இந்திரசித்தன்வதை ௩௧௫
நூற்பயன் ௩௯௰
நூற்பெருமை ௩௪
பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன்இவர்கள்வதை ௧௯௯
பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர்சோடித்தல் ௩௮௩
பரதருக்குஅனுமார் சங்கிரகராமாயணங்கூறல் ௩௭௨
பரதருக்கு ஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல் ௩௭௮
பரதர்கைகேசியைக் கோபித்தல் ௯௮
பரதர்கோசலாதேவியிடம்[illegible]கூறல் ௯௯
பரதர்கௌசலைஅம்மனோடு முறையிட்டிரங்கல் ௨௭௰
பரதர் ஸ்ரீராமர்திருவடிகளிலே வணங்குதல் ௩௭௯
பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமராட்சதர் மாண்டவகை
கூறல் ௩௭௯
பாதுகைக்குப்பரதர்பட்டாபிஷேகம்செய்தல் ௱௮
பாயிரம் ௨௯
பாலகாண்டம் ௩௯
பிரம்மதேவர் ஸ்ரீராமரைத்தோத்திரம்செய்தல் ௩௫௯
பெருமாள்சன்னிதியில் தேவர்கள்முறைபாடு ௪௩
பெருமாள்திருஅவதாரம் ௪௫
பெருமாள்தோத்திரம் ௩௧
மங்[illegible]தானவதை ௩௪௭
மக்களையும்மருமக்களையும் சக்கிரவர்த்திபுகழ்தல் ௩௯௧
மங்களம் ௩௭
மண்டோதரிபுலம்பல் ௩௫௩
மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன்என்றுபுலம்பல் ௨௯௫
மாரீசன்ராவணனைஇடித்தல் ௧௩௰
மாலியவானைராவணன்நிந்தித்தல் ௨௩௫
மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்மகோதரன்களைத்தல் ௨௫௧
௫௰

	பக்கம்
மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி	௫௩
மூலபலசண்டை	௩௨௭
மூலபலப்படுகளக்காட்சி	௩௩௮
மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன் கண்டது	௩௪௨
மூலபலம் கண்டோடின சாம்புவன் முதலோரை மறித்த அங்கதனுக்கு அவன் சொல்லுதல்	௨௨௯
ராவணனுக்குமாலியவான் புத்திகூறல்	௨௩௪
லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாமுறை யுத்தம்	௨௮௨
லட்சுமணருக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்	௩௩௭
லட்சுமணர் சீதாதேவியைத்தேற்றல்	௧௩௯
லட்சுமணர் சூர்ப்பநகையை இடித்தல்	௧௩௪
லட்சுமணர் பரதர் சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்	௯௧
லட்சுமணர் பொன்மானைப் பொய்மான் என்றல்	௧௩௧
வசிஷ்டர் தகவுரைத்தல்	௭௮
வழிபடுகடவுள் வணக்கம்	௨௭
வாலி இறந்தபின் தாரை புலம்பல்	௨௫௧
வாலி குற்றம் தனக்கு அவனுக்கு ராமர் விரித்தல்	௧௫௫
வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்	௧௫௮
வாழி	௩௯௫
வானரப்படைத்தலைவர்களும் படையின் தொகையும்	௧௯௭
வானரவீரர்களை மாட்டின இந்திரசித்துக்கும் இளையவருக்கும்	௨௭௩
வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்	௨௩௧
வானரவீரர்கள் இரும்புகாலையில் மதுவனம் அழித்தல்	௨௯௯
விநாயகர் தோத்திரம்	௨
விபீஷணர் இந்திரசித்தை விலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்	௨௬௭
விபீஷணரை ராவணன் சீறிக் கூறல்	௨௩௮
விபீஷணர் சரணாகதத்தை குறித்து ராமர் கூறல்	௨௨௧
விபீஷணர் ராமருக்கு ராவணன் பெருமைகூறல்	௨௨௭
விபீஷணர் ராமருடைய தெரிசனம் செய்தல்	௨௨௩
விபீஷணர் ராமரைச் சரண் அடைதல்	௨௨௪
விபீஷணன் மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்கலத்தல்	௨௫௭
விபீஷணன் ராமருக்குக் கும்பகர்ணன் வரலாறு கூறுதல்	[illegible]
விராதன் வதையும் துதியும்	௧௧௧
ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது	௩௮௧
ராமபாணம் கும்பகர்ணன் தலையைக் கடலில் விழுத்தல்	௨௭௩
ராமர் அக்கினிவலம் வருதல் முதலியதுகள்	௩௯௩
ராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம் சேர்தல்	௱௰
ராமர் அரசியல்	௩௮௮
ராமர் அனுமரை உடனுண்ண வேண்டுதல்	௩௭௪
ராமருக்கு அனுமான் சீதையின் இருப்புக்கூறல்	௨௧௧
ராமருக்குச் சுக்கிரீவன் துணிவுகூறுதல்	௧௫௩

	பக்கம்
ராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்	௨௬௭
ராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்	௧௧௮
ராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம் யுத்தம்	௬௪
ராமருக்கும் ராவணனுக்கு முதல்நாள்	௨௪௬
ராமரை அனுமார் முடிக்குதல்	௩௦௩
ராமரை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்	௨௯௧
ராமரைக்குகன் தன்னூரில் இருக்க வேண்டல்	௯௪
ராமரை நினைந்து சக்கிரவர்த்தி புலம்பல்	௯௧
ராமரை மாலியவான் இகழ்ந்திட்டல்	௩௪௫
ராமரை லட்சுமணர் தேற்றுதல்	௧௬௨
ராமரை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்	௱௪
ராமரை வருணன் சரண் அடைதல்	௨௨௧
ராமரை விசுவாமித்திரர்	௰௪
ராமரை வாலி வரம் கேட்டுக்கொள்ளல்	௧௫௭
ராமர் கார்காலம் சீதையை நினைந்து இரங்கல்	௧௬௧
ராமர் குகனிடம் சேனைகம் கொள்ளல்	௯௫
ராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொள்ளல்	௮௨
ராமர் கோபத்தை சடாயு ஆற்றுதல்	௧௪௬
ராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்	௧௦௩
ராமர் சடாயுவின் மேல் விழுந்து இரங்கல்	௧௪௫
ராமர் சடாயுவைக்கண்டு அஞ்சலித்தல்	௧௧௭
ராமர் சவரிக்கு முத்தி அருளி அப்பாலேகல்	௧௪௯
ராமர் சீதாதேவி லட்சுமணரையக்கண்டு மகிழ்தல்	௨௯௨
ராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்	௩௯௬
ராமர் சீதைக்காகத் தனியே இரங்கல்	௧௩௯
ராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூடவளம் காட்டல்	௯௪
ராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதின் மகிமைகூறல்	௩௯௪
ராமர் சீதைக்கு யுத்தத்தில் பலர்பட்ட இடங்களைக்காட்டல்	௩௯௩
ராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளம் கூறல்	௩௯௯
ராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்	௯௯
ராமர் சுதாரணை சோம் கூறுதல்	௨௩௩
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லுதல்	௧௯௪
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதிகூறுதல்	௧௬௮
ராமர் சுக்கிரீவன் பிரிவைப்பற்றி அவனோடு முறையிடல்	௨௩௯
ராமர் சுமந்திரனுக்கு நீதிகூறுதல்	௯௭
ராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம் ஈதல்	௧௧௩
ராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல்	௯௯
ராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக் காணுதல்	௨௧௩
ராமர் தோளாறுதல்	௩௪௯
ராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்	௧௧௭
ராமர் பஞ்சவடித்தீர்த்தத்தைக் காணுதல்	௧௧௪
ராமர் பட்டாபிஷேகம்	௩௮௯

	பக்கம்
ராமர் பரதருக்குப் புத்திசொல்லுதல்	ளஎ
ராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல்	௱கூ
ராமர் பவனிவருதல்	ருகூ
ராமர் பிரிதலைக்குறித்துச் சீதைஇரங்கல்	அகூ
ராமர் மணக்கோலங்கொள்ளுதல்	ருகூ
ராமர் முன் விபீஷணர் அனுமாரைத்துதித்தல்	உ௱எ
ராமர்முன்னே பரதர்புலம்பல்	ளரு
ராமர் ராவணனைச் சம்மதிகேட்குதல்	உருஅ
ராமர் லட்சுமணிருக்குகப் பின்னும்இரங்கல்	உ௱௱
ராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்தசுக்கிரிவ கற்பித்தல்	௱ய௱
ராமர் லட்சுமணர்கோபத்தையடக்குணித்தல்	அ௱
ராமர் வரஇல்லையென்று பரதர்புலம்பல்	௱௱எ
ராமர்வரவை அனுமார் பரதருக்குக்கூறல்	௱௱க
ராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்	உஉ௱
ராமர் வனம்ஏக கைகேசியின் விடைபெறல்	அய
ராமர் வனம்ஏகலால் புரசனங்கள் புலம்பல்	அஎ
ராமர் வனம்ஏகலைப்பற்றி லட்சுமணர்கோபம்	அ௱
ராமர் வனம்வருதற்காகக் கோசலைபுலம்பல்	அக
ராமர் வானரவீரரோடு லங்கையைவளைத்தல்	உசய
ராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும்கொடுத்தல்	உஉரு
ராமர் வில்வளைத்தல்	ருச
ராமர்லட்சுமணருக்கு சீதாதேவிஇரந்தல்	உ௱உ

விடுபட்டதுகள்.

அண்ணன் இறந்ததற்கு விபீஷணர்புலம்பல்	உருஉ
கடைசிகாலில் ராமராவணயுத்தம்	௱௱அ
சீதாதேவிபக்கல் ராவணன்குறைபிரத்தல்	சிருக
சீதையின் இருப்பைக்கண்டுவந்த விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு அறி	௱௱௱

அட - உஅகூ - தலைப்புகளின்அகராதி - முற்றுப்பெற்றது

ரா - வென்னும் வரிசையில் முதலில் - ஸ்ரீ - என்னும்
அக்ஷரம் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

விருத்த அகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
அகம்பன்	உஅகூ	அவ்வேளஎனும்	கஅச	இஷ்டம்உள்ள	௱௱௱
அகஸ்திய	ககச	ஆசைகள்சங்	௱சஉ	ரங்கிவைஇப்	கூகூ
அசோகவனம்	[illegible]	[illegible]ஆயபடி	௱௱	உண்டபின்பு	௱௱௱
அக்கினியை	உ௦௱	ஆராதபிரமன்	௱௱	[illegible]கிக்கின்ற	உகஅ
அங்கதன்	உச௱	ஆலிலைமேல்	உகரு	[illegible]தம்	உ௱௱
அஞ்ஞானா	௱௦உ	ஆவதனால்	அள	உ[illegible]லே	௱௱எ
அடல்அரக்க	உருக	ஆனவன்இல்	௱ரு	உளமம்கத்தி	அய
அடல்இரவ	உ௦௱	ஆனேர்திகளே	உ	உறுமகருமம்	க௱௱
அடல்சேர்	க௱௱	[illegible]	௱அ	உன்னித்தான்	கசஉ
அடித்தா[illegible]	க௱அ	[illegible]சிய	கத௱	எடுத்திநதப்ப	உசய
அட்டிசொல்	ககள	இசையும்வான	சச	எடுத்திந்தவன்	௱கூ
அண்டாதம	௱௱	இத்தலையில்	௱௦௦	எனைனி அனு	கஅகூ
அண்ணல்	கருஉ	இந்தவகை	க௦௱	எதிர்கொண்ட	கஅஅ
அதிபதிசந்	உளர	இந்தவண்ணம்	உக௱	எதிர்வொன்டி	௱க௱
[illegible]ச்தா	உஅஉ	இந்தவாரனும்	௱௱உ	எல்லாமூடன்	௱கஉ
அந்த அனுமா	உஎ௱	இந்தவிதம்	கரு௱	எழுந்தசேரா	௱ருஅ
அந்தவைகை	[illegible]	இந்தாவங்	உகசு	என்றமுது	௱௱
அரக்கன்இந்த	௱உ௱	இந்திரசித்தன்	௱௦௱	என்றுராவண	உகக
அரக்கன்இரா	உ௱	இப்படிசிறு	அச	என்னரகு	உஉஉ
அரக்கன்இவ்	[illegible]	இப்புறம்-சங்	௱௱௦	ஐயையுடன்	௱௱௱
அரசன்[illegible]	க௦ச	இயல்புடன்	௱எகூ	ஒதிவ்வா	ருள
அரன்முடி	௱ரு	இ[illegible]மா	உ௱க	கடுத்தகங்கை	க௱ய
அருந்துணை	௱உக	இரங்கி	௱உரு	கட்டிசங	௱௱
அருள்முனி	ககச	இரவிகுலம்	௱கூரு	கண்டுஇரு	கஅஎ
அலகிலா	[illegible]௦ரு	இருந்தசாத	சஉ	கதிர்விம்பிங்	௱ச
அளப்பரிய	௱௦ச	இருந்தராகவன்	ககரு	கம்பஇரா-கெ	உஎ
[illegible]யுமவிட	உ௱கூ	இருந்தராவணன்	உ௦உ	காக்காமல்	௱எக
அமப[illegible]	அரு	இலகும்	கஜச	கலக்கம்அற	௱௦௱
அலம்போல்	௱ருக	இவர்இப்படி	கசய	கலங்கிப்பணி	உ௱ரு
அனுமன்இந்த	கஎஅ	இவ்வகையா	சரு	[illegible]மானை	௱உ
அனுமான்இ		இவையவனை	உகூஅ	[illegible]ம்மலர்ந்த	௱ருகூ
ப்படிக்குத்த	உசக	இனமதில்	சஅ	கன்னம்அறுந்	கஉகூ
அனுமான்இ		இனம்கொண்ட	௱கச	காத்திருப்ப	கஉ௱
ப்படிசொ	கசகூ	இன்னவனுக்க	உ௱௱	கிளம்பியமா	உசரு
அனுமான்பி	கஅய	இன்னவகை	கூ௱	குதித்தெழுந்	உ௱கூ
அன்பினுடன்	உ௱௱	இன்னவாறு	கருஅ	கும்பகர்ணன்இ	உ௦எ
அன்றுசெ[illegible]	உ௱௱	இன்னவாறி	கடுரு	கும்பகர்ணன்இ	உருச

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
கொடிகொண்	கடுகூ	இடம்ஆம்	ருஉ	பன்னி-கோ	கஉ௯
கொடிக்கருட	உஅ௯	இடம்பெருகு	௱க	பன்னியசூர்ப்	[illegible]
கொண்டல்	கஎகூ	இடுஇடுடன	கூசஅ	பாட்டில்	கூசஅ
கொம்பனை	கஎ௯	இரிச்சடைஇப்	கஅக	பாய்ந்த	கசுகூ
கொன்றவன்	உஅ௯	இரிச்சடைசோ	உகூரு	பார்எ	உகூஅ
கோடையிலே	உ௦எ	திருத்தேர்	கூருஎ	பாவையர்	ருஎ
கோதண்டவெ	உகூ	திருக்கள்ஆம்	கூசு	புங்கவன்	ருச
கோதை-கொ	கஅ௯	திருமுடிமேல்	கூஅஅ	புலம்பி	கஅச
கோலமுடி	உச௯	திருவணைப்	கூசுரு	பெருமான்	உருக
கௌசிகப	கூடு	துங்கம்ஆம்	எச	பேய்வடிவாம்	கஉக
சக்கிரபதி	[illegible]	துதித்திடும்	எ௦	பொய்கலந்த	ககக
சதிர்பெறும்	கூச	துதிபெறு	கக௦	பொருமூல	கூஎ
சத்தியம்செய்	[illegible]	துதிசீராமன்	கஉ௦	பொருந்தாவி	கூஎ
சத்தியவிழ்	உருரு	துயமன்	கஎ	பொறை	கசுகூ
சம்மதிதே	உசுகூ	தூங்கியதோ	[illegible]	போதரவர்	உ௦கூ
சரணம்என	க௯	தூவியமுடிசங்	கூசு	மகராசன்	சரு
சவரிசொன்ன	கசு	தூவியள்	உசு	மணியன்ன	கூஉ
சாமி	உ௦அ	தேச்தேசத்	எ௯	மண்ணும்	ஆகசு
சாரனிது	கூஅ	தேரினில்இப்	கூஅ	மதம்மே	உஎசு
சானகிஇப்	கஅக	தொடசாஅனு	உஉக	மதிமான்	கூகூ
சானகியை	கசுச	தொடுத்து	கூஉ௯	மதிழ்கம்	கசு
சித்திரமண்ட	கூஅரு	நண்அரிய	ருரு	மதியுடன்	உகூஉ
சிந்தையை	அஉ	நலிஇந்திரசித்	உசுஅ	மந்திரிசூழ்	உரு
சில்லிகளாய்	கூக௦	நாடிவிழி	கூரு	மந்திரிமக்	[illegible]
சிவாஇப்ப	கூ௦கூ	நாட்டியேஇந்	கஅகூ	மருங்கிறந்த	க௯
சினம்கொண்	அச	நிருதன்இவ	கூருஉ	மமம்மிகும்	உகூ௦
சிலம்உள்ள	கூகூ	நிறமேல்கூந்	[illegible]	மனதில்இந்த	ருகூ
சிலம்கொண்	ருகூ	நீதமுடி	கூஎ	மன்னவன்ஆம்	சகூ
சுந்திரன்ஆம்	கஎரு	நீதன்கைசந்	கூச	மாகசிஇவ்வா	கூருச
செய்திக்கோ	ரு௦	நேரியான்	உகூரு	மாலைஇந்த	கசஅ
செவிக்கேசப	கூருஎ	நையும்இந்த	கூஎஅ	மாநசுசை	கஎரு
சொல்லிஇந்த	கஅக	படபடென	உகூ	மாநகாஇர	அகூச
சொல்லிது	[illegible]	படித்தார்	கூ௦எ	யமகுடம்	ககூக
ஞானநாயகன்	கூகூ	பணிகொ	உ௦	மாருதிஇவ்வ	க௦அ
தந்தாய்	[illegible]	பதினவும்	௱அ	மானவிழி	உஉஎ
தம்பிவிழி	உ	பத்தியா	கா௯	மிக்கானகமி	கசுஎ
தருக்கனும்	கதக	பத்திவிழி	உஉ	மீண்டானன்	கஅஉ
தவதுபடா	கூகூ	பரதன்இந்த	கூகூ	மீட்டாக்கு	உகூ௯
தனதுபுகழும்	அ௯	பரதன்இவ்வு	௱எ	மீண்டவன்	உசுக
தாடகைதான்	ருக	பரிந்திந்த	உகூ	முடிபனோசந்	கூகூஉ
தாய்வருதொட	அஉ	பறித்தயர்	உகூ	முடிவரிய	கஉஅ

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
முத்துமுதல்	கூ௯	வசம்உடன்	உசு	வனிதைமணி	கூஅ
முந்திதாய்	ககூ	வடித்து	கக௦	வாடிஇவ்வா	கூஎ௦
முனிவந்தனன்	சகூ	வண்டே	உகக	வாதாம்ம	கச௦
முனிசேர்	உ௱க	வண்ணம்	உசுஅ	வாய்ந்திடுசங்	கஎ௦
முனிபோய்	உசக	வசந்தசரத	ருகூ	வாரவில்வ	கஎக
முன்புமர்	உகூக	வந்தசூர்ப்ப	ககஅ	வாரேது	உஎக
மூலபுலப்	கூசகூ	வந்தம்த	கூஅ௦	வாமேஇந்த	கருகூ
மூவர்க்கும்	கூஎ	வந்தனெதாரு	எகூ	வானவர்இப்	உகூஉ
மொழிவே	கசசு	வந்தபாதகன்	கூ [illegible]	[illegible]	உஎகூ
மைஇருவில்	உஎரு	வந்தவிழி	உஉகூ	[illegible]நம்பிய	உகூச
மைந்தாஇவ்	சகூ	வரதன்என	கூகூ	[illegible]	உருக
மொழிஇத்தனை	உருக	வருதுயரா	[illegible]	வீரர்ஆம்	ககஎ
மோதும்	ககூஉ	வல்லான்	[illegible]	உதிரமெனும்	கூக
ராவணன்[illegible]	[illegible]	வளர்த்த	உகூ	வெம்பிஇந்த	உசுக
ராமனை[illegible]	[illegible]	வள்ளலெனும்	உகூச	வெம்பியே	கசுஉ

விருத்த [illegible] - முற்றிற்று, ஆ - உஎஅ

சரு அகராதி

பக்கம்.	சரணங்கள்.		பக்கம்.		சரணங்கள்
[illegible]	[illegible]பகவானே	கூ	கருஅ	ஆதிதேவனேஸ்ரீராம	கூ
ககூ	அஞ்சாதிருவகள்	கூ	உ௦கூ	ஆடாதுரங்கே	சூ
உசஉ	[illegible]டாவெளியே	கூ	கூகூ	ஆர்என்றுராகவனே	கூ
உஉகூ	அதிந்தாமேஆசே	கூ	ருகூ	ஆர்என்றேன்னுதே	கூ
உசுச	அடித்தனெனாகு	கூ	ருஉ	ஆரோ-இவராரோ	கூ
[illegible]	அதிகாயன்[illegible]	கூ	உகஎ	ஆறுஉம்மன்னே	கூ
உசசு	அந்தமாவிடல்	கூ	கூசு	இங்கேஇருக்காலும்	கூ
கஅச	அந்தராமசவுங்	கூ	கூச	இங்கோயகள்	கூ
ருகூ	அந்தராகுசன்ன்	கூ	[illegible]	இதற்கோநான்	கூ
உகூகூ	அப்பாகும்ப[illegible]	கூ	க௦கூ	இதுக்கோஇந்த	கூ
கூகூக	அப்பனே[illegible]	கூ	௦க	இந்தக்கோநான்	கூ
உஎகூ	அய்யனே[illegible]மைமை	கூ	அச	இத்தனைகோபமும்	கூ
[illegible]	அ[illegible]னே	கூ	உஉஅ	இந்தஅனுமான்	கூ
கூக	அ[illegible]வல	கூ	உஉ௯	இந்தசனகிதன்னை	கூ
கசு௦	அரசுசெய்[illegible]	கூ	கூகூ	இந்தசேதுவை	கூ
கூச	அவதாரஞ்செ[illegible]	கூ	கூஅ	இந்தஅவுவித்தர	கூ
ககக	அறிவீர்ஆர்உ[illegible]னே	கூ	உருக	இந்தமாரீசனே	கா
கசுஅ	அனுமந்தன்அடி[illegible]	கூ	கஎ	இந்தராவணனே	கூ
கசுஉ	அனுமானேசா[illegible]	கூ	கூசு	இந்தனிதிகாண	கூ
உகூ	அனுமானேஇசே	கூ	உஉ௯	இந்தவிபீஷணன்	கூ
ருஅ	அன்னைசானகி	கூ	உஎரு	இந்தவிலோக	கூ
கூ௦அ	அந்திரவகுஷ		உகூஅ	இந்தவேதை	கூ

பக்கம்.	சரணங்கள்.		பக்கம்.		சரணங்கள்
கரு	இரக்கவிபீஷணை	ங	ஙகக	ஐயாபந்தனே	ககக
ஙஎ	இந்திரசித்தேதவன்	ங	ஙாக	ஒருமெய்யிரத்	ங
உஎஉ	இந்திரசித்தேசேவக	ங	ஙஙங	கடைக்கண்ணால்	உ
ஙசரு	இப்படியாகவ்	ங	ஙஙச	கண்டாயோராவணா	ரு
உகக	இம்மாத்திரம்	ங		கண்டேன்கண்டே	
ஙOரு	இருக்கிறன்தாய்	ச	உகக	கண்டேன்சீதை	ங
கசரு	இருந்தானே	ங	ஙஅஅ	காட்டிடுடனே	ங
கஎக	இலங்கனே	ங	கஉக	காணவேணும்	ங
உOசு	இலங்கைக்கொல்	ங	உசரு	குத்துக்குவர்	ங
ஙஎக	இனிதான்இருந்	ங	உருச	குமாகர்ணன்	ங
ஙOஉ	இனிமேல்	ங	எஉ	குனிவந்தானே	ச
			உஎச	கெட்டுப்போக	சு
கOஎ	இன்னம்சிறு	ங			
ஙஎஎ	உண்டாகேராமன்	ங	உஎஅ	கெருடபகவானும்	சு
உகூக	உன்னதுமயினை	ங	சக	கேள்அடாஅக்கதா	ங
ஙஉங	எங்களால்ஆகா	ங	உஙச	கேள்அடாநீவனை	ங
உஙரு	எக்கேளைத்திருக்	ங	கஅஎ	கேள்ந்கேளு	ங
ககக	எட்டுகோடியிலே	ங	ருO	கொடியநாடகை	ங
ஙரு	எந்தாளும்வாழி	ங	கஅங	கொண்டானேசாமி	ங
அகு	எப்படிமனமே	ங	கஙஎ	கொத்திக்கொத்தி	ங
ஙக	எவரும்வனம்-தேர	கூ	உஉக	சரணுஞ்சரணம்னன்	ங
ஙருக	எழுந்தானேபூங்	அ	ஙஙக	சரணம்சரணம்ராகு	ங
ஙக	எனக்குள்இருபதம்	கூ	ஙசரு	சனசகமாதே	ங
			ஙகஅ	சாடிஞனே	ங
கஅ	என்னடிபாவி	அ	ககஉ	சாமிஎதையா	ங
கஉக	என்உருவினில்	ங			
கஅரு	என்கனவை	ங	கருஎ	சாமீராகுராமா	ங
கஙஅ	என்செய்வேன்	ங	ஙஅங	[illegible]	ங
அO	என்பாக்கியமே	ங	ஙஙக	[illegible]நான்	ங
உருக	என்வார்த்தை	ங	கஎஎ	[illegible]தையைக்கண்	ங
உகூரு	என்காரியம்	ங	உஙஅ	[illegible]ர்வனுக்கும்	ங
உஎசு	என்னதான்	ங	சஅ	[illegible]ரிவன்போ	ரு
ஈ	என்னத்துக்கு	ங	உகஉ	[illegible]	ங
ஙருஅ	என்னபிழைகள்	ங	ஙஉஉ	[illegible]	ங
ஙசரு	என்னபுத்தி	ங	கசா	செருப்பு[illegible]	ங
ஙஙO	என்னபுத்திரிகோந்	அ	கO	சொல்லும்	ங
ஙசO	என்னக்கிளைத்தாய்	ங	உஙங	சொன்னேன்ஸ்ரீமே	ங
உஉஉ	என்னையும்	ங	ஙருரு	தேடினம்	ச
உசஅ	ஏதடாராவணா	ங	ஙOஎ	தப்பட்டகமனே	ங
கருங	ஏதுக்குஇந்த	ங	ஙஙஉ	தாவியனுமந்தன்	ங
உஙச	ஏதுக்குவருத்தம்	ங	உக	அதிவந்தநன்புரி	ரு
கருரு	ஏன்இந்த	ங	ஙகஉ	[illegible]ப்பயலே	ங
உருஉ	ஏன்வந்தாய்	ங	ருரு	[illegible]	ங
ஙங	ஐயனேகுராமா	ங	கஉ	தேடித்தேடி	ங

பக்கம்,	சரணங்கள்,		பக்கம்,		சரணங்கள்
ஙசகு	தர்மசீலனோ	ங	கஅஉ	ராட்சதப்பதரே	ங
ஙசங	தேர்மேல்	ங	ருக	ராமசாமிகொண்டு	ங
ருக	தேசதுவன்	ங	உா	ராமசாமிதாதுகை	ங
உஙரு	தெரிந்தானே	ங	ஙக	ராமனுக்குநிகர்	ங
அங	நாளைவட்டுமனுவன்	ங	எ	ராமனுக்குமன்னன்	ங
உகசு	நேதிது	ங	ஙஅ	ராமனைஎழுந்	ங
உசரு	பட்டணம்பதனம்	ச	சஎ	ராமனைஏதுக்கு	ங
கஉங	பட்டபாடு	ச	உஉங	ராமனேதக்கை	ங
ஙஎஉ	பரதமகாராஜனே	ரு	சக	ராமனைத்தருவாய்	அ
சரு	பரப்பிரம்ம	ங	கசக	ராம[illegible]	ங
உாஅ	பற்றிக்கொண்டது	ங	ஈரு	ராமாநீயும்	ங
உகரு	பற்பகதானே அனுமந்த	ங	உருக	{லெட்சுமனனுக்கும் அநிகாயனுக்கும்}	ங
கஎO	[illegible] அனுமான்	சு			
கக	[illegible]	ங	உஅக	{லெட்சுமனனுக்கும் இந்திரசித்துக்குஞ்ச}	ரு
உஙஎ	பாருமபாரும	ங			
உாரு	பிழைக்கனமால்	ங	ஙஙஎ	{ராவணனுக்கும் ராக வனுக்குமசண்}	ங
ஙசு	பிழைமொழுக்க	ங			
சஉ	பின்கோற்வெசத	ங	கருக	வடிப்பம்	ங
[illegible]	பெண்ணாயன்	ங	ஙஎச	வனவெங்கின்றுனே	ங
உஅங	பெருந்தண்ணடை	அ	கசரு	வந்தகாரியம்	ங
உகஅ	போதும்போதும்	ங	உருங	வந்தசேதிமை	ச
ஙச	ம[illegible]	ங	எரு	வந்தனர்	அ
[illegible]	[illegible]கனோ இந்திர	ங	கஎஎ	வந்தனே	ங
ஙஅ	மகுடமிபேர்க்க	ங	ககக	வந்தானே	சு
ஙசங	மடித்தாயேமன்[illegible]	ங	ஙஎஉ	வந்தானவந்தான்	ங
கருரு	மடித்தானேசம்பு	ங	கச	வருகிறானே	ங
ககச	மதுவேருக்கறல்	ச		வனமபோய்	ச
ஙா	மையச்சித்த	ங	[illegible]	[illegible]னியாசனே	ங
ஙஉஎ	மூலபல[illegible]	ங	[illegible]	வாலிஅனுமானே	ங
சஅ	மோத[illegible]	ங	உாக	வாளைவீரா	ங
	{[illegible]}		கஙஎ	விடுவிட்டா	ங
[illegible]	{[illegible]}		உஎ	விஜயாசரணம்	ங
	{[illegible]}		ருஅ	வில்லானது	ங
ஙச	{[illegible]}	ங	ஙகரு	விழுந்தானே இந்திர	உ
உஉஅ	ராவணே[illegible]	ச	ஙாக	வீரு	ங
உகரு	ராவணா	ங	உகக	ஸ்ரீராமனும்	ங
சக	ராஜராஜ்ஜூம்	ங	ஙஎ	ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு	ங
ருரு	ராஜன்குழந்தைரா	ங			

—0—

தருஅக [illegible]-முற்றிற்று [illegible] அக-தருக்கள்-ஈகக.

திபனித அகராதி.

பக்கம்		கண்ணிகள்	பக்கம்.		கண்ணிகள்
[illegible]	அப்பனே அய்யனே	[illegible]	[illegible]	சாமிநமஸ்காரம்	[illegible]
[illegible]	அமைபுபோலப்	[illegible]	[illegible]	சின்னமிது.	[illegible]
[illegible]	அயயயோ ராகு	[illegible]	[illegible]	சுந்தரிவா...	[illegible]
[illegible]	அயயோ காண்	[illegible]	[illegible]	செகம்மகிழும்	[illegible]
[illegible]	அரசனைனி	[illegible]	[illegible]	செம்பவள	[illegible]
[illegible]	அருமைப	[illegible]	[illegible]	சோதிமேதி	[illegible]
[illegible]	அரிதிரளை	[illegible]	[illegible]	திக்குத்திக்காக	[illegible]
[illegible]	ஆண்டிபதியும்	[illegible]	[illegible]	திராவணை	[illegible]
[illegible]	ஆதியும்ஆதி	[illegible]	[illegible]	தேதரித்த	[illegible]
[illegible]	இருஇருகை	[illegible]	[illegible]	தெவதை	[illegible]
[illegible]	இச்சாங்கரவதி	[illegible]	[illegible]	தேற்றுவார்	[illegible]
[illegible]	இன்னம்தான்	[illegible]	[illegible]	நல்லோர்	[illegible]
[illegible]	இவனோர்	[illegible]	[illegible]	நினைநறுதெரிந்த	[illegible]
[illegible]	ஈடண்டலக்கோல்	[illegible]	[illegible]	பதிசாலுமுருகும்	[illegible]
[illegible]	உறஙிசந்த	[illegible]	[illegible]	பாராபரன்	[illegible]
[illegible]	என்றான் அத்தகன்	[illegible]	[illegible]	மண்ணினில்	[illegible]
[illegible]	என்னசெய்வேன் இவ	[illegible]	[illegible]	மந்திரியே	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	மன்னவனே	[illegible]
[illegible]	[illegible]		[illegible]	மன்னனுக்கு	[illegible]
	செ[illegible]	[illegible]	[illegible]	மருவீடாள்பதி	[illegible]
[illegible]	என்னசெய்வேன் நானே	[illegible]	[illegible]	மெய்யனைப்பிசே	[illegible]
	[illegible]		[illegible]	ராமபத்திரா	[illegible]
[illegible]	எதுகாணும்	[illegible]	[illegible]	ராமன்முகம்	[illegible]
[illegible]	கண்டேன் ...	[illegible]	[illegible]	[illegible] மந்திரக்கு	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கல்லியாணபேரி	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கல்லினைகீய	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	காட்டில்இருக்க	[illegible]	[illegible]	வாழும்வாழு	[illegible]
[illegible]	குணசம்பிரான்	[illegible]	[illegible]	விதிபிரம்	[illegible]
[illegible]	கோவாகலமா	[illegible]	[illegible]	[illegible]சயா	[illegible]
[illegible]	சந்தவி	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

திபனித அகராதி முற்றிற்று.